PHI THƯỜNG HOÀN MỸ

CỔ PHÁN NHI AN NHIÊN

EDITOR: MÂY

An An - LQĐ

www.DiendanLeQuyDon.com
© 2003-2015
diendanlequydon.com

Table of Contents

Mục lục
Chương 1
Chương 2+1
Chương 2+2
Chương 3+1
Chương 3+2
Chương 4+1: Thị Tẩm (1)
Chương 4+2: Thị Tẩm (2)
Chương 5
Chương 6: Phản Ứng Của Hậu Cung
Chương 7+1: Ở Chung (1)
Chương 7+2: Ở Chung (2)
Chương 8: Thỉnh An (1)
Chương 9: Thỉnh An (2)
Chương 10: Dưỡng Tâm Điện
Chương 11: Tâm Kế
Chương 12: May Mắn
Chương 13+1: Kế Hoạch
Chương 13+2
Chương 14: Lễ Vật
Chương 15+1: Đêm Trước Yến Tiệc
Chương 15+2
Chương 16+1: Không Được Tự Nhiên
Chương 16+2
Chương 17: Hòa Hảo
Chương 18: Vòng Tay
Chương 19: Lễ Trừ Tịch
Chương 20+1: Niên Yến (1)

https://thuviensach.vn

Chương 21: Niên Yến (2)
Chương 22
Chương 23: Lãnh Cung
Chương 24: Mùng Một
Chương 25: Họa
Chương 26: Xuất Cung
Chương 27: Gặp Gỡ
Chương 28: Trà Lâu
Chương 29: Say Rượu
Chương 30: Đẹp Nhất
Chương 31: Nguyệt Sự
Chương 32: Đến Thăm
Chương 33: Xin Chỉ Thị
Chương 34: Mẫu Thân
Chương 35: Cảm Động
Chương 36: Tết Nguyên Tiêu
Chương 37: Trước Yến Tiệc
Chương 38: Yến Tiệc (1)
Chương 39: Yến Tiệc (2)
Chương 40: Sau Yến Tiệc
Chương 41: Thiên Đăng (Đèn Trời)
Chương 42
Chương 43: Tháng Hai
Chương 44: Bãi Săn
Chương 45: Mang Thai
Chương 46: Bối Rối
Chương 47: Đau Lòng
Chương 48: Xuân Vũ
Chương 49: Trận Đấu Mã Cầu
Chương 50: Chấn Kinh
Chương 51: Mất Mặt
Chương 52: Tới Cửa

https://thuviensach.vn

Chương 53: Danh Sách Tuyển Tú
Chương 54: Xuyên Qua?
Chương 55: Vì Yêu Cuồng Si
Chương 56: Tuyển Tú
Chương 57: Điện Tuyển
Chương 58: Nhập Cung
Chương 59: Thỉnh An
Chương 60: Tiếp Cận
Chương 61: Bất An
Chương 62: Áo Ngực (!?)
Chương 63: Bình Dấm Chua
Chương 64: Tâm Nữ Nhân
Chương 65: Hội Ngắm Hoa
Chương 66: Ngâm Thơ
Chương 67: Đầu Nhập
Chương 68: Sủng Và Oán Hận
Chương 69: Hành Cung
Chương 70
Chương 71: Mưu Kế Ngu Ngốc
Chương 72: Khó Bề Phân Biệt
Chương 73: Trước Đêm Sinh Thần
Chương 74: Mỳ Trường Thọ
Chương 75: Gia Yến Tiết Vạn Thọ
Chương 76: Xấu Mặt
Chương 77: Dâng Hương
Chương 78: Thích Khách
Chương 79: Không Gian
Chương 80: Trốn Đi
Chương 81: Được Cứu
Chương 82: Hồi Cung
Chương 83
Chương 84: Đầu Sỏ

https://thuviensach.vn

Chương 85: Lời Đồn Đãi
Chương 86: Chân Tướng
Chương 87: Hậu Quả
Chương 88: Phát Điên
Chương 89
Chương 90: Hồi Cung, Phong Hậu (1)
Chương 90+2: Hồi Cung, Phong Hậu (2)
Chương 91: Cả Đời
Chương 92

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1
Chương 2+1
Chương 2+2
Chương 3+1
Chương 3+2
Chương 4+1: Thị Tẩm (1)
Chương 4+2: Thị Tẩm (2)
Chương 5
Chương 6: Phản Ứng Của Hậu Cung
Chương 7+1: Ở Chung (1)
Chương 7+2: Ở Chung (2)
Chương 8: Thỉnh An (1)
Chương 9: Thỉnh An (2)
Chương 10: Dưỡng Tâm Điện
Chương 11: Tâm Kế
Chương 12: May Mắn
Chương 13+1: Kế Hoạch
Chương 13+2
Chương 14: Lễ Vật
Chương 15+1: Đêm Trước Yến Tiệc
Chương 15+2
Chương 16+1: Không Được Tự Nhiên
Chương 16+2
Chương 17: Hòa Hảo
Chương 18: Vòng Tay
Chương 19: Lễ Trừ Tịch
Chương 20+1: Niên Yến (1)
Chương 21: Niên Yến (2)
Chương 22
Chương 23: Lãnh Cung
Chương 24: Mùng Một
Chương 25: Họa
Chương 26: Xuất Cung
Chương 27: Gặp Gỡ
Chương 28: Trà Lâu
Chương 29: Say Rượu
Chương 30: Đẹp Nhất
Chương 31: Nguyệt Sự

https://thuviensach.vn

Chương 32: Đến Thăm
Chương 33: Xin Chỉ Thị
Chương 34: Mẫu Thân
Chương 35: Cảm Động
Chương 36: Tết Nguyên Tiêu
Chương 37: Trước Yến Tiệc
Chương 38: Yến Tiệc (1)
Chương 39: Yến Tiệc (2)
Chương 40: Sau Yến Tiệc
Chương 41: Thiên Đăng (Đèn Trời)
Chương 42
Chương 43: Tháng Hai
Chương 44: Bãi Săn
Chương 45: Mang Thai
Chương 46: Bối Rối
Chương 47: Đau Lòng
Chương 48: Xuân Vũ
Chương 49: Trận Đấu Mã Cầu
Chương 50: Chấn Kinh
Chương 51: Mất Mặt
Chương 52: Tới Cửa
Chương 53: Danh Sách Tuyển Tú
Chương 54: Xuyên Qua?
Chương 55: Vì Yêu Cuồng Si
Chương 56: Tuyển Tú
Chương 57: Điện Tuyển
Chương 58: Nhập Cung
Chương 59: Thỉnh An
Chương 60: Tiếp Cận
Chương 61: Bất An
Chương 62: Áo Ngực (!?)
Chương 63: Bình Dấm Chua
Chương 64: Tâm Nữ Nhân
Chương 65: Hội Ngắm Hoa
Chương 66: Ngâm Thơ
Chương 67: Đầu Nhập
Chương 68: Sủng Và Oán Hận
Chương 69: Hành Cung
Chương 70
Chương 71: Mưu Kế Ngu Ngốc
Chương 72: Khó Bề Phân Biệt
Chương 73: Trước Đêm Sinh Thần

https://thuviensach.vn

Chương 74: Mỳ Trường Thọ
Chương 75: Gia Yến Tiết Vạn Thọ
Chương 76: Xấu Mặt
Chương 77: Dâng Hương
Chương 78: Thích Khách
Chương 79: Không Gian
Chương 80: Trốn Đi
Chương 81: Được Cứu
Chương 82: Hồi Cung
Chương 83
Chương 84: Đầu Sỏ
Chương 85: Lời Đồn Đãi
Chương 86: Chân Tướng
Chương 87: Hậu Quả
Chương 88: Phát Điên
Chương 89
Chương 90: Hồi Cung, Phong Hậu (1)
Chương 90+2: Hồi Cung, Phong Hậu (2)
Chương 91: Cả Đời
Chương 92

https://thuviensach.vn

PHI THƯỜNG HOÀN MỸ

Cố Phán Nhi An Nhiên
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Mùa đông tại Hoằng La quốc, trong hoàng cung một mảnh băng tuyết trắng xóa an bình, không có gì khác lạ.

Trong nội thất Phương Vũ cung, một nữ tử nằm trên tháp gắt gao cau mày, tựa hồ như thập phần cố sức tỉnh lại. Kỳ thật đúng là như thế, trong đầu có ký ức không ngừng cuồn cuộn tuôn ra, không ngừng điên đảo làm cho nữ tử không cách nào phản kháng. Cùng với việc hấp thu ký ức, mày nhíu chặt cũng dần dần được buông lỏng.

Quý Niệm mở to mắt, nhìn màn che màu tím, lập tức bắt đầu tự hỏi về tình cảnh lúc này. Thân thể này gọi là Quý U, là chánh lục phẩm phi tần trong hậu cung Hoằng La quốc. Vị Quý tần này tính cách thập phần "ngu xuẩn", cũng không được sủng ái. Là thứ nữ của Binh bộ thị lang đương triều Quý Lĩnh. Đích tỷ Quý Như của nàng cũng ở trong hậu cung, hơn nữa phân vị so với nàng cao hơn rất nhiều.

Trong trí nhớ, nàng cực kỳ nghe lời vị đích tỷ này, bởi vì đích tỷ đối với nàng rất tốt. Nhưng mà theo như Quý Niệm thấy, Quý U này đáng yêu một cách ngu ngốc a, chỉ bằng sự thiên vị của cha các nàng đối với Quý U mà nói thì cũng đừng nghĩ Quý Như đối với nàng là thật tâm. Huống chi, cùng dùng chung một nam nhân, đâu còn cái gì gọi là tỷ muội thân thiết.

Lúc này không phải là đang bị bệnh sao, Quý Như cùng với nhị phẩm Lương chiêu viện nổi xung đột, Quý U liền xông lên giúp tỷ tỷ nói chuyện, không bị phạt cũng khó. Quỳ bốn canh giờ giữa tiết trời mùa đông, liền lạnh đến ngã bệnh. Nàng như thế nào không biết nghĩ lại, tỷ tỷ mới chính tứ phẩm, người cũng mới chính lục phẩm, vậy mà dám đi lên tranh cãi. Nhiễm

https://thuviensach.vn

lạnh bị bệnh coi như xong đi, đằng này đến ngay cả người cũng không còn tại thế.

https://thuviensach.vn

Chương 2+1

“Chủ tử, thuốc của ngài tới rồi, mau thừa dịp chưa nguội mà uống đi thôi.”

Lúc này, một cô nương mi thanh mục tú đi đến trước mắt Quý Niệm, bây giờ đã là Quý U, chính là nha hoàn Linh Đông của Quý U, trong trí nhớ hình như Linh Đông có chút cổ quái.

Niệm Hạ nhìn thấy Linh Đông đến thì không nói đến chuyện của Quý quý nghi nữa. Niệm Hạ thập phần hoài nghi, Linh Đông có chút mờ ám với Quý quý nghi, nhưng mà chủ tử lại coi trọng Linh Đông, nàng cũng chỉ là một nha hoàn, khó mà nói Linh Đông có gì khả nghi, chỉ có thể hy vọng chủ tử nhìn ra cái gì đó.

“Tốt lắm, để bên kia đi.”

Nghe thanh âm hư nhược của Quý U, Linh Đông trước đem chén thuốc để trên bàn, che giấu sự châm chọc dưới đáy mắt, rồi ngẩng đầu nhìn về phía Quý U.

“Nương nương, người lần này thật quá xúc động, làm cho nô tỳ vô cùng lo lắng. Đại tiểu thư cũng tự trách muốn chết, đã phái người sang hỏi nô tỳ nhiều lần, còn sai nô tỳ nếu người đã tỉnh thì báo lại cho nàng biết, đại tiểu thư còn nói, nàng làm tỷ tỷ nhưng lại không thể bảo hộ tốt cho muội muội của mình, ngài lần sau cũng không thể xúc động như vậy được.”

Thật là mỗi câu đều là lo lắng, ý tứ còn không phải là tuy rằng đại tỷ không có sang thăm nhưng mà vẫn nhớ kỹ Quý U. Chỉ cần vài lời nói liền

https://thuviensach.vn

làm cho Quý U đối với Quý Như khăng khăng một lòng, đây chính là kỹ xảo quen thuộc của Quý Như a.

Những câu này nếu nguyên chủ nghe được, không chừng lại bị cảm động. Nhưng mà Quý U bây giờ, trừ bỏ nở nụ cười thì đối với việc không biết xấu hổ như vậy cũng không thể nói được gì.

Quý U nhìn Linh Đông trước mắt, trong trí nhớ Linh Đông cũng là một người có dã tâm. Đương nhiên, dã tâm này thể hiện ở việc hết sức khẩn cấp, tranh đoạt từng giây, mong muốn trèo lên long sàng.

Quý U không được sủng, nàng cũng không có nhiều cơ hội. Số lần thị tẩm không nhiều, chỉ có ba lần. Hai lần Quý U nén giận, không hề có khoái cảm đáng nói, Hoàng đế cũng không hăng hái lắm, cũng không ở lâu tại cung Phương Vũ của nàng, Linh Đông một cơ hội hướng đến bên người Hoàng đế cũng không có. Lần thứ ba lại để cho Quý Như đoạt đi, Linh Đông còn không phải đem Quý U ra hận sao.

Linh Đông cảm thấy chính mình rất có tư sắc, từ nhỏ đi theo Quý U, mưa dầm thấm đất, tài tình cũng có một chút. Mấu chốt là cảm thấy bản thân có thể hàng phục được Hoàng đế bản lĩnh, nhưng mà lại không có đất dụng võ.

Nàng đợi rồi lại đợi, đợi Hoàng đế đến hai lần, Hoàng đế đến bữa cơm cũng không dùng tại Phương Vũ cung. Linh Đông cảm thấy Quý U thật không có bản lĩnh, nhất là diện mạo sau khi bị bệnh, nhất định có thể kinh diễm tứ phía, Quý U xinh đẹp như vậy, tính tình cũng không ương ngạnh, đáng tiếc mỹ mạo, gia thế đều hủy trên người nàng, cho nên mới chỉ lên đến chánh lục phẩm.

Cũng không thể trách nàng đầu nhập Quý quý nghi Quý đại tiểu thư. Nàng thổi gió bên tai Quý U, Quý quý nghi liền đáp ứng đề bạt mình, sớm muộn gì cũng đưa mình tới trên long sàng. Đi theo một chủ tử ngu xuẩn

https://thuviensach.vn

như vậy, chính mình cũng phải tìm đường khác mà thôi. Linh Đông không cảm thấy mình sai, lương cầm trạch mộc mà tê (*), Linh Đông nàng không lẽ lại phụ nhan sắc của mình, vẫn làm cung nữ sao?

(Lương cầm trạch mộc mà tê: chim khôn thì chọn cành tốt mà đậu.)

Linh Đông vẫn nghĩ chính mình băng tuyết thông minh, nhưng lại không biết chỉ cần nhìn biểu tình của mình thì Quý U đã biết nàng đang nghĩ những gì.

Quý U thấy Linh Đông cũng đủ ngu xuẩn, Quý quý nghi một tháng còn chưa có cơ hội thị tẩm một lần, có thể đem cơ hội này cấp cho nàng sao? Chính mình còn ăn không đủ, vậy mà lại nhường cho một nha hoàn không có tác dụng gì sao?

Quý U không thông mInh còn có thể nghĩ ra được. Ánh mắt nhìn Linh Đông cũng mang theo chút thương xót. Nàng cũng không phải là thánh mẫu, hiện giờ không thu thập Linh Đông đương nhiên là đang chờ thời cơ tốt dùng Linh Đông lừa Quý Như. Làm cho nàng không tự giác trở thành gián điệp hai mặt. Trong lòng Quý U nghĩ như vậy, nụ cười trên mặt càng thêm sáng lạn.

“Tỷ tỷ thật sự nói như vậy sao? Ta là thực sự tức giận mới giúp tỷ tỷ xả giận. Tỷ tỷ có đoạt cũng là đoạt cơ hội thị tẩm của ta, Lương chiêu viện kia dựa vào cái gì mà châm chọc tỷ tỷ. Ta lần này bị bệnh cũng không trách tỷ tỷ, có trách cũng là trách ta không đủ bản lĩnh, cũng không chiếu cố được cho tỷ tỷ, vô duyên vô cớ lại làm tỷ tỷ chịu ủy khuất. Trong lòng ta tất nhiên là cảm thấy khó chịu. Nếu tỷ tỷ lại phái người tới, ngươi liền nói cho tỷ tỷ, đừng để cho nàng lo lắng, cũng đừng để nàng đến thăm ta, lây bệnh sẽ không tốt đâu. Chờ ta khỏe, lại đến thăm tỷ ấy.

Nụ cười này lộ ra là hạnh phúc, thỏa mãn, là một muội muội ngốc trong lòng chỉ lo nghĩ cho tỷ tỷ a. Làm cho Linh Đông không nhìn ra có gì khác

https://thuviensach.vn

thường. Chỉ cảm thấy chủ tử bị bệnh một trận, tư sắc lại trở nên càng có ý nhị. Nhưng đầu óc không tốt, Hoàng thượng lại không coi trọng. Nàng vẫn là vội đem những lời này truyền lại cho Quý quý nghi đi.

Niệm Hạ nhìn ra chủ tử không hề nói thật với Linh Đông nên cảm thấy vô cùng cao hứng. Quý U hài lòng, Niệm Hạ hài lòng, Linh Đông cũng vô cùng thỏa mãn đi truyền lời cho Quý quý nghi. Phương Vũ cung trước giờ chưa từng hài hòa như lúc này.

Quý U không phải là chưa từng trùng sinh đến cổ đại, nhưng mà tại hậu cung thì thật đúng là lần đầu. Một lần trùng sinh đến cổ đại kia phi thường ngắn ngủi, lúc đó bản thân chỉ là một đầu bếp nữ làm việc vặt trong trù phòng. Mỗi ngày chỉ có nhiệm vụ nhóm lửa, chọn mua nguyên liệu nấu ăn cùng với nấu cơm, rửa rau. Tất cả nhiệm vụ cũng chỉ là hôm nay học được món ăn này, ngày mai học được món ăn kia. Đối với trạch đấu, nuôi dưỡng con cái đối với đầu bếp như nàng không có liên hệ.

Nhưng cuối cùng bởi vì không chịu gả cho nhi tử phong lưu của quản sự, lựa chọn chạy trốn nên bất hạnh bị đánh chết. Nàng chỉ biết lúc này mạng người không đáng giá tiền, nàng còn nhớ rõ tư vị loạn côn đánh trên người nàng. Loại cảm giác đối mặt với cái chết kia, so với cảm giác chết chìm dưới biển ở kiếp đầu tiên thống khổ cũng không thua kém bao nhiêu. Huống chi trong hậu cung này, chế độ đẳng cấp rõ ràng như thế, nguyên chủ của thân thể này không phải là do quỳ trong tuyết bốn canh giờ liên tục mà đi sao.

Nếu như bản thân không trùng sinh đến nơi này thì Quý U mới mười sáu tuổi đã phải kết thúc cuộc sống trong hậu cung này.

https://thuviensach.vn

Chương 2+2

Lúc này tại Yên Ngọc cung, Quý Như nghe Linh Đông thuật lại lời của Quý U, cảm thấy hết sức hài lòng. Quả nhiên là tiểu bạch ngu xuẩn, dễ dàng bị dụ dỗ mà, bán nàng nàng lại còn giúp mình đếm tiền. Tính ra mạng nàng cũng lớn, quỳ bốn canh giữa mùa đông khắc nghiệt mà chỉ một ngày đã tỉnh rồi, quả nhiên là một đứa tiện mệnh.

Nghĩ tới Quý U nàng liền hận nghiến răng nghiến lợi, nàng hận phụ thân sủng ái một đứa ngu xuẩn như vậy, vắng vè mình cùng với mẫu thân. Nàng hận di nương một dạng hồ ly tinh mị hoặc, tư sắc của nàng không tệ nhưng khi so với Quý U lại là cách biệt một trời một vực. Mình là đích nữ là phải đi đút lót thứ nữ như Quý U, quả thực là vô cùng nhục nhã.

Quý U, chờ xem, một ngày nào đó ta sẽ cho người cảm nhận được thống khổ, để cho phụ thân xem xem hắn sủng ái người như thế nào. Làm cho mẹ con hồ ly tinh ngươi quỳ gối dưới chân hai mẫu tử chúng ta mà cầu khẩn.

Lúc này nàng đã hoàn toàn quên mất rằng chính mẫu thân nàng đã thiết kế để được gả cho phụ thân, ỷ vào quyền thế của ông ngoại mà lên tới vị trí chính thê. Quý Lĩnh vì gia tộc mới cưới mẫu thân Quý Như, sinh hạ nàng xong liền không liếc mắt đến mẫu thân nàng. Quý Như lại không nghĩ như vậy, nghĩ rằng cha nàng mắt mù, không thích mẫu thân lại đi thích một nữ nhân đê tiện, lại đi sủng ái con gái của nữ nhân đê tiện đó.

Nhìn lại Linh Đông đang quỳ dưới chân mình, Quý Như nở nụ cười châm chọc. Nàng cũng không tin, lần sau mạng Quý U còn có thể lớn như vậy. Tiện tỳ Linh Đông này lại còn si tâm vọng tưởng đến Hoàng thượng, thật là không nhìn rõ được.

https://thuviensach.vn

“Tiếp tục nhìn chằm chằm Quý U, chờ khi có cơ hội liền để cho nàng làm chuyện ngu xuẩn, đem nàng triệt để đánh gục, ta liền điều ngươi tới bên cạnh ta, an bày ngươi hầu hạ Hoàng thượng. Quý Như tận lực nói ôn hòa, Linh Đông này vẫn còn hữu dụng.

Linh Đông nghe vậy, quả thực hoa tâm nở rộ, phảng phất như thấy được con đường tương lai của mình.

“Cảm ơn quý nghi nương nương, nô tỳ nhất định hoàn thành nhiệm vụ, Quý tần nương nương phi thường tín nhiệm nô tỳ, nô tỳ nhất định giúp nương nương diệt trừ cái đinh trong mắt.” Nói xong liền vô cùng vui vẻ đi về hướng cung Phương Vũ. Lại không thấy được nụ cười tràn ngập châm chọc cùng với ánh mắt như nhìn người chết.

https://thuviensach.vn

PHI THƯỜNG HOÀN MỸ

Cố Phán Nhi An Nhiên
www.dtv-ebook.com

Chương 3+1

Quý U ở tại hoàng cung đến ngày thứ sáu, cũng tính là đã quen thuộc với hoàn cảnh xung quanh, liền đem ký ức ra chỉnh lý rõ ràng. Đây là Hoằng La quốc, có thể coi là đệ nhất đại quốc, Hoằng La đế tên là Thích Bạch. Xưng là Hoành Hiên đế.

Thích Bạch mười tám tuổi lên làm Hoàng đế, nay đăng cơ đã được bốn năm. Là chủ nhân thập phần không dễ ở chung, tính cách lạnh lùng quái gở, nguyên nhân cũng bởi vì Thích Bạch khi làm Thái Tử cũng là người mà không được phụ mẫu yêu thương.

Lão Hoàng đế cùng Hoàng hậu là một dôi phu thê bất hòa, lúc mới đầu cũng là giai thoại một đời một kiếp một đôi nhân. Nhưng cảnh tượng này không kéo dài, Hoàng đế có tam cung lục viện, tuy yêu nhất vẫn là Hoàng hậu nhưng cũng đã sủng hạnh một ít mỹ nhân.

Hoàng hậu là người có tính tình quật cường, sau khi sinh hạ Thích Bạch cũng không còn quá để ý đến Lão Hoàng đế. Lão Hoàng đế đến lúc muốn vãn hồi lại phát hiện dù thế nào Hoàng hậu cũng không cho hắn cơ hội. Hắn liền hận nàng, cố ý sủng hạnh nhiều phi tử khác. Nhưng cũng lý trí không cho bất cứ phi tần nào sinh hạ đứa nhỏ nên tuy rằng phi tần thật nhiều lại chỉ có duy nhất một hoàng tử là Thích Bạch.

Hoàng hậu bởi vì giận Hoàng đế nên đối với Thích Bạch cũng trở nên lạnh lùng. Lão Hoàng đế cũng chỉ biết dùng việc sủng ái tần phi để chọc giận Hoàng hậu, cũng không quan tâm đến sinh hoạt của Thích Bạch. Cuối cùng mấy phi tần liên hợp lại hại chết Hoàng hậu, hy vọng chuyển dời được chút lực chú ý của Lão Hoàng đế, làm cho mấy nàng sinh hạ được đứa nhỏ.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà Lão Hoàng đế nhìn Hoàng hậu đã không còn thở trước mặt mình, khó thở công tâm, hộc máu mà chết.

Quý U nghĩ đây là một tuồng diễn cung đấu quá mức cường hãn. Thích Bạch mười tám tuổi đăng cơ, cũng làm cho tất cả tần phi của tiên hoàng chôn cùng. Hậu cung của tiên hoàng Thích Bạch diệt trừ sạch sẽ.

Hậu cung của Thích Bạch đúng là không thể so được với tiên hoàng, tính toán đâu ra đấy cũng chỉ hơn ba mươi vị. Tiên hoàng tuy rằng sủng hạnh không nhiều, không đạt tới con số ba ngàn giai lệ nhưng mà trên hai trăm thì vẫn đủ nha.

Trong hậu cung của Thích Bạch, còn chưa có hoàng tử, hoàng nữ. Đứng đầu là Hoàng hậu nương nương, nữ nhi của Lý thừa tướng, đối nhân xử thế thập phần ôn hòa, rất là hiền lành.

Chính nhất phẩm phi vị đến nay chỉ có hai người, Trần Trang phi cùng với Lục Hiền phi, nghe nói hai người này đấu đá nhau cũng là không chết không ngừng. Thế lực trong hậu cung đại để chia làm hai cỗ thế lực này.

Minh chiêu nghi cùng với Lương chiêu viện, đây là hai vị lần lượt dưới trướng của Trang Trần phi và Lục Hiền phi, việc Lương chiêu viện không vừa mắt Quý Như cũng không phải là bí mật, nhưng lần này Quý U lại thay nàng chịu phạt. Vũ thục nghi cùng Vân thục viện cũng là hai phái khác nhau, nghe nói làm người cũng rất xảo quyệt. Tình quý tần có thể nói là ôn nhu động lòng người, không nghe nói là đi theo phe phái nào, rất được sủng ái. Loại đồn đãi này đưa vào tai Quý U chính là đại biểu cho sủng phi a.

Tiếp đó chính là Quý quý nghi, Quý Như đối với Quý U mà nói thì không phải là ký ức tốt đẹp gì. Sơ uyển dung cùng Cốc vinhhoa và Quý Như quan hệ rất tốt. Nhưng tình huống thật thì Quý U không cần biết. Quý U làm chánh lục phẩm Quý tần, phía dưới còn có Trân lương viện, Hồ

https://thuviensach.vn

lương đệ, Hoa tiểu nghi cùng Mộng tiểu viện gần đây tương đối được sủng ái, tổng lại cũng chỉ lẻ loi có ba mươi người.

Vị trí của Quý U không trên không dưới thật là hết sức khó xử, dựa vào gia thế đến đucợ vị trí này, cũng không được sủng ái, nhân duyên lại không tốt, thật là mỗi phút đều muốn đi tìm chết mà.

Quý U nghỉ ngơi vài ngày, thân thể phục hồi không sai. Đương nhiên muốn phát huy tác dụng của không gian đắc lực. Quý U không được sủng, Hoằng La quốc mùa đông lại thực lạnh, phân lệ thì có hạn, chậu than cũng không đủ dùng.

Bên trong không gian có nhiệt độ ổn định, bốn mùa như mùa xuân, nhưng mà một người sống sờ sờ như vậy, cả ngày trốn trong không gian tùy thân, người khác tìm không thấy thì đúng là không nói nổi. Quý U hết sức thống hận sao mình là xuyên vào hậu cung, không chết được, ra cũng không được, trên lưng là sự sủng ái của phụ thân, sự chờ mong của mẫu thân, vô tri vô giác không được, tối thiểu phải nâng cao chất lượng cuộc sống a.

Hơn nữa không tranh không đoạt mà Quý Như cũng không tha cho mình, vẫn là tìm kiếm đường sống hơn là ngồi chờ chết. Cho nên như thế nào cũng phải đến trước mặt Hoàng đế tìm lại cảm giác tồn tại. Tuy nói Hoàng đế sủng người này, sủng người kia, nhưng cái gọi là sủng cũng chỉ là một tháng có hai lần cơ hội thị tẩm.

Hoàng đế thập phần lạnh lùng, dù sao trong trí nhớ của Quý U cũng chưa thấy Hoàng đế cười một lần đâu. Cho nên như thế nào chiếm được cảm giác tồn tại đúng là một vấn đề đau đầu a, Quý U cần phải hảo hảo lên kế hoạch một chút.

https://thuviensach.vn

Chương 3+2

Ngự hoa viên mùa đông cũng là cực đẹp, chung quy cũng là vì bảo trì tốt tâm tình của Hoàng đế từng giờ từng khắc, trong hoàng cung có thể nói là không chỗ nào không được trang trí tinh xảo . Niệm Hạ sợ chủ tử mình lại bị đông lạnh thành bệnh nên đã trở về Phương Vũ cung lấy áo khoác dày. Lưu lại Quý U một mình thưởng thức, phong cảnh này cũng là có một chút ý vị khác.

Tuyết đọng mấy hôm trước cũng chưa tan, bầu trời xanh thăm thẳm lại có bông tuyết trắng xóa. Cây thường xanh cùng với bông tuyết trắng trong Ngự hoa viên làm cho Quý U nghĩ về lễ giáng sinh. Hương hoa mai theo gió xông vào mũi, hoa đỗ quyên, hoa trà rất xứng với cảnh tuyết này, phảng phất như tiên cảnh.

Đặt mình giữa cảnh này, Quý U giống như say, tám kiếp đau khổ trước đây tựa hồ đã bị chôn dấu sâu dưới lớp tuyết này, hít sâu vào không khí tươi mát, quả thực không thể nào đẹp hơn được nữa. Quý U nở nụ cười, đây mới là sống sót, đây mới là trùng sinh.

Ngươi ở trên cầu ngắm phong cảnh

Người ngắm phong cảnh trên lầu lại nhìn ngươi

Trăng sáng bên cửa sổ vì ngươi làm trang sức

Ngươi lại làm trang sức trong mộng của người ta.

(.... Xin thứ lỗi cho sự bất lực của editor *mếu*)

https://thuviensach.vn

Hôm nay tâm tình của Hoàng đế Thích Bạch không tính là tốt, nhưng thực ra tốt hay không tốt cũng rất ít người có thể nhận ra, trừ thái giám thân cận bên người của hắn là Tiểu thịnh Tử ra.

Nghĩ đến Ngự hoa viên giải sầu, lại thấy được phong cảnh trước mắt. Phong cảnh Ngự hoa viên mỗi ngày Thích Bạch đều ngắm, ngắm đi ngắm lại cũng chỉ có như vậy. Không nghĩ đến việc chỉ thêm một người mà lại làm cho phong cảnh hoàn toàn bất đồng.

Tiếng gió bên tai, hương thơm trước mũi, nụ cười của nữ tử, tim Thích Bạch nhanh chóng đạp gia tốc, nhảy dựng lên thình thịch. Nữ tử một thân áo váy liền màu tím, trên váy lại thêu những đóa hoa lài đang nở rộ. Ruy băng màu xanh nhạt thắt thành hình con bướm đính trên eo càng làm tôn lên vòng eo tinh tế, khuôn ngực càng thêm ngạo nghễ. Bởi vì thời tiết rét lạnh nên quanh cổ được quàng thêm khăn quàng bằng lông hồ ly trắng muốt, làm cho làn da càng thêm non mịn, trắng nõn.

Tóc chỉ đơn giản vấn thành một búi, có thêm hai lọn tóc mai theo gió nhẹ nhàng mơn trớn khuôn mặt, thiên chân vô tà, khóe miệng tươi cười xinh đẹp, mắt đẹp khẽ khép hờ như chờ mong. Lóa mắt nhất là môi của nàng, không phải là đôi môi anh đào nhỏ nhắn như những người khác, ngược lại đôi môi lại gợi cảm, nở nang, làm cho người nhịn không được muốnâu yếm.

Đẹp đến kinh tâm động phách, sạch sẽ tinh khiết như chất ngọc thượng đẳng, quyến rũ như tiểu yêu tinh nơi thâm sơn, tươi cười lại tựa như phù dung xuất thủy. Thích Bạch dường như đem hết những từ ngữ tốt đẹp của mình ra để hình dung nàng, lại cảm thấy vẫn là không đủ. Hắn chỉ đứng đó, không đến gần, chỉ chờ nữ nhân phát hiện mình.

Tiểu Thịnh Tử ở một bên nhìn biểu tình của Hoàng đế... Đây là coi trọng đi? Bất quá xem vẻ mặt của Hoàng đế hắn là không nhận ra đây là ai đi.

https://thuviensach.vn

Đến hắn không có cái công năng kia cũng nhận thấy đây là vẻ đẹp không nói nên lời huống chi là Hoàng thượng.

Điều quan trọng là trong hậu cung của Hoàng thượng đều là mỹ nhân, nhưng đây là lần đầu tiên người lộ ra vẻ mặt này, Tiểu Thịnh Tử nghĩ Quý tân nương nương hôm nay đã gặp được đại may mắn của tạo hóa rồi. Nhưng khi nghĩ đến trí thông minh của Quý tần nương nương thì hắn lại thập phần sốt ruột, không biết nàng có thể nắm được cơ hội lần này hay không đây.

“Bệ hạ, đây là Quý tần nương nương của Phương Vũ cung. Nô tài nghe nói mấy hôm trước Quý tần nương nương bị bệnh, hiện tại xem ra đã bình phục hẳn rồi”, Tiểu Thịnh Tử săn sóc nhắc nhở Hoàng đế Thích Bạch.

Hoàng đế quay sang nhìn Tiểu Thịnh Tử vừa nhắc nhở mình. Quý tần? Tại sao mình một chút ấn tượng cũng không có?

https://thuviensach.vn

Chương 4+1: Thị Tẩm (1)

Cảm giác chính mình không nhìn Hoàng đế cũng không được, Quý U mới nhìn lại đây. Hoàng đế bệ ha một thân long bào không thể nào bắt mắt hơn được nữa.

"Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng", Quý U đi sang thỉnh an, vẫn chưa cúi đầu mà là ngẩng đầu nhìn Hoàng đế.

Hoàng đế Thích Bạch tuấn mỹ là không nghi ngờ, thân hình cao lớn, ngũ quan rõ ràng như được điêu khắc, khí thế cao cao tại thượng cho người khác có cảm giác bị áp bách, ánh mắt thâm thúy, mũi cao thẳng, đôi môi thật mỏng, trên mặt không có biểu tình gì. Thoạt nhìn như ngăn cách người khác ở xa ngàn dặm, thập phần không dễ ở chung.

Thích Bạch nhìn tiểu nhân nhi đang quan sát mình, ánh mắt to tròn đen láy, mười phần linh động khả ái. Lại không thể khống chế, nhìn nàng vì khẩn trương mà khẽ dùng răng cắn môi dưới, thân thể bởi vì nửa ngồi mà càng lộ vẻ đẫy đà.

Thích Bạch cảm thấy như chính mình bị vướng vào ma chướng của nàng, rõ ràng không phải là một Hoàng đế ham mê sắc dục, đối với chuyện nam nữ cũng không ham thích. Nhưng nhìn nàng lại cứ muốn trực tiếp ôm nàng vào trong ngực. Nhất cử nhất động của nàng phảng phất đều có thể hấp dẫn ánh mắt của hắn. Huống chi đây cũng không phải lần đầu tiên gặp mặt, vì sao chỉ có lần này cảm giác lại mãnh liệt như vậy.

Bởi vì hắn còn chậm chạp chưa cho nàng bình thân nên thân thể nàng có vẻ lay động, hắn lại bước lên trước một bước nâng nàng dậy "Đứng lên đi".

https://thuviensach.vn

Tay nàng trắng mềm như ngó sen, da lại sáng mịn như mỡ đông, hắn đưa tay chuyển tới thắt lưng của nàng, lại luyến tiếc không muốn rời đi. Cảm giác được tay Quý U lạnh lẽo, Thích Bạch đem tay nàng gắt gao nắm trong lòng bàn tay, "Trời lạnh như vậy nàng còn đến Ngự hoa viên làm gì? Lại ăn vận đơn bạc như vậy, bệnh vừa khỏi nàng lại muốn bệnh nữa sao?"

Quý U còn chưa kịp phản ứng, Tiểu Thịnh Tử ở một bên đã dùng vẻ mặt như nhìn thấy quỷ nhìn Hoàng đế. Ngữ khí cưng chiều này là gì đây, chẳng lẽ Tiểu Thịnh Tử ta tuổi cao nghễnh ngãng nghe nhầm sao? Hay là Hoàng đế bệ hạ bị thứ gì đó kỳ quái quấn thân? Phi phi phi, tuyệt đối không phải là vấn đề của bệ hạ, nhất định là do mình nghe nhầm a.

Nhìn lại Hoàng đế bệ hạ một bàn tay đang nắm tay Quý tần nương nương, tay còn lại nắm eo nương nương, ông trời a, nô tài cũng dùng mắt rồi, người này nhất định là đăng đồ tử, tuyệt đối không phải là Hoàng đế băng thanh ngọc khiết của nô tài ta đâu a.

So với người mới mở ra được một vùng đất mới như Tiểu Thịnh Tử, Quý U tự nhiên hiểu rõ hơn nhiều.

Nàng dùng một tay còn lại ôm lấy hai má Hoàng đế: "Thần thiếp là một nữ nhân tự nhiên sẽ không giống như Hoàng đế bệ hạ cao cường chống lại được cái lạnh, nhưng mà thần thiếp đã mặc rất dày rồi, tay lộ ra ở ngoài nên chắc chắn là bị lạnh rồi".

Giọng nói của Quý tần quả nhiên là mềm mại, nỉ non như nước, ngọt như được tẩm mật. Nhất là âm của chữ cuối cùng, quả thật làm tâm tê dại. Thích Bạch cảm giác được sự thân mật của Quý U, càng gắt gao ôm chặt nàng.

Khoảng cách gần thêm một ít, ngửi được trên người nàng hương anh đào nhàn nhạt. Qua nhiều năm như vậy nhưng cũng không có người nào có gan làm ra động tác thân mật với hắn như nàng, rõ ràng là quen biết chưa bao

https://thuviensach.vn

nhiêu, nhưng hắn lại có cảm giác như đã nhận thức nàng từ lâu rồi. Từ trước giờ luôn cảm thấy chán ghét với mùi son phấn nồng nặc trên người những nữ tử khác, nhưng ngửi được hương vị của Quý tần, hắn lại không cách nào kiềm chế.

Thích Bạch dắt tay Quý U, "Già mồm át lẽ phải, nhanh chóng hồi cung thôi, nàng lớn như vậy rồi còn không biết chiếu cố bản thân mình, cũng không biết những cung nữ bên người nàng phục vụ như thế nào". Vừa giáo huấn nàng, vừa dắt tay nàng hướng Phương Vũ cung đi đến.

Niệm Hạ cầm áo choàng của chủ tử vội vàng chạy tới, liền quỳ xuống thỉnh an, nhìn thấy hành động của Hoàng thượng chợt bị dọa sợ ngây người, nhìn theo chủ tử đang tươi cười xinh đẹp với Hoàng thượng, lại vội vàng đuổi theo sát. Mà Hoàng đế quay đầu lại thấy nụ cười tươi đẹp của Quý U, sau lại quay đi tiếp tục đi về phía trước, chỉ là nhịp chân càng thêm vội vàng.

Linh Đông đang nhàn rỗi đứng trước Phương Vũ cung, nhìn thấy Hoàng đế nắm tay Quý tần đi tới , suýt chút nữa đã cho rằng mình hoa mắt nhìn nhầm. Đây không phải là buổi tối, cũng không phải thời điểm dùng bữa, bệ hạ vì sao lại đến Phương Vũ cung. Lại còn nắm tay Quý tần, này cũng quá kinh dị đi.

Thích Bạch đi đến trước Phương Vũ cung, thấy cung nữ này còn ngây người, không thỉnh an, càng không nhanh chóng hầu hạ chủ tử, liền nhíu nhíu mày. Tiểu Thịnh Tử ho nhẹ một chút, Linh Đông nhìn sang hắn, lại nhìn thấy Hoàng đế nhíu mày, rốt cuộc cũng phản ứng kịp "Nô tỳ đáng chết, nô tỳ đáng chết!", vừa nói vừa vội vàng dập đầu xin Hoàng đế tha thứ.

Thích Bạch quả thực muốn xử phạt cung nữ này nhưng lại nghĩ tới việc xử phạt cung nữ tại cung Phương Vũ của Quý tần chẳng phải là hạ thấp sĩ diện của nàng sao, nên liền phất tay cho nàng lui xuống, âm thầm nghĩ đến việc để Tiểu Thịnh Tử đổi mấy cung nữ có khả năng đến hầu hạ.

https://thuviensach.vn

Chương 4+2: Thị Tẩm (2)

Thích Bạch nắm tay Quý U đến ngồi xuống cạnh bàn, xong lại nhìn Quý U đến ngẩn người. Quý U không khỏi cảm thấy xấu hổ, lại phân phó Niệm Hạ mang trà cụ lên, vì Hoàng thượng pha trà. Quý U tuy rằng mấy đời trước quả thật vất vả, nhưng kỹ năng từng học qua thì không hề thiếu, chỉ cần là pha trà thì không có mấy người có thể vượt qua nàng. Tráng ấm, cho trà vào cốc, rửa trà, ủ trà, châm thêm nước, làm ấm cốc, châm trà từng động tác thành thạo, như nước chảy mây trôi, lưu loát mà sinh động.

Cho dù còn chưa thưởng thức trà này, Thích Bạch đã cảm thấy say. “Hoàng thượng, người mau uống trà để làm ấm mình, nhượngngài nếm trước tay nghề trước không có ai sau này cũng không tìm thấy của thiếp”, Quý U liền cầm ly trà đưa lên bên môi Hoàng đế. Quý U vừa mở miệng thì mỹ nhân trong mộng cảnh đã không còn thấy tăm hơi, làm cho Thích Bạch một trận buồn cười, “Nơi nào còn có người tự khen mình như nàng, đúng thật là da mặt đủ dày mà”.

Nói xong liền uống ly trà mà Quý U đưa lên. Nước trà vừa vào miệng, hương thơm như lan, vị như trời hạn gặp mưa, lưu lại không tan.

“Hoàng thượng, có phải hay không miệng lưỡi đều lưu hương, tuyệt thế trà ngon a?”

Quý U vừa hỏi xong, Hoàng đế cũng vừa nếm thêm một ngụm. Thích Bạch nhìn động tác của Quý U, ánh mắt cũng trở nên thâm thúy.

“Có phải miệng lưỡi lưu hương hay không, chẳng phải nàng tự mình nếm thử thì sẽ biết hay sao?”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nói xong liền hôn lên đôi môi mà mình tưởng niệm đã lâu. Hương vị của môi nàng giống như những gì mà hắn đã tưởng tượng, không, so với những gì đã tưởng tượng thì còn tuyệt hơn.

Chính mình còn chưa hôn qua bất kỳ phi tần nào, cũng chưa từng nghĩ tới là sẽ làm ra loại hành động này. Quý tần chính là người thứ nhất làm cho hắn có loại xúc động này, môi của nàng thật mềm, uyển chuyển cọ xát, hấp duyện, liếm láp, tham lam đoạt lấy hơi thở của nàng, không buông tha bất cứ góc nào. Thẳng đến khi nàng khó thở bắt đầu giãy dụa, nắm chặt áo Thích Bạch, hắn rốt cuộc cũng buông nàng ra. Nhìn nàng thở hào hển, hai má ánh lên sắc hồng, ánh mắt ướt át, đôi môi trong suốt, hắn nhịn không được lại lần nữa hôn lên đôi môi nàng.

Trải qua rất lâu, lâu đến Thích Bạch cởi bỏ áo của Quý U, đưa tay dò tìm vào trong, nắm lấy nơi kiêu ngạo đẫy đà của nàng. Lâu đến Quý U cũng kéo ra áo của Thích Bạch, khiếp đảm lại tràn ngập hấp dẫn đụng vào lồng ngực hắn. Lâu đến Thích Bạch ngửi được hương thơm ngọt ngào trên người nàng, lâu đến Quý U chủ động hôn lên hầu kết của hắn. Lâu đến Thích Bạch cũng không nhịn được nữa, ôm Quý U hướng đến trên giường, nhẹ nhàng đem nàng đặt lên, nhìn ánh mắt tín nhiệm, ỷ lại của nàng đối với mình, rốt cuộc hắn cũng không hề khắc chế bản thân nữa.

“Nhẹ một chút được không... Chậm một chút... Không thì ta cắn chàng... Chán ghét chàng...” Hoàng đế quá đáng ghét, giống như sói đói vậy.

“Ngoan, nghe lời... Một lát sẽ tốt ngay thôi... Lại kiên trì thêm chút nữa...Nàng còn dám chán ghét trẫm...” Tiểu nữ nhân thật quá yếu ớt, mới trình độ này đã chịu không nổi rồi.

Thích Bạch luôn luôn không nghĩ rằng mình sẽ ham thích chuyện nam nữ như vậy, hắn nhìn gương mặt ửng hồng của Quý tần, lắng nghe hơi thở gấp gáp của nàng, nghe nàng hướng mình làm nũng, không thể khống chế

https://thuviensach.vn

liền nói ra lời dỗ dành nàng. Hoàn toàn không giống bản thân mình nhưng phảng phất như mìnhvốn là như vậy.

Tiểu Thịnh Tử nghe được động tĩnh trong phòng, thật sự không thể tưởng tượng ra được Hoàng thượng cũng có thời điểm không khống chế được như vậy. Tuy là trời chưa tối, nhưng một lát nữa là đến bữa tối rồi, cũng không tính là ban ngày tuyên dâm, không tính... Vì giữ lại cho bệ hạ hình tượng băng thanh ngọc khiết, nô tài đành phải nhọc lòng, đến chết mới ngừng tay a.

Niệm Hạ đứng ở ngoài phòng đỏ mặt còn kích động đầy mặt, nghe thanh âm Hoàng thượng như vậy hẳn là hài lòng đi.

Linh Đông đứng ở đằng xa, vừa rồi Hoàng thượng cho mình đi xuống, nhưng cũng không có người nào đến gần hầu hạ. Hoàng thượng chẳng lẽ ban ngày lại sủng hạnh chủ tử sao?

https://thuviensach.vn

PHI THƯỜNG HOÀN MỸ

Cố Phán Nhi An Nhiên
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Thời điểm Quý U mở mắt thì đã qua thời gian dùng bữa tối. Nhìn nam nhân đang nằm bên cạnh mình, nghĩ tới vừa rồi điên cuồng, mặt nàng lại đỏ lên.

Chỉ tưởng là cùng Hoàng đế hảo hảo chung đụng là được, nhưng lại không nghĩlà phát triển thuận lợi như vậy. Kỳ quái là chính mình cũng không bài xích hắn chút nào, thích hắn cười với mình, thích hắn ôn nhu với mình. Quý U biết hắn là Hoàng đế, nàng muốn hắn sủng nàng, hắn cũng sẽ không yêu nàng. Hắn sẽ không chỉ có nàng là nữ nhân.

Nàng mấy đời cũng chưa yêu ai. Sinh hoạt đã không dễ, nhiệm vụ lại phức tạp, chính mình trước giờ đều không nghĩ tới tình cảm của bản thân. Nhưng người đã trải qua mấy đời như nàng biết, một nữ nhân rơi vào tình yêu cuồng nhiệt sẽ như thế nào.

Nhìn gương mặt Hoàng đế khi ngủ, nàng nhẹ nhàng lấy đầu ngón tay miêu tả ngũ quan của hắn. Nhịn không được lại nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt, lên khóe miệng hắn. Thật sự là không có một chỗ không thích, cuối cùng lại nhẹ nhàng dựa vào lồng ngực Hoàng đế, nghe nhịp tim hắn đập, cánh tay ôm thật chặt eo hắn, như là muốn đem mình tan vào thân thể của Hoàng đế.

Kỳ thật Thích Bạch đã sớm tỉnh, hắn chính là không nỡ rời xa nữ nhân này. Lúc cảm giác được nàng tỉnh dậy, hắn vội vàng nhắm mắt vờ ngủ.

Không nghĩ tới nàng lại lưu luyến hắn như vậy, nụ hôn nhẹ nhàng, đầu ngón tay mềm mại, cánh tay siết chặt bên hông, không một thứ nào không

https://thuviensach.vn

làm cho tim mình đập rộn lên, Thích Bạch không được tự nhiên nghĩ, không biết nàng có nghe hay không tiếng tim đập dồn dập của hắn.

Thích Bạch đối với tình cảm coi như là ngu ngốc, nhưng chính hắn cũng không biết a. Hậu cung này nói trắng ra là không hề có người mình thích. Nói hắn sủng Tĩnh quý tần, chính hắn còn không biết có lời đồn đãi này. Hắn cảm thấy Tĩnh quý tần giống như hài tử, không trang điểm kỹ lưỡng như những người khác, thời điểm tìm đến nàng trong một tháng là nhiều nhất.

Hắn từ nhỏ đối với tình cảm rất là bài xích, phụ hoàng mẫu hậu hắn yêu nhau, khi sống là ép buộc, thời điểm chết đi cũng là bất an. Luôn luôn không có ai quan tâm tới hắn, hắn cũng không cần người khác quan tâm.

Phi tần của phụ hoàng không thiếu người hãm hại hắn, mẫu hậu mặc kệ, phụ hoàng cũng không quan tâm hỏi han, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình, lúc đó cũng không cảm thấy có gì không tốt. Hắn liền nghĩ hậu cung của mình chỉ cần mưa móc quân ân là được rồi.

Nhưng hôm nay Quý tần lại mang cho hắn cảm giác trước nay chưa từng có. Hắn chưa bao giờ biết mình cũng sẽ ôn nhu dỗ dành một nữ nhân, quan tâm đến nàng. Vì nụ cười mỹ nhân mà hoặc vui hoặc buồn, thật sự là thể nghiệm mới lạ.

Nhất là bây giờ, cảm nhận được nữ nhân đang tựa trên lồng ngực của chính mình, cảm giác hạnh phúc này không thể nào đè ép được. Thích Bạch đối với Quý tần lúc trước thị tẩm không có chút ấn tượng nào, ngược lại đối với tỷ tỷ Quý quý nghi của nàng lại có chút ấn tượng, đó là một nữ nhân mười phần dối trá.

Nhớ rõ có một lần còn làm ra loại chuyện nửa đường tình cờ gặp gỡ đem mình mời về cung của nàng, bản thân đúng là ở trong cung của nàng một đêm, lại phạt Quý quý nghi một đêm chép nữ giới. Sở dĩ không giảm phân

https://thuviensach.vn

vị của nàng cũng chỉ vì lười quản lý việc vặt ở hậu cung. Không phải nàng, cũng sẽ có người khác chiếm vị trí này, hạ xuống một người thì dễ, nâng một ai lên lại có chút vấn đề. Hắn thật sự là không dư tâm tư chú ý đến hậu cung.

Đang nghĩ đến đây, lại cảm nhận được Quý tần lặng lẽ chuẩn bị xuống giường, Thích bạch trực tiếp đem nàng kéo về bên người mình.

“Hoàng thượng, ngài tỉnh?” Quý tần nhỏ giọng hỏi. Thanh âm nho nhỏ, mềm mại, lọt vào tai Thích Bạch thật sự là dễ nghe.

“Ân, không có”. Thích Bạch miễn cưỡng trả lời, ôm thật chặt lấy cánh tay của Quý U.

“Chán ghét, người mau tỉnh dậy, thiếp muốn ăn cơm tối a”, Quý U nói xong liền cắn xuống lỗ tai hắn.

“Không chuẩn cho nàng lộn xộn, nháo nữa thì xem ta thu thập nàng”. Cảm nhận được biến hóa của thân thể mình. Thích Bạch uy hiếp nàng không chút lưu tình nào.

Quý U liền thành thật, nàng cũng không có khí lực làm thêm một lần nữa đâu a.

“Thần thiếp đói bụng, phi thường đói nha.”

Nghe đến đấy, Thích Bạch mở to mắt nhìn nàng “ Trẫm nói làm sao mà Quý tần lại châu tròn ngọc sáng như vậy, thì ra là dễ đói bụng a.” Quý tần khác với các phi tần khác, nàng nở nang hơn rất nhiều.

Điều đó trực tiếp biểu hiện ở chỗ, nơi nào nên béo thì béo, nơi nào không đầy nắm tay thì tuyệt đối lại không có một chút dư thừa. Thật ứng với câu giảm một phần thì gầy, tăng một phần thì lại béo.

https://thuviensach.vn

Quý U cũng không thèm nói với hắn, người này không cho nàng ăn cơm lại còn chê nàng béo. Một bàn tay trực tiếp đánh lên mông Hoàng đế: “Liền chán ghét chàng, đi ăn cơm, không thèm để ý đến chàng nữa”, nói xong liền muốn bò xuống giường.

Một cái đánh này nhưng lại làm cho Thích Bạch muốn hôn mê, hai mươi hai năm qua, nào có ai dám đối đãi với hắn như nàng. Nhìn tiểu nhân nhi thở phì phò đi ăn cơm, hắn lại không nỡ đánh lại nàng.

Đành phải kéo nàng đến bên người: “không béo, không béo, là gầy, Trẫm phải để cho Quý tần nương nương của mình hảo hảo bồi bổ mới được”, nói xong liền ôm Quý U xuống giường, lại cho Tiểu Thịnh Tử xuống truyền bữa.

Tiểu Thịnh Tử vẫn luôn đợi ở ngoài cửa sẵn sàng nghe hắn phân phó, cũng đã sớm chuẩn bị thức ăn rồi. Nhìn Hoàng thượng ôm Quý tần nương nương đến trước bàn, hắn lại cuối đầu nhìn chằm chằm dưới chân. Đương nhiên hắn càng hy vọng bản thân bị điếc như vậy sẽ không nghe được lời dụ dỗ Quý tần nương nương của Hoàng đế. Hoàng đế lãnh khốc đã đi đâu mất rồi a.

Quý U cũng đang kinh ngạc, không nghĩ là Hoàng đế sẽ dễ dàng tha thứ cho nàng như thế. Nàng hai tay nâng má, ngơ ngác nhìn Thích Bạch, hi vọng có thể nhìn ra được điểm sơ hở, đáng tiếc là chờ đến khi thức ăn được mang lên Thích Bạch đã bắt đầu sự nghiệp vỗ béo Quý tần nương nương của hắn rồi.

Bọn họ ngươi một ngụm ta một ngụm, hoàn toàn không giống như là mới ở chung với nhau chỉ một ngày. Thẳng đến khi bữa tối kết thúc, Hoàng đế bệ hạ mới rời đi xử lý các tấu chương lúc chiều bị để qua một bên.

Trước khi đi, Thích Bạch còn cẩn thận hôn lên ánh mắt, mũi, môi, trán, cằm, lỗ tai, cổ,…xong lại nói: “Ngoan ngoãn, trẫm đi xử lý công vụ, ngày

https://thuviensach.vn

mai lại đến thăm nàng.” Lúc này hắn mới lưu luyến rời khỏi Phương Vũ cung.

Quý U ăn uống no nê, vào trong không gian tắm thoải mái, thư thả một lát rồi lại cẩn thận suy tư những bước tiếp theo cần làm những gì rồi mới đi ngủ.

Ngày hôm sau nàng không đợi được Hoàng đế đến, lại đợi được thánh chỉ tấn phong. Lúc Tiểu Thịnh Tử cầm thánh chỉ tiến vào thật là vạn phần cung kính, vị Quý tần nương nương này, không, tuyên xong thánh chỉ này thì nàng không còn là Quý tần nữa, mà chính là chủ tử mà hắn phải phục vụ thật tốt.

Tiểu Thịnh Tử cung kính nói: “Thỉnh Quý tần nương nương tiếp chỉ”. Quý U ngẩn người còn Niệm Hạ lại là cười, mà Linh Đông còn chưa kịp hồi thần sau kinh hách ngày hôm qua, thời điểm chủ tử thị tẩm nàng cũng không có cơ hội dựa vào người Hoàng đế, bất quá ba người vẫn chỉnh tề quỳ xuống tiếp chỉ.

“Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết, Phương Vũ cung Quý tần Quý thị, tính tình ôn hòa, lễ nghi đầy đủ, hiền thục, cử chỉ hào phóng, tâm tư mẫn tuệ, phong tư nhã nhặn, khắc sâu trong lòng trẫm, nay đặc cách phong làm tam phẩm tiệp dư, phong hào “Tích”, dời đến Vĩnh Thọ cung. Khâm thử”. Tuyên chỉ xong, Tiểu Thịnh Tử liền cất lời chúc mừng Tích tiệp dư nương nương.

Quý U còn đang sững sờ trong khi Niệm Hạ đã vội vàng thưởng cho vị nội giám tổng quản này. Tuy nói là đã lường trước được là nàng sẽ được tấn cấp nhưng nhảy một lần sáu cấp cũng quá đáng sợ đi.

May mắn ngày hôm qua cũng không phải thị tẩm chính thức, hôm nay cũng không cần đi thỉnh an Hoàng hậu. Bằng không nàng quả thực sẽ trở thành một cái bia ngắm hết sức chói lọi a. Bất quá, ngũ phẩm trở lên đã phải

https://thuviensach.vn

ngày nào cũng đi thỉnh an, xem ra không thể ngủ đến tự tỉnh dậy được nữa rồi. Lúc này, chẳng lẽ không phải nên ngẫm lại tiếp đón "quan tâm" của chúng tỷ muội trong hậu cung như thế nào sao?

Linh Đông bên này như bị lửa đốt, chỉ là một buổi chiều thôi mà, cả thế giới đã thay đổi rồi. Mà Niệm Hạ lại là hưng phấn không nói nên lời, Vĩnh Thọ chính là cung điện có phong cảnh đẹp nhất trong cung. Chủ tử thật là uy vũ.

https://thuviensach.vn

Chương 6: Phản Ứng Của Hậu Cung

Lại nói đến khi Tiểu Thịnh Tử trở về Dưỡng Tâm điện, Hoàng đế bệ hạ liền hỏi hắn về phản ứng của Tích tiệp dư.

Tiểu Thịnh Tử đúng là khổ không nói nổi, tiệp dư nương nương cũng không có cùng nô tài nói câu nào mà, chỉ ngây người tới tận lúc nô tài rời đi.Bất quá Tiểu Thịnh Tử không thể nào trả lời như vậy được.

“Hồi Hoàng thượng, Tích tiệp dư nương nương nghe xong thánh chỉ liền cao hứng nhanh chóng thưởng cho nô tài, thời điểm nô tài rời đi, nương nương vẫn còn cao hứng đến ngẩn người nha”. Lời này không phải là rất hợp với tưởng tượng của bệ hạ ngài sao…

“Khụ, nàng có thể nghĩ cái gì đến ngẩn người được chứ, ước chừng là đang nghĩ xem bữa trưa ăn cái gì, trẫm bận rộn như vậy, thời gian đâu mà thăm nàng. Thôi, buổi tối trẫm lại đi thăm nàng một chút.” Nói xong liền phất tay cho Tiểu Thịnh Tử lui xuống. Thoạt nhìn giống như là đang vội đến mức thời gian nói chuyện cũng không có.

Bệ hạ ngài cũng không cần miễn cưỡng nói ra lời không muốn đi thăm tiệp dư nương nương, nô tài cũng đâu có đề nghị ngài đi đâu a…

Thích Bạch nhìn tấu chương, tư tưởng lại bay đến Vĩnh Thọ cung. Không biết nàng có hài lòng phần vị này hay không, hắn muốn cho nàng nhiều hơn nhưng cũng chỉ có thể từ từ thăng lên. Không biết nàng có thích cung điện này hay không, cũng không biết nàng có hiểu được phong hào “Tích” hắn ban cho nàng không.. U U, thời điểm đọc ra khuê danh của nàng, phảng phất như hắn lại vướng vào ma chướng. Hoàng đế bệ hạ nhìn tấu chương một chút, lại mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Thời điểm Quý U chuyển sang Vĩnh Thọ cung, hậu cung đã muốn nổ tung rồi.

Trong Thừa Càn cung, Trần hoàng hậu mặt không chút thay đổi nhìn chúng phi tần đang tán gẫu, đều là bộ dáng hận không thể xé nát Tích tiệp dư.

Bất quá chỉ mới được sủng ái một buổi chiều, những người này đã không thể kiềm nén được tức giận. Đợi ngày mai Tích tiệp dư đến thỉnh an cũng không biết sẽ diễn ra quang cảnh gì. Tâm tình Hoàng hậu lạnh nhạt, sẽ có nữ nhân được thật sự sủng ái sao, này cũng không tin được.

Nếu nói người có khả năng lửa giận công tâm nhất khi nghe tin tức này, há chẳng phải là Quý Như sao?

Nếu nói thứ đầu tiên mà Quý Như kiêu ngạo đó chính là thân phận đích nữ của mình, chỉ là nàng không được cha nàng thương yêu. So sánh với tướng mạo của Quý U thì nàng còn cách một khoảng lớn. Sau này dựa vào thân phận đích nữ, nàng liền có được phân vị cao hơn, áp bức Quý U. Kết quả hôm qua Quý U và Hoàng đế gặp gỡ tại Ngự hoa viên, liền thăng lên thành tam phẩm, phân vị của nàng hiện giờ so với Quý U còn kém hơn. Lại nhìn Yên Ngọc cung của nàng, nhìn ngang nhìn dọc thế nào cũng không bằng một viên gạch tại Vĩnh Thọ cung!

Nhìn ánh mắt trào phúng của Lương chiêu viện, vẻ mặt thương xót của Minh chiêu nghi,… Quý Như hung hăng nắm chặt khăn tay, Quý U, ngươi xem!

“Ha ha, đúng là tạo hóa, Quý quý nghi thật là có phúc khí, hai ngày trước muội muội ngươi còn giúp ngươi chịu phạt quỳ, hôm nay đã thành Tích tiệp dư, các ngươi tỷ muội tình thâm, tại hậu cung thật là làm cho người người đều hâm mộ a!” Nhìn Quý quý nghi níu chặt khăn tay, nhìn nàng mất mặt, nụ cười của Trần Trang phi muốn nhịn cũng không được.

https://thuviensach.vn

“Trang phi nương nương nói đùa, trong hậu cung này tất cả chúng ta không phải đều là tỷ muội sao? Nay Tích tiệp dư được sủng ái, chứng minh một điều là nàng đã đem Hoàng thượng của chúng ta hầu hạ thật cao hứng, Hoàng thượng cao hứng thì chúng ta cũng cao hứng đó thôi. Sao có thể nói cái gì mà hâm mộ với không hâm mộ ở đây chứ.” Chỉ cần Trần Trang phi nói chuyện, Lục Hiền phi nhất định phải nói tiếp, Trần Trang phi mà nói đông, thì nàng nhất định nói tây.

Trần Trang phi nghe Lục Hiền phi nói xong liền muốn khinh thường. Ai cùng với ngươi làm “chúng ta” chứ. Còn thật cảm thấy chính mình là Hiền phi, đợi cơ hội liền biểu diễn vẻ mặt hiền lành. Ngươi làm mất hài tử của ta, ta cùng ngươi nhất định phải là không chết không ngừng.

Lương chiêu viện cười nói: “Có thể thấy được đây là hai ngày học rõ quy củ, sau khi bị phạt không phải là liền hiểu chuyện sao. Quý quý nghi cho muội muội mình cơ hội tốt như vậy, quả nhiên là tỷ muội tình thâm.” Lương chiêu viện chính là nanh vuốt của Trần Trang phi, dùng vẻ mặt ngạo mạn mà nói chuyện cùng Quý quý nghi.

Quý Như quả thật muốn nói gì đó, nhưng ngồi cùng nàng đều là những người có phân vị cao a! Muội muội nàng cũng không có ở đây, mà nàng cũng không muốn chịu phạt đâu.

Minh chiêu nghi vừa định mở miệng, nhưng nhìn thấy Hoàng hậu nhăn mi, liền ngừng lại tâm tư muốn giúp Lục Hiền phi. Nghĩ đến việc mấy ngày trước Lương chiêu viện vừa phạt Quý tần, người ta xoay người một cái liền thành Tích tiệp dư, thăng một lần lên đến tam phẩm. Nếu tăng nữa liền sẽ bắt kịp Lương chiêu viện a.

Lương chiêu viện cũng là một người ngu ngốc, tính tình Trần Trang phi chính là chỉ sợ hậu cung không loạn, liền sai khiến Lương chiêu viện đi đối phó việc Quý quý nghi giữa đường đoạt hoàng thượng, không ngờ lại đắc

https://thuviensach.vn

tội người có chút bản lãnh, vậy mà bây giờ còn khoe ra việc mình phạt Tích tiệp dư.

Mà Tình quý tần được sủng ái nhất trong truyền thuyết từ đầu đến cuối đều im lặng ngồi ngốc ở một bên. Tình quý tần chính là người được thị tẩm nhiều nhất trong một tháng. Trần Trang phi cùng Lục Hiền phi đều đã nghĩ tới việc mượn sức nàng, nhưng đến nay nàng cũng không có biểu hiện gì rõ ràng.

Đây chính là người Quý quý nghi nghĩ đến sẽ mượn sức nhiều nhất trong cung. Bởi vì việc Trần Trang phi không thích Quý quý nghi nàng cũng không có gì bí mật, còn Lục Hiền phi lại giúp Hoàng hậu xử lý cung vụ, cả ngày thể hiện bộ dáng của một phó Hoàng hậu.

Quý quý nghi liền nghĩ đến người được sủng, có thể cùng hoàng thượng nhắc đến mình thêm vài câu. Người có được bản lãnh này chỉ có thể là người nhìn thấy Hoàng thượng nhiều nhất trong cung – Tình quý tần. Tình quý tần tuy rằng chưa bao giờ bài xích chuyện đáp lời cùng Quý quý nghi, nhưng cũng chưa bao giờ lưu lại cùng nàng dùng bữa tối. Dường như cũng không biết mục đích Quý quý tần tiếp cận mình.

“Được rồi, đều đừng nói nữa, hôm nay mọi người tán ra đi thôi.” Hoàng hậu mỗi ngày đều nghe những người này đối đáp qua lại, cũng thấy phiền.

Chờ nhóm các nàng đều rời khỏi Thừa Càn cung, Lý mama bên người Hoàng hậu mới mở miệng.

“Hoàng hậu nương nương, Tích tiệp dư hình như bắt đầu được sủng ái, chúng ta lại đưa canh như những lần trước sao?” Hoàng hậu nương nương cũng là số khổ, nhiều năm như vậy, trừ bỏ ngày 15 hàng tháng Hoàng thượng qua đêm tại cung Hoàng hậu, bình thường hai vợ chồng này lại tương kính như tân, tuyệt không quấy rầy lẫn nhau. Từ hai năm trước Hoàng hậu sinh non, hình như cũng chưa cười qua bao giờ.

https://thuviensach.vn

“Không cần, những người có phân vị cao, ta muốn một người cũng không thể có đứa nhỏ. Hại hài tử của ta, các nàng còn dám muốn có hài tử của mình, các nàng mà cũng xứng? Tích tiệp dư vừa được tấn thăng, vẫn là để cho các nàng ấy đấu nhau đi.” Hoàng hậu lạnh mặt trả lời.

Hoàng hậu gả cho Hoàng thượng, lúc ấy vẫn là Thái tử, vào năm 16 tuổi, cũng không có trải qua những ngày cầm sắt hài hòa.

Hoàng hậu là người hiền hòa, Hoàng đế lại lành lùng. Có khi cả ngày hai người ở chung một chỗ cũng không nói với nhau được vài câu. Hoàng hậu cũng muốn sinh một hài tử để nuôi dưỡng, tiên hoàng không phải cũng chỉ có một hoàng tử là Hoàng thượng hay sao.

Hai năm trước, nàng chỉ mới mang thai được hai tháng, lại bởi vì bị một cung nhân va chạm mà sinh non. Tuy rằng những cung nhân bị hiềm nghi lúc ấy đều bị loạn côn đánh chết, nhưng người chân chính đứng sau màn lại may mắn thoát được. Lục Hiền phi, Trần Trang phi, mỗi một người các nàng đều đừng nghĩ đến chuyện sinh hạ hài tử. Trần Trang phi không phải là đã đem lỗi làm cho nàng sinh non đổ lên người Lục Hiền phi sao, các người cứ cắn xé lẫn nhau đi!

Hoàng hậu nhìn về phương xa, nghĩ đến vấn đề hài tử. Bản thân bị hại phải sinh non, sau này hoài thai cũng không dễ. Nếu không thể sinh nữa thì việc nhận nuôi hài tử của phi tần khác cũng là có thể.

Ban đầu, Quý tần chính là người nàng cảm thấy thích hợp để lựa chọn, xinh đẹp nhưng ngốc nghếch, lại không được sủng, phần vị cũng không cao, đến lúc bỏ mẹ giữ con là kế hoạch tốt nhất. Nhưng là nếu nàng bắt đầu được sủng thì lại không ổn. Chung quy cũng là vì, phi tần từ tam phẩm trở lên đã có thể tự mình nuôi dưỡng hoàng tử.

--- ----ta là đường phân cách chuyển cảnh----

Binh bộ thị lang Quý phủ

https://thuviensach.vn

Một phụ nhân dung mạo thập phần xinh đẹp đang khóc vô cùng thương tâm, người này chính là mẫu thân của Quý U, Quách di nương. Quý U có thể nói là hoàn toàn thừa kế dung mạo xinh đẹp của mẫu thân, nếu không thì Quý Lĩnh cũng không sủng nàng đến như vậy.

Quý Lĩnh đem tin tức Quý U được thăng làm tam phẩm tiệp dư nói cho Quách di nương lại làm nàng khóc. Nàng ở trong phủ cũng không quá khó sống, Quý Lĩnh bởi vì trước kia có lỗi với nàng, nên đối nàng thập phần sủng ái. Hài tử của nàng đều được nuôi dưỡng như dòng chính. Nàng cảm thấy hết sức lo lắng cho con gái ở trong cung. Hoàng cung là nơi ăn thịt người, tính tình nữ nhi lại đơn thuần, nàng làm sao lại không lo lắng được.

Quách di nương vừa khóc vừa nói: “Lão gia, có lẽ nữ nhi của chúng ta là người ngốc, có phúc của người ngốc.” Mắt thấy nàng cả ngày đi theo Quý Như, lại bị gài bẫy, nhắc nhở sao nàng cũng không nghe.

Quý Lĩnh dỗ dành ái thiếp của mình, nhìn thấy nàng khóc trong lòng hắn cũng khó chịu, đem nàng ôm vào lòng mà vỗ về. Hắn thấy không phải người ngốc có phúc của người ngốc, mà là khuê nữ nhà hắn sau khi chịu tổn thương đã trưởng thành.

Nhìn ái thiếp của mình cùng với tiểu nhi tử sáu tuổi, nghĩ lại khi xưa bản thân không có lựa chọn khác đành phải cưới nữ nhân ác độc kia, nữ nhân mình yêu thích lại chỉ có thể làm thiếp. Mặc dù hắn đã dành hết tình yêu cho nàng, cùng nàng sinh nhi tử cùng nữ nhi nhưng hắn vẫn cảm thấy không đủ. Không có danh phận chính thê, lúc hắn không có trong phủ liền sợ nàng bị khi dễ. Lúc nàng bị khi dễ cũng không nói lại với mình, nhiều năm như vậy, quả là hết sức ủy khuất nàng.

Hắn không trông cậy Quý U có thể sáng rọi cửa nhà, chỉ mong nàng có thể sống khỏe mạnh trong cung.

https://thuviensach.vn

Mà nữ nhân đang ngồi tại chính viện, một thân hồng y, giống như từng thời khắc đều nói cho toàn bộ người trong phủ biết nàng mới chân chính là chính thê. Đây chính là mẫu thân của Quý Như, đối với Quý Lĩnh nhất kiến chung tình, khi gặp lại nàng đã yêu hắn, lần thứ ba trông thấy lại là không phải hắn không gả. Lúc trước thiết kế bò lên giường Quý Lĩnh, buộc hắn phải phụ trách cưới nàng làm chính thê, tuy thành công nhưng những năm này nàng sống cũng không dễ dàng.

Phụ thân nàng có thể buộc Quý Lĩnh cưới nàng, nhưng không thể buộc hắn yêu nàng, sủng nàng.

Hắn cho nàng một đứa nhỏ, nhưng chưa từng để ý nàng. Nàng mấy năm nay ngày ngày ầm ĩ, may mắn là nữ nhi của mình cũng không chịu thua kém, lừa được nữ nhi của tiện nhân kia. Không ngờ lại nghe được tin tức tiểu tiện nhân này lại leo lên được tam phẩm tiệp dư, tâm tình không thể nào tốt được. Ở nhà, chính mình không bằng Quách di nương, trong cung, con gái mình cũng bị con gái cũng tiện nhân đè xuống, nàng thật sự là nuốt không trôi cục tức này.

Nhìn mảnh vỡ đồ sứ đầy đất, nàng nghĩ phải tìm phụ thân của mình thương lượng một chút.

https://thuviensach.vn

Chương 7+1: Ở Chung (1)

Quý U nhìn cung điện mới của nàng một chút, tỏ vẻ phi thường hài lòng.

Phong cảnh bên ngoài cửa sổ hết sức tú lệ, trong phòng cũng được trang hoàng tinh xảo. Toàn bộ cung điện xa hoa lộng lẫy, lại cao quý thanh lịch. Nghĩ đến nàng trước kia là một trạch nữ suốt ngày trốn trong nhà, bây giờ lại có một cung điện không thể nào tốt hơn được nữa, nàng quyết định phải hảo hảo báo đáp hoàng thượng mới được.

Tuy rằng không cần chính nàng động thủ trong việc bày trí, nhưng mà phong cách trong phòng này đều do nàng an bài. Từ sáng sớm tinh mơ đến tận bây giờ cũng chưa có một khắc nhàn rỗi.

Ngọ thiện nàng chỉ tùy tiện dùng một ít, lúc Tiểu Thịnh Tử mang đến hai cung nữ, bốn thái giám, nàng cũng vô tâm không hỏi, trực tiếp để cho Niệm Hạ an bài xong liền muốn nghỉ ngơi, để cho các nàng đều đi ra ngoài.

Trong tiến vào phòng nhỏ trong không gian, mở rương chứa đồ ra tìm tinh dầu mát xa để đêm nay chuẩn bị dùng đến. Hoàng đế làm việc vất vả cả một ngày, nhất định là mệt chết rồi. Nàng trải qua mấy đời, thứ thu hoạch lớn nhất chính là y thuật rất cao. Hiện tại nàng coi trọng nhất là bảo trọng tính mệnh của bản thân, thân thể khỏe mạnh so với những thứ khác đều quan trọng hơn. Nàng từng trùng sinh làm bác sĩ, từng làm qua dược đồng, khi làm xong nhiệm vụ thì đặc tính của các loại dược liệu cũng đã khắc sâu trong lòng rồi. Tinh dầu này là nàng trao đổi trong hệ thống, vật phẩm gì đó của hệ thống đều có công hiệu rất cao.

Thuận tiện, nàng lại lấy ra xem xét những thứ nào cảm thấy có thể dùng được. Này là khả sinh đan, mỹ dung đan, đan dược cho nàng nhỏ lại, cũng

https://thuviensach.vn

có đan dược cho nàng mập lên,… đủ loại phù hiệu, đan dược trong một cái túi lớn, lúc trước nàng cảm thấy chúng đều thập phần vô dụng, bây giờ nhìn lại thì cái nào cũng có thể mang ra dùng được. Trong hậu cung này, tuy nàng không có lòng hại người, nhưng phải luôn đề phòng người khác. Vạn nhất người khác khi dễ mình thì mình cũng có thể phản kích thích hợp được một chút.

Lấy lễ vật mình muốn xong, nàng liền ra khỏi không gian. Đến lúc nàng tỉnh ngủ thì phát hiện sắc trời đã tối rồi. Mùa đông trời tối rất nhanh, chờ thời điểm bữa tối được mang đến, Tiểu Thịnh Tử lại mang đến tin tức tối nay nàng lại được thị tẩm.

Vội vàng dùng xong bữa tối, Niệm Hạ và Linh Đông muốn hầu hạ Quý U tắm rửa. Quý U không có thói quen khi tắm rửa có người ở bên cạnh nên đã cho hai người ra ngoài. Nàng liền tiến vào ôn tuyền trong không gian để tắm, bởi vì mỗi ngày đều dùng linh thủy trong không gian nên thân thể nàng so với lúc mới tỉnh đã tốt hơn rất nhiều. Bằng không nàng quỳ giữa băng tuyết lạnh giá những bốn canh giờ làm sao lại không để lại di chứng, nữ nhân sợ nhất vẫn là bị lạnh a. Trên người nàng vẫn luôn mang theo hương vị anh đào, thời điểm thân thể nóng lên hương vị càng nồng đậm, nàng vẫn luôn nghĩ đó là ảo giác của mình thôi.

Đợi đến khi nàng tắm rửa xong, lúc Linh Đông đang chuẩn bị trang điểm cho mình, nàng liền ngăn cản.

“Chủ tử, ngài nên nắm chắc cơ hội lần này, không đem chính mình trang điểm tinh xảo đẹp đẽ thì làm sao lưu được Hoàng thượng a.” Linh Đông vừa nói vừa muốn trang điểm cho Quý U. Thật ra Linh Đông là muốn hóa trang cho dung nhan nghiêng sắc nghiêng thành này, tốt nhất là vẽ đến Hoàng thượng ghê tởm, để cho chính mình có thể được hầu hạ mới tốt.

“Không cần, người lui xuống đi, ta vừa tắm rửa xong cũng không muốn bị vẽ lên lại đâu. Niệm Hạ, chuẩn bị cho ta một bộ trang phục đơn giản là

https://thuviensach.vn

được.” Quý U đem Linh Đông đuổi ra ngoài, lại phân phó Niệm Hạ hầu hạ mình.

Linh Đông không cam lòng đi ra ngoài chờ, nhưng nghĩ tới có thể lộ mặt trước Hoàng thượng cũng là tốt rồi.

Niệm Hạ mang đến cho Quý U một kiện trang phục màu hồng phấn xong cũng liền ra cửa chờ. Nàng phải hảo hảo nhìn kỹ Linh Đông, không để cho nàng ấy làm mấy chuyện thiêu thân lao vào lửa.

Quý U nhìn bản thân trong gương, tóc dài xõa tung đến giữa lưng, một thân trắng trong thuần khiết, không có trang điểm nồng đậm, cũng không có châu báu điểm xuyết, càng nhìn càng thuần khiết, đáng yêu.

Chỉ chốc lát sau đã nghe thấy Tiểu Thịnh Tử truyền Hoàng đế giá lâm . Thích Bạch nhìn tiểu nhân nhi duyên dáng đang đợi tại bên ngoài Vĩnh Thọ cung, mặc dù không có tỉ mỉ hoa lệ trang điểm, nhưng thật ra nàng càng đơn giản càng muốn lại gần nàng. Gió đêm thổi tới, sợi tóc của nàng theo làn gió lại nhẹ nhàng di dộng, tóc dài uyển chuyển, nhìn như sợi liễu rủ, bóng loáng mềm mại. Vẻ mặt ngây thơ, ánh mắt đen lúng liếng nhìn mình như hai viên thủy tinh nho nhỏ. Khóe miệng hơi giơ lên, không chút che giấu tâm tình tốt đẹp khi nhìn thấy bản thân mình. Nàng không cần thêm trang sức cũng đã là nữ nhân đẹp nhất.

Hoàng đế rốt cuộc biết vì sao hắn mải nghĩ về tiểu nhân nhi này, bởi vì thời điểm hắn nhìn thấy nàng, tâm trạng luôn thật sự bình tĩnh trở lại. Tiểu Thịnh Tử hiểu rõ tâm tính Hoàng thượng, đem cung nữ phục vụ đều lui ra ngoài, Hoàng đế quái gở lạnh lùng, không thích có một phòng người vây quanh. Cho nên bên người cũng chỉ có Tiểu Thịnh Tử hắn.

Người vừa lui ra ngoài, Quý U liền xoay người ôm lấy eo Thích Bạch, đầu nàng ở tại ngực hắn cọ cọ qua lại.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, thần thiếp đã lâu không thấy ngài rồi.” Quý U không muốn rời khỏi vòng ôm của Thích Bạch, nỉ non mềm giọng nói. Không biết là ai đã nói qua, người yêu chính là lúc bọn họ ở cùng nhau, một giờ chỉ bằng một giây; khi bọn họ xa nhau thì một giây lại dài như vĩnh viễn.

“Nói bậy, nàng như thế nào đối với trẫm? Đứng thẳng nói chuyện, này còn ra thể thống gì.” Lời nói răn dạy nghiêm khắc từ miệng Thích Bạch nói ra nhưng là một chút cũng không thấy nghiêm khắc a. Thích Bạch thật sự không nghĩ tới có người thân cận với mình như vậy, mà bản thân mình cũng không có nửa điểm bài xích. Muốn răn dạy nàng một hai câu, nhưng cũng không biết đối mặt với thâm tình của nàng như thế nào. Chủ yếu là hắn nghĩ tới biểu hiện của mình cũng cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Quý U bĩu môi, ngươi ngược lại phải buông ta ra để ta đứng thẳng nha, ngươi không phải đang ôm ta chặt cứng sao.

“Thiếp biết ngài không nhớ đến thần thiếp, kia ngài buông thiếp ra đi, để thiếp hầu hạ ngài rửa mặt” nói xong liền mở cánh tay Thích Bạch đang ôm mình ra, xoay người gọi Niệm Hạ cùng Linh Đông đem đồ vào rửa mặt.

https://thuviensach.vn

Chương 7+2: Ở Chung (2)

Thích Bạch nhìn tiểu nhân nhi đang bĩu môi giận dỗi ở một bên, khóe miệng tuy không có ý cười nhưng động tác lại hết sức ôn nhu cẩn thận. Tiểu Thịnh Tử thấy bộ dạng mắt nhìn Quý tần không chớp, muốn nói lại thôi của Hoàng thượng, thật hận không thể tiến lên nói thay Hoàng thượng.

Hoàng thượng xong việc liền vội vội vàng vàng hướng Vĩnh Thọ cung đi đến, đến cửa cung lại chậm rãi bước tiếp. Lúc nhìn thấy Tích tiệp dư rõ ràng là vui vẻ ghê gớm, nhưng mà cái gì cũng không chịu nói a. Bình thường Hoàng thượng không quan tâm đối với ai như vậy hết, mắt thấy Tích tiệp dư có chút tính khí trẻ con, Hoàng thượng ngài cũng không nên để nàng ấy giận dỗi như vậy chứ. Ngày hôm qua không phải ngài còn dỗ dành nàng ấy sao, như thế nào mà mớicách một ngày ngài lại trở thành Hoàng đế cao quý lãnh khốc rồi?

Tuy rằng Tiểu Thịnh Tử quen thuộc với Hoàng đế, nhưng chuyện tình cảm hắn làm sao có thể hiểu rõ được. Hoàng đế nói chuyện yêu đương không được tự nhiên lắm, nhìn thấy tiểu nhân nhi của mình liền cảm thấy cao hứng, muốn đùa với nàng, muốn làm nàng mất hứng để lại dỗ nàng, nhưng mà không thấy nàng phản ứng như ý muốn, chỉ cảm thấy hình như không tốt lắm. Quý U cũng không biết Hoàng đế nghĩ gì nha, nàng mà biết thì sẽ hoàn toàn liên tưởng hắn với học sinh tiểu học rồi.

Mãi cho đến lúc Quý U định cởi long bào, đổi tẩm y (đồ ngủ) cho Hoàng đế, nàng liền phất tay cho tất cả cung nữ, thái giám đều lui xuống. Nàng cũng không hề hào phóng đâu, Hoàng đế đến nơi này của nàng thì hắn liền là của nàng, nàng không có thói quen chia sẻ nam nhân của mình

https://thuviensach.vn

cho người khác. Thích Bạch giống như là nhìn thấy tiểu tâm tư của nàng, tâm tình vừa mới suy sụp trong nháy mắt đã tốt lên rồi.

“Hoàng thượng không nghĩ đến thần thiếp coi như xong, thần thiếp nghĩ đến ngài cũng không được sao? Ngài nhanh đi lên giường đi!” Quý U vừa nói vừa đẩy Thích Bạch lên trên giường.

“Trẫm cũng nghĩ đến nàng…” Lời này còn chưa nói ra khỏi miệng, Thích Bạch đã nghe đến câu sau của nàng, trực tiếp bị nghẹn. Tích tiệp dư quả thực là trực tiếp, một chút cũng không uyển chuyển. Tẩm y còn chưa mặc cho hắn đâu, đã đẩy hắn hướng đến trên giường rồi. Mặc dù mình rất muốn ôm nàng một cái, cũng thật sự thích tính cách của nàng, thì ra nàng là thích phương thức trực tiếp như vậy sao…

Nhưng nghĩ đến vừa rồi hắn răn dạy nàng vài câu, mắt thấy tâm tình nàng cao hứng, hắn nhất định phải tiếp tục dỗ dành nàng. Hắn liền ngoan ngoãn đi đến bên giường, đợi đến khi chính mình nằm sấp trên giường, hắn mới phản ứng kịp, tại sao lại là nằm sấp…

“Hoàng thượng, ngài cả ngày mệt nhọc, thần thiếp sẽ xoa bóp cho ngài một chút, được không? Nếu không thoải mái thì ngài nói cho thần thiếp biết nhé.” Nói xong nàng liền tiến đến bên người Hoàng đế, đem tinh dầu lấy từ trong không gian ra lúc trưa vỗ vào trên lưng Hoàng đế, xoa bóp lên. Lúc này Thích Bạch mới biết, thì ra là tự mình nghĩ quá lên rồi.

Thủ pháp của Quý U hết sức thành thạo, hữu lực, bởi vì bộ vị khác nhau mà cũng lựa chọn các thủ pháp tương ứng, ví dụ như sau gáy thì nàng chọn nhu pháp tiểu ngư tế, nơi nào có bắp thịt rắn chắc thì nàng chọn nhu pháp là chưởng căn. Lúc mới bắt đầu, cơ bắp của Hoàng đế đều buộc chặt, trong tinh dầu có hương vị của huân y thảo, chỉ lát sau đã làm cho toàn thân Hoàng đế trầm tĩnh lại.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ tư tưởng của Thích Bạch đều được giải phóng tự do, chỉ có thể cảm thấy tay nhỏ của Quý U qua lại trên thân hắn, những nơi được nàng mát xa cho đều cảm thấy thoải mái vô cùng. Trong Thái y viện không thiếu người có thể mát xa, nhưng khổ nỗi Thích Bạch lại không thích người khác lại gần mình, đặc biệt là sự tình thân mật như mát xa. Chính hắn cũng không thể hiểu nổi những điều cấm kỵ của hắn, chỉ cần là Quý U, thì sẽ trở nên đơn giản hơn rất nhiều.

Đầu, sau gáy, vai, lưng, cánh tay, cẳng chân, eo, đùi,… Cảm giác cái mông nhỏ đầy thịt của Quý U cứ nhích tới nhích lui trên người mình, Thích Bạch lại thấy lòng rối tinh rối mù. Thẳng đến khi cái tay nhỏ của nàng đảo quanh trên mông hắn, Thích Bạch cũng không chịu được nữa, xoay người đem nàng ôm vào trong ngực. Quý U mệt mỏi, hô hấp cũng chưa kịp đã bị Hoàng đế hôn lên cánh môi, quấn lấy cái lưỡi thơm tho của nàng, dây dưa một trận long trời lở đất.

Nháy mắt quần áo đã bị ném ra ngoài giường. Quý U cũng không làm Thích Bạch đợi lâu lắm, môi nàng liền hôn lên cổ hắn, nhẹ nhàng trêu chọc. Thích Bạch không hề khắc chế, ngậm lấy nơi đẫy đà của nàng, động thân một cái liền tiến vào nơi làm cho hắn điên cuồng kia.

Thích Bạch nhìn Quý U đè nén tiếng kêu, môi chuyển qua tai nàng, nhẹ giọng lẩm bẩm: “ U U, U U của trẫm, kêu lên đi, trẫm thích nghe tiếng kêu của nàng.”

Quý U nhìn khuôn mặt Thích Bạch động tình, hai mắt nóng cháy chuyên chú nhìn nàng, rốt cuộc không hề khống chế nữa, kêu lên.

Không nhớ rõ bọn họ đã dây dưa bao lâu, cuối cùng Quý U mệt không chịu nổi nữa, rốt cuộc nức nở cầu hắn: “Không được, không muốn, không muốn. Thiếp rất thích chàng, chàng dừng lại có được hay không.” Vì nàng lắc đầu nên từng sợi tóc đen nhánh đều trải rộng ra trên giường, tương phản với nước da trắng mịn như tuyết của nàng, càng làm cho Thích Bạch thêm

https://thuviensach.vn

điên cuồng. Nghe hương hoa thơm trên người nàng, cảm thấy nàng nhất định là một đóa hoa yêu, bằng không làm sao nàng có thể làm cho hắn trở nên cuồng si như vậy.

“Ngoan ngoãn, trẫm rất thích nàng, kiên trì, nàng nhất định có thể. Ngoan, nghe lời trẫm.” Vừa nói vừa dùng sức đụng nàng.

Quý U thực ra khóc không ra nước mắt, trước lúc ngất đi nàng còn đang nghĩ, ta có thể cái gì a!

https://thuviensach.vn

Chương 8: Thỉnh An (1)

Tiểu Thịnh Tử đứng ở ngoài cửa đang hết sức rối rắm, hắn đã hô hai lần mà Hoàng thượng còn chưa dậy. Trước đây chưa hề có lần nào như vậy, lúc nào cũng là Hoàng thượng cho gọi người tiến vào hầu hạ trước. Chẳng lẽ buổi tối tình hình chiến đấu quá mức kịch liệt nên Hoàng thượng mệt mỏi? Phi phi phi, Hoàng đế bệ hạ là thần thoại bất bại, cho dù là một đêm muốn vài lần còn được.

Đang lúc hắn còn đang do dự có nên gọi lần thứ ba hay không thì Hoàng thượng đã cho gọi người tiến vào.

Thích Bạch đối với tối qua là tương đối hài lòng, điều này trực tiếp thể hiện ở chỗ hắn từ đầu đến chân đều là thần thanh khí sảng. Sáng sớm hắn đã tỉnh rồi, nhưng là lần đầu tiên có ý niệm muốn nằm mãi trên giường, muốn cùng nữ nhân của mình ở chung thêm một lát.

Thích Bạch nhìn Quý U, nghĩ tới mát xa tối qua thật sự rất có hiệu quả, hắn thực thích phương thức tạ ơn này của nàng, mặc dù nàng cái gì cũng chưa nói nhưng hắn lại có thể cảm nhận được những gì nàng muốn bày tỏ.

Tiểu nữ nhân này mặc dù nho nhỏ, nhưng lực đạo lại chính xác mười phần, nàng mát xa xong, hắn liền cảm giác như toàn bộ mệt mỏi từ trước tới nay đều bay biến hết, sinh long hoạt hổ. Nhìn dung nàng đang ngủ, dung nhan điềm tĩnh, hắn lại nhớ tới kiều diễm tối qua của hai người, dưới thân lại có phản ứng, bất đắc dĩ là thời gian không đủ, bằng không Hoàng đế bệ hạ còn có thể hưởng thêm một lần nữa.

Nàng đêm qua rất vui vẻ, hắn là thích Vĩnh Thọ cung này đi. Ánh mắt Thích Bạch quét qua bốn phía, nàng rất dụng tâm trang trí cho nơi này, thật

https://thuviensach.vn

ấm áp. Tất cả mọi thứ đều thật sự xinh đẹp, cho dù là mùa đông, ở tẩm cung này lại cảm thấy vô cùng ấm áp. Liên tưởng đến cảm giác mà Quý U mang lại cho mình, cũng cùng một dạng ấm áp, tri kỉ và an tâm.

Vào thời điểm Thích Bạch đang suy nghĩ lại nghe được động tĩnh của Tiểu Thịnh Tử, hắn nghĩ lúc này mà còn nán lại trên giường thì có chút kỳ cục nên lên tiếng gọi người tiến vào. Thích Bạch vừa động đã cảm giác được Quý U muốn tỉnh.

Nhìn Quý U bị đánh thức rồi sau đó giùng giằng muốn hầu hạ mình, Thích Bạch mau nói: “Trẫm có người hầu hạ rồi, nàng mau nằm xuống đi, bên ngoài rất lạnh lẽo.” Nói xong liền đem Quý U nhét vào trong chăn.

“Không tốt, thần thiếp muốn tiễn ngài vào triều mà.” Quý U vẫn chưa tỉnh ngủ, giọng điệu mơ hồ, nói chuyện cũng không rõ ràng, cảm giác như ngậm một miệng. Trong mắt Thích Bạch là bộ dạng khả ái không thể nghi ngờ, làm hắn thật muốn ôm nàng vào trong ngực.

Sau đó lại thấy nàng giãy dụa ngồi dậy, vươn tay đối với Thích Bạch đang đứng bên giường, một bộ dáng muốn được ôm một cái.

“Hoàng thượng, có thiếp chút năng lượng đi.” Nhìn Quý U đang bĩu môi, vươn tay với chính mình, Thích Bạch rất khó nhịn được ý cười nơi khóe miệng.

Quý U dù mệt thật nhưng cũng hiểu được đạo lý lúc này phải biểu hiện thật tốt. Buổi sáng của ngày kế tiếp, sáng sớm tốt đẹp thì cả một ngày sẽ tốt đẹp nha!

Chỉ có trả giá mới có thể thu hoạch, đây là điều lĩnh ngộ lớn nhất của Quý U qua mấy đời. Đợi đến lúc Thích Bạch đặt nàng đứng trước mặt hắn, nàng mới bắt đầu hầu hạ. Quý U tuy không quen thuộc động tác nhưng cũng hết sức cẩn thận giúp hắn mặc long bào.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nhìn nữ nhân đang giúp hắn sửa lại tay áo, lại nhón chân lên chỉnh lý cổ áo cho hắn. Tóc nàng có chút hỗn độn nhưng không hề chật vật, mà lại mang chút biếng nhác, gợi cảm khó cưỡng lại.

Thích Bạch chuyên chú nhìn Quý U, ngũ quan lạnh nhạt giờ này lại trở nên mềm mại, nhu tình. Sau đó hơi cúi người để nàng có thể dễ dàng chỉnh trang cho hắn. Nhìn từ xa thật giống như hắn đang ôm nàng vào trong ngực.

Tiểu Thịnh Tử nhìn hai người đang lưu luyến thật khó có thể khống chế được vẻ mặt kinh ngạc của mình.

Niệm Hạ thật sự cảm thấy vui mừng, tuy rằng không biết Hoàng thượng đối đãi với những phi tần khác như thế nào, nhưng cảm giác đối đãi với chủ tử mình thật không tệ.

Mà Linh Đông đang đứng ngoài cửa nhìn một vòng cung nữ thái giám đang ở bên trong hầu hạ. Đã không có cơ hội lộ mặt trước mặt Hoàng thượng, mà nay tới cơ hội hầu hạ Hoàng thượng rửa mặt chải đầu cũng không tới lượt nàng.

Chủ tử càng ngày càng lạnh nhạt chính mình, tối qua chỉ giữ lại Niệm Hạ ở gần hầu hạ, mà sáng nay cũng không cho truyền mình vào, làm cho nàng sinh ra cảm giác gặp nguy cơ.

Thời điểm chủ tử không được sủng nàng đã không có cơ hội, mà nay chủ tử được sủng xem ra cũng sẽ không cho mình cơ hội.

Mà bọn cung nữ thái giám bưng chậu đứng ở trong phòng đang cảm thán Tích tiệp dư được Hoàng thượng sủng ái, nội tâm đối với nàng càng thêm kính trọng.

Quý U cũng không biết trong lòng những người này đang nghĩ gì. Nàng chăm chú nhìn Hoàng đế được nàng phục vụ sạch sẽ, chỉnh tề, soái khí bức người, thật là có cảm giác thành tựu nha.

https://thuviensach.vn

Nghĩ như vậy liền ôm lấy Hoàng đế, không muốn thả ra.

“Hoàng thượng, ngài thật là đẹp mắt, thần thiếp không nỡ đem ngài cho người khác xem.” Vừa nói vừa nắm lấy tay Hoàng đế không muốn rời xa.

“Khụ, nàng thật là dính người. Trẫm phải vào triều, nàng mau ngoan ngoãn đi!” Nói xong liền xoay người chuẩn bị đi.

Thích Bạch vừa chuyển người đã cảm thấy ngữ điệu vừa rồi của mình không được tốt lắm, liền quay người lại nhéo nhéo gương mặt nàng, lại hôn lên trán nàng, lưu lại một câu “Nàng thật sự khả ái” liền chạy trối chết.

Quý U cũng không ngờ Hoàng đế lại phản ứng như vậy, nhìn người đang vội vàng rời đi, phì cười một tiếng.

Một mình vui vẻ trong chốc lát, sau đó phất tay cho mọi người đều lui ra.

Trốn đến trên giường, nhìn đan dược có thể mang đến khả năng sinh con đang nằm trong tay. Tối qua Quý U cũng không có dùng viên thuốc này, nàng nghĩ còn chưa phải lúc thích hợp. Nàng chưa rõ tình thế hiện nay, con đường phía trước vẫn còn rất dài. Đem viên đan dược cất vào không gian, suy nghĩ thêm một chút liền ngủ say.

Thẳng đến khi nghe được thanh âm của Niệm Hạ gọi mình mới giật mình tỉnh dậy. Sau đó nàng liền muốn đi thỉnh an, lúc này đi thỉnh an cũng không biết sẽ có cảnh tượng gì, từ tần lên đến tiệp dư, thăng liên tục sáu cấp, không nghĩ cũng biết sẽ kéo theo bao nhiêu là oán hận, nhưng mà nàng cũng không phải là bạch nhãn lang(*) đi oán trách hoàng thượng.

(*)Bạch nhãn lang: sói mắt trắng, ý chỉ mấy kẻ lấy oán báo ơn.

Phần vị cùng danh lợi ở hậu cung trực tiếp liên quan đến chất lượng sinh hoạt nha.

https://thuviensach.vn

Phần vị thấp có nghĩa là mọi người đều có thể đạp trên đầu ngươi. Lương chiêu viện vì sao có thể phạt Quý U? Ngươi không được sủng, phần vị lại thấp, nàng có thể dựa vào ngươi không hiểu quy củ mà giáo huấn ngươi.

Chỉ có cao cao tại thượng mới có thể dễ dàng bảo vệ chính mình, có lẽ đối với Hoàng đế nàng có chút khác lạ, có lẽ chỉ là cảm giác mới mẻ, nhưng chỉ cần một xíu để ý là đã có thể bảo đảm mình ở trong hậu cung cũng không phải là tay không tấc sắt.

Về phần vì thích ngươi nên mới bảo vệ ngươi, vì bảo vệ ngươi nên mới cho ngươi phân vị thấp, loại phương thức sủng ái này, Quý U chỉ cười nhạt.

Phần vị thấp tại hậu cung mang ý nghĩa ăn không ngon, ở không tốt, trời lạnh mà phân lệ không cao còn phải chịu lạnh, mùa hè đương nhiên cũng không có khối băng mà dùng, thật sự là đông lạnh hạ nóng, nô tài phục vụ cũng có thể xem nhẹ ngươi.

Đừng nói nàng không phải là người trong lòng Hoàng đế, cho dù là nàng đi chăng nữa thì nàng cũng không cảm thấy rằng Hoàng đế sẽ dùng cái loại phương pháp sứt sẹo này.

Quý U xuất hiện một ý niệm, dù sao trong hậu cung cũng không thể bo bo giữ mình, tại sao lại không tạo thành một cái tiền đồ sáng lạn. Binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn. Nàng không chỉ là muốn sống, mà nàng còn muốn sống thật tốt.

Mục tiêu của nàng chỉ là Hoàng đế. Nàng không nghĩ đến chuyện thất bại, mấy đời liền nàng đều chết ở độ tuổi đẹp nhất đời người, cho nên nàng nhất định phải thành công.

Quý U nhìn chính mình trong gương, kiểu Lưu Vân kế đơn giản, ở trên tóc chỉ cắm một cây trâm ngọc bích khảm trân châu, tôn thêm làn da trắng nõn mịn màng. Nàng mặc chiếc váy màu lam thêu hoa nhỏ, tuy ngây thơ

https://thuviensach.vn

nhưng lại làm hiện rõ dáng người lung linh như nước. Nàng đã có hình tượng ngốc nghếch khảm sâu vào trong lòng mọi người, sao lại không tiếp tục chứng thực chứ.

Trên đường tới Thừa Càn cung, cảm giác được gió lạnh thổi tới. Trời đông giá rét, không khí sáng sớm cũng rất mát mẻ, mùa đông sắp hết, tuy không như mùa xuân có hoa thơm chim hót, nhưng mùa đông lại có sự yên tĩnh, một mảnh an bình. Quý U thật hưởng thụ mỗi mùa một vẻ đẹp khác nhau.

“Muội muội!” Mắt thấy một người vận cung phục màu cam, dáng người cao gầy đang gọi Quý U, nàng tập trung nhìn vào, này không phải là Quý Như sao?

Tính ra đây là lần đầu Quý U cùng tỷ tỷ này đối mặt, nhìn nàng trang điểm kĩ lưỡng, nhan sắc cũng không tệ. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là không có nụ cười giả dối kia. Quý U nghĩ, chẳng lẽ nàng vẫn ở nơi này đợi mình.

“Muôi muội, thân thể muội đã tốt hơn nhiều rồi sao? Về sau cũng không thể xúc động như vậy nữa, tỷ tình nguyện chính mình bị phạt, cũng không muốn muội nhận một chút thương tổn nào. Muốn đi thăm muội, nhưng muội lại chuyển cung, lại thị tẩm, tỷ sợ làm phiền muội.” Ngữ khí quan tâm, hai mắt lại rưng rưng lệ, thân hình lẩy bẩy, cũng không biết đã đợi Quý U bao lâu, nhìn sao cũng là một bộ dáng tỷ muội tình thâm.

“Tỷtỷ đừng khóc, muội đều hiểu mà. Nhưng mà bắt muội nhìn tỷ chịu phạt, muội không làm được. Thân thể muội đã tốt hơn nhiều rồi, tỷ đừng tự trách nữa.” Quý U lắc đầu nói.

“Tỷ biết muội không trách, nhưng trong lòng tỷ đích thực rất khó chịu. Hoàng thượng đối với muội thế nào. Muội hiện giờ đã là tiệp dư nương

https://thuviensach.vn

nương, tỷ thật thay muội vui vẻ.” Quý Như nhìn Quý U đã mấy ngày không thấy, dung nhan càng lộ vẻ diễm lệ, cảm thán tiện nhân thật là tốt số.

Quý Như rất muốn nghe chuyện tình của Hoàng đế, tốt nhất có thể làm cho Quý U nói ra sở tính, thói quen của Hoàng đế nói ra thì càng tốt.

Quý U nghe đến đó đột nhiên xấu hổ, nhăn nhó nói: “Hoàng thượng đối xử với muội tốt lắm, chúng tam au đến thỉnh an Hoàng hậu nương nương đi”, nói xong liền xấu hổ đi về phía trước, nàng cũng không nhìn thấy biểu hiện như nuốt phải ruồi bọ của Quý Như ở đằng sau.

Quý Như vốn định hỏi thăm một chút mà Quý U lại vội vã bước về phía trước. Hoàng đế tính tình như một khối băng mà cũng có thể đối tốt với ngươi sao? Đó là đối tốt như thế nào a? Quý Như một bụng nghi vấn nhưng cũng không thể hỏi ra.

Thẳng đến khi cung nữ ở bên cạnh lung lay tay áo nàng, Quý Như mới tỉnh ra, vội vàng đuổi theo Quý U hướng Thừa Càn cung đi đến.

Quý Như tuy rằng tức giận, nhưng nghĩ tới Linh Đông mà mình an bài bên cạnh Quý U thì thoáng an tâm lại. Ngươi không nói cho ta biết thì làm sao, chỉ cần Linh Đông còn ở Vĩnh Thọ cung một ngày thì ngươi cũng đừng nghĩ đến chuyện giữ bí mật.

Thời điểm Quý U đến Thừa Càn cung lại gặp Cốc vinh hoa cùng Sơ uyển dung, hai vị này là bạn thân nhất của Quý Như, các nàng vừa nhìn thấy Quý U liền dừng bước, nhíu nhíu mày.

Phần vị cao đương nhiên là được đi trước. Trong trí nhớ của Quý U, thì hai vị này đối với nàng cũng không tính là khách khí. Tuy rằng Quý Như sẽ ngẫu nhiên giúp Quý U “giải vây”, nhưng chung quy hai người đó cũng là bằng hữu của Quý Như, mà Quý Như sẽ bởi vì Quý U mà đắc tội bằng hữu của mình sao?

https://thuviensach.vn

Nhìn hai nàng cúi khuất mặt, Quý U cười cười, sửa lại búi tóc, bước vào Thừa Càn cung.

https://thuviensach.vn

PHI THƯỜNG HOÀN MỸ

Cố Phán Nhi An Nhiên
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Thỉnh An (2)

Cảm giác đầu tiên của Quý U khi bước vào Thừa Càn cung là Hoàng đế thật có diễm phúc. Các phi tần đều trang điểm rực rỡ, ngược lại Quý U lại trang điểm có phần mộc mạc.

Một phòng mỹ nhân, mỗi người mỗi vẻ. Lục Hiền phi đoan trang ưu nhã, Trần Trang phi xinh đẹp như hoa, Minh chiêu nghi yêu kiều, Lương chiêu viện môi hồng răng trắng, Vũ thục nghi hoạt bát đáng yêu, Vân thục viện mặt mày như hoa đào, Tình quý tần động lòng người, Quý quý nghi thướt tha, Cốc vinh hoa mắt hạnh mày liễu, Sơ uyển dung như hoa như ngọc, quả nhiên là mỹ nữ tập hợp.

Nàng hướng đến thỉnh an Hoàng hậu đang ngồi chính giữa, Hoàng hậu thoạt nhìn dịu dàng hiền thục, mười phần là khí thế mẫu nghi thiên hạ. Hoàng đế có một đám nữ nhân như vậy, tại sao tâm tình lại lạnh nhạt như vậy?

Sau đó Quý U hướng đến những phi tần có phần vị cao hơn mình thỉnh an, động tác trôi chảy, không ai có thể khó xử nàng. Đợi cho những người có phân vị thấp hướng đến chỗ nàng thỉnh an, biểu tình của Quý Như, Cốc vinh hoa cùng Sơ uyển dung tương đối đặc sắc.

Người đều đã đến đông đủ, Hoàng hậu cũng cho các nàng ngồi xuống.

Hoàng hậu nhìn Tích tiệp dư, không thể không cảm thán nàng là vưu vật trời sinh. Cả phòng nữ nhân tuy khí chất khác nhau nhưng khác biệt cũng không lớn. Tích tiệp dư lại không giống vậy, vừa nhìn thì thấy thập phần ngây thơ, nhưng thân mình lung linh như nước, lộ ra sự mị hoặc tự nhiên,

https://thuviensach.vn

quả là quốc sắc thiên hương, đơn cử như bộ ngực cao thẳng kia, chính là độc nhất hậu cung!

Hoàng hậu không nghĩ ra tại sao người như vậy ban đầu lại bị bỏ qua. Mà các phi tần ngồi đó đều đã hận không thể nhìn ra một lỗ thủng trên người Tích tiệp dư. Hồ ly tinh!

“Nhìn thần thái của Tích tiệp dư, thân thể cũng đã tốt lên nhiều. Hoàng thượng tấn phong cho ngươi vượt qua sáu cấp lên tới tiệp dư, có thể thấy được là coi trọng ngươi mười phần, ngươi nên hầu hạ Hoàng thượng thật tốt.” Hoàng hậu nương nương mở màn, Quý U đã cảm nhận được ác ý sâu sắc. Tuy những lời này nghe qua thật bình thường, nhưng lại trực tiếp khơi nên lửa giận trong lòng những phi tần đang hết sức không thoải mái kia.

Quý U đầu tiên là đỏ bừng mặt sau đó mới nhăn nhó, ấp úng trả lời: “Thần thiếp nhất định không phụ sự kì vọng của nương nương.”

Hoàng hậu trực tiếp nghẹn giọng, nhìn bộ dáng ngốc nghếch của nàng cũng không biết phải nói gì. Ngươi nói nàng đáp cũng không sai, nghe vào nhưng là thật sự không được tự nhiên.

“Quý muội muội thật là lung linh như nước, trách không được Hoàng thượng của chúng ta yêu thích, thần thiếp cũng từng được sủng ái ở độ tuổi như hoa này, quả thực là hoài niệm a.” Trần Trang phi hợp thời phát ra một tiếng cảm thán, nàng hiện thời chỉ còn thị tẩm một tháng được một hai lần, còn không phải đang ám chỉ hoa nở chóng tàn sao.

“Trang phi nương nương, ngài trời sinh mỹ lệ, nay cũng vẫn giống như còn trẻ vậy.”

Quý U nói xong còn gật gật đầu như sợ Trần Trang phi không tin. Nàng đây là cảm thán ngươi không già đâu, ngươi chỉ là không được sủng thôi.

https://thuviensach.vn

“Quý muội muội quả là hiểu chuyện hơn rất nhiều, lần trước tỷ phạt ngươi cũng là sợ ngươi ở trước mặt Hoàng thượng mất quy củ, tỷ tỷ thì dễ nói chuyện, nhưng nếu Hoàng thượng giận muội thì thật không tốt rồi. Muội muội có hiểu được khổ tâm của tỷ tỷ không?” Lương chiêu viện cảm thấy chính mình là nhị phẩm thì không cần thiết phải lấy lòng Quý U.

Quý U làm sao có thể quên Lương chiêu viện a.

“Muội hiểu, tỷ tỷ cũng là vì muội, muội có thể may mắn được Hoàng thượng coi trọng, người phải cảm tạ nhiều nhất chính là tỷ tỷ.” Quả thật cảm tạ Lương chiêu việc đã để cho Quý U có thể trùng sinh.

“Cảm tạ mà còn thật với giả gì, nếu muốn cảm tạ thì nên xuất ra chút thành ý.” Vũ thục nghi cắn chặt chuyện này, muốn nháo cho Quý U phải xấu hổ.

“Thật sự cảm tạ mà, ta hiện tại cũng không lấy ra được gì đó, đến khi có thứ gì tốt nhất định sẽ lấy ra báo đáp Lương chiêu viện.” Quý U nói chuyện cực kỳ thành khẩn.

“Ha ha, lời này nghĩa là chuyện báo đáp không phải là sẽ không bao giờ xảy ra sao?” Vũ thục nghi cười đến một đôi mắt phượng đều cong, lời nói lại thực khắc nghiệt.

“Như thế này, tỷ tỷ hiện tại thiếu thứ gì, muội muội nhất định sẽ tận lực.” Quý U đơn thuần hỏi một câu.

Trừ bỏ sủng ái thì có thể thiếu thứ gì được nữa, nhưng mà lời này cũng không thể nói ra a.

“Vũ tỷ tỷ như vậy là không đúng rồi. Tích tiệp dư mới được tấn phong không tới hai ngày, ngươi như vậy có chút không thân cận nha.” Vân thục viện giải vây cho Quý U.

https://thuviensach.vn

Quý U ngẩng đầu lên hướng Vân thục viện cười cảm kích.

Quý U cũng không sợ các nàng nói lời lạnh lùng châm chọc, chung quy những người biểu hiện ghen tỵ trên mặt cũng không đáng sợ. Không thân không quen lại giúp mình giải vây chưa chắc đã là bằng hữu. Thân phận của các nàng, vĩnh viễn chỉ có lợi ích, không có tỷ muội tình thâm. Cái gọi là minh thương dễ tránh còn không phải là đạo lý này sao.

Nhưng mà cảm kích ngoài mặt thì phải luôn có. Cả phòng mỹ nhân này đều là chĩa về phía mình, nàng không sợ không có nghĩa là nàng không mệt nha.

Minh chiêu nghi nhìn các nàng một từ lại một từ công kích, giống như là đánh trên vải bông vậy, liền nhìn Tích tiệp dư khó hiểu, đây là khờ thật hay là giả ngốc vậy? Chủ yếu là do nguyên chủ Quý U đã để lại một hình tượng ngốc nghếch ăn sâu vào mỗi người rồi, làm cho người khác không có lòng đề phòng, nhưng tính tình xúc động của hiện tại so với trước kia quả thực có điểm biến hóa.

Minh chiêu nghi tuy không nhằm vào Quý U nhưng cũng không giúp Quý U. Nàng chỉ đơn giản là đứng xem.

“Lương chiêu viện dạy quy củ là không sai, nhưng quá nghiêm khắc không khỏi làm cho các tỷ muội bị lạnh tâm. Tích tiệp dư tuổi còn nhỏ, chậm rãi giáo dục là tốt rồi.” Lục Hiền phi vội vã mượn sức đồng bạn, nhìn Quý U ngẩng đầu hướng mình cười cười, địch nhân của địch nhân là bạn, cái này Lục Hiền phi luôn hiểu rõ.

Huống chi Hiền phi hiền lành đại nghĩa, làm sao lại không cho các tỷ muội trong hậu cung dễ dàng ở chung được.

Quý Như nhìn Lục Hiền phi nói giúp Quý U, nàng ta tức muốn điên rồi, mượn sức một người không đầu óc như Quý U mà lại không cần ta, Quý U có thể tiến lên không lẽ vận của nàng chỉ có thể đi xuống?

https://thuviensach.vn

“Kỳ thật phải trách ta, là do ta liên lụy muội muội. Cho dù hiện tại muội được sủng ái nhưng trong lòng ta vẫn hết sức khó chịu.” Nói xong liền khóc lên.

Quý U xoa xoa trán, lại nghe Cốc vinh hoa cùng Sơ uyển dung từng lời dỗ dành: “Ngươi là tỷ tỷ tốt, trong hậu cung ngươi đã chiếu cố tiệp dư nương nương như thế nào, nàng có thể có hôm nay cũng là cảm tạ ngươi.” “Ai cũng nói các ngươi tỷ muội tình thâm, tuy rằng nàng thay ngươi chịu phạt, nhưng lòng ngươi bị dày vò sơ với bị phạt còn khó chịu hơn, tiệp dư nương nương chắc chắn sẽ không quên tỷ tỷ ruột thịt là ngươi đâu.”

Các ngươi trực tiếp nói rõ để ta đem Hoàng đế cùng Vĩnh Thọ cung đưa cho nàng không phải là được rồi sao, uyển chuyển nói như vậy lỡ đâu ta nghe không hiểu thì sao. Quý U bĩu bĩu môi: “Muội không phải lúc nãy ở trên đường đã nói cho tỷ sao, muội thật không trách tỷ mà, tuy rằng lúc muội sinh bệnh không có ai tới thăm, nhưng muội biết tỷ là thật tâm lo lắng. Tỷ nếu không tin muội không trách tỷ, muội cũng thật muốn khóc.”

Lời nói đến như vậy rồi, Quý Như cũng chỉ có thể im lặng lau nước mắt. Nàng chỉ cảm thấy hình như tiện nhân này đang giận nàng thật, cảm thấy nàng ta cách mình rất xa.

Lương chiêu viện cùng các phi tần xung quanh nhìn biểu tình của Quý quý nghi thay đổi. Tích tiệp dư giúp ngươi chịu phạt đến phát bệnh, ngươi đến đi xem một cái cũng không có, còn có mặt mũi khóc! Cái gì mà tỷ muội tình thâm!

Quý Như nhìn biểu tình của các nàng cảm thấy một trận xấu hổ. Quý Như có thể chán ghét Quý U, nhưng Quý U dám chán ghét nàng, nàng cảm thấy không cách nào tiếp thu được.

Hoàng hậu nhìn mọi người cùng khi dễ Quý U, cũng không can thiệp. Hiện tại các nhà đều chú ý đến Tích tiệp dư vì hành động của Hoàng đế.

https://thuviensach.vn

Nhưng tính tình Hoàng đế lạnh lùng, hành động này quả thực khiến người khác không hiểu được.

Dù sao Tích tiệp dư trước mắt này được sủng hay không Hoàng hậu cũng sẽ không quản. Không có hài tử, không uy hiếp địa vị của mình, không khiêu chiến với quyền uy của mình, nàng có thể rộng lượng để cho các nàng nháo.

Chung quy là Hoàng hậu nương nương vẫn giữ quan niệm, được sủng ái như vậy chắc hẳn phải có huyền cơ gì đó.

Hoàng đế không phải là người nói chuyện yêu đương, dù cho có thực sự là như vậy đi chăng nữa, phân vị cao như vậy, Hoàng đế thật không sợ các nữ nhân trong hậu cung liên kết lại đối phó với nàng ta sao? Có tiên hoàng hậu làm ví dụ ở phía trước, Hoàng hậu rất khó tin tưởng Hoàng đế thật sự sủng ái Tích tiệp dư này.

Nếu không phải là cảm giác mới mẻ thì sẽ là mưu đồ gì đó. Hoàng hậu tự cho là đã phát hiện ra chân tướng, ánh mắt nhìn Quý U mang theo chút thương hại. Nhưng là những người khác không cho là như vậy nha.

Các nàng đều thiếu sự sủng ái, phần vị của bản thân đều là ứng trên gia thế mà có được, nói trắng ra là điều kiện cứng nhắc. Tích tiệp dư được thăng lên chính là phá vỡ quy củ ngầm của các nàng, rất khó tiếp nhận a.

Các nàng cũng không phải là Hoàng hậu, các nàng đều có cơ hội tấn thăng, có Tích tiệp dư làm minh chứng, chứng tỏ Hoàng thượng không có lạnh lùng như trước. Các nàng không tin Hoàng thượng lợi dụng Tích tiệp dư, cái này không phải là đang gián tiếp chứng nhận các nàng đến giá trị lợi dụng cũng không có sao?

Mà Tình quý tần vẫn luôn mỉm cười nghe các nàng nói chuyện, thời điểm ánh mắt ngẫu nhiên liếc qua Tích tiệp dư, thần sắc có vẻ cổ quái.

https://thuviensach.vn

Quý U đối với hết thảy không chút nào để ý, nàng chỉ hy vọng thời gian trôi qua nhanh một chút, nàng đói bụng a.

Trong Dưỡng Tâm điện, Hoàng đế sau khi hạ triều đang cố gắng phê duyệt tấu chương, hoàn toàn không biết trong Thừa Càn cung đang là một màn đao quang kiếm ảnh.

Hoàng đế cảm thấy các tấu chương bình thường rất có ý nghĩa, hôm nay lại trở nên không có ý tứ, chỉ thấy tốc độ phê duyệt tấu chương nhanh hơn mọi hôm, đem quy hết về công lao mát xa của Tích tiệp dư.

Nói đến mát xa hắn lại có chút nhớ Tích tiệp dư, chỉ là có chút thôi. Có chút nhớ xúc giác tay nhỏ của nàng ấn trên thân thể mình, nhớ đến sự thỏa mãn của nàng khi ngồi trên người mình, nhớ đến thời điểm nàng động tình ánh mắt trong suốt sáng ngời, nhớ đến đôi môi khêu gợi của nàng khi nàng nói thích, nhớ đôi chân dài thẳng tắp của nàng quấn trên thắt lưng mình,…

Nhìn thời gian, nàng chắc đã thỉnh an xong rồi muốn hồi Vĩnh Thọ cung.

Nghĩ đến sáng sớm nay Tích tiệp dư đối với mình không muốn xa rời, cảm giác nàng cũng rất đáng thương. Nếu như bản thân không gọi nàng đến, nàng cũng chỉ có thể ở Vĩnh Thọ cung nghĩ đến mình. Sẽ không chỉ lo nghĩ đến mình mà không dùng ngọ thiện đi, tiểu nữ nhân thân thể còn đang trưởng thành, không ăn cơm làm sao có thể đi đâu. Nghĩ đến thân thể trưởng thành, liền liên tưởng đến thân thể nàng, mũi cũng nóng lên rồi…

Thôi, để cho Tiểu Thịnh Tử đi gọi nàng đến đi.

Tiểu Thịnh Tử công công tỏ vẻ chỉ biết đi truyền Tích tiệp dư nương nương, về phần nội tâm của Hoàng đế bệ hạ, hắn một chút cũng không muốn biết, không muốn biết…

https://thuviensach.vn

Chương 10: Dưỡng Tâm Điện

Đợi đến lúc Quý U trở về cung Vĩnh Thọ, còn cách ngọ thiện chỉ hai canh giờ. Hôm nay có thể là do nghênh đón người mới nên thời gian thỉnh an quả thực quá dài! Có thể thấy Quý U đã đói ra cái dạng gì a.

Quý U vội vã muốn hồi cung, cũng không muốn đồng hành với ba người Quý Như, nàng không có khí lực đối phó bọn họ nha.

Mắt thấy lúc này dùng đồ ăn sáng đã không còn kịp rồi, đành chỉ cắn hai miếng điểm tâm rồi ngồi chờ ngọ thiện thôi.

Trong thời gian chờ nàng liền đi tắm rửa, vào ôn tuyền trong không gian thư giãn, chung quy cũng bởi vì Hoàng đế bệ hạ tối qua quá anh dũng.

Chờ tóc khô, nàng nằm trên giường chuẩn bị xem thoại bản, liền nghe Niệm Hạ gọi mình, Tiểu Thịnh Tử công công đến.

Tiểu Thịnh Tử vội quỳ thỉnh an Tích tiệp dư.

“Nô tài thỉnh an tiệp dư nương nương! Hoàng thượng phân phó nô tài đến truyền nương nương tùy giá đến Dưỡng Tâm điện.” Tiểu Thịnh Tử đối với các phi tần khác cũng không cung kính như vậy, đều là các nàng đến nịnh bợ hắn.

Bất quá đối với Tích tiệp dư hắn thật không dám, người này chính là đang đối với Hoàng thượng hiếm lạ, cho dù không biết nàng có thể duy trì được bao lâu, nhưng không đắc tội với phi tần đang được sủng ái, đó là phép tắc để có thể bảo trì tính mệnh.

https://thuviensach.vn

Chỉ thấy Tích tiệp dư vội vàng sai bảo Niệm Hạ ban thưởng cho Tiểu Thịnh Tử. Vẻ mặt rất là nhảy nhót, làm cho Tiểu Thịnh Tử lại cảm thán, người để lộ vui mừng trên mặt như vậy, trong hậu cung này cũng không có nhiều.

Chờ sau khi tiễn bước Tiểu Thịnh Tử, Quý U liền trang điểm. Linh Đông không nghĩ đến ban ngày mà Quý U cũng có cơ hội tùy giá, nhưng nhìn Niệm Hạ ở bên người Quý U bận rộn hầu hạ, mà chủ tử cũng không sai khiến mình tiến lên, trong lòng rất không thoải mái.

Trước kia tới chỗ nào chủ tử cũng mang mình đi theo, Niệm Hạ ngược lại là lưu lại trong cung. Hiện tại tình thế lại đảo ngược, chẳng lẽ mình quá nóng vội nên để cho nàng nhìn ra? Linh Đông cảm thấy biểu hiện của mình tuyệt không rõ ràng như vậy.

Linh Đông quả thực chưa thấy được Hoàng thượng và Quý U ở chung như thế nào. Nhưng nàng biết Quý U là người xúc động, ăn nói thì vụng về lại ngu xuẩn. Linh Đông không tin Hoàng thượng thật sự sủng ái Quý U, nhất định là do Hoàng thượng cảm thấy mới mẻ, chung quy cũng do dung mạo của Quý U ở trong cung thật sự nổi bật.

Linh Đông muốn tự mình tiến lên hầu hạ, Quý U lại phất tay cho nàng lui xuống, chỉ mang theo Niệm Hạ hướng Dưỡng Tâm điện đi đến. Linh Đông liền hận nghĩ, ngươi với Hoàng thượng ở chung cho mau mau thất sủng đi!

Vĩnh Thọ cung cách Dưỡng Tâm điện cũng không xa nêu Quý U cũng không dùng kiệu.

Tiểu Thịnh Tử nhìn Hoàng thượng đang cầm quyển sách lật tới lật lui, thầm cảm thán sao giờ này mà Tích tiệp dư còn chưa tới.

Tiểu Thịnh Tử coi như là nhìn Hoàng thượng lớn lên, hắn thật sự hy vọng Tích tiệp dư này biết cái gì là tốt, biết nóng biết lạnh, hiện tại Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng đối với Tích tiệp dư bất đồng với các phi tần khác, nếu Tích tiệp dư có thể nắm được cơ hội này thì có lẽ sẽ mở ra một giai thoại vui vẻ.

Người lớn lên trong cảnh không ai thương yêu, luôn có bề ngoài kiên cường, nhưng nội tâm ra sao thì có ai biết được. Hoàng thượng từ nhỏ đã không có cha mẹ thương yêu, cũng không có huynh đệ tỷ muội để nói chuyện, lúc thơ ấu cũng chỉ có mấy thư đồng bồi bên người. Thay vì nói Hoàng thượng đối xử với hậu cung lạnh lùng, thì nói ngài lạnh lùng với vạn vật lại càng đúng hơn.

Lúc Tiểu Thịnh Tử thấy Tích tiệp dư đến Dưỡng Tâm điện, không cần thông truyền đã để cho nàng đi vào, sau đó cùng Niệm Hạ đợi ở ngoài cửa.

Quý U bước vào Dưỡng Tâm điện, phát hiện nơi xử lý công vụ không có ai, thoát áo khoác nóng bức mới chậm rãi hướng vào nội thất.

Nhìn thấy Hoàng đế đang đọc sách ngồi quay lưng lại đối với mình, liền rón rén đi đến sau lưng hắn, bịt tay lên đôi mắt, sau đó liền hôn một cái lên thùy tai của hắn.

Nỉ non bên tai "Đoán ta là ai, đoán chính xác liền có phần thưởng nha."

Thích Bạch đang đợi Tích tiệp dư đến, sách cũng không đọc vào.

Hắn từ nhỏ đã luyện võ công để thân thể khỏe mạnh, nhĩ lực phi phàm. Từ lúc nàng đến Dưỡng Tâm điện thì hắn đã biết.

Nghe cước bộ không chút hoang mang của nàng, hắn nghĩ đợi đến lúc nàng thỉnh an sẽ không cho nàng đứng dậy, trừng phạt cái tính tình không nóng không lạnh này của nàng.

Đến lúc Tích tiệp dư bịt tay lên mắt hắn, hắn nghĩ hay là thôi, không phạt nàng nữa. Đến lúc Tích tiệp dư hôn lên tai hắn, tâm của hắn như được ngâm trong thùng mật, cái gì cũng không nhớ nổi.

https://thuviensach.vn

“Hừ, trừ bỏ Tích tiệp dư của trẫm, còn có ai khiến trẫm có thể đợi lâu như vậy chứ.”

“Hoàng thượng thật thông minh, phần thưởng lại nụ hôn của mỹ nhân nha.” Quý U nghe trong giọng nói của Hoàng đế cũng không có tức giận, nàng cũng mặc kệ. Tiếp tục đùa giỡn Hoàng đế, buông đôi tay che ánh mắt của hắn ra, xoay người, an vị trong ngực hắn, ôm lấy cổ hắn, nhìn chằm chằm.

Ánh mắt của Thích Bạch vừa được bỏ ra, liền nhìn thấy nữ nhân đang ngồi trong lòng mình, quả nhiên là mỹ nhân. Một bộ váy màu son thật dài, cổ áo ôm chặt, áo ngoài mỏng manh, còn có thể nhìn thấy bộ ngực đầy đặn ở bên trong. Nụ cười, ánh mắt cong cong thực sự mê người, da thịt lóe sáng, tóc được búi lên cao, không có trang sức, trên trán chỉ được điểm xuyết bằng một viên bảo thạch đỏ tươi.

Đôi tay thon ôm lấy cổ Thích Bạch, hơi hơi chu đôi môi đỏ mọng, hiển nhiên là muốn thực hiện phần thưởng mỹ nhân dâng nụ hôn nha.

Nhìn bộ dáng hoạt bát của nàng, khẳng định là thời điểm thỉnh an cũng không có bị thiệt thòi đi. Thích Bạch xem tính tình của Quý U nếu bị khi dễ nhất định sẽ tới nơi này của hắn cầu an ủi. Thích Bạch vừa yên tâm, lại nghĩ tới phục sức của nàng.

“Nàng liền đi như vậy từ Vĩnh Thọ cung đến đây sao?” Thích Bạch liền muốn tức giận. Trang phục tôn lên dáng vẻ đầy đủ của nàng để cho người khác xem được đã đủ khiến hắn tức giận, hơn nữa trời đông giá rét, nàng mặc đơn bạc như vậy, không lạnh đến bị bệnh mới là lạ!

Quý U nhì tình huống này sửng sốt một chút, vội vàng trấn an: “Không có không có, thần thiếp còn mặc áo lông cáo thật dày ở ngoài, vô cùng ấm áp. Thần thiếp đến Dưỡng Tâm điện, nóng không chịu nổi mới thoát ra để bên ngoài kìa.” Dưỡng Tâm điện này bốn phía đều có lò sưởi, trong phòng

https://thuviensach.vn

giống hệt như mùa xuân ấm áp, lúc này mà còn mặc áo lông cáo, quả thật không chịu nổi.

Thích Bạch nghe đến đó mới hết lửa giận.

Quý U nhìn Thích Bạch không nổi giận nữa, mới không vui nói: “Biết ngay Hoàng thượng là người hung dữ, thần thiếp dù có bị ghét bỏ cũng không muốn hôn.” Nói xong liền cắn chóp mũi của hắn, vùng vằng muốn đứng lên.

Thích Bạch vội ôm eo nàng, kéo nàng trở về. Cảm thán tính tình nữ nhân này so với hắn còn ghê gớm hơn. Lại còn dám cắn hắn! Ngươi không thân trẫm, trẫm hôn ngươi còn không được sao?

Thích Bạch liền hôn lên đôi môi đỏ mọng tiên diễm, thỏa mãn phát ra một tiếng thở dài.

Thích Bạch hôn đến vội vàng, hôn đến Quý U mị nhãn như tơ, bàn tay cũng không nhàn rỗi, với vào trong áo nàng xoa xoa nơi mềm mại, hôn lên tai nàng, nói nhỏ: “U U trưởng thành, một tay trẫm cũng khó có thể nắm giữ.” Nói xong liền nhấn một phát lên quả anh đào của nàng, lại mở vạt áo nàng ra.

Quý U mặt đỏ lên, Hoàng đế lúc nghiêm chỉnh thì kiêu ngạo không chịu nổi, lúc nhiệt tình thức dậy lại không ai chống đỡ được, nhất là lúc không đứng đắn lại gọi mình là U U.

Trên án thư trong nội thất Dưỡng Tâm điện, có thể thấy được mỹ nhân vạt áo mở rộng, ngửa đầu thở hổn hển ôm chặt lấy đầu của nam nhân. Mà nam nhân hai tay cũng ôm chặt lấy eo mềm mại của nàng, cúi đầu chôn tại nơi ngực nữ tử đẫy đà, trêu chọc hai bên trái phải. Một tay hắn buông eo nàng ra, nắm lấy một bên ngực nhẹ nhàng xoa nắn, xoay tròn, nhào ra đủ loại hình dạng. Miệng hắn cũng không nhàn rỗi, chơi đùa bên kia, khiến nàng chịu không nổi.

https://thuviensach.vn

Thẳng đến khi bụng nữ nhân truyền ra tiếng kêu, nam nhân đột nhiên dựa vào ngực nữ nhân mà bật cười.

Quý U nhéo nhéo mặt của Hoàng đế: “Không cho cười, không cho chàng cười!”

Thích Bạch nhìn phản ứng của Quý U ngược lại càng cười thêm thoải mái, tiểu nữ nhân này sao lại thú vị đến như vậy chứ.

Ngoài cửa Tiểu Thịnh Tử cảm thán, Tích tiệp dư thật có bản lĩnh, trước giờ Hoàng thường làm gì có lúc nào cao hứng như vậy, tiếng cười còn truyền đến tận nơi này.

“Được rồi, được rồi. Trẫm không cười nữa, trẫm giúp tiệp dư nương nương của trẫm truyền ngọ thiện có được hay không?” Thích Bạch giúp Quý U sửa sang lại sợi tóc xốc xếch, trang phục mở rộng, thời điểm mặc lên cái yếm giúp nàng là phi thường không tình nguyện.

Ngọ thiện đã sớm chuẩn bị xong, Ngự thiện phòng vẫn luôn đợi lệnh, Hoàng thượng vừa phân phó Tiểu Thịnh Tử, đồ ăn liền được dọn lên.

Quý U cảm thấy hết sức khó xử, đợi đến lúc thấy được bàn ăn thì cảm thấy làm gì cũng đáng a. Liền nắm lấy tay Hoàng đế kéo đến bàn cơm. Tuy bữa ăn của Quý U cũng rất tốt nhưng so sánh với Dưỡng Tâm điện này lại cách quá xa, chung quy là bữa ăn của Hoàng hậu so với Hoàng đế đã là thua kém, mà các phi tần thì càng xuống dưới càng giảm.

Hai mươi sáu món ăn có thể nói là tương đối đa dạng, đặc sắc. Nghe nói Hoàng đế cũng không coi trọng chuyện ăn uống, đây đã là trừ ra rất nhiều món. Các đời Hoàng đế trước, bảy mươi tám mươi món ăn cũng không hiếm có, xa hoa lãng phí một trăm món ăn cũng đều có.

Quý U nhìn thái giám thử đồ ăn xong, liền nhìn chăm chăm Hoàng đế, đợi hắn nói có thể ăn.

https://thuviensach.vn

“Tiệp dư nương nương của trẫm cực khổ rồi, mau mau ăn đi, bằng không lại náo loạn.” Nói xong lại sờ sờ bụng nhỏ của Quý U, ý tại ngôn ngoại nha.

Quý U hiện tại đã hết xấu hổ “Thần thiếp thành khẩn quy củ khổ sở hầu hạ Hoàng thượng, tự nhiên là muốn ăn thật nhiều.” Nói xong liền vùi đầu vào ăn, lại cảm thán, chỉ có đồ ăn ngon là không cô phụ bản thân thôi.

Lễ nghi ăn uống của Quý U không thể tính là ưu nhã, nhưng Thích Bạch lại bởi vì có Quý U bồi ở một bên nên cảm thấy đồ ăn hôm nay ăn ngon hơn nhiều. Mắt thấy nàng ăn vội vàng, liền nhanh chóng động thủ giúp nàng múc canh.

Thái giám đứng bên cạnh muốn tiến đến hỗ trợ lại bị ánh mắt của Hoàng đế ngăn lại.

Hoàng đế không dùng bao nhiêu, đã sớm buông đũa nhìn Quý U dùng bữa. Thẳng đến khi nàng ăn no, mới nhìn hắn, tỏ vẻ sao ngươi lại không ăn.

Hoàng đế thấy nàng ăn xong liền cho thái giám mang đồ dùng lên cho hai người rửa tay cùng súc miệng.

“Trẫm ăn no, về sau trẫm sẽ cho gọi nàng đến bồi dùng bữa, nhìn tư thái của tiệp dư nương nương, làm cho khẩu vị trẫm cũng tốt lên.”

Quý U không nghe được ý tứ châm chọc mình dùng bữa thô lỗ của Hoàng đế, ôm eo hắn sảng khoái nói: “Thần thiếp cẩn tuân Hoàng thượng ý chỉ, vì Hoàng thượng có thể ăn thêm vài miếng, thần thiếp cũng phải cố gắng.”

“Ân, thật ngoan.” Hoàng đế ôm tiệp dư nương nương vào lòng cảm thán, nàng quả thật là kẻ dở hơi mà.

https://thuviensach.vn

Thời tiết lạnh như thế, Quý U cũng không nghĩ tới chuyện đi bộ ra ngoài tản thực, Hoàng đế liền lôi kéo Quý U đi luyện chữ.

Đứng xa xa nhìn, hai người một trước một sau. Hoàng đế từ phía sau lưng ôm lấy Quý U, một tay bắt lấy tay nhỏ của nàng cùng luyện chữ, một tay xoa nắn eo nhỏ của nàng. Nam nhân thập phần tuấn lãng, nữ nhân lại xinh đẹp tuyệt vời, hảo một bộ tình thơ ý họa, hay cho một đôi thần tiên quyến lữ.

Nhưng thực sự lại là bởi vì bị Hoàng đế xoa nắn mà thân thể Quý U như nhuyễn ra, chữ viết cùng với sâu lông đồng dạng.

Mà trên mặt Hoàng đế lại nghiêm trang, chốc chốc lại hôn lên cổ tiệp dư nương nương, chốc chốc lại xoa xoa eo nhỏ của nàng, trong chốc lát lại vươn tay sờ sờ hai con thỏ lớn của tiệp dư nương nương, một hồi lại xoa bóp mông nàng, ngẫu nhiên lại xoay thân mình của tiệp dư nương nương hôn lên môi thơm, ngoài miệng thì lại khiển trách: “Hảo hảo viết! Nàng xem nàng viết cái gì! Không thông thạo bút pháp!”

Nhìn vài tờ sâu lông mà nàng vẽ, Quý U bĩu bĩu môi.

https://thuviensach.vn

Chương 11: Tâm Kế

Quý U không biết xấu hổ bồi Hoàng đế cả một buổi trưa ở Dưỡng Tâm điện, bữa tối tự nhiên cũng ở lại Dưỡng Tâm điện dùng.

Nàng cảm thấy ngọ thiện ăn hơi nhiều nên yêu cầu bữa tối thanh đạm một chút.

Ngự thiện phòng làm cháo trắng rau dưa cũng có một phen ý vị khác. Hai người dùng cũng hơn mười món lót dạ.

Hai người tuy rằng mỗi người một bát cháo, nhưng mà Quý U cầm thìa của nàng múc cho Thích Bạch uống, hắn cũng không thèm để ý dùng thìa của chính nàng uống. Lại múc của mình cho nàng uống, nàng cũng không khách khí, uống xong còn dùng cái lưỡi phấn hồng liếm liếm cái thìa, gây cho Thích Bạch một trận lửa nóng.

Dùng xong bữa tối, thái giám kính sự phòng ôm một khay thẻ bài tới, Thích Bạch nhìn ánh mắt đen lúng liếng của Quý U, phất tay cho thái giám đi xuống, còn mình theo nàng về Vĩnh Thọ cung.

Ngón út Quý U ôm lấy ngón tay út của Hoàng đế, đi ở phía trước quay lại hướng hắn cười vui vẻ, dưới ánh trăng có vẻ đẹp mông lung, huyễn hoặc. Hoàng đế nhìn nữ nhân trước mắt, lại không biết vẻ mặt mình có bao nhiêu ôn nhu.

Bởi hiện tại là thời điểm vừa qua bữa tối, nên trên đường không tránh khỏi gặp những phi tần đi tản bộ tiêu thực.

https://thuviensach.vn

Nhìn phía trước có Quý quý nghi phục sức lộng lẫy, vẻ mặt vui mừng hướng về phía Hoàng đế cùng Quý U đi tới. Đã vậy tư thế đi bộ có thể nói là như liễu rủ trong gió, lung lay sinh động. Yên Ngọc cung cùng Dưỡng Tâm điện cách nhau cũng không hề gần, tâm tư nàng ta có thể bày rõ như ban ngày rồi.

Muốn nói vì sao Hoàng đế bệ hạ cảm thấy Quý quý nghi giả dối làm ra vẻ, các phi tần khác gặp gỡ chính mình cũng là tại lúc hắn đi trên đường nhỏ hoặc là Ngự hoa viên, người có khả năng phục kích ở phụ cận Dưỡng Tâm điện đích thực chỉ có mình Quý quý nghi nàng!

“Thần thiếp thỉnh an Hoàng thượng,” nhìn Quý U hết sức chướng mắt đang đứng bên Hoàng đế, không tình nguyện thêm một câu “Tiệp dư nương nương, hảo.”

Thời điểm Quý Như nghe được tin tức Linh Đông truyền đến, Quý U tùy giá Dưỡng Tâm điện, nàng liền đập vỡ mấy cái cốc.

Quý Như nuốt không trôi cục tức này, không đợi được tin tức của Linh Đông truyền tới đã đến Vĩnh Thọ cung đi vài vòng. Vạn nhất có thể gặp được Hoàng thượng thì quả là may mắn. Gặp được thì gặp được, nhưng tại sao Quý U vẫn còn ở đây?

Quý U được Hoàng thượng giữ lại dùng bữa trưa thì có thể hiểu được, nàng cũng không nghĩ đến Quý U ở lại dùng bữa tối, dùng xong bữa tối thế nhưng Hoàng thượng lại bồi Quý U đi tản bộ!

Tối qua Quý U thị tẩm, sáng nay mới cùng với Hoàng thượng tách ra. Vừa tách ra trong chốc lát, bọn họ lại ở cùng nhau rồi. Quý Như chẳng những không tin tính tình Quý U kia có thể được sủng, lại càng không tin Hoàng thượng có thể theo Quý U ngốc kia lâu như vậy.

Hoàng đế liền mắt nhìn Quý quý nghi, ân một tiếng rồi nhấc chân đi. Mắt thấy Hoàng thượng nắm tay Quý U cứ thế rời khỏi, Quý Như không

https://thuviensach.vn

cam lòng buông tha cơ hội này dễ dàng như vậy được.

“Hoàng thượng, tiện đây thần thiếp cũng theo bồi ngài và tiệp dư nương nương đi tản bộ nhé? Tiệp dư nương nương và thần thiếp là thân tỷ muội ruột thịt, cảm tình rất tốt, thần thiếp có thể cùng với nương nương bồi ngài nói nhiều một chút về những chuyện lý thú khi còn nhỏ, có thể giúp Hoàng thượng giải buồn một chút.” Nói đến phần sau ánh mắt nàng ta liền lơ đãng liếc qua Quý U, sau đó liền lộ ra vẻ mặt ngại ngùng xinh đẹp.

Hoàng đế không hề liếc mắt nhìn Quý Như, chỉ nói một câu: “Không thuận tiện” liền dắt tay Quý U hướng về Vĩnh Thọ cung.

Mà Quý Như đã cương gương mặt tươi cười ngay tại chỗ, nàng không nghĩ tới Hoàng thượng lại cứ trực tiếp thẳng thắng như vậy từ chối mình, mà Quý U từ đầu chí cuối chưa nói một câu. Còn nói muội muội tốt cái gì, tiện nhân!

Quý U nếu biết sẽ hô to oan uổng, nàng một câu cũng chưa nói đã bị Hoàng đế nắm tay lôi đi nha! Tuy nói nàng nhìn thấy ám chỉ của Quý Như, nhưng mà nàng cũng không có ý giúp nàng ta, mấu chốt là nàng cũng không có cơ hội để giúp, nhưng vì cái gì mà người Quý Như vẫn là nàng.

Thích Bạch nhìn Quý U đang ngoan ngoãn đi bên cạnh mình, nghĩ chính mình cùng tiểu nhân nhi hướng đến Vĩnh Thọ cung, Quý quý nghi đến xem náo nhiệt làm gì? Còn nói cái gì mà làm cho hắn giải buồn, hắn có chút cảm thấy hứng thú với chuyện khi nhỏ của Quý U, nhưng không có hứng thú với chuyện Quý quý nghi nói tỷ muội các nàng có chuyện lý thú. Có Tích tiệp dư bồi, một chút hắn cũng không buồn.

Vốn muốn phạt Quý quý nghi đóng cửa kiểm điểm, nhưng nghĩ lại nàng ta là tỷ tỷ của tiểu nhân nhi này, liền bỏ qua.

Nhìn tiểu nhân nhi không vì thái độ của hắn đối với tỷ tỷ nàng mà tức giận, có lẽ nàng cùng Quý quý nghi quan hệ cũng không thân mật như nàng

https://thuviensach.vn

kia nói, lần sau nàng ta còn như vậy hắn sẽ không cố kỵ mà xử phạt.

Quý U cũng không biết Hoàng đế đang nghĩ cái gì, nếu không nàng sẽ rống to, Hoàng thượng, ngài không cần bận tâm ta, cứ phạt to lên đi!

Đến Vĩnh Thọ cung, Quý U lại sai Niệm Hạ tiến lên hầu hạ, lại phân phó cung nữ chuẩn bị nước cho Hoàng đế tắm rửa.

Hoàng đế nhìn tiểu nữ nhân đang thoát y cho hắn, chuẩn bị hầu hạ hắn tắm rửa, cảm thán tại thời điểm hắn ở trong Vĩnh Thọ cung của nàng, phàm là việc của hắn đều do nàng tận lực làm. Tuy thiếu kinh nghiệm, nhưng lại đủ cẩn thận. Như lúc này nàng buông tóc hắn ra, cũng không như người khác lấy cây lược gỗ, mà chính tay nàng trở thành cây lược, gỡ từng chút từng chút, rất có kiên nhẫn, thập phần thành thật.

Thẳng đến khi Thích Bạch bước vào thùng tắm, lại nhìn thấy nàng bắt đầu thoát quần áo.

Vừa thoát lại còn vừa nói: “Thần thiếp cùng hoàng thượng tắm.” Kỳ thật Quý U nghĩ rất đơn giản, nàng không biết nàng còn có thể thị tẩm được bao lâu, nhưng tất yếu là tại thời điểm thị tẩm lưu lại được ấn tượng cho Hoàng đế. Nhất là hôm nay lúc đi thỉnh an nhìn thấy một phòng đầy phi tần hoàn béo yến gầy đủ cả, nếu không đem cơ hội nắm tốt nàng không thể tha thứ cho chính mình được.

Hoàng đế nếu là người lạnh lùng thì Quý U nàng sẽ làm một người nhiệt tình như lửa.

Thích Bạch hết sức hoài nghi nữ nhân này là do thần tiên ban đến cho hắn, tính cách này hệt như nàng được tạo ra để dành riêng cho hắn. Hắn không phải là một người đặc biệt chủ động, những nữ nhân từng được thị tẩm cũng đủ dạng, ôn nhu động lòng cũng có, lớn mật mị hoặc cũng có, nhưng càn rỡ tự nhiên như thế chỉ có mình Tích tiệp dư nàng thôi.

https://thuviensach.vn

Nhìn Quý U đang rút đi quần áo, động tác của nàng hết sức bình thường, tựa như người trước mắt nàng là người mà nàng thân cận, quen thuộc nhất.

Quý U thấy ánh mắt Thích Bạch cứ chặt chẽ dán trên người mình, toàn thân dần dần nhuộm lên màu hồng phấn.

Thích Bạch duỗi tay liền ôm nàng vào thùng tắm, thùng tắm cũng không lớn, hai người không có một khe hở ngồi đối mặt với nhau. Ngón tay hồng nhuận ướt át của Quý U đang giúp Hoàng đế lau rửa lồng ngực.

“Tuy rằng thần thiếp biết như vậy là không tốt nhưng mà thần thiếp thật sự sợ ngài sẽ cho phép tỷ tỷ cùng đi theo. Những thứ khác thần thiếp đều có thể cho nàng, nhưng Hoàng thượng thì thần thiếp không thể. Nếu hôm nay ngài để cho thần thiếp bồi ngài, thì đó chính là thần thiếp.”

Thích Bạch cúi đầu nhìn tiểu nhân nhi đang bĩu môi lẩm bẩm, cố ý nói: “Có thể nào lại ghen tỵ như thế.”

Quý U ngẩng đầu chứa đầy ủy khuất nhìn Hoàng đế, “Thần thiếp chính là như thế! Ngài đêm nay đã cho phép thần thiếp theo bồi. Từ bé thiếp đã đi theo sau tỷ tỷ, thứ mình thích đều nhường cho tỷ ấy. Nhưng mà Hoàng thượng thần thiếp thích nhất không thể nhường cho nàng ấy, thần thiếp mặc kệ sau này ngài thế nào, ngài đã cho phép thần thiếp hầu hạ, bất luận là trên đường hay là đêm nay, cũng không thể lại để ý người khác” nói xong liền có chút nghẹn ngào.

Nhìn Quý U ánh mắt hồng hồng, dường như muốn khóc, Thích Bạch mới nhanh chóng dỗ dành “Nàng cũng nhìn thấy rồi đó, trẫm lúc nào thì để ý nàng ta đâu. Trẫm không thích tỷ tỷ nàng, trẫm là thích nàng.” Thích Bạch nắm nhẹ cằm nàng, chăm chăm nhìn vào mắt nàng, sợ nàng không tin mình.

Nhìn tiểu nhân nhi nín khóc mỉm cười, Thích Bạch há mồm ngậm đôi môi nở nang của Quý U, quả là thơm ngon ngọt miệng. Quý U cảm thấy

https://thuviensach.vn

toàn thân đều không có khí lực, hơi hơi đưa lưỡi ra tiến vào miệng Thích Bạch cùng nhau giao triền, trong chốc lát lại khẽ cắn môi hắn. Hôn môi là phương thức biểu đạt tình cảm không thể nói nên lời của bọn họ, càng kịch liệt hôn môi càng biểu hiện ra tình cảm mãnh liệt của hai người.

Quý U cho Thích Bạch hôn môi chính là như vậy, nàng nhiệt tình, khi thì trì hoãn, khi thì xâm nhập, càng hôn càng kịch liệt, không chút ngượng ngùng, tựa như không cách nào khống chế nổi sức hấp dẫn của Thích Bạch đối với nàng. Thích Bạch chưa từng cảm nhận qua tình yêu say đắm cuồng nhiệt như vậy, một người chưa từng cùng bất kỳ phi tần nào hôn môi đối mặt với nhiệt tình như vậy cũng chỉ có thể trầm luân.

Thích Bạch ý loạn tình mê, cảm nhận được phản ứng của tiểu nhân nhi trong ngực, chỉ cảm thấy Quý U là nữ nhân phù hợp nhất để ở bên cạnh mình.

Thùng tắm không lớn, Thích Bạch cũng không thi triển được, liền ôm Quý U đi về phía giường.

“U U, nàng nhất định là nữ nhân làm từ nước mà” Nhìn Quý U đang thở gấp dồn dập, hắn lời ít mà ý nhiều nói.

Quý U đóng chặt đôi mắt, thở nhẹ “Ngài mau nhanh lên, thần thiếp không thoải mái.”

“Chỗ nào không thoải mái?” Tuy hỏi đùa như vậy nhưng hắn vẫn ôm nàng đến giường, chung quy cũng là vì nàng nói không thoải mái.

Thích Bạch liền bảo trì tư thế gắn bó, ôm Quý U đi, lúc đi còn cầm khăn lau đi những giọt nước trên người cả hai. Cho dù như vậy hắn cùng nàng cũng không có tách ra.

Thẳng đến trên giường, hắn mới rốt cuộc chịu không nổi, động thân.

https://thuviensach.vn

Trong phòng chỉ còn tiếng hai người thở dốc.

Hắn vừa tiến vào cũng không động nữa, làm cho Quý U cảm thấy không được thoải mái, nhỏ giọng cầu xin "Hoàng thượng, ngài..."

"Trẫm làm sao?" Tuy Thích Bạch cũng đang kiềm chế nhưng hắn muốn nghe nàng cầu xin hắn. "Nàng muốn gì? Nàng phải nói ra trẫm mới đáp ứng nàng."

"Chàng mau động đi... Chán ghét." Quý U tuy lớn mật nhưng cũng biết xấu hổ, hai má ửng đỏ. Rốt cuộc Thích Bạch cũng không kiềm chế được nữa. Một tay nắm một bên nhũ phong đầy đặn, đầu cũng cuối xuống, ngậm quả anh đào của nàng vào miệng, phía dưới cũng ra vào liên tục, lắng nghe tiếng nàng ngâm nga.

Đêm, dĩ nhiên rất sâu. Trong Vĩnh Thọ cung xuân ý dào dạt.

Nghe được đêm nay lại là Quý U thị tẩm, Quý quý nghi trong Yên Ngọc cung lăn qua lộn lại thủy chung cũng không ngủ được. Đêm nay quá sức mất mặt, nghĩ tới Quý U nàng có chút kinh hoảng, lẽ nào nàng ta thật sự không để ý đến người tỷ tỷ này nữa?

Hôm nay lúc thỉnh an, thái độ của nàng ta rất xa cách, trên đường hồi cung cũng không cùng nàng cùng đi. Đêm nay nàng nói ra những lời kia, dựa vào thái độ Quý U đối với mình trước kia, đó nhất định phải là Quý Như được theo cùng Hoàng thượng tản bộ. Xem ra ngày mai phải để cho Lục Liễu gọi Linh Đông đến hỏi rõ mới được.

Quý Như muốn biết Quý U và Hoàng thượng đến tột cùng là ở chung như thế nào, Hoàng thượng đến cùng là thích cái dạng nữ nhân ra sao. Nàng từ trước không thể nghe được tin tức đó từ chỗ Tình quý tần, nhưng ở chỗ Quý U nàng nhất định sẽ nghe ngóng được.

https://thuviensach.vn

Quý U có phần vị cao hơn Quý Như, Quý Như đương nhiên cảm thấy Quý U càng có giá trị. Nhưng nếu Quý U xa lánh mình, đương nhiên cũng không cần lưu nàng lại!

https://thuviensach.vn

Chương 12: May Mắn

Quý U mở mắt nhìn Hoàng đế đang đem mình ôm vào trong ngực.

Tính ra thì đây là lần thứ ba Quý U thị tẩm. Từ lúc mới gặp cho đến nay bất quá cũng mới được ba ngày. Ba ngày nay thoạt nhìn thu hoạch của Quý U thập phần phong phú, liên tục thăng cấp, cuộc sống thay đổi rất nhiều.

Về phần cảm giác của Hoàng đế đối với nàng, nàng thật sự nghĩ không ra. Quý U thấy Hoàng đế đối xử với nàng rất tốt bắt đầu từ lần đầu tiên gặp mặt. Đương nhiên Hoàng đế cũng không nhắc đến chuyện trước kia, nàng đoán là hắn không có ấn tượng với chuyện nguyên chủ tiến cung từ nửa năm trước.

Kỳ thật không có ấn tượng như vậy thì mới có lợi đối với mình, mình có thể cứ biểu hiện tính tình của mình tốt hơn, chứ cứ đi bắt chước người khác thì quả thực không dễ dàng.

Quý U ôm thật chặt Hoàng đế, nhẹ nhàng dùng chóp mũi của mình cọ nhẹ lên chóp mũi của Hoàng đế, cảm thụ cảm giác hô hấp của họ quấn lấy nhau.

Thích Bạch đột nhiên hôn lên môi Quý U "Xem ra tối qua trẫm vẫn chưa cho Tích tiệp dư ăn no, trẫm lại vất vả một chút đi." Nhìn ánh mắt tiểu nhân nhi phảng phất như đang hỏi hắn tỉnh lúc nào, Thích Bạch cười cười, môi liền hạ xuống.

Tối qua hai người ép buộc xong đã rất trễ, Thích Bạch ôm Quý U tắm rửa, xong hai người cũng không mặc quần áo mà cứ thế ngủ, sáng nay dễ dàng cho Thích Bạch rồi.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch cắn vào ngực Quý U, dưới thân cũng dùng sức đụng nàng. Quý U phải nắm chặt bả vai hắn, sợ bị hắn đụng bay mất. (>.<)

“Hoàng thượng, Hoàng thượng..” Quý U vong tình hô lên.

“U U của trẫm, thoải mái sao?” Thích Bạch vô sỉ là không thể nghi ngờ.

“Thoải mái, nhẹ một chút thì tốt hơn.” Chân thon dài của nàng gắt gao quấn chặt lên thắt lưng mạnh mẽ của hắn.

“Ngoan ngoãn, mạnh một chút thì mới thoải mái. Nàng không hiểu rồi.” Thích Bạch dụ dỗ Quý U a.

Quý U không thèm để ý hắn, thoải mái hay không thoải mái, chính ta không biết hay sao!

Thẳng đến kết thúc, Thích Bạch mới nhìn đến đại thỏ trắng bị hắn mút đến đỏ bừng, thân mình tiểu nhân nhi chỗ xanh chỗ trắng, đau lòng nghĩ lại, vẫn là lần sau nhẹ hơn chút thì tốt hơn.

Hai người nằm nghỉ ngơi, Quý U ôm Thích Bạch nỉ non nói “Thần thiếp thật luyến tiếc Hoàng thượng.”

Thích Bạch thật sự không hiểu rõ Quý U đang lo trái lo phải gì “Như thế nào lại luyến tiếc trẫm, lại muốn một lần đúng không?” Nhìn lại sắc trời bên ngoài, hắn cảm thấy nếu một lần nữa thì thời gian không đủ.

Quý U không còn lời gì để nói, nàng đã tạo dựng thành công phong cách nhiệt tình đúng không? Vì sao lời nói nàng như vậy Hoàng đế đều có thể bị kích thích mà nghĩ đến cái chuyện kia?

“Chán ghét, mới không cần. Thần thiếp là nói luyến tiếc vì rất lâu nữa mới gặp lại Hoàng thượng.” Quý U vặn chỗ thịt mềm trên eo Thích Bạch giải thích.

https://thuviensach.vn

Nhìn tiểu nhân nhi đang ôm mình lưu luyến không rời, được rồi, đối với nữ nhân này đã lâu có nghĩa là một ngày. Một ngày không thấy như cách ba thu, điều này biểu hiện trên người nàng vô cùng nhuần nhuyễn, thật là yếu ớt!

Thích Bạch đã bị lời nói của Quý U làm cho quên mất là mình hoàn toàn có khả năng sẽ tìm các phi tần khác thị tẩm.

Hoàng đế không chịu thừa nhận chính mình phi thường hưởng thụ sự yêu thích của nữ nhân sức lực yếu ớt này đối với mình.

“Xem xem cái bộ dáng không chịu lớn lên này của nàng” Thích Bạch theo thói quen lại mạnh miệng.

“Hừ, Hoàng thượng đừng tưởng gạt thần thiếp.” Nói xong liền đem đầu chôn trước ngực hắn.

“Trẫm như thế nào gạt nàng,nàng như thế này không phải là không chịu lớn lên sao.” Thích Bạch cho rằng nàng phát hiện lời nói của hắn không giống với suy nghĩ trong lòng.

Quý U cầm bàn tay Thích Bạch đặt lên nơi đẫy đà mềm mại của nàng “Ngày hôm qua ngài còn nói thần thiếp thật lớn, hôm nay lại nói thần thiếp không lớn lên, ngài còn nói ngài không gạt người, câu nào mới là thật lòng nha Hoàng thượng.”

Thích Bạch hai bên tai đều đỏ, kỳ cục, thật kỳ cục! Không biết xấu hổ, thật là không biết xấu hổ! Nghĩ vậy liền đứng dậy, chuẩn bị thượng triều.

Quý U nhìn Hoàng đế đang vội vội vàng vàng mặc trang phục, đây là thẹn quá hóa giận? Hoàng đế lúc đùa giỡn mình thì không có điểm dừng, lúc bị đùa giỡn lại có loại phản ứng này…

https://thuviensach.vn

Tiểu Thịnh Tử nghe động tĩnh trong phòng biết là Hoàng thượng đã tỉnh, liền hỏi có thể hay không chuẩn bị thượng triều. Thích Bạch nhanh chóng để thái giám cung nữ tiến vào.

Quý U cười đến ánh mắt đều cong, lộ hai má lúm đồng tiền. Thích Bạch nhìn nàng xuống giường, thật tự nhiên chỉnh trang lại áo khoác cho hắn, chỉ cảm thấy một trận bất đắc dĩ. Khuôn mặt nàng khi tươi cười lên thập phần mỹ lệ, nhưng nghĩ đến nàng là đang cười mình, hắn lại cảm thấy không được tự nhiên.

Thích Bạch liền muốn xoay người rời đi, không nhìn đến nàng nữa, để xem sau này nàng còn dám cười hắn không.

Quý U vẫn như hôm qua, ôm Hoàng đế, cầm tay hắn thật chặt, không muốn xa rời, nhưng khác là, nàng sát lại bên tai hắn thủ thỉ: “Về sau lúc chúng ta cáo biệt, lúc có người thì ngài thân thân mặt thần thiếp, còn lúc không có người thì ngài thân thân miệng thần thiếp được không?”

Hoàng đế nhìn Quý U, quên mất lúc nãy mình đang suy nghĩ cái gì. Chỉ cảm thấy từng yêu cầu của nàng đều trực tiếp đánh vào lòng hắn, không đau, mà là từng trận tê dại.

Thích Bạch trực tiếp phân phó cung nữ thái giám ra ngoài chờ, liền hung hăng cắn lên môi Quý U một ngụm, nói câu “Nàng, không chịu lớn lên, chỉ biết suốt ngày làm nũng” mới kiêu ngạo rời đi, chứng minh sự thật Quý U không chịu trưởng thành.

Quý U nhìn theo Hoàng đế thù dai đi rồi, quay lại ổ chăn, an tâm bồi bổ, tỉnh ngủ dần, chuẩn bị đi thỉnh an.

Bởi vì buổi sáng mệt nhọc nên Quý U ngủ rất say. Niệm Hạ quan tâm đến việc lần trước chủ tử đói bụng vì chưa ăn sáng đã đi thỉnh an, liền để Linh Đông ở lại đánh thức chủ tử, hầu hạ chủ tử rửa mặt chải đầu, còn mình thì đi chuẩn bị bữa sáng.

https://thuviensach.vn

Kết quả, lúc Niệm Hạ trở về phát hiện chủ tử còn đang ngủ, liền gấp gáp. Dù chủ tử không ăn sáng, nhưng trang điểm cũng đã mất nửa canh giờ, hôm nay khẳng định là sẽ đi thỉnh an muộn rồi.

Linh Đông nói với Niệm Hạ là mình đã kêu chủ tử vài lần, chủ tử đều không chịu tỉnh, sợ chủ tử giận nên chỉ dám kêu nhẹ nhàng.

Niệm Hạ quả thực là bị Linh Đông chọc tức, mắt thấy chuyện thỉnh an bị chậm trễ, chủ tử còn có thể giận ngươi sao?

Niệm Hạ lung lay Quý U, Quý U mới từ từ mở mắt.

“Chủ tử mau dậy đi, giờ đi thỉnh an đã muốn muộn rồi”, nói xong liền nhanh chóng hầu hạ Quý U rửa mặt, thay trang phục. Quý U nhìn Linh Đông đang quỳ trên mặt đất giải thích cho mình, nói một câu “Quỳ đến khi ta thỉnh an trở về, cho ngươi một bài học” liền không để ý đến nàng nữa, vội vàng chuẩn bị đi thỉnh an.

Linh Đông không thể tin vào tai mình quỳ trên mặt đất, Quý U chưa từng phạt qua người nào ở bên người, nàng còn nghĩ Quý U nhiều nhất là mắng nàng hai câu, dù sao mình cũng là muốn cho chủ tử ngủ nhiều một chút, lấy cớ sợ chủ tử giận mình, không nghĩ tới lại bị phạt quỳ.

Linh Đông là muốn cho Quý U đi thỉnh an muộn bị phạt quỳ chứ không phải chính bản thân mình bị phạt quỳ!

Đợi đến lúc Quý U đến Thừa Càn cung, các phi tần khác đều đã có mặt đông đủ.

Nhìn Tích tiệp dư thỉnh an, Hoàng hậu cái gì cũng không nói, trực tiếp cho nàng đứng lên. Trong lòng càng không coi trọng Tích tiệp dư này, vốn thấy tối qua nàng có chút bản lĩnh được thị tẩm lần nữa, thì sáng nay nàng lại thị sủng mà kiêu. Loại người này Hoàng hậu lười đối phó nhất.

https://thuviensach.vn

Các phi tần khác đều khẳng định Tích tiệp dư đang đắc ý, chung quy lần đầu tiên có người được thị tẩm ba ngày liên tục, Tình quý tần được sủng ái nhất cũng chỉ có hai ngày thôi.

“Yêu, nhìn xem, nhìn xem người hôm qua hầu hạ Hoàng thượng chính là không giống với chúng ta, khuôn mặt nhỏ nhắn, phấn nộn, nhưng cũng không thể thị sủng mà kiêu, làm cho một đám người chúng ta phải đợi một mình ngươi.” Trần Trang phi nhìn Tích tiệp dư tư sắc ngày càng mặn mà, mở miệng châm chọc đầu tiên.

“Còn không phải được sủng ái hai ngày lại bắt đầu không hiểu quy củ sao?” Lương chiêu viện híp mắt nhìn Quý U.

Quý U nhìn nhìn hai người, lúc nãy trên đường đi nàng đã nghĩ, người lát nữa làm khó mình đầu tiên nhất định là hai người này.

“Thần thiếp biết sai, không dám biện giải. Làm phiền các vị nương nương dạy bảo, thần thiếp thật sự rất hổ thẹn.” Quý U thành khẩn nói.

“Biết sai có thể thay đổi, con người ai chẳng có lỗi lầm. Tích tiệp dư là lần đầu vi phạm, thần thiếp nghĩ chúng ta vẫn nên cho nàng cơ hội sửa đổi đi.”

Đây là lần đầu tiên Quý U nghe Tình quý tần nói chuyện, Quý U vẫn luôn tò mò về sủng phi trong truyền thuyết này, không ngờ hôm nay nàng lại nói giúp mình.

Thanh âm ôn nhu, tràn đầy sự uyển chuyển của Giang Nam. Phụ thân của Tình quý tần dạo gần đây trên triều đình đang hết sức nổi bật, cùng phái của thừa tướng ẩn ẩn đối lập. Hơn nữa số lần thị tẩm trong một tháng của Tình quý tần cũng đang chiếm ưu thế, trong hậu cung rất ít có người làm khó nàng.

https://thuviensach.vn

Mọi người tựa hồ không nghĩ tới người bình thường kiệm lời như Tình quý tần lại giúp cho đối thủ lớn nhất của nàng là Tích tiệp dư nói chuyện nên nhất thời không có ai phản bác lời nàng.

Quý U liền nhân cơ hội này ngồi xuống, cảm thấy hôm nay thật là gặp may mắn! Tuy rằng nàng không biết nguyên nhân Tình quý tần nói giúp mình, nhưng dù sao tránh thoát bị làm khó dễ mới là chuyện quan trọng.

Kỳ thật đối với những câu khiêu khích này nàng cũng không để trong lòng. Trên đường đi nàng đã chuẩn bị đan dược giả bệnh, nàng không thích nhất là bị phạt, vạn bất đắc dĩ liền ngất đi.

Tình quý tần thốt ra lời này cũng không có người nào phản bác.

Hoàng hậu tuy cùng với Tình quý tần quan hệ bình thường, nhưng Tình quý tần từ lúc nhập cung đến giờ không có đi theo Lục Hiền phi hoặc Trần Trang phi, đối với Hoàng hậu nói gì đều nghe nấy, Hoàng hậu cũng không khó xử nàng. Cho dù trên triều đình phụ thân hai nhà không hợp, Hoàng hậu trong hậu cung cũng không có động tác gì, từ xưa hậu cung không tham gia vào chính sự, Hoàng hậu tự biết tình cảnh bối rối của mình, trong hậu cung tự nhiên là không làm dễ phi tần nào.

Hoàng hậu nhìn Tình quý tần nói chuyện, cùng một dạng với suy nghĩ của mình, bây giờ nếu không nắm bắt được tâm tư của Hoàng thượng thì càng khó có được sự sủng ái. Liền nói “Được rồi, Tích tiệp dư lần sau đừng tái phạm làm được, hôm nay đến đây được rồi, các ngươi đều trở về đi, bổn cung muốn nghỉ ngơi.”

Mà Tình quý tần nhìn Tích tiệp dư đi xa khỏi cung Thừa Càn đến xuất thần.

Đợi mọi người đều đã đi rồi, Lý ma ma mới mở miệng “Tình quý tần ngược lại cũng không đố kỵ, không sợ Tích tiệp dư uy hiếp địa vị của nàng.”

https://thuviensach.vn

“Khi không nắm rõ thực lực đối thủ của mình, trước hết luôn là duy trì mối quan hệ tốt, không thể mạo muội xuất thủ, ngươi xem Trần Trang phi các nàng chỉ nói trên miệng hai câu, nào có ai thật dám phạt nàng”, Hoàng hậu chậm rãi nói.

“Người của chúng ta báo tin nói Hoa tiểu nghi và Mộng tiểu viện đồng thời có thai, đều giấu kín, không biết là chờ thời điểm nào nói ra.”

Hoàng hậu nhìn Lý ma ma “Trong cung này không có chuyện gì có thể giấu kín lâu được, hai người này hoài thai cũng thật đúng lúc. Mấy phi tần địa vị cao, có nhiều cơ hội thị tẩm nhưng lại không thấy tin tức e là làm cho người khác sinh nghi. Hoàng thượng không có con, đối với bản cung cũng không phải chuyện tốt. Khống chế tốt người dưới, không cho phép động thủ. Về phần các nàng chuẩn bị lúc nào nói ra, Hoàng thượng không có đi đến cung của các nàng, các nàng cũng chỉ có thể đợi yến tiệc mười ngày sau.”

“Hoàng hậu nương nương nói đúng, hai người này hẳn là đã hoài thai được hai tháng. Lực chú ý của Hoàng thượng cũng nên chuyển dời rồi, không thể để cho Tích tiệp dư đắc ý lâu nữa.”

“Bổn cung chỉ nghĩ, hai người họ ai có thể thuận lợi sinh con ra, để bản cung nhận nuôi một đứa, bản cung cũng đủ hài lòng rồi.”

“Nương nương, ngài còn trẻ, hài tử rồi cũng sẽ có...”

Hoàng hậu lại không lạc quan, không nói đến thân thể mình, chỉ nói đến Hoàng thượng không thích nàng, hơn nữa phụ thân nàng mấy năm gần đây càng ngày càng kiêu ngạo, nàng cảm thấy hi vọng sinh con của nàng ngày càng mờ ảo.

https://thuviensach.vn

Chương 13+1: Kế Hoạch

Trên đường về Vĩnh Thọ cung Quý U đã cự tuyệt lời mời đi chung của Quý Như.

“Chủ tử, Tình quý tần nương nương thật là tốt, còn giúp ngài nói chuyện, còn Trần Trang phi và Lương chiêu viện thì luôn tìm ngài gây phiền toái.” Niệm Hạ lúc này trên đường đi thỉnh an cảm thấy vô cùng gấp gáp, cho rằng chủ tử hôm nay nhất định sẽ gặp xui xẻo, không nghĩ tới Tình quý tần nương nương có thể giúp chủ tử nói chuyện.

Quý U vừa mới cảm giác được tầm mắt ở sau lưng mình, hôm nay Tình quý tần cho nàng cảm giác rất kỳ quái, rất không thích hợp. Chính nàng cũng không hiểu vì sao, bất quá là đi một bước xem một bước, cho nên Quý U cũng không có vì chuyện này mà phiền não lâu lắm.

“Chủ tử ngươi trời sinh đã lớn lên không tốt, nếu không tại sao lại có nhiều người như vậy chán ghét ta?” Quý U ai oán nói.

Tuy rằng Quý U mệt mỏi ứng phó Trần Trang phi cùng Lương chiêu viện ghen tị, nhưng Quý U biết, các nàng sẽ không thương tổn thực chất, ít nhất ngoài mặt không dám.

Các nàng hiện tại không đoán được tâm trạng của Hoàng đế, làm sao dám dễ dàng động thủ. Bất quá là ở ngoài miệng châm chọc hai câu, đừng nói chính mình không đi nói với Hoàng đế, dù cho có nói với Hoàng đế, các nàng phần vị cao, Hoàng đế chẳng lẽ có thể vì các nàng giáo huấn vài câu mà phạt các nàng sao?

https://thuviensach.vn

Trần Trang phi chắc càng mong mình đi kể khổ với Hoàng đế, như vậy mình thị sủng mà kiêu, không phân biệt tôn ti trật tự, cách thất sủng cũng không xa lắm.

Sở dĩ Quý U gắt gao muốn chiếm lấy Hoàng đế một phần quan trọng là muốn trong lúc nguy hiểm tìm một nơi an ổn. Không phải là có đạo lý minh kiếm dễ tránh sao, cho nên nàng tất yếu phải đem cái danh sủng phi này đánh cho vang thật xa.

Tình cảnh của Quý U vốn đã không ổn, một Lương chiêu viện khí thế bức người, một Quý quý nghi muốn bức mình vào tử địa, Quý U nhất định phải nhanh chóng được sủng ái để thoát khỏi uy hiếp của các nàng. Như vậy Lương chiêu việnmới không dám tùy ý xử phạt nàng, mà Quý quý nghi hãm hại một phi tần đang thụ sủng cũng không dễ dàng trốn thoát.

“Ngài nói gì vậy chủ tử, khẳng định là các nàng ấy đều hâm mộ sự xinh đẹp của chủ tử, cái gì mà không tốt, Hoàng thượng rất thích ngài nha”, Niệm Hạ vội vàng khuyên nhủ nàng.

Niệm Hạ không phải nói bậy, nàng là thật lòng cảm thấy Hoàng thượng đối đãi với chủ tử rất tốt, hai người này đứng cùng nhau thì miễn bàn là rất xứng đôi.

Quý U nhìn Niệm Hạ đang sốt ruột khuyên nhủ mình, ánh mắt xẹt qua ý cười, đùa giỡn Niệm Hạ cũng thật vui nha.

Tuy rằng tiền đồ xa vời, hết thảy đều không biết trước được, nhưng bản lĩnh phấn đấu vì chính mình thì Quý U hết sức rõ ràng.

Nàng sẽ không oán giận vì sao không xuyên không trước khi nguyên chủ tiến cung để có thể làm lại từ đầu, vì sao không trùng sinh đến một gia đình ở nông thôn tự do tự tại, vì sao không trùng sinh đến một gia đình ấm áp bình thường, trên đời làm gì có nhiều cái vì sao như vậy. Thoát khỏi hệ

https://thuviensach.vn

thống, thoát lại những ngày dài vô hạn không sống không chết, nàng thấy vậy là đủ rồi.

Ánh nắng mùa đông phủ trên nụ cười của Quý U, phương Bắc có thêm giai nhân, tuyệt thế độc lập, cười khuynh thành, lại cười khuynh quốc.

Thời điểm Quý U mang Niệm Hạ quay về Vĩnh Thọ cung liền thấy Linh Đông đang quỳ tại cửa.

“Xem ra ngươi cũng biết mình làm sai ở đâu rồi. Lần sau nếu còn tái phạm, dù ta có là chủ tử của ngươi cũng sẽ không lưu tình. Nhanh chóng lui xuống bôi thuốc đi.” Quý U nhìn Linh Đông thản nhiên nói.

“Nô tỳ biết, lần sau nhất định sẽ không vụng về như vậy, làm chậm trễ chủ tử.” Linh Đông tuy rằng oán hận, nhưng chân quỳ đã mất đi cảm giác, nàng rốt cuộc cũng biết cảm giác quỳ trên mặt đất giữa mùa đông. Nàng mới quỳ hai canh giờ đã choáng váng, hoa mắt, thật không biết Quý U ngày ấy phải quỳ bốn canh giờ đã chống đỡ như thế nào.

Quý U nhìn Linh Đông khập khễnh đi xuống, đoán chừng sự oán hận của Linh Đông đã lên tới cực điểm, không biết nàng sẽ tìm Quý Như trước hay là Quý Như đến tìm nàng trước. Quý U cảm thấy các nàng hẳn là sẽ không nhịn bao lâu nữa, thay vì ở cùng cái ngòi nổ này thì vẫn là trực tiếp khởi phát nó đi.

Quý U nghĩ mười ngày sau là yến tiệc cuối năm, trong hoàng cung khẳng định sẽ là một phen náo nhiệt, nàng đến cùng nên chuẩn bị lễ vật gì cho Hoàng đế đây. Quý U xoa xoa trán, rơi vào trầm tư.

https://thuviensach.vn

Chương 13+2

Linh Đông trở lại phòng để thoa dược, nằm trong chốc lát đã nghĩ được rất nhiều, chợt thấy Liễu Lục đến truyền lời cho nàng đến gặp Quý quý nghi.

Linh Đông không phải là không nghĩ đến việc đi tìm Quý quý nghi, nhưng nếu trên tay mình một chút tin tức hữu dụng cũng không có, có thể nghĩ được Quý quý nghi sẽ đối xử thế nào với mình.

Quý quý nghi còn không biết Linh Đông đã bị Quý U chán ghét, tuy rằng Quý U hầu hạ Hoàng thượng ba ngày, nhưng Linh Đông cũng chỉ có thể nhìn từ xa, Niệm Hạ tuy biết nhưng không có cùng Linh Đông nói qua, nếu Linh Đông một chút tin tức cũng không chiếm được, làm sao mà cùng Quý quý nghi trao đổi điều kiện.

Linh Đông biết Quý quý nghi là đang lợi dụng mình, nhưng chính mình cũng muốn được giúp. Có lẽ là quá nhớ mong đến Hoàng thượng, thoát khỏi thân phận nô tỳ, cho nên khi Quý quý nghi cho nàng một hy vọng, nàng liền khẩn cấp đầu nhập Quý quý nghi.

Linh Đông nghĩ tới Quý quý nghi một khi biết chính mình không còn giá trị lợi dụng nhất định sẽ không giúp mình, như vậy về sau nàng phải làm thế nào bây giờ!

Linh Đông thu thập chính mình một chút, thoạt nhìn không ra chật vật mới vụng trộm tới Yên Ngọc cung.

Khi nhìn thấy Quý quý nghi, Linh Đông giống như thường lệ quỳ xuống thỉnh an.

https://thuviensach.vn

“Gần đây ta phát hiện Quý U thay đổi thật nhiều, nàng có hay không đề phòng ta?” Quý Như cũng không phát hiện Linh Đông động tác chậm chạp, trực tiếp liền đi vào vấn đề chính.

“Tích tiệp dư sau khi bệnh nặng vừa khỏi liền đối xử với người khác lạnh nhạt rất nhiều. Tuy rằng đối đãi với nô tỳ cũng không tệ lắm, nhưng mỗi lần nô tỳ nhắc tới ngài, nàng hình như không muốn nhiều lời, nô tỳ đoán rằng lúc Tích tiệp dư bình phục ngài cũng không đi thăm nên trái tim chắc là có chút băng giá” Linh Đông đoán chừng nói.

“Hừ, một thứ nữ không có đầu óc, không phải chỉ là quỳ mấy canh giờ sao, ta không đến nhìn nàng, nàng còn dám tức giận, thật là cùng mới mẫu thân của nàng một dạng khác người!” Quý Như nói xong liền tức giận “Nàng mấy ngày nay đều cùng Hoàng thượng ở cùng nhau, bọn họ ở chung như thế nào, Hoàng thượng thật sự thích nàng sao?”

Điều này Linh Đông thật ra cũng không biết, nhưng nghĩ tới mỗi lần nhìn ở xa xa thấy người phục vụ đều rất cung kính, hình như vô cùng cẩn thận, hẳn là Hoàng thượng nghiêm túc lắm. Liền châm chước nói “Hoàng thượng đối với Tích tiệp dư cũng không có gì khác lạ, vẫn là hết sức nghiêm túc, hai người ở chung cực kỳ lạnh nhạt, nhưng Hoàng thượng vẫn luôn ở từ xa nhìn chăm chú gương mặt Tích tiệp dư, hẳn là thích nhan sắc của nàng ấy.” Đáp như vậy cũng không có sai đi, chung quy lại thì việc cách xa xa nhìn chăm chú Tích tiệp dư của Hoàng thượng là sự thật.

Quý Như cũng không nghĩ nhiều liền tin tưởng, cái này nàng cũng sớm dự đoán được, Linh Đông nói như vậy cũng chỉ là xác nhận ý nghĩ của nàng. Hoàng thượng thích gương mặt của Quý U, đối đãi với nàng ta lại cực kỳ lạnh nhạt, xem ra là không thích tính tình của nàng ta rồi. Mà tính tình của mình với nàng ta lại khác nhau, Hoàng thượng không chừng lại thích mình? Chủ yếu vẫn là không có cơ hội ở chung với Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

“Quý U hiện tại đã là Tích tiệp dư, ngươi còn nguyện ý theo ta sao?” Quý Như nhìn Linh Đông chằm chằm.

“Nô tỳ đối với quý nghi nương nương là trung thành, tận tâm, tuyệt không dám hai lòng. Cho dù tiệp dư nương nương bây giờ được sủng ái, tâm nô tỳ cũng là hướng về ngài.” Linh Đông vội vàng thề trung thành, nếu bây giờ Quý quý nghi cũng chán ghét chính mình thì mình không còn đường đi.

“Hôm nay Tích tiệp dư đến thỉnh an muộn cũng bởi vì nô tỳ không đánh thức nàng, cố ý làm nàng đến muộn”, Linh Đông tiếp tục tranh công.

“Quả thật? Ha ha, ta đã nói mà, làm tốt lắm. Đáng tiếc Tình quý tần kia thật lắm miệng! Hừ! Thời điểm Quý U thị tẩm, ngươi đứng ngoài cửa có nghe được thanh âm gì không? Hoàng thượng có hay không thập phần nhiệt tình?” Quý Như hỏi vấn đề mà chính mình để ý nhất.

Linh Đông mặt đỏ hồng nói “Trong phòng cũng không có thanh âm gì truyền tới.” Nàng căn bản là không có cơ hội lại gần cửa, hiện tại nàng chỉ có thể quét sân!

Bây giờ Quý Như mới hoàn toàn yên tâm, nàng thậm chí ác ý nghĩ, nói không chừng bọn họ căn bản là không cùng ngủ chung, có lẽ Quý U một đêm chép nữ giới cũng không chừng.

Quý Như nàng không nhận mệnh, giống với tính tình mẫu thân nàng, vì mục đích không từ thủ đoạn.

Mẫu thân thông qua Lục Liễu đưa thôi tình dược cho nàng, đây là dược lúc trước mẫu thân dùng trên người phụ thân, người dù có bao nhiêu nghị lực cũng sẽ giống như phụ thân nàng không kiềm chế được bản thân, đừng nói là Quý U này.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy! Nàng chính là muốn dùng dược này trên người Quý U. Nàng không phải là mẫu thân, mẫu thân dùng dược bức phụ thân cưới nàng ấy. Nhưng Quý Như nàng đã là nữ nhân của Hoàng thượng! Quý Như cũng không dám dùng dược với Hoàng thượng, trước hết Hoàng thượng không cho phép nàng thị tẩm, nàng cũng không có cơ hội. Cho dù có cơ hội, nàng cũng không có cách nào gánh chịu hậu quả của việc kê đơn Hoàng thượng.

Nhưng dùng ở trên người Quý U lại không giống vậy, dược lực mạnh mẽ như vậy, có thể nghĩ được một người tính tình lạnh nhạt như vậy một khi nhiệt tình sẽ như thế nào, trước mặt mọi người nhất định là rất khó coi.

Về phần lúc nào kê đơn, nàng nhìn Linh Đông đang quỳ trước mặt, chính là yến tiệc cuối năm vào mười ngày sau. Trước mặt nhiều vương công đại thần như vậy mà thất lễ, có thể đoán được kết quả sau đó của Quý U. Quý U xui xẻo, mẫu thân của nàng ta ở trong phủ cũng đừng nghĩ dễ chịu.

Quý Như làm sao dám xuống tay hại Quý U, Linh Đông này là cung nữ của Quý U, cùng Quý Như nàng nào có quan hệ gì. Đây là do cung nữ của Quý U mang lòng oán hận nàng ta.

Từ chỗ Linh Đông lấy được tin tức, xem ra Hoàng thượng cũng không phải thật tâm sủng ái Quý U. Đối với một người không phải thật lòng sủng ái, Hoàng thượng cũng sẽ không truy xét rõ ràng, Quý U liền sẽ bị trực tiếp xử lý.

Quý Như càng nghĩ càng cảm thấy kế hoạch của mình là thiên y vô phùng, trước đây Quý Như chỉ có dùng lời nói, hiện tại đối với Quý U không chịu thân cận mình quả thực thấy chướng mắt. Chiếm được vị trí sủng ái, ngược lại Hoàng thượng không có đi đến chỗ các phi tần khác. Cơ hội thị tẩm của chính mình bị nàng ta đoạt sạch sẽ, Quý Như nàng có thể nhịn người khác nhưng không nhịn được Quý U.

https://thuviensach.vn

Quý Như nhìn xa xăm, phảng phất thấy lại chính mình khi còn nhỏ không cẩn thận đánh nát nghiên mực mà phụ thân yêu thích nhất, liền gọi Quý U đến gánh tội thay, may mà phụ thân chỉ một bộ dáng lo dỗ dành Quý U. Nàng muốn chứng minh, Quý U không phải là bảo bối, nàng ta chỉ là một bụi cỏ dại, một hồ ly tinh được một hồ ly tinh khác sinh ra!

https://thuviensach.vn

Chương 14: Lễ Vật

Niệm Hạ vội vội vàng vàng chạy vào nội thất Vĩnh Thọ cungnói cho chủ tử biết Linh Đông kia quả nhiên vụng trộm đi Yến Ngọc cung báo tin tức.

Thời điểm Quý U răn dạy xong Linh Đông liền nghĩ có lẽ hôm nay nàng ta sẽ bị gọi đi, chung quy Quý U đã hai lần cự tuyệt ý tốt của Quý Như, hơn nữa lần đó Hoàng đế từ chối, nếu Quý Như nhịn được thì đã không còn là Quý Như. Mà Linh Đông vừa chịu phạt nhất định sẽ nóng vội tìm đường.

Cho nên nàng liền cho Niệm Hạ theo dõi Linh Đông, quả nhiên hai người này rất nóng vội a, Quý U than thở. Về phần các nàng mưu đồ gì, Quý U không biết, nhưng ngẫm lại chắc chắn bọn họ không có ý gì tốt lành, đối với các nàng phải đề phòng hơn.

Quý U trái lo phải nghĩ cũng không phát hiện cái gì có thể đưa cho Hoàng đế. Chung quy nguyên chủ ngoài một số lớn tiền bạc cũng không lưu lại cái gì, mà những món quý giá này đó cũng là do hai ngày nay Hoàng đế thưởng cho. Cũng không thể cầm đồ của Hoàng đế sửa đôi chút rồi tặng lại nha.

Nếu không thể đưa gì đó thì cũng chỉ có thể tự mình đi làm. Quý U vội vàng dùng ngọ thiện rồi bắt tay vào kế hoạch, mười ngày này chính mình phải hảo hảo chuẩn bị, lần đầu tiên tặng quà, tự nhiên là muốn dụng tâm chút, nàng thừa dịp lúc không có người để đi vào không gian tìm xem.

Ngoài Dưỡng tâm điện, Tiểu Thịnh Tử cùng một hàng thái giám đều đứng ngoài cửa mắt điếc tai ngơ.

https://thuviensach.vn

Trong nội điện có một thanh niên thập phần tuấn lãng đang đứng, không có nhiều người có thể cười cười dùng mánh lới trước mặt Hoàng đế mặt lạnh, người này chính là một trong số đó.

Lục Viễn là bạn cùng chơi lúc nhỏ của Hoàng đế, phụ thân là Phủ Viễn đại tướng quân, là trưởng tử của tướng quân, từ nhỏ đã bồi Hoàng đế cùng nhau học tập võ nghệ. Lục Viễn võ nghệ không tệ, nhưng bởi biến nhác nên vẫn kém Hoàng đế, hay bị Hoàng đế đánh ngã. Nay gánh vác chức vị thống lĩnh nội vệ nhất phẩm, có thể thấy Hoàng đế đối với hắn cực kỳ coi trọng.

“Hoàng thượng, mấy ngày gần đây chuyện của ngài và Tích tiệp dư nương nương truyền khắp nơi, động tác như vậy không giống với ngài nha.” Thời điểm Lục Viễn không có chuyện gì cũng thường xuyên tìm Hoàng đế tán gẫu, nhưng hôm nay vừa mới bắt đầu liền thấy sắc mặt Hoàng đế càng lúc càng trầm xuống.

“Như thế nào mà thành thân rồi mà nói chuyện cũng không biết chừng mực, sự việc trong hậu cung ngươi có thể nói sao”, Hoàng đế mất tự nhiên khiển trách.

Đây cũng không phải lần đầu tiên Lục Viễn nói chuyện của hậu cung, chung quy hậu cung với triều đình có mối liên quan chặt chẽ, dù Hoàng đế thủ đoạn mạnh mẽ, nhưng một lúc nhất định cũng sẽ lợi dụng hậu cung thích hợp. Trần Trang phi, Lục Hiền phi không phải là để phân chia quyền lực của Hoàng hậu sao, mà Hoàng thượng sở dĩ sủng Tình quý tần, trừ bỏ Hoàng thượng thích bề ngoài, tính tình của nàng, khẳng định nguyên nhân lớn nhất là phụ thân Tình quý tần.

Binh bộ thị lang Quý Lĩnh hắn cũng biết, tuy bổn phận thành thật, không kéo bè kết phái, nhưng lại không có mưu lược gì, làm được vị trí này đã là hết khả năng. Hoàng thượng còn có thể dùng hắn? Mà phụ thân Tình quý tần vì tham gia đại học sĩ, gần đây đã có thể cùng Lý thừa tướng đối lập.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên nháo ra một Tích tiệp dư làm cho Lục Viễn nhìn không rõ, thế mới có cái nghi vấn này.

Đánh chết Lục Viễn phỏng chừng hắn cũng không nghĩ ra Hoàng thượng có mục đích gì. Nhưng hắn từ nhỏ đã lớn lên cũng Hoàng thượng, tính tình của Hoàng thượng hắn đoán không ra mười thì cũng được bảy phần, mưu lược hắn có thể không sánh bằng, nhưng về mặt tình cảm thì Hoàng thượng có thể nói là thiếu sót triệt để.

Hoàng thượng đối với cha mẹ lạnh nhạt cũng coi như thôi, mặc dù đối với mình coi trọng nhưng cũng không có khuôn mặt tươi cười. Cho nên đến cùng là có tình huống gì với Tích tiệp dư vậy? Làm đại thần, hắn đương nhiên muốn hiểu rõ tình hình tình cảm của Hoàng thượng, làm bằng hữu, hắn càng phải làm rõ.

Nhìn Lục Viễn một vẻ mặt yêu cầu chân tướng, Hoàng đế chỉ cảm thấy một trận đau đầu. Hắn sủng ái Tích tiệp dư thật sự không có mục đích gì, hắn chính là muốn sủng ái nàng, không muốn để cho nàng chịu khi dễ nên mới thăng vị cho nàng, về phần những thứ có khả năng gây nguy hại cho Tích tiệp dư, hắn tự nhận là chính mình có thể che chở nàng. Hoàng đế thật sự không thể nói nên những lời này cho Lục Viễn nghe.

“Tội chứng của Lý tướng ngươi thu thập thế nào rồi?” Hoàng đế chăm chú hỏi.

Lục Viễn nhìn Hoàng đế không muốn nhiều lời đành phải bỏ qua, chọc tức Hoàng thượng hắn chịu cũng không nổi, cùng lắm thì lần sau hỏi lại.

“Lý Bình trước đó vài ngày phóng ngựa trên đường đả thương người khác, Lý tướng xưa nay thương yêu người cháu này, lần này phạt hắn chịu nhận lỗi không nói, còn sai phái hắn đến thành Giang Lăng đóng cửa kiểm điểm, thần cho rằng thập phần khả nghi nên đã phái người theo dõi.” Lục Viễn nói đến công sự liền đứng đắn hơn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

“Ân, trẫm cũng cảm thấy hết sức khả nghi, Lý tướng nhất định không biết Lý Bình từng nói người thúc này của hắn có thể phú khả địch quốc, trẫm cũng muốn biết đến tột cùng thì quốc khố của trẫm có thể hay không ngang với của cải của Lý tướng.” Hoàng đế nhìn tội chứng được thu thập được nằm trong tay mình, chậm rãi nói.

Lục Viễn cực kỳ nghiêm túc nói “Thần nhất định không phụ sự kỳ vọng của Hoàng thượng, sớm ngày thu thập đủ chứng cứ phạm tột, đem bè đảng Lý tướng ra trước pháp luật.”

Lý tướng hai năm qua đã thập phần kiêu ngạo, mấy đại thần có phân lượng trên triều đình đều lấy Lý tướng làm chủ, sai đâu đánh đó, chứng cứ tội phạm tuy có, nhưng trọng yếu lại không được mấy cái. Hoàng đế rất có kiên nhẫn, đối với những người Lý tướng đề bạt đều mắt nhắm mắt mở, chỉ là khống chế bọn họ không cho tiếp cận quyền lợi trung tâm.

Hoàng đế đối với bè đảng Lý tướng hết sức đơn giản. Chỉ có phóng túng bọn họ, bọn họ mới có thể càng thêm bừa bãi, khinh thường, chứng cứ phạm tội càng nhiều, cuối cùng mới có thể đem bọn chúng bắt hết trong một mẻ lưới, vĩnh viễncắt đứt hậu hoạn.

Nhìn Lục Viễn nói xong công sự lại muốn nói tiếp, vốn nghĩ lưu Lục Viễn lại cùng nhau dùng bữa tối, Hoàng đế lại thật dứt khoát phất tay áo đuổi người rời đi.

Dùng bữa tối đơn giản, Hoàng đế liền phê chuẩn tấu chương đã bị làm chậm trễ một buổi chiều. Thẳng đến khi thái giám kính sự phòng bưng một khay đầu bài quỳ bên chân, Hoàng đế mới ngẩng đầu nhìn xem.

Lục đầu bài nằm ở phía trên bắt mắt nhất là Trần trang phi, Lương chiêu viện cùng Vũ thục nghi. Hoàng đế theo bản năng tìm thẻ bài của Tích tiệp dư, phát hiện nó đặt ở góc tầm thường nhất. Bình thường việc này rất thường thấy, cho kính sự phòng một hai chỗ tốt, bọn họ liền động ta động

https://thuviensach.vn

chân đặt thẻ bài ở phía trên. Hoàng thượng bình thường cũng liền thuận theo bọn họ đi, tùy tiện lật một tấm thẻ để cho bọn họ lui xuống.

Nhưng hôm nay Hoàng đế lại hết sức khó chịu, trực tiếp hô câu "Người tới, đem tên nô tài kia xuống đánh hai mươi đại bản" mới nguôi giận. Thái giám lúc này mới biết hôm nay không gặp may rồi, nhưng cũng không dám quỳ xuống khóc lóc kinh động Hoàng thượng, chỉ có thể bị mang xuống. Hoàng đế nhìn kính sự phòng lại đổi người tới, trực tiếp lật bài tử của Tích tiệp dư mới tính là xong chuyện.

Lý hoàng hậu nghe được tin tức Tích tiệp dư thị tẩm, không nói gì, chỉ là sớm thu thập đi ngủ.

Trần Trang phi, Lương chiêu viện cùng Vũ thục nghi đang tại trong cung của mỗi người chờ tin thị tẩm, không ngờ lại nhận được tin thái giám kính sự phòng bị xử phạt.

Trần Trang phi biết chính mình là một người có phi vị lại làm loại chuyện này thật sự là hạ thấp phẩm giá, nhưng Trần Tuyết nàng cũng không phải là người làm ra vẻ đạo mạo, nàng muốn thị tẩm có gì là không thể, nàng thật sự yêu Hoàng thượng, muốn sinh hài tử. Nàng theo Hoàng thượng lúc ngài ấy còn là Thái tử, cũng từng hoài thai, vì sao Hoàng thượng không đến nơi này của mình?

Lương chiêu viện đã quen dùng chiêu này, chỉ là không nghĩ hôm nay bị cảnh cáo, nhất là nghe được tin Tích tiệp dư thị tẩm thì càng căm tức. Vì sao lúc trước không phạt nàng ta nhiều thêm mấy canh giờ, làm cho nàng ta quỳ đến chết rét mới tốt.

Vũ thục nghi là lần đầu tiên làm việc với người của kính sự phòng, mặc dù nàng là người ương ngạnh, nhưng thị tẩm không nhiều, vẫn còn tương đối ngại ngùng. Nhưng Tích tiệp dư đã được thị tẩm nhiều ngày, đêm nay

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng thế nào cũng sẽ đổi người, nàng liền muốn thử xem. Lại không đoán được kết quả sẽ ra như thế.

Tình quý tần nhìn ngọn nến đang cháy đến xuất thần.

Hoa tiểu nghi, Mộng tiểu viện đang mang thai lại thất vọng sờ bụng rồi thở dài.

Mà trong cung của mỗi người nghe được thái giám kính sự phòng bị phạt cũng đoán được một ít.Chuyện Tích tiệp dư lại thị tẩm mới là thứ gây đả kích nhất đối với các nàng.

Còn Quý U không đi chuẩn bị công tác thị tẩm, cũng không để ý phản ứng của hậu cung, nàng đang vì lễ vật tân niên cho Hoàng đế mà vắt hết tâm trí.

Đợi đến thời điểm Hoàng đế xong công vụ bận bịu đi đến Vĩnh Thọ cung, liền cho tất cả đều lui xuống.

Hoàng đế tại ngoại thất không thấy Quý U liền hướng nội thất đi đến.

Thích Bạch vừa mới đẩy cửa đi vào đã bị tiểu nhân nhi này đánh tới.

“Ngài đã tới, nhanh nhanh ôm thần thiếp, thần thiếp cảm giác có phải hay không nhớ ngài đến gầy rồi?” Quý U ôm Thích Bạch nét mặt cười tươi như hoa.

Thích Bạch một ngày mệt nhọc nháy mắt đều bay đi.

Thích Bạch ước lượng tiểu nữ nhân của mình, lại hôn hôn miệng nhỏ của nàng hai cái, nói “Lau mật trên miệng nhỏ của nàng đi, hoa ngôn xảo ngữ.” Hắn không thừa nhận mình phi thường yêu thích sự nhiệt tình của tiểu nhân nhi này.

https://thuviensach.vn

“Có mỹ nhân hề, gặp chi không quên. Một ngày không thấy hề, tư chi như cuồng.” Quý U cũng không để ý câu nói của Hoàng đế, tiếp tục biểu đạt ái mộ của chính mình. Quý U cũng là một người không có kinh nghiệm, nàng đang dùng hết tất cả các bước nam nhân theo đuổi nữ nhân để dùng trên người Hoàng đế a.

Ngược lại Thích Bạch nghe câu thơ này có thể hiểu được nàng nhớ mình, nhưng mà cái giọng điệu của công tử phong lưu đùa giỡn con gái nhà lành này mà nàng cũng dám dùng.

“Nàng không làm thơ liền thôi, vô duyên vô cớ nói ra làm người ta chê cười. Trước mặt trẫm coi như xong, cũng không được ra ngoài làm mất mặt trẫm.” Thích Bạch vừa nói vừa giáo huấn nàng.

Nhìn ánh mắt bất mãn của nàng, Thích Bạch liền ôm nàng đến trên giường, hắn nghĩ vẫn là nên dạy dỗ nàng ở trên giường đi thôi.

“Hoàng thượng, thần thiếp trước là hầu hạ ngài tắm rửa nha, sau lại giúp ngài xoa bóp” Quý U bám vào bả vai của Thích Bạch, muốn ngăn cản hắn. Nàng cảm thấy hôm nay hắn về muộn như vậy nhất định là công việc bề bộn, nên muốn xoa bóp cho hắn buông lỏng một chút cũng tốt.

“Làm xong lại tẩy, làm xong lại ấn, làm xong lại nói” Thích Bạch trả lời ngắn gọn mười phần.

“Ngài cũng không được làm quá nhiều lần, thần thiếp không đủ khí lực đâu” Quý U rất có linh cảm không tốt nha.

“Thể lực của chính mình không tốt cũng không thể đổ lỗi cho trẫm” Thích Bạch tỏ vẻ chuyện này sao có thể nói trước được.

Tiếng hô của Quý U rất nhanh sẽ hóa thành tiếng ngâm từ trên giường truyền đến.

https://thuviensach.vn

PHI THƯỜNG HOÀN MỸ

Cố Phán Nhi An Nhiên
www.dtv-ebook.com

Chương 15+1: Đêm Trước Yến Tiệc

Nếu như nói Quý U được thị tẩm liên tục làm cho mọi người trong hậu cung vô cùng tức giận, thì bốn ngày liên tiếp các nàng đã lạnh nhạt hơn rất nhiều. Các nàng nhìn ra Hoàng thượng là thật sự sủng ái Tích tiệp dư, ba ngày liên tiếp có thể coi là cảm giác mới mẻ, liền bảy ngày các nàng đã không thể phủ nhận Tích tiệp dư bắt đầu được sủng thật sự.

Tích tiệp dư trong khoảng thời gian này, lúc nên hầu hạ Hoàng thượng thì hầu hạ, lúc cáo biệt lại cùng Hoàng thượng hôn môi. Lúc thỉnh an cũng không bị làm khó, liên tiếp thị tẩm làm cho các nữ nhân khác không dám đi thăm dò tâm tư của Hoàng thượng, lòng người là như vậy, ỷ mạnh hiếp yếu. Đối đãi với người mới các nàng có thể kiêu căng, đối đãi với người mới được sủng ái, các nàng tuy rằng ganh tỵ nhưng cũng chỉ có thể từ từ tính tiếp.

Hoàng đế mấy ngày nay ở Vĩnh Thọ cung có thể nói là thể xác và tinh thần đều thư sướng. Hoàng đế thân thể vô cùng thoải mái, không chỉ nói việc trên giường hắn cùng Tích tiệp dư hài hòa hết sức, thủ pháp xoa bóp của nàng cũng khiến Hoàng đế không hưởng thụ không được.

Thân thể thư thái, tâm cũng vui sướng. Bọn họ xuống giường cùng nhau luyện chữ, đương nhiên là Tích tiệp dư luyện chữ còn Hoàng đế ở đằng sau trêu chọc. Tích tiệp dư pha trà cho Hoàng đế, Hoàng đế thưởng thức sau lại đút trà cho nhau. Tích tiệp dư cũng bồi Hoàng đế ngắm cảnh, chỉ là không muốn chạm mặt người khác nên Tích tiệp dư chỉ cho Hoàng đế tản bộ trong viện của nàng, Hoàng đế thấy phong cảnh cũng không có gì đẹp mắt, mỹ nhân đã làm hắn nhìn mãi không chán rồi.

https://thuviensach.vn

Cách ngày hai mươi sáu tháng chạp chỉ có hai ngày, Hoàng đế cũng không có ngủ lại hậu cung. Hoàng đế rất bận rộn, nguyên nhân là lễ tân niên, hai mươi sáu tháng chạp Hoàng đế liền gác bút không xử lý công vụ nữa, đợi qua năm mới mới tiếp tục xử lý.

Cho nên Hoàng đế thừa dịp trước khi phong bút liền đem tất cả mọi việc xử lý trước mới tốt.

Hậu cung thấy Hoàng đế rốt cuộc không tìm Tích tiệp dư thị tẩm nữa mới an tâm, tuy rằng lòng mong đợi của các nàng đều rơi vào khoảng không, nhưng ai cũng không được thị tẩm nên lòng các nàng mới cân bằng một chút, người khó chịu cũng nên là Tích tiệp dư mới đúng.

Nhưng các nàng không biết là Tích tiệp dư này lại đang cảm thấy may mắn, mấy ngày nay hai người ở cùng một chỗ nên lễ vật của nàng cũng chưa chuẩn bị tốt, chung quy là cũng tại vì nếu Hoàng đế biết trước lễ vật ra sao thì cũng không có gì thú vị.

Hoàng đế không ở đây hai ngày, Quý U mới có thời gian chuẩn bị lễ vật. Quý U không biết các nữ nhân trong hậu cung chuẩn bị lễ vật gì, nhưng nàng chuẩn bị cái này là thừa dịp Hoàng đế vắng mặt mà điêu khắc.

Tuy rằng lễ vật năm mới đều mang ngụ ý cát tường may mắn gì đó, nhưng nàng là đang theo đuổi Hoàng đế a. Lễ vật cho tình nhân nàng cũng không theo cái hướng gì mà như ý cát tường.

Lúc Quý U ở thế giới tu tiên cũng không thiếu ngọc tốt, chẳng những vô giá mà còn mang chút linh khí nữa. Tuy không có tác dụng gì khác nhưng khi gặp nguy hiểm cũng có thể hộ thân một chút.

Bình tĩnh mà xem xét thì Hoàng đế đối xử với Quý U rất tốt, không phải thích, không phải yêu nhưng là khác biệt. Quý U thừa nhận mục đích nàng đối tốt với Hoàng đế cũng không đơn thuần, Quý U chỉ muốn sống tốt trong cung nên nhất định phải cạnh tranh. Nhưng Quý U đối với Hoàng đế làm

https://thuviensach.vn

sao mà không có chút tình cảm nào được, hai người hằng đêm ở cùng nhau, nàng hy vọng Hoàng đế tốt với nàng, cũng hy vọng Hoàng đế gặp được chuyện như ý.

Thời điểm Quý U điêu khắc trong phòng cũng không có một ai, nàng tràn đầy chăm chú với miếng ngọc trên tay, góc này đẽo một chút, góc kia khắc một chữ, gặp lúc khó xử lại nhíu nhíu mày, giải quyết xong thì khóe miệng khẽ cười. Ánh mặt trời mùa đông bao trùm lên người nữ nhân đang hết lòng điêu khắc, điểm tĩnh tốt đẹp.

Hoàng đế đang cố gắng phê duyệt tấu chương trong Dưỡng Tâm điện, cũng không biết tiểu nữ nhân ở cung Vĩnh Thọ đang làm gì đó.

Thích Bạch hai ngày nay thập phần bận rộn, một ngày nhiều nhất là ngủ được hai canh giờ, làm cho hắn rất là mệt mỏi. Gần sang năm mới các nơi đều có tấu chương dâng lên, rất nhiều sự tình cần giải quyết, nếu có thể gác sang năm sau thì bây giờ bọn họ cũng không trình sổ con lên.

Tiểu Thịnh Tử nhìn thấy thái giám ở ngoài cửa nhìn quanh, lặng lẽ đi qua hỏi xảy ra chuyện gì. Nhìn thấy trong tay tiểu thái giám bưng một chén sứ, liền sáng tỏ gật gật đầu hỏi "Vị nương nương nào đưa đến?" Tiểu thái giám trả lời là Tình quý tần nương nương.

Trước giờ chuyện đưa canh đến Dưỡng Tâm điện không ít, phi tần từ tứ phẩm trở lên đều đã làm qua, Hoàng hậu nương nương cùng Tình quý tần đưa qua Hoàng thượng cũng sẽ nể mặt uống hai ngụm. Mà các phi tần khác đưa canh đến Hoàng thượng sẽ ban thưởng cho nô tài phục vụ trong điện. Canh này nếu là Tình quý tần đưa đến, Tiểu Thịnh Tử sẽ trực tiếp mang vào cho Hoàng thượng.

Thích Bạch nghe tiếng vang mới ngẩng đầu nhìn chén canh trên bàn.

"Hoàng thượng, đây là Tình quý tần nương nương đưa đến cho ngài chén canh thịt dê củ cải, ngài nhanh chóng dùng đi, đồ ăn sáng ngài mới chỉ

https://thuviensach.vn

dùng một chút, uống chút canh chống lạnh cũng rất tốt.” Tiểu Thịnh Tử nhanh chóng khuyên Hoàng đế dùng nhiều thêm. Hoàng thượng một khi bận rộn đều quên ăn quên ngủ, đối với thân thể không tốt, hai ngày nay cộng lại cũng mới ăn được vài miếng, Tiểu Thịnh Tử chờ cơ hội liền khuyên nhủ Hoàng thượng.

Thích Bạch nhìn canh này mới dừng bút lại uống vài hớp. Nhớ đến gần đây đều không đi tìm Tình quý tần, liền nói với Tiểu Thịnh Tử “Đem đèn hoa sen bát bảo trong khố phòng ban cho Tình quý tần, năm mới treo trong phòng cho có không khí vui mừng”, nói xong cũng để cho Tiểu Thịnh Tử mang canh xuống.

Tiểu Thịnh Tử thấy Hoàng thượng dùng một ít thì không miễn cưỡng nữa, liền bưng xuống, thầm nghĩ Tình quý tần vẫn là rất được sủng ái.

Thích Bạch nhìn Tiểu Thịnh Tử đang lui ra ngoài, nghĩ đến việc gần đây cũng không đi thăm Tình quý tần, lại nghĩ tới nguyên nhân liền bắt đầu thầm oán lên người Tích tiệp dư. Tiểu nữ nhân này, uổng cho trẫm vài ngày nay tìm nàng, ngay cả chén canh nàng cũng không nghĩ mang đến cho trẫm. Lại nhớ đến thời điểm dùng bữa nàng luôn đoạt chén canh của mình liền bật cười. Hừ, không đưa canh cho trẫm đúng không, trẫm liền không cho nàng đèn hoa sen mà ngắm.

Thích Bạch yên lặng oán Quý U một chút rồi bắt đầu tiếp tục phê duyệt tấu chương.

https://thuviensach.vn

Chương 15+2

Tình quý tần trong Cảnh Nhân cung nhìn đèn hoa sen bát bảo mà Hoàng thượng phái người đưa tới, lộ ra khuôn mặt tươi cười, đèn này là của mình. Nàng nhìn về hướng Vĩnh Thọ cung, hết thảy đều sẽ không biến đổi.

Hậu cung nghe được tin tức Hoàng thượng ban đèn cát tường giá trị xa xỉ cho Tình quý tần, cũng không biết là nên cao hứng hay là cười khổ.

Cao hứng vì hậu cung này thế cục không đổi, Tình quý tần vẫn được sủng. Cười khổ vì vô luận là Tình quý tần hay Tích tiệp dư, dù sao cũng không đến lượt mình.

Trong Yên Ngọc cung, Quý Như đã gọi Linh Đông tới, bắt đầu bố trí hành động cho yến tiệc tất niên. Nghe được tin Hoàng thượng thưởng cho Tình quýtần thì cười dữ tợn. Tuy rằng biết Hoàng thượng không thích tính cách Quý U, nhưng mà ngài ấy lại thích mặt nàng ta. Mà Tình quý tần, chờ khi nàng chiếm được vị trí của Quý U, tự nhiên sẽ đi đối phó. Nghĩ tới Quý U hiện tại đang ở trong cung khó chịu, liền ha hả cười.

“Quý quý nghi, nô tỳ biết Tích tiệp dư vô dụng mà, xem ra kế hoạch của chúng ta cũng sẽ không gặp nhiều vấn đề, hiện tại người Hoàng thượng chân chính sủng ái là Tình quý tần nương nương, đương nhiên tương lai Quý quý nghi nương nương mới là người được sủng ái nhất.” Linh Đông quỳ trên mặt đất a dua nói theo, chờ Tích tiệp dư bị xử phạt nàng sẽ tới hầu hạ Quý quý nghi, nàng chắc chắn sẽ nắm chắc cơ hội mà Quý quý nghi ban cho.

“Ngươi biết như vậy thì tốt, dược cũng đã đưa ngươi, đến yến tiệc ngươi nên biết phải làm thế nào, không được sơ hở” Quý Như cười nói, cho dù

https://thuviensach.vn

biết Linh Đông chỉ là nịnh bợ nhưng nghe vẫn cao hứng. “Đợi đến khi Quý U bị phạt, ta liền đem ngươi điều đến bên cạnh ta, có cơ hội thị tẩm ta liền cho ngươi” Quý Như tiếp tục dụ dỗ.

Lục Liễu bên cạnh Quý Như nhìn Linh Đông đang quỳ dưới đất cười châm chọc, chủ tử làm sao mà cho ngươi cơ hội, ngu xuẩn!

Mà Linh Đông hết thảy đều không biết, nàng chỉ nghĩ nàng thành công là có thể đổi chủ tử, nàng cùng Quý quý nghi cùng nhau xây dựng kế hoạch này, tin tưởng nàng không dám không giúp mình.

Tại Vĩnh Thọ cung, Quý U đang nghe Niệm Hạ sốt ruột vì mình “Chủ tử, ngài tự giam mình trong phòng cũng không đi ra ngoài, Hoàng thượng đem đèn xinh đẹp như thế thưởng cho Tình quý tần.” Tuy rằng mấy ngày nay Hoàng thượng cũng thưởng không ít thứ tốt cho chủ tử, những thứ trân quý hơn so với đèn hoa sen không phải là không có, nhưng Niệm Hạ nóng nảy là do Hoàng thượng lại nhớ tới Tình quý tần.

Quý U phi thường bất đắc dĩ “Nữ nhân trong hậu cung đều là của Hoàng thượng, đèn cũng là của Hoàng thượng, Hoàng thượng ban cho Tình quý tần thì có gì kỳ quái đâu, lại nói Tình quý tần vốn được sủng ái mà.”

“Chủ tử, nô tỳ khuyên ngài buổi trưa đem canh đưa qua ngài cũng không đi, ngài mà đưa qua không chừng Hoàng thượng sẽ đem đèn ban cho ngài.” Niệm Hạ giữa trưa liền thúc giục chủ tử đi đưa canh, chủ tử không thể bởi vì Hoàng thượng không đến tìm ngài, ngài cũng không đi tìm ngài ấy nha.

“Chủ tử ngươi còn đang vội vàng làm lễ vật cho Hoàng thượng, thời gian đâu mà nấu canh. Lại nói ta ở cùng Hoàng thượng nhiều ngày như vậy rồi, giờ còn đến Dưỡng Tâm điện tìm Hoàng thượng nữa thì còn ra thể thống gì.”

https://thuviensach.vn

“Nhưng là, nhưng là...” Niệm Hạ tuy rằng cảm thấy chủ tử nói có đạo lý, nhưng vẫn có chút không cam lòng.

“Được rồi, ngươi đừng có nhưng là gì nữa, Linh Đông không lo quét sân, lại đi tìm Quý quý nghi rồi?”

Nhắc tới cái này, Niệm Hạ thập phần tức giận “Đúng vậy, nàng lại đi rồi. Chủ tử, các nàng nhất định không có việc tốt gì, chúng ta phải phòng bị thỏa đáng mới được.”

Về phần Quý Như, Quý U nghĩ đến thẻ phản phệ trong không gian liền thấy an tâm.

Hoàng đế cách hai ngày lại tiến vào Vĩnh Thọ cung.

Tiến vào nội thất liền nhìn thấy tiểu nữ nhân đang nằm sấp trên bàn lười biếng ngẩn người. Hoàng đế cảm thấy có chút ngượng ngùng, lúc xế chiều quả thực không nghĩ đến việc thưởng cho nàng đèn hoa sen để ngắm, bây giờ nhìn thấy nàng trong lòng lại thấy chột dạ.

Tuy rằng Thích Bạch không cảm thấy mình làm sai, nàng nói nhớ hắn mà lại không tới Dưỡng Tâm điện tìm hắn, nhưng nghĩ tới nàng biết hắn thưởng đồ cho nữ nhân khác rồi lại tới Vĩnh Thọ cung tìm nàng, tim hắn treo thật cao nha.

Thích Bạch muốn đi tìm Tình quý tần nhưng chân hắn lại không chịu khống chế hướng về Vĩnh Thọ cung.

Thích Bạch hai ngày không gặp nàng, thấy nhớ nàng đến sốt ruột, lại nghĩ đến sự nhiệt tình của nàng đối với mình, mình không đến không biết nàng lại ra cái dạng gì rồi. Dù sao sau khi hắn tìm ra một đống lớn lý do để đến đây, nàng lại không thèm để ý đến hắn, đây là không phát hiện hắn đến hay là không thèm nhìn mặt hắn?

https://thuviensach.vn

Chương 16+1: Không Được Tự Nhiên

Hoàng đế một thân vàng óng, Quý U đương nhiên đã sớm phát hiện.

Quý U cứ tưởng đêm nay Hoàng đế đi tìm Tình quý tần, Quý U tự cảm thấy cũng không có gì. Chung quy hậu cung này nhiều nữ nhân như vậy, Hoàng đế có qua nhiều lựa chọn! Tình quý tần là người được sủng ái nhất, hắn đi tìm nàng ấy cũng không có gì kỳ quái.

Hoàng đế tuy rằng sủng ái nàng, nhưng hậu cung vẫn còn một đống người chờ hắn sủng.

Quý U được thị tẩm nhiều ngày liên tiếp đã là điều nàng không ngờ tới rồi. Quý U luôn chuẩn bị nếu Hoàng đế đến thì hảo hảo bồi dưỡng tình cảm, nếu không đến nàng cũng chỉ có thể đạm nhạt sinh hoạt theo phép tắc hậu cung.

Quý U sẽ không cứng rắn đem Hoàng đế kéo lại đây, đương nhiên Hoàng đế đến đây nàng cũng sẽ không chủ động đẩy hắn ra ngoài, cái gì mà hiền lành rộng lượng, mưa móc quân ân gì đó là chuyện của Hoàng hậu nương nương.

Cho nên thời điểm Hoàng đế ở đằng kia chăm chăm nhìn mình, Quý U còn đang kinh ngạc, hôm nay sao lại không đến chỗ Tình quý tần thế kia? Còn công phu suy tính kinh ngạc của Quý U là làm Hoàng đế nghĩ là nàng đang tức giận.

Thích Bạch nhìn bộ dáng nàng đang ngây ngẩn dưới ánh đèn, người bình thường sớm nhào lên hiện tại mặt lại không chút thay đổi, tâm hắn liền

https://thuviensach.vn

run rẩy, thật sự tức giận? Thật là keo kiệt, một cái đèn cũng so đo thua thiệt, hắn có lúc nào thưởng cho nàng cái đồ gì kém hơn đèn hoa sen sao?

Nếu Tiểu Thịnh Tử biết nội tâm của Hoàng đế đang hoạt động theo hướng nào nhất định sẽ ngửa mặt lên trời hét to, Hoàng đế bệ hạ không phải nên trách cứ tiệp dư nương nương ghen tị sao? Cái này cùng với giá trị của đèn hoa sen đến cùng thì có quan hệ gì đâu a!

“Khụ khụ, càng lúc càng không có quy củ. Trẫm tiến vào lâu như vậy cũng không tiến đến thỉnh an, cũng không châm trà,” Thích Bạch quyết định đánh vỡ cục diện bế tắc này.

Quý U vừa nghe vội hồi thần, nhanh chóng thỉnh an rồi tiến đến châm trà. Hoàng đế nhìn nàng làm theo những lời hắn chỉ cảm thấy nghẹn lời, nàng lúc nào thì ngoan ngoãn như vậy?

“Thỉnh Hoàng thượng dùng trà” Quý U đưa cho Hoàng đế ly trà liền thành thật đứng bên cạnh.

“Đây là làm sao? Tức giận nên không chào đón trẫm sao?” Thích Bạch có chút tức giận! Trẫm cũng nói với ngươi rồi, ngươi còn không nói lời nào sao.

Quý U bởi vì hai ngày nay tương đối mệt mỏi nên suy nghĩ có chút trì trệ, đang phát ngốc lại nghe thấy lời này mới nhìn thấy sắc mặt của Hoàng đế không tốt lắm, thoáng suy nghĩ lại, mặc dù không dám tin tưởng, nhưng mà hình như cũng đoán được một ít. Lẽ nào Hoàng đế cảm thấy mình giận dỗi không để ý đến hắn? Nguyên nhân cụ thể của việc giận dỗi là do chiếc đèn kia?

“Ngài không muốn nhìn thấy coi như xong, ở nơi này của thần thiếp lại hung dữ!” Quý U nói xong thì ủy khuất đứng đó.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nhìn thấy nàng lại giở dạng càn quấy không chịu nói đạo lý ra, ngược lại thở phào nhẹ nhõm. Thế này mới đúng, vừa rồi ngây ngẫn không nói lời nào, nàng đang dọa ai đó!

“Trẫm không muốn nhìn nàng thì có thể đến Vĩnh Thọ cung này sao? Trẫm chỗ nào thì hung dữ với nàng?” Thích Bạch liền cùng nàng phân rõ phải trái.

“Còn nói ngài không hung dữ với thần thiếp, ngài đây không phải là đang rống giận với thần thiếp hay sao? Thần thiếp bất quá chỉ là mệt mỏi! Hai ngày nay chuẩn bị lễ vật cho ngài cũng không có nghỉ ngơi được không!” Quý U nói xong liền có chút nghẹn ngào, quay mặt qua một bên, không nhìn đến Hoàng đế nữa.

Lễ vật? Lễ vật gì? Thích Bạch vừa nghe thanh âm của nàng run lên thì đau lòng muốn hỏng luôn rồi. Chỉ hận chính mình vì sao không hảo hảo nói chuyện với nàng, vốn là bản thân lại đuối lý rồi. Tính tình cứng rắn không đưa cho nàng một cái đèn hoa sen nào, đừng nói chỉ là một ngọn đèn, hiện tại nàng đòi cái gì hắn đều sẽ mang đến cho nàng.

“U U, đừng khóc, không phải trẫm hung dữ với nàng, trẫm chỉ là nói chuyện có chút lớn tiếng thôi.” Thích Bạch nhanh chóng ôm nàng vào lòng dỗ dành. Bọn họ ở chung mấy ngày nay, nàng mỗi ngày đều cười hì hì quấn lấy hắn, lúc nào thì thấy nàng chịu ủy khuất như vậy.

Nhìn nữ nhân vùi đầu vào ngực mình khóc nức nở, tâm Thích Bạch cũng đau đến lợi hại. Chỉ có thể nhẹ giọng dỗ dành, không chút suy tính nói những lời dễ nghe, Thích Bạch chưa từng nói qua những lời này, chỉ hận mình bình thường ít đọc qua những bản tài tử giai nhân! Thật là ứng với câu lúc cần dùng đến sách vở mới hận mình thiếu tri thức.

Nhìn nàng dần dần nín khóc, chỉ thỉnh thoảng run lên một cái, Thích Bạch mới đem nàng ôm đến chậu rửa mặt, lau mặt cho nàng, sau đó ôm

https://thuviensach.vn

nàng lên đùi hắn, ngồi lên giường.

“U U, đừng khóc. Trẫm thật không hung dữ với nàng, nàng vừa nói chuẩn bị lễ vật gì a?” Thích Bạch nhanh chóng đổi đề tài nói.

Nhưng mà đề tài này rõ ràng là không tốt, ánh mắt của nàng vừa khô bây giờ lại bắt đầu thấm ướt. “Thần thiếp... Thần thiếp nghĩ đây là lễ mừng năm mới đầu tiên chúng ta ở cùng một chỗ, mấy ngày nay liền muốn chuẩn bị lễ vật cho Hoàng thượng, ngủ không đủ nên mới ngẩn người, không phải là không để ý đến ngài!” nói xong nước mắt liền rớt xuống, Quý U nhanh chóng lấy tay lau đi!

Thích Bạch nghe nàng nói, tâm lại như bị đánh cho một quyền, kết quả nhìn đến tay nhỏ lau nước mắt của nàng, liền nhanh chóng kéo qua, mở ra xem, bàn tay nhỏ nhắn của nàng đầy vết thương trải rộng, vừa sưng, vừa đỏ, rõ ràng là vết thương mới.

“Đây cũng là do chuẩn bị lễ vật làm ra? Như thế nào lại bị thương thành như vậy? Trẫm muốn lễ vật này để làm gì!” Nắm chặt tay nàng lại, không cho nàng rút đi, lại nhanh chóng cho Tiểu Thịnh Tử đi truyền ngự y.

“Thần thiếp không nghĩ nói cho Hoàng thượng biết thần thiếp chuẩn bị thứ gì, là muốn cho Hoàng thượng vui mừng, ngài đúng là muốn nó làm gì đâu, ngài là không muốn đúng không?” Quý U nói đến đây, nước mắt như châu như ngọc thi nhau rớt xuống. Một tay nàng bị Hoàng đế nắm chặt, liền dùng tay còn lại chà sát trên mặt, nhưng muốn lau cũng lau không hết...

https://thuviensach.vn

Chương 16+2

Thích Bạch quả thực hận mình không nên nói, hắn lúc nào thì nói không cần. Hắn đây không phải là đau nàng, thương nàng sao! Nhìn nàng nước mắt đầy mặt liền trực tiếp hôn lên mắt nàng, nước mắt của nàng Thích Bạch nếm vừa đắng vừa chát, chỉ muốn nàng đừng khóc nữa, rõ ràng người sai là hắn, vì sao nàng lại phải khóc.

Vừa nhìn vết thương trên tay nàng, hắn đã biết là do công cụ điêu khắc gây nên. Nghĩ tới nàng lòng tràn đầy vui vẻ ở trong Vĩnh Thọ cung chuẩn bị lễ vật cho mình, chính mình chẳng những không thưởng cho nàng, còn thưởng cho nữ nhân khác gì đó! Đến nơi này còn hung dữ với nàng, Thích Bạch trước giờ không cảm thấy mình lại là kẻ hỗn đản đến như vậy!

Thích Bạch nắm tay Quý U, thỉnh thoảng lại đưa tới bên miệng hôn lên, lại ôm Quý U, nói bên tai nàng đều là do trẫm không tốt. Lúc Đỗ thái y tiến vào chính là thấy cảnh tượng như vậy.

Thích Bạch nhìn Đỗ thái y tới thì nói nhanh "Còn sững sờ làm gì! Mau chóng tới xem cho Tích tiệp dư một chút!"

Quý U cảm thấy Thích Bạch lại muốn hung dữ với thái y, liền lắc lắc tay áo hắn không cho hắn tức giận. Thích Bạch vừa thấy tiểu nữ nhân chịu ngoan ngoãn trở lại liền dỗ dành "Trẫm không có tức giận, nàng mau cho thái y xem vết thương, nàng ngoan ngoãn nha."

Đỗ thái y ở trong cung nhiều năm như vậy nhưng làm gì gặp qua tình huống này. Ánh mắt nhìn Tích tiệp dư như nhìn nữ thần, thần tượng!

https://thuviensach.vn

Đỗ thái y nhìn vết thương của Quý U rồi nói "Miệng vết thương của Tích tiệp dư cũng không sâu, thần cho Tích tiệp dư một lọ thuốc mỡ, bôi lên là tốt rồi." Đỗ thái y vội vàng hồi bẩm với Hoàng thượng đang ngồi một bên. Bộ dáng Hoàng thượng nhìn mình chằm chằm thật là đáng sợ, thần kinh hãi a!

"Được rồi, mang theo Tiểu Thịnh Tử đi lấy dược, nhanh lên!"

Tiểu Thịnh Tử có thể xem như là chạy vội đi lấy dược, lại chạy vội trở về. Hắn đã nhìn ra, Hoàng thượng thưởng cái đèn kia cho Tình quý tần, lúc này không biết đã hối hận ra cái dạng gì, hướng gió trong hậu cung này thay đổi hoàn toàn a.

Thích Bạch cầm dược vội nhanh chóng bôi thuốc cho tiểu nữ nhân trong lòng mình. Hắn hết sức nghiêm túc, bôi một chút lại hỏi nàng có đau không. Mới đầu Quý U chỉ đáp là không đau, sau thấy hắn hỏi không dứt liền nói "Ngài bôi một chút, lại thổi cho thần thiếp một chút." Hoàng đế liền im lặng bôi thuốc, chốc chốc lại thổi cho nàng, miễn bàn là đã dụng tâm nhiều như thế nào.

Mắt thấy dược cũng lau xong, nàng cũng ngừng khóc, Thích Bạch mới thở phào nhẹ nhõm.

Thích Bạch nghĩ là vẫn nên giải thích với nàng một chút, bằng không nàng lại nghĩ hắn lòng dạ hẹp hòi, thưởng đồ cho nữ nhân khác lại đến chỗ nàng nổi giận, hắn sẽ thành loại người nào! Vạn nhất về sau nàng sợ hắn thì hắn biết đi tìm ai! Vạn nhất nàng không chịu đem lễ vật tặng hắn thì làm thế nào!

"U U, là trẫm không tốt. Trẫm không nên nói chuyện lớn tiếng, trẫm thật không biết U U của trẫm lại đang làm lễ vật tặng trẫm. Trẫm không cảm kích cũng coi như xong đi, đằng này lại đem U U của trẫm chọc cho đến khóc. U U, nàng đừng tức giận, khụ khụ, cái đèn hoa sen bát bảo kia rất khó

https://thuviensach.vn

coi, Tình quý tần đưa canh cho trẫm, trẫm liền thưởng cho nàng ta một cái đèn, đây chính là lễ vật qua lại thôi. Trẫm không phải là giận dỗi U U không đưa canh cho trẫm, U U của trẫm ngoan như vậy, tốt như vậy, thích trẫm như vậy, còn làm lễ vật tặng trẫm, tay còn bị thương, trẫm đau lòng còn không kịp.” Thích Bạch cố gắng hết sức lực muốn làm cho nàng cười lên.

Quý U nhìn Hoàng đế đang dỗ dành mình lại bắt đầu ngẩn người. Hoàng đế nói chuyện rất ôn nhu, tràn ngập tình cảm cùng lấy lòng. Một người có nhiều nữ nhân như vậy lại không phiền chán ở đây dỗ dành chính mình, Quý U không muốn thừa nhận tâm nàng đã trở nên mềm nhũn rồi.

Thích Bạch nhìn nàng ngẩn người, liền nghĩ nàng khẳng định là mệt muốn chết rồi. Hắn cởi quần áo nàng, mang nàng đi tắm rửa, chăm chú nghiêm túc tắm rửa sạch sẽ cho cả hai xong, hắn lại ôm nàng đến nằm trên giường.

Thích Bạch thấy nàng không nói lời nào, tâm cũng lo lắng đề phòng. Thích Bạch chưa từng dỗ dành người nào khác, hắn cũng không biết biểu đạt lời xin lỗi của mình thế nào. Liền chỉ có thể ôm nàng thật chặt, nhẹ nhàng vỗ lưng nàng, dỗ nàng ngủ.

Quý U nhẹ nhàng ôm chặt eo Thích Bạch, cảm nhận được động tác của nàng, tim hắn đập thật nhanh.

“Thần thiếp kỳ thật không giận dỗi chuyện Hoàng thượng đưa cho Tình quý tần tỷ tỷ đèn hoa sen mà không đưa cho thần thiếp, thần thiếp chỉ là sợ Hoàng thượng thích người khác rồi sẽ không nhớ tới thần thiếp nữa, nhưng thần thiếp không dám nói, thần thiếp sợ Hoàng thượng thấy U U không ngoan như vậy, không hiểu chuyện như vậy, cũng không hiểu chuyện như ngài nghĩ, sẽ chán ghét thần thiếp.” Giọng nói của Quý U vô cùng thấp, thì thào nhỏ nhẹ, Thích Bạch phải cố hết sức lực mới nghe được âm thanh.

https://thuviensach.vn

Cảm giác trước ngực lại trở nên ướt át, Thích Bạch đau lòng nắm thật chặt tay Quý U, ôn nhu nói “U U của trẫm dù không ngoan, không nghe lời, không hiểu chuyện thì trẫm vẫn thích nàng, thích ghê gớm, trẫm không nghĩ tới là sẽ thích nàng đến như vậy. U U của trẫm không cần phải sợ, lần này là do trẫm sai có được hay không.” Nói xong bóp nhẹ cằm nàng, hôn lên trán, mắt, mũi, môi nàng.

Hôn xong lại nhìn sâu vào mắt Quý U, hai người không ai nói với ai lời nào, nhìn nhau thật lâu, tựa hồ như nhìn thẳng vào lòng của đối phương.

Cuối cùng Quý U nhẹ nhàng mỉm cười, khóe mắt ướt át, nhưng lại đẹp đến kinh người. Quý U cũng học động tác của Thích Bạch, nắm nhẹ cằm hắn, hôn lên trán, mắt, mũi, miệng, lỗ tai, hầu kết,...

Lại là một đêm kiều diễm.

https://thuviensach.vn

Chương 17: Hòa Hảo

Ánh nắng tươi sáng ngày đông, trong không khí tỏa ra một loại khí tức lười biếng mà an tường, từng đợt, từng đợt ánh nắng xuyên qua làn mây chiếu vào nội thất Vĩnh Thọ cung, trang phục vàng kim vương đầy đất, hai người lưu luyến triền miên trong chăn cũng dần dần tỉnh dậy.

Mắt Quý U bởi vì hôm qua khóc nhiều mà sưng lên, vừa mở ra liền nhắm lại.

Thích Bạch cảm giác được động tĩnh bên cạnh, vừa mở mắt liền thấy bộ dáng vuốt mắt của Quý U.

“Làm sao đây? Mắt không thoải mái sao? Không cho nàng xoa mắt nữa.” Hôm nay Thích Bạch không cần lên triều, chính thức được nghỉ.

Nhìn thấy đôi mắt sưng lên của nàng, hắn lại đau lòng, vừa mặc quần áo vừa cho gọi người mang khăn nóng tiến vào, sau đó nằm về trên giường đắp khăn lên mắt Quý U.

Quý U phi thường ngoan ngoãn để cho Hoàng đế hầu hạ mình, ngoài miệng nói “Thần thiếp biết ngài không cho thần thiếp xoa mắt, vậy ngài nhất định phải ôm thần thiếp.”

Thích Bạch thấy nàng không hề cố kỵ làm nũng với hắn, mới chân chính yên tâm. Hắn cứ sợ nàng sẽ không đối đãi với mình như trước nữa.

Thích Bạch nằm xuống bên cạnh, ôm nàng thật chặt, lại nắm lấy tay nàng xem thương thế đã tốt hơn chưa. Mà Quý U đắp khăn lông, theo bồi hắn nói chuyện.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, lát nữa ngài lại đi Dưỡng Tâm điện có phải không?”

“U U của trẫm có muốn đi không? Trẫm cũng không phải đi xử lý công vụ, chỉ là viết mấy chữ phúc ban cho các đại thần” Thích Bạch muốn mang theo tiểu nữ nhân của hắn cùng đi, nghĩ tới thời điểm ai người cùng nhau viết chữ trong Dưỡng Tâm điện, hắn một chút cũng không thấy mệt.

“Nhưng lễ vật của thần thiếp chuẩn bị cho Hoàng thượng còn kém một chút nữa mới xong, ngài đi Dưỡng Tâm điện trước, thần thiếp chuẩn bị xong lại đến sau, có được không?” Quý U sợ Hoàng đế không đồng ý, liền lắc lắc tay áo của hắn không buông.

Thích Bạch phi thường không đồng ý, tay Quý U vừa đỡ chút, lại muốn bị thương. Nhưng nếu không đồng ý thì khẳng định là nàng không bỏ qua cho hắn, đành đồng ý.

Quý U cũng biết Hoàng đế quan tâm nàng, cho nên tận lực nói lời dễ nghe, dỗ dành hắn cho nàng ở lại Vĩnh Thọ cung hoàn thành cho xong lễ vật.

Đắp mắt xong, Quý U có thể càng thêm tận tình hầu hạ Hoàng đế mặc quần áo. Tình cảm ấm lên cực nhanh, những người hậu hạ đều có mắt nhìn, lui ra chờ ở ngoài cửa. Hai người vừa mới lưu luyến không rời hôn nhau tạm biệt, Hoàng đế còn chưa ra tới cửa phòng, Quý U liền tiến lên hai bước, từ sau lưng ôm lấy hắn.

Thích Bạch chỉ có thể dùng một chữ để hình dung cảm giác lúc này, sướng! Quý U đem Thích Bạch đè lên tường, nắm lấy áo khoác, miệng lưỡi liều chết dây dưa. Đến lúc Thích Bạch cởi áo khoác của Quý U, bàn tay vừa nắm lấy đại thỏ trắng xoa nắn, liền bị Quý U vỗ nhẹ lên bàn tay, không cho tiếp tục.

Thích Bạch rất không bằng lòng, nữ nhân này làm cho hắn dục hỏa đốt người, lại không cho hắn sờ sờ. Mắt thấy Quý U chuẩn bị mặc áo khoác lên,

https://thuviensach.vn

lúc cài áo, Thích Bạch nắm lấy tay nàng, không cho nàng cài lên.

“Hoàng thượng ngài muốn làm gì nha, canh giờ này rồi mà ngài còn không chịu ra ngoài, mọi người đều sẽ cười thần thiếp.” Quý U nhìn Hoàng đế đang lom lom nhìn mình, gắt giọng.

“Bọn họ dám.” Thích Bạch mười phần khí phách trả lời.

“Bọn họ dám hay không thần thiếp không biết. Nhưng mà thần thiếp cũng không cho Hoàng thượng làm loạn nữa.” Quý U tiếp tục khuyên nhủ.

“Trẫm làm loạn lúc nào, trẫm làm loạn thế nào? Là ai nhào lên? Trẫm thấy U U cũng là một người dám làm dám chịu, làm đến nơi đến chốn. Nàng như thế nào lại làm trẫm thất vọng a.” Thích Bạch xem U U nói làm lễ vật là phải làm cho xong, là một nữ nhân rất có ý thức trách nhiệm, như vậy nàng khơi mào dục hỏa của hắn rồi, sao lại không phụ trách dập tắt. Hoàng đế tỏ vẻ không thể thương lượng được.

Quý U nhìn vẻ mặt “ngươi như thế nào có thể đối xử với trẫm như vậy, ngươi tại sao không cho trẫm thoát quần áo của ngươi, ngươi tại sao có thể không cho trẫm sờ, ngươi như thể nào cố tình gây sự” của Hoàng đế. Biểu tình nghẹn lại. Nàng đây là tự làm bậy không thể sống sao?

“Hoàng thượng, ngài...” Nhìn Quý U còn muốn khuyên mình nương tay, Thích Bạch liền không kiên nhẫn nữa, hắn nhịn không xong, có lời thì lên giường nói. Trực tiếp hôn Quý U, ôm nàng lên giường.

Tiểu Thịnh Tử cùng một đám nô tài đang ở ngoài cửa chờ đi theo Hoàng thượng đến Dưỡng Tâm điện, nghe được trong phòng truyền đến âm thanh “Ân, aaaa”, liền đổi tư thế đứng, có thể thấy được là phải đợi. Tiểu Thịnh Tử nhìn Niệm Hạ, Niệm Hạ liền phân phó người đi nấu nước nóng...

“Hoàng thượng, người không thể trở lại. Ân,.... chán ghét.”

https://thuviensach.vn

“Trẫm như thế nào lại không thể, trẫm sẽ làm cho nàng xem trẫm có thể hay không. Nàng không được thì có thể nghỉ ngơi, trẫm tiếp tục là được. Nàng chán ghét trẫm hay không đây.”

“Hoàng thượng, không ghét, thần thiếp không ghét, ân ...A... Thần thiếp thích. Ngài để thần thiếp nghỉ ngơi đi.”

“U U thích trẫm như vậy, trẫm không nỡ để nàng rời đi.”

“…”

Mắt thầy còn một canh giờ nữa là đến bữa trưa, Quý U đã mệt đến mê man, Thích Bạch lương tâm đại phát lương thiện ngừng lại. Ôm nàng đi tắm rửa, mặc xong quần áo cho mình liền thân thiết hôn lên gương mặt nàng, vô cùng cao hứng mang theo Tiểu Thịnh Tử rời khỏi Vĩnh Thọ cung.

Trước khi đi còn phân phó Niệm Hạ đến bữa trưa thì gọi nàng thức dậy, nàng làm xong lễ vật thì đến Dưỡng Tâm điện tùy giá.

Mãi đến lúc Niệm Hạ gọi Quý U thức dậy dùng cơm trưa, Quý U mới dùng dằng mở to mắt. Thật mệt, rất đói, rất hối hận a...

Quý U thu thập một chút liền bắt đầu dùng cơm trưa, vừa dùng vừa nghĩ đến chuyện giận dỗi ngày hôm qua.

Tối qua Quý U không cố ý dùng khổ nhục kế, kỳ thật vết thương trên tay chỉ cần vào ôn tuyền trong không gian rửa qua là tốt rồi, chỉ là lúc Hoàng đế đến nàng chưa kịp chuẩn bị. Thế mới để cho Hoàng đế thấy được vết thương, không ngờ hiệu quả lại tốt như vậy.

Đối với loại chuyện cùng Hoàng đế giận dỗi như thế này, Quý U cũng không thấy chút áp lực nào. Đầu tiên, Quý U không cảm thấy Hoàng đế dối gạt nàng, nàng lại không có giá trị lợi dụng gì, cho nên Hoàng đế đối với nàng là có chút cảm tình.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa trải qua vài ngày ở chung, nàng đối với Hoàng đế cũng tính là có chút hiểu biết, Hoàng đế trên phương diện biểu đạt tình cảm cực kỳ trúc trắc, có lúc là hình thức truyền thống đế vương cùng với phi tần, có lúc lại là hình thức kiểu bạn nhỏ học sinh với bạn gái, tuyệt đối không thể căn cứ theo lẽ thường mà lý giải.

Không có đôi người yêu nào yêu nhau mà không cãi nhau, chỉ cần không chia tay làm mục đích cãi nhau thì đều là ân ái cả. Loại chuyện này làm tăng thêm tình cảm, là thời cơ tăng thêm phân lượng của mình trong lòng đối phương, cho nên Quý U đối với lần cãi nhau đầu tiên của hai người ngày hôm qua, cảm thấy phi thường tốt đẹp.

Quý U phát hiện độ tha thứ của Hoàng đế đối với nàng vẫn còn rất cao, tối thiểu là vào thời điểm nàng nói lời ghen tị thăm dò Hoàng đế cũng không bị mắng không phải sao. Về phần tương lai, Quý U cảm thấy mình cần cố gắng hơn nữa.

Quý U tổng kết lại tình hình hiện tại, Hoàng đế trước mắt đối với mình coi như sủng ái. Lương chiêu viện trên cơ bản không có tìm mình gây phiền toái, các phi tần khác ở ngoài mặt đều cùng Quý U chung sống hòa bình. Hoàng hậu đối với Quý U cũng là trạng thái đứng ngoài xem xét, phỏng chừng chướng mắt mình nhưng cũng sẽ không ra tay ám hại.

Tình quý tần ở mặt ngoài là đối thủ cường ngạnh nhất của Quý U, vô luận gia thế hay diện mạo của Tình quý tần đều phù hợp với điều kiện của một sủng phi, mà vị trí này Quý U cũng muốn. Tình quý tần cho Quý U cảm giác rất kỳ quái, tựa hồ như có rất nhiều bí mật, nhưng bây giờ Quý U không có cách nào hiểu thấu đáo. Hơn nữa ngày hôm qua Hoàng đế ban cho Tình quý tần đèn hoa sen, buổi tối lại ngủ lại Vĩnh Thọ cung của nàng, tựa hồ như ở ngoài mặt các nàng là thế lực thù địch.

Về phần Quý Như vẫn luôn muốn đẩy Quý U vào chỗ chết, nàng cảm thấy nếu Quý Như đã khẩn cấp tìm Linh Đông bàn mưu lược, vậy âm mưu

https://thuviensach.vn

của các nàng nhất định sẽ được tiến hành gần đây.

Quý U không cảm thấy các phi tần khác sắp tới đây sẽ ám hại mình, đầu tiên nàng mới được sủng chưa tới nửa tháng, nàng cũng chưa có đứa nhỏ, vài ngày sủng ái chỉ đưa tới ganh tị, tạm thời sẽ không phải là thù hận. Ngoại trừ Quý Như luôn hận Quý U thì không còn người nào khác.

Quý U từng tại thời điểm cuối cùng của một kiếp mở ra nhiệm vụ, chỉ là trong lúc gác đêm nàng vô tình cứu được một nữ nhân bị bằng hữu mình sát hại, mà hầu bao này chính là phần thưởng nhận được lúc đó.

Đồ vật bên trong lúc ấy nàng chỉ nhìn sơ lược qua, cảm thấy không đặc biệt hữu dụng, liền không mở ra nữa. Thẻ hộ thân, thẻ dự báo âm mưu, thẻ phản phệ, đan dược giải độc vạn năng, thẻ đao thương bất nhập,... Cái gì cần cũng đều có. Quả thực rất phù hợp với nhiệm vụ đó, bởi vì cứu nữ nhân bị bằng hữu sát hại nên lấy được gì đó đều là phát hiện âm mưu, phá giải âm mưu, giải quyết âm mưu.

Kỳ thật trong hai ngày Hoàng đế không đến Vĩnh Thọ cung, Quý U cũng đã dùng thử thẻ dự báo âm mưu, Quý U không thấy rõ là ai, cũng không biết rõ tại thời điểm nào, chỉ có thể nhìn thấy một bàn tay kê đơn trong ly nước. Lúc ấy nàng hỏi Niệm Hạ có hay không chuyện thời điểm đó Linh Đông đi tìm Quý Như, đã xác nhận người kê đơn là Linh Đông, nhưng nàng cũng sẽ không khinh suất.

Thẻ phản phệ tên như ý nghĩa chính là làm cho người ám hại chính mình bị phản phệ, điều kiện tiên quyết là trên thẻ viết tên người bị phản phệ. Quý U không viết Linh Đông mà viết tên Quý Như. Nếu nàng là chủ mưu thì gậy ông đập lưng ông thật quá thích hợp. Thẻ phản phệ có hiệu lực ba ngày, nàng quyết định trước lễ trừ tịch sẽ dùng, tốithiểu thì lễ trừ tịch và mừng năm mới sẽ được an toàn.

https://thuviensach.vn

Quý U cẩn thận suy nghĩ mấy lần, liền sợ mình có chỗ sơ sót. Sinh hoạt trong hậu cung thật là mệt, Quý U lại lần nữa cảm thán, sợ đi sai một bước. Có ý nghĩ này, Quý U tự nói với mình, tất cả vì sống sót thì đều đáng, đây đều là người, tối thiểu không phải là zombie là tốt rồi.

Nhìn đôi vòng tay tình nhân đã hoàn thành xong, đang nằm trong tay nàng, Quý U cẩn thận đem đặt vào hộp gỗ tinh xảo đã được chuẩn bị trước. Vốn muốn khắc ngọc bội nhưng cuối cùng Quý U vẫn lựa chọn làm vòng tay ngọc, đeo trên tay càng dễ nhìn thấy, càng dễ nhớ đến nàng. Những hình vẽ hoa văn trên hộp gỗ đều là tự nàng khắc họa, thập phần dụng tâm. Nhưng Quý U cũng chưa xác định được Hoàng đế có thích hay không.

Quý U thu thập thỏa đáng, liền mang theo Niệm Hạ đi Dưỡng Tâm điện. Linh Đông vừa quét xong sân viện Vĩnh Thọ cung, hung hăng nhìn chằm chằm bóng dáng của Quý U, trong lòng suy nghĩ ngươi có thể đắc ý bao lâu.

Trong Dưỡng Tâm điện, Hoàng đế đã viết xong mới thấy Quý U đến. Nhưng là sáng nay quả thực thần thanh khí sảng, đối mặt với vẻ mặt hạnh phúc của tiểu nữ nhân này, hắn một chút bực bội cũng không có, ôm Quý U cùng nhau viết chữ, dùng bữa tối liền hồi Vĩnh Thọ cung.

Tình quý tần nghe được tin tức Tích tiệp dư vẫn được sủng ái như cũ, thần sắc cũng không biến đổi, bởi vì nàng biết địch nhân lớn nhất của nàng vẫn chưa nhập cung. Biến cố nho nhỏ này nàng cũng không để trong lòng, đợi đến nữ nhân kia nhập cung mới thật sự là được sủng ái. Mà kiếp này người thắng chỉ có thể là nàng, Quách Tình!

https://thuviensach.vn

Chương 18: Vòng Tay

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Buổi tối hai ngày trước lễ trừ tịch Hoàng đế đều ở tại Vĩnh Thọ cung, ban ngày thì bận rộn ở Dưỡng Tâm điện. Tuy rằng không cần phê duyệt tấu chương, nhưng người ở Lễ bộ cũng sẽ đem quyết sách của các công tác chuẩn bị cho yến hội đến báo cáo với Hoàng đế.

Khoảng thời gian này Hoàng đế cũng cùng Hoàng hậu dùng hai bữa trưa, trong lúc dùng bữa Hoàng hậu sẽ nói với Hoàng đế một chút việc vặt trong hậu cung. Thích Bạch vẫn luôn đem công việc trong hậu cung giao cho Hoàng hậu, Lục Hiền phi cùng Trần Trang phi xử lý, phần lớn quyền lực vẫn nằm trong tay Hoàng hậu.

Thích Bạch nghe Hoàng hậu an bài không có gì là không ổn, đến lúc Hoàng hậu định an bài Tích tiệp dư cùng Quý quý nghi ngồi chung một chỗ thì nói câu không thích hợp, phần vị kém xa nhau, cứ làm theo quy củ là được.

Hoàng hậu vốn nghĩ từ lúc nhập cung đến giờ các nàng tỷ muội tình thâm, an bài ngồi chung một chỗ để ôn lại chuyện quá khứ. Lại thấy Hoàng thượng cũng không có ý tứ chiếu cốđối với Tích tiệp dư thì liền cao hứng gật đầu.

Hoàng đế suy đoán hẳn là Hoàng hậu thấy hắn sủng ái Tích tiệp dư, trên yến hội đem Quý quý nghi có quan hệ tốt nhất với Tích tiệp dư ngồi cùng một chỗ xem như lấy lòng hắn. Nhưng Thích Bạch thật không muốn hai người đó ngồi cùng nhau, ngẫm lại thấy bộ dáng dối trá giả vờ sợ hãi của

https://thuviensach.vn

Quý quý nghi hắn lại chán ghét, sợ nàng đem U U của hắn ra làm gì đó. Mấu chốt là Thích Bạch không muốn thời điểm hắn nhìn lén tiểu nhân nhi của mình thì cũng phải nhìn thấy Quý quý nghi!

Mặc kệ tiểu nhân nhi này khi nhỏ cùng Quý quý nghi thân mật như thế nào, nàng nhập cung rồi thì hắn mới là người cùng nàng gần gũi nhất. Quý quý nghi vẫn là ở chỗ mát mẻ nào đó chơi đi.(Tiểu Bạch đại ca, anh là đang ghen sao D2)

May mắn nhất là Quý U tuy rằng lớn lên cùng với Quý quý nghi nhưng hai nàng lại cực kỳ khác nhau. Quý U mặc dù đối xử tốt với tỷ tỷ của nàng, nhưng thời điểm có liên quan đến Thích Bạch thì máu ghen của nàng vẫn rất lớn. Cho nên Thích Bạch cũng không sợ nàng tức giận chuyện hắn không cho hai tỷ muội nàng ngồi cùng nhau.

Theo quy củ, đêm trừ tịch Hoàng đế sẽ ở trong cung Hoàng hậu,sang mùng một, Đế - Hậu hai người cùng ngênh đón một năm mới đến. Cho nên hai hôm nay, tuy chưa phải ba mươi tháng chạp mà Hoàng đế đã cùng Hoàng hậu dùng bữa nên nàng thấy vô cùng thỏa mãn.

Hiện tại trong cung khắp nơi giăng đèn kết hoa, không khí vui mừng lan tỏa khắp nơi. Phi tần cùng đám cung nhân đều đã đổi thành trang phục mới, đâu đâu cũng là không khí năm mới ngập tràn.

Các phi tần không để tâm vào chuyện Hoàng thượng luôn ở cùng Tích tiệp dư nữa, năm mới các nàng nên bảo trì tốt tâm trạng của bản thân. Không thể vì một hồ ly tinh Tích tiệp dư mà làm hỏng số mệnh năm sau của các nàng. Đợi năm mới sang rồi, chúng ta lại cùng xem.

Ngay cả Quý Như cũng khó có được lúc tâm tình tốt như vậy, nghĩ tới yến tiệc trừ tịch, nàng dường như thấy được tình trạng thê thảm của Quý U khi bị đẩy vào lãnh cung.

https://thuviensach.vn

Vĩnh Thọ cung cũng là một bầu không khí náo nhiệt, chữ Phúc bên ngoài Vĩnh Thọ cung là do chính tay Hoàng đế viết, Quý U tự tay thiếp vàng. Hoàng đế tuyệt đối không thừa nhận bản thân vô cùng thích việc Quý U đặc biệt quý trọng những thứ hắn tặng cho nàng.

Tối hai mươi chín tháng chạp, Quý U liền đem lễ vật tặng cho Hoàng đế, chung quy là vì buổi tối đêm trừ tịch Hoàng đế phải đến Thừa Càn cung. Mà mùng một Hoàng đế cũng bận bịu nhiều việc, không biết có thể đến hậu cung hay không nữa.

Quý U cùng Thích Bạch tắm rửa xong, liền lấy lễ vật ra đưa cho hắn.

Thích Bạch không chịu thừa nhận thời điểm Quý U đi lấy lễ vật, nàng đi tới chỗ nào thì ánh mắt hắn cũng bay theo đến chỗ đó. Lễ vật của các phi tần khác, bình thường là đều ở đêm yến hội trừ tịch dâng lên, nhưng tiểu nữ nhân này đoán chừng là không muốn đem lễ vật của nàng cho người khác nhìn.

Đến lúc Quý U đỏ mặt đưa cho mình một hộp gỗ tinh xảo xong liền chạy vào trong nội thất, Thích Bạch liền ngẩn người. Chưa từng thấy qua bộ dáng xấu hổ như vậy của nàng, đây là nàng sợ hắn không vui sao? Nhưng Quý U không biết, vô luận nàng đưa cái gì Thích Bạch cũng sẽ thích, nhất là khi Quý U vì chuẩn bị lễ vật cho hắn mà bị thương.

Chiếc hộp hắn đang cầm trên tay có chất liệu là gỗ đàn hương, có hương thơm nhàn nhạt.

Trên hộp có khắc hai người, thập phần tinh xảo, biểu tình giống như đúc. Quần áo điệp văn, hoa văn lá cây, từng đóa hoa nở rộ đều vô cùng tỉ mỉ. Lóa mắt nhất vẫn là hai người được khắc họa, đây chính là cảnh tượng hai người gặp nhau trong Ngự hoa viên. Ánh mắt của hai người đều dùng bảo thạch màu đen thay thế, long lánh trong suốt, vô cùng sinh động.

https://thuviensach.vn

Tóc đen, ngũ quan, khóe miệng mỉm cười, từng chi tiết nhỏ nhất đều được nàng khắc họa lên.

Tay của nử tử đặt trên mặt của nam tử, đây là lúc ấy lần đầu tiên Quý U làm động tác thân mật với hắn, nói với hắn nàng không lạnh, chỉ là tay bị lộ ra bên ngoài nên tay mới lạnh, làm cho hắn thực cảm thụ một chút. Hắn bây giờ còn nhớ rõ, tuy rằng tay Quý U lạnh lẽo nhưng lại làm ấm tim hắn. Nhìn ngũ quan hắn nhu hòa, ôn nhu, hắn phát hiện, bức họa không chỗ nào không tinh xảo.

Bức họa này không chỉ là vẽ lên, đó là nàng từng đao từng đao khắc thành. Tuy rằng lúc ấy trời đông giá rét, khi họa lên lại trở nên cực kỳ ấm áp. Từng nét đều được tô thêm màu sắc, có thể thấy nàng tột cùng có bao nhiêu dụng tâm.

Nhìn hộp gỗ thật lâu, Thích Bạch mới nhẹ nhàng mở ra. Bên trong chỉ có một đôi vòng tay bằng ngọc, một lớn một nhỏ. Sắc trắng bóng loáng, lóe sáng, là bạch ngọc thượng hạng. Trên cả hai chiếc vòng đều có chín viên ngọc ngụ ý viên mãn. Nhìn hai chiếc vòng tay lẳng lặng nằm gắn bó trong hộp gỗ, tâm Thích Bạch nhanh chóng mềm xuống.

Thích Bạch không phải là không có suy đoán lễ vật của nàng là cái gì, nhưng hắn một chút cũng không đoán đúng. Thích Bạch không hiểu Quý U đến tột cùng là mất bao nhiêu tâm tư mới hoàn thành được lễ vật này, bọn họ gần đây ở cùng một chỗ rất nhiều, như vậy nhưng khi hai người không ở chung, có phải nàng không hề nghỉ ngơi một chút không?

Thích Bạch không thể nghĩ tiếp, hắn bị cảm động đến không kiềm chế được. Hắn cầm chiếc hộp nhanh chóng tiến vào nội thất tìm Quý U, liền nhìn thấy nàng ngồi bên giường chờ hắn, vẻ mặt khẩn trương. Là nàng sợ hắn không thích sao? Nàng sao có thể ngốc như vậy, nhưng cố tình hắn lại bị nữ nhân ngốc này làm cho cảm động.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, ngài thích lễ vật này của thần thiếp sao? Thần thiếp biết ngài cái gì cũng không thiếu, nhưng đây là tâm ý của thần thiếp. Ngài không được phép ghét bỏ.” Quý U thấy Thích Bạch chỉ chằm chằm nhìn nàng không nói lời nào, đành phải mở miệng trước.

Thích Bạch nhìn Quý U mới đầu còn sợ mình không thích lễ vật này, sau lại bắt buộc hắn phải thích liền tiến đến vài bước ngồi lên mép giường, ôm nàng ngồi lên chân mình, đem hộp gỗ đặt trong tay nàng, liền hôn nàng thật sâu. Quý U hết sức phối hợp, mở miệng cùng hắn dây dưa, thẳng đến lúc hai người thở hồng hộc mới tách nhau ra.

“Thích, trẫm rất thích, không thích không được, giống như thích ánh mắt của U U, giống như thích môi của U U, giống như thích hai con thỏ nhỏ của U U, giống như thích bản thân U U,…” Thích Bạch vừa nói vừa hôn lên môi Quý U. Đến lúc gặp nàng Thích Bạch mới biết hắn ăn nói vụng về đến thế nào, rõ ràng là trong lòng tràn đầy cảm động, nhưng một chữ cũng không nói nên lời.

Vừa hôn lên liền bị đẩy ra, Quý U không chịu khuất phục nhìn Thích Bạch, “Cái gì gọi là con thỏ nhỏ, thần thiếp mới không nhỏ!” Sự tình liên quan đến sự tôn nghiêm của mình, Quý U liền ưỡn ngực lên biện bạch.

“Đổi đổi, là con thỏ lớn, bánh bao lớn, lớn ghê gớm.” Thích Bạch liền cười dỗ dành, tay cũng xoa bóp lên.

Quý U hừ hừ hai câu liền bỏ qua cho Hoàng đế, nàng mà để cho hắn nói tiếp không biết hắn sẽ nói tới cái dạng gì nữa.

“Ngài thật sự thích không? Thần thiếp giúp người đeo lên tay có được không?” Quý U nói xong liền mở hộp gỗ, đem vòng bạch ngọc lớn hơn đeo lên cổ tay Thích Bạch. Chiếc vòng vừa khít, không rộng không chật, có thể thấy Quý U để ý Thích Bạch như thế nào.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch cũng lấy chiếc vòng nhỏ hơn đeo lên tay Quý U. Được vòng ngọc hỗ trợ, tay nàng càng lộ vẻ trắng trẻo mịn màng, làm Thích Bạch yêu thích không muốn buông tay.

“Trẫm thật sự thích, trẫm sẽ luôn mang theo bên mình.” Thích Bạch ôm Quý U thật chặt, nói bên tai nàng.

“Ngài nhớ phải luôn mang theo, không được tháo xuống. Chín viên ngọc này không chỉ là ý tứ viên mãn, mà còn là tiểu tâm tư của thần thiếp, mong ngóng chúng ta, hai người có thể dài lâu bên nhau” Quý U nói xong liền cười ngọt ngào.

Thích Bạch cúi nhìn chín viên ngọc to nhỏ khác nhau mới bừng tỉnh đại ngộ. Tâm liền mềm đến rối tinh rối mù, nữ nhân này, mỗi câu nàng nói đều có thể đâm sâu vào trong tim hắn.

Thích Bạch ôm Quý U, vừa thoát quần áo của nàng vừa nói “Trẫm không tháo xuống, thời điểm nào cũng không tháo xuống, thời điểm cùng U U của trẫm thân mật cũng không tháo xuống.” Nói xong liền đem toàn thân nàng ôm hôn âu yếm.

Đây chính là lần đầu tiên Thích Bạch làm loại chuyện này, nhưng cảm giác rất tốt. Vừa hôn vừa hỏi tiểu nhân nhi đã thở gấp là thích không.

Quý U đã bị hôn đến không nói ra lời, chỉ có thể vong tình ngâm nga. Nàng cảm thấy môi của Thích Bạch lướt qua toàn thân mình, tại nơi mềm mại nhất của nàng không ngừng hôn xuống, đầu lưỡi không ngừng đùa bỡn.

Thẳng đến lúc Quý U không chịu được nữa đạt đến cao triều lần thứ nhất. Miệng hô “Chàng rất xấu…”

“Trẫm đây là đau U U, U U có muốn thoải mái hơn không…” Thích Bạch ngoài miệng nói xong liền bám lên người Quý U cùng nhau triền miên.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch thật sự là không dừng lại được, hắn chỉ muốn cùng nàng dây dưa, rồi lại dây dưa.

--- ----Ta là đường phân cách xuân sắc---- ---------

Ban đêm Thích Bạch đột nhiên tỉnh lại, nghĩ tới đêm mai là lễ trừ tịch, hắn không thể tới bồi nàng.

Nhìn Quý U đang ôm lấy mình ngủ, có thể thấy được là nàng rất mệt. Tóc Quý U che lên sườn mặt nàng, hắn liền thay nàng vén ra sau tai, dùng tay nhẹ nhàng ma sát mặt nàng.

Thế này mới phát hiện trong vòng ngọc đang đeo trên tay trái có ánh sáng màu vàng kim ẩn hiện, bên trên chín viên ngọc có khắc chữ "Đời đời, kiếp kiếp". Bởi vì có màn che trên giường nên chỉ có chút ánh trăng mơ hồ có thể tiến vào.

Nguyên lai vòng tay này không chỉ là lâu dài, mà còn mang ý nghĩa đời đời kiếp kiếp dây dưa cùng một chỗ. Nếu như ban đêm Thích Bạch không tỉnh lại thì hắn cũng không phát hiện dấu tích của những chữ này. Thời điểm có ánh sáng cũng không nhìn thấy chữ bên trên vòng tay, chỉ có đêm đen như vậy mới nhìn được, có phải cũng giống như tâm của U U, yêu đường hoàng lại yêu sâu sắc.

Như vậy trên vòng tay của U U sẽ là chữ gì?

Thích Bạch nhẹ nhàng mở chăn nhìn thấy Quý U mang vòng tay trên tay phải, trên chín khỏa ngọc đều có khắc chữ, phát ra ánh sáng lấp lánh. Thích Bạch liền nhìn kỹ lại "Quý U yêu Thích Bạch đời đời kiếp kiếp."

Chữ phát quang như vậy Thích Bạch không phải là chưa từng nhìn thấy qua, chữ trên tấm biển Bảo Hòa điện cũng phát quang, dùng đom đóm chế thành bột phấn liền có thể phát ra ánh sáng màu vàng.

https://thuviensach.vn

Nàng đến tột cùng còn có thể làm cho mình cảm động, kinh hỉ đến thế nào, Thích Bạch không biết được, hắn chỉ biết nếu như mình không phát hiện U U tốt đẹp như vậy, thì lễ năm mới này hắn sẽ vượt qua như thế nào, nhất định là cùng với bình thường không có gì khác nhau. Hắn thậm chí cảm thấy gặp U U hắn mới bắt đầu mong chờ cuộc sống sau này.

Thích Bạch nhìn Quý U, hắn có thể hiểu được vì sao trên vòng tay của hắn nàng không khắc tên, bởi vì nàng không thể. Thích Bạch không nhất định biết trước ngày mai ở nơi nào, nếu để phi tần khác thấy được nhưng chữ này thì không biết sẽ xảy ra chuyện gì. Rõ ràng là nữ nhân yếu ớt như vậy, rõ ràng nàng còn nhỏ như vậy, vì sao liền yêu hắn đến như vậy, làm cho hắn đau lòng.

Hắn cảm thấy trước giờ hắn chưa làm gì vì Quý U, mà nàng lại nguyện yêu hắn đời đời kiếp kiếp.

Thích Bạch gắt gao nắm lấy tay Quý U, không cách nào ức chế trái tim mình đang đập một cách nhanh chóng và hắn cũng không muốn ức chế. U U, U U của trẫm…

https://thuviensach.vn

Chương 19: Lễ Trừ Tịch

Sáng sớm, lúc Quý U tỉnh dậy, Hoàng đế còn đang ngủ.

Quý U nhìn cái mũi anh tuấn, sườn mặt tinh xảo của Hoàng đế đến ngẩn người. Hôm nay chính là trừ tịch, cử hành yến tiệc cuối năm xong, Hoàng đế liền cùng Hoàng hậu về Thừa Càn cung, Quý U thực sự có chút không quen.

Nhìn hai người nắm tay nhau, từng viên ngọc trên chiếc vòng tay lấp lánh trong suốt, sạch sẽ, không nhiễm bụi bẩn. Hoàng đế hẳn là thích lễ vật này của mình đi, cái này nàng đã dùng thật nhiều tâm tư, bạch ngọc thượng hạng này còn có tác dụng hộ thân. Vô luận triều đại này có ám sát hay không, có thể bảo hộ Hoàng đế an toàn là tốt rồi. Hơn nữa nàng khẳng định là hắn không biết trên này có chữ đâu, cũng không biết có thể phát hiện hay không, dù sao phải ở nơi rất tối thì mới nhìn thấy được.

Quý U lặng lẽ thủ thỉ bên tai Thích Bạch “Thiếp muốn làm chàng động tâm như chàng làm thiếp động tâm vậy.” Nói xong hôn hai má hắn, lại hôn vòng tay trên cổ tay mới khe khẽ xuống giường mặt quần áo. Quý U cũng mặc kệ Hoàng đế có tỉnh không, nàng vẫn luôn biểu hiện là một nữ nhân đang rơi vào bể tình. Nếu Quý U chú ý Hoàng đế kỹ một chút, sẽ phát hiện vành tai hắn đang đỏ bừng.

Thích Bạch từ từ mở mắt, trong lòng không cách nào bình tĩnh lại được. Lời nói thâm tình, nhỏ nhẹ của Quý U truyền thẳng đến trong lòng hắn, sáng sớm như vậy thật quá tuyệt vời, chỉ lúc có nàng bên cạnh hắn mới cảm giác được. Làm trẫm động lòng sao? U U, nàng đã sớm làm được.

https://thuviensach.vn

Nhìn Quý U đang mặc quần áo, trên da thịt phấn nộn đều là dấu hôn, nhất là trước ngực quả thực là thảm thiết. Thích Bạch có chút ngượng ngùng, hắn đã rất nhẹ nhàng có được không, chỉ vì da thịt U U quá non mịn mà thôi.

Quý U nghiêng người cũng không có phát hiện hắn đang chăm chú không chớp mắt nhìn nàng mặc vào cái yếm hồng nhạt, tiết khố màu trắng.

Thích Bạch nghĩ Quý U qua năm là được mười bảy tuổi, nhìn thân hình lung linh của nàng, lại nhớ đến bộ dáng của nàng lớn mật phối hợp trên giường với hắn, khụ khụ, kỳ thật U U đã sớm trưởng thành. Năm sau lại tìm lý do tấn thăng cho nàng, tránh cho những kẻ khác không có mắt va chạm với nàng. Đúng là phải tìm lý do thật tốt, chung quy phải khiến Quý U trong hậu cung chân chính đứng vững.

Thích Bạch thật không nghĩ phải che giấu việc hắn sủng ái Quý U, hơn nữa hắn cũng hoàn toàn không giấu được, chỉ trong chốc lát hắn đã muốn gặp nàng. Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, trực tiếp, chính là phân vị của Quý U mà cao thì không ai dám làm khó dễ nàng, ai dám khi dễ nàng liền cùng hắn nói chuyện đi!

Thích Bạch nhìn Quý U mặc xong trang phục, một bộ váy dài màu hồng phấn, lộ ra đường cong duyên dáng, cổ áo hơi rộng, có thể nhìn thấy được xương quai xanh, tà váy buông rộng trên mặt đất. Bên hông dùng sa tím kết thành nơ bướm, mái tóc đen như mực chỉ được vấn thành kiểu Phi tiên kế đơn giản, vài viên trân châu điểm xuyết lên, càng làm tăng thêm vẻ đen bóng của mái tóc.

Lông mi nàng hơi hơi rung động, đôi môi nở nang kiều diễm ướt át, Thích Bạch lại muốn ôm nàng đến trên giường.

“Hoàng thượng, ngài tỉnh lúc nào vậy, cũng không nói cho thần thiếp.” Quý U trang điểm xong mới phát hiện Hoàng đế đang nằm trên giường nhìn

https://thuviensach.vn

nàng chăm chăm, cũng không biết đã tỉnh bao lâu rồi.

“Tỉnh không sớm lắm, từ lúc U U nói với trẫm lời yêu thương, từ lúc U U trộm hôn trẫm, từ lúc U U lấy cái yếm hồng nhạt che đi hai đại bánh bao trẫm yêu thích nhất, về sau mấy lời yêu thương không được trộm nói lúc trẫm ngủ, trẫm muốn nghe!” Thích Bạch nghiêm trang nói.

“Ngài thật là hư hỏng! Hôm nay là lễ trừ tịch, thần thiếp để cho Hoàng thượng đi, ai bảo ngài không hiểu chuyện giống đứa nhỏ như vậy. Năm nay ngài đã hai mươi ba rồi, nên giống người trưởng thành rồi mới đúng.” Quý U có chút bất đắc dĩ, chẳng lẽ chính mình đem Hoàng đế làm hư rồi? Quý U sắp sang năm mới rồi mà còn cùng Hoàng đế tranh chấp.

Thích Bạch nghe một tiểu cô nương mười sáu tuổi giáo dục mình, thật là dở khóc dở cười. Định răn dạy nàng hai câu nhưng lại luyến tiếc. Thôi thôi, trẫm là người lớn, không cùng tiểu nữ tử nào đó so đo.

Quý U phát hiện Hoàng đế hôm nay ngoài ý muốn lại dính lấy nàng. Lúc Quý U giúp hắn thay trang phục, Hoàng đế chốc chốc lại hôn tay nhỏ của nàng, chốc chốc lại trêu chọc tai nàng, một hồi lại ôm không cho nàng động đậy. Quý U dựa vào người hắn, cười ngọt ngào, làm trong lòng hắn cũng một hồi ngọt ngào.

Quý U nhìn Hoàng đế trang phục đã chỉnh tề, nhón chân, duỗi tay ôm lấy cổ hắn, không chịu buông tay “Ôm thần thiếp đi dùng đồ ăn sáng đi.”

Thích Bạch liền cao hứng cho Tiểu Thịnh Tử đi truyền bữa, nếu U U một ngày không làm nũng với hắn vài lần, hắn không quen được.

Đồ ăn sáng hôm trừ tịch có chút khác với bình thường, lúc trước có quy củ buổi sáng hôm trừ tịch Hoàng đế cùng toàn bộ phi tần trong cung dùng bữa. Nhưng từ lúc Thích Bạch đăng cơ đã hủy bỏ quy định này, buổi tối cùng các phi tần, đại thần tham gia yến tiệc là coi như kết thúc, Thích Bạch trước giờ đối với những chuyện này cũng không để ý lắm.

https://thuviensach.vn

Điểm tâm ngày trừ tịch đa số đều là bánh mật, đa dạng, tạo hình cũng thực độc đáo. Bánh mật phần lớn là tạo hình đóa hoa, động vật nhỏ, vô cùng đáng yêu. Mỗi cái Quý U đều ăn một nửa, nửa còn lại nhét vào miệng Thích Bạch. Mỗi lần nhét vào miệng Thích Bạch lại chúc một câu cát tường, thuận buồm xuôi gió, quốc thái dân an, hàng tháng bình an, vạn sự như ý, ngũ phúc lâm môn, thập toàn thập mĩ,… Thích Bạch có muốn không ăn cũng không được, Quý U dường như đem tất cả các từ tích cóp trong đời này đều nói ra.

Sau khi ăn xong, Quý U lại hôn hôn lên mặt Thích Bạch, liền đổi thành tâm đầu ý hợp, tương thân tương ái, trai tài gái sắc, vĩnh dục bể tình cát tường gì đó. Làm cho Thích Bạch vừa ngọt ngào vừa buồn cười.

Thích Bạch vốn muốn sang năm liền không câu nệ tính tình nàng nữa, nàng muốn thế nào thì thế đó đi.

Kết quả nhìn Quý U ăn không tiết chế, thật lo lắng nàng ăn quá no, liền ngăn cản không cho nàng ăn nữa. Quý U không phục bĩu môi, hắn lại ôm nàng ôn nhu nói không tốt cho thân thể, ăn nhiều khó chịu, cuối cùng lại làm hắn đau lòng mới dỗ được nàng. Thích Bạch nhìn nàng không ăn nữa liền gọi Tiểu Thịnh Tử vào cho người dọn đồ ăn xuống.

Tiểu Thịnh Tử nghĩ Hoàng thượng ngài còn chưa làm phụ hoàng đâu, sao lại có khuê nữ lớn như vậy rồi. Lại nhớ tới tối qua động tĩnh lớn như vậy, nhanh chóng không dám loạn tưởng nữa. Ai, từ lúc Hoàng thượng gặp gỡ Tích tiệp dư nương nương, Tiểu Thịnh Tử mắc chứng suy nghĩ chủ quan, chứng lầm bầm lầu bầu, chứng nhân cách phân liệt lại càng rõ ràng nha.

Nhìn Tiểu Thịnh Tử dọn đồ xuống lại đứng ở cửa chờ Hoàng đế, Quý U liền biết Hoàng đế muốn đi Dưỡng Tâm điện xử lý việc vặt, cũng chuẩn bị trang phục tham gia yến tiệc trừ tịch. Yến tiệc cũng không quá muộn, cho

https://thuviensach.vn

nên bình thường không cần dùng ngọ thiện, trực tiếp qua mấy canh giờ liền tới dùng tiệc tối. Chung quy cũng là vì trời mùa đông đặc biệt nhanh tối.

Quý U cảm thán Hoàng đế thật vội, mà Hoàng đế hung hăng hôn Quý U thật lâu mới rời Vĩnh Thọ cung đi Dưỡng Tâm điện.

Quý U nhìn Hoàng đế rời đi sau đó cho gọi Linh Đông cùng Niệm Hạ tiến vào.

“Hôm nay chính là trừ tịch, đây là lần đầu tiên chúng ta đón lễ năm mới trong cung, ta cũng không hy vọng chúng ta làm sai chuyện gì. Nghe hiểu không? Bằng không đừng trách chủ tử các ngươi không để ý đến cảm tình.” Quý U nghiêm túc nói.

Linh Đông cùng Niệm Hạ chỉnh tề quỳ xuống bảo đảm nói “Nô tỳ biết, chủ tử yên tâm.”

Niệm Hạ lòng tràn đầy đề phòng nghĩ phải xem chừng Linh Đông, cũng không thể để nàng ta làm ra chuyện gì ngu ngốc. Tuy rằng phi tần tam phẩm trở lên đều mang theo hai cung nữ, nhưng vì sao chủ tử lại mang theo Linh Đông lòng tràn đầy bất chính này.

Linh Đông nghe Quý U nói đến chuyện không để ý đến cảm tình thật muốn cười châm chọc, qua đêm nay còn không biết ai cầu ai đâu.

Gần đây Linh Đông khi thì vui sướng, khi lại bi thương. Hoàng thượng anh tuấn tiêu sái như vậy nhưng lại không liếc nhìn nàng một cái chính là chuyện làm nàng bi thương nhất, Linh Đông cảm thấy nguyên nhân Hoàng thượng không nhìn mình khẳng định là vì gần đây mình chỉ làm cung nữ quét sân, người như vậy Hoàng thượng sẽ không liếc lần thứ hai.

Thời điểm âm thầm bi thương lại nghĩ tới việc Quý U nhanh chóng sẽ gặp xui xẻo lại cảm thấy vui vẻ. Dược Quý quý nghi cho nàng nàng cũng

https://thuviensach.vn

hiểu rõ. Nghĩ đến Quý U ở trước mặt mọi người biểu hiện như một nữ tử hạ lưu, nàng quét sân cũng tràn ngập khí lực.

May mắn Quý U tuy lạnh nhạt với nàng nhưng yến tiệc buổi tối vẫn mang nàng theo. Linh Đông càng ngày càng khẳng định Quý U để cho mình đi quét sân chính là sợ sắc đẹp của mình hấp dẫn Hoàng thượng, bằng không vì sao khi Quý U bắt đầu được sủng ái liền lạnh nhạt mình. Tuy rằng Quý U có bộ dáng giống như thiên tiên nhưng Hoàng thượng nhìn lâu cũng sẽ không kinh diễm nữa, đi theo loại chủ tử này cũng đừng trách vì sao Linh Đông nàng bất nhân bất nghĩa.

Quý U ngược lại không biết tâm lý Linh Đông đang hoạt động thế nào, sở dĩ nàng mang theo Linh Đông là vì sợ nàng ta không có cơ hội hạ thủ, lần này không cho nàng ta xuống tay, lần sau cũng không biết nàng ta ra tay lúc nào. Dù sao người cuối cùng bị xui xẻo cũng không phải mình, sao không cho Linh Đông cơ hội. Hơn nữa Linh Đông cùng Quý Như hợp tác, nếu không mang nàng ra làm mồi thì làm sao đem Quý Như giải quyết được.

Quý U tuy rằng không biết nàng ta hạ dược gì, nhưng trực tiếp sẽ không độc chết mình. Nếu tội chứng như vậy thì Hoàng đế khẳng định sẽ tra đến cùng.

Quý U răn dạy xong Niệm Hạ và Linh Đông liền để hai người lui xuống. Khi chỉ còn lại một mình nàng liền tiến vào không gian.

Trong không gian là một mảnh dạt dào, Quý U hít vào thật sâu, cảm giác cả người thoải mái rất nhiều, ngâm mình trong ôn tuyền, nàng nghĩ lại kế hoạch trong năm đầu tiên: bảo vệ bản thân, theo đuổi Hoàng đế. Cứ kiên trì theo lộ tuyến này là được, vì tương lai sinh hoạt thoải mái mà phấn đấu.

Quý U vẫn luôn cảm thấy may mắn vì khi trùng sinh có không gian này làm bạn. Không gian không chỉ bảo vệ mình, nó càng là một loại lòng trung

https://thuviensach.vn

thành, là nơi tránh gió, là nhà riêng của nàng. Lang bạt mấy đời trùng sinh nàng không có người nhà, không có bằng hữu, chỉ có thể cùng với không gian sống nương tựa lẫn nhau.

Thu hoạch mấy đời đều có thể dùng đến ở đời này, Quý U có khi nghĩ có phải hay không hết thảy đều là định mệnh. Nàng thật sự hi vọng có thể sống an ổn, năm tháng lặng lẽ trôi qua.

Thời gian chắc chênh lệch không nhiều lắm, Quý U liền ra khỏi không gian.

Dạ tiệc này nàng cũng giữ nguyên cách trang điểm như vừa nãy, chỉ thêm một kiện áo khoác lông chồn màu tía. Đây là Hoàng đế thưởng vào hai ngày trước, còn hứa hẹn sau này sẽ mang nàng đi săn. Quý U đối với việc đi săn cũng không có hứng thú lắm, nhưng được ra khỏi cung dạo chơi lại là tâm nguyện của nàng.

Nhìn thời gian cũng sắp đến, Quý U mang theo Niệm Hạ và Linh Đông đi đến Thái Bình điện.

https://thuviensach.vn

Chương 20+1: Niên Yến (1)

Lễ tiệc tất niên do Lễ bộ cùng phủ nội vụ xử lý, đại thần phụ trách Lễ bộ trong triều bẩm báo lại cho Hoàng đế, phủ nội vụ phụ trách hậu cung cũng bẩm lại với Hoàng hậu. Toàn bộ niên yến được cử hành tại Thái Bình điện bên cạnh Bảo Hòa điện, Bảo Hòa điện là nơi Hoàng đế thiết triều, còn Thái Bình điện là nơi chuyên cử hành các yến tiệc lớn.

Trong Thái Bình điện đèn đuốc sáng trưng, sáng lạng huy hoàng, cực kỳ xa hoa. Đối với Hoàng La quốc cường thịnh mà nói, quả thực là nên xa hoa như thế, cho dù Hoành Hiên đế không cầu kỳ cũng sẽ ở yến hội biểu hiện quốc gia phồn vinh, hưng thịnh. Toàn bộ Thái Bình điện phân làm hai, thái bình bảo tọa do Hoàng đế ngồi, bên cạnh là Hoàng hậu, hai bên trái phải là chỗ ngồi của các vị phi tần dựa theo thứ tự phần vị lần lượt ngồi xuống.

Cách mấy bậc thang phía dưới, là các đại thần trong triều, từ tam phẩm trở lên đều phải tham dự, cũng có các vương công quý tộc của các dân tộc thiểu số, sứ thần ngoại quốc, cũng coi như là quốc yến nên các đại thần không mang theo gia quyến tham dự.

Hoàng hậu mang theo các phi tần đã tới chỗ ngồi đứng đợi, mà các đại thần cũng đang đứng đợi Hoàng đế tới. Đến lúc Tiểu Thịnh Tử hô một tiếng "Hoàng thượng giá lâm!" toàn bộ người trong điện đều quỳ xuống nghênh đón Hoàng đế.

Thích Bạch đi đến trong điện, ánh mắt liền tìm Quý U, liếc thấy nàng đang quỳ dưới mặt đất, hắn bước nhanh tới bảo tọa nói "Các khanh bình thân, ban ngồi, ban rượu." Mọi người nhất tề đáp "Tạ Hoàng thượng, ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế" mới ngồi xuống.

https://thuviensach.vn

Hoàng đế đầu tiên nói lời chúc mừng, toàn điện nâng chén mong Hoàng La quốc quốc thái dân an. Toàn bộ điện mới náo nhiệt hẳn lên, ca múa mừng cảnh thái bình, ăn uống linh đình, rượu ngon, giai nhân, hát hay múa giỏi, cổ nhạc Tề Minh, hứng trí tăng vọt, mùi rượu bốn phía. Các đại thần đều hướng Hoàng thượng mời rượu chúc mừng, toàn bộ Thái Bình điện vui vẻ hòa thuận.

Quý U vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy cảnh tượng này, nhìn Hoàng đế như vậy thấy thực xa lạ. Quân lâm thiên hạ, khí độ nghiễm nhiên, cao cao tại thượng, Hoàng đế như vậy Quý U vẫn chưa từng thấy qua, rất khó đưa người này cùng với người lúc sáng vẫn ôm nàng liên hệ với nhau.

Phát hiện Hoàng đế nhìn qua, Quý U liền hướng về phía hắn trừng mắt, Thích Bạch phải nén cười nhìn qua hướng khác.

Quý U nhìn những phi tần xung quanh mình, không thể nhìn ra khí thế mạnh mẽ khi thỉnh an, một đám người nói cười xinh đẹp, tỷ tỷ muội muội, thật là một mảnh tình thâm.

Chúng phi tần là tức giận đến cười! Vừa rồi các nàng còn thấy ánh mắt Hoàng thượng nhìn Tích tiệp dư, hồ ly tinh!

Quý U không biết giá trị của chiếc áo lông chồn tía trên người nàng. Đây là lúc trước Hoàng đế đi săn tự tay săn được, mấy vị phi tần đi theo đều mong có được đã lâu, kết quả hôm nay lại thấy Tích tiệp dư mang.

Phi tần một nhóm hai người cùng bàn, Quý U ngồi cạnh Tình quý tần, tuy rằng Tình quý tần phần chức cao hơn một chút nhưng hai người đều là tam phẩm. Tình quý tần là người ôn nhu, nói chuyện lại chậm rãi nhỏ nhẹ, rất khó làm người khác chán ghét.

“Tích muội muội, tỷ tỷ kính ngươi một ly, hy vọng muội muội trong năm mới mọi chuyện đều như ý.”

https://thuviensach.vn

“Nên là muội muội kính tỷ mới đúng, tỷ tỷ bình thường luôn chiếu cố muội, muội muội vô cùng cảm kích, hy vọng năm mới tỷ tỷ ngày càng xinh đẹp như hoa.” Quý U cũng cười, uống ly rượu Linh Đông giúp nàng rót. Nàng không quá tin tưởng lòng của Tình quý tần, mục tiêu của các nàng đoán chừng là giống nhau.

Niệm Hạ nhìn chủ tử uống rượu muốn khuyên cũng không kịp nữa rồi, hơn nữa có Tình quý tần ở đây nàng cũng không thể hành động quá rõ ràng, chỉ có thể lóng ngóng mong rượu này không có vấn đề gì.

Đến lúc canh tổ yến được mang lên thì Hoa tiểu nghi cũng Mộng tiểu viện đồng thời buồn nôn xoay người, Quý U ngẩn người, đây là hai người đã thương lượng với nhau?

Hoa tiểu nghi ngây ngẩn cả người, Mộng tiểu viện cũng có thai? Tiện nhân! Mình lựa chọn hôm nay nói ra nàng thế nhưng cũng nghĩ như vậy. Mộng tiểu viện cũng ngẩn ngơ, nàng muốn lựa thời điểm náo nhiệt để nói ra, hài tử của nàng cũng dính chút không khí vui mừng, ai biết Hoa tiểu nghi vậy mà cũng góp vui!

Hoàng hậu thấy thế vẻ mặt lạnh nhạt hỏi “Đây là làm sao? Ngửi được mùi này không thoải mái sao?” Hoàng hậu xin chỉ thị Hoàng đế có hay không thỉnh thái y đến xem, Hoàng đế nghe xong nhíu nhíu mày cho Tiểu Thịnh Tử đi truyền thái y.

Phi tần khác đều khẩn trương như nhau, xem ra là có thai? Thật là giấu đủ kín!

Nhất là Lục Hiền phi, xem ra hậu cung này vẫn chưa là thiên hạ của mình, chuyện lớn như vậy mà mình cũng không có chút tin tức! Trần Trang phi ánh mắt tối lại. Các đại thần bên dưới đều là cáo thành tinh, xem tình huống này còn có chỗ nào không hiểu đâu.

https://thuviensach.vn

Lý tướng ngẩng đầu nhìn Hoàng hậu, nhìn vẻ mặt nữ nhi lạnh nhạt, đối với sự hiểu biết của hắn với nữ nhi của mình thì xem ra nàng đã sớm biết. Cũng thật là vô dụng, chính mình không nhanh chóng sinh con, còn lo nhận nuôi con của người khác. Phải khiến phu nhân nhanh chóng tiến cung cùng nàng thương lượng một chút.

Quý Lĩnh lại không có tâm tư như vậy, hắn ở trên yến hội được tận mắt nhìn thấy nữ nhi của mình. Nhìn thấy nàng mặt mày đầy đặn mới an tâm một chút, nếu con bé gầy yếu thì hắn đau lòng chết mất, giờ về nhà cũng có thể hoàn thành tốt giao phó của nữ nhân của hắn. Về phần đại nữ nhi, Quý Lĩnh lại không để ý lắm.

Quý Như vẫn đang quan sát động tác của Quý U, nhìn nàng cùng Tình quý tần cười nói liền mắng hai bọn họ tiện nhân, ngưu tầm ngưu, mã tầm mã! Nhìn phụ thân nhìn chằm chằm Quý U liền cảm thấy bất công. Thấy Quý U uống ly rượu Linh Đông rót liền hưng phấn, kết quả không nhìn thấy trò hay lại nhìn thấy tiết mục hai người kia nôn mửa! Quý Như ghen tỵ đến phát cuồng, hai người này phần vị so với nàng còn thấp hơn, mặt mày cũng không xinh đẹp, đây là cái mệnh gì thế nhưng hai nàng ta lại mang thai!

Quả nhiên không ngoài dự liệu, Đỗ thái y chuẩn đoán xong liền quỳ xuống chúc mừng Hoàng đế "Bẩm bệ hạ, hai vị nương nương đều là hỉ mạch, hai tháng có hơn."

Bên dưới đại thần đã sớm chờ, chờ lời tuyên bố này của thái y đều nhanh chóng quỳ xuống chúc mừng Hoàng đế. Hoàng đế dưới gối chưa có con cái, vô luận đây là hoàng tử hay hoàng nữ thì đều tốt. Lục Viễn ngẩng đầu nhìn Hoàng đế, kết quả thấy hắn mặt mày đều không thay đổi, không lẽ không cảm thấy cao hứng khi có con?

Hoàng đế cũng không biết tâm tình của mình như thế nào, nghe được hai người này có thai theo bản năng lại quay đầu nhìn Quý U, chỉ thấy nàng cúi đầu, vẻ mặt cũng không thấy rõ lắm liền cảm thấy chột dạ. Chính hắn cũng

https://thuviensach.vn

không biết vì sao, hắn biết U U là bình dấm chua lớn như thế nào, nữ nhân cùng mình trò chuyện nàng đều không bằng lòng, tình huống này nàng có tức giận hay không đây?

Thích Bạch vẫn không nghĩ tới ghen tỵ cái gì, chỉ muốn Quý U ngẩng đầu cho hắn xem xem.

Các nữ nhân trong hậu cung đều nhanh chóng chúc mừng Hoa tiểu nghi cùng Mộng tiểu viện, không quan tâm trong lòng các nàng nghĩ gì, trên mặt các nàng đều là thật tâm vì muội muội này mà cao hứng. Hoa tiểu nghi và Mộng tiểu viện chỉ có thể giả bộ ngượng ngùng.

Hoàng hậu cũng không chút nào đố kỵ, hỏi Hoàng đế "Phần vị có phải nên nâng lên một chút không ạ? Hậu cung đã lâu không có chuyện vui, trong ngày tốt như thế này lại có chuyện vui, thật nên hảo hảo chúc mừng một phen."

Hoàng đế biểu tình không chút thay đổi "Vậy thì thăng một cấp đi, Hoa tiểu nghi tấn thăng Hoa lương viện, Mộng tiểu viện tấn thăng Mộng lương đệ."

Hoa lương viện cùng Mộng lương đệ vẻ mặt vui mừng nhanh chóng quỳ xuống tạ ơn, trong lòng hai nàng thật sự thất vọng, Tích tiệp dư lúc ấy cũng không hoài thai lại thăng sáu cấp, các nàng có thai cho dù không thăng sáu cấp, hai cấp cũng là có thể đi? Nhưng các nàng cũng không dám oán hận Hoàng thượng, chỉ nghĩ đợi hài tử sinh ra còn sợ không được tấn thăng sao?

Ở phía dưới, quan viên tuy chúc mừng Hoàng thượng nhưng nội tâm bọn họ cũng không bình tĩnh. Phụ thân của các nữ tử hậu cung nằm trong hàng ngũ tam phẩm, trong đó lợi ích rắc rối, phức tạp. Phi tần có con cùng với phi tần không có con, giá trị cũng khác nhau, nhất là bây giờ dưới gối Hoàng thượng cũng chưa có hoàng tử, thân phận hoàng trưởng tử có thể mang đến vinh hoa phú quý.

https://thuviensach.vn

Bất quá phụ thân của Hoa lương viện cùng Mộng lương đệ không nằm trong nhóm này, một là nữ nhi của tri phủ tứ phẩm, một là nữ nhân của Quang lộc đại nhân Thiếu Khanh tự ngũ phẩm, năm nay không thể tham gia niên yến. Bất quá xem ra năm sau có thể tham gia rồi.

Quý U mặc dù đối với việc này ngoài ý muốn, nhưng cũng không quá kinh ngạc. Hoàng đế cũng đã hơn hai mươi ba tuổi, bình dân bách tính ở tuổi này đều đã làm cha, Hoàng đế cũng nên có con rồi.

Quý U cúi đầu cảm nhận nỗi buồn từ đâu đến. Nàng biết nàng thích Hoàng đế, vì hắn là người có thể giúp nàng sống thật tốt trong hậu cung, vì hắn luôn đối tốt với nàng. Nhưng nàng không thể yêu hắn cũng bởi vì hắn là Hoàng đế có tam cung lục viện.

Quý U vốn muốn có con của mình, có thân nhân huyết mạch tương liên thật sự là một chuyện tốt đẹp. Nhưng nàng vẫn chưa đủ mạnh mẽ, trong hậu cung này mà có thai thì mọi người sẽ xem nàng là uy hiếp lớn nhất của họ.

Nhưng nàng cũng không trầm tư lâu lắm, bởi trong không khí "trên mặt thì vui vẻ nhưng trong lòng đang có sóng to gió lớn" có một âm thanh kì quái truyền ra.

"Hoàng thượng, người ta thật khó chịu. Ân…A…"

Chúng phi tần nghe tới tiếng vang, kinh dị quay đầu nhìn người đang phát ra âm thanh, người này không muốn sống nữa sao?

Đại thần cũng đều kinh ngạc ngẩng đầu nhìn tới.

Chỉ thấy một nữ nhân đầu tóc hỗn độn, sắc mặt đỏ bừng, xoay đến xoay lui hướng Hoàng đế đi tới, vừa đi vừa thở gấp "Thần thiếp khó chịu, Hoàng thượng nhanh đến nha," mà cung nữ bên cạnh nữ nhân này đang dùng sức ngăn cản nàng đi đến phía trước, lại dùng tay ngăn miệng nàng không cho nàng phát ra âm thanh.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà tính tình Quý Như là loại gì, nàng cảm thấy Hoàng thượng đang chờ nàng hầu hạ, hơn nữa thân thể lại hư không khó nhịn, lúc này ai cũng đừng nghĩ cản nàng.

“Hoàng thượng, nhanh lên, nhanh ôm thần thiếp, thần thiếp ngứa quá, thật muốn” Quý Như đẩy Lục Liễu đang ngăn cản nàng ra, lại đi về phía Hoàng đế.

Hoàng hậu kinh ngạc che miệng lại, Quý quý nghi điên rồi sao?

Chúng phi tần nhìn Hoàng đế mặt đã đen lại, cũng không dám thở mạnh một chút. Mà các đại thần bên dưới đã sớm quỳ đầy đất, không dám ngẩng đầu lên nhìn một màn kinh hãi thế tục kia. Quý Lĩnh một thân đầy mồ hôi lạnh, tình hình này Quý Như tuyệt đối là bị hạ dược nhưng rốt cuộc là tại sao? Ai hại nàng?

Quý U nhìn Quý Như đột nhiên hiểu rõ nàng ta đã hạ dược gì. Tất cả dược hiệu đều phát huy trên người Quý Như, Quý U không dám nghĩ nếu nàng uống xong dược này, biến thành như vậy có phải hay không đời này liền kết thúc. Mấu chốt là vô luận thế nào, Quý Như làm đến mức này thật khiến người ta sởn tóc gáy!

Toàn bộ Thái Bình điện yên lặng, ngay cả âm thanh hô hấp cũng không nghe được, cung nhân tấu nhạc cùng ca nữ khiêu vũ đều dừng lại, toàn đại điện chỉ có thể nghe được thanh âm của Quý Như.

“Hoàng thượng thật lớn, làm cho thần thiếp thoải mái, Hoàng thượng lại đến đi.”

Quý Như trong đầu óc đều là hình ảnh Hoàng đế cùng mình điên đảo loan phượng, Quý Như dùng sức vuốt ve nơi mềm mại của chính mình, Hoàng thượng lúc này nhiệt tình nhất so với bất cứ lúc nào, nàng hô hấp dồn dập, tình triều thay nhau nổi lên, cảm thấy không có chuyện gì có thể mê người hơn chuyện nam nữ.

https://thuviensach.vn

Chương 21: Niên Yến (2)

"Người đâu, mang Quý quý nghi lôi xuống, yến tiệc lại tiếp tục!" Hoàng đế đen mặt, không thể nhịn được nữa. Hắn đối với Quý quý nghi quả thực ghê tởm đến tột cùng, tuy rằng sự việc có chút kỳ quái, nhưng nàng ta ở trước mặt mọi người làm chuyện mất mặt như vậy thì không có cách nào tha thứ. Nghe xem, nàng ta nói mấy lời dâm đãng xấu xa đáng kinh tởm này!

Ánh mắt Thích Bạch chuyển sang Quý U, nàng đang kinh ngạc nhìn Quý quý nghi, hắn muốn lập tức che đi ánh mắt của nàng không cho nàng xem, lại muốn che tai nàng không cho nàng nghe, quả thực là đồi phong bại tục, thô tục không chịu nổi. Hắn còn sợ U U hiểu lầm hắn đã nói những lời như vậy lúc ở cùng một chỗ với Quý quý nghi!

Quý Lĩnh nhìn nữ nhi của hắn bị mang xuống nhưng cũng không bước ra nói gì, Hoàng thượng chắc chắn là không muốn người khác nói tới sự kiện này. Xem ra chỉ có thể đợi tiệc tối kết thúc rồi đi thỉnh tội. Hắn mặc dù không có cảm tình với đứa con gái này nhưng cũng không muốn nàng tìm cái chết vô nghĩa.

Linh Đông đã bị sợ đến choáng váng, rượu này nàng đã nhìn Quý U uống vào, nhưng Quý U cũng không xảy ra việc gì, Quý quý nghi lại trúng thôi tình dược!

Linh Đông thấy Quý U lạnh lùng quét mắt liếc nàng một cái, sợ tới mức suýt chút nữa quỳ xuống mặt đất, Quý U căn bản không uống, nàng đã sớm chuẩn bị. Nhưng Quý quý nghi như thế nào lại bị hạ dược? Linh Đông nghĩ,

https://thuviensach.vn

Quý U sớm biết hết mọi chuyện, hiện tại nàng chỉ muốn cầu xin Quý U tha mạng.

Các phi tần đều ta nhìn ngươi, ngươi nhìn ta đầy hoài nghi, nhìn Tích tiệp dư, người luôn cùng Quý quý nghi tỷ muội tình thâm, liền nghĩ hai tỷ muội này chênh lệch cũng thật lớn.

Quý quý nghi bình thường đều không được người yêu thích, đặc biệt là Lương chiêu viện, chẳng lẽ do nàng ta làm? Mọi người đều nhìn về phía Lương chiêu viện.

Lương chiêu viện nhìn ánh mắt của những người khác đi qua liền trừng mắt lại, nàng có cần phải mạo hiểm tính mạng đi hãm hại Quý quý nghi, người mà nàng không vừa mắt không? Nàng nhìn Quý quý nghi không vừa mắt thì sẽ phạt nàng ta, nếu còn không vừa mắt nữa thì nàng để cho cung nữ đánh nàng ta, nếu có dùng loại phương thức hạ dược này thì đương nhiên sẽ dùng trên người Tích tiệp dư cùng Tình quý tần, ai thèm có tâm tư đi đối phó Quý quý nghi!

Trong điện Thái Bình rất nhanh khôi phục lại tấu nhạc ca múa, chỉ là mọi người đều không đụng tới bàn ăn trước mắt nữa, ai ai trong hậu cung cũng đều muốn rửa sạch hiềm nghi, mà những thứ này đều là chứng cớ.

Lúc bắn pháo hoa đầy trời, các phi tần hậu cung cùng toàn thể đại thần quỳ xuống một lần nữa, mong ước Hoằng La quốc trong năm mới mưa thuận gió hòa, quốc thái dân an mới vội vàng rời đi. Pháo hoa này bọn họ cũng không có tâm tình thưởng thức, cảm xúc của Hoàng thượng rõ ràng là rất giận dữ. Mà nhóm phi tần lại có chút hả hê, muốn đuổi theo hỏi căn nguyên cặn kẽ, Quý U ngược lại là chăm chú, nghiêm túc nhìn pháo hoa, nàng cầu mong một năm mới hết thảy đều thuận lợi, bình an.

Thẳng đến lúc các đại thần đã rời đi, Hoàng đế mới cho cung nhân dẫn Quý quý nghi tới.

https://thuviensach.vn

Nhìn sắc mặt Quý quý nghi vẫn đỏ bừng, Hoàng đế phất tay ra lệnh cho Đỗ thái y tiến tới bắt mạch. Đỗ thái y vừa tiến lên trước thì bị Quý Như bắt lấy tay, ngoài miệng lại nói "Hoàng thượng thật thoải mái, thật thoải mái a", Đỗ thái y dùng hết sức lực rút tay ra, sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, nữ nhân thật là đáng sợ.

Hoàng đế nhìn cảnh này chỉ hận không thể xử lý Quý quý nghi ngay lập tức.

"Giữ Quý quý nghi lại, để cho thái y chuẩn đoán" Hoàng đế phất tay cho mấy thị vệ tiến lên bắt lấy tay Quý Như, Đỗ thái y mặt mày trắng bệch lúc này mới tiến lên bắt mạch.

"Hồi Hoàng thượng, trong cơ thể Quý quý nghi cũng không có dấu vết của bất kỳ loại thuốc gì." Đỗ thái y đoán tình trạng Quý quý nghi chính là bị hạ thôi tình dược, nhưngtrong cơ thể lại không tra được gì, trong hậu cung này có rất nhiều thủ đoạn, việc làm xấu xa, không biết được đã dùng vật gì hạ thuốc. Nhưng nếu Hoàng thượng hạ lệnh thì vẫn có thể tra được, hết thảy đều phải xem ý tứ của Hoàng thượng.

Các phi tần trong hậu cung đều ồ lên, không bị hạ dược? Quý quý nghi thật là điên rồi?

Thích Bạch nhìn cung nữ đang run lẩy bẩy bên người Quý Như hỏi "Chủ tử ngươi từng dùng qua cái gì?"

"Hồi Hoàng thượng, chủ tử chỉ uống chút rượu, trước khi đến Thái Bình điện cũng không dùng qua thứ gì." Lục Liễu đã sợ tới choáng váng, chủ tử chẳng lẽ thật sự không cẩn thận, tự mình dùng thôi tình dược? Lúc trước, sau khi đưa dược cho Linh Đông, chủ tử quả thực giữ lại một ít, chẳng lẽ chủ tử dùng nhầm thật sao? Làm sao có thể!

Lục Liễu vừa nói vừa quan sát Tích tiệp dư, phát hiện Tích tiệp dư cũng không có phản ứng gì, tột cùng là đã xảy ra chuyện gì? Hơn nữa bản thân

https://thuviensach.vn

dược này có màu nhưng khi vào nước lại vô sắc vô vị, khi vào trong cơ thể thì không còn cách nào phát hiện ra, lúc trước sở dĩ lão gia chịu ngậm bồ hòn làm ngọt cưới phu nhân cũng là vì không có chứng cớ. Đây là báo ứng lên người chủ tử sao? Rượu cũng không kiểm tra ra, mà trên thân thể cũng không có vết tích gì, chủ tử hôm nay coi như xong.

Thích Bạch gọi mấy thái y tới, phân phó kiểm tra rượu cùng thức ăn của các phi tần có vấn đề gì không.

Các thái y kiểm tra của Quý quý nghi trước, sau đó làm kiểm tra của các phi tần khác, đều không phát hiện thôi tình dược.

Tất cả mọi người đều nhìn Quý quý nghi, không uống thuốc mà lại thành bộ dáng này? Động vật có kỳ phát dục thì ai cũng biết nhưng mà người cũng có sao? Hơn nữa trời đông giá rét mà bộc phát thì cũng khiến người khác khó có thể tin được.

Quý Như đã trở thành tiêu điểm nhưng chính nàng lại không biết được điều đó. Thôi tình dược này là cực phẩm, dược hiệu kéo dài liên tục năm, sáu canh giờ. Dược này là do ông ngoại của Quý Như phí hết khí lực, bỏ giá cao mua được bí dược hoàng thất của ngoại phiên, khi đấy là để làm cho mẫu thân Quý Như thành công trở thành chính thất.

Tay Thích Bạch đập mạnh lên bảo tọa, Quý quý nghi không được sủng, cũng không có hài tử, ai tới hại nàng làm cái gì! Là vì đối phó U U sao? Gần đây hắn sủng ái U U, các nàng không dám làm gì nên mới lấy Quý quý nghi ra làm bia ngắm, làm cho mình phiền chán Quý quý nghi, nhân tiện cũng chán ghét U U sao? Hay là dùng Quý quý nghi đến cảnh cáo U U?

Nhưng mà thủ đoạn này rất không thông minh, không nói hắn vốn không thích Quý quý nghi, lại nói Quý quý nghi là Quý quý nghi, U U là U U của hắn, Thích Bạch thật không muốn đặt U U cùng một chỗ với Quý quý nghi.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ hiện trường không có một chút dấu vết, trừ bỏ Quý quý nghi điên rồi, các chứng cớ khác đều không tra ra, chẳng lẽ dược vào nước là không thể tra được? Thích Bạch nhìn cung nữ bên người Quý quý nghi nói "Để chứng minh chủ tử ngươi là bị hãm hại, ngươi đem rượu của nàng uống thử xem." Lục Liễu kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn Hoàng thượng mặt không chút thay đổi, nói câu tuân chỉ liền run rẩy uống cạn ly rượu còn dư lại trên bàn của Quý quý nghi.

Trong đại điện lặng ngắt như tờ, đều nín thở chờ đợi. Linh Đông không dám ngẩng đầu nhìn lại, chỉ mong Hoàng thượng nhanh chóng xử lý Quý quý nghi, chấm dứt việc này, trải qua lần giáo huấn này, nàng nhất định sẽ trung thành với chủ tử, nàng nhất định sẽ dập đầu cầu xin chủ tử tha thứ cho nàng!

Lúc này một thị vệ chạy tới nói nhỏ bên tai Tiểu Thịnh Tử vài câu, chỉ thấy Tiểu Thịnh Tử đi đến trước mặt Tiểu Thịnh Tử nói "Hoàng thượng, Binh bộ thị lang Quý Lĩnh cầu kiến."

Thích Bạch nhìn người đang quỳ ở cửa điện, lại quay qua nhìn Quý U, mới nói "Truyền Quý Lĩnh."

Quý Lĩnh đi đến dưới bậc thang, quỳ xuống "Thần hổ thẹn, thần vô phương dạy dỗ nữ nhi của mình."

Thích Bạch nhìn Quý Lĩnh đang quỳ dưới mặt đất, phân phó thái y đem kết quả bắt mạch vừa rồi báo cho Quý Lĩnh.

Quý Lĩnh nghe được không có cách nào tìm ra dấu vết của dược trong người Quý Như thì biết rõ nữ nhi này dùng dược gì. Mà loại dược này chỉ có mẫu thân Quý Như có! Năm đó hắn vì tìm chứng cớ mà tìm biết bao nhiêu đại phu, đều nhờ người thỉnh thái y nhưng cũng không tìm được! Nữ nhân ác độc kia sẽ không thể nào hại Quý Như, như vậy truyền dược này

https://thuviensach.vn

vào hậu cung đến cùng là muốn hại ai đã không còn quan trọng, quan trọng là nay nói gì cũng đều đã chậm.

“Thỉnh Hoàng thượng xử lý theo lẽ công bằng, vô luận phạt thần và Quý quý nghi như thế nào, thần không có một lời oán hận, chỉ cầu Hoàng thượng không cần liên lụy đến Tích tiệp dư nương nương,” Quý Lĩnh quỳ nói, nói xong liền ngẹn ngào. Nữ nhi đáng thương của hắn, vạn nhất Hoàng thượng bởi vì nàng có người tỷ tỷ như vậy mà chán ghét nàng, nàng phải làm sao đây. Đây đều là vì hắn, vì hắn năm đó đã tạo nghiệt.

Thích Bạch không nói gì, trong lòng suy nghĩ hắn làm sao mà có thể trách phạt Quý U! Nhìn Quý U đang dùng ánh mắt ướt át nhìn phụ thân nàng, hắn quay đầu nhìn cung nữ đã uống ly rượu kia, nhưng nàng ta không có chút phản ứng nào.

Nửa canh giờ trôi qua, mọi người thấy Lục Liễu không có điểm gì khác lạ, kết quả đã rõ ràng, không liên quan đến rượu.

“Người tới, đi vào trong cung Quý quý nghi lục soát một chút, xem có cái gì khả nghi làm cho nàng dùng nhầm hay không” Thích Bạch nhìn kết quả này, chỉ có thể tra xét cung của Quý quý nghi để tìm chứng cớ.

Lục Liễu muốn ngăn cản cũng không thể, nhìn chủ tử thì thấy nàng cái gì cũng không biết, lại nhắc mắt nhìn Tích tiệp dư đang ngồi xem, cúi đầu xuống. Chủ tử lúc ấy để lại một ít là để sau này hãm hại người khác, đây là báo ứng, thật sự là báo ứng đi.

Đến lúc thị vệ quay về, quả thật là cầm gì đó đến.

“Bẩm Hoàng thượng, trong ngăn kéo bàn trang điểm trong cung Quý quý nghi nương nương phát hiện dược vật khả nghi.”

Thích Bạch dùng ánh mắt bảo thái y tiến lên xem xét. Dùng khăn tay ôm lấy túi giấy, các thái y mở túi giấy, nhìn thấy thuốc bột màu hồng, mấy thái

https://thuviensach.vn

y chưa từng thấy qua, nhưng Đỗ thái y cùng Trương thái y lấy một ít thuốc bột vẩy vào trong rượu, liền sáng tỏ.

“Hoàng thượng, dược này là bí dược hoàng thất của phiên bang, thần chỉ từng xem qua ghi chép trên sách của loại dược này, màu hồng nhạt, vào nước liền biến thành vô sắc vô vị, vào cơ thể không còn dấu vết, cái này là thôi tình dược, dược tính cực mạnh, làm người ta tưởng tượng cùng người mình mong muốn …, cực kỳ bá đạo.” Trương thái y vội vàng bẩm báo cùng Hoàng đế. Hắn cùng Đỗ thái y là đồng môn, hai người bình thường rất yêu thích nghiên cứu những loại dược cực kỳ hiếm thấy, cũng đã từng đi tìm loại dược này nhưng không dễ dàng.

Mọi người đều ồ lên, Quý quý nghi trong đầu đều toàn nghĩ đến chuyện cùng Hoàng thượng…

Quý Lĩnh hận không thể chôn mặt xuống đất, đây là gia môn bất hạnh!

Thích Bạch cũng xấu hổ một trận, đối với cung nữ của Quý Như nói “Chủ tử ngươi cất giữ loại dược này ngươi có biết hay không? Chủ tử ngươi dùng dược này làm gì? Hại người sao?”

Lục Liễu nếu như nói ra chủ tử dự trữ sẵn dược là vì hãm hại Tích tiệp dư thì chủ tử liền trực tiếp bị xử tử! Lục Liễu phải thay chủ tử nghĩ một cái biện pháp giải nguy, bảo trụ tính mệnh là được.

“Chủ tử… Chủ tử dự trữ dược này là để mình dùng, bởi vì Hoàng thượng rất ít đến Yên Ngọc cung nên chủ tử chỉ có thể mượn cái này tưởng niệm Hoàng thượng. Hoàng thượng khai ân, Hoàng thượng khai ân, tha thứ cho chủ tử lần này đi, chủ tử lần này khẳng định là dùng nhầm, vô tình đánh mất lễ nghi!” Trừ bỏ lấy cớ này, Lục Liễu đích thực không biết giải thích cho chủ tử như thế nào. Chủ tử hại bản thân so với chủ tử hại người khác nhưng lại vô tình hại bản thân thì tốt hơn rất nhiều. Bất quá chỉ là thanh danh, mệnh của chủ tử mới là quan trọng nhất!

https://thuviensach.vn

Mọi người đã sớm hỗn độn, các nàng đều không thể tin được căn bản không có cái gì mà vở kịch lớn trong thâm cung, âm mưu quỷ kế, chỉ đơn giản là một nữ nhân vắng vẻ, tịch mịch.

Thích Bạch cũng nghẹn lời, đây là chuyện gì! Quý U đã sớm hóa đá, nàng thật không nghĩ tới chuyện này còn có thể phát triển theo phương hướng này, ánh mắt nàng nhìn Lục Liễu cũng thay đổi, đây là cứu binh a!

Hoàng hậu cũng khôi phục bộ dáng lạnh nhạt "Hoàng thượng, thần thiếp tuy biết tội Quý quý nghi không thể tha thứ, nhưng hôm nay là ngày lành, mong Hoàng thượng khai ân." Hoàng hậu nói xong lại quay đầu nhìn Tích tiệp dư đang ngồi phía dưới. Tích tiệp dư coi như hiểu chuyện, không nhảy ra cầu tình vì tỷ tỷ kia của mình, làm khó Hoàng thượng chính thì cũng thật không biết điều.

Các phi tần khác đối với Quý quý nghi đã không có lời gì để nói, bỏ đá xuống giếng các nàng cũng lười làm, nàng sống hay chết cũng cùng một dạng, các nàng cũng không tin Hoàng thượng có thể sủng hạnh người này. Chỉ là không biết Hoàng thượng có chán ghét Tích tiệp dư hay không, chung quy có tỷ tỷ làm mất mặt như vậy cũng không phải chuyện gì tốt.

Thích Bạch mắt nhìn Hoàng hậu, lại nhìn Quý Như đang vặn vẹo dưới mặt đất, nhìn vẻ mặt cứng nhắc của Quý U, nhìn Quý Lĩnh vẻ mặt xấu hổ đang quỳ, thở dài.

"Quý quý nghi trong niên yến đánh mất lễ nghi, uổng cho là phi tần, biếm vào lãnh cung." Thích Bạch không đành lòng làm tiểu nhân nhi của hắn thương tâm, cuối cùng cũng giữ lại mạng của tỷ tỷ nàng. Loại sỉ nhục này, có chết cũng không có gì oán trách.

"Về phần Binh bộ thị lang Quý Lĩnh, dạy con không nghiêm, nhưng ngươi cũng giáo dục Tích tiệp dư rất tốt. Phạt ngươi ba tháng bổng lộc, trở

https://thuviensach.vn

về đóng cửa kiểm điểm. Niên yến kết thúc, tất cả trở về đi.” Thích Bạch nói xong cũng mang theo Tiểu Thịnh Tử về Dưỡng Tâm điện.

Mọi người nghe thế đều không cam lòng nhìn lại hướng Tích tiệp dư, trừng phạt như vậy cũng coi là phạt sao? Quý U không có nhìn nhóm các nàng, nàng chỉ nhìn phụ thân kiếp này của nàng, đau lòng phụ thân của nàng.

Quý Lĩnh quỳ trên mặt đất cảm tạ, nếu giữ lại mạng của Quý Như, chỉ mong nàng thành thật sống tốt, đừng gây nên chuyện gì nữa. Quay đầu nhìntiểu nữ nhi hắn yêu thương nhất, dùng khẩu hình nói câu “chiếu cố thật tốt chính mình” liền thấy nước mắt nàng rơi xuống. Quý Lĩnh trong mắt rưng rưng, hi vọng Hoàng thượng không trách tội nữ nhi của hắn, nữ nhi ngoan của hắn!

https://thuviensach.vn

Chương 22

Hoàng hậu cũng không có ý gì khi giúp Quý quý nghi nói chuyện, chỉ là cảm thấy năm mới Hoàng thượng cũng không thể xử tử, sao không mở miệng tỏ ra hiền lành một chút. Mấu chốt là loại lý do này trước đó chưa từng có, loại nữ nhân này quả thực nên sống trong lãnh cung để tỉnh táo lại một chút! Để cho nàng cứ như vậy không biết gì mà chết đi thì cũng thật tiện nghi cho nàng.

Lục Hiền phi đối với chuyện Quý quý nghi bị đày vào lãnh cung không có cảm giác gì hết, bất quá chỉ là một nữ nhân ngu xuẩn bị chính bản thân mình ngu ngốc hại chết.

Trần Trang phi đối với chuyện này cũng chỉ cười lạnh, hậu cung này thiếu gì một phi tần, chỉ là trên yến tiệc có hai tiện nhân mang thai làm ảnh hưởng tâm tình nàng.

Các phi tần tứ phẩm trở lên chỉ cảm thán là được nhìn trò hay, đủ cho các nàng một năm chê cười.

Các phi tần tứ phẩm trở xuống thì lại cảm thán Quý quý nghi tự mình tìm chết, phần vị tốt như vậy các nàng muốn cũng không được a!

Hoa lương viện cùng Mộng lương đệ thở dài hồi cung, đêm nay vốn có thể nịnh bợ nhiều vị phi tần có phần vị cao một chút, đều bị Quý quý nghi làm hỏng.

Lúc rời đi Tình quý tần lại cùng kết bạn với Quý U, “Tích muội muội không nên quá thương tâm, nên nhìn thoáng một chút, chung quy Quý quý

https://thuviensach.vn

nghi ở lãnh cung, muội cũng thể thường xuyên đi thăm nàng ấy một chút.” Tình quý tần nhìn ánh mắt rưng rưng của Quý U mà khuyên lơn.

Quý U gật đầu “Muội muội hiểu, Quý quý nghi phạm phải sai lầm quá lớn, muội đã hết sức cảm tạ Hoàng thượng nhân từ.” Tuy ngoài miệng nói vậy nhưng Tình quý tần cũng có thể nhìn ra Tích tiệp dư đây là cực lực đè nén bi thương.

“Muội muội có thể nghĩ thoáng đương nhiên tốt nhất, mọi chuyện đều sẽ qua đi. Tỷ tỷ đến nơi rồi, muội muội đi đường cẩn thận.” Nói chuyện đã đến Cảnh Nhân cung của Tình quý tần.

Tình quý tần đứng tại chỗ nhìn bóng dáng đang đi xa dần của Tích tiệp dư, nàng kiếp trước quên không nhiều chuyện, nhất là thời điểm chống lại nữ nhân kia, mỗi ký ức đều khắc sâu.

Nhưng mà Tích tiệp dư thì nàng thật sự không có ấn tượng gì, tỷ muội Quý thị trong hậu cung vốn không có động tĩnh gì lớn, bởi vì chưa từng được sủng ái qua, sớm biến mất giữa hậu cung, trong ký ức mơ hồ hình như là Tích tiệp dư chết trước? Tóm lại đời trước cũng không có Tích tiệp dư này. Nhưng nếu muốn Tình quý tần tin tưởng Tích tiệp dư cũng trùng sinh thì lại không thể, Tích tiệp dư cùng tỷ tỷ nàng quả thực là tình thâm, làm không thiếu chuyện ngu xuẩn, ngu xuẩn nhiều sẽ biến thành thông minh một chút, thế này mới có cơ duyên lọt vào mắt Hoàng thượng.

Nữ nhân kia vẫn chưa nhập cung lúc Quách Tình nàng được sủng ái nhất, nàng đối với những người được thị tẩm cũng không thèm để ý. Thời điểm nàng kia nhập cung, toàn bộ tâm tư của nàng đều dùng để cùng nàng kia tranh đấu, càng không nghĩ tới chuyện khác.

Loại chuyện xảy ra ở niên yến, Tình quý tần ở đời trước không có gặp qua, nàng cũng không hoài nghi đến trên người Tích tiệp dư. Vô luận việc này có khiến người ta không thể tin bao nhiêu, nhưng nàng không tin Tích

https://thuviensach.vn

tiệp dư có bản lĩnh này. Bất quá chỉ là một Quý quý nghi ngã xuống mà thôi, đời trước nàng nhìn các phi tần rơi đài nhiều đến không đếm được, các vị ở phía trên kia, một vị cũng không còn.

Về phần Hoa lương viện cùng Mộng lương đệ vẫn giống như đời trước thôi, đối với hai người kia Tình quý tần có chút ấn tượng, cũng là hai người tự tìm chết.

Tích tiệp dư bất quá chỉ là một biến cố nhỏ khi nàng trùng sinh mà thôi, Tình quý tần không thèm để ý, mang theo cung nữ bên người trở lại Cảnh Nhân cung của mình.

Linh Đông đi phía sau Quý U, trong lòng tràn ngập khủng hoảng, nàng không biết Quý U sẽ đối đãi với mình như thế nào, nhưng nàng biết Quý U có thể dễ dàng làm nàng chết đi không một tiếng động. Nếu trước đây Linh Đông còn ỷ vào lời nói có thể cho nàng đi theo của Quý Như thì bây giờ nàng đã biết nàng ngu xuẩn như thế nào. Quý Như vào lãnh cung, còn nàng bất quá chỉ là một tiểu cung nữ mà thôi, đến lúc này nàng mới đột nhiên nhớ tới thân phận của bản thân.

Đến nội điện Vĩnh Thọ cung, Quý U vừa ngồi, liền cho Linh Đông quỳ xuống.

“Biết ta vì sao bắt ngươi quỳ xuống không?”

Nhìn Quý U không thay đổi sắc mặt, Linh Đông còn muốn giãy giụa lần cuối.

“Nô tỳ không biết, nhưng nếu nô tỳ làm sai chỗ nào, chủ tử liền phạt nô tỳ đi.”

“Muốn ta đem rượu trên bàn tiệc cho ngươi uống vài hớp sao?” Nói xong liền chuẩn bị cho Niệm Hạ đi lấy rượu trên niên yến.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, nô tỳ sai lầm rồi, đều là lỗi của nô tỳ, nô tỳ cũng không dám, là Quý quý nghi buộc nô tỳ làm.” Linh Đông khóc không thành tiếng, nàng đã hết sức kinh hãi. Nàng không muốn uống rượu đó rồi lại biến thành bộ dáng như Quý quý nghi kia.

“Uổng cho chủ tử đối xử với ngươi tốt như vậy, ngươi lại hồi báo ngài như vậy, may mắn chủ tử đối với ngươi sớm đã phòng bị tốt, không uống rượu ngươi rót, ngươi bất nhân bất nghĩa như vậy, làm sao xứng đáng với chủ tử!” Niệm Hạ vì Quý U bênh vực kẻ yếu, nàng đã nhìn ra, chủ tử khẳng định là không uống rượu nàng ta rót, phỏng chừng là đổ vào khăn tay. Chủ tử quả là sáng suốt.

“Ta vẫn luôn biết ngươi không muốn làm việc bên cạnh ta, phạt ngươi đi quét sân cũng là muốn ngươi thanh tỉnh một chút. Nhưng xem ra ngươi không giác ngộ được điều gì, một lần bất trung vạn lần không tha thứ. Ta cảm thấy người ruồng bỏ chủ tử của mình chết cũng không đáng tiếc.”

Linh Đông nghe lời nói của Quý U, sợ tới mức không ngừng dập đầu, đến lúc trán chảy máu cũng không dám ngừng lại. Linh Đông nghĩ, nàng đã thực sự coi thường Quý U, không nghĩ tới người này độc ác lại có tâm kế như vậy, cái gì tỷ muội tình thâm, e rằng chỉ là nàng ta diễn trò mà thôi. Nàng cùng Quý quý nghi đều để cho Quý U đùa bỡn! Nhưng hiện tại trừ bỏ cầu xin Quý U nàng cũng không còn biện pháp nào khác. Chỉ cần tránh thoát lần này, nàng tin tưởng bản thân mình còn có thể xoay người!

“Chủ tử, người tin nô tỳ đi, người lại tin nô tỳ một lần nữa đi. Nô tỳ về sau nhất định hảo hảo hầu hạ chủ tử, tuyệt đối không dám hai lòng, xin chủ tử khai ân!”

“Ngươi đã hầu hạ ta trước khi ta vào cung, ta biết dã tâm của ngươi lớn đến chừng nào, loại nô tài như ngươi ta quả thật không dám dùng. Nhưng lấy mạng của ngươi ta cũng không đành lòng. Ngươi hôm nay liền thu thập đi lãnh cung chiếu cố Quý quý nghi đi.”

https://thuviensach.vn

Quý U không nghĩ để cho Linh Đông chết dễ dàng như vậy. Nàng vẫn muốn đem Linh Đông và Quý Như buộc cùng một chỗ, nàng trước đó đối xử lạnh nhạt với Linh Đông là để nàng ta không giúp gì được Quý Như, cũng không thể cùng Quý Như xé rách mặt, toàn bộ hậu cung còn đang nhìn chằm chằm nàng. Quý Như là tỷ tỷ ruột thịt của nguyên chủ, nàng nếu như đột nhiên lạnh nhạt với Quý Như sẽ bị người khác coi là lòng dạ băng giá, mà kêu gào đánh giết sẽ lại là lòng dạ độc ác.

Quý Như đã vào lãnh cung thì cả đời cũng đừng nghĩ muốn xoay người, để cho Linh Đông đến lãnh cung hầu hạ Quý Như, đem hai người chán ghét nhau, chỉ hận không thể lao vào đánh giết nhau ở cùng một chỗ, có thể thấy hai nàng sinh hoạt ở lãnh cung cũng sẽ không tịch mịch. Ít nhất các nàng còn sống.

“Chủ tử! Không cần! Nô tỳ không nghĩ đi hầu hạ Quý quý nghi! Nàng đã không còn là Quý quý nghi, nô tỳ không muốn cả đời hầu hạ một người như vậy!” Linh Đông hận Quý U thấu xương, nhưng hiện tại không thể không cầu Quý U, Quý Như mà tỉnh dậy không biết sẽ đối xử với nàng như thế nào đâu. Hơn nữa lãnh cung là nơi như thế nào chứ, vừa lạnh lẽo vừa rách nát, đồ ăn cũng là cơm thừa canh cặn.

“Chính ngươi lựa chọn đi, con đường thứ nhất, Linh Đông trộm gì đó bị xử tử; con đường thứ hai, vào lãnh cung hầu hạ Quý quý nghi.” Quý U vẻ mặt lạnh nhạt uống trà.

Linh Đông không muốn chết, nàng chỉ có thể đi lãnh cung!

Nhìn Linh Đông suy sụp đi xuống, Quý U cười nhạt. Xem đi, người còn có đường sống ai lại muốn chết. Nhưng các ngươi muốn sống lại không muốn người khác sống!

“Chủ tử, người đừng khổ sở! Lần này may mắn chủ tử tránh thoát được, bằng không ai sẽ tới xót thương cho ngài.” Niệm Hạ sợ chủ tử khó chịu nên

https://thuviensach.vn

nhanh chóng khuyên nhủ. Đại tiểu thư là ác giả ác báo, hại người không thành lại tự hại mình.

Quý U nhìn Niệm Hạ đang thật lòng ở bên cạnh quan tâm nàng, đúng vậy, nàng còn có người thật lòng quan tâm. Hôm nay diệt trừ được người đối với nàng vừa ghen tỵ, vừa căm hận, Quý Như, cùng với Linh Đông luôn có ý phá rối nàng, đã là thu hoạch rất lớn.

Kỳ thật hôm nay Quý U khóc chính là thương tâm, nhưng không phải vì Quý Như. Lúc nàng nhìn thấy ánh mắt yêu thương đầy quan tâm của phụ thân nguyên chủ, nước mắt liền rơi như mưa, ánh mắt kia thật sự giống như đây là phụ thân của chính nàng.

Mấy đời Quý U đều không có thân nhân, hình như là do ông trời xử phạt, không phải trùng sinh trở thành cô nhi thì cũng là nha hoàn bị bán. Không nghĩ tới kiếp này lại được phụ thân yêu thương như thế, chịu tất cả tội danh cũng không đành lòng làm nàng bị liên lụy. Dù biết điều đấy là dành cho nguyên chủ nhưng Quý U cũng vô cùng cảm động.

Trong trí nhớ nguyên chủ, phụ thân thường ôm chính mình gọi là bảo bối, túm râu tóc hay xé hỏng bức họa của người thì người cũng không nỡ trách phạt Quý U. Quý U nhìn Quý Lĩnh quỳ dưới bậc thang cầu xin Hoàng đế đừng liên lụy nàng, lúc ấy nàng liền bật khóc.

Quý U nghĩ Quý Như sống sót thì sống sót thôi, dù sao, thời điểm qua năm mới mà đổ máu cũng không tốt, nàng ta không chết được. Sự tình so với dự đoán của Quý U phát triển sai lệch đi rất nhiều, ban đầu Quý U muốn phản tác dụng cho Quý Như trúng độc nàng ta đã hạ lên nàng, làm cho Quý Như sau này tuyệt đối không đến trêu chọc nàng nữa.

Lấy tính tình Quý Như bị thua thiệt như vậy làm sao có thể bỏ qua Linh Đông, nàng sẽ thuận thế đem Linh Đông tặng cho nàng ta, Linh Đông muốn sống cũng không được. Lại không ngờ tới nàng ta thế nhưng lại dùng thôi

https://thuviensach.vn

tình dược, trước mặt các quan viên mà đánh mất lễ nghi như vậy, ngoài việc ban chết cùng với bị phế thì không còn con đường nào khác.

Mà mồng một năm mới không thể thấy máu, cho nên tại thời điểm Hoàng hậu lên tiếng nàng cũng tỏ thái độ không muốn Quý Như chết. Quý U đương nhiên có thể mở miệng cầu tình, nhưng nếu nàng làm vậy tương đương với việc nàng làm Hoàng đế khó xử.

Quý Như tại yến hội quan trọng như vậy mà lại luống cuống, không chỉ hại chính nàng, càng làm mất mặt Hoàng đế, mất mặt toàn bộ hậu cung. Một người toàn tâm toàn ý yêu Hoàng đế, sao có thể đi ra nói giúp người làm hắn mất mặt? Nàng cũng không phải Hoàng hậu, Hoàng hậu mới là người phải suy xét đến đại cục.

Quý U sẽ không đi đồng tình với Quý Như, hết thảy là nàng tự làm tự chịu. Mà nàng sẽ thay nguyên chủ hiếu kính phụ mẫu, dùng hết sức lực che chở bọn họ.

Trong Dưỡng Tâm điện, Hoàng đế đang lạnh lùng ngồi trên bảo tọa.

Thích Bạch biết chân tướng chuyện này không chỉ có thế, nhưng hắn không muốn đi thăm dò giúp người có tâm địa độc ác như vậy. Hơn nữa, đã phát hiện thôi tình dược trong cung của Quý quý nghi thì tuyệt đối không thoát khỏi quan hệ với nàng.

Quý quý nghi là loại người theo như cách hành xử của hắn trước đây thì chắc chắn đã bị xử tử, chỉ là năm mới mà thấy máu thì không may mắn mà thôi. Nhưng hôm nay hắn thấy Quý U dùng ánh mắt ướt át nhìn cha nàng, rõ ràng là muốn hắn tha cho Quý quý nghi một mạng lại sợ hắn khó xử nên chậm chạp, không dám mở miệng. Đợi Hoàng hậu lên tiếng mới lộ chút cảm xúc chân thật.

Quý U của hắn quá ngoan, quá hiểu chuyện, nhưng nàng không biết, nàng càng như vậy, hắn lại càng muốn nàng giống như đứa nhỏ, không cần

https://thuviensach.vn

phải hiểu chuyện, hắn cũng sẽ không đau lòng cho nàng.

Thích Bạch trong lòng đang rối loạn, Quý U ngoan như vậy sẽ không trách mình xử lý Quý quý nghi, chung quy là tại Quý quý nghi trước mặt nhiều quan viên như vậy không tuân thủ lễ nghi, một dải lụa trắng hoặc một ly rượu độc mới đúng với quy củ, không phải là đày vào lãnh cung. Không biết nàng đang ở Vĩnh Thọ cung có khóc hay không.

Về phần Hoa lương viện cùng Mộng lương đệ, hắn quả thật không có ấn tượng sâu đậm lắm. Thời điểm trên triều đình không có chuyện gì thì hắn cũng sẽ đến nơi của các vị phi tần có phần chức thấp một chút, bởi vì không có nhiều quan hệ lợi hại. Thích Bạch không hề nghĩ tới chuyện các nàng sẽ có thai, đối với chuyện có con nỗi dõi hắn cũng không thèm để ý. Chỉ cần không phải là mấy nhà hắn chán ghét, những nhà khác có sinh cũng không quan trọng, sinh ra thì liền nuôi lớn thôi.

Thích Bạch cảm thấy buổi sáng cùng Quý U tình nồng mật ý rồi mới tách ra, không ngờ buổi tối lại thành như vậy. Hắn chỉ muốn nhanh chóng đến trước mặt nàng, hống hách với nàng, hôn nàng, thân thiết cùng nàng, không cho nàng suy nghĩ nhiều, nói cho nàng biết hắn chỉ đau lòng vì nàng, hắn chỉ muốn cùng nàng sinh hạ hài tử.

Sắc trời đã muộn nhưng hắn không muốn đến Thừa Càn cung, hắn chỉ muốn đi an ủi tiểu nhân nhi của hắn.

“Đi nói với Hoàng hậu, trẫm đêm nay muốn nghỉ ngơi tại Dưỡng Tâm điện.”

Mà thời điểm Hoàng hậu nhận được tin tức này cũng không nói gì, thưởng cho Tiểu Thịnh Tử đến thông truyền rồi liền cho hắn quay về.

Hoàng hậu nghĩ Hoàng thượng vì chuyện phát sinh đêm nay mà phiền muộn, cũng tốt, đỡ cho hắn đến đây, nhìn khuôn mặt lạnh lùng của hắn, hai người cũng không biết phải nói gì.

https://thuviensach.vn

Chương 23: Lãnh Cung

Trong đêm đó, Quý Lĩnh trở về phủ liền đi tìm Giang thị, mẫu thân của Quý Như.

Quý Lĩnh giận đùng đùng đi vào chính viện, liền hô "Giang Thiên Hà, ngươi tới đây cho ta!"

Giang thị lúc nãy nhận được tin tức nói Quý Lĩnh đi đến chính viện còn không dám tin tưởng, ngoại trừ những lúc hắn vì tiện nhân kia đến đây giáo huấn nàng thì chưa từng tìm nàng làm gì. Một yến tiệc thì có thể xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ nữ nhi của tiện nhân kia xảy ra chuyện?

"Lão gia, làm sao vậy?" Giang thị ra vẻ dịu dàng hỏi.

Quý Lĩnh vừa nhìn thấy bộ dạng dối trá của nàng, lửa giận càng mạnh mẽ.

"Ngươi hỏi bản thân một chút xem đã làm được chuyện tốt gì, lúc trước ngươi hại ta còn chưa đủ, lấy dược kia đưa cho Quý Như làm cái gì?"

Giang thị nghe đến đây thì giật mình, Quý Lĩnh làm sao biết được, chẳng lẽ Như nhi đem dược hạ lên người nữ nhi của tiện nhân kia, nghĩ đến bộ dáng lẳng lơ của Quý U trước mặt đông đảo mọi người, Giang thị hận không thể ngửa mặt lên cười dài.

"Lão gia, ngài nói cái gì vậy! Chuyện năm đó thiếp thật không có lời gì để nói, chỉ là do thiếp thân quá để ý ngài, không thể rời xa ngài, nhưng dược kia đã sớm không còn nữa." Giang thị nghĩ nhiều năm qua nàng đối với hắn là hết lòng hết dạ, dù là tảng đá thì cũng nên bị hâm nóng, nhưng

https://thuviensach.vn

trong mắt hắn cố tình chỉ có tiện nhân kia, chỉ muốn cùng tiện nhân đó sinh hạ hài tử! Quý U thế nhưng lại là đứa không có đầu óc, thật xứng đáng!

Quý Lĩnh không thèm để ý đến lời nàng ta nói, ngươi để ý ta, ngươi không nỡ rời ta, nên ngươi liền bức nữ nhân ta yêu thương chỉ được làm thiếp!

“Giang Thiên Hà, ngươi nên thu lại bộ dáng dối trá của mình đi, ngươi được làm chính thê như ngươi mong muốn thì còn gì không hài lòng nữa? Muốn cho Quý Như tiến cung ngươi cũng đã làm được, nhưng ngươi đưa dược kia cho Quý Như là muốn để nàng hại ai? Đáng tiếc, hại ai cũng không thành, lại hại chính nữ nhi của ngươi! Quý Như lại yến tiệc đánh mất lễ nghi, bị Hoàng thượng biếm vào lãnh cung!”

Giang thị nghe Quý Lĩnh nói chuyện, trong đầu chỉ ong một tiếng, trực tiếp té trên mặt đất. Mờ mịt nhìn Quý Lĩnh, tựa hồ như không hiểu những lời hắn nói.

Giang thị không thể giả bộ được nữa, gào thét “Lão gia, ngài nói bậy bạ gì đó! Là Quý Như hay Quý U, ngài mau nói rõ ràng đi! Ngài nói nhầm rồi đúng không! Không thể nào là nữ nhi của thiếp thân, chắc chắn là nữ nhi của tiện nhân kia!”

Quý Lĩnh nghe thấy nữ nhân này nói chuyện với mình như vậy, chỉ hận không thể cho nàng một cái tát. Chẳng lẽ hai mẹ con nàng muốn hại Quý U nhưng không thành?

“Quý quý nghi, Quý Như, là con gái ngươi! Nghe rõ không? Ngươi cho Quý Như dược là vì muốn ám hại Quý U? Độc phụ, ngươi quả là độc phụ!”

“Ta cho nữ nhi của ta dược cũng chỉ là muốn quyến rũ Hoàng thượng, nếu Quý Như ám hại Quý U thì cũng là nàng bị ép. Một thứ nữ có mẫu thân là tiện nhân như nàng ta, dựa vào cái gì mà leo lên đầu nữ nhi của ta?”

https://thuviensach.vn

“Hạ dược Hoàng thượng chính là tội xét nhà diệt tộc! Ngươi cho rằng Hoàng thượng cũng giống như ta sao? Năm đó ta chỉ là một quan viên nho nhỏ không thể không cúi đầu trước phụ thân ngươi! Vậy mà ngươi cho rằng hạ dược Hoàng đế còn có thể bình an vô sự sao? Đồ phụ nhân ngu ngốc nhưng độc ác có thừa! Phụ thân ngươi đã sớm không còn như ngày xưa, ngươi đừng ỷ vào phụ thân ngươi mà làm xằng làm bậy!”

“Nữ nhi ta cũng chưa kê đơn Hoàng thượng, tại sao lại biếm nàng vào lãnh cung? Nàng làm sao có thể hạ dược chính mình, là Quý U có đúng hay không! Nữ nhi ngươi cùng tiện nhân kia sinh ra đã hại nữ nhi của ta!” Giang thị điên rồi, con gái nàng làm sao có thể hạ dược bản thân, khẳng định là Quý U hãm hại nàng.

“Thái y đều đã kiểm tra tất cả mọi thứ ở hiện trường, trong rượu của Quý Như căn bản là không có dược! Là phát hiện trong cung của nàng! Lục Liễu bên người cũng nói là do chính nàng hạ dược! Lục Liễu theo nàng từ nhỏ, làm sao có thể hại nàng! Là nàng mỗi ngày mong muốn Hoàng thượng đến điên mới tự mình dùng dược! Giống hệt mẫu thân nàng! Kẻ điên! Cùng Quý U một chút quan hệ cũng không có! Cùng Quách thị lại càng không có quan hệ gì! Quách thị có tên, ngươi còn gọi nàng là tiện nhân, ta tuyệt đối sẽ không khách khí!” Quý Lĩnh không chịu được Giang Thiên Hà nói nữ nhân cùng nữ nhi của hắn không tốt như vậy.

“Ta phi! Loại lý do này thì khiến cho ai tin tưởng được! Chính là nữ nhi của tiện nhân kia và ngươi hãm hại! Các ngươi hãm hại mẹ con chúng ta! Các ngươi cũng không sợ thiên lôi đánh xuống hay sao!” Quý U hại con gái nàng, lại không ai đứng ra giúp con gái nàng nói chuyện! Nàng hận không thể bóp chết hai mẹ con tiện nhân mà Quý Lĩnh yêu thương.

Quý Lĩnh không muốn để ý đến nữ nhân điên này nữa “Ngươi chớ đem tội lỗi đổ hết lên người người khác, dược này là ngươi cho Quý Như, người hại chết con gái ngươi cũng là ngươi! Hại người không thành lại hại chính mình thì càng ngu xuẩn! Nếu ta là ngươi thì liền ở trong phòng này cả đời

https://thuviensach.vn

để thay con gái mình tích đức!” Quý Lĩnh nói xong thì phất ống tay áo rời đi.

Giang thị thấy Quý Lĩnh rời đi liền cuống cuồng, bám vào chân hắn kêu khóc “Ta sai lầm, đều là ta sai lầm. Ngươi hận ta cũng được, nhưng Như nhi cũng là con gái của ngươi, là nữ nhi ruột thịt của ngươi! Ngươi làm sao lại nhẫn tâm để nàng ở tại một nơi như lãnh cung. Không phải Quý U được sủng ái sao, ngươi làm cho nàng mau mau cứu Như nhi ra đi, về sau ta sẽ không tìm Quách thị gây phiền toái nữa.”

Quý Lĩnh tuy cũng không muốn để cho Quý Như sống trong lãnh cung, nhưng nghe Giang thị nói chuyện, hắn cũng biết là các nàng muốn hại Quý U nhưng không thành. Không cần biết vì sao mọi chuyện lại ra như vậy, hắn không quản! Bất kỳ ai muốn gây bất lợi với tiểu nữ nhi của hắn, hắn đều hận không thể đẩy các nàng vào lãnh cung! Hắn chỉ muốn U U sống thật tốt. Mà Quý Như, để cho nàng vào lãnh cung hảo hảo suy nghĩ lại cũng tốt, để nàng thông minh hơn, như vậy sống trong hậu cung mới đảm bảo được an toàn.

“Hoàng thượng đã hạ ý chỉ, đến cả ta cũng bị phạt đóng cửa trong nhà kiểm điểm, thiếu chút nữa là liên lụy đến Quý U! Chính ngươi hại con gái ngươi còn chưa đủ hay sao? Ngươi cũng ở trong viện của mình đóng cửa lại hối lỗi đi!” Quý Lĩnh nói xong, cúi người xuống bỏ tay Giang thị đang nắm góc áo hắn ra, liền quay đầu đi thẳng.

Giang thị cúi đầu, không dám chấp nhận hiện thực, nàng hại con gái mình sao? Không phải! Căn bản chính là Quý U làm hại! Không được, nàng muốn gặp Quý U!

Trở lại thiên viện, Quý Lĩnh chỉnh đốn trang phục, trong viện này một gốc hoa, một cây cỏ cũng là do Quách thị vì Quý Lĩnh mà sắp xếp, phong cảnh tuyệt đẹp. Quý Lĩnh chậm rãi đi vào nội thất, liền nhìn thấy Quách thị

https://thuviensach.vn

đang gục đầu bên bàn trang điểm chờ hắn về. Hắn liền đi tới ôm lấy nàng đang mệt rã rời, muốn đặt nàng lên giường.

Quách thị lúc này mới biết Quý Lĩnh trở lại, đến lúc hắn đặt nàng lên giường, nàng nhanh chóng dụi dụi mắt.

“Lão gia, ngài đã trở lại! Trên yến hội chắc chắn là chưa ăn no đúng không? Diệp Dung gọi người chuẩn bị bữa ăn đêm cho lão gia nhé.” Quách thị vội vàng giúp Quý Lĩnh thoát triều phục, lại nhanh chóng khoác thêm áo cho hắn.

Quý Lĩnh nhìn nữ nhân bận rộn trước mắt, ôm nàng càng thêm chặt. Quách thị cũng chậm rãi ôm đáp lại hắn, suy đoán có phải hắn ở trên yến tiệc gặp phải chuyện gì phiền lòng hay không.

“Diệp Dung, nàng thật sự không hận ta sao? Ta để cho nàng vốn sẽ trở thành chính thê lại biến thành thiếp, ta để cho U U cùng Hạo Hạo rõ ràng sẽ thành đích tử, đích nữ lại biến thành thứ tử, thứ nữ. Vô luận là có bao nhiêu yêu thương cũng không thể bù lại được chuyện nàng và các con luôn bị kém một bậc so với người ngoài, là ta có lỗi với nàng và các con.” Quý Lĩnh mỗi lần nghĩ tới chuyện này lại sợ nàng lừa hắn, kỳ thật nàng chắc chắn hận hắn đến vô cùng.

“Lão gia, sao ngài lại hỏi cái này nữa vậy. Chúng ta đã trải qua nhiều năm như vậy, trong phủ ngài cũng không nạp thêm người khác, luôn luôn sủng ái thiếp, thiếp đã thấy rất đủ, về sau có được U U và Hạo Hạo thì mọi thứ đã trở nên viên mãn. Chuyện năm đó thiếp thân biết rõ, nếu ngài không cưới Giang thị, chẳng những không bảo vệ được Quý gia mà cũng thể không bảo vệ được thiếp, bây giờ cũng sẽ không có U U cùng Hạo Hạo, không có ai ngoài thiếp biết rõ ngài có bao nhiêu khó xử cùng tự trách. Kiếp này thuận buồm xuôi gió, được ở bên cạnh ngài cùng hai con, Diệp Dung thật sự không hận ngài. Thiếp nha, đời này chỉ nghĩ được cùng ngài sống thật tốt, yêu ngài thật lâu, giúp ngài chăm sóc sức khỏe, bảo trọng thân

https://thuviensach.vn

thể, chúng ta sống lâu thêm vài năm, nhìn U U và Hạo Hạo sống thật tốt là hạnh phúc rồi.”

Quách thị nói xong, trong mắt rưng rưng, ôm Quý Lĩnh thật chặt, nàng thật sự rất yêu nam nhân này, có lẽ năm đó nàng từng trách hắn không cẩn thận trúng kế, nhưng lại không cách nào hận hắn. Hắn một đêm sai lầm để cho Giang thị có được một đứa nhỏ, nhưng cuộc sống sau này không hề để ý đến Giang thị nữa. Hắn dùng cả quãng đời còn lại ở cùng nàng, cùng nàng sinh hạ hài tử, nàng biết hắn có bao nhiêu khó khăn, khổ sở, nàng hận hắn không nổi, chỉ có thể càng lúc càng yêu hắn nhiều hơn.

Quý Lĩnh cố gắng đè nén nước mắt, ôm người hắn yêu thương vào lòng “ Nàng muốn trách ta thì trách đi, dù sao đời này nàng vẫn phải ở bên cạnh ta. Nàng chỉ có thể cùng ta trọn đời trọn kiếp, kiếp sau lại tiếp tục trừng phạt ta.” Kiếp sau một chút sai phạm hắn cũng sẽ không mắc phải!

Quách thị đánh nhẹ Quý Lĩnh một cái “Ngài biết là tốt rồi, chúng ta đã già như vậy rồi, thiếp có muốn chạy cũng không được a. Nhanh dùng đồ ăn khuya thôi, nhưng mà tối nay có chuyện gì phát sinh sao?”

Quý Lĩnh nắm tay Quách thị đến bàn ăn, vừa ăn khuya vừa kể lại cho nàng nghe chuyện của Quý Như tối nay.

Quách thị nghe xong thì kinh ngạc, nhìn Quý Lĩnh, không thể tin được là loại sự tình này cũng có thể xảy ra “Lão gia, có phải là có việc ngấm ngầm xấu xa gì xảy ra không? Điều này cũng quá khó để khiến người ta tin được.”

Quý Lĩnh tâm trạng đã bình phục rất nhiều “Ta cũng cảm thấy như vậy, nhưng vừa rồi ta có đi gặp Giang thị, biết được dược là do nàng ta đưa cho Quý Như, phỏng chừng là chuẩn bị hại người khác nhưng chính bản thân lại dùng nhầm, Lục Liễu muốn giúp nàng thoát tội nên mới phải nói như vậy.

https://thuviensach.vn

Mấu chốt là Hoàng thượng không muốn tra xét kĩ, Quý Như làm như vậy đã đánh mất hết thể diện của Hoàng thượng rồi.”

Quách thị không yên lòng hỏi “Lão gia, hoàng cung đáng sợ như vậy, U U của chúng ta làm sao bây giờ?”

“Ta cảm thấy Hoàng thượng rất sủng ái U U, chắc hẳn vì ta là phụ thân con bé nên Hoàng thượng chỉ phạt ta ba tháng bổng lộc và đóng cửa kiểm điểm mà thôi, nàng biết không, với tội của Quý Như, ta có bị giáng chức thì cũng là nhẹ rồi.” Quý Lĩnh đêm nay nhìn thấy tiểu nữ nhi của mình thì yên tâm rất nhiều, U U chiếu cố bản thân rất tốt, chỉ là nhìn thấy hắn thì khóc mà thôi. Giống hệt như lúc bé, động một chút là khóc. Hắn vậy mà quên mất chuyện bản thân hắn cũng khóc vậy.

Quý Lĩnh thấy vẻ mặt của Quách thị đã buông lỏng mới nói tiếp “Đêm nay ta nhìn thấy U U nở nang rất nhiều, có thể thấy là con bé không phải chịu khổ gì. Nàng yên tâm đi, nữ nhi của chúng ta sống trong cung rất tốt. Ta nghỉ ngơi ba tháng cũng rất tốt, có thể bồi nàng và Hạo Hạo vui vẻ.”

Quý Lĩnh nói xong ôm Quách thị hướng đến trên giường, chỉ chốc lát sau, Quách thị cái gì cũng không nhớ ra nữa.

--- ---------ta là đường phân cách---- -------

Thời điểm Quý Như cố sức mở mắt ra, nàng là bị lạnh mà tỉnh, nhìn thấy sa giường màu xanh nhạt ảm đạm, cũ rách chứ không phải sa giường quen thuộc trong cung nàng, hơn nữa, lúc ở trong cung của mình, nàng có bị lạnh bao giờ đâu? Lục Liễu lười biếng quên thêm than sưởi ấm cho mình sao?

Đột nhiên Quý Như mở to mắt. Ký ức trên đại điện đêm qua lần lượt kéo đến, nàng hô to một tiếng.

https://thuviensach.vn

Lục Liễu nghe được âm thanh liền nhanh chóng chạy vào, thấy Quý Như đang ngồi trên giường, hai tay dùng sức tự đánh vào đầu mình.

“Chủ tử, chủ tử! Ngài làm sao vậy? Không thoải mái ở đâu sao?” Quý Như ngồi dậy, nhìn Lục Liễu đang tiến lên xem xét mình, một bàn tay đánh thật nhanh lên mặt Lục Liễu, dường như chưa hết giận cả hai tay đều đánh tới.

“Tiện nhân, ngày hôm qua ngươi nói về ta như thế nào? Tại sao ta lại ở đây? Người ở đây nên là Quý U mới đúng!” Quý Như mơ hồ nhớ một số cảnh tượng, nhớ bộ dáng rên rỉ của chính mình, lại nhớ Lục Liễu quỳ trên mặt đất nói mình dùng nhầm thôi tình dược. Nàng lúc ấy thần chí không rõ, nhưng bây giờ cứ nghĩ mãi về bộ dáng mình khi đó.

“Chủ tử, nô tỳ cũng không biết. Chỉ biết Tích tiệp dư không bị trúng thôi tình dược, ngược lại chủ tử lại bị như thế. Tại hiện trường không có một chút chứng cứ có lợi cho chủ tử, nô tỳ không còn cách nào khác, nếu để cho Hoàng thượng biết chủ tử muốn hãm hại Tích tiệp dư, thì chủ tử nhất định sẽ bị ban chết!”Lục Liễu đè nén sự buồn bã trong lòng, dốc sức khuyên nhủ Quý Như.

“Có phải Linh Đông phản bội ta hay không? Linh Đông đang ở đâu?” Quý Như muốn biết có phải Linh Đông hạ dược trong rượu của nàng hay không.

“Tìm ta làm cái gì? Ta phi! Còn xem bản thân mình là Quý quý nghi sao? Bất quá chỉ là một nữ nhân điên trong lãnh cung thôi, là một nữ nhân thanh danh dâm phụ. Ta phản bội ngươi? Ta là bị ngươi làm liên lụy thì có! Quý U căn bản đã sớm biết chúng ta có vấn đề, rượu nàng không hề uống, còn về phần ngươi tại sao lại ngu xuẩn dùng nhầm dược, ai mà biết được!” Linh Đông cũng nghe thấy động tĩnh, vẻ mặt mang đầy hận thù đi vào.

https://thuviensach.vn

Quý Như hai mắt đỏ bừng nhìn Linh Đông đang đứng trước mặt, một tiện tỳ như vậy cũng dám cười nhạo nàng sao? “Ta giết ngươi! Chính là ngươi cùng với Quý U thông đồng hại ta đúng không? Ngươi gọi Quý U đến cho ta!” Quý Như nói xong liền đánh về phía Linh Đông, đẩy ngã rồi ngồi lên người Linh Đông đánh xuống.

Linh Đông gần đây chuyên lo quét sân viện nên khí lực của nàng lớn hơn rất nhiều, chỉ chốc lát sau đã kéo Quý Như đến dưới thân, một bàn tay liền đánh lên trên mặt của nàng ta. Ngoài miệng la lớn “Ngươi dám đánh ta? Ngươi cũng xứng sao? Cả hai chúng ta đều đang ngẩn người ở lãnh cung, ta mà thông đồng với Quý U thì bây giờ đứng ở nơi rách nát này làm cái gì? Gọi Quý U đến? Ta trước kia không coi nàng là chủ tử, hiện tại nàng càng không phải là chủ tử của ta, ta bây giờ chỉ là nô tỳ hầu hạ một tiện phụ ở lãnh cung như ngươi thì có cái gì mà đòi gọi Tích tiệp dư nương nương đến?”

Lục Liễu vừa bị Quý Như đánh vài bạt tai nên cũng mang lòng oán hận, từ nhỏ đi theo Quý Như cũng không tốt đẹp gì, nay vì bảo vệ tính mạng của nàng mà nàng còn đánh mình. Lục Liễu nhìn chủ tử bị đánh cũng không tiến lên hỗ trợ.

Trong lãnh cung trống trải lạnh lẽo chỉ còn lại tiếng chửi rủa cùng đánh mắng.

https://thuviensach.vn

Chương 24: Mùng Một

Mùng một đầu năm, trời vừa sáng, khắp nơi đều là sương mù.

Gió lạnh thấu xương, nhưng ở tại quảng trường có một hàng dài nhạc công trang trọng, nghiêm túc, âm thanh tấu nhạc vang tới tận trời.

Văn võ bá quan đều tập trung tại quảng trường Bảo Hòa điện để nghe Hoàng đế chúc Tết, mừng năm mới. Chuyện tối hôm qua, bọn họ giống như là không biết một chút gì, tất cả đều quỳ theo cấp bậc bái triều.

Lúc đứng lên, hai Học sĩ hàn lâm viện tuyên đọc lời tổng kết năm cũ và chúc mừng năm mới đầy triển vọng. Tuyên đọc xong, chúng đại thần lại quỳ lạy lần nữa, sau đó Hoàng đế bệ hạ phát hà bao cho từng quan viên xem như phần thưởng, việc chúc Tết cũng đã hoàn tất.

Lúc kết thúc tiết trời vẫn còn sớm, Thích Bạch liền mang theo Tiểu Thịnh Tử đi đến Vĩnh Thọ cung.

Tiểu Thịnh Tử cố hết sức chạy theo Hoàng đế, giờ này Tích tiệp dư còn chưa có thức dậy đâu nha, ngài sốt ruột cái gì a. Nhưng mà hắn cũng không dám nói, cứ như vậy nửa đi nửa chạy theo Hoàng đế hướng về Vĩnh Thọ cung.

Niệm Hạ cùng Xuân Thúy thấy Hoàng đế mới giờ này đã đến Vĩnh Thọ cung liền nhanh chóng quỳ xuống nghênh đón. Thích Bạch nói câu đứng lên đi, rồi vội vàng tiến vào nội điện, hơn nữa hắn còn đóng cửa lại.

Tiểu Thịnh Tử đứng bên ngoài phát hiện bên người Niệm Hạ có thêm người mới.

https://thuviensach.vn

Xuân Thúy chính là nhị đẳng cung nữ của Vĩnh Thọ cung, phụ trách việc vặt, nhưng chủ tử đem Linh Đông điều đi lãnh cung chiếu cố Quý quý nghi nên nàng mới có thể đến hầu hạ chủ tử. Tuy rằng các nàng đều không biết tối qua xảy ra chuyện gì, nhưng chuyện Quý quý nghi bị biếm vào lãnh cung các nàng vẫn biết được.

Thích Bạch vừa tiến vào nội thất liền cởi áo khoác ra. Vừa từ bên ngoài trở về, không thể để khí lạnh ảnh hưởng đến U U của hắn được. Vén sa giường lên, hắn liền nhìn thấy Quý U đang nằm sấp, ngủ say trên giường. Bờ môi nở nang hơi chu ra, Thích Bạch không hề nghĩ ngợi hôn lên môi nàng, đây là điều hắn đã tưởng niệm cả đêm qua.

Sợ đánh thức nàng nên động tác của Thích Bạch cũng không lớn, hôn hai cái, nhẹ nhàng miết môi nàng rồi cởi quần áo lên giường cùng nàng nằm xuống. Hắn không muốn nàng nằm sấp mãi như vậy nên vươn tay ôm nàng vào lòng, nhìn nàng ngoan ngoãn tìm tư thế quen thuộc nhất rồi lại ngủ say, hắn mới yên tâm.

Lúc Quý U ngủ không thích mặc quần áo, nàng cũng không cho hắn mặc, nói không thoải mái. Thích Bạch lúc ấy ngoài miệng thì trách cứ nàng yếu ớt, trong lòng lại đặc biệt hưởng thụ. Da thịt Quý U mịn màng, trắng trẻo, kề bên da thịt hắn, hai con thỏ lớn của nàng dính sát vào lồng ngực hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn lại áp lên cổ hắn, từng hơi thở của nàng hắn đều có thể cảm nhận được, cánh tay thon nhẹ ôm lấy cổ hắn, Thích Bạch cứ ôm nàng như vậy, ngắm mãi không chán.

Nhìn một chút đã cảm thấy không thỏa mãn, tay liền tiến lên sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn, cái mũi nhỏ khéo léo, đôi tai đáng yêu, tràn ngập dục vọng vuốt ve đôi môi gợi cảm của nàng, thẳng đến khi đôi môi ngày càng đỏ tươi, tiên diễm, hắn mới không nhịn được nữa, liền ngậm lấy môi nàng.

Thích Bạch vừa hôn lên thì không dừng lại được nữa, trực tiếp để nàng nằm ngang trên giường, áp lên người nàng. Cái lưỡi linh hoạt của Thích

https://thuviensach.vn

Bạch cạy mở răng nàng, tham lam cướp lấy từng hơi thở của nàng, thẳng đến khi nàng hô hấp nặng nhọc, ân một tiếng chậm rãi mở hai mắt, Thích Bạch mới thỏa mãn, dừng động tác, ngắm Quý U.

Quý U chưa kịp thích ứng, híp mắt nhìn Thích Bạch, bĩu môi một cái rồi… nghiêng người ngủ tiếp.

“Bại hoại, thật vất vả mới không nghĩ tới ngài, bây giờ thiếp ngủ ngài cũng chạy đến trong mộng quấy rối. Mau tránh ra, thần thiếp muốn ngủ!”

Thích Bạch nghe nàng đuổi hắn tránh ra cũng không thấy giận, cứ vui vẻ ân một tiếng. Hắn cũng thương xót nàng vừa mới ngủ được nha, so với nụ hôn nóng cháy lúc nãy, làm cho nàng không thở được, lúc này hắn hôn nhẹ nhàng, hôn lên cái cổ non mịn của nàng, dừng lại trước ngực nàng, không ngừng qua lại liếm lên hai con thỏ lớn, tay cũng không hề nhàn rỗi, hướng về dưới thân nàng tìm kiếm.

Tiểu nhân nhi của hắn thật mẫn cảm, Thích Bạch không thèm để ý Quý U nổi lên phản ứng, giãy giụa muốn ngủ, cứ tiếp tục nỗ lực khiêu khích nàng. Thích Bạch hôn một đường xuống thẳng phía dưới, đến nơi hắn yêu thương hung hăng hôn lên, tiểu nhân nhi này rốt cuộc chịu không nổi rên rỉ “Ân…A…” thành tiếng. Lúc này Thích Bạch mới đến bên tai nàng, dụ hoặc hỏi “Làm sao vậy U U?Bảo bối của trẫm muốn sao?”

Quý U đã tỉnh nhưng không thèm để ý hắn vì nàng còn muốn ngủ tiếp, tối qua nàng thức rất khuya mới ngủ được. Nhưng nàng đâu có hôn mê, loại thời điểm này, làm sao mà nàng không có phản ứng cho được.

Đôi chân thon dài của Quý U quấn lên eo Thích Bạch, môi nàng ghé vào tai hắn, thổi một hơi, vừa ngậm vừa nói.

“Nhanh lên, bảo bối muốn.”

https://thuviensach.vn

Cả người Thích Bạch run lên, cảm nhận được sự phản ứng mãnh liệt của bản thân, nắm chặt lấy eo nhỏ của nàng, ra sức tiến lên trong cơ thể nàng.

“Bảo bối sao lại ngoan như vậy, thật là chọc người yêu mến.” Thích Bạch hôn lên tai của Quý U, nhìn tay của hai người đan vào nhau, một đôi vòng ngọc sáng lấp lánh ở cùng một chỗ.

“Ân... A… Chàng một chút cũng không ngoan, thiếp không thích chàng nữa.” Quý U cắn lên bả vai của hắn.

“Trẫm về sau càng lúc càng ngoan, U U thích trẫm nhiều hơn nữa được không?”

Thích Bạch chăm chú nhìn vào mắt nàng, nói lời thật lòng.

Nhìn Thích Bạch nghiêm túc hỏi mình, Quý U liền nói “Được”. Làm cho Thích Bạch càng kích động hơn, tiếp tục dùng sức.

Thẳng đến lúc Quý U mệt mỏi, chân đau, lưng nhuyễn, nàng đành dụ dỗ Thích Bạch “U U thật sự không được, chúng ta nghỉ ngơi một chút được không, người ta muốn nghỉ ngơi mà.” Thích Bạch thấy nàng thật sự mệt mỏi mới tăng tốc đụng thêm vài cái kết thúc buổi sáng hoan ái này.

Đến lúc hô hấp của cả hai đều đã bình phục, Thích Bạch liền cho người mang nước nóng tới, cùng Quý U tắm rửa, lúc tắm cũng không nhịn được làm một lần nữa, nhìn thấy tiểu nhân nhi được hắn để trong bồn tắm, cùng hắn điên đảo, hắn không cách nào khống chế được bản thân, không ngừng va chạm trong thân thể nàng.

Thời điểm Thích Bạch ôm Quý U đến trên giường, dù chỉ một chút khí lực để cách xa nam nhân này nàng cũng không có, lúc này hắn chỉ ôm nàng vào trước ngực, ngắm nàng chăm chú.

https://thuviensach.vn

Nghỉ ngơi trong chốc lát, Thích Bạch mới chậm rãi mở miệng "Bảo bối, nàng có trách trẫm đem Quý quý nghi biếm vào lãnh cung không?"

Quý U nghe thấy lời này liền kinh ngạc mở mắt "Vì sao lại trách ngài, tuy rằng thần thiếp không biết vì sao tỷ tỷ lại trở nên như vậy… Nhưng trước mặt tất cả mọi người làm như thế là đánh mất thể diện của ngài. Thần thiếp cũng biết nếu ngài không làm như vậy sẽ không ngăn được lời xì xào của các đại thần. Thần thiếp vô cùng cảm kích Hoàng thượng đã không xử tử tỷ tỷ, càng cảm tạ ngài không xử phạt phụ thân, càng thấy may mắn vì ngài không chán ghét thần thiếp…"

"Suy nghĩ lung tung! Trẫm làm sao lại chán ghét nàng, Quý quý nghi là Quý quý nghi, nàng là nàng, trẫm cũng chỉ thích nàng mà thôi! Hiểu chưa? Sau này không cho phép nàng gọi nàng ta là tỷ tỷ nữa."

Thích Bạch không muốn U U của hắn nhớ tới nữ nhân kia nữa, có người tỷ tỷ như vậy chỉ làm cuộc sống nàng thêm khổ sở thôi! Phương pháp đơn giản nhất là quên nàng ta đi, tốt nhất là trong lòng U U cũng chỉ có mình hắn mà thôi!

Nói xong phát hiện thấy giọng điệu của mình không tốt lắm, muốn nói tiếp lại bị Quý U hôn lên môi "U U biết, ngài khẳng định là thích U U mà."

Thích Bạch cười cười rồi ôm nàng thật chặt, đây là nữ nhân của hắn.

"Hoàng thượng, U U đem Linh Đông đưa tới hầu hạ Quý quý nghi được không?"

"Vậy người bên cạnh nàng có đủ dùng không?" Linh Đông là ai Thích Bạch cũng không biết, phái đi chiếu cố thì cứ đi thôi, dù sao ở trong lãnh cung có người chiếu cố hay không cũng như nhau. Chính là U U có đủ người hầu hạ bên người là được.

https://thuviensach.vn

Quý U cũng muốn nói cho Hoàng đế nghe nàng cùng Quý Như quan hệ không hề tốt như vậy. Mỗi ngày đều diễn cảnh tỷ muội tình thâm thật là bất đắc dĩ. Nói cho Hoàng đế biết thì lúc Quý Như tiếp tục bày mưu tính kế, Hoàng đế cũng không cần quan tâm đến cảm nghĩ của Quý U để rồi lại tha cho nàng ta.

“Quý quý nghi quả thức khiến trẫm chán ghét, nàng ta bị biếm đến lãnh cung hoàn toàn là tự làm tự chịu, cùng nàng không có chút quan hệ nào. Trẫm nhìn ra Quý Lĩnh là thật sự yêu thương nàng, trẫm sẽ sắp xếp để nàng cũng ông ấy gặp mặt.”

“Thật sao?” Quý U rất muốn gặp mặt phụ thân nàng, tốt nhất là cũng có thể trông thấy mẫu thân, nên nàng vô cùng hưng phấn.

Thích Bạch nhìn nàng như vậy lại muốn cười. Chỉ chút chuyện như vậy thì hắn lừa nàng làm gì, đợi lúc Quý Lĩnh hạ triều thì hắn an bài cho bọn họ gặp mặt cũng chỉ là chuyện hết sức đơn giản. Nhưng hắn liền nghĩ tới chuyện mình vừa phạt Quý Lĩnh ba tháng đóng cửa kiểm điểm thì không cười được nữa. Tuy rằng hắn phạt như vậy là không nặng, đích nữ của Quý Lĩnh phạm tội như vậy, dù bị giáng cấp cũng không lạ. Nhưng Quý Lĩnh cũng là phụ thân của U U!

“Tất nhiên là thật, ba tháng sau trẫm sẽ cho nàng gặp phụ thân.” Thích Bạch đảm bảo với nàng.

Quý U biết gần đây thì không thể nào gặp được, phụ thân vì chuyện của Quý Như mà phải đóng cửa kiểm điểm. Nhưng chỉ bao nhiêu đó thôi cũng đủ khiến nàng thỏa mãn, về phần mẫu thân, hắn là sẽ sớm gặp được thôi. Dù sao thì chuyện Quý Như bị biếm vào lãnh cung, mẫu thân của nàng ta cũng sẽ tới gặp nàng, lúc đó mà không mang theo mẫu thân nàng cùng tiến cung thì không có chuyện gì để nói cả!

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, ngài đối với U U thật tốt.” Nói xong liền leo lên người hắn, ôm thật chặt.

Thích Bạch hưởng thụ cảm giác Quý U ỷ lại mình, trong lòng vẫn thấy thấp thỏm. Thích Bạch nghĩ nàng hiện tại đang cao hứng như vậy, hắn có thể tranh thủ giải thích chuyện của Hoa lương viện cùng Mộng lương đệ, nhưng mà, hắn cũng không biết phải giải thích như thế nào.

“Hoàng thượng, U U cũng muốn cùng ngài sinh hạ hài tử, chỉ thuộc về hai chúng ta.” Quý U ghé người lên ngực Thích Bạch, nói xong thì cảm nhận được hô hấp của hắn cứng lại.

Thích Bạch nâng đầu nàng lên, nhìn đôi mắt hồng hồng của nàng hỏi “Trách trẫm sao? Oán trẫm sao?” Hắn rất khẩn trương, sợ nàng nói không oán không trách nhưng cũng sợ nói nói oán hắn, trách hắn.

Nước mắt Quý U rơi lã chã trên tay Thích Bạch đang giữ cằm nàng, nàng cũng cảm thấy xót xa.

“Ta tự nói với bản thân không thể oán chàng, không thể trách chàng, mỗi nữ nhân trong hậu cung đều yêu chàng giống như ta vẫn yêu, ta không có tư cách đi oán giận. Nhưng nó không nghe lời ta nói.” Hình như nàng không có thói quen xưng “Ta”, hình như nàng cũng không có thói quen nói lời yêu trực tiếp như vậy, nàng nói chuyện không thông thuận chút nào, nói đến cuối lại nắm tay Thích Bạch đặt lên ngực nàng, làm hắn cảm nhận được nhịp tim nàng đang đập vì hắn.

“Nó không nghe lời ta nói, tối qua đến giờ nó vẫn nhói đau, đau đến không ngủ được, đau đến mức làm cho ta không kiềm chế được phải nhớ chàng, đau đến lòng dạ tan nát buộc ta phải quên chàng.” Quý U nói đến câu cuối cùng đã là đau khóc thành tiếng, dường như lòng đầy đau đớn chỉ có thể phát tiết qua tiếng khóc.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch cảm nhận nhịp đập của nàng, nỗi đau của nàng như thấm vào bàn tay hắn, truyền vào lòng hắn. Khóe mắt Thích Bạch cũng đã ướt át, nàng là nữ nhân của hắn, là U U của hắn.

“Nàng không cần khổ sở như vậy có được không, đều tại trẫm không tốt, đều là trẫm không đúng, sau này trẫm tuyệt đối sẽ không như vậy nữa được không, trẫm sẽ chỉ cùng U U sinh hạ hài tử có được không? Không cho phép nàng quên trẫm!” Thích Bạch nghĩ, Quý U dù oán hắn, trách hắn, hận hắn cũng được, chỉ cần nàng đừng khóc, nàng khóc lòng hắn cũng đau. Tối qua hắn đã suy nghĩ rõ ràng rồi, hắn không thích nữ nhân khác, càng không cùng nữ nhân khác sinh đứa nhỏ.

Hắn thích nàng yêu hắn sâu đậm, hắn để ý đến tâm tình của nàng, nàng không vui hắn sẽ dỗ dành, nàng khó chịu hắn lại hận bản thân không thể khó chịu thay nàng. Hắn không biết yêu là như thế nào nhưng hắn biết hắn thích Quý U.

“Về sau trước mặt ta không cần quy củ nữa, ta và nàng, ta sẽ luôn nói như vậy.” Thích Bạch tiếp tục nói bên tai Quý U.

Nhìn nàng gật gật đầu rồi lại chôn đầu vào ngực hắn ngủ, Thích Bạch chỉ thấy dở khóc dở cười. Vốn muốn tiếp tục nói chuyện với nàng, nhưng thấy nàng tối qua chắc là không ngủ đủ nên đành thôi, mà kệ, tự hắn biết là được rồi.

Thích Bạch đắp chăn cho Quý U, khóe miệng khẽ cười, cũng chuẩn bị cho một giấc ngủ ngon. Tối qua hắn cũng chưa ngủ đủ đâu.

https://thuviensach.vn

Chương 25: Họa

Dù có bao nhiêu sóng ngầm đang mạnh mẽ hoạt động thì đều được che giấu dưới một lớp bình tĩnh dày đặc.

Tất cả các phi tần trong hậu cung đều sinh hoạt như bình thường, ai muốn tụ tập một chỗ nói chuyện phiếm thì tụ tập, ai muốn đi Ngự hoa viên chờ Hoàng thượng thì đi Ngự hoa viên, ai nên thành thật dưỡng thai thì cũng tạm thời án binh bất động.

Ngày đầu năm ở Hoằng La quốc vô cùng nhàn nhã, các đại thần trừ khi có việc đại sự cần bẩm báo hoặc là được Hoàng đế triệu kiến mới vào triều, còn lại đều ở nhà đón năm mới. Các phi tần cũng không cần đi thỉnh an, chỉ cần hưởng thụ không khí tốt lành này là được, tóm lại là chỉ cần ở trong cung của mình ngẩn người là xong.

Mùng một Hoàng đế đã khai bút, tuy rằng có thể xử lý quốc gia đại sự nhưng cũng không cần thiết triều.

Nghe nói buổi tối giao thừa Hoàng thượng cũng không nghỉ tại Thừa Càn cung nhưng mọi người cũng không tỏ thái độ gì, yến tiệc xảy ra chuyện lớn như vậy, Hoàng thượng không có tâm tình gì cũng là chuyện bình thường. Ngày mùng một, Hoàng thượng theo lệ thường phái người ban cho mỗi phi tần một cái hà bao, các thái giám cung nữ cũng có hà bao tương xứng với thân phận, toàn bộ hậu cung đều ngập trong không khí vui mừng.

Nhưng mà buổi tối ngày mùng một, người được thị tẩm lại là Tích tiệp dư, mọi người đồng loạt thở dài, chuyện Quý quý nghi rõ ràng là không ảnh hưởng tới chuyện Hoàng thượng sủng Tích tiệp dư một chút nào.

https://thuviensach.vn

Mùng hai là ngày tế tổ, Hoàng đế cùng Hoàng hậu mang theo các phi tần đi Vĩnh Phúc điện bái tế tổ tiên Thích gia. Khi lễ bái hoàn thành thì cùng nhau hồi cung.

Quý U đang nghe Minh chiêu nghi cùng Vân thục viện biểu đạt các nàng đối với chuyện của Quý Như tiếc hận như thế nào, nàng chỉ có thể miễn cưỡng cười, không nói gì. Quý U cảm thán trong lòng, đôi khi làm người chỉ có thể như vậy, nếu như nàng cùng Quý Như sớm xé rách mặt thì không chừng hiện tại nàng là người bị hoài nghi nhiều nhất, nhưng nàng vẫn luôn đối với Quý Như tỷ muội tình thâm nên hiện tại chẳng những không ai hoài nghi nàng, mà còn ở ngoài mặt an ủi, quan tâm nàng, tuy rằng trong lòng các nàng ấy đang sung sướng khi người khác gặp họa.

Sau khi yến tiệc tất niên trôi qua, thì các phi tần trong hậu cung đang chuẩn bị lễ vật Tết nguyên tiêucho Hoàng thượng, Hoàng thượng mà hài lòng lễ vật của ai thì khẳng định sẽ tìm người đó thị tẩm, còn không hài lòng thì chỉ cần khen ngợi hai câu là được rồi. Các nàng đều vắt óc nghĩ thật lâu, chuẩn bị thật tốt mới dám đem lễ vật dâng lên Hoàng thượng, tuy các nàng không biết Hoàng thượng có để tâm đến những lễ vật này hay không nhưng cũng sẽ tuyệt đối không buông tha một chút cơ hội nào có thể làm Hoàng thượng lưu lại ấn tượng về mình.

Hoàng hậu cùng phủ nội vụ lại đang bận bịu chuyện khác, tuy rằng lúc cử hành quốc yến có sự cố xảy ra, nhưng gia yến này cũng không thể để cho tâm tình của Hoàng thượng không tốt được. Cho nên phủ nội vụ dồn hết sức lực chuẩn bị yến tiệc đêm nguyên tiêu, hy vọng Hoàng thượng vừa lòng, người của phủ nội vụ chạy đến Thừa Càn cung bao nhiêu chuyến cũng không thấy mệt.

Lễ vật Tết nguyên tiêu Quý U đã nghĩ ra rồi, cho nên nàng rất nhàn rỗi, có thừa thời gian đến Dưỡng Tâm điện quấy rối Hoàng đế nha.

https://thuviensach.vn

Khung cảnh trong Dưỡng Tâm điện lúc này là, Thích Bạch đang nghiêm túc phê duyệt tấu chương, mà Quý U đã xếp một cái bàn đối diện với Thích Bạch cũng vô cùng nghiêm túc ngồi vẽ tranh. Nếu Thích Bạch ngẩng đầu nói chuyện với Quý U, nàng sẽ liền khẩn trương hô lên "Đừng nhúc nhích, nghiêm túc chút đi. Nam nhân nghiêm túc là mê người nhất nha," sau đó lại cúi đầu tiếp tục vẽ tranh.

Thích Bạch rất là bất đắc dĩ, nhưng là hắn gọi nàng đến Dưỡng Tâm điện bồi hắn, hắn phê duyệt tấu chương thì cũng phải để nàng quấy phá cái khác. Cho nên Thích Bạch không dám răn dạy nàng, sợ nói mấy câu lại làm nàng giận dỗi bỏ về Vĩnh Thọ cung thì hắn biết làm thế nào!

Nhưng Thích Bạch vô cùng hoài nghi nữ nhân này thật sự thiếu nghiêm túc, vì nàng vừa vẽ vừa phát ra âm thanh chậc chậc, thỉnh thoảng lại nói một câu "Thật mê người", trong chốc lát lại nói "Chàng thật là làm người khác động tâm nha!", lúc sau lại "Ca ca, muội thật yêu chàng" ngữ điệu chẳng ra thể thống gì cả. Sau khi hai người nói rõ tâm sự của nhau, Quý U đối với Thích Bạch lại càng thêm thân mật, lúc không có người ngoài thì không chú trọng đến quy củ nữa.

Thích Bạch rất hưởng thụ, nhưng nàng mê người như vậy mà lại không cho hắn động, rất khó khăn.

Nhìn mặt Thích Bạch càng lúc càng đen, Quý U mới cười cười nói "Được rồi, vẽ cũng tạm ổn rồi, để ta cho chàng xem người ta yêu nhất lúc nghiêm túc có bộ dạng như thế nào được không?"

Thích Bạch không khống chế được, khóe miệng liền nhếch lên, không có cách nào khác rồi, hắn yêu tiểu nhân nhi này đến không chữa được. Giương mắt nhìn Quý U đang tươi cười như hoa nâng cao bức tranh nàng vẽ, ánh nắng xuyên qua song cửa sổ Dưỡng Tâm điện chiếu lên, tựa hồ như đem Quý U hòa tan vào trong ánh sáng.

https://thuviensach.vn

Bức tranh cao năm thước, đối với dáng người nhỏ nhắn của Quý U mà nói thì không nhỏ chút nào.

Trên đó là Thích Bạch đang cúi đầu nghiêm túc phê duyệt tấu chương, long bào trên người chỉ được phát thảo bằng mấy nét bút, nhưng đối với bút mực đặt trên án kỷ lại họa hết sức cẩn thận. Tất cả các nét vẽ tinh xảo khác đều tập trung miêu tả ngũ quan như điêu khắc của Thích Bạch, đôi vai rộng lớn, đôi tay thon dài hữu lực của hắn.

Thích Bạch ngắm bức tranh này, lại nhìn vẻ mặt Quý U đang vô cùng hạnh phúc nói "Đem bức tranh này treo trong Dưỡng Tâm điện, trẫm vẽ U U nữa, cùng nhau treo một bộ ở đây." Nói xong liền chuẩn bị vẽ Quý U.

"Chàng sao lại như vậy, ta cũng đã đưa chàng một bức rồi mà." Quý U không muốn phải ngồi im một chỗ, không được nhúc nhích, rất mệt, rất nhàm chán nha.

Thích Bạch vẻ mặt mờ mịt hỏi lại "Lúc nào đâu?" Quý U đưa tranh cho hắn khi nào? Không phải là cái hộp gỗ tử đàn kia chứ? Làm sao có thể treo lên được, cái hộp đó hắn giữ rất kỹ, chỉ sợ làm hư thôi.

"Yến tiệc lúc trước các phi tần đều đem lễ vật của mình đưa cho Tiểu Thịnh Tử, ta cũng đem lễ vật giao cho hắn rồi." Lúc đó Quý U đích thân tặng vòng tay cho Thích Bạch, còn phần lễ vật khác thì nàng đi cùng với nhóm phi tần giao cho Tiểu Thịnh Tử, tuy rằng các phi tần đều sẽ ngắm lễ vật của nhau, nhưng tranh vẽ thì các nàng không có hứng thú, đoán chừng là mai hoa đồ gì đó.

"Tiểu Thịnh Tử, đem lễ vật các phi tần dâng lên lúc yến tiệc cuối năm đến đây," Thích Bạch nhanh chóng phân phó Tiểu Thịnh Tử đi lấy, bởi vì năm vừa rồi hắn không để ý xem mấy thứ này, thời gian xem ghi chép của Tiểu Thịnh Tử cũng rút ngắn đi.

https://thuviensach.vn

Tiểu Thịnh Tử nghe thấy liền nhanh chóng mang theo một tiểu thái giám đi dọn lễ vật, Tích tiệp dư đang ở bên trong cùng với Hoàng thượng, chắc chắn là muốn xem lễ vật năm vừa rồi rồi. Tích tiệp dư thật là có bản lĩnh, đây là lần đầu tiên Hoàng thượng cho phi tần xem lễ vật nha.

Lúc Tiểu Thịnh Tử trở lại, Thích Bạch đang để Quý U ngồi lên đùi hắn, chơi đùa ngón tay của nàng. Quý U đưa tay xung quanh không cho hắn quấy, rất ngứa a. Hai người cứ như vậy, một người muốn bắt bằng được, một người dùng sức trốn, chơi đùa đến quên trời quên đất.

Tiểu Thịnh Tử xém chút nữa không kiềm chế được biểu tình của mình, Hoàng thượng hình như là càng sống càng trẻ tuổi ra.

Thích Bạch nghiêm trang phất phất tay cho Tiểu Thịnh Tử ra bên ngoài chờ, rồi liền đi tìm bức vẽ của Quý U.

Quý U thì thập phần hứng thú với việc các phi tần khác dâng lên cái gì, nhìn một cái hà bao đặc biệt tinh xảo liền cầm lên tay cảm thán. Từng đường kim mũi chỉ đều là tuyệt vời nhất, các tài nghệ khác Quý U không tệ lắm nhưng mà về thêu thùa thì hoàn toàn mù mờ.

Tài điêu khắc cùng vẽ tranh Quý U đều học được vào kiếp thứ bảy, khi trùng sinh thành nha hoàn hầu hạ bên người một họa sĩ, mỗi ngày phụ trách dọn dẹp đồ dùng và giúp hắn mài mực. Mưa dầm thấm đất, hơn nữa hệ thống còn đưa ra nhiệm vụ, cho nên Quý U học được chút tài này. Vì nàng lớn lên xinh đẹp, vị họa sĩ rất thích vẽ nàng. Cuối cùng hắn còn muốn nàng phải cởi hết quần áo để hắn vẽ, Quý U không muốn khiến cho hắn tức giận, đem roi đến uy hiếp nàng.

Cuối cùng Quý U tình nguyện chết cũng không muốn thỏa hiệp, bởi vì bị trói đánh nên nàng không tiến vào không gian được, đành phải chịu cái chết thống khổ.

Quý U lắc lắc đầu, những ký ức đau đớn kia nhất định sẽ từ từ tiêu tán.

https://thuviensach.vn

Quý U lại lật đến một bộ trang phục, hậu cung này đúng là cao thủ như mây, với tay nghề này thì dù có ra khỏi cung cũng không bị đói chết…

Thích Bạch tìm đến bức họa thứ ba, liền mở ra, liếc mắt một cái đã biết ngay là Quý U vẽ.

Hai bức khác đều có ký tên, một là của Tình quý tần, vẽ cảnh trời xanh vạn dặm, hai người đang đứng đối diện nhau trong ngự hoa viên. Dù vẽ rất tốt, nhưng Thích Bạch lại không có lòng thưởng thức, nhìn Quý U đang xem hà bao bên kia, Thích Bạch vội vàng khép bức họa lại. Tuy rằng hắn đã quên tình cảnh trong bức họa xảy ra vào lúc nào, nhưng mà đây chính là "chứng cớ phạm tội" của hắn a.

Một bức khác là do Minh chiêu nghi dâng lên, miêu tả cảnh đẹp sông nước Giang Nam, Minh chiêu nghi sinh ra tại nơi này, bút pháp rất sống động, làm cho người ta cảm thấy như chính mình đang đứng giữa đất trời Giang Nam, vui vẻ thoái mái. Bất quá Thích Bạch vẫn không có tâm tư thưởng thức, nhanh chóng khép lại.

Toàn bộ tâm thần hắn đều dành cho bức họa Quý U tặng hắn, mỹ nhân mi mục như họa, xinh đẹp động lòng người, một đôi thu thủy ánh mắt biếng nhác mà huyền bí. Sở dĩ bức họa làm Thích Bạch khiếp sợ là vì mỹ nhân trong tranh thân không mảnh vải, tóc ướt át dán trên tấm lưng trắng mịn, trơn bóng, đây chính là tình cảnh lúc Quý U tắm rửa. Nửa người trầm trong nước, chỉ có thể nhìn thấy khuôn mặt kinh diễm của nàng, cái cổ thon cùng bộ ngực sữa nửa kín nửa lộ.

Thích Bạch thật là không biết nói gì, nữ nhân này… gan nàng cũng quá lớn rồi. Bức họa này nàng không lén đưa cho hắn khi chỉ có hai người mà đường đường chính chính đi cùng các phi tần khác giao cho Tiểu Thịnh Tử. Cái này nếu để cho người khác thấy được thì không phải là làm cho Thích Bạch hắn hối hận muốn chết sao!

https://thuviensach.vn

Thích Bạch đem nữ nhân đang say sưa quan sát lễ vật kia kéo lại bên người mình, vỗ một cái lên mông nhỏ của nàng.

“Lớn mật! Tranh này mà nàng cũng dám giao cho người khác sao? Nàng thật là chưa từng bị ta giáo huấn qua mà!” Thích Bạch nói xong còn chưa hết giận, lại đánh lên mông Quý U một cái nữa.

Quý U kêu một tiếng, cắn lên bàn tay Thích Bạch, nhưng mà cũng không dùng hết sức, “Xem ra là chàng không thích, vậy thì trả lại cho ta!” nói xong liền ra sức muốn giành lại bức họa, Quý U muốn vẽ bức họa này lúc đó đã phải soi gương, quan sát thật kỹ mới vẽ được nha.

Thích Bạch vôi vàng nắm chặt bức họa trong tay “Lễ vật tặng ta rồi, còn có đạo lý trả về nữa sao?”

“Chàng nhận lễ vật của người ta mà thái độ lại như vậy sao, đây là quà của ta, ta muốn tặng thì tặng, muốn lấy về thì lấy về. Trả lại cho ta!”

Thích Bạch sợ Quý U sẽ thật sự lấy về nên vội dỗ dành “Ta đây không phải là sợ người khác nhìn đến bảo bối của ta sao, là ta keo kiệt, bảo bối đừng tức giận, bằng không nàng đánh ta đi.” Thích Bạch cảm thấy oan uổng mà, rõ ràng là Quý U làm việc lỗ mãng, còn đổ cho hắn. Hắn đánh nàng hai cái nhưng mà nửa điểm khí lực cũng không có dùng nha.

Quý U lắc lắc đầu, làm bộ muốn lấy lại bức họa của mình.

Thích Bạch không ngừng đưa tay trốn tránh, một bên lại nói “Nàng đánh ta đi, đánh ta nhưng đừng lấy lại bức họa!”

Vì âm thanh khá lớn, Tiểu Thịnh Tử đứng bên ngoài nghe được thiếu chút nữa quỳ xuống. Đây là làm sao vậy? Hoàng thượng anh minh thần võ ơi, bộ dạng này của người mà coi được sao? Nô tài rốt cuộc biết, trước mặt Tích tiệp dư không có Hoàng thượng cao cao tại thượng a, Tiểu Thịnh Tử ưu thương ngửa mặt nhìn trời.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch đâu có biết sự ưu thương của Tiểu Thịnh Tử, hắn hiện tại cũng rất ưu thương mà, bởi vì sợ đem bức họa của nàng kéo hỏng, cũng không dám mạnh mẽ đoạt lại cho nên bức họa bị Quý U lấy lại rồi!

Nhìn Quý U cầm bức họa muốn đi, Thích Bạch nhanh chóng ôm nàng vào nội thất, cách xa cửa một chút mới được!

“U U, bảo bối, tâm can của ta, bảo vật ngoan ngoãn của ta, đến cùng thì như thế nào nàng mới bằng lòng đem bức họa đưa cho ta a? Nàng muốn gì, ta lập tức cho người mang đến cho nàng.” Thích Bạch bắt đầu nghĩ biện pháp dùng lợi dụ dỗ Quý U.

“Không cần, ta là người không có cốt khí như vậy sao?” Quý U vô cùng hiểu rõ thế nào là thuận thế tiến lên.

Thích Bạch thật muốn khóc, tiểu nữ nhân như nàng thì có cốt khí ở chỗ nào chứ.

Quý U nhìn ánh mắt chân thành của Thích Bạch, phát hiện lương tâm trỗi dậy, miễn cưỡng nói.

“Thôi, ai bảo ta yêu chàng như vậy. Chàng dẫn ta xuất cung chơi đùa, ta sẽ đem bức họa cho chàng ngay.”

Thích Bạch không hề nghĩ ngợi đáp ứng, gần đây hắn vốn cũng muốn mang nàng đi chơi, U U lại cùng hắn nghĩ giống nhau như vậy. Thích Bạch rất hưởng thụ cảm giác hai người tâm linh tương thông.

Về phần tiểu nữ nhân rõ ràng là muốn xuất cung chơi đùa, lại dùng vẻ mặt “yêu hắn nên mới miễn cưỡng” này, Thích Bạch hắn là nam nhân, không cùng nàng so đo!

https://thuviensach.vn

Chương 26: Xuất Cung

Nhiều ngày nay Hoàng thượng đều nghỉ tại Vĩnh Thọ cung, lại còn triệu Tích tiệp dư đến Dưỡng Tâm điện tùy giá. Các phi tần trong hậu cung đều không biết đây là tại sao? Không lẽ vì bồi thường chuyện phạt tỷ tỷ Tích tiệp dư nên Hoàng thượng mới làm vậy. Không đúng, khẳng định là hồ ly tinh Tích tiệp dư kia dụ dỗ Hoàng thượng.

Quý quý nghi không tuân thủ lễ nghi, ban chết cũng là nhẹ nhàng, Hoàng thượng lại chỉ biếm nàng vào lãnh cung. Cha dạy con không tốt nhưng Hoàng thượng chỉ phạt Quý đại nhân đóng cửa kiểm điểm, ba tháng bổng lộc càng không đáng được nhắc tới. Tích tiệp dư có tỷ tỷ mất mặt như vậy, Hoàng thượng không ghét bỏ đã là may, vậy mà suốt ngày được tùy giá.

Hoàng thượng nhân từ như vậy từ khi nào? Hơn nữa không tính lúc Hoàng thượng ở Dưỡng Tâm điện, chỉ cần vào hậu cung thì ngài lại tới Vĩnh Thọ cung. Tích tiệp dư tuyệt đối là người có bản lĩnh, nếu không thì làm sao có thể mê hoặc được Hoàng thượng? Tuy nói hoa nở chóng tàn, nhưng tất cả các nàng đều không thể nở rực rỡ như nàng ta đâu.

Lương chiêu viện và Trần Trang phi thiếu kiên nhẫn nhất, đã bàn bạc với nhau không chỉ một lần, không biết có nên đi cáo trạng với Hoàng hậu hay không.

Cuối cùng vẫn bị cung nữ bên người ngăn cản, Hoàng thượng cảm thấy mới mẻ nên mới sủng ái vài ngày mà các nàng đã cáo trạng, vừa sang năm mới đã chọc giận Hoàng thượng, ai cũng đừng mong sống tốt.

https://thuviensach.vn

Minh chiêu nghi, Vũ thục nghi, Vân thục viện cùng các vị phi tần có phân vị cao đều án binh bất động, Quý quý nghi mới vừa vào lãnh cung, không biết Hoàng thượng sẽ đem tức giận trút lên đầu ai.

Cốc dung hoa cùng Sơ uyển dung có phân vị thấp, nghe được tin tức tỷ muội tốt bị biếm vào lãnh cung buồn không chịu được, lại thấy người lúc trước bị mình khinh thường nay lại được sủng ái, khổ nỗi lúc trước quan hệ không tốt, lúc này muốn nịnh bợ cũng không có lý do gì để tới cửa. Trong khoảng thời gian này chỉ nên đi lãnh cung xem một chút thôi.

Hoa lương viện cùng Mộng lương đệ đang có thai thì chỉ ở trong cung của mình dưỡng thai, thuận tiện chờ Hoàng thượng đến thăm các nàng. Dù gì các nàng cũng đang mang long tử, Hoàng thượng sẽ thương tiếc thôi. Nhưng các nàng chỉ đợi được tin Hoàng thượng ngày đêm ở cùng Tích tiệp dư, Hoa lương viện là người không chịu nhận mệnh, nàng đang nghĩ đến chuyện có nên đi Vĩnh Thọ cung hay không.

Tình cảm của Quý U và Thích Bạch mấy ngày nay nóng lên cực nhanh.

Đi đường, ăn cơm, uống nước, nghỉ ngơi đều ở cùng một chỗ, Quý U cũng không che giấu tính khí trẻ con của nàng, nhưng mà Thích Bạch rất cao hứng, tối ngày dỗ dành nàng cũng không chán.

Kỳ thực Quý U cũng không nghĩ nhiều, Hoàng đế hiện tại nguyện ý dỗ dành, sủng ái nàng, nàng thật vui vẻ tiếp nhận, như lời Quý U nói là thời kỳ yêu đương cuồng nhiệt của bọn họ. Hai người mỗi ngày đều ở chung một chỗ, không khí xung quanh hết sức ngọt ngào, đút cơm cho nhau ăn, nhìn nhau đi dạo, lúc nói chuyện ánh mắt cũng không rời khỏi đối phương, nhìn đối phương nở một nụ cười cũng cảm thấy vô cùng hạnh phúc.

Quý U cảm thấy Hoàng đế đối với nàng thật tốt, nàng đối tốt với hắn là có một phần suy tính cho riêng mình. Bất luận Hoàng đế đối với nàng là

https://thuviensach.vn

cảm giác mới mẻ hay thật sự thích nàng thì nàng cũng sẽ nắm chắc cơ hội này, bồi dưỡng tình cảm thật tốt.

Cho dù cuối cùng thất bại, Hoàng đế uể oải, chán ghét nàng, Quý U nghĩ, nàng cũng sẽ không tệ lắm. Có phần vị, lại có con cái của mình, có không gian che chở, nếu như nàng không đi tìm chết thì nàng có thể sống thọ đến già.

Ngày tám tháng giêng là ngày lành, mặt trời lên cao, tập tục dân gian gọi ngày này là“Cốc ngày”. Tên như ý nghĩa, mùng tám chính là ngày sinh của các loại ngũ cốc. Hôm nay sáng sủa, ánh nắng mặt trời chiếu sáng, ngụ ý năm nay lúa thóc được mùa bội thu, là năm rất tốt lành.

Trong dân gian, dân chúng thức dậy thật sớm để dâng hương tế bái, cầu mong hôm nay trời đẹp, năm tháng tốt lành. Hôm nay cũng có những phiên chợ náo nhiệt để mừng năm sau được mùa bội thu.

Giờ mẹo ba khắc mỗi ngày là thời gian Thích Bạch thượng triều, vào mùa đông, thời điểm này trời cũng chưa sáng, cho nên lúc Quý U hầu hạ Thích Bạch mặc quần áo luôn híp mắt, bộ dáng ngủ không đủ giấc.

Lúc không cần thiết triều Thích Bạch tới giờ thìn ba khắc mới thức dậy, nhiều ngày nay hắn ở tại Vĩnh Thọ cung càng lúc càng thức dậy trễ hơn. Quý U không chịu thức dậy, cứ nằm lỳ trên giường, cũng không cho Thích Bạch đứng lên, hắn chỉ có thể bồi nàng đến khi nào nàng chịu tỉnh mới thôi.

Tối qua Thích Bạch lại ép buộc Quý U đến khuya, cứ tưởng rằng nàng không thức dậy nổi, định để nàng ngủ tới giờ tỵ mới gọi, vừa đúng lúc dùng đồ ăn sáng rồi xuất cung.

Nhưng mà đầu óc Quý U cứ nhớ kỹ chuyện xuất cung nên mới giờ mẹo đã thức giấc, mở to mắt, bỏ qua sự mệt mỏi, hỏi Thích Bạch chuyện xuất cung. Thích Bạch quay đầu nhìn thấy tiết trời còn chưa sáng, lại nhìn tiểu nữ nhân của hắn còn đang chống lại cơn buồn ngủ, liền ôm nàng vào lòng

https://thuviensach.vn

dỗ dành, nói nàng tỉnh ngủ rồi hãy xuất cung, nàng muốn chơi đến khi nào cũng được, lúc này Quý U mới yên tâm ngủ tiếp.

Có thể là yên tâm quá nên đã qua giờ thìn mà Quý U còn chưa tỉnh, Thích Bạch lay nàng tỉnh giấc, nhưng nàng vẫn không chịu. Nàng gắng sức tỉnh dậy thì bị hắn dỗ ngủ, lúc nàng lười hắn lại đánh thức. Quý U đem chăn bịt kín đầu lại, lăn đến trong giường, để mặc cho Thích Bạch gọi nàng.

Thích Bạch cũng không nỡ dùng sức, liền đem chăn đắp cho nàng thật tốt, lộ ra cái đầu nhỏ của nàng, hắn không gọi nàng, muốn cho nàng ngủ thêm một chút.

Đợi đến lúc Quý U tỉnh dậy đã qua nửa giờ tỵ, nàng ngồi trên giường, nhìn xung quanh nhưng không thấy Thích Bạch đâu, chẳng lẽ đi ra ngoài rồi? Quý U che chăn lại hô câu "Chán ghét!"

Thích Bạch đang đọc sách ngoài ngoại thất, nghe thấy động tĩnh liền tiến vào xem nàng bị làm sao.

Nhìn thấy toàn bộ thân mình Quý U đều chôn trong chăn, chỉ có cái mông nhỏ lộ ra ngoài, quay qua quay lại, Thích Bạch liền cười ra tiếng.

Quý U nghe âm thanh liền ngẩng đầu lên.

"Chàng sao lại không gọi ta thức dậy" Quý U quệt miệng, thầm oán Thích Bạch.

Thích Bạch đi đến bên giường ôm cả người lẫn chăn vào lòng rồi giải thích "Ta có gọi nàng, là nàng che chăn không chịu dậy, ta thấy nàng mệt mỏi quá mới để nàng ngủ thêm một chút."

"Cái gì đó, rõ ràng là ta đã sớm thức dậy, chàng không dậy nổi nên ta mới đi ngủ tiếp."

https://thuviensach.vn

Thích Bạch gần đây đã vô cùng quen thuộc với bộ dáng không thèm nói phải trái của nữ nhân này, hắn hôn miệng nhỏ của nàng rồi ôn tồn nói "Đúng, đúng, đúng. Là ta không chịu thức dậy, là do ta, vậy phạt ta hầu hạ nương nương mặc quần áo có được không?"

Nói xong liền vén chăn lên mặc quần áo cho Quý U, Quý U bắt lấy đôi tay Thích Bạch đang trêu đùa trước ngực nàng nói "Lần sau, nếu chàng tỉnh trước, cũng phải ngồi ở đây đọc sách, bằng không lúc ta tỉnh dậy không thấy chàng sẽ rất sợ."

Thích Bạch nghe xong lại ôm lấy Quý U "Ta biết rồi, lần sau sẽ không đi đâu hết, đừng sợ, ta ở ngay đây."

Quý U thấy canh giờ cũng đã muộn, nhanh chóng đẩy đẩy Thích Bạch "Chàng nhanh mặc quần áo cho ta, ngày hôm qua đã nói là sẽ mặc nam trang nha."

"Ta biết rồi, đã cho Tiểu Thịnh Tử chuẩn bị xong, nhưng bây giờ còn không được, nàng phải mặc trung y đã, bảo bối, nàng không muốn mặc yếm sao?" Thích Bạch nói xong, cúi xuống ngậm lấy con thỏ lớn mà hắn thích nhất, hung hăng hút vào.

Quý U nhìn Thích Bạch giở trò lưu manh, đẩy hắn ra, làm cho hắn ngoan ngoãn mặc nam trang cho nàng. Thích Bạch thấy nàng nhất định không chịu ân ái với hắn lần nữa thì đành thành thật hầu hạ nàng mặc quần áo.

Quần áo mặc lên rất vừa vặn, Thích Bạch đã sớm chuẩn bị tốt hết rồi. Quý U nhảy xuống giường, soi gương đồng búi tóc lên, tóc đen buộc lụa trắng, một thân bạch y tơ lụa. Bên hông đeo một dải thắt lưng màu đen, bất quá nhìn thấy bộ ngực của bản thân, Quý U vô tội nhìn về phía Thích Bạch.

Ánh mắt Thích Bạch theo tầm mắt Quý U cũng rơi lên bộ ngực đẫy đà của nàng, nàng thật là sơ ý, tối qua hắn đã nghĩ qua điều này rồi. Hắn đã

https://thuviensach.vn

phân phó làm áo khoác lớn một chút, nàng muốn phẫn nam trang thì cứ để nàng làm cho giống đi, tuy rằng hắn không cảm thấy nàng giống chút nào. Về phần buộc ngực, Thích Bạch nghĩ cũng không cần nghĩ.

"Lát nữa mặc áo khoác vào là tốt rồi, áo khoác rộng rãi hơn một ít."

Thấy Thích Bạch cẩn thận như vậy, Quý U liền chạy nhảy đến bên người hắn, hô lên "Sao chàng lại tốt thế, ta cũng mặc giúp chàng."

Thích Bạch liền cười cười đem bộ nam trang lớn hơn đưa vào tay nàng, Quý U nơi này sờ một chút, nơi này hôn một chút đổi áo khoác cho Thích Bạch, thẳng đến khi Thích Bạch hô hấp dồn dập nhéo nhéo gương mặt của nàng cảnh cáo, nàng mới nghiêm túc thay xong. Lại chải cho Thích Bạch kiểu tóc giống như của nàng.

Nhìn hai người từ xa, giống như là một đôi huynh đệ, một lớn một nhỏ, một kiên cường tiêu sái, một thanh tú trắng nõn.

Thích Bạch ôm Quý U ngồi vào trước bàn, phân phó Tiểu Thịnh Tử truyền đồ ăn sáng. Tuy nói hiện tại hơi muộn một chút nhưng hắn muốn nàng dùng đồ ăn sáng mới được.

Quý U cực kỳ săn sóc Thích Bạch, vừa ăn vừa đút, hai người ngươi một ngụm ta một ngụm, nhanh chóng ăn xong, Quý U liền giục Thích Bạch xuất phát.

Thích Bạch nắm tay nàng ngồi trong xe ngựa đã an bài tốt, ra cửa cung, hướng bên ngoài chạy đi.

Bên ngoài xe ngựa tuy cùng với loại xe của các quan lại quyền quý không khác nhau quá nhiều, nhưng bên trong lại vô cùng xa hoa lộng lẫy.

Quý U thật sự rất hưng phấn, thường mở cửa sổ liếc trộm, Thích Bạch thấy nàng vui vẻ như vậy liền cảm thấy quyết định của hắn thật là anh

https://thuviensach.vn

minh. Vốn vì nàng cao hứng nên mới mang nàng xuất cung, nàng lại còn đem tranh cho hắn, hơn nữa vì muốn xuất cung mà mấy ngày nay nàng ở trên giường hết sức phối hợp với hắn, quả thật là chàng cần thì chàng cứ lấy, mấy động tác thẹn thùng nàng cũng vô cùng hợp tác, đạt được rất nhiều thứ nha.

Bất quá Thích Bạch cũng không đem bức họa kia treo lên, hắn giữ lại cho mình hắn thưởng thức, không để cho những nô tài kia thấy được.

Lúc đi Thích Bạch và Quý U chỉ mang theo Tiểu Thịnh Tử bên mình, đương nhiên Quý U không biết trong chỗ tối có bao nhiêu người đang che chở.

Lúc xe ngựa chạy tới cổng thành, tốc độ cũng giảm xuống rõ rệt, chính thức tiến vào con phố phồn hoa, náo nhiệt nhất kinh đô.

Quý U tuy từng trùng sinh đến cổ đại nhưng lại không có cơ hội thưởng thức cảnh sắc ven đường một cách thích ý như vậy. Nàng hưng phấn nhìn kiến trúc ven đường. Kinh đô Hoằng La quốc thật sự rất phồn vinh, lấy thành lâu cao lớn làm trung tâm, hai bên phòng ốc san sát nối tiếp nhau, có trà phường, tiểu quán, khách sạn, tiệm trang sức, tiệm thịt, hiệu cầm đồ, hiệu may,…

Bởi vì vừa sang năm mới, người trên phố xá chen vai thích cánh, như nước chảy không ngừng, trong này có thương nhân, có người dạo phố, có người bán hàng rong, có đại gia ngồi kiệu, có tăng nhân vân du bốn phương, có người nơi đất khách hỏi đường, có trẻ em ngồi ngõ phố nghe kể chuyện, vô cùng náo nhiệt!

Quý U hận không thể mọc thêm mắt mới tốt, nàng tới cửa sổ chui hẳn đầu ra ngoài xem. Xem đến xem đi cũng chưa thỏa mãn, liền quay đầu quyệt miệng, u oán nhìn Thích Bạch.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch vốn sợ Quý U chen lấn, liền muốn nàng ngồi trong xe ngựa, mãi cho đến khi đến tiệm cơm, mới đi xuống xe, lên lầu. Tuy rằng hắn cảm thấy không có gì đẹp mắt vì khi còn nhỏ hắn đã cùng Lục Viễn thường xuyên trốn ra cung, không phải cùng đi chơi, mà chỉ là không muốn ở trong cung ngẩn người. Hắn không thích những nơi đông người, nên thường chỉ ngồi trong phòng riêng ở một tửu lâu, trà lâu nào đó ngẩn ngơ một ngày rồi lại hồi cung.

Nhưng nhìn thấy Quý U đang dùng mắt ai oán nhìn mình, hắn cũng không kiên trì được "Không cho nàng chạy loạn, nếu ngoan, ta mới mang nàng xuống."

Quý U gật đầu, sau đó ôm lấy cổ Thích Bạch "Không chạy loạn mà, ta rất ngoan, chàng mau cho ta xuống dưới đó chơi đi."

Nhìn bộ dáng ra vẻ nhu thuận của nàng, Thích Bạch dùng sức hôn nàng hai cái mới bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Chương 27: Gặp Gỡ

Trời trong xanh, cao vạn dặm, không một áng mây.

Ánh nắng chiếu khắp nơi trên mặt đất, làm ấm lòng tất cả mọi người. Mùng tám mà có thời tiết tốt như vậy, biểu hiện năm nay sẽ là một năm bội thu.

Trong chợ vô cùng náo nhiệt, xung quanh đều là âm thanh rao hàng dồn dập của những người bán hàng rong.

Quý U xuống xe, giống như là thỏ vừa được thả ra khỏi lồng sắt, hoàn toàn không có chút hình tượng, nhìn ngắm khắp xung quanh.

Chạy đến trước một hàng quán bán trâm hoa nhỏ, nhìn họ dùng các loại vật liệu như đá, trúc, ngọc, xương, vàng, bạc để chế thành trâm hoa, Quý U tò mò cầm lấy một trâm hoa lài màu tím. Thích Bạch theo lại chỗ nàng đứng thì nghe nàng hỏi "Đẹp mắt không? Mau cài lên giúp ta đi."

Thích Bạch bước nhanh tới, thời điểm chuẩn bị mang lên cho nàng thì nghe âm thanh kinh ngạc của ông lão bán hàng rong "Ta nói này huynh đệ, không phải lão già ta nhiều chuyện, một đại nam nhân như ngươi mang trâm hoa cũng coi như xong đi, đằng này ngươi lại bắt một đại nam nhân khác giúp ngươi mang lên là như thế nào?"

Quý U kinh ngạc nhìn lão đầu, lúc này mới phản ứng kịp là nàng đang phẫn nam trang. Nàng vốn nghĩ mặc nam trang để cho mới mẻ, ở trong cung thì không thể mặc như vậy được. Dù nàng mặc nam trang nhưng nàng cũng không phải nam nhân nha, cho nên không muốn xưng huynh gọi đệ

https://thuviensach.vn

với Thích Bạch, bộ dáng hai người như thế nào thì vẫn như thế đó, không nghĩ tới lão đàu này lại nói vậy, Quý U có chút muốn cười.

Lão đầu này vừa nhìn thấy diện mạo của Quý U thì cảm thán, tiểu tử này lớn lên cũng thật tốt, nói tốt đã là dễ nghe, rõ ràng là tướng mạo yêu mị. Nhất thời hiểu ra, nhìn trang phục hai người này, không phú cũng quý, người yêu mị này, một là đào kép, hai là tiểu quan, diện mạo nhất định có thể khiến người khác vung tiền như rác. Còn người có vẻ mặt anh khí chắc chắc là người bao nuôi tên kia.

Lão đầu tuy rằng trong lòng khinh thường nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài, cực kỳ ân cần ở bên cạnh nói cái này tốt, cái kia hay.

Thích Bạch là ai chứ, vừa nhìn biểu tình của lão thì liền đoán ra lão ta nghĩ gì, Quý U không thèm để ý, tiếp tục muốn Thích Bạch mang trâm cho nàng, nhưng hắn không giúp nàng nữa.

“Khó coi lắm, không xứng với nàng. Hơn nữa không biết đã có bao nhiêu người thử qua rồi, ngoan ngoãn một chút, thích kiểu dáng này thì lúc trở về ta sai người làm cho nàng cái tốt hơn.” Thích Bạch đem cây trâm ném trở lại quầy hàng, kéo nàng đi về phía trước.

Đứng nhìn toàn bộ quá trình một nam một nữ đến trước quầy hàng, một nam tử cười nói “Lão đầu, ngươi đúng là mắt mờ, cái người khéo léo kia rõ ràng là một nữ nhân, ngươi không bán được hàng cũng xứng đáng.”

Nam nhân này không phải ai khác, chính là Lục Viễn. Mà Lục Nhạc Dao đi theo Lục Viễn đang đứng nhìn Thích Bạch dắt tay Quý U đi về phía trước đến xuất thần.

Lão đầu bừng tỉnh đại ngộ, hối tiếc không thôi, diện mạo như thế nếu là nam tử đã làm cho người khác kinh diễm không thôi, nếu là nữ tử nhất định sẽ khuynh quốc khuynh thành. Vì dỗ nữ tử kia cao hứng, nam tử anh tuấn kia có lẽ sẽ bao hết cái quầy hàng này cũng nên. Đáng tiếc bản thân mắt

https://thuviensach.vn

mờ, khẳng định đã để cho nam tử kia nhìn ra trong lòng mình đang nghĩ cái gì. Mua bán lâu như vậy rồi, lão đầu hận không thể chạy lên phía trước vội vàng xin lỗi, nhưng nghĩ tới bộ dáng nam tử đó bảo hộ nữ tử, chắc là không được rồi.

Lục Viễn trước đây là người không chịu ngồi yên một chỗ, nhưng sau khi thành thân lại trở thành một nam nhân yêu gia đình. Không cùng hồ bằng cẩu hữu đi quấy rối, cũng không lắc lư đi lại trên đường cái, ngoại trừ ban sai chính là bồi nương tử.

Hôm nay náo nhiệt như thế, muội muội Lục Nhạc Dao của hắn thể nào cũng sẽ đòi đi theo ra ngoài, Lục Viễn vốn là muốn mang tiểu nương tử của mình ra ngoài nhưng mà nàng ấy có thai, hắn sợ sẽ nguy hiểm. Muội muội từ nhỏ đã rất thân với hắn, lúc nào cũng đi theo sau hắn, hắn đi chỗ nào, nàng liền ở chỗ đó. Lục Viễn không nghĩ muội muội vẫn thích hắn như thế, bởi vì sau này mẫu thân sinh tiểu muội muội, thân thể không tốt như trước, không có tinh lực giáo dưỡng muội muội, nên đưa muội ấy về nhà ngoại tổ mẫu ở phương nam, vừa mới trở lại nhà được nửa tháng.

Mấy năm gần đây tuy rằng không ở nhà, nhưng muội muội vẫn luôn thêu quần áo cho hắn cùng phụ thân. Lục Viễn đối với muội muội ruột thịt này cũng rất tốt.

Hai người vừa đi dạo thì Nhạc Dao đã liếc thấy Hoàng thượng đang đứng trước sạp trâm hoa, liền sợ hãi vỗ vào Lục Viễn, nói cho hắn biết. Lục Viễn lớn lên cùng Hoàng đế, Lục Nhạc Dao lại cả ngày đi theo Lục Viễn, cho nên Lục Nhạc Dao cũng không ít lần ở cùng Hoàng đế. Lục Nhạc Dao so với Hoàng đế và Lục Viễn thì nhỏ hơn sáu tuổi, thời điểm bọn họ mười một, mười hai tuổi thì nàng mới năm, sáu tuổi, nàng khi còn nhỏ vừa đáng yêu, vừa hiểu chuyện lại tri kỉ, Lục Viễn rất thương nàng, Hoàng đế đối với nàng ấn tượng cũng khá tốt.

https://thuviensach.vn

Thời điểm Lục Nhạc Dao muốn tiến lên chào hỏi thì bị Lục Viễn giữ lại, đầu óc hắn không nghĩ nhiều như vậy, hắn đoán vị bên cạnh kia chắc chắn là Tích tiệp dư gần đây rất nổi bật, hắn rất tò mò hai người ở chung thì như thế nào. Lục Nhạc Dao hình như cũng hiểu tâm tư của hắn, liền đứng tại một chỗ không xa nhìn Hoàng đế ôn nhu nắm tay Tích tiệp dư đi khỏi sạp trâm hoa.

Lục Viễn nhìn lão đầu này không thức thời nên mở miệng châm chọc hai câu, chọc huynh đệ hắn mất hứng, hắn sẽ nói cho lão biết nguyên nhân làm cho lão đầu này không thoải mái mới được, nhìn biểu tình hối hận của lão, hắn liền thấy hết giận a. Lục Viễn quay đầu mới thấy ánh mắt nhu tình của Lục Nhạc Dao nhìn theo Hoàng đế. Lục Viễn vỗ vỗ đầu mình, bởi vì Nhạc Dao cùng Hoàng đế đã bốn năm chưa gặp lại, chính hắn cũng mới gặp lại nàng thôi, hắn đều quên gần hết chuyện khi nhỏ của hai người này rồi, còn chuyện kia, không phải chỉ là nói đùa thôi sao?

Nhìn Lục Nhạc Dao đi theo phướng hướng của Hoàng đế, Lục Viễn mới đuổi theo sát. Vốn có cơ hội tốt như vậy thì hắn nên nhìn xem Hoàng thượng cùng Tích tiệp dư này đến cùng là thật hay giả, nhưng mà muội muội hắn lại đối với Hoàng thượng… Hắn cũng không biết phải ôm cái tâm tình gì đi xem.

Thời điểm bọn họ đuổi kịp Thích Bạch và Quý U, Quý U đang kéo Thích Bạch đứng trước một quán nhỏ bán thịt dê chua cay mà nhỏ nước miếng. Nghe mùi thịt thơm ngào ngạt, nhìn sắc thịt nướng đỏ, trước hết không nói tới chuyện những đồ này an toàn hay không, chỉ cần thấy thịt này cay như vậy U U ăn vào khó chịu thì làm sao, Thích Bạch giữ vững lập trường không cho nàng ăn.

Quý U thì không băn khoăn nhiều như vậy, nàng xuất cung để làm gì a, xem náo nhiệt, ăn mỹ thực. Náo nhiệt có, mỹ thực đang ở trước mắt, ngươi làm sao có thể không có phép ta ăn được. Hơn nữa người ta xếp hàng dài như vậy, nhiều người ăn như vậy, nhất định là rất ngon.

https://thuviensach.vn

“Cây trâm chàng cũng không mua cho ta, gì đó chàng cũng không cho ta ăn, chàng dẫn ta ra ngoài là vì muốn tra tấn ta đúng không?” Quý U bĩu môi, hắn mà dám nói đúng thì nàng sẽ khóc cho hắn xem. Bất quá Quý U không biết, nàng một thân nam trang mà lại lộ ra biểu tình như vậy, thật là đáng yêu, Thích Bạch chịu không nổi, ánh mắt hắn không chớp một cái nhìn Quý U làm nũng với mình.

“Nàng muốn trâm thì ta dắt nàng vào tiệm bên cạnh, ta cho bọn họ gói hết lại cho nàng. Nàng muốn ăn cái này cũng được, ta lại cho người tìm chỗ làm cho nàng ăn có được không.” Thích Bạch khống chế bản thân không nhìn chằm chằm Quý U nữa, nếu nhìn nữa hắn không thể cam đoan là sẽ không ôm chầm lấy nàng, hôn lên môi nàng ở ngay trên đường đâu.

“Ta không cần, trâm ở nhà ta mang còn chưa hết đâu, mua toàn bộ trong tiệm làm gì. Hơn nữa ta muốn ăn ở ngoài đường! Chàng cùng ăn với ta có được không?” Quý U nghĩ chỉ ăn ở đây mới có cảm giác nha, mang theo đầu bếp thì còn gì thú vị nữa, mà hương vị chắc gì đã giống nhau.

“Không được U U, nàng nghe lời đi, nàng nhìn xem, cay vậy, mặn vậy, nàng ăn vào chắc chắn sẽ bị khó chịu.” Thích Bạch nhìn thịt dê cay như vậy nên không dám để U U của hắn ăn.

“Chàng quá đáng ghét, chàng nói mang ta ra ngoài chơi mà, mấy ngày nay người ta cái gì cũng nghe theo chàng, giờ chàng lại đối với ta như vậy.” Quý U nói xong liền khóc nức nở bước đi.

Thích Bạch nhìn tình trạng này thì không dám mở miệng nữa, nhanh chóng phân phó Tiểu Thịnh Tử đi mua một ít về. Quý U thấy Thích Bạch thỏa hiệp liền ôm lấy cánh tay hắn cười vui vẻ, dỗ hắn, khen hắn “Sao chàng lại tốt như vậy nhỉ?” Thích Bạch oán thầm trong lòng, ai vừa mới nói chán ghét ta chứ, nữ nhân này biến đổi liên tục, ta không thèm để ý đến nàng. Trong lòng nghĩ như vậy, nhưng Thích Bạch lại không tự chủ cầm tay

https://thuviensach.vn

Quý U vuốt ve, không có cách nào nha, hắn không chống đỡ nổi những lời ngon tiếng ngọt của nàng.

Lục Viễn cùng Lục Nhạc Dao không nghe được hai người kia nói gì, ở trên đường rất ầm ĩ, giọng nói của hai người họ cũng không lớn. Nhưng nhìn cử chỉ của họ cùng với việc Tiểu Thịnh Tử vội vàng chạy đi mua thịt dê chua cay về thì cũng đoán được một ít. Lục Viễn không tin lắm vào những gì mình đoán, hắn không tin nổi Hoàng thượng có thể quan tâm đến Tích tiệp dư như vậy, không cho nàng ăn món này, càng không tin nổi Hoàng thượng không kiên trì giữ vững ý nghĩ của mình được, mới nói vài câu đã bị thuyết phục.

Đợi lúc Lục Viễn cùng Lục Nhạc Dao đi qua, Thích Bạch mới ngẩng đầu nhìn thấy Lục Viễn đi cùng một nữ nhân khác.

“Thích huynh hôm nay thật có nhã hứng nha, đi dạo phố sao? Vị tiểu huynh đệ này là…” Lục Viễn muốn nghe xem Hoàng thượng giới thiệu về người bên cạnh ngài như thế nào.

“Không có chút quy củ gì cả.” Thích Bạch căn bản không để ý đến lời của Lục Viễn, trách cứ một câu rồi cũng không lên tiếng trả lời.

Lục Viễn nghĩ thầm, ta là người không có quy củ sao? Ngài cùng với Tích tiệp dư nữ phẫn nam trang, ở trên đường nắm tay rồi lại ôm cánh tay là có quy củ chắc. Nhưng dù có cho Lục Viễn thêm một lá gan nữa hắn cũng không dám nói ra, đang chuẩn bị đáp lời thì muội muội ở bên cạnh lại bước ra giải vây cho hắn.

“Thích ca ca, đã lâu không gặp, hôm nay Nhạc Dao cùng ca ca đi dạo, không ngờ lại tình cờ gặp gỡ mọi người ở đây, lát nữa mọi người định đi đâu chơi, chúng ta cùng đi!” Lục Nhạc Dao vẻ mặt xinh đẹp lại ngây thơ, ngọt ngào nói, từ trong giọng nói có thể nghe được sự thân thiết cùng Thích Bạch.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch không nghĩ là có thể gặpđược Lục Nhạc Dao ở đây. Hắn biết bởi vì thân thể mẫu thân nàng không tốt nên nàng bị đưa tới phương Nam. Thích Bạch đối với Lục Nhạc Dao rất tốt, tính ra từ nhỏ Thích Bạch đã cùng nàng lớn lên, nàng kém hắn sáu tuổi, là muội muội của Lục Viễn, khi còn nhỏ vừa đáng yêu lại vừa thích đi theo hắn, Lục Viễn đều ở bên cạnh xem. Thích Bạch coi Lục Viễn là huynh đệ nên cũng coi nàng là muội muội.

Tuy nói lúc Lục Nhạc Dao bảy tuổi đã đòi gả cho hắn, suốt cả hai năm trời, hắn lúc ấy cũng bất đắc dĩ gật đầu đồng ý.Hắn nghĩ nàng mới chín tuổi, khi lớn lên sẽ không nghĩ như vậy nữa. Hơn nữa tuổi tác hai người cũng chênh lệch khá nhiều, không có khả năng. Không ngờ lời nói này nàng vẫn nói đến năm nàng mười một tuổi, mà lúc đó hắn đã tổ chức lễ đại hôn cùng Hoàng hậu bây giờ, năm sau đó nàng đi về phương nam, hắn chưa từng gặp lại nàng. Sau này Thích Bạch lên làm Hoàng đế, dần dần quên đi.

Quý U đứng bên cạnh Thích Bạch, nhìn đôi huynh muội đang đứng đối diện. Thời điểm Lục Viễn vừa mở miệng, nàng đã biết đây là huynh đệ tốt của Thích Bạch, nói chuyện rất thân mật. Sau đó ánh mắt chuyển qua vị nữ tử đứng bên người hắn.

Rất xinh đẹp, đây là cảm giác đầu tiên của Quý U. Đôi mắt như nước, ánh mắt như trăng rằm, lộ ra một cỗ ngây thơ khả ái. Da trắng nõn nà, chóp mũi nho nhỏ, đôi môi nho nhỏ, thoạt nhìn khiến cho người khác yêu thương. Ba ngàn tóc đen chỉ dùng một cây trâm cố định, rất hợp với một thân trang phục màu hồng nhạt. Thân hình tinh tế, giơ tay nhấc chân như liễu rủ trong gió, mang theo vài phần linh động, vài phần nghịch ngợm. Ngữ điệu nói chuyện uyển chuyển, vừa có sự tinh nghịch của phương bắc, vừa có sự dịu dàng của phương nam, Quý U cảm thán, thật đúng là nữ hài mĩ lệ nhà bên.

Bất quá, như thế nào vừa mở miệng đã gọi Thích ca ca? Nghe rất không tầm thường nha, Quý U quan sát thấy Thích Bạch đối với nữ nhân này có

https://thuviensach.vn

sắc mặt khá tốt, đến cùng thì nữ nhân này có lai lịch gì?

https://thuviensach.vn

Chương 28: Trà Lâu

Ngược lại Thích Bạch cũng không vội lập tức đáp ứng đề nghị của Lục Nhạc Dao, hắn nhìn Quý U, dùng ánh mắt hỏi nàng có muốn cùng người khác đi dạo hay không.

Hôm nay hắn bồi nàng ra ngoài chơi, tuy rằng hắn muốn quản nàng nhưng sau đó không phải tất cả đều phải nghe theo nàng sao.

Quý U nghĩ nghĩ, vẫn là cùng nhau đi, nàng cũng muốn nhìn xem lai lịch của hai huynh muội này là gì.

"Được a, chúng ta đi trà lâu xem kịch được không, ta muốn xem. Bất quá, có gì ăn ta mới đi nha." Trà lâu là nơi có phong vị cổ xưa nhất, hơn nữa vừa cắn hạt dưa vừa xem diễn, mọi người cùng nhau hô "Hảo" rất thú vị a.

Thích Bạch thấy nàng lộ ra bộ dáng tham an thì bất đắc dĩ gật đầu, làm sao cũng không quên được chuyện ăn. Thích Bạch nhìn Lục Viễn cùng Lục Nhạc Dao nói "Chúng ta cùng đến Đệ nhất trà lâu trước mặt đi."

Lục Nhạc Dao thấy hai người này thân mật, không coi ai ra gì, ánh mắt nhìn về nơi khác. Lục Viễn thì nhìn không chuyển mắt, người này là Hoàng thượng của hắn sao? Đợi lát nữa hắn phải hỏi Tiểu Thịnh Tử xem có chuyện gì xảy ra, hắn bỏ lỡ bao nhiêu chuyện rồi a.

Thời điểm Tiểu Thịnh Tử xếp hàng cũng đã thấy hai huynh muội Lục Viễn nên hắn mua nhiều thêm hai phần. Cho nên lúc Tiểu Thịnh Tử trở lại thì cầm ba túi thức ăn, một cho Tích tiệp dư, một cho Lục Viễn đại nhân, một cho Lục Nhạc Dao tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Quý U vừa cầm lấy, bất chấp thức ăn còn nóng, lấy ngay một khối bỏ vào miệng, vừa cay vừa nóng, nhưng hương vị lại làm cho nàng không nỡ phun ra. Thích Bạch nhìn bộ dáng ham ăn này của nàng thì hận không thể đánh ngay vào mông nàng. Thứ này mua cho nàng rồi, còn ai dám tranh với nàng sao, nhìn nàng kêu nóng, hắn vội vàng duỗi tay bên miệng nàng, chờ nàng phun ra.

Quý U liền trốn tránh Thích Bạch, không chịu phun ra, chờ không nóng nữa thì nhanh chóng nuốt xuống, Thích Bạch gọi Tiểu Thịnh Tử mang nước đến cho nàng. Lục Viễn nhìn tình huống thì cảm thán, thịt dê chua cay này ăn cũng ngon, nhưng mà ngon tới mức đó sao? Lục Viễn cũng nhanh chóng cắn một ngụm, hình như ngon hơn trước đây thì phải. Lục Nhạc Dao thì không dám ăn cay như vậy nên không động đến phần của mình.

Quý U nuốt vào, quả thực rất ngon. Liền cầm một khối đưa cho Thích Bạch ăn, Thích Bạch ăn một khối, thuận tiện liếm ngón tay Quý U, Quý U cũng không xấu hổ, cầm khăn tay giúp mình cùng Thích Bạch lau miệng, xong hỏi "Ăn ngon đúng không?"

Thích Bạch nhìn dáng vẻ tiểu nhân đắc chí của nàng liền dùng ngón tay điểm nhẹ lên đầu nàng, há miệng để Quý U đút cho hắn một khối nữa. Quý U thấy Thích Bạch phối hợp như vậy, cũng nhanh chóng đút cho hắn ăn. Thích Bạch nghĩ hắn ăn nhiều thêm một phần thì nàng sẽ ăn ít đi một phần, đỡ làm cho nàng khó chịu.

Lục Nhạc Dao lại đoán Thích Bạch thích ăn cay, liền cầm phần của mình đi đến bên cạnh người hắn, kéo tay áo hắn nói "Thích ca ca, ăn phần này đi, Nhạc Dao không thích ăn cay đâu."

Quý U ngẩng đầu nhìn Lục Nhạc Dao một chút, lại nhìn Thích Bạch, gật đầu ý bảo hắn lấy phần của Lục Nhạc Dao đi, sau đó giơ giơ phần trong tay ý chỉ phần này của nàng. Thích Bạch không muốn nữ nhân của mình ăn

https://thuviensach.vn

nguyên một phần, liền nói “Không cần, Nhạc Dao ăn đi, một phần này là đủ rồi. Ngươi không thích ăn thì để cho Tiểu Thịnh Tử đi, hắn thích ăn cay.”

Lục Nhạc Dao quay đầu nhìn Tiểu Thịnh Tử công công bên người Hoàng thượng, không thèm để ý cười, đưa phần trong tay cho hắn.

Thích Bạch cùng Quý U, hai người cứ ngươi một khối ta một khối ăn phần thức ăn này. Quý U còn muốn ăn cay nữa, nhưng nàng biết nếu ăn nhiều Thích Bạch sẽ không đồng ý, cũng không đòi ăn tiếp, chung quy nàng phải để dành bụng ăn món khác nữa. Đợi bọn họ ăn xong thì cùng đi về phía trà lâu lớn nhất trong thành.

Trên đường, Thích Bạch cùng Quý U đi phía trước, Quý U dạo qua các quán nhỏ ven đường, ngẫu nhiên dừng lại xem, nhưng mà một món cũng không mua.

Thích Bạch che chở cho nàng, không để người khác đụng vào nàng.

Tiểu Thịnh Tử cùng huynh muội Lục thống lĩnh đi chung với nhau, lòng hiếu kì của Lục thống lĩnh rất lớn!

“Người bên cạnh Thích huynh là ai vậy? Có phải là vị được sủng gần đây không? Thời điểm bọn họ ở cùng một chỗ đều như vậy sao? Ngươi không thấy sợ hãi sao? Thích huynh đều dỗ dành nàng như vậy sao? Thích huynh đối xử với nàng tốt vậy sao? Ta hỏi thì ngươi phải trả lời chứ!” Lục Viễn thật sự tò mò chứ không phải vì muội muội hắn, hắn đối với đời sống tình cảm của Hoàng thượng vô cùng có hứng thú. Hắn cũng không thể hỏi người khác, chỉ có thể hỏi Tiểu Thịnh Tử. Còn Lục Nhạc Dao bên cạnh cũng vểnh tai lên mong Tiểu Thịnh Tử trả lời vài câu.

“Người bên cạnh chủ tử đúng là vị đang được sủng ái nhất kia, cái khác nô tài cũng không biết, Lục thống lĩnh buông tha cho nô tài đi.” Tiểu Thịnh Tử không nói chuyện của Hoàng thượng đâu, chủ tử sẽ ngượng ngùng nha.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật chỉ một câu như vậy Lục Viễn liền rõ ràng, chắc chắn là bình thường Hoàng thượng cũng sủng ái Tích tiệp dư như vậy, Lục Viễn liền vỗ vai Tiểu Thịnh Tử, tán thưởng hắn coi trọng nghĩa khí. Lúc ở nhà nghe mẫu thân tán gẫu, Lục Nhạc Dao cũng đã nghe nói về vị Tích tiệp dư gần đây được sủng ái, nguyên lai là vị này. Đẹp thì có đẹp, nhưng Lục Nhạc Dao rất tin tưởng vào bản thân mình.

Lúc bọn họ đi vào "Đệ Nhất trà", Quý U tán thưởng nhìn trà lâu cao ba tầng, xa hoa, to lớn. Tiến vào đại sảnh, trong quán tràn đầy hương trà làm người khác sảng khoái, trên tường treo nhiều bức mẫu đơn đồ, mẫu đơn đủ loại hình dạng, cái gì cần có đều có. Làm cho trà lâu ung dung, cao quý, bởi vì mẫu đơn vốn có danh xưng phú quý, cho nên những bức họa này càng làm trà lâu trở nên cao quý hơn.

Trong sảnh vô cùng náo nhiệt, nhất là lúc vừa sang năm mới, càng có nhiều người, rất phức tạp. "Đệ nhất trà" là trà lâu quý khí nhất trong thành, khách bên trong đều là người có tiền, quang cảnh bận rộn, khắp nơi đều là âm thanh tiểu nhị hét to, âm thanh dâng trà, trên đài đang hát vở "Trạng nguyên lang", phía dưới là một mảnh tiếng trầm trồ khen ngợi.

Thấy trong đại sảnh chỉ còn lại một cái bàn trống, Quý U liền trực tiếp nắm lấy tay áo Thích Bạch kéo qua.Vừa lúc năm người ngồi xuống, Tiểu Thịnh Tử cũng kêu tiểu nhị cho vài bình nước cùng điểm tâm.

Quý U lắc lắc ống tay áo Thích Bạch, mắt nhìn nhìn về phía huynh muội Lục Viễn, như ý bảo Thích Bạch giới thiệu một chút.

Thích Bạch nhìn Lục Viễn nói "Đây là Lục thống lĩnh Lục Viễn cùng muội muội của hắn, Lục Nhạc Dao", sau đó quay qua nhìn Quý U rồi nói tiếp "Đây là Tích tiệp dư." Hai người trước hắn giới thiệu tên, còn Quý U thì tên nàng hắn không cho người khác gọi, nên hắn chỉ giới thiệu đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

“Lục thống lĩnh tuổi trẻ nhưng đã đảm nhiệm chức vị cao như vậy, thật là tài giỏi, muội muội của ngài cũng là xinh đẹp như hoa đào, hơn nữa tình cảm của huynh muội hai vị thoạt nhìn thật tốt” Quý U cảm thán.

“Chỉ vì ta làm việc cố gắng nên mới được như vậy, hơn nữa Thích huynh đệ có mắt nhìn sáng suốt, muội muội ta rất biết quan tâm chăm sóc người khác, nên từ nhỏ chúng ta đã rất thân thiết với nhau.” Lục Viễn thấy Quý U nói trước cũng lập tức nói theo.

Quý U đen mặt, Lục Viễn là bằng hữu của Thích Bạch? Hắn đang khoe khoang bản lĩnh của hắn lợi hại hơn nàng sao? Quý U không biết Lục Viễn đang ngập tràn tò mò đối với nàng, hận không thể nói nhiều thêm hai câu để xem Thích Bạch đến cùng là thích Tích tiệp dư này ở chỗ nào. Về phần muội muội hắn cùng Hoàng thượng, nếu Hoàng thượng ở cùng Tích tiệp dư mà không vui vẻ thì muội muội hắn còn chút hi vọng. Nhưng Hoàng thượng quả thật rất sủng ái Tích tiệp dư, hắn cũng không muốn nói gì thêm.

“Làm gì có chuyện đó, ta cùng ca ca và Thích ca ca cùng nhau lớn lên, khi còn nhỏ hay chạy theo bọn họ, là bọn họ chiếu cố ta mới đúng.” Lục Nhạc Dao vẻ mặt xấu hổ nói.

Thích Bạch nói với Quý U “Đừng để ý đến Lục Viễn, hắn vốn không biết chừng mực, thành thân rồi mới tốt thêm một chút. Ngược lại, Nhạc Dao từ nhỏ đã khéo léo, cũng không cần hai chúng ta chiếu cố quá nhiều, chỉ là ta chưa thấy nàng lúc nhỏ, khẳng định là một hài tử không ngoan rồi.”

Đang có người ngoài nên Quý U không muốn làm càn, chỉ nói nhỏ nhẹ “Ta khi còn nhỏ quả thực là không biết điều, giống như bây giờ vậy.”

Thích Bạch làm bộ như bừng tỉnh đại ngộ, đến khi nàng trừng mắt về phía mình mới chịu khôi phục bộ dáng nghiêm túc. Kỳ thật Thích Bạch cũng không cảm thấy Quý U không ngoan, hắn thấy nàng đặc biệt hiểu chuyện, nhưng không giống với sự hiểu chuyện của Lục Nhạc Dao.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao hiểu chuyện làm cho hắn không phiền, nếu là một đứa trẻ đặc biệt phiền phức thì hắn sẽ không cho Lục Viễn thường xuyên mang theo nàng đi chơi.

Còn Quý U hiểu chuyện thì lại làm cho hắn đau lòng, thương tiếc, yêu thích, hận không thể moi tim moi phổi ra cho nàng, đối với nàng thật tốt. Dù tính tình Quý U giống đứa nhỏ cũng làm hắn đặc biệt vui vẻ, cảm thấy đều là do hắn sủng ái nên nàng mới như vậy, trong chốc lát mà nàng không làm nũng thì đó không phải là nàng.

Thích Bạch thích nàng như vậy, đùa giỡn làm nàng giận dỗi rồi lại dỗ dành nàng, hắn rất hưởng thụ quá trình này, càng hưởng thụ thành quả sau khi dỗ dành xong.

Lục Nhạc Dao thấy Thích Bạch lại đem đề tài kéo lên người Tích tiệp dư thì liền nhăn nhó "Các huynh không thể khen muội như vậy, đến lúc tỷ tỷ phát hiện muội không giống như lời các huynh nói thì muội còn dám gặp mặt ai."

"Ba người từ nhỏ đã cùng chơi với nhau sao? Thật tốt, từ nhỏ đã không ai chơi với ta."

"A, tỷ không có huynh đệ tỷ muội sao?" Lục Nhạc Dao dùng vẻ mặt kinh ngạc hỏi. Nàng có nghe qua chuyện tỷ tỷ của Tích tiệp dư bị biếm vào lãnh cung nên muốn xem xem nàng ta sẽ có phản ứng gì. Lục Nhạc Dao cũng muốn thăm dò xem Tích tiệp dư là hạng người nào.

"Không có bạn chơi cùng cũng có chỗ tốt nha, tuy rằng ta đi theo hắn lớn lên, nhưng từ nhỏ đã bị đánh không ít nha." Lục Viễn vừa nghe muội muội hắn nói liền nhanh chóng tiếp lời, không nên đụng đến chuyện thương tâm của Tích tiệp dư đâu. Muội muội hắn chẳng qua là vô tình cho nên hắn phải giải vây giúp nàng, không để Hoàng thượng trách tội.

https://thuviensach.vn

Quý U hiểu rõ tâm tư Lục Viễn, cười một cái nói "Thật sao?" Quay đầu hỏi Thích Bạch "Chàng luyện võ từ nhỏ sao? Nhất định là vô cùng lợi hại nha."

Thích Bạch tuy có thể hiểu được lòng tốt của Lục Viễn, nhưng mà hắn dám tìm nữ nhân của Thích Bạch nói chuyện thì nên sẵn sàng chịu đòn đi. Thích Bạch còn không hiểu Lục Viễn sao, tên này chính là tò mò vì sao hắn sủng ái U U nên mới cố ý nói chuyện với nàng.

"Ân, trở về ta cho nàng xem. Muốn xem gì cũng được." Thích Bạch không muốn Quý U cùng Lục Viễn nói chuyện nữa.

Lục Viễn cũng đã nhìn ra, bĩu môi, oán thầm một tiếng "Keo kiệt."

Lục Nhạc Dao vốn chuẩn bị nói Hoàng thượng đương nhiên lợi hại, thời điểm bọn họ luyện võ nàng đều ở bên cạnh bồi, nhưng Hoàng thượng lại gọi người đến chọn kịch, thay đổi đề tài, chỉ có thể đợi cơ hội gợi cho Hoàng thượng nhớ đến những chuyện lúc nhỏ.

Quý U nhìn danh sách kịch, nàng không có nghiên cứu đối với những thứ này, nhìn thấy một vở kịch có chữ "Hồn" trên tiêu đề, thấy thú vị nên chọn vở đó.

Hồn là câu chuyện về hồn phách của một nữ nhân cùng một thư sinh yêu nhau, nữ tử bởi vì bệnh nặng nên hồn phách mới rời thân thể trở thành Quỷ hồn, thư sinh có khả năng thiên phú, có thể thấy được Quỷ hồn, hai người gặp gỡ rồi yêu nhau, cuối cùng nữ tử đó khỏe lại, trở lại thân thể của mình, cùng thư sinh kết đôi trăm năm.

Quý U vừa xem chăm chú, vừa tách hạt dưa cho Thích Bạch ăn. Nàng một hạt, hắn một hạt, tay nhỏ vô cùng linh hoạt. Vốn Thích Bạch muốn tách cho nàng ăn, Quý U lại không cho, nói bình thường nàng thích hầu hạ hắn ăn cơm nên lúc này cũng muốn hầu hạ hắn ăn hạt dưa, bằng không sẽ không

https://thuviensach.vn

quen. Thích Bạch thấy lý do mỗi ngày của nàng càng ngày càng trở nên không hiểu nổi.

Từ đầu đến cuối Thích Bạch đều để Quý U dựa trên người hắn, ăn hạt dưa nàng đút cho. Hắn không có hứng thú để xem diễn, nhưng thấy nàng vô cùng hưng phấn vỗ tay hắn chỉ chăm chú nhìn nàng cười đến hai má ửng đỏ, thu lại tất cả lạnh lùng, ngũ quan sắc bén trở nên nhu hòa.

Lục Nhạc Dao tuy rằng ngoài mặt chuyên tâm xem diễn nhưng toàn bộ tinh thần đều đặt trên người Thích Bạch, thấy vẻ mặt này của hắn liền gắt gao xiết chặt bàn tay của mình, ngoài mặt vẫn trầm trồ khen ngợi. Lục Viễn thì gần như gật gù ngủ mất.

Quý U xem xong còn chưa thỏa mãn, lúc rời đi còn lắc lắc tay áo Thích Bạch hỏi hắn xem có hay không, nàng cảm thấy rất hay. Thích Bạch thì không có cảm giác gì, nhưng nhìn nàng hưng phấn như vậy cũng liền gật đầu nói hay, để Tiểu Thịnh Tử thưởng chút tiền cho người hát.

Lục Viễn nghe thấy thì kinh ngạc nhìn Hoàng thượng, trước đây hai người đã từng đến trà lâu nhưng không xem diễn, lúc nào cũng ngồi ngốc trong phòng cả ngày. Nhưng nhìn thấy biểu tình lạnh nhạt của Tiểu Thịnh Tử thì biết đây là chuyện bình thường rồi.

Lục Viễn quan sát Tích tiệp dư, nàng là người có tính tình hoạt bát, cực kỳ thân cận với Hoàng thượng, xinh đẹp, âm thanh nói chuyện thì êm tai, quả là có vốn liếng để mê hoặc Hoàng thượng. Nàng không giống với các phi tần khác của Hoàng thượng, ngài ấy sủng ái nàng như vậy, không phải chỉ một đoạn thời gian là chấm dứt.

Bóng dáng Hoàng thượng cùng Tích tiệp dư in vào mắt Lục Nhạc Dao, Hoàng thượng có chút không giống với trong trí nhớ của nàng, nhưng ước mơ từ nhỏ tới giờ của nàng chưa từng thay đổi, dù sao đi nữa nàng cũng phải tranh.

https://thuviensach.vn

Chương 29: Say Rượu

Bởi vì xem diễn nên đã quá giờ dùng bữa trưa, bọn họ ăn chút gì đó rồi đi dạo, lát sau sắc trời đã tối thì chuẩn bị dùng bữa tối.

Thích Bạch hỏi Quý U xem nàng muốn ăn gì. Quý U thật không biết, chỉ nói nàng muốn ăn ngon. Thích Bạch cũng không phải là người coi trọng việc ăn uống nên quay sang hỏi Lục Viễn.

Lục Viễn thấy bản thân đã có đất dụng võ rồi, vội vã nhận là hắn biết chỗ ăn ngon.

Vì thế mọi người cùng tới Hồng Tân lâu, trong kinh đô cũng khá nổi danh. Lục Viễn là khách quen tại đây, nên dù đã kín khách nhưng hắn vẫn tìm được một phòng riêng nhỏ. Năm người vào phòng, Tiểu Thịnh Tử liền phụ trách hầu hạ hai vị chủ tử Hoàng thượng cùng Tích tiệp dư.

Lục Viễn là khách quen, cũng không cố kỵ Tích tiệp dư, gọi những món mà hắn cho là ăn ngon lên, gọi thêm ba bầu rượu, nói mọi người cùng đón năm mới nên dù sao cũng phải uống rượu, nếu không sẽ không vui vẻ. Quý U cũng muốn nếm thử, Lục Viễn gật đầu có chút ma mãnh.

Thích Bạch thấy Quý U hôm nay cao hứng nên thôi không ngăn cản Lục Viễn uống rượu, cứ để cho nàng uống một ít đi, bằng không nàng đi chơi không tận hứng, lúc về lại nháo với hắn. Lục Nhạc Dao vẫn ngồi bên mỉm cười, chốc lát lại hỏi ăn cái này ngon chứ, lát sau lại hỏi tỷ tỷ cũng thích ăn cái này sao? Đối đãi với Quý U vô cùng thân mật.

Quý U cũng không cự tuyệt, vẫn gật đầu, nàng thật sự muốn ăn thử. Về phần Lục Nhạc Dao có tâm tư gì thì cũng dễ đoán, tuy rằng nàng ta cùng

https://thuviensach.vn

Hoàng đế chưa tới mức là thanh mai trúc mã nhưng cũng không khác lắm. Nếu nói nàng ta không có tâm tư gì với Hoàng đế, đánh chết Quý U cũng không tin, hơn nữa thái độ của Thích Bạch đối với Lục Nhạc Dao rất tốt, nàng ta chính là nữ nhân mà Thích Bạch không chán ghét, lại cùng nhau lớn lên, ca ca muội muội là chuyện dễ dàng xảy ra nhất. Cho nên Quý U không thể không để tâm chuyện của Lục Nhạc Dao.

Thích Bạch không nói gì nhiều, thời điểm ở cùng một chỗ với Quý U thì không tính, nhưng trước mặt người ngoài lời hắn nói ra vô cùng ít, lúc này gần như chỉ có lời của Quý U cùng Lục Viễn bàn luận ăn cái gì ngon, Lục Nhạc Dao ở bên phụ họa. Thi thoảng Lục Nhạc Dao sẽ "ngẫu nhiên" nói nhớ rõ Thích ca ca thích ăn cái này, Thích Bạch cũng gật gật đầu.

Chờ một bàn đồ ăn đi lên, Lục Viễn nâng ly rượu chúc mừng năm mới hết thảy đều thuận lợi, mọi người đều vạn sự như ý. Quý U uống một ly vào bụng, cảm giác nóng hừng hực, toàn bộ thân thể ấm lên một chút, thật là thoải mái. Thích Bạch nhìn nàng uống rượu không ho, không sặc liền an tâm, nàng muốn thì uống một chút vậy.

Quý U uống xong lại rót thêm một ly cho mình, vụng trộm nói bên tai Thích Bạch "Ta kính chàng một ly, chúng ta cùng nhau vượt qua năm mới đầu tiên, nguyện mãi mãi gắn bó. Ta yêu chàng, về sau, mỗi năm đều cùng chàng nói những lời này." Nói xong thì chạm vào ly rượu Thích Bạch một cái, rồi uống cạn ly của mình.

Thích Bạch đang vô cùng hối hận vì có hai huynh muội kia nên không thể ôm U U của hắn một cái được, đúng là không nên gọi hai người này theo mà, nếu chỉ có hắn và U U thì tốt biết bao, hắn sẽ ôm nàng thật chặt, hận không thể nhập nàng vào trong thân thể hắn mới tốt. Lời nói của Quý U cứ vang vọng bên tai Thích Bạch, chấn động lòng hắn, hắn chưa uống nhưng đã muốn say. Nhìn nàng hai má đỏ rực, Thích Bạch cười rồi nâng ly uống hết, hắn cũng nguyện năm nào cũng có nàng bên cạnh, hàng năm đều được nghe nàng nói nàng yêu hắn.

https://thuviensach.vn

Thanh âm của Quý U thực sự rất nhỏ, mềm nhẹ dịu dàng, hơn nữa bên ngoài rất ồn ào, Lục Viễn với Lục Nhạc Dao có muốn nghe cũng không thể.

Cho nên Quý U không cảm thấy ngượng ngùng, còn huynh muội Lục Viễn thấy bọn họ thì thầm, mà tâm trạng của Hoàng thượng hình như trở nên rất tốt, nhưng họ không đoán được là nàng đã nói gì, lúc uống rượu cảm thấy như bị lửa đốt trong lòng, Lục Viễn là do lòng hiếu kỳ làm hại, còn Lục Nhạc Dao là do lòng ghen tỵ làm hại.

Quý U chính là người rất thích ăn thịt, món hoàng hoa ngư nàng rất thích ăn, nơi này chế biến nước sốt ăn hết sức thơm ngọt, món chân giò heo nàng cũng thích, một ngụm ăn vào, hương vị cay nồng tản ra bốn phía, rất đặc biệt; món gà hầm nàng cũng thích, dùng thuốc bổ chế biến, thịt có mùi thuốc nhàn nhạt, thấm cả vào xương cốt; món thịt xào chua cay càng đặc sắc, vừa cay vừa chua lại có chút ngọt… Tóm lại là Quý U vừa ăn đồ ăn ngon vừa uống rượu, nàng gọi đây là thiên đường của nhân gian!

Thích Bạch nhìn Quý U ăn, khẩu vị của hắn cũng tốt hẳn lên. Lục Viễn thì đang cảm thán Tích tiệp dư quả là người biết nhìn hàng, hơn nữa với tư thái dùng cơm của nàng trách không được Hoàng thượng lại yêu thích nàng như vậy, quá ngon miệng, rất có khẩu vị nha!

Lục Nhạc Dao tướng ăn ưu nhã, nhìn ca ca mình kính Hoàng thượng, nàng cũng nâng ly kính Hoàng thượng một ly “Thích ca ca, nhiều năm không gặp, những chuyện khi còn nhỏ Nhạc Dao chưa từng quên, nhìn thấy Thích ca ca muội thật sự vui vẻ, Nhạc Dao mong ước Thích ca ca năm mới hạnh phúc, mọi chuyện đều hài lòng, vạn sự như ý.” Nói xong ngửa đầu uống cạn rượu trong ly, động tác làm tôn thêm cái cổ thon dài trắng trẻo của Lục Nhạc Dao.

Thích Bạch gật gật đầu cũng uống hết rượu. Quý U không chú ý đến, bởi vì nàng có chút quá chén rồi. Nàng ăn vui vẻ nên tự nhiên cũng uống nhiều rượu một chút. Ăn thịt uống rượu mới thống khoái, cho nên Quý U cứ

https://thuviensach.vn

một ngụm rượu, một ngụm thịt, nàng cũng không biết là nàng chẳng có cái gọi là tửu lượng.

Uống một hồi liền say, ánh mắt câu người càng trở nên mê ly yêu mị, hai má trắng mịn lộ ra đỏ ửng, trên đôi môi khêu gợi còn sót lại vài giọt rượu, tóc có hơi chút hỗn độn, xứng với một thân nam trang, mang theo vài tia mê hoặc.

Thích Bạch cảm thấy sửng sốt, nàng vừa uống mấy chén đã say rồi sao. Quý U ngẩng đầu nhìn Thích Bạch cười cười, muốn giống như mọi khi ôm lấy hắn. Thích Bạch xem tình huống này liền sai bảo Tiểu Thịnh Tử chuẩn bị trở về, phong tình của nàng, hắn không muốn để người khác nhìn thấy.

Lục Viễn nhìn cảnh này thì hiểu rất rõ ràng, hắn cũng chuẩn bị mang Lục Nhạc Dao trở về, không ngờ muội muội hắn cũng có chút say.

Thích Bạch không có tâm tư quản chuyện khác, nhìn Quý U bĩu môi bởi vì hắn không ôm nàng, liền nhanh chóng duỗi tay, ôm lấy nàng nói từ biệt với Lục Viễn, rồi quay đầu đi thẳng.

Lục Nhạc Dao cứ hô Thích ca ca mãi, Thích ca ca Nhạc Dao rất nhớ ngươi, nhưng Thích Bạch cũng không có nghe được.

Đêm nay Lục Nhạc Dao nhìn Hoàng thượng sủng ái Tích tiệp dư thì rất khổ sở, nàng thật sự yêu hắn, tuy nàng biết hắn không yêu nàng, bởi vì hai người tuổi tác chênh lệch nhiều như vậy, hắn chỉ coi nàng là muội muội, nhưng nàng đối với bản thân rất có lòng tin. Tính cách Hoàng thượng nàng sao có thể không rõ được, hắn không yêu nàng sẽ càng không yêu người khác, cho nên nàng không nóng nảy, nàng là nữ nhân duy nhất Hoàng thượng không chán ghét. Nhìn lúc Hoàng thượng và Tích tiệp dư ở cùng một chỗ, tuy rằng nàng không buông tha, nhưng nàng cũng không thể khống chế bản thân thương tâm, không nóng nảy, nên mới quá chén uống say.

https://thuviensach.vn

Lục Viễn thấy Lục Nhạc Dao uống say rồi cứ gọi từng tiếng Thích ca ca thì thở dài. Trên đời khổ nhất là yêu, chỉ hi vọng muội muội hắn có thể nhanh chóng thoát ra. Lục Viễn chưa từng nghĩ tới việc nói giúp Lục Nhạc Dao với Hoàng thượng, tình cảm là tình cảm, hắn và Hoàng thượng là huynh đệ. Lục Viễn đỡ Lục Nhạc Dao lên xe ngựa Lục phủ, hai chiếc xe ngựa chạy về hai hướng khác nhau.

Trong phòng trống rỗng, không một bóng người, ngoài chợ vẫn phi thường náo nhiệt. Người rời đi không biết, kiếp trước, chính tại căn phòng này, chỉ thiếu một người nhưng kết cục lại khác hẳn.

Kiếp trước không có Quý U, Lục Nhạc Dao say rượu, bày tỏ tình yêu với Thích Bạch, tuy hắn không yêu nàng nhưng cũng không coi tình cảm của nàng là sự chơi đùa của tiểu hài tử.

Quý U cảm thấy nhẹ bẫng, giống như đi trên mây. Không khó chịu, cảm giác rất thoải mái, khoái lạc. Nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mắt, nàng liền ôm lấy, không chịu rời xa, không chịu buông tay.

Thích Bạch ôm Quý U lên xe ngựa, liền phân phó cho thị vệ đánh xe ngựa về cung. Tuy tốc độ nhanh nhưng bên trong cũng không xóc nảy. Thích Bạch đỡ Quý U, cho nàng uống nước, nhưng nàng lắc đầu không chịu.

Thích Bạch đành uống một ngụm rồi hôn lên môi nàng, Quý U uống vào nhưng vẫn không hài lòng, ôm lấy Thích Bạch, hung hăng dây dưa cùng lưỡi của hắn. Thích Bạch trực tiếp đem nàng đặt dưới thân, hôn thật sâu. Bởi vì tóc buộc lên, nằm không thoải mái, Quý U liền đem khăn buộc kéo ra, đem phát quan tháo xuống, một đầu tóc đen xõa tung, diễm lệ vô song.

Đầu ngón tay Thích Bạch lướt nhẹ qua tóc nàng, đôi mắt hắn chăm chú nhìn nữ nhân khiến hắn không thể kiềm hãm được này. Đầu óc Quý U choáng váng, cùng hắn nhìn nhau, ngẩng đầu hôn lên, vừa nằm xuống lại

https://thuviensach.vn

hôn lên, tựa hồ cảm thấy như vậy quá mệt, Quý U liền trực tiếp đẩy Thích Bạch xuống, nàng xoay người ngồi lên người hắn, mặt đối mặt.

Nàng cảm thấy như vậy sẽ rất dễ để hôn hắn, liền cao hứng cười. Cười xong lại chậm chậm cúi xuống liếm lên môi Thích Bạch, mỗi khi tách môi hắn ra lại lẩm bẩm "Thật yêu chàng", Thích Bạch ôm thật chặt nữ nhân vừa hôn hắn vừa nói lời yêu hắn, mỗi lời nói yêu của nàng đều khắc sâu vào tim hắn, mỗi nét bút hắn đều cảm nhận được, nhất định máu tươi đầm đìa, bằng không hắn sẽ không thể nhớ rõ đời đời kiếp kiếp.

Thích Bạch không để Quý U rời môi đi, mà trực tiếp ngậm chặt, không buông ra. Hắn ý loạn tình mê hôn môi nàng, dọc theo phía dưới, hôn xuống cổ nàng. Tay Quý U cũng không nhàn rỗi, châm ngòi phía dưới làm Thích Bạch hô hấp dồn dập.

Thích Bạch muốn về cung rồi mới giáo huấn nàng, tuy trong xe không lạnh nhưng hắn vẫn sợ nàng không thoải mái. Nhưng tay nàng quá sức làm càn ôm lấy hắn, hắn không ngăn được, thoát quần áo cho nàng, cùng nàng ở trong xe triền miên.

Quý U cả người không có khí lực, trên người lại khó chịu vì không được thỏa mãn, liền đến gần Thích Bạch, lấy lòng nói bên tai hắn "Chàng nhanh lên một chút a."

"Nàng muốn thì chính mình động đi." Thích Bạch cố ý đùa giỡn nàng.

Quý U động vài cái liền mệt mỏi cầu khẩn nói "Cầu chàng, chàng không thương ta!"

Thích Bạch liền nắm chặt eo nàng bắt đầu chuyển động, đụng thẳng đến lúc Quý U không chịu đựng nổi ngâm thành tiếng, nàng không còn biết mình đang ở nơi nào.

https://thuviensach.vn

“Ta từ bỏ, từ bỏ, ngoài xe còn có người, chàng mau ra ngoài đi, chàng đáng ghét!” Quý U cảm thấy về sau nàng có thể không cần gặp người, nàng lớn tiếng như vậy người bên ngoài nhất định có thể nghe được, Quý U bắt đầu đẩy Thích Bạch, không cho hắn tiếp tục.

Thích Bạch thấy nàng sốt ruột, nhưng hắn cũng khó chịu nha. Lúc này nghe thấy Tiểu Thịnh Tử ho khan lớn tiếng, thì biết là đã đến nơi rồi, thở dài giúp hai người chỉnh lý quần áo, chờ bình ổn lửa dục trong cơ thể. Nàng là ma chướng của hắn mà.

Quý U đã say không biết trời đất gì, ghé vào trên vai hắn, nằm ngủ thật say.

https://thuviensach.vn

Chương 30: Đẹp Nhất

Ban đêm, xe ngựa không được phép vào cung, cho nên Thích Bạch cũng không mang Quý U về Vĩnh Thọ cung mà trực tiếp dừng ngoài Dưỡng Tâm điện, hắn thoát áo choàng của mình, bao lấy tiểu nhân nhi đang say rượu, ôm nàng xuống xe rồi đi thẳng vào Dưỡng Tâm điện.

Quý U không nháo loạn, ngoan ngoãn để Thích Bạch ôm, từ lúc ở trên xe nàng đã không có chút khí lực nào rồi.

Nơi tắm rửa trong Dưỡng Tâm điện là một ôn tuyền rất lớn, thạch bích, vàng kim huy hoàng, bên cạnh bể có hai đầu rồng đang há miệng, một cái phun nước nóng, một cái lại phun ra nước lạnh, toàn bộ phòng tắm cực kỳ xa hoa. Thích Bạch cho tất cả thái giám và cung nữ lui ra, tự mình ôm lấy Quý U tiến vào phòng tắm, thoát quần áo cho cả hai, liền tiến vào trong bể.

Trước tiên Thích Bạch gội đầu cho Quý U, còn nàng đang ngồi ngây ngẩn quan sát bể tắm này, tựa hồ như không rõ bản thân nàng đang ở đâu, thấy bộ dáng đáng yêu này của Quý U, Thích Bạch liền vươn tay nhéo nhéo mặt nàng, tiếp tục tắm rửa sạch sẽ cho Quý U rồi mới lo tới việc tắm của mình.

Quý U chỉ an tĩnh được một lúc, lúc sau liền đến bên cạnh Thích Bạch, bổ nhào lên lưng hắn, cười khanh khách, chơi đùa vô cùng cao hứng. Thích Bạch sợ nàng ngã xuống nước, liền chú ý giữ nàng. Quý U thì chẳng băn khoăn gì cả, cảm thấy Thích Bạch không chơi với nàng thì có chút mất hứng, liền hô "Chàng bơi qua phía bên kia bể đi, cõng ta!"

Thích Bạch để Quý U ôm cổ hắn, làm nàng ghé lên lưng hắn, hắn liền bơi về phía bên kia bể. Quý U cảm thấy chơi rất vui, đáng tiếc nàng đầu

https://thuviensach.vn

nàng đang cảm thấy choáng váng nên không chơi thỏa thích được, nàng xoa xoa sườn mặt của Thích Bạch, nói “Quá tuyệt vời, chàng thật tốt.” Thích Bạch nhìn nàng cười vui vẻ như vậy thì thở dài trong lòng, nha đầu ngốc!

Thích Bạch đợi Quý U không chơi nữa rồi mới ôm nàng lên bờ, lau sạch nước trên người nàng, sau đó đi vào nội thất.

Đến lúc hai người nằm dài trên giường, Quý U chợt nhớ đến việc ra ngoài ngày hôm nay, liền nằm sấp lên lồng ngực Thích Bạch, chậm rãi nói “Chúng ta về sau lại đi chơi nữa có được không? Đồ ăn rất ngon, diễn kịch cũng hay, ngay cả lão đầu coi hai người chúng ta là loại quan hệ đó cũng rất thú vị.”

Thích Bạch nghe nàng nói chuyện khờ khạo, vừa nghe là biết uống say, liền muốn đùa giỡn nàng, chậm rãi vỗ về tóc Quý U “Chúng ta là loại quan hệ nào a?”

Quý U hừ một tiếng “Còn có thể là quan hệ gì, ở trên xe ngựa chàng làm cái gì, chàng không biết a.”

Thích Bạch vô tội hỏi Quý U “Ta ở trên xe ngựa làm cái gì a?”

Quý U lấy chăn che lên đầu Thích Bạch, sau đó muốn nhảy xuống giường chạy trốn. Nhưng lúc tối nàng uống nhiều quá nên vừa đứng dậy đã choáng váng ngã lên người Thích Bạch.

Thích Bạch thấy nàng như vậy thì cười lớn, nàng tuyệt đối chưa có tỉnh rượu đâu, thật may mắn cho hắn khi bắt được bảo bối này. Hắn duỗi tay ôm nàng vào trong ngực.

Lúc này Tiểu Thịnh Tử bẩm báo là canh giải rượu đã được mang tới, đây là Thích Bạch phân phó trước lúc đi tắm, Thích Bạch đem Quý U nhét vào chăn, che kín lại rồi mới cho Tiểu Thịnh Tử tiến vào. Tiểu Thịnh Tử mắt nhìn thẳng, đặt canh giải rượu lên bàn rồi liền đi ra ngoài, lúc ở ngoài

https://thuviensach.vn

cửa hắn đã nghe thấy tiếng cười không ngừng trong phòng, nếu không phải bất đắc dĩ thì hắn cũng không làm phiền hai vị chủ tử.

Thích Bạch nếm thử canh giải rượu, phát hiện không nóng liền nhanh chóng đút cho Quý U uống, dỗ dành nàng rằng uống xong sẽ không nhức đầu nữa.

“Hai người chúng ta đều uống rượu, chàng cũng uống một chút đi, như vậy chàng cũng sẽ không bị khó chịu.” Quý U cảm thấy tuy Thích Bạch không uống nhiều rượu, nhưng uống canh này một chút cũng tốt.

Thích Bạch thật sự không có việc gì, chút rượu kia đối với hắn là không đáng nhắc tới, cho nên cũng không yêu cầu Tiểu Thịnh Tử chuẩn bị hai chén canh, nhưng nhìn bộ dáng quan tâm của Quý U thì lại gật đầu. Hai người ngọt ngào đút cho nhau từng thìa canh giải rượu.

Uống xong, cả hai nằm xuống giường, Quý U hỏi Thích Bạch “Chàng cùng Lục thống lĩnh từ nhỏ đã lớn lên bên nhau sao? Quan hệ rất tốt sao?”

“Ân, khi còn nhỏ cùng nhau học võ nên chơi chung một chỗ, nói là quân thần không bằng coi là bằng hữu đi.” Thích Bạch còn tưởng rằng Quý U đang nghĩ tới chuyện luyện võ, học võ rất khổ cực, hắn không muốn Quý U dính vào cái này.

“Cũng không cho phép nàng luyện võ, nàng nhỏ nhắn như vậy nhất định sẽ rất mệt mỏi.”

Quý U bĩu môi, ta muốn nói cái khác nha, “Người ta không có muốn học đâu, vậy chàng và muội muội Lục thống lĩnh quen biết nhau thế nào?”

Thích Bạch không trả lời, ngước mắt nhìn Quý U.

Quý U bị ánh mắt Thích Bạch nhìn chằm chằm như vậy thì cảm thấy mất tự nhiên, chuyển sang hỏi chuyện khác “Muội muội hắn bao nhiêu tuổi

https://thuviensach.vn

rồi? Lớn lên rất xinh đẹp nha.”

“Ân, nhỏ hơn nàng một tuổi, quả thật là vô cùng xinh đẹp.” Thích Bạch nghiêm túc trả lời.

Quý U vừa nghe thì hai mắt trợn trừng nhìn Thích Bạch, lại thấy ý cười trong mắt hắn, mới biết là hắn đang đùa giỡn nàng. Quý U trực tiếp bịt kín chăn ngủ, không để ý đến Thích Bạch nữa.

Thích Bạch cũng chui vào trong chăn ôm lấy nữ nhân đang ngập tràn mùi giấm này vào lòng, nói bên tai nàng “Ở trong mắt ta, nàng là đẹp nhất, ta chỉ thích nàng mà thôi.”

Nói xong lời này Thích Bạch liền cảm thấy tay của nàng ôm chặt lấy hông hắn, Thích Bạch cúi đầu hôn lên môi Quý U, trong chốc lát từng kiện trang phục đều ném xuống đất, trên giường có một đôi tình nhân hôn nhau say đắm, khó chia lìa, tiếp tục làm chuyện mà lúc nãy đã không thể tận hứng trên xe ngựa.

Tuy rằng thỉnh thoảng có truyền đến lời nói của nữ tử “Chàng chán ghét, không thèm cho chàng chạm vào,” nhưng đều bị một câu “Chỉ thích nàng” của nam tử bao phủ lấy.

--- ----------ta là đường phân cách---- ------

Lục Viễn đỡ Lục Nhạc Dao vào khuê phòng của nàng, sau đó liền phân phó nha hoàn của nàng đi nấu canh giải rượu, Lục Viễn vẫn chưa rời đi, hắn muốn đợi nàng tỉnh rượu rồi từ từ khuyên giải.

Lục Nhạc Dao khóc lóc ôm chầm lấy Lục Viễn, hô lên “Ca ca, muội thật sự thích Hoàng thượng, từ nhỏ muội đã thích ngài ấy, thích đến mức đời này không có khả năng thích một người như thích ngài ấy nữa. Ca ca, ca ca giúp muội có được không?”

https://thuviensach.vn

Lục Viễn xót xa ôm lấy muội muội hắn, một bên là huynh đệ, một bên lại là muội muội, làm sao hắn có thể mở miệng. Mấu chốt là cách hôm nay Hoàng thượng đối xử với Tích tiệp dư là sủng ái thật sự, mà Hoàng thượng đối với Nhạc Dao thì giống như đối đãi với muội muội mà thôi. Đã có Tích tiệp dư được sủng ái ở phía trước rồi, hắn cũng không nỡ để cho Nhạc Dao tiến cung.

“Ca ca, muội biết phải làm sao bây giờ? Muội thật sự rất thích Hoàng thượng, ca ca cũng biết đúng không, ngài ấy đã đáp ứng mà, khi nhỏ ngài ấy đáp ứng cưới muội mà, ca ca…” Lục Nhạc Dao hai mắt đẫm lệ, mông lung nhìn Lục Viễn, thì thào nói.

“Nhạc Dao, năm đó muội mới bảy tuổi, với tính tình của Hoàng thượng, nếu ngài ấy thật sự có tình với muội thì sẽ không cưới người khác, bất luận lúc đó muội bao nhiêu tuổi hắn vẫn sẽ cưới muội.” Lục Viễn là người thân cận và cũng là người hiểu rõ Hoàng đế nhất.

Lục Nhạc Dao lắc lắc đầu, “Ca ca, không phải như thế, Hoàng thượng đối với muội không giống như vậy. Hoàng thượng luôn chán ghét những nữ nhân khác nhưng không hề chán ghét muội. Vì sao muội quấn lấy ngài ấy hỏi như vậy ngài lại gật đầu, ngài không ghét muội, chỉ vì muội còn quá nhỏ nên ngài ấy mới không cưới muội. Ngài là Hoàng thượng, sẽ có rất nhiều nữ nhân, Tích tiệp dư chẳng qua là một trong số đó mà thôi, Hoàng thượng sẽ thích muội mà.”

Lục Viễn nhận thấy Tích tiệp dư khác với những nữ nhân khác, Hoàng thượng đối đãi với nàng ấy rất khác biệt. “Nhạc Dao, hôm nay muội cũng thấy rồi. Nếu Hoàng thượng có tình cảm với muội như lời muội nói thì nhất định sẽ không ở trước mặt chúng ta thân mật với Tích tiệp dư như thế.

Lục Nhạc Dao vẫn cực lực thuyết phục Lục Viễn “Ca ca, chỉ vì muội không có cơ hội thôi, khi còn nhỏ Hoàng thượng đối với muội rất tốt, ca ca, muội biết Hoàng thượng sẽ cưới người khác, vẫn luôn biết, chỉ vì muội quá

https://thuviensach.vn

nhỏ nên muội mới không có cơ hội mà thôi. Bây giờ muội đã cập kê rồi, năm nay có thể tham gia tuyển tú rồi, ca ca giúp muội đi."

Lục Viễn chỉ cảm thấy đau đầu một trận, những chuyện này tuy đều là sự thật, nhưng là bởi vì khi đó Nhạc Dao còn nhỏ nên Hoàng thượng mới không đề phòng nàng. Ai sẽ đi phòng bị một nữ hài mới sáu, bảy tuổi chứ, nhưng Lục Viễn cũng không nghĩ tới Lục Nhạc Dao lại có ký ức bền chắc như vậy, nàng không hề quên. Hắn biết phải làm sao bây giờ.

"Ca ca, muội chỉ muốn tranh thủ một chút, nếu không tranh thủ cả đời này muội sẽ không cam tâm, trong lòng không thể vui vẻ. Muội thích Hoàng thượng cũng như ca ca thích đại tẩu vậy, dù biết là không có khả năng cũng sẽ cố chấp bước tới, vì yêu mỗi người đều sẽ dũng cảm thay đổi, ca ca, muội là muội muội của huynh, chúng ta đều giống nhau mà thôi." Lục Nhạc Dao không ngăn được nước mắt, vừa nói vừa khóc, làm động lòng Lục Viễn, nhất là khi nhắc tới nương tử của hắn.

Lục Viễn để lấy được nương tử của mình, đã phải vượt qua vô vàn khó khăn, bởi vì nàng lớn hơn hắn ba tuổi, chẳng những phụ mẫu không đồng ý, nương tử hắn cũng không nguyện ý. Nếu như không có sự kiên trì, cố gắng của hắn thì sẽ không có ngày hôm nay. Hắn nhìn vẻ mặt kiên quyết của muội muội, lần đầu tiên cảm thấy do dự. Nha hoàn bưng canh giải rượu đến, hắn nhìn muội muội mình uống một ngụm, lưu lại câu để ta suy nghĩ rồi rời đi.

Lục Nhạc Dao nhìn bóng dáng ca ca rời đi, nắm chặt tay lại, có ca ca ủng hộ thì nàng mới có phần thắng, Tích tiệp dư là nữ nhân nàng không ngờ tới, nhưng cũng sẽ không ngăn cản được nàng.

Về phần vì sao mới bảy tuổi nàng đã đòi gả cho Hoàng thượng, bởi vì nàng không phải mới bảy tuổi! Nàng vốn là một diễn viên ở thế kỉ hai mốt, đang lăn lộn trong giới giải trí, hai mươi lăm tuổi còn đau khổ tìm kiếm cơ hội vươn lên, kết quả là với diện mạo bình thường, không tiền không thế,

https://thuviensach.vn

không có xuất thân cao quý, cũng không gặp được kỳ ngộ. Nàng mượn rượu giải sầu, tỉnh lại thì đã thấy mình xuất hiện trên người nữ hài ở Hoằng La quốc, đi đến triều đại không có thật trong lịch sử.

Nàng đi đến nơi này vẫn luôn hài lòng về gia thế, địa vị, mĩ mạo, tài phú, cái gì cần có nàng đều có. Phụ thân ngoại trừ yêu binh sự thì cái gì cũng không thèm để ý, mẫu thân dịu dàng gia giáo, hậu viện có một di nương nhưng không được sủng cũng không có con cái.

Ca ca của nàng là Lục Viễn, là bằng hữu của Hoàng thượng, quả thực ông trời cũng đang giúp nàng. Lục Viễn là người không nghĩ nhiều, thấy muội muội còn nhỏ nên cũng mang nàng theo. Lúc trước khi còn ở tầng thấp nhất, nguyện vọng lớn nhất của nàng là đạt tới vị trí cao cao tại thượng, thời điểm nàng nhìn thấy thái tử Thích Bạch thì nàng biết, đây chính là nam nhân nàng muốn.

Nàng yêu thân phận của Thích Bạch nhưng cũng thật lòng yêu con người của hắn, người này lạnh lùng, có cảm giác như cự tuyệt người ngoài ngàn dặm, tất cả về hắn nàng đều yêu, nàng hay nghĩ, nếu hắn động tình vì nàng, thì sẽ hạnh phúc biết bao nhiêu. Tuổi đời của nàng có thể giúp nàng tiếp cận hắn nhưng lại không có cách nào giúp hắn thích nàng.

Bất quá giấc mộng của nàng chưa từng bị bỏ qua, nàng lấy thân phận muội muội tiếp cận, được Thích Bạch chấp nhận, khi nàng đòi gả cho hắn, hắn muốn trấn an một đứa nhỏ không hiểu chuyện nên đáp ứng nàng, nàng biết hắn sẽ không cưới nàng, nàng chỉ muốn lưu lại ấn tượng của nàng với hắn, muốn một lời hứa hẹn mà thôi, với tuổi đó nàng không có khả năng gả cho hắn. Không trở thành Hoàng hậu của hắn được thì nàng muốn chiếm được tâm của hắn.

Trong ánh đèn lúc sáng lúc tối, Lục Nhạc Dao nắm chặt tay, Hoàng thượng chỉ có thể là của nàng!

https://thuviensach.vn

Lục Viễn vội vàng quay lại viện của hắn, ôm chặt lấy tiểu nương tử của mình.

“Nguyệt nhi, nếu lúc trước ta không tranh thủ cố gắng, hao tổn tâm cơ, nàng sẽ không gả cho ta sao?”

Mộ Nguyệt nhẹ nhàng vỗ lên tay Lục Viễn “Chàng nói gì vậy, sắp trở thành phụ thân rồi mà còn không tin thiếp đã gả cho chàng sao?”

Lục Viễn ngẩng đầu nhìn Mộ Nguyệt “Không phải bị ta bức mới gả cho ta?”

Mộ Nguyệt cũng nhìn lại hắn “Dù thiếp nguyện ý hay không, phụ thân thiếp cũng sẽ không gả thiếp cho người nhỏ hơn thiếp mấy tuổi đâu.” Mộ Nguyệt ban đầu thích Lục Viễn, nhưng từ xưa nam tử đã bạc tình, hơn nữa nàng lại lớn tuổi hơn hắn cho nên nàng luôn suy tính rất nhiều, bởi vì nếu chờ hắn cưới nàng thì nàng đã được hai mươi rồi.

“Thiếp yêu chàng, chàng cũng yêu thiếp, nên chúng ta mới vượt qua hết thảy những khó khăn rồi ở cùng một chỗ, không phải sao? Chỉ có chàng cố gắng là không đủ.” Mộ Nguyệt than nhẹ rồi hôn lên trán hắn.

Lục Viễn nghe thấy Mộ Nguyệt nói yêu hắn thì trong lòng vui sướng không thể tả, ôm nàng đặt lên giường, nàng đang có thai nên không thể mệt nhọc.

Lục Viễn ôm Mộ Nguyệt, kể chuyện hôm nay và những lời nói vừa rồi của Lục Nhạc Dao cho nàng nghe, muốn thê tử đề xuất cho hắn vài chủ ý.

Mộ Nguyệt nghe được thì bỏ đi ý nghĩ khuyên giải Lục Nhạc Dao, xem ra nàng ấy không dễ dàng hết hy vọng. Mộ Nguyệt không lý giải nổi lý do vì sao Lục Nhạc Dao thích Hoàng thượng, Hoàng thượng có nhiều nữ nhân như vậy. Những người khác có thể sẽ không được lựa chọn, nhưng thân phận của Lục Nhạc Dao có thể tùy ý chọn một mối hôn sự khác. Nử tử

https://thuviensach.vn

mười lăm tuổi cập kê, mười sáu tuổi tham gia tuyển tú, nàng ấy nhất định sẽ không buông tha cơ hội này, Mộ Nguyệt có dự cảm, Lục Nhạc Dao nhất định sẽ được tiến cung, ai.

Mộ Nguyệt nghĩ nghĩ rồi nói "Chàng là bằng hữu của Hoàng thượng, Nhạc Dao lại là muội muội của chàng, chàng ở giữa hỗ trợ sẽ rất khó khăn. Chàng chỉ có thể đợi thời điểm tuyển tú dò hỏi xem Hoàng thượng có ý tứ gì đi, có vẻ như Nhạc Dao không dễ dàng hết hy vọng, đến lúc đó chàng cho nàng một cơ hội là được rồi."

Lục Viễn cảm thán, hắn cùng thê tử của mình có chung suy nghĩ, hắn không thể lấy thân phận bằng hữu của Hoàng thượng đi yêu cầu, nên chỉ có thể xem hướng gió, còn lại để cho bọn họ tự mình giải quyết đi. Không phải hắn không giúp muội muội mình, như lời thê tử hắn nói, hai người yêu nhau thì mới ở cùng một chỗ, nếu Hoàng thượng đã không yêu, Nhạc Dao ở bên cạnh ngài ấy thì có thể hạnh phúc được sao?

Nhìn Mộ Nguyệt chưa nói hai câu đã ngủ mất, Lục Viễn ôm lấy nàng, đắp chăn rồi cũng nhắm mắt ngủ.

https://thuviensach.vn

Chương 31: Nguyệt Sự

Không phải tự nhiên mà Quý U tỉnh dậy, nàng là bị đau nên tỉnh.

Quý U quên mất là sắp đến nguyệt sự của bản thân, đêm qua uống rượu rồi còn ăn cay, cơn đau kéo đến từng trận, trước mắt một mảnh đen ngòm, Quý U khống chế không được, phát ra tiếng rên rỉ, đau đớn.

Thích Bạch nghe thấy âm thanh, mở mắt ra đã thấy sắc mặt trắng bệch của Quý U, hắn nhanh chóng ngồi dậy "Nàng sao vậy, có chỗ nào không thoải mái sao?" Nói xong liền gọi Tiểu Thịnh Tử đi truyền thái y.

Quý U gắng sức ngẩng đầu kéo Thích Bạch, không cho hắn truyền thái y "Không được, ta chỉ đau một lát rồi lại khỏe lên thôi." Vừa nói xong thì bụng lại đau đớn không nói nên lời.

"Hồ nháo, nàng xem nàng đã đau đến mức nào rồi." Thích Bạch nói vậy nhưng trong lòng lo lắng không thôi, hắn thật sợ nàng có chuyện gì, lại gào thét Tiểu Thịnh Tử phái người bắt thái y đến.

Tiểu Thịnh Tử vốn đã phái người đi gọi, nghe Hoàng thượng phân phó xong, không nán lại nữa, tự mình nhanh chóng chạy đến thái y viện gọi nhiều người một chút, khẳng định là Tích tiệp dư nương nương xảy ra chuyện, Hoàng thượng đã gấp thành bộ dạng gì rồi.

Quý U là lần đầu tiên bởi vì nguyệt sự đến mà đau muốn ngất xỉu, cả người đổ mồ hôi lạnh, bụng từng trận đau đớn khiến nàng không nói nên lời. Nhưng nàng vội muốn chết, nàng không thể tưởng tượng nổi lát nữa vẻ mặt của một phòng nam thái y chuẩn đoán nàng đau đớn vì nguyệt sự đến sẽ trở thành như thế nào.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng càng gấp thì càng không nói nên lời, liền nhéo tay Thích Bạch, Thích Bạch cảm nhận được nàng nhéo tay hắn, nhưng nàng không có chút khí lực nào, hắn gấp đến mức mắt cũng đỏ lên.

Thích Bạch lấy chăn bao lấy Quý U, ôm nàng vào trong ngực, chậm rãi dỗ dành "Ngoan, nàng đừng sợ, thái y sẽ đến ngay thôi." Thích Bạch muốn Quý U đừng sợ, nhưng hắn lại sợ, lúc bình thường hắn có thể tra xét nàng xem chuyện gì xảy ra, nhưng hiện tại, một chút bình tĩnh hắn cũng không có.

Tuy rằng Thích Bạch đối với mẫu hậu hắn không có cảm tình, nhưng hắn nhớ rõ bộ dáng lúc mẫu hậu rời đi, sắc mặt tái nhợt, thân thể suy nhược, phụ hoàng hắn khóc rống giữ lại, tiếng khóc của nô tài đầy phòng, hắn chỉ lạnh lùng đứng ở một bên đau đớn trong lòng. Có lẽ lúc ấy có chút trào phúng, nhưng hiện tại trong lòng hắn lại rất đau, thì ra, cảm giác nhìn nữ nhân mình yêu thương đau đớn chính là như vậy.

Hắn phảng phất nghe được Quý U ghé vào tai hắn nói gì đó, nhưng không nghe được cái gì rõ ràng, chỉ ôm thật chặt nàng lâm vào hồi ức. Lúc này Tiểu Thịnh Tử cuống quýt mang theo thái y tiến vào nội thất Dưỡng Tâm điện, cảnh tượng trước mắt làm trong lòng mọi người trầm xuống, Hoàng thượng đang ôm Tích tiệp dư trong ngực, ánh mắt đỏ bừng, Tích tiệp dư đang chịu đau cật lực lắc lắc Hoàng thượng nhưng ngài lại ngồi sửng sốt bất động.

Mọi người chỉnh tề quỳ xuống hô "Tham kiến Hoàng thượng" rốt cuộc cũng làm Thích Bạch hồi thần, Thích Bạch nhìn cả phòng thái y liền mau để bọn họ tiến tới bắt mạch cho Quý U. Mấy thái y thay nhau bắt mạch, xong đều đưa mắt nhìn nhau, không biết phải tìm từ gì để nói ra.

Thích Bạch nhìn bộ dáng của họ thì trong lòng nháy mắt trầm xuống, hô lên "Đây là tình huống gì? Trẫm muốn nghe tình hình thực tế."

https://thuviensach.vn

Đỗ thái y thật bất đắc dĩ, nhìn thần tình của các vị đồng nghiệp, chỉ hắn là có thể nói ra. Quả thật cũng nên để Đỗ thái y nói, Đỗ thái y là người đức cao vọng trọng nhất thái y viện, trước đây chỉ thăm bệnh cho Hoàng thượng, nhưng cũng không phải lần đầu tiên thăm bệnh cho Tích tiệp dư. Trương thái y là thánh thủ phụ khoa, nhưng trước mặt Đỗ thái y cũng muốn lui một bước.

“Hồi bẩm Hoàng thượng, Tích tiệp dư nương nương thân thể khỏe mạnh, hắn là bình thường khi nguyệt sự đến sẽ không có cảm giác đau đớn. Nương nương hôm qua dùng rượu quá độ, dùng thức ăn cay và lạnh tạo thành kích thích cực lớn đối với thân thể, máu lưu thông chậm trễ mang đến đau đớn. Thần kê đơn thuốc, nương nương uống vào có thể giảm bớt, hơn nữa dùng túi ấm chườm lên, sau mấy canh giờ bệnh trạng tự nhiên sẽ biến mất.”

Thích Bạch nghe lời đáp của Đỗ thái y thì nhẹ nhàng thở ra, cũng không thấy xấu hổ gì, hắn chỉ biết nàng không có chuyện gì là tốt rồi. Thích Bạch không hề biết nữ nhân lúc đến nguyệt sự lại phiền toái như vậy, nữ nhân trong hậu cung mà đến nguyệt sự thì báo cho kính sự phòng là xong, Thích Bạch chưa từng thấy qua.

“Nhanh chóng đi sắc thuốc cho Tích tiệp dư, Tiểu Thịnh Tử đi chuẩn bị túi ấm, các ngươi cũng đừng lui xuống vội, ra ngoại thất đem những việc cần chú ý khi có kinh nguyệt chép ra giấy giao cho Tiểu Thịnh Tử, à, còn có những đồ ăn thích hợp nữa.” Thích Bạch nghĩ Quý U là người sơ ý, vậy thì hắn phải chú ý thay nàng. Thuận tiện xem nàng có thể ăn gì để Ngự thiện phòng chuẩn bị.

Các thái y trong lòng đang cảm thán, Hoàng thượng a, ngài sủng ái Tích tiệp dư bao nhiêu vậy, nguyệt sự mà giống như là sinh ly tử biệt vậy. Làm cho chúng thần cũng sợ hãi. Bất quá trên mặt đều cung kính nói câu tuân chỉ rồi lui ra ngoại thất, ấn theo những gì Hoàng thượng phân phó mà làm.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước nhất định Tích tiệp dư đã ăn chay bái phật, bằng không sao có thể có được loại đãi ngộ này.

Quý U cảm thấy sau này nàng không cần gặp người nữa, thật là mất mặt. Mấu chốt là Thích Bạch thật không nghe lời, nàng hoảng loạn nói cho hắn biết không cần gọi thái y, gọi cung nữ của nàng đến là được rồi. Quý U muốn Niệm Hạ lấy băng cho nàng, nàng có thể cảm nhận được quỳ thủy lưu động dưới chân, nhất định là đã nhiễm lên trên chăn rồi.

Thích Bạch đem Quý U đặt lên trên giường, đắp chăn cho nàng thật tốt, vươn tay lên bụng nàng, giúp nàng xoa xoa chậm rãi. Tay Thích Bạch rất ấm áp, làm nàng thấy tốt hơn một chút, liền nhanh chóng nói với hắn "Chàng gọi cung nữ của ta đến đây, để các nàng đi lấy băng kinh nguyệt, chắc đã nhiễm đến trên giường cùng chăn rồi, mau để ta xuống đi."

Thích Bạch làm sao hiểu được, liền để Tiểu Thịnh Tử phái người gọi cung nữ của Quý U đến. Tay cũng không ngừng lại, tiếp tục xoa bụng nàng "Xuống cái gì mà xuống, nàng nằm yên đi, nhiễm lên giường thì nhiễm thôi, đợi lát nữa gọi người đến đổi là được." Hai người không nói chuyện nữa, Quý U im lặng hưởng thụ sự săn sóc của Thích Bạch, còn Thích Bạch thì đang chăm chú nhìn Quý U, ôn nhu giúp nàng giảm bớt đau đớn.

Niệm Hạ nhanh chóng cầm chút băng kinh nguyệt cùng y phục chạy đến Dưỡng Tâm điện, hôm qua nàng đã định nói với chủ tử là quỳ thủy sắp tới, nhưng chủ tử lại quá hưng phấn đi theo Hoàng thượng xuất cung, nàng không có cơ hội nói, hơn nữa nàng cũng không ngờ buổi tối chủ tử lại không hồi Vĩnh Thọ cung.

Niệm Hạ đến Dưỡng Tâm điện, nhìn thấy chủ tử nằm trên giường cùng Hoàng thượng, nhanh chóng quỳ xuống hành lễ rồi mang chủ tử đi đổi trang phục cùng băng kinh nguyệt. Phát hiện trên giường trên chăn từng phiến màu hồng, Niệm Hạ vô cùng lo lắng, chung quy quỳ thủy là điềm xấu,

https://thuviensach.vn

nhưng mà thấy Hoàng thượng chẳng những không ghét bỏ mà còn không chút kiêng dè ôm lấy chủ tử thì mới yên lòng.

Chờ Quý U thay xong thì thuốc cũng đã sắc được rất tốt, Thích Bạch ôm nàng, cho nàng uống thuốc, nhìn nàng chậm rãi hồi phục sắc mặt hồng nhuận, chân mày nhíu chặt cả một buổi sáng của Thích Bạch mới được buông lỏng.Cho Niệm Hạ lui xuống, sau đó Thích Bạch ôm Quý U lên giường, lúc nãy khi Quý U thay trang phục, Thích Bạch đã đọc qua những điều cần chú ý khi có nguyệt sự mà thái y viết lại, thật sự là hối hận không thôi mà.

Quý U cảm thấy tốt hơn, nhéo tay Thích Bạch một chút "Chàng đừng quá khẩn trương, đây chỉ là một việc nhỏ xíu mà chàng lại gọi nhiều thái y đến như vậy, làm cho ta thật là mất mặt mà."

Thích Bạch nắm lấy tay Quý U, giúp nàng giữ ấm, "Việc nhỏ sao được, nàng xem nàng đã đau đớn thành cái dạng gì rồi, những thứ thái y viết không nên ăn thì ngày hôm qua nàng đã ăn hết rồi, rượu cũng uống không ít, sao nàng lại không chịu chú ý như thế?" Thích Bạch muốn răn dạy nàng một chút, nàng không chịu để ý đến bản thân, bao nhiêu thứ cấm kỵ đều ăn hết rồi. Có thể hắn quá ít quan tâm đến nàng, bằng không nàng không nhớ thì hắn cũng sẽ nhớ giúp nàng, lời giáo huấn cũng nghẹn xuống, vẫn là nên trách hắn. Thích Bạch sờ đầu Quý U, tự trách bản thân.

Quý U không có nghĩ nhiều như vậy, hôm qua nàng chơi đùa cao hứng như vậy thì làm sao mà chú ý đến mấy chuyện này, hơn nữa sao nàng có thể trách Thích Bạch được, là nàng muốn ăn, cũng là nàng muốn uống rượu, nguyệt sự đương nhiên là do nàng chịu đựng.

Quý U giơ tay đặt lên trán Thích Bạch, "Được rồi nha, chuyện này sao có thể trách chàng, trách chàng chỉ vì chàng gọi quá nhiều thái y đến làm ta mất mặt mà thôi. Không cho phép chàng cau mày, giống như lão già vậy, lần sau ta nhất định sẽ chú ý được không, thân thể ta rất tốt, chỉ là ăn nhầm

https://thuviensach.vn

gì đó nên mới đau, lần sau có chàng bên cạnh chú ý, chắc chắn sẽ không đau chút nào. Không cho phép chàng nói ta ham chơi, cũng không cho nhíu mày tự trách, ta đã tốt hơn nhiều rồi! Nếu chàng thật sự áy náy thì sau này chiều chuộng ta hơn nữa là được rồi!"

Thích Bạch nhìn nàng nói thao thao bất tuyệt để an ủi hắn, tâm tình vừa rồi suy sụp cũng chuyển biến tốt hơn. Mà thôi, lỗi của hắn hắn nhớ là được, sau nay hắn sẽ đối với nàng tốt hơn nữa.

--- ----đường phân cách---- --------

Sắp đến Tết nguyên tiêu, sáng sớm Hoàng hậu, Lục Hiền phi cùng Trần Trang phi đã cùng ngồi bàn bạc, thảo luận công việc chi tiết. Trong tay ba nàng đều có quyền lực, sau khi thảo luận Hoàng hậu sẽ quyết định lại rồi phân phó cho phủ nội vụ. Phủ nội vụ đã đem danh sách bước đầu giao cho các nàng, vô luận là ca cơ, vũ cơ, nhạc công, thiện thực chi tiết đều phải để ba nàng xem qua mới được, thập phần rườm rà.

Đang lúc thảo luận thì có một cung nữ hoang mang rối loạn ở ngoài cửa Thừa Càn cung hô hoán muốn gặp Hoàng hậu nương nương.

"Vừa sang năm mới đã ở ngoài cửa lớn tiếng kêu la thì còn ra thể thống gì nữa, mau mang nàng vào đây." Hoàng hậu nghe thấy thanh âm này thì nhướng mày phân phó.

Lục Hiền phi cũng nhíu nhíu mày, ai lại không có quy củ như vậy, ngược lại Trần Trang phi lại nhàn nhạt bình tĩnh lạ thường, dù sao cũng không phải chuyện của nàng, nàng không thèm để ý.

Chỉ thấy một cung nữ thở hổn hển được dẫn vào, vừa tiến vào nội điện Thừa Càn cung liền quỳ xuống dập đầu nói "Tham kiến Hoàng hậu nương nương, Hiền phi nương nương, Trang phi nương nương, nô tỳ là cung nữ bên cạnh Mộng lương đệ. Sáng nay Mộng lương đệ đi dạo tản bộ thì vô ý bị

https://thuviensach.vn

trượt chân té ngã, tuy nô tỳ đã đệm dưới thân chủ tử nhưng vẫn thấy máu, hiện tại vô cùng không tốt."

"Thấy máu thì nhanh chóng đến thái y viện thỉnh thái y, ngươi đến Thừa Càn cung làm cái gì?" Trần Trang phi bĩu môi.

"Hồi nương nương, nô tỳ cũng không cố ý đến quấy rầy các vị nương nương, chỉ là tình huống của Mộng chủ tử không tốt nhưng lúc nô tỳ chạy đến thái y viện thì tất cả thái y đều đã bị gọi đến Dưỡng Tâm điện, bên trong chỉ còn vài vị thái y học việc, y nữ sai sử cùng y nữ bốc thuốc. Thái y học việc đã đến xem cho Mộng chủ tử, nhưng nô tỳ vẫn không yên lòng, mới đến tìm nương nương, hy vọng có thể có hai vị thái y chính thức đến xem Mộng chủ tử."

"Tình huống của chủ tử ngươi bây giờ thế nào?" Cái Hoàng hậu để ý là Mộng lương viện thế nào rồi, đứa nhỏ trong bụng nàng không thể xảy ra chuyện gì được.

"Nô tỳ cũng không biết, nô tỳ thấy thái y học việc đến xem cho Mộng chủ tử thì vội vàng chạy đến đây, cầu Hoàng hậu nương nương phái hai danh thái y cho Mộng chủ tử, hài tử mới trọng yếu a." Bình Nhi từ lúc nhập cung liền đi theo Mộng lương đệ, cũng đã ba năm rồi, cuối cùng Mộng lương đệ cũng có thai, nếu có thể sinh ra hoàng tử thì nửa đời sau không còn lo lắng gì nữa, chính mình đi theo chủ tử này cũng sẽ tốt lên. Trước ba tháng nhất định phải ổn định thai nhi, mắt thấy sắp đầy ba tháng thì Mộng lương đệ lại đột nhiên chảy máu, nàng cũng chỉ là một người không hiểu biết nhiều, bên người chủ tử lại không có ma ma nào nên nàng chỉ có thể đi tìm thái y, nhưng thái y lại không có, thái y học việc y thuật không biết ra sao, cho nên nàng nhanh chóng đến cầu Hoàng hậu nương nương.

Hoàng hậu nghĩ nghĩ, phân phó cung nữ bên cạnh đi Dưỡng Tâm điện hỏi xem có chuyện gì xảy ra.

https://thuviensach.vn

Tin tức truyền đến làm cho mấy người Hoàng hậu ngây người ra một lúc, không ngờ hôm qua Tích tiệp dư lại hầu tẩm ở Dưỡng Tâm điện, sáng sớm các thái y đều chạy đến đó xem bệnh cho nàng. Trần Trang phi không nhịn được, cười lạnh một chút.

Hoàng hậu nhìn cung nữ đang quỳ trên mặt đất, nói với nàng "Ngươi đến thái y viện, tìm Trương thái y chuẩn bệnh cho chủ tử ngươi đi, nói là bản cung phân phó, xem xong hồi báo một chút là được."

Bình Nhi nhanh chóng dập đầu tạ ơn, đứng dậy chạy về hướng thái y viện.

"Hoàng hậu nương nương, Tích tiệp dư này có phải là thị sủng mà kiêu không? Cũng không phải sắp chết, để nhiều thái y như thế đến chuẩn bệnh gì cho nàng chứ." Trần Trang phi nắm chặt khăn tay nói.

Nội tâm Lục Hiền phi cũng không bình tĩnh, mỗi ngày Tích tiệp dư đều được thị tẩm, các nàng nghe một chút rồi nén giận coi như xong, nhưng mà thị tẩm tại Dưỡng Tâm điện, một đám thái y chuẩn bệnh cho nàng ta thì có phải là quá cuồng vọng rồi không.

"Được rồi, chúng ta cũng chưa rõ ràng tình hình thực tế lắm, chờ hai ngày nữa gọi Tích tiệp dư đến hỏi là được, nếu như nàng thị sủng mà kiêu, hại Hoàng thượng rối loạn kỷ cương, bản cung tuyệt không nương tay!" Hoàng thượng làm việc thế nào, Hoàng hậu không hiểu rõ, nhưng hôm nay Hoàng thượng vừa truyền thái y nàng đã đến tìm Tích tiệp dư thì quá ngu xuẩn rồi. Hơn nữa Hoàng hậu cũng không muốn quản chuyện này lắm, các ngươi xem không quen thì tự mình đi thu thập Tích tiệp dư đi!

Hoàng hậu nhìn Lục Hiền phi cùng Trần Trang phi đang ngồi phía dưới, bản cung tranh này tranh kia làm gì, bản cung đã là Hoàng hậu là đủ rồi!

https://thuviensach.vn

Chương 32: Đến Thăm

Nguyệt sự cứ đau như vậy một buổi sáng, Quý U uống thuốc vào cũng đỡ hơn, chung quy Hoàng thượng còn ở đó, hơn nữa ôn tuyền trong không gian cũng không phải là bài trí cho đẹp mắt, tuy không thể bách độc bất xâm nhưng vẫn có thể cường kiện thân thể, cho nên kỳ thật thân thể Quý U rất tốt.

Bất quá là khi nguyệt sự tới thì luôn cảm thấy có chút mệt mỏi, cho nên sau khi Quý U không thấy đau nữa thì chậm rãi chìm vào giấc ngủ, Thích Bạch vừa ôm nàng, vừa tựa vào giường đọc sách.

Lúc này Tiểu Thịnh Tử bước vào nói là có việc bẩm báo, Thích Bạch liền trừng mắt nhìn Tiểu Thịnh Tử, Tiểu Thịnh Tử liền lặng lẽ lui ra chính điện chờ hắn. Thích Bạch nhìn Quý U đang yên lặng nằm ngủ, hôn lên khóe miệng nàng, lại thay nàng kéo chăn lên rồi mới nhẹ nhàng xuống giường, đi ra ngoài.

Tiểu Thịnh Tử thấy Hoàng thượng đi ra liền nhanh chóng bẩm báo “Vừa rồi bên Hoàng hậu nương nương truyền đến tin tức, sáng nay Mộng lương đệ nương nương tản bộ vô ý vấp ngã sấp xuống, thấy máu, nhưng sáng nay tất cả các thái y đều ở Dưỡng Tâm điện, hiện tại Hoàng hậu nương nương đã phái thái y đi xem, may mắn là Mộng lương đệ nương nương không có việc gì. Ý tứ của Hoàng hậu nương nương là muốn bồi Hoàng thượng đi thăm Mộng lương đệ nương nương.”

Thích Bạch nghe xong thì nhướng mày, có thai mà không thành thành thật thật ở trong cung của mình dưỡng thai, đi ra ngoài làm gì?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thịnh Tử vừa thấy Hoàng thượng nhíu mày thì sợ Hoàng thượng không chịu đi, trước không nói Mộng lương đệ mang long thai, đó là toàn bộ hậu cung đều đã biết Tích tiệp dư nương nương đang ở Dưỡng Tâm điện, ngài còn cự tuyệt Hoàng hậu thì hậu cung này sẽ hỗn loạn a.

Thích Bạch nói với Tiểu Thịnh Tử "Bãi giá Thừa Càn cung" rồi ra khỏi Dưỡng Tâm điện. Nhìn đến Niệm Hạ đang đứng trước cửa điện hắn mở miệng nói "Chiếu cố chủ tử của ngươi một chút, có việc gì thì phái người đến tìm trẫm." Nghe Niệm Hạ nói tuân chỉ Thích Bạch cũng không quay đầu, đi thẳng về hướng Thừa Càn cung.

Hoàng hậu, Lục Hiền phi cùng Trần Trang phi nghe thấy thông báo liền nhanh chóng đứng đợi thỉnh an Hoàng thượng, đã thật lâu chưa gặp được Hoàng thượng rồi. Hoàng đế vừa tiến vào nhìn thấy Lục Hiền phi cùng Trần Trang phi cũng không nói gì, đợi các nàng thỉnh an xong thì cho các nàng đứng dậy.

"Thái y nói như thế nào?" Thích Bạch hỏi Hoàng hậu.

"Thái y nói, may mắn là cung nữ bên cạnh Mộng lương đệ rất linh hoạt, đỡ dưới thân mới không có gì đáng ngại. Thần thiếp nghĩ, vừa sang năm mới đừng nên ra ngoài mới tốt, hơn nữa Mộng lương đệ đang mang long thai, tự nhiên phải cẩn thận một chút, thần thiếp đã phái cho Mộng lương đệ cùng Hoa lương viện mỗi người một ma ma hầu hạ. Thần thiếp lo lắng Mộng lương đệ đã bị sợ hãi nên muốn cùng ngài đi nhìn nàng một cái." Hoàng hậu an bài rất tốt, Thích Bạch không muốn nói thêm điều gì.

Thích Bạch gật đầu "Ân, đi thôi." Nói xong thì xoay người muốn đi đến cung Mộng lương đệ, rồi nhanh chóng về sớm một chút. Trước mặt nữ nhân khác Thích Bạch cũng không có lời gì dài dòng, tốt đẹp, Hoàng hậu đã sớm quen.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng, thần thiếp nghe nói, sáng nay thân thể Tích tiệp dư muội muội không thích hợp, thần thiếp vô cùng lo lắng, Tích tiệp dư chắc là không sao chứ?” Lục Hiền phi thấy Hoàng đế chuẩn bị đi thì liền hỏi.

Thích Bạch không quay đầu lại, nói câu “Rất tốt”, cước bộ cũng không chậm lại một chút, cứ thế ra ngoài.

“May mắn Mộng lương đệ cũng không có việc gì, bằng không bệnh của Tích tiệp dư muội muội cũng thật là vội vàng đúng dịp…” Trần Trang phi còn chưa nói xong, nhìn thấy ánh mắt Hoàng thượng đang quay đầu nhìn nàng liền tự giác đem lời còn lại nuốt trở về.

Hoàng hậu vội bước tới bên người Hoàng thượng hòa giải “Trang phi cũng là quan tâm quá nên loạn, Hoàng thượng, chúng ta nhanh đi thôi”, thấy Hoàng thượng bước đi Hoàng hậu mới nhẹ nhõm thở ra, Trần Trang phi không có đầu óc, nếu làm Hoàng thượng tức giận bỏ đi, đợi xem nàng sẽ phạt nàng ta như thế nào.

Lục Hiền phi thấy ánh mắt của Hoàng thượng thì cảm thấy may mắn, may là Trần Trang phi nói trước, nhưng mà nàng ta châm ngòi cũng không sáng suốt gì cả.

Trên đường đi, Trần Trang phi còn muốn cùng Hoàng thượng trò chuyện, nhưng cước bộ của Hoàng thượng và Tiểu Thịnh Tử rất nhanh, nàng đã phi thường cố hết sức đi theo, nếu còn nói chuyện mà thở hổn hển thì rất khó coi. Về phần kiệu, Hoàng thượng cũng không dùng ngự liễn thì ai dám dùng a.

Thời điểm đoàn người đến Thúy Trúc cung thì phát hiện Tình quý tần cũng đang ở đó, Tình quý tần nhanh chóng hành lễ, mà Mộng lương đệ đang nằm trên giường cũng muốn đứng lên hành lễ nhưng bị Hoàng hậu ngăn lại.

https://thuviensach.vn

“Được rồi, thân thể suy yếu như vậy thì không cần phải hành lễ, muội thấy thế nào rồi?” Vì Hoàng thượng không lên tiếng trước nên Hoàng hậu đành phải mở lời.

“Hồi hoàng hậu nương nương, thần thiếp tốt hơn nhiều rồi. Thần thiếp tạ ơn ân điển của Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương, tạ các vị nương nương quan tâm.” Đây là lần đầu tiên Mộng lương đệ được chú ý đến như vậy, cảm thấy hư vinh, hơn nữa đã thật lâu rồi mới nhìn thấy Hoàng thượng, trong lòng vui vẻ, trên mặt cũng biểu hiện rõ ràng.

“Ngươi có thai cũng nên cẩn thận hơn, để người bên cạnh chu đáo hầu hạ đi.” Lục Hiền phi cũng mở miệng dặn dò hai câu.

Trần Trang phi cũng nhanh chóng dùng giọng điệu của người từng trải nói “Đúng vậy, nếu người phục vụ bên cạnh không đủ thì có thể nói với Hoàng hậu nương nương và tỷ tỷ, mang thai rất vất vả, cần phải chú ý nhiều hơn.” Nói xong thì quan sát biểu tình của Hoàng thượng.

Hoàng hậu đã quá quen rồi, Trần Trang phi mà không mang chuyện nàng từng hoài thai ra nói thì không phải là nàng. Hoàng thượng không có biểu cảm gì, dường như không nghe các nàng nói chuyện.

“Hiện tại không sao chứ?” Hoàng thượng rốt cuộc cũng nói một câu, Hoàng hậu liền thả lỏng, nếu Hoàng thượng đến đây mà không nói câu nào thì không ổn lắm.

“Hồi Hoàng thượng, thần thiếp tốt hơn nhiều rồi, thần thiếp nhất định sẽ tự chiếu cố mình, chiếu cố hài tử trong bụng, chỉ là khó tránh khỏi bị dọa cho sợ hãi” Mộng lương đệ nghe Hoàng thượng hỏi thì liền dùng vẻ mặt nhu tình nhìn Hoàng thượng. Nàng càng hy vọng Hoàng thượng có thể lưu lại bồi nàng, tuy rằng nàng không thể thị tẩm, nhưng Hoàng thượng có thể ở trong cung nàng một lát đã là thu hoạch rất lớn.

https://thuviensach.vn

“Trẫm sẽ phái thái y thường xuyên đến bắt mạch cho ngươi.” Chấn kinh thì chỉ cần để thái y xem một chút là được. Hoàng thượng nói xong, cảm thấy không sao, liền xoay người chuẩn bị đi. Vừa xoay người đã thấy Hoa lương viện mặc y phục lộng lẫy, mang theo cung nữ vội vàng đi đến, thấy Hoàng thượng thì nhanh chóng che chở bụng, nũng nịu thỉnh an, rồi hướng các phi tần khác thỉnh an.

Xong mới đứng lên nhìn Hoàng thượng nói “Thần thiếp không biết Hoàng thượng cùng các vị ở đây nên lễ nghi có chút không chu toàn. Thần thiếp nghe nói Mộng muội muội thấy hồng, rất lo lắng nên vội vàng đến đây.”

Trần Trang phi chướng mắt nhất là mấy kẻ ỷ vào chuyện có thai liền ra vẻ, người này vội càng chạy tới mà còn có thể trang điểm kỹ như vậy sao? Những người ở đây ai chẳng phải là đã thành tinh, hiểu nàng cặn kẽ, chỉ là không thèm để ý đến nàng mà thôi.

“Ân, lần sau chú ý chút. Nếu có thai thì cứ thành thật ở trong cung của mình dưỡng thai đi, xem xong rồi thì trở về đi.” Thích Bạch có chút không nhịn được, mấy nàng cứ vây quanh làm hắn đau đầu. Nói với Hoa lương viện xong hắn tiếp tục đi về phía cửa.

Hoa lương viện nghe thấy Hoàng thượng đến nên mới vội vàng chạy tới, Mộng lương đệ té ngã nhưng cũng không bị sảy thai, nàng thật sự thấy đáng tiếc, căn bản không muốn tới nhìn nàng. Nghe nói nàng ta chỉ tản bộ mà còn té ra máu, Hoa lượng viện càng không muốn động.

Bất quá Hoàng thượng ở đây thì nàng nên lộ mặt, nếu còn không xuất hiện nữa thì Hoàng thượng sẽ quên nàng mất. Thấy thì thấy đó, nhưng mà nhiều phi tần ở xung quanh như vậy, nàng cũng không dám thỉnh Hoàng thượng đến cung của mình.

https://thuviensach.vn

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Hoàng thượng chuẩn bị đi, sau đó nghe Tình quý tần nói với Mộng lương viện "Tỷ tỷ đến đây cũng được một lúc rồi, muội không có chuyện gì thì tỷ cũng thấy an tâm, tỷ phải chuẩn bị ra về thôi, muội nhớ chiếu cố bản thân mình thật tốt đấy." Tình quý tần đứng dậy, đi ra cửa, nhìn bóng dáng Hoàng thượng nói theo "Hoàng thượng, thần thiếp bồi người cùng đi."

Hoàng thượng nghe tiếng Tình quý tần gọi thì dừng bước, quay đầu nhìn nàng ừ một tiếng coi như đáp lại, Tình quý tần bước tới sóng vai với Hoàng thượng, hai người cùng đi ra khỏi Thúy Trúc cung.

Hoàng hậu nhìn hai người đi rồi cũng không nói gì, nàng thỉnh Hoàng thượng tới đây chỉ để biểu hiện thân phận của nàng trong hậu cung, đạt được mục đích rồi, nàng cũng không nghĩ gì khác, nàng còn phải lưu lại dặn dò vài câu. Trần Trang phi tức giận không nói nên lời, hiện tại nàng mà đi thì quá mất mặt. Lục Hiền phi thì lại thấy không có gì, Tình quý tần vốn đã được Hoàng thượng yêu thích. Mộng lương đệ đắc ý nhìn Hoa lương viện, Hoàng thượng nói với ta hai câu, nhưng mà ngài không có để ý đến ngươi đâu. Hoa lương viện nhìn biểu tình của Mộng lương đệ, trong lòng nguyền rủa sớm muộn gì ngươi cũng bị ngã chết mà thôi!

Thích Bạch cho Tình quý tần đi cùng là không có ý tứ gì khác, Tình quý tần muốn đi cùng hắn hắn là có việc cần nói, cho nên hắn cũng không cự tuyệt.

"Hoàng thượng, gần đây thần thiếp vẫn chăm chỉ rèn luyện thân thể, thần thiếp rất muốn tham gia mã cầu đầu xuân." Tình quý tần nói chuyện rất dịu dàng, nói lời này mang nhiều vẻ chờ mong, xem ra là vô cùng muốn tham gia.

"Ân, vì sao?" Mã cầu trước kia Tình quý tần cũng không có tham gia, trong mắt Thích Bạch, Tình quý tần là người yếu đuối, không tham gia thì cũng không có gì ngạc nhiên.

https://thuviensach.vn

“Lúc trước thần thiếp không dám, nhưng năm nay lại muốn thử xem, hơn nữa gần đây thần thiếp luôn cố gắng rèn luyện thân thể, muốn thừa dịp còn trẻ tham gia một lần.” Tình quý tần ngẩng đầu nhìn Hoàng thượng, nói một cách kiên định.

Đấu mã cầu vẫn tổ chức vào đầu xuân hằng năm, rất náo nhiệt. Thi đấu chia ra nam mã cầu và nữ mã cầu. Nam mã cầu chính là thần tử trẻ tuổi cùng thị vệ chơi đánh bóng, nữ mã cầu là nữ nhi của các đại thần có địa vị cao trong triều cùng với phi tần trong hậu cung đánh bóng, dù sao cũng chỉ là trò chơi nhỏ, chúc mừng mùa xuân mới, thêm náo nhiệt. Thắng cũng sẽ có phần thưởng, người thắng có thể nói ra nguyện vọng của mình, Hoàng thượng đều sẽ thỏa mãn bọn họ, chung quy thì các nguyện vọng quá phận không có ai dám nói ra.

Thích Bạch cũng không muốn biết nhiều, muốn tham gia thì tham gia thôi. “Được, chờ đến lúc Hoàng hậu an bài, ngươi nói với nàng là trẫm cho phép ngươi tham gia đi.”

“Tạ Hoàng thượng, thần thiếp nhất định không phụ lòng Hoàng thượng.” Tình quý tần vô cùng cao hứng. Mắt thấy đã đến phụ cận Vĩnh Hòa cung, Tình quý tần liền e lệ hướng Hoàng thượng hỏi “Hoàng thượng có muốn vào Vĩnh Hòa cung ngồi một lát không?”

Thích Bạch nói câu “Không được” liền mang theo Tiểu Thịnh Tử trở về Dưỡng Tâm điện. Tình quý tần nhìn bóng dáng Hoàng thượng, tuy rằng cảm thấy đáng tiếc, nhưng nghĩ tới chuyện mục đích của mình đã đạt thành là tốt rồi. Chuyện Dưỡng Tâm điện thỉnh thái y, tuy Tình quý tần cảm thấy Tích tiệp dư rất được sủng ái, nhưng chấp niệm của kiếp trước làm nàng theo bản năng loại bỏ uy hiếp của Tích tiệp dư. Tích tiệp dư sẽ không phải là địch nhân lớn nhất của nàng, cũng không phải kẻ thù của nàng.

Nếu đã được sự cho phép của Hoàng thượng, nàng có thể hảo hảo chuẩn bị cho trận đấu mã cầu.

https://thuviensach.vn

Chương 33: Xin Chỉ Thị

Thời điểm Thích Bạch trở lại Dưỡng Tâm điện thì thấy Quý U đang dựa trên giường đọc sách hết sức chăm chú, lúc Niệm Hạ đánh thức nàng dậy đổi băng kinh nguyệt thì nàng cũng tỉnh luôn, chỉ muốn lười biếng tựa vào giường, không muốn động đậy.

Thích Bạch xem sắc mặt Quý U hồng nhuận thì an tâm hơn nhiều, Quý U đọc sách nghiêm túc như vậy, hắn liền đi tới bên giường cướp lấy cuốn sách nàng đang cầm trong tay, nhìn thấy tựa sách <Nha hoàn tuyệt sắc của lão gia> sắc mặt hắn liền đen lại, đây là thể loại gì a!

Quý U đang đọc đến đoạn "Nha hoàn thương tâm muốn chết quyết định ra đi, lão gia hối hận vạn phần bỏ sức tìm kiếm" thì sách liền bị rút đi. Ngẩng đầu lên nhìn biểu tình khinh bỉ của Thích Bạch cũng không hiểu rõ ràng.

"Chán ghét, người ta đang đọc đến chỗ thú vị mà," Quý U đưa tay đoạt lấy thoại bản, tiếp tục xem.

Thích Bạch lại tiếp tục cướp lại, ném ra phía xa xa, vươn hai tay ra nhìn nàng.

Quý U nghĩ nghĩ, được rồi, người ta không phải cố ý không để ý tới ngươi nha.

Nàng bổ nhào vào trong ngực Thích Bạch, lấy mặt cọ cọ lên áo hắn. Thích Bạch muốn ôm nàng ngồi lên chân hắn, nhưng nàng lại không chịu, mông cứ vặn vẹo, xoay đến xoay đi, không chịu an ổn.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch cho rằng vì hắn đi ra ngoài nên nàng mới giận dỗi hắn, liền ôm chặt lấy nàng chuẩn bị giải thích cho nàng nghe.

“Ta không thể ngồi lên người chàng, ta sợ dính lên người chàng mà.” Quý U ngượng ngùng nói.

Thích Bạch nghe xong mới nghĩ đến vấn đề này, bất quá hắn vẫn ôm lấy nàng như trước, thủ thỉ “Dính thì dính thôi.”

Quý U thấy Thích Bạch không thèm để ý đành phải dựa vào người hắn, bị hắn ôm vào trong ngực, nàng đưa tay ôm lấy cổ hắn. “Chàng đi đâu vậy? Niệm Hạ nói chàng ra ngoài, cũng không biết là đi đâu.”

Thích Bạch đem chuyện Mộng lương đệ thiếu chút nữa là bị đẻ non nói với Quý U, Quý U nghe được thì cảm thấy vô cùng nguy hiểm, nếu bởi vì nguyệt sự của nàng mà làm Mộng lương đệ đẻ non thì cho dù Hoàng đế không trách nàng, nàng cũng sẽ tự trách bản thân.

Trong lòng nghĩ sao thì nói vậy “May mắn là không có chuyện gì, nếu không ta sẽ thành tội nhân mất.”

Thích Bạch liền xuy một tiếng “Có liên quan gì đến nàng đâu, tản bộ là do Mộng lương đệ muốn đi, sơ suất cũng là do Mộng lương đệ sơ suất, thái y là ta gọi tới, chớ có chuyện gì cũng tính lên người mình như vậy.”

Nói xong cũng ôm thật chặt Quý U, hắn nói cho nàng là vì không muốn giấu nàng chuyện gì, không phải để nàng tự trách bản thân. Muốn trách thì nên trách hắn, trách hắn phát hiện ra nàng quá muộn, trách hắn yêu thích nàng quá muộn, trách hắn đối tốt với nàng quá muộn, trách hắn cho nữ nhân khác hoài thai.

Quý U thật sự không trách gì Thích Bạch, kỳ thật nàng cảm thấy bản thân mình cũng có chút quá may mắn. Thích Bạch đối với nàng đặc biệt tốt, nàng chưa trả giá gì vì hắn. Quý U quyết định về sau nàng sẽ đối với hắn

https://thuviensach.vn

càng lúc càng tốt mới được, nàng hôn Thích Bạch nói “Chúng ta đều không sai, không cho chàng nói cái này nữa.”

Thích Bạch gật đầu, tay thì đưa tới bụng nhỏ của Quý U, hỏi nàng “Còn khó chịu sao? Có cách nào làm nàng hết khó chịu không?”

Quý U đưa hai tay lên mu bàn tay của Thích Bạch nói “Một chút cũng không khó chịu, sáng nay chỉ là chuyện ngoài ý muốn thôi, chàng đừng lo lắng. Vừa rồi ta đã dùng chút nước đường rồi, chàng có đói bụng hay mệt mỏi gì không? Đói bụng thì ta đút chàng ăn cơm nha, mệt thì ta xoa bóp cho chàng.”

Thích Bạch bật cười, trong lòng thì suy nghĩ nàng mới bao nhiêu tuổi mà đã cằn nhằn như vậy rồi. Nghĩ tới sau này cả hai cùng già đi, nàng nhất định sẽ càng lải nhải bên tai hắn. Nhưng hắn không dám nói ra a, chỉ lắc lắc đầu, im lặng ôm nàng.

Quý U cho rằng Thích Bạch mệt mỏi, nàng không nói chuyện gì, im lặng mặc cho hắn ôm.

Thời điểm Quý U dần dần buồn ngủ thì Thích Bạch ôm nàng ra ngoại thất, vừa đi vừa nói “U U tỉnh lại đi, dùng bữa tối rồi ngủ tiếp.” Quý U tỉnh thì có tỉnh, nhưng không có khẩu vị ăn gì đó, liền bồi Thích Bạch tùy tiện ăn một chút.

Dùng xong bữa tối, Quý U phải trở về Vĩnh Thọ cung, Thích Bạch không cho nàng đi, Quý U liền nháo nhất định muốn trở về. Nàng nói kinh nguyệt mang tới điềm xấu, không thể cùng giường với hắn. Thích Bạch nói hắn không thèm để ý, Quý U liền nói nàng để ý, nàng không muốn năm mới Thích Bạch bị nàng làm ảnh hưởng, hơn nữa nàng cũng không thể ở Dưỡng Tâm điện mãi được.

Thích Bạch không lay chuyển được nàng, liền nói bồi nàng về Vĩnh Thọ cung, nếu không cả hai đều ở Dưỡng Tâm điện. Thích Bạch nói một không

https://thuviensach.vn

chịu nói hai, Quý U đành phải gật đầu, để hắn đưa nàng về Vĩnh Thọ cung.

Trở lại Vĩnh Thọ cung, Thích Bạch kiên quyết không để nàng hầu hạ hắn tắm rửa, hắn nhanh chóng tự mình tắm rửa rồi đi ra.

Nhìn tiểu nhân nhi đang ở trên giường chờ mình, hắn bước qua chuẩn bị đỗ nàng ngủ. Quý U lại ngồi dậy, cầm khăn giúp Thích Bạch lau mái tóc ẩm ướt của hắn, ngoài miệng nói "Chàng không chịu chiếu cố bản thân gì hết, nói để ta hầu hạ chàng chàng còn không cho, tóc lau xong mà còn ướt như vậy. Một chút cũng không biết cẩn thận với mình, còn nói ta nữa. Chàng như vậy về già sẽ dễ bị đau đầu, đến lúc đó đừng trách ta chê cười chàng…"

Thích Bạch khóe miệng chứa ý cười, nghiêm túc nghe nàng quở trách hắn, cảm thụ động tác ôn nhu lau tóc của nàng, chê cười hắn sao? Nữ nhân này rõ ràng là đau lòng hắn.

Quý U giúp Thích Bạch lau tóc xong, lại cẩn thận chải chải, nhẹ nhàng giúp Thích Bạch mát xa đầu, thẳng đến khi tóc khô hết mới để cho Thích Bạch nằm xuống ôm nàng ngủ.

--- ----------ta là đường phân cách---- ------ -----

Trong lúc Quý U đến nguyệt sự, Thích Bạch không để cho nàng đến Dưỡng Tâm điện bồi hắn, hắn sợ nàng không thoải mái, liền để cho nàng ở trong cung nghỉ ngơi thật tốt, không cho phép nàng chạy lộn xộn, ăn bậy gì đó, làm việc xong hắn sẽ quay về bồi nàng.

Mấy ngày nay Thích Bạch rất vội, gần đây Lục Viễn tra được chút manh mối.

Cháu trai của Lý tướng là Lý Bình quả thật đến Giang Lăng, nhưng cũng không ở đó, len lén chạy đến Giang Việt gần với Giang Lăng, có khả năng là cấu kết với các thương nhân buôn muối. Với năng lực của Lý Bình thì chắc chắn không phải bản lĩnh của hắn, khẳng định là do Lý tướng an bài.

https://thuviensach.vn

Lục Viễn không biết nói gì cho phải, muối là món sinh lãi kếch xù, bất quá gia tài bạc triệu với cửa nhà tan nát chỉ cách nhau có một con đường.

Thích Bạch để Lục Viễn sai người quan sát Lý Bình thật chặt, bắt lấy Lý Bình là vô dụng, muối khống chế rất nhiều quan viên trong tay, Thích Bạch muốn tìm ra đến cùng là những ai đã bị thu mua.

Mỗi lần Thích Bạch trở lại Vĩnh Thọ cung Quý U đều đang ngủ, sáng sớm tỉnh dậy hắn không cho nàng hầu hạ hắn mặc trang phục, đều là tự mình thu thập xong liền đi Dưỡng Tâm điện cùng Lục Viễn an bài kế hoạch, hai người chưa tìm được cách gì. Lúc không có Thích Bạch, Quý U liền đọc thoại bản, có đôi khi cũng lấy sách trong không gian ôn tập dược lý, đủ loại dược liệu, xử lý cây cối, bằng không nàng thực sự sợ Thích Bạch sẽ nuôi nàng thành phế nhân mất.

Niệm Hạ chạy vào nói với Quý U vài câu làm cho nàng nghe xong thì nhíu mày.

Trước mắt sắp đến tết nguyên tiêu, lúc này Giang thị lại lại truyền tin tức cho nàng nói muốn mang theo Quách di nương tiến cung thăm nàng một chút. Cha nàng đang đóng cửa kiểm điểm, tin tức này khẳng định là do Giang thị vụng trộm truyền đến, mà mang theo Quách di nương hắn là do sợ nàng không chịu gặp mặt.

Quý U suy đoán có vẻ phụ thân không biết chuyện này, bất quá nhất định phải gặp, mẫu thân của nàng là thiếp thất, không có tư cách một mình đến gặp nàng, chỉ có thể đi theo Giang thị, mà nàng quả thật rất muốn gặp mẫu thân.

Quý U thu thập một chút, liền chuẩn bị đến chỗ Hoàng hậu nương nương xin phép, các phi tần trong hậu cung muốn gặp người nhà mẹ đẻ thì đều phải báo cho Hoàng hậu nương nương một chút, Hoàng hậu gật đầu, định thời gian thì người nhà mới có thể trình thẻ bài lên xin tiến cung.

https://thuviensach.vn

Trên đường đi nàng đụng phải Hoa lương viện, Quý U cảm thấy kỳ quái, không biết Hoa lương viện đến tìm nàng làm gì.

“Tỷ tỷ định đi đâu vậy, muội đang muốn đến tìm tỷ tỷ trò chuyện mà.” Hoa lương viện, người cũng như tên, xinh đẹp như hoa. Hoa lương viện đến tìm Tích tiệp dư đương nhiên là do muốn làm hảo tỷ muội với Tích tiệp dư rồi, nàng có thai, Tích tiệp dư có sủng ái, hai người mà kết hợp lại thì không thể tốt hơn rồi.

“Ta đang muốn đi Thừa Càn cung cầu kiến Hoàng hậu nương nương, hôm nay thật không khéo rồi, ta muốn gặp người nhà mẹ đẻ, cho nên định đi xin chỉ thị của Hoàng hậu nương nương.” Chuyện này Quý U cũng không định giấu giếm, thời điểm mẫu thân các nàng đến thăm thì có gì mà phải giấu.

“Như vậy sao, muội muội liền không quấy rầy tỷ tỷ và Hoàng hậu nương nương nữa, ngày sau muội lại đến tìm tỷ tỷ, từ lúc xảy ra chuyện của Mộng lương đệ, muội cũng không dám đi đâu quá lâu đâu.”

“Ân, muội mau để cho cung nữ đỡ về đi, trên đường nhớ đi chậm một chút.” Quý U nhìn Hoa lương viện đang thật cẩn thận bước đi, nếu sợ hãi như vậy thì ngươi còn không quản đường xa chạy đến đây làm cái gì a.

Lúc Quý U đến Thừa Càn cung cũng là lúc Hoàng hậu vừa cho Lương chiêu viện, người đến oán hận Tích tiệp dư chiếm giữ Hoàng thượng, lui ra không bao lâu, không ngờ vừa đuổi người cáo trạng đi thì chính chủ đã tới.

Đợi Tích tiệp dư thỉnh an cùng nêu lý do vì sao đến, Hoàng hậu mới gật đầu. Tích tiệp dư đến tìm nàng sẽ không có chuyện tán gẫu, Hoàng hậu cũng không cảm thấy gì lạ, nàng ở hậu cung không cần các loại giúp đỡ gì, Hoàng thượng sủng ai cũng không quan hệ tới nàng, bất quá nghĩ đến tin tức phụ thân vừa truyền đến thì thở dài.

https://thuviensach.vn

“Lát nữa bản cung sẽ phái thái giám đi thông báo với mẫu thân ngươi, ngày mai mẫu thân ngươi trình bài tử lên là có thể gặp rồi.” Những phi tần có địa vị cao cùng với được sủng muốn gặp người nhà mẹ đẻ rất dễ dàng, nhất là thời điểm vừa sang năm mới, Hoàng hậu đích thực không cần ở đây làm khó nàng.

“Thân thể của ngươi thế nào rồi, không phải đã thỉnh rất nhiều thái y xem qua sao?” Hoàng hậu vẫn nhớ rõ chuyện mấy hôm trước Dưỡng Tâm điện gọi tất cả thái y đến.

“Tạ nương nương an tâm, thần thiếp đã tốt hơn nhiều rồi. May mắn là Mộng lương đệ không có việc gì, bằng không thần thiếp cũng sẽ không thể tha thứ cho bản thân.” Quý U thập phần hổ thẹn nói.

“Thôi, ngươi cũng không cố ý, bất quá lần sau không thể làm loạn như vậy nữa. Được rồi, ngươi trở về đi.” Hoàng hậu thấy Tích tiệp dư không nói là bệnh gì thì cũng lười hỏi tiếp, hơn nữa thái độ của nàng cũng không tệ lắm, một tam phẩm tiệp dư không đáng cho Hoàng hậu như nàng hỏi han ân cần. Hiện tại nàng chỉ muốn bảo vệ cái thai trong bụng Mộng lương đệ cùng Hoa lương viện, nàng không nghĩ sẽ làm theo lời của phụ thân.

Quý U thấy Hoàng hậu không gây khó dễ cho mình liền thở ra một hơi, thật cao hứng trở về, chuẩn bị ngày mai gặp mẫu thân, đương nhiên là thân sinh mẫu thân của nàng chứ không phải là mẫu thân Quý Như.

Quý U trở về Vĩnh Thọ cung, cho các cung nhân lui xuống, tự mình tiến vào không gian.

Ngày mai gặp mẫu thân không biết nên đưa cái gì thì tốt, hy vọng mẫu thân cùng phụ thân, đệ đệ thân thể đều khỏe mạnh, an khang. Lúc Quý U tiến cung đệ đệ mới được năm tuổi, vô cùng đáng yêu, không biết khi nào mới có thể gặp lại. Nếu nàng đã trùng sinh đến thân thể này thì bọn họ chính là người nhà của nàng.

https://thuviensach.vn

Quý U ở trong không gian tìm được một đống dược liệu bồi bổ thân thể, phụ thân thì đương nhiên là cường kiện thân thể, mẫu thân đa số là dược liệu dưỡng nhan, đệ đệ là dược liệu giúp tiểu hài tử trưởng thành thật tốt. Đáng tiếc nữ hồng của nàng không tốt, bằng không có thể làm cho bọn họ chút quần áo.

Quý U phân phối xong tất cả, để sang một bên chuẩn bị ngày mai lấy một ít đồ Hoàng thượng thưởng cho nàng để đưa cho mẫu thân. Nhìn mọi thứ xong xuôi hết mới ra khỏi không gian.

Nhìn sắc trời, nàng chuẩn bị đón Thích Bạch đến cùng nhau dùng bữa tối, đây là yêu cầu của nàng, mấy ngày nay tuy hắn bề bộn công việc nhưng đều bồi nàng cùng ăn, Thích Bạch cũng nghe theo nàng, hắn biết, đây là nàng sợ hắn bỏ bê không dùng bữa đúng giờ.

Lúc dùng bữa Quý U đem chuyện ngày mai Giang thị cùng mẫu thân của nàng tiến cung thăm nàng nói cho Thích Bạch nghe, Thích Bạch nghe xong cũng gật đầu nhưng chưa nói gì.

Dùng bữa tối xong Thích Bạch lại vội vàng về Dưỡng Tâm điện, Quý U thì chuẩn bị tắm rửa một chút, tuy nàng còn đang trong kỳ nguyệt sự nhưng mà không tắm rửa thì nàng không thể chịu được.

Mãi đến khi Thích Bạch quay về thì Quý U đã ngủ rồi, Thích Bạch đã tắm rửa tại Dưỡng Tâm điện nên hắn trực tiếp leo lên giường ôm Quý U vào ngực, nàng cũng không tỉnh mà ôm lấy eo hắn, vùi đầu vào ngực hắn ngủ say sưa. Nhìn bộ dáng ngoan ngoãn của nàng, Thích Bạch siết chặt tay ôm nàng, chìm vào giấc ngủ.

https://thuviensach.vn

Chương 34: Mẫu Thân

Hôm nay Quý U vội vàng đứng lên hầu hạ Thích Bạch mặc quần áo, lại bắt hắn dùng chút đồ ăn sáng rồi mới để hắn đi Dưỡng Tâm điện. Thích Bạch nhìn nàng sáng sớm đã thức dậy hầu hạ hắn thì vô cùng bất đắc dĩ, bởi vì nguyệt sự của nàng tới, thái y nói nàng nên nghỉ ngơi thật tốt, hắn không muốn nàng tỉnh dậy sớm như vậy.

Nhưng Quý U nói ba ngày đã là cực hạn rồi, không để cho nàng tiễn hắn ra cửa thì nàng sẽ khóc cho hắn xem, Thích Bạch cũng chỉ có thể nghe theo nàng, hôn nàng say đắm rồi mới bước đi.

Quý U phân phó Niệm Hạ đem một ít tơ lụa Hoàng thượng ban thưởng đến cho nàng, nàng cũng không thêu gì nên đưa cho mẫu thân là được rồi, cũng phải đưa cho Giang thị một ít, bằng không cũng không biết ăn nói làm sao. Lấy thêm chút thuốc bổ, như vậy mới có thể xếp dược liệu của nàng vô chung, đợi Niệm Hạ ra ngoài, Quý U liền lấy lễ vật trong không gian ra.

Giang thị có thể nhịn đến bây giờ mới tới tìm nàng đã là không dễ dàng. Tuy nói chuyện gặp chủ mẫu trong nhà cũng không có gì hay ho, nhưng Quý U vẫn muốn gặp mẫu thân của Quý Như. Nghe Niệm Hạ thông báo các nàng đã đến, Quý U chỉnh lý lễ vật một chút rồi để cho Niệm Hạ thỉnh các nàng vào.

Nhìn hai người đang hành lễ trước mặt, Giang thị một thân trang phục màu đỏ cùng Quách thị trang nhã, ánh mắt Quý U trầm xuống.

Giang thị kinh diễm nhìn Quý U trước mắt, nhìn cung điện khí phái này chỉ hận không thể tiến lên xé nát mặt nàng. Nữ nhi đáng thương của nàng đang phải ngồi ngốc ở lãnh cung, tiện nhân này thế nhưng lại sống quá

https://thuviensach.vn

thoải mái, tỷ muội tình thâm cái gì, nàng ta như thế làm sao có thể xứng đáng với nữ nhi của mình được!

Quách thị ánh mắt rưng rưng nhìn Quý U, từ lúc nữ nhi vào cung nàng chưa gặp lại lần nào. Nay nhìn thấy, nữ nhi không gầy đi, mặt mày hồng hào nảy nở, càng lúc càng xinh đẹp, thoạt nhìn rất tốt, nàng mới có thể an tâm được một ít.

“Mẫu thân mau đứng lên, ngồi xuống ghế đi, giữa chúng ta cũng đừng làm mấy cái nghi thức xã giao gì đó.” Quý U nâng Quách thị đứng dậy, hướng Giang thị nói.

Giang thị trong lòng tức giận, ai biết ngươi gọi mẫu thân nào. Tiện nhân kia mà tính mẫu thân cái gì! Nhưng hôm nay nàng không tới để gây chuyện.

Giang thị vừa ngồi xuống liền từ ái nói “Xem ra con rất tốt, mẫu thân cũng yên lòng, ta cùng Quách di nương mỗi ngày ở nhà đều nhắc đến con suốt, ngóng trông con có thể hảo hảo sống thật tốt.”

Quý U gật đầu “Nữ nhi rất tốt, chỉ là quá nhớ nhà, phụ thân ở nhà có khỏe không ạ?”

Giang thị nghe được cái này thì cảm thấy không tự nhiên, dù sao cũng là Quý Như làm hại cha nàng vừa sang năm mới đã phải đóng cửa ở trong phủ kiểm điểm, nàng muốn vào cung cũng giấu giếm hắn, thẳng đến khi tin tức trong cung truyền đến hắn mới biết, lúc này mà tức giận thì cũng đã muộn.

“Phụ thân con ở yên trong phủ, thật lâu mới có thời gian nghỉ ngơi, ở nhà đọc sách.” Giang thị tiếp nhận lời này liền nhanh chóng chuyển sang chuyện khác “Con cũng đã lâu chưa gặp Quách di nương, hôm nay ta mang nàng đến thăm con một chút.”

Quý U vẫn luôn nhìn Quách thị, không giống với Giang thị nở nang, diễm lệ đường hoàng, Quách thị rất dịu dàng, ít nói, nhỏ xinh, nữ nhân như

https://thuviensach.vn

vậy thật sự là nên được bảo hộ chu toàn.

Quý U liền hiểu vì sao phụ thân nàng lại áy náy với mẫu thân như vậy, Quách thị không đau, không hận, không oán sao? Nàng đều không có, nếu nàng đã yêu Quý Lĩnh, thì nàng liền lựa chọn bao dung, tha thứ, nhẫn nhịn. Nhìn mẫu thân nàng nở nụ cười vui vẻ, Quý U cũng cười lên, đây là mẫu thân của nàng.

Giang thị mang theo Quách di nương tới đây không phải để hai người các nàng khoe khoang mẫu tử tình thâm, con gái nàng còn đang ở lãnh cung! "Con nay đã thành Tích tiệp dư nương nương, mẫu thân thật sự cao hứng cho con, nhớ ngày nào con cùng Như nhi còn bé như vậy, nay đều đã lớn hết cả rồi, Như nhi nay lại… Mắt thấy sắp qua tháng giêng, Như nhi ở tại chỗ kia phải làm sao a." Nói xong Giang thị liền khóc rống lên.

"Ai, tỷ tỷ phạm phải sai lầm lớn như vậy, nữ nhi cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể để cho Linh Đông đi hầu hạ tỷ tỷ, nữ nhi mới an tâm một chút." Quý U khóc không nổi, chỉ có thể giả bộ thở dài.

Giang thị một trận tức giận, phái nha hoàn đi là xong sao? Ngươi ở đây ăn sung mặc sướng, sao không nghĩ xem tỷ tỷ ngươi sống qua ngày như thế nào? "Cái này…Con cùng Hoàng thượng nói chuyện đi, cầu tình, hiện tại con đang được sủng ái, con quên lúc nhỏ tình cảm hai con rất tốt sao?"

Quách di nương chịu đi theo Giang thị đương nhiên là vì nàng nhớ nữ nhi của mình vô cùng, chứ không phải để Giang thị ép nàng đi cứu Quý Như. Vạn nhất liên lụy đến nữ nhi, Quách thị sẽ hối hận đến chết. "Phu nhân, Hoàng thượng miệng vàng lời ngọc, làm sao có thể dễ dàng sửa đổi, chúng ta không nên làm khó Tích tiệp dư nương nương."

Giang thị vẻ mặt giận dữ, quát Quách thị "Tích tiệp dư nương nương cái gì, nàng là nữ nhi của ta, Quý Như là tỷ tỷ của nàng, đích tỷ đó, ngươi không hiểu sao?"

https://thuviensach.vn

Quý U chỉ muốn cười lạnh, mẫu thân nàng vừa mở miệng thì Giang thị đã không giả bộ được nữa, ngươi hận nàng bao nhiêu đây? Mẫu thân không gọi nàng là Tích tiệp dư thì gọi gì đây? Trước mặt nàng mà còn dám đối xử với mẫu thân nàng như vậy, có thể thấy được nàng ta đã ngấm ngầm quát tháo trong lòng, hiện tại mới không thể khống chế được chính mình.

“Quý Như đúng là tỷ tỷ ruột thịt của ta, nhưng nàng phạm sai lầm gì ngươi không biết sao? Trước mặt văn võ bá quan làm mất hết thể diện của Hoàng thượng, mà ta không chỉ là muội muội của nàng, ta còn là nữ nhân của Hoàng thượng. Nàng đánh mất mặt mũi của Hoàng thượng thì nàng phải nhận trừng phạt, ta không thể giúp được nàng. Ta kính trọng ngươi nên ngươi nổi giận đối với ta cũng không quan trọng, nhưng không được đối xử với mẫu thân ta như thế!” Quý U lười phải tiếp tục giả bộ, nàng cũng muốn xem xem Giang thị còn không biết xấu hổ đến mức nào.

Giang thị vừa thấy ý tứ Quý U không muốn giúp mình, cũng không gọi mình là mẫu thân nữa thì liền tức giận. “Nàng mà xứng được gọi là mẫu thân sao, chỉ là một tiện thiếp, ta chịu mang nàng đi ra ngoài thì nàng cũng nên biết đủ đi. Còn ngươi, nghe không được lời hay đúng không, tốt nhất là ngươi nên đi cầu Hoàng thượng thả Quý Như ra, bằng không ta sẽ tra tấn Quách thị đến chết. Ngươi chỉ là một thứ nữ, vừa làm đến tiệp dư thì không thèm để ta trong mắt nữa hả? Có phải là ngươi quên mất Quách thị và đệ đệ ngươi hiện tại vẫn đang ở trong phủ không?” Giang thị nói xong thì vuốt vuốt trang phục của mình, nói cho các nàng biết, trang phục màu đỏ này chính thê mới có tư cách mặc.

Quý U cảm thán, đúng là có kỳ mẫu tất có kỳ nữ, trách không được nàng một lòng say mê nhưng không được một điểm thương xót của người khác, bởi vì loại người này chỉ vì bản thân mình, không coi người khác là người. Quý U lơ đãng nhìn ra cửa, hy vọng Giang thị không để nàng thất vọng.

“Ngươi quên mất thân phận chính thê của mình như thế nào mà có, đúng không? Ta cũng không ngại nhắc cho ngươi nhớ. Còn có bây giờ ta là nữ

https://thuviensach.vn

nhân của Hoàng thượng, nhục mạ phi tần chính là coi rẻ hoàng quyền. Ta kính ngươi là chủ mẫu, nhưng ngươi cứ buộc ta đi cầu Hoàng thượng mà không chịu xem lại tội tỷ tỷ mắc phải là tội gì!" Quý U tức giận lộ rõ trên mặt.

"Làm sao ta có thân phận chính thê sao? Là phụ thân ngươi yêu ta, cho ta! Mẫu thân ngươi chỉ là một di nương, tiện thiếp, dù cho ngươi là người của Hoàng

thượng thì ngươi cũng chỉ là một thứ nữ đê tiện, vẫn phải hiếu kính ta. Nhục mạ ngươi? Ta là chủ mẫu, việc ta giáo huấn ngươi là thiên kinh địa nghĩa. Quý Như phạm cái sai lầm gì? Đừng cho là ta không biết, nhất định là ngươi hãm hại nàng. Ngươi chính là cái đồ bạch nhãn lang, uổng công Quý Như đối xử tốt với ngươi như vậy, ngươi lại ghen tỵ với nàng!" Giang thị hận nhất là người khác nói nàng không được sủng! Hận nhất là người khác nói Quý Lĩnh không yêu nàng! Hận nhất là người khác nói nàng giở thủ đoạn để được thân phận chính thê!

Quý U tức giận đến cười "Ta ghen tị với nàng? Ta ghen tỵ với nàng về cái gì?"

Giang thị nhìn diện mạo của Quý U, lại nghĩ tới địa vị của nàng nhất thời nghẹn lời, liền nghĩ ra lời đe dọa dụ dỗ nói tiếp "Ngươi chính là mang lòng oán hận, ngươi ghen tị với thân phận đích nữ của nàng. Muốn chứng minh ngươi không hại nàng cũng được, ngươi cầu xin Hoàng thượng thả nàng ra đi, về sau các ngươi vẫn là tỷ muội tốt, tỷ tỷ ngươi nhất định sẽ đối tốt với ngươi. Hoàng thượng vẫn sẽ sủng ái ngươi, đến thời điểm nào đó ngươi có thể để Như nhi giúp ngươi một chút. Đương nhiên ta cũng sẽ chiếu cố Quách di nương cùng đệ đệ ngươi thật tốt."

Giang thị nghĩ Quý U ngu xuẩn đến mức nào đây, "Thân phận chính thê của ngươi đúng là do phụ thân ta cho, nhưng cho như thế nào chẳng lẽ ngươi quên sao? Ngươi chen chân giữa phụ mẫu ta như thế nào, ngươi hủy

https://thuviensach.vn

gia đình ta còn chưa đủ sao? Ngươi nói ngươi là đại mẫu thân của ta, ngươi từng thương yêu ta sao? Mẫu thân ta có từng ỷ vào sự sủng ái của phụ thân làm cho ngươi xấu hổ sao? Ta có ỷ vào sự sủng ái của phụ thân ức hiếp Quý Như sao? Mẫu thân ta một mực nhượng bộ còn chưa đủ sao? Đệ đệ ta còn nhỏ như vậy đã chọc đến ngươi sao? Một chút chứng cớ ngươi cũng không có đã liền chắc chắn là ta hại Quý Như, còn mang mẫu thân cùng đệ đệ ra uy hiếp ta, ngươi có phải là khinh người quá đáng rồi không?" Quý U hỏi mấy câu cũng không khơi lên được một chút áy náy của Giang thị, nhưng lại làm Quách thị bật khóc.

Quách thị tiến lên ôm lấy Quý U đang tức giận đến run rẩy, nhẹ nhàng vỗ lưng của nàng nói "Không có việc gì, không có việc gì, ta không sao. Con không cần tức giận, ta ở trong phủ rất tốt, đệ đệ của con cũng được ta chiếu cố tốt lắm, không cần nghe nàng nói bậy, nàng cố ý dọa con thôi, con đừng lo lắng nữa, chúng ta đều rất tốt."

Nước mắt Quý U đột nhiên không khống chế được rớt xuống, nàng ôm Quách thị hướng về phía Giang thị quát lên "Đây mới là mẫu thân của ta, bởi vì ngươi, ta không thể ở trước mặt người khác gọi nàng một tiếng mẫu thân!"

Giang thị vẻ mặt khinh bỉ nhìn các nàng mắng "Cái gì mà do ta làm hại? Chính là do nàng không quyền không thế, nếu không có cái khuôn mặt kia mê hoặc phụ thân ngươi thì hắn cũng không trọng sắc phụ nghĩa! Ta gả cho phụ thân ngươi nhưng hắn có để cho ta một sắc mặt tốt nào chưa? Sao ta phải yêu thương ngươi? Mẫu thân ngươi là tiện nhân, ngươi cũng là tiện nhân như nàng mà thôi, ta phi! Nhất định là ngươi không biết, lúc không có ngươi và phụ thân ngươi trong phủ, ta luôn chỉ vào mặt nàng mà chửi mắng, nàng dám nói cho các ngươi nghe sao? Các ngươi vĩnh viễn đều sẽ cúi đầu trước mặt ta, cho nên ta cho ngươi biết, một ngày mà ngươi không cứu Quý Như ra là một ngày ta tra tấn mẫu thân ngươi. Ngươi có thể chờ xem có phải là ta uy hiếp ngươi không, hơn nữa ta còn chưa tố cáo phụ thân

https://thuviensach.vn

ngươi sủng thiếp diệt thê đâu, ta cũng muốn xem xem còn có vương pháp hay không! Mẫu tử các ngươi trời sinh đã là tiện nhân…”

“Đủ rồi!” Lúc này đại môn Vĩnh Thọ cung bị một cước đá văng.

Mọi người trong phòng đều quay đầu lại nhìn, liền thấy Thích Bạch một bộ dáng tức giận đang nhìn chằm chằm vào Giang thị ngang ngược.

Thích Bạch tuy rằng bận rộn nhưng nghĩ tới hôm qua Quý U nói với hắn hôm nay chủ mẫu nhà nàng sẽ mang mẫu thân nàng đến đây, hắn liền dành chút thời gian đến xem xem có phải nàng ở trước mặt mẫu thân sẽ là một bộ dáng tiểu hài tử hay không, hơn nữa cũng có thể cho nàng một sự kinh hỉ.

Đi tới cửa liền thấy Niệm Hạ vẻ mặt do dự không dám đẩy cửa vào, đến gần thì nghe thấy âm thanh cãi vả vang lên.

Không nghe thì không có việc gì, nhưng nghe được lại làm hắn tức chết, cái loại người gì dám cùng bảo bối của hắn nói chuyện. Hắn không tiến vào, hắn muốn nghe xem người này còn có thể kiêu ngạo đến mức nào.

Thẳng đến lúc hắn nghe không nổi nữa, đá văng cửa bước vào. Nhìn đến tình cảnh trong phòng hắn chỉ hận không thể lập tức gọi người đem phụ nhân độc địa này mang xuống loạn côn đánh chết. Quý U nước mắt đầy mặt ôm mẫu thân nàng, mà chính thê của Quý Lĩnh còn đang chỉ tay vào mặt các nàng, một bộ dáng chưa mắng chửi hả dạ.

Giang thị thấy một thân trang phục của người này thì liền hiểu rõ, kinh hách quỳ trên mặt đất hành lễ với Hoàng đế, Quách thị nhìn thấy cũng vội vàng quỳ xuống, thời điểm Quý U định đứng dậy hành lễ với hắn, hắn lại đến bên người nàng, ôm nàng vào ngực.

Thích Bạch lười phải cũng phụ nhân này nói lời vô nghĩa “Ngươi nói ngươi có quyền có thế, gia phụ ngươi là ai? Nói trẫm nghe một chút, để trẫm xem xem có phải trước mặt hắn trẫm cũng phải cúi đầu!”

https://thuviensach.vn

Giang thị sợ hãi đến choáng váng, năm đó phụ thân nàng là quân sư bên cạnh thừa tướng, hiện tại đã không còn được trọng dụng. Nếu còn mở miệng ra nói nhiều quyền nhiều thế trước mặt Hoàng đế thì đúng là chờ người chê cười.

“Dân phụ có tội, xin Hoàng thượng thứ tội!” Hiện tại nàng chỉ có thể cúi đầu xin tha. Giang thị nhìn thấy Hoàng đế sắc mặt vẫn xanh mét như cũ, khẽ cắn môi liều mình nói “Hoàng thượng, ngài đã bị nữ nhân dối trá này lừa rồi, là nàng hãm hại Quý quý nghi. Hơn nữa dân phụ là chủ mẫu, nàng đã bất hiếu với dân phụ. Nàng ghi hận dân phụ là chủ mẫu lại ghen tị với đích tỷ của nàng nên mới ám hại Quý quý nghi, thỉnh Hoàng thượng làm chủ cho dân phụ a!”

Thích Bạch nhìn phụ nhân ngu xuẩn đang quỳ cầu xin tha thứ lại không quên bôi nhọ nữ nhân của hắn, mặt không chút thay đổi nói “Nói bậy! Nhìn thấy ngươi chỉ làm bẩn ánh mắt trẫm, ngươi thật không xứng làm đại mẫu thân của Tích tiệp dư. Tiểu Thịnh Tử lãnh chỉ, thê tử của Binh bộ thị lang Quý Lĩnh thô tục không chịu nổi, nhục mạ phi tần, coi rẻ hoàng quyền, không xứng là mẫu, không xứng là thê, lệnh cho Quý Lĩnh hưu thê. Người đâu, mang nàng xuống, vả miệng ba mươi cái!” Loại người này mà chỉ loạn côn đánh chết thì quá tiện nghi cho nàng rồi.

Giang thị bất chấp tất cả vu oan cho Quý U, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới kết cục này. Giang thị liều mạng dập đầu cầu xin Hoàng đế tha thứ, vả miệng đã là muốn mạng của nàng. Nàng từng này tuổi mà còn bị hưu thì về nhà nàng sẽ sống thế nào đây.

Bất quá Thích Bạch chỉ hô một câu “Người đâu, mang ra đi”, liền nhẹ nhàng ôm lấy Quý U không cho nàng xem bộ dạng khóc lóc của Giang thị.

https://thuviensach.vn

Chương 35: Cảm Động

"Ý trung nhân của ta là anh hùng cái thế, ta biết có một ngày hắn sẽ xuất hiện giữa sự chú mục của vạn người, thân khoác thánh y, chân đạp mây bảy sắc đến cưới ta…" Lúc Quý U nhìn thấy Thích Bạch đến đột nhiên lại nghĩ đến những lời này, hắn là đến giúp nàng. Thẳng đến lúc bị hắn ôm vào lòng, tim nàng vẫn đập thình thịch không khống chế được.

Kỳ thật, tối qua lúc nàng nói với Thích Bạch hôm nay mẫu thân nàng nhập cung thì nàng đã đoán được là hắn sẽ đến đây, rốt cuộc thì nàng hiểu hắn từ lúc nào nàng cũng không biết. Đây là nàng dựa trên bản năng tin tưởng hắn, cảm thấy nhất định hắn sẽ đến.

Quý U có thể nhịn Giang thị một chút nhưng Thích Bạch thì không giống như vậy, nàng không nhịn cũng được, như Giang thị nói lúc nãy, nàng ta có thể thừa dịp không có phụ thân ở đó mà khi dễ mẫu thân, nàng cũng có thể thừa dịp không có người ngoài mà trừng trị nàng ta. Nhưng Thích Bạch có thể đường đường chính chính phạt Giang thị, còn Quý U lại không thể, đây là hiếu đạo, Giang thị có thể bất nhân, nàng lại không thể bất hiếu.

Quý U đã cô đơn rất lâu rồi, từ khi tiếp thu ký ức của nguyên chủ, không thời khắc nào mà nàng không khát vọng được nhìn thấy phụ mẫu nàng, nàng luôn muốn thay nguyên chủ hiếu kính hai người họ. Hôm nay Giang thị một bộ dáng cao ngạo mang mẫu thân Quý U tới đã là làm cho nàng tức giận rồi, từng từ của nàng ta đều như đâm vào trong lòng nàng, nếu Giang thị mắng nàng thì có lẽ nàng đã không khó chịu như vậy, nhưng mắng mẫu thân nàng thì nàng không cách nào khống chế chính mình.

https://thuviensach.vn

Thời khắc đại môn bị đá văng ra, nàng nhìn Thích Bạch đứng ngoài cửa, ánh nắng mùa đông theo cánh cửa mở ra, chiếu rọi trên người hắn, nàng phảng phất như thấy được người mà cả đời này nàng sẽ dựa vào. Kỳ thật, Quý U luôn luôn không có cảm giác an toàn, nhiều kiếp lang bạt đã làm cho nàng rất bất an, nhưng dường như Thích Bạch đang bù đắp cho nàng sự thiếu hụt gì đó. Tuy nàng đoán hắn sẽ đến nhưng lúc nhìn hắn thật sự tới đây, Quý U vẫn không khống chế được nhịp tim của mình, nàng từng bước dẫn dụ Thích Bạch, rồi lại phát hiện chính mình cũng từng bước luân hãm.

Mãi đến lúc Giang thị tuyệt vọng la lên, từ từ bị kéo ra xa, Quý U mới hồi phục tinh thần. Thích Bạch ngẩng đầu nhìn nữ nhân của hắn, thở dài, dùng tay ôn nhu lau đi nước mắt trên gò má nàng, mở miệng trách mắng "Nàng khóc làm gì, mọi chuyện đều có ta để dựa vào, chút chuyện này nàng làm cũng không xong, cứ chịu ấm ức như vậy. Nàng cứ biểu hiện tính tình như khi ở trước mặt ta, xem nàng ta có dám làm gì nàng không?"

Ánh mắt Quý U ướt át, nhưng trong lòng lại bật cười, hắn nói gì vậy không biết. Quý U nhẹ nhàng vỗ bả vai Thích Bạch, nói "Đúng, đúng, đúng. Ngài uy vũ khí phách nhất, danh chấn bốn phương, bách tính phải cúng bái."

Nói xong nàng đẩy Thích Bạch ra, nhanh chóng đến đỡ mẫu thân nàng, Quách thị kỳ thực đang ngơ ngẩn. Mãi đến lúc bị Quý U đỡ dậy cũng chưa tiếp thu được hiện thực, người đang vạn ngàn cưng chiều nữ nhi của nàng với người vừa mới nổi giận lôi đình kia là cùng một người sao, vẫn là Hoàng thượng sao?

Lúc Quách thị nhìn thấy Hoàng thượng đến thì còn lo sợ hôm nay nàng sẽ làm liên lụy đến nữ nhi của mình, chung quy thì chuyện nữ nhi đối đãi không tốt với chủ mẫu cũng sẽ bị chụp một cái mũ bất hiếu. Nhìn Quý U khóc, nàng đã cảm thấy hối hận, dù nhớ nữ nhi đến mức nào nàng cũng không nên theo Giang thị tiến cung, rõ ràng nàng biết Quách thị muốn ép Quý U giúp Quý Như, nhưng nàng cảm thấy Giang thị sẽ không dám quá

https://thuviensach.vn

mức làm càn. Không ngờ, lúc nữ nhi cự tuyệt giúp Quý Như nàng lại xé rách mặt ra đấu khẩu.

Quách thị luôn nói thật với Quý U, tuy rằng Giang thị sẽ thừa lúc không có mặt Quý Lĩnh mà châm chọc khiêu khích nàng nhưng sẽ chỉ giới hạn ở đó thôi. Động tác lớn hơn Giang thị cũng không dám làm, cho nên nàng không nói với Quý Lĩnh. Con người sống ở trên đời, làm gì có nhiều chuyện hoàn mỹ như thế được, nàng có phu quân tốt, có U U cùng Hạo Hạo ngoan như thế thì còn đòi hỏi gì nữa.

Quách thị đã sớm nhận mệnh, nàng cũng không cảm thấy số mình là số khổ, càng không ngờ Giang thị sẽ bị hưu, mà lại còn do Hoàng thượng hạ chỉ. Bây giờ nàng còn chưa hoàn toàn rõ ràng vì sao mọi chuyện lại tới bước đường này rồi.

Hoàng thượng nhìn Quách thị đang ngẩn người, rốt cuộc hắn cũng biết Quý U giống ai. Hắn ho khan một chút, nhìn thấy Quách thị cả kinh lại định quỳ lạy thì vội tiến lên đỡ một chút "Không cần đa lễ, ngồi xuống đi, cùng U U nói chuyện."

Quý U nửa ôm mẫu thân ngồi xuống, nàng cũng ngồi xuống bên cạnh mẫu thân, thuận tiện kéo Thích Bạch ngồi bên người nàng. Trong phòng chỉ còn sót lại tiếng Quý U cũng Quách thị trò chuyện.

"Mẫu thân, không cần khẩn trương, Hoàng thượng rất tốt." "Phụ thân ở nhà có khỏe không? Hạo Hạo có nhớ nữ nhi không?" "Thật sao? Hạo Hạo rất thông minh, lúc nữ nhi tiến cung hắn chỉ vừa nhận được mặt chữ, hiện tại đã lợi hại như vậy rồi?" "Nữ nhi ở trong cung rất tốt, người xem, Hoàng thượng đối xử rất tốt với nữ nhi, ăn ngon ngủ ngon, mọi người không cần quá lo lắng cho con…"

Từ đầu đến đuôi Thích Bạch đều không mở miệng nói lời nào, chỉ lẳng lặng ở bên cạnh nghe U U làm nũng với mẫu thân nàng, cùng mẫu thân

https://thuviensach.vn

nàng nói chuyện nhà cửa, nhìn nàng cười vui vẻ hắn không kìm được, khóe môi khẽ cong lên.

Đến lúc sắc trời không còn sớm, Quách thị nói muốn xuất cung, ở thêm nữa thì không tiện. Quý U rất muốn lưu Quách thị lại dùng bữa tối, nhưng Quách thị mà cùng Hoàng đế dùng bữa thì nhất định sẽ vô cùng khẩn trương. Hơn nữa Giang thị bị đuổi ra khỏi cung, Hoàng thượng lại còn hạ chỉ như vậy, không biết lão gia ở nhà ra sao rồi.

Quý U xem Quách thị nhất định đòi rời đi thì đành gật đầu, để Niệm Hạ giúp Quách thị mang lễ vật lên xe ngựa. Sau khi lưu luyến không rời tiễn mẫu thân rời đi, Quý U liền xoay người ôm lấy Thích Bạch.

“Người ta thật sự rất nhớ mẫu thân, nhớ phụ thân.” Quý U vùi đầu vào lồng ngực Thích Bạch, nũng nịu nói.

Thích Bạch sờ sờ đầu nàng, dỗ dành “Giống như đứa nhỏ không chịu lớn lên vậy, về sau sẽ để cho phụ mẫu nàng thường xuyên tiến cung bồi nàng, một thời gian nữa sẽ để nàng gặp phụ thân.”

Quý U cọ cọ ngực hắn, còn không hài lòng, nhón chân lên ôm lấy cổ hắn “Chàng đối tối với ta như vậy, ta cảm động thì biết làm sao bây giờ?”

Thích Bạch vỗ cái mông nhỏ của nàng, để cho nàng cứ ôm cổ hắn, hắn bế nàng lên giường mới buông ra “Biết ta đối tốt với nàng mà nàng lại không chịu nói ra chuyện nàng bị khi dễ, nếu hôm nay ta không tới thì nàng định làm thế nào?”

Quý U vẫn duy trì tư thế ôm Thích Bạch, ánh mắt xa xăm “Người ta có dự cảm là chàng sẽ tới, cho nên ta đang chờ chàng vì ta mà ra mặt.”

Thích Bạch rất muốn bật cười, nếu thật sự là như vậy thì hắn sẽ cảm thấy tốt hơn một chút. “Nàng có muốn ta hạ chỉ cho phụ thân nàng lập mẫu thân nàng lên làm chính thê không?” Lúc nãy Thích Bạch bị Giang thị làm

https://thuviensach.vn

cho tức giận nên quên mất chuyện này, hiện tại nên hỏi ý kiến U U của hắn xem nên làm thế nào thì mới tốt.

“Không cần đâu, chàng để cho phụ thân ta có cơ hội biểu hiện đi.” Quý U lắc đầu, nàng cảm thấy phụ thân nhất định sẽ muốn tự mình làm chuyện này.

Thích Bạch chuẩn bị đáp lời lại bị Quý U lập tức hôn lên, Quý U ngồi trên giường ôn nhu hôn nam nhân làm cho nàng cảm động này, thẳng đến lúc hô hấp hắn dồn dập trực tiếp áp lên người nàng, kéo trang phục của nàng xuống. Bất quá hắn nghĩ đến chuyện nguyệt sự của nàng chưa kết thúc nên Thích Bạch chỉ ghé đầu vào nơi đẫy đà của nàng mà thở dốc.

Tay Quý U càn rỡ, nàng ghé vào bên tai hắn thủ thỉ “Ta giúp chàng.”

Cảm giác được động tác của Quý U, tai Thích Bạch đỏ bừng, nữ nhân này! Quá kỳ cục…

--- ----Ta là đường phân cách---- ---

Từ lúc trong cung truyền đến tin tức phê chuẩn cho Giang thị mang theo Quách thị nhập cung vấn an Tích tiệp dư thì Quý Lĩnh đã cảm thấy ngủ không được, cơm ăn cũng không vô, cả ngày cứ ở trong phòng đi tới đi lui, thỉnh thoảng lại đột nhiên ôm lấy Quách thị than thở. Hắn đã cùng với Giang thị tranh cãi một trận, cũng uy hiếp nàng ta nếu dám khi dễ và mắng nữ nhân của hắn thì hắn cái gì cũng sẽ không quản, chức quan cũng không cần nhất định sẽ hưu nàng ta! Nhưng hắn vẫn không yên lòng, lúc quay lại viện của Quách thị, hắn ôm nàng khuyên nàng đừng đi.

Quý Lĩnh biết Quách thị vô cùng nhớ nữ nhi, nhưng hắn thật sự không dám giao một mình nàng cho Giang thị mang đi cùng ra ngoài, cũng không muốn Giang thị tiến cung làm khó xử Quý U. Nhưng U U đã bẩm báo với Hoàng hậu nương nương, bây giờ nói gì cũng đều đã chậm.

https://thuviensach.vn

Từ ngày Quý U nhập cung, Quý Lĩnh liền từ bỏ ý niệm từ quan, nếu ngay cả chức quan này hắn cũng không có thì Quý U ở trong cung sẽ không có chỗ để dựa vào. Nếu muốn giữ chức quan thì không thể để cho Giang thị nháo loạn, phụ thân của Giang thị vẫn còn chút quyền hành, có một phụ thân sủng thiếp diệt thê Quý U sẽ càng không dễ dàng. Quý Lĩnh chỉ có thể ủy khuất nữ nhân hắn yêu, trong lòng hắn luôn giằng co, không một ngày yên ổn.

Nhìn Giang thị mang theo Quách thị ra cửa, tim Quý Lĩnh đập nhanh chóng. Quý Lĩnh để cho nhi tử ở bên cạnh đợi Quách thị về, trong chốc lát lại để nhi tử đọc sách để tĩnh tâm, trong chốc lát lại cùng nhi tử đi tản bộ với nhau. Mãi đến lúc quản gia hoang mang rối loạn chạy đến tìm nói người trong cung tới, Quý Lĩnh không kịp nghe xong liền tâm hoảng ý loạn chạy đến chính đường tiếp kiến.

Quý Lĩnh không ngờ là sẽ nhìn thấy mấy thị vệ đang túm Giang thị tóc tai bù xù, mặt đầy máu, răng đã rơi rụng mấy cái, đứng phía trước là công công bên cạnh Hoàng thượng. Giang thị vừa nhìn thấy Quý Lĩnh liền cuống quýt quỳ xuống đất, khóc lóc "Lão gia, ngài không cần bỏ ta, ta nguyện ý làm thiếp, ngài để ta ở lại trong phủ đi, về sau ta sẽ không dám khi dễ Quách thị nữa…"

Quý Lĩnh vẫn chưa rõ đây là tình huống gì đã nghe Tiểu Thịnh Tử công công nói câu "Binh bộ thị lang Quý Lĩnh tiếp chỉ." Quý Lĩnh nhanh chóng quỳ xuống, đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đây thật là lần đầu tiên Tiểu Thịnh Tử đọc loại thánh chỉ bắt quan viên hưu thê, Hoàng thượng bắt đầu quản lý chuyện trong phủ người ta từ khi nào a. Bất quá Giang thị này thật sự là gan lớn bằng trời, dám gào thét với Tích tiệp dư nương nương.

Quý Lĩnh không tin nổi những gì mình nghe được, hưu thê sao? Nhục mạ phi tần? Mãi đến lúc Tiểu Thịnh Tử ho khan nhắc nhở một tiếng, Quý

https://thuviensach.vn

Lĩnh mới vội vàng dập đầu nói thần tuân chỉ. Giang thị nghe được, bất chấp có người bên cạnh ngăn trở, muốn chạy đến bên người Quý Lĩnh van cầu. “Lão gia, một đêm là phu thê vạn ngày tình nghĩa, tại sao ngài lại nhẫn tâm như vậy. Ngài đi van cầu Hoàng thượng đi, về sau ta thật sự không dám nữa. Lão gia, ta theo ngài nhiều năm như vậy, sao ngài lại nhẫn tâm. Ngài bỏ ta thì ta biết sống thế nào?”

Quý Lĩnh nhìn Giang thị đang khóc lóc cũng có chút đồng tình. Nhưng hắn với nàng ta một đêm là phu thê, ngày ngày lại thù hận. Hắn hận nàng ta tính kế hắn, hận sự vô năng của bản thân, ngày đêm không thể được giải thoát. Không ngờ, hôm nay sự thù hận ấy lại được kết thúc theo cách này. Hắn không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng nghe được nhục mạ phi tần cùng coi rẻ hoàng quyền thì biết ngay Giang thị đã làm được chuyện tốt gì! Nhất định là tiểu nữ nhi cự tuyệt Giang thị nên nàng ta thẹn quá thành giận mà gây chuyện!

Hiện tại Quý Lĩnh chỉ hy vọng Quách thị và U U không có chuyện gì. Mà Giang thị, nữ nhân này trước giờ không biết trời cao đất dày là gì, lúc nào nàng cũng cảm thấy mọi người thiếu nợ nàng, Giang thị đã tra tấn hắn cùng người hắn yêu nhiều năm như vậy, hưu nàng đã là hồi báo tốt nhất dành cho nàng rồi!

Quý Lĩnh tiễn Tiểu Thịnh Tử cùng các thị vệ hồi cung, sau đó liền sai bảo hạ nhân chuẩn bị giấy và bút mực, một phong hưu thư đưa Giang thị rời đi.

Đến khi Quách thị trở lại, liền nhìn thấy Quách lão gia đang đứng đợi nàng ở đại môn Quý phủ. Quý Lĩnh thấy nàng không bị thương chỗ nào thì nhẹ nhàng thở ra, nắm tay nàng về viện của bọn họ. Trên đường đi, Quách thị đem sự tình phát sinh trong cung kể với Quý Lĩnh, Quý Lĩnh nghe xong thì cảm thán, tiểu nữ nhi của hắn đã thật sự trưởng thành rồi.

https://thuviensach.vn

Vào đến phòng, các hạ nhân đem những lễ vật đặt xuống bàn xong liền rời đi.

“Những thứ này đều là tâm ý của nữ nhi, mọi người trong nhà đều có phần, lúc thiếp nhìn thấy thì không biết nên khổ sở hay cao hứng, khổ sở vì không biết khi nào có thể gặp lại U U, cao hứng vì hiện tại U U của chúng ta sống rất tốt. Nàng đã trưởng thành, nhưng sự hoạt bát cũng khônghề biến mất.” Quách thị nói xong thì nghẹn ngào.

Quý Lĩnh ôm Quách thị dỗ dành “Sẽ có cơ hội nữa mà, chúng ta hẳn nên cao hứng cho U U mới đúng. Rốt cuộc thì Giang thị cũng rời đi, không ngờ cuối cùng nữ nhi lại là người giúp chúng ta, hiện tại ta chỉ muốn lập nàng thành chính thê, về sau chúng ta sẽ cùng nhau sống những ngày thật tốt đẹp.” Quý Lĩnh cảm tạ Hoàng thượng đã không hạ chỉ để Quách thị làm chính thê, hắn muốn tự tay mình làm chuyện này!

Quách thị cũng ôm Quý Lĩnh thật chặt, nàng cảm kích trời cao đã đối xử tử tế với nàng, mang đến cho nàng thật nhiều hạnh phúc.

Mà Giang thị trở về Giang phủ nhận hết khinh bỉ, nàng không biết rằng, sau tết nguyên tiêu phụ thân của nàng sẽ bị điều ra xa kinh đô vì nàng, có thể đoán được nàng là tội nhân của Giang phủ thì sẽ có kết cục gì.

Quý Như ở lãnh cung nghe được tin tức mẫu thân bị hưu thì mất hồn gào thét, tuy nhiên chuyện người sống ở lãnh cung trở nên điên loạn cũng không thiếu, không ai thèm để ý đến.

https://thuviensach.vn

Chương 36: Tết Nguyên Tiêu

Tết nguyên tiêu là ngày hội náo nhiệt nhất ở Hoằng La quốc, có thể coi là ngày toàn dân cùng vui mừng. Năm mới vừa sang, tết này mọi người nên vui vẻ hưởng thụ, dạo phố, làm đèn màu, đốt pháo hoa, ngắm đèn xem trăng, chơi đố đèn, cùng ăn bánh trôi, nhà nhà đèn đuốc sáng trưng, phi thường náo nhiệt. Trong dân gian cũng có rất nhiều hoạt động, xiếc ảo thuật, thả đèn trời, múa rồng, múa lân, đi cà kheo, đoạt đèn hoa đăng, đa dạng sinh động làm cho người người hoa mắt.

Tuy rằng trong cung không náo nhiệt bằng ngoài cung, nhưng lại có một loại phong vị khác, đèn đuốc sáng trưng, nhiều loại đèn xa hoa trang trí toàn bộ cung điện, mang đến cảm giác huy hoàng.

Bởi hôm qua được gặp mẫu thân nhân tiện cũng giải quyết luôn Giang thị, rồi lại gặp ngày tết vui vẻ, tâm tình của Quý U không thể chỉ dùng từ tốt để hình dung.

Tuy nguyệt sự của nàng chưa qua, nhưng nàng đem tất cả những gì học được qua sách vở dùng trên người Thích Bạch, hảo hảo hầu hạ hắn hai lần. Thích Bạch ngoài miệng thì chê bai kỳ cục, nhưng tiếng rên mê người cùng vảnh tai đỏ ứng của hắn, không thể không khiến cho Quý U kiêu ngạo vì kỹ thuật của bản thân. >.<

Tuy buổi tối Quý U ngủ muộn nhưng trời còn chưa sáng, nàng đã không để ý đến sự cản trở của Thích Bạch, đi chuẩn bị điểm tâm cho hắn.

Phi tần tam phẩm trở lên đã có thể sở hữu phòng bếp nhỏ của riêng mình, Quý U còn chưa dùng qua. Bởi vì nàng luôn cùng Thích Bạch dùng bữa, mà bữa ăn của hắn đều do ngự thiện phòng chuẩn bị, căn bản là không

https://thuviensach.vn

cần dùng đến phòng bếp nhỏ. Hơn nữa mỗi phi tần đều có phân lệ hữu hạn, không có bữa ăn phong phú như Hoàng đế.

Hôm nay, Quý U chạy đến phòng bếp nhỏ, để cho đầu bếp cùng Niệm Hạ lui ra, nàng tự tay chuẩn bị bánh trôi cho Thích Bạch ăn.

Một người từng trùng sinh làm nữ đầu bếp, bị hệ thống bắt buộc phải tinh thông bàn ăn tám mươi món như Quý U mà nói, thì làm món bánh trôi thật sự không cần có người ở bên giúp đỡ. Nàng chuẩn bị làm món bánh trôi mè đen truyền thống nhất, nhân là đào cùng nhân là đậu phộng. Vô luận là rửa nguyên liệu, làm khô, xay thành bột, thêm bột mỳ, mật ong, đường, khuấy lên, nhào bột, làm bánh, cắt bánh thành khối, động tác nào của Quý U cũng vô cùng thành thục. Bởi vì đã lâu chưa làm lại nên sức lực của Quý U có chút theo không kịp, chung quy cũng vì hiện tại quá được nuông chiều, không giống như khi làm đầu bếp.

Quý U đem bánh trôi nàng làm xong bỏ vào nồi nấu lên, nhìn nước trong nồi thiếc sôi trào, bánh trôi tròn vo béo mập ngụp lặn theo từng gợn sóng. Từ phía sau có người ôm chầm lấy nàng. Quý U liền hoảng sợ, cảm giác được sự quen thuộc đến từ phía sau, Quý U mới nhẹ nhàng dựa lên người Thích Bạch, vỗ nhẹ lên cái tay hắn đang đặt bên hông nàng “Sao chàng không ngủ thêm chút nữa, chạy đến đây làm gì?”

Lúc Quý U vừa đi thì Thích Bạch cũng không ngủ được nữa, nàng đi làm điểm tâm cho hắn, hắn không muốn làm nàng mất hứng nên mới để nàng đi. Nhưng nằm trong chốc lát vẫn không cảm thấy an lòng, liền đến xem nàng. Đến cửa phòng bếp nhỏ thì thấy nữ đầu bếp cùng Niệm Hạ đều đang đứng bên ngoài, Thích Bạch nhíu mày, tiểu nữ nhân tự tay làm cho hắn sao?

Lúc hắn đi vào Quý U đã làm đến bước nặn bánh trôi, cả phòng bếp chỉ có mình nàng, yên lặng lắng nghe âm thanh lửa cháy cùng âm thanh trong nồi, trong không khí có hương gạo nếp phiêu tán. Quý U một thân trang

https://thuviensach.vn

phục hồng nhạt đơn giản, gọn gàng, tóc chỉ vô cùng đơn giản dùng một cây trâm ngọc vấn lên, vài sợi tóc rũ xuống trên vai, biếng nhác nhàn nhã, đơn giản tự tại.

Thích Bạch cứ đứng nhìn bóng dáng của Quý U mãi như vậy, cảm thấy khó tin tưởng ở những gì mình nhìn thấy. Tại sao hắn thích nàng hắn cũng không rõ ràng, có lẽ là do một khắc ở ngự hoa viên lúc trước làm hắn động tâm, cho hai người một cơ hội, phát hiện hai người hòa hợp, càng bên nhau tình càng sâu đậm. Cũng có lẽ là nhất kiến chung tình, sự hấp dẫn giữa hai tâm hồn.

Đến khi Quý U mang bánh trôi đặt vào nồi, Thích Bạch mới bước lên một bước ôm lấy nàng, nghe được những lời nói nũng nịu, cảm thụ động tác thân mật của nàng, trong lòng Thích Bạch thỏa mãn nhưng lại mở miệng trêu nàng "Ta sợ không có điểm tâm để mà ăn, nên đến đây xem xem, nếu mà không có thật thì phải sớm phân phó cho Tiểu Thịnh Tử."

Quý U hừ một tiếng, "Chàng ít xem thường người khác đi, chàng cứ nói như vậy thì ta không thèm làm cho chàng ăn đâu."

"Vậy không được rồi, không ăn cơm còn chấp nhận được, chứ không thể không ăn nàng." Thích Bạch hôn lên tai Quý U, nói nhẹ nhàng bên tai nàng, làm cho Quý U cảm thấy ngứa ngáy, nghiêng đầu đi chỗ khác. Thích Bạch thấy phản ứng của nàng thú vị như vậy nên cứ tiếp tục khẽ liếm lên tai nàng.

Quý U vừa trốn tránh vừa hô "Ta không có ý đó, ý của người ta là dù ta có làm bánh trôi không ngon thì chàng cũng phải ăn."

Môi Thích Bạch đã chuyển tới cổ Quý U, tay cũng hướng vào phía trong y phục tìm kiếm, nghe nàng nói như vậy thì nén cười nói "Được, nếu không ăn bánh trôi thì không được ăn nàng, ta nhất định sẽ đem cả hai cái này ăn hết."

https://thuviensach.vn

Quý U thật phải cảm tạ tên lưu manh này, đợi nàng làm xong bánh trôi mới đến quấy rầy, bằng không cứ như vậy thì không biết khi nào mới có điểm tâm mà ăn. Quý U lấy khuỷu tay đẩy đẩy tay Thích Bạch đang thò đến bên trong y phục của nàng "Để ta lấy cho chàng bánh trôi ăn nha, đều đã nấu xong rồi, chàng đừng tiếp tục quấy phá nữa."

Thích Bạch nhìn thấy bánh trôi trắng tròn mập mạp ở trong nồi, ngoan ngoãn buông tay ra, nhưng vẫn còn không cam lòng, nói mập mờ bên tai Quý U "Giống hệt hai cái bánh bao lớn trước ngực nàng, chắc chắn là ăn rất ngon."

Quý U thấy Thích Bạch lưu manh như vậy, liền cười cười ghé môi bên tai hắn nhẹ nhàng nói "Nhất định là tối qua ta hầu hạ chàng không thỏa mãn đúng không, đợi ăn xong thì ta lại hầu hạ chàng thật tốt nha." Nói xong tay nàng liền hướng xuống phía dưới thân Thích Bạch tìm kiếm.

Thích Bạch cuống quýt lui về sau, nghĩ tới tối qua thì vành tai đỏ bừng, trách mắng "Còn thể thống gì nữa, nàng mau nấu bánh trôi đi, trẫm đói bụng!" nói xong Thích Bạch liền vội vàng chạy về chính điện Vĩnh Thọ cung. Đi được vài bước thì xoay đầu lại nói "Nàng nhanh nhanh về với ta đi, gọi cung nữ bê, nàng đừng bê lên, nóng lắm." Thích Bạch nói nhanh rồi vội vàng chạy mất.

Quý U cong khóe miệng chậm rãi khuấy nồi bánh trôi, nam nhân này dám đùa giỡn nàng sao, vừa bị nàng trêu ghẹo đã xấu hổ không chịu nổi rồi.

Đợi lúc Quý U mang theo Niệm Hạ bưng khay đến chính điện thì nhìn thấy Thích Bạch đã nghiêm trang ngồi đợi trước bàn ăn. Quý U lấy từ trên khay hai chén bánh trôi, Thích Bạch một chén, nàng một chén, nàng đã phân phó Niệm Hạ đem bánh trôi còn dư chia đều cho người phía dưới, tết nguyên tiêu mọi người đều nên ăn một chút.

https://thuviensach.vn

Niệm Hạ rất bội phục chủ tử, không thể tin được lần đầu tiên chủ tử đọc trên sách rồi làm ra mà có thể làm ra bánh trôi có hình có dạng như vậy được. Tuy rằng không biết hương vị như thế nào, nhưng hình dáng rất đáng yêu. Niệm Hạ vẫn luôn đi theo chủ tử, không biết là nàng có thể nấu ăn, nhưng chủ tử đọc sách cả ngày, khẳng định là học được trong sách rồi.

Thích Bạch nhìn bánh trôi tròn vo, mập mạp, thơm ngào ngạt trước mắt liền có khẩu vị, cầm thìa ăn một ngụm, hương vị thơm ngọt liền chảy ra, vị nồng đậm, ngọt thanh, bánh trôi này ngọt đến tận trong lòng hắn. Thích Bạch nhanh chóng ăn xong.

Quý U cũng thật cao hứng ăn hết bánh, hỏi "Thế nào? Chàng thấy ăn có ngon không?"

Thích Bạch gật đầu, đặt Quý U lên người hắn rồi trả lời "Ăn rất ngon, U U của ta làm thì sao mà không ngon được."

Quý U ôm ngược lại Thích Bạch, cười vui vẻ "Về sau ta sẽ thường xuyên làm cho chàng ăn, có được không? Không cho chàng nói không được."

Thích Bạch sợ nàng mệt mỏi, nhưng nghe đến tuyên ngôn bá đạo của nàng thì hôn lên môi nàng, nói một tiếng "Được!"

Lúc này Tiểu Thịnh Tử tiến vào, Quý U đoán là có việc gì gấp nên liền xuống khỏi người Thích Bạch, ngồi sang một bên. Tiểu Thịnh Tử vô cùng không muốn quấy rầy Hoàng thượng và Tích tiệp dư, nhưng lần nào hắn cũng là người cắt ngang. Hắn vừa ăn xong bánh trôi Tích tiệp dư nương nương tự tay làm, nguyên lai Tích tiệp dư nương nương còn có tay nghề này. Hắn liền cảm thấy Hoàng thượng không phải vô cớ mà sủng ái Tích tiệp dư nương nương.

Nhưng người phía dưới báo lên có Lục thống lĩnh cầu kiến, Lục thống lĩnh đến đây thì hắn là có việc gấp, hắn không thể trì hoãn nên đành vào báo

https://thuviensach.vn

với Hoàng thượng.

Thích Bạch nghe Lục Viễn tới thì liền ôm lấy Quý U, hôn nàng thật mạnh mẽ rồi mới rời đi Dưỡng Tâm điện. Quý U nhìn bóng dáng Thích Bạch đoán lần sau gặp lại hắn chắc là ở trên yến tiệc tối nay rồi.

Quý U không nghĩ nữa, ăn cũng ăn no rồi, thiếu ngủ thì nên ngủ bù thôi, nàng liền lên giường đi ngủ.

Phi tần các cung đều đang chuẩn bị tham dự yến tiệc, đây chính là gia yến a, có tài nghệ thì biểu diễn tài nghệ, có tài sáng tác thơ thì nên sáng tác thơ, tính tình hoạt bát thì nên cùng Hoàng thượng nói chuyện vài câu, tính tình không tốt thì chỉ có thể trang điểm thật đẹp mong Hoàng thượng nhìn thấy. Tuy nói ngày mười lăm mỗi tháng Hoàng thượng đều đến cung của Hoàng hậu, nhưng hôm nay là tết nguyên tiêu thì không cần chú ý đến điều này, nên nhớ tết nguyên tiêu năm trước Hoàng thượng cho Tình quý tần thị tẩm đó.

Có mấy người cảm thấy đêm nay Hoàng thượng hẳn là vẫn tìm Tích tiệp dư. Thứ nhanh nhất trong hoàng cung chính là tin tức, tin xấu thì càng nhanh truyền đi. Ngày hôm qua đại mẫu thân của Tích tiệp dư bị vả miệng và bị hưu, chuyện này không thể nói là các nàng biết đầu tiên, nhưng cũng không phải là biết quá muộn, ít nhất thì chuyện đại mẫu thân của Tích tiệp dư, mặt đầy máu bị lôi ra ngoài thì các nàng đều biết.

Thân phận của Tích tiệp dư không phải là chuyện bí mật, chung quy cũng là vì trước khi tỷ tỷ của nàng bị biếm lãnh cung vẫn hay nhắc đến nàng trong lúc tán gẫu “Tuy rằng Quý U là thứ nữ nhưng ta vẫn đối xử với nàng như tỷ muội ruột thịt.” Ai có thể ngờ được tình cảnh hai người này bây giờ lại cách nhau một trời một vực như vậy được, một người gánh tội danh dơ bẩn bị biếm vào lãnh cung, một người lại nhận hết sủng ái của Hoàng thượng. Vốn xem thường thân phận thứ nữ của người ta, bây giờ không nói đích nữ, mẫu thân cũng đều không có. Mẫu thân nàng đã chừng

https://thuviensach.vn

này tuổi mà còn bị hưu, lại chọc giận Hoàng thượng, thật đừng trông mong có được những ngày tốt lành.

Những chuyện này các nàng chỉ dám nghĩ thầm trong lòng, chuyện đại mẫu thân của Tích tiệp dư bị hưu càng chứng tỏ việc Hoàng thượng sủng ái Tích tiệp dư là sự thật, mà muốn giành được phần sủng ái này, các nàng chỉ có thể dựa vào bản lãnh của chính mình.

https://thuviensach.vn

Chương 37: Trước Yến Tiệc

Lúc Thích Bạch đến Dưỡng Tâm điện thì nhìn thấy Lục Viễn đang đợi trước cửa, Lục Viễn hành lễ với Thích Bạch, hắn liền mang theo Lục Viễn tiến vào Dưỡng Tâm điện.

Trong lòng Lục Viễn đang rất hồi hộp, bất quá nghĩ đến sự mong chờ của muội muội, hắn chỉ có thể đến đây quấy rầy Hoàng thượng một chút. Nếu hắn không biết tâm tư của Nhạc Dao, thì việc đưa lễ vật hắn sẽ không cảm thấy gì, nhưng hắn đã biết rồi, thật sự là có chút ngại ngùng.

Thích Bạch nhìn Lục Viễn mang theo túi vải bên người, không biết tới cùng là hắn đến đây làm gì. Bình thường người này quả thực là không có chừng mực nhưng trên phương diện công việc thì lại rất nghiêm túc. Nhìn vẻ mặt hắn bây giờ, hơn phân nửa là không phải vì công việc.

“Hoàng thượng, hôm nay là ngày lễ hội tốt lành, thần đến chúc phúc cho ngài nha. Ngài vừa từ chỗ Tích tiệp dư trở lại sao?” Lục Viễn vẫn như lúc trước, trêu chọc Hoàng thượng một chút.

Thích Bạch nghĩ, chuyện của hắn cùng Tích tiệp dư thì liên quan gì đến ngươi, nên vẫn như cũ không thèm để ý đến Lục Viễn “Chúc phúc cái gì, không phải lúc lên triều đã nói sao? Chuyện gì cứ nói thẳng đi.”

“Có thể giống nhau sao? Thần không chỉ nói ngoài miệng đâu nha, ngài xem, thần không phải đang mang lễ vật đến cho ngài sao?”

Thích Bạch nghĩ Lục Viễn là người rất keo kiệt, lúc cùng đi ra ngoài hắn ta chỉ đi theo thôi, có bao giờ xuất bạc ra đâu, ngày lễ tết toàn đòi mình thưởng gì đó cho hắn, thế mà hôm nay lại mang lễ vật tới tặng?

https://thuviensach.vn

“Ngươi là người thế nào trẫm còn không rõ sao, không phải ngươi tích cóp bạc để nuôi vợ sao? Sao hôm nay lại bỏ ra tặng đồ gì đó cho trẫm?” Thích Bạch khẳng định là Lục Viễn có ý đồ khác, năm đó hắn muốn cưới thê tử cũng đã mang không ít đồ đến đây để cầu Thích Bạch tứ hôn. Tuy rằng Thích Bạch đều trả lại cho Lục Viễn, nhưng cái biểu tình của Lục Viễn cứ liếc mắt nhìn Thích Bạch lúc đưa đồ làm cho Thích Bạch không thể nào quên được.

Lục Viễn cảm thán, ngài là Hoàng đế rồi, ta tặng lễ vật cho ngài làm cái gì? Lục Viễn cười ha hả nói “Hoàng thượng thật là hiểu thần, đây là lễ vật của Nhạc Dao tặng ngài.”

Thích Bạch giật mình, nguyên lai là Lục Nhạc Dao đưa lên, như vậy còn có thể hiểu được.

“Nhạc Dao ở trong phủ làm gì, từ lúc nàng trở về đến giờ trẫm chỉ gặp nàng một lần, phiền cho nàng nhớ đến trẫm.”

“Nhạc Dao ở nhà rất ngoan ngoãn, làm chút thêu thùa may vá, đi theo mẫu thân của thần học cách quản gia. Đương nhiên là nhớ kỹ ngài rồi, mỗi ngày đều ở bên tai thần nhắc đi nhắc lại, giống hệt như lúc nhỏ vậy.” Lục Viễn không biết là nên thay muội muội cao hứng hay khổ sở, cao hứng vì Hoàng thượng vẫn nhớ rõ nàng, khổ sở vì loại nhớ này không giống như những gì muội muội muốn.

Thích Bạch nghĩ đến khi còn nhỏ, mỗi ngày Lục Nhạc Dao đều đi theo hắn thì thấy buồn cười, nói “Ngươi không có chuyện gì làm thì mang nàng ra ngoài đi dạo đi, hôm nay là tết nguyên tiêu, bên ngoài nhất định sẽ rất náo nhiệt.”

Lục Viễn gật đầu một cái nói “Đó là đương nhiên, khẳng định là hôm nay muội ấy muốn ra ngoài dạo chơi, Hoàng thượng có hứng thú không, chúng ta cùng đi?”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nghe thấy thì cảm thấy rất tốt, yến tiệc sẽ kết thúc sớm, có thể mang theo U U ra ngoài xem náo nhiệt một chút. Nhưng hắn không muốn có người khác cùng đi, bằng không hắn sẽ không có cơ hội ôm lấy nàng. Hắn phải cảm tạ Lục Viễn gợi ý cho hắn chuyện này, nhưng rất tiếc, hắn không định mang Lục Viễn theo. :v

Thích Bạch nói chuyện vô cùng trực tiếp, không một chút uyển chuyển "Trẫm có hứng thú, nhưng không nghĩ là sẽ mang ngươi theo." Thích Bạch để Tiểu Thịnh Tử từ tư khố cầm ra hai cái đèn hoa đăng Hòa Ngọc Khí cực kỳ tinh xảo thưởng cho Lục Viễn rồi liền đuổi hắn về.

Lục Viễn nghe vậy thì sao mà không hiểu được, ngài đây là muốn mang Tích tiệp dư đi chơi chứ gì. Không cho hắn theo thì hắn liền không theo, đỡ cho muội muội u sầu. Tuy rằng hắn không biết muội muội dâng lên cái gì, nhưng hi vọng Hoàng thượng sẽ nhớ đến nàng. Hơn nữa Hoàng thượng cũng ban đồ cho nàng, hắn là nàng sẽ rất cao hứng. Mấu chốt là Lục Viễn cảm thấy hắn buôn bán rất có lời, hoàn thành được mong muốn của muội muội, còn được ban thưởng lễ vật quý giá nữa!

Lục Viễn đem lễ vật giao cho Hoàng thượng, rồi cầm lấy đồ Hoàng thượng ban thưởng, liền chầm chậm bước đi, thấy Hoàng thượng không có ý giữ hắn ở lại hắn mới bước nhanh rời đi.

Thích Bạch mở túi, phát hiện ở bên trong là một cái đèn trời thật lớn, trách không được lại lấy túi to chứa. Lúc còn nhỏ, ba người bọn họ đã từng thả đèn trời cùng nhau, nhưng sau lúc hắn đại hôn hắn chưa từng chơi lại.

Trước lúc châm đèn, mỗi người đều sẽ đem nguyện vọng của mình viết lên đèn, khẩn cầu tâm nguyện có thể được thực hiện. Bình thường đều thả đèn vào ngày lễ hội, nhưng nhìn thấy đèn trời này Thích Bạch lại nhớ tới khi nhỏ Lục Nhạc Dao rất thích chơi thứ này, nhớ rõ có mấy tết nguyên tiêu cùng nhau thả đèn, mỗi lần như vậy Lục Nhạc Dao đều vẽ hai người mập mạp, rất khả ái, nói một là nàng, một là Thích ca ca. Sau đó Lục Viễn sẽ

https://thuviensach.vn

liền hỏi vậy hắn đâu, Nhạc Dao nói muội cùng Thích ca ca ở một chỗ, mà ca ca sẽ cùng tẩu tử ở một chỗ, đương nhiên là không có ca ca ở đây rồi.

Thích Bạch nhớ lại, cười một chút, một tiểu hài tử mới tám, chín tuổi mà lại nói ra lời này thật làm cho ca ca nàng kinh ngạc. Nghĩ đến đây, Thích Bạch muốn nhìn xem trên đèn này vẽ cái gì. Vừa mở ra thì thấy trên giấy vẽ một cái lư hương, bên cạnh lư hương là một con tằm đang nhả tơ, phía dưới viết mấy chữ "Đoán một từ ngữ".

Là "Tương tư", Thích Bạch cảm thấy Nhạc Dao lại muốn chơi đùa, cười cười đem đèn trời gói lại, đưa cho Tiểu Thịnh Tử nhận lấy.

Thích Bạch muốn biết U U của hắn có nguyện vọng gì, tối nay hắn quyết định sẽ cùng nàng thả đèn trời.

Nghĩ tới chuyện này, Thích Bạch liền phân phó Tiểu Thịnh Tử đưa cho Quý U một cái đèn trời trước, sau đó mới nhìn tấu chương được dâng lên hai ngày nay.

Mà Lục Nhạc Dao đang ở trong phủ chờ Lục Viễn về, nàng không biết rằng nàng đưa lễ vật khiến cho Hoàng thượng nở nụ cười, sau đó Hoàng thượng liền đi dỗ dành Tích tiệp dư cao hứng.

Lục Nhạc Dao vẫn phân vân không biết nên trực tiếp bày tỏ tình yêu hay là nên mập mờ, cuối cùng nàng chọn mập mờ. Hiện nay Hoàng thượng đang cảm thấy Tích tiệp dư mới lạ, chưa thể xác định được thế cục trước mắt, bây giờ nàng mà thổ lộ thì rất có khả năng sẽ không có chút hiệu quả nào, nghiêm trọng hơn là còn có thể bị cự tuyệt.

Cho nên nàng phải gợi lên hồi ức lúc nhỏ của Hoàng thượng, có hồi ức mới có thương tiếc, hơn nữa "Tương tư" mập mờ như vậy, sau này nàng tiến cung sẽ trở thành trợ lực cực lớn, một nhóm hành động nho nhỏ, đến cuối cùng sẽ mang lại cảm động to lớn! Một nữ hài si tình với hắn nhiều năm như vậy, một nữ hài ngây thơ, lãng mạn, khả ái như vậy, một nữ hài là

https://thuviensach.vn

thanh mai trúc mã với hắn, một nữ hài yêu hắn nhưng không dám mở lời, một nữ hài không cầu một thế một đôi người mà chỉ cầu được ở bên cạnh hắn, nữ hài như vậy còn không khiến hắn cảm động sao?

Lục Nhạc Dao vô cùng tin tưởng đối với bản thân mình.

--- ----------ta là đường phân cách---- ------ ----

Không có Thích Bạch ở bên cạnh, Quý U tùy tiện ăn gì đó một chút rồi ngồi nghiên cứu nữ hồng, tuy nàng lãnh hội một ít trong trí nhớ của nguyên chủ, nhưng không phải cái gì nàng cũng tinh thông. Chung quy học nữ hồng thì sẽ phải thường xuyên đâm nhầm lên tay, từ nhỏ nguyên chủ Quý U đã được cưng chiều nên chỉ học được chút da lông sơ thiển.

Quý U thừa dịp Thích Bạch không có ở đây mà học một chút, hiện nay không chỉ có thể thêu được mấy chữ, mà nàng còn thêu rất đa dạng. Quý U dựa trên khăn tay của mẫu thân thêu cho nàng, tay nghề của mẫu thân thì không còn gì để chê bai, góc phải trên mỗi chiếc khăn tay đều được thêu chữ “U” rất rõ ràng. Rõ ràng là dựa theo đó để theo nhưng vẫn không quá giống nhau.

Về phần lễ vật, Quý U đặc biệt tặng hắn một đôi vớ màu trắng đơn giản, trên mỗi mặt chỉ thêu hai chữ “Bạch U” đơn giản, bên cạnh thêm một đóa hoa đào. Tuy nói chứ thêu xiêu xiêu vẹo vẹo, hoa đào lại không giống hoa, nhưng tâm ý là quan trọng nhất, kỳ thật Quý U cũng rất sợ Thích Bạch sẽ ghét bỏ. Tuy nói đã chuẩn bị lễ vật xong rồi, nhưng Quý U vẫn muốn tiếp tục học tập, nàng muốn sau này nàng sẽ thêu thật nhiều thứ tốt hơn cho Thích Bạch.

Thời điểm Tiểu Thịnh Tử đến làm cho Quý U kinh ngạc, nàng tò mò mở cái đèn trời mà hắn mang đến, còn tưởng là Thích Bạch viết gì cho nàng, kết quả là trắng bóng, cái gì cũng không có.

https://thuviensach.vn

Quý U bĩu môi, tuy nàng biết hắn ở Dưỡng Tâm điện nhất định sẽ rất bận bịu, nhưng đưa đèn trời mà trắng tinh như vầy thì thật không có thành ý. Quý U hoài nghi, chẳng lẽ Thích Bạch biết nàng đưa lễ vật gì, nên giận nàng, cố ý đưa cái này đến?

Tuy ngoài miệng Quý U giận dỗi, nhưng không thể không thừa nhận là nàng vẫn rất vui vẻ, nàng vội vàng đem đèn trời đặt lên trên bàn chuẩn bị viết gì đó. Thích Bạch không viết thì nàng viết, tối nay có thể cầu nguyện rồi.

Lúc sắc trời hơi tối một chút Niệm Hạ đã bắt đầu thúc giục Quý U chuẩn bị, gia yến này khác với quốc yến lúc trước, các nàng đều đoan trang hiền thục trong quốc yến, còn gia yến thì các nàng đều quần phương khoe sắc. Tuy Hoàng thượng vẫn luôn ngủ lại Vĩnh Thọ cung, nhưng khó chắc đêm nay Hoàng thượng không bị người khác quyến rũ a.

Quý U không cự tuyệt, để yên cho Niệm Hạ trang điểm giúp nàng. Hôm nay nàng mặc một bộ trang phục màu hồng đào mới hoàn thành xong vào hai ngày trước, trên váy thuê vài đóa mẫu đơn, viền váy dùng chỉ bạc thêu mấy đóa mây cát tường, trước ngực là gấm vóc màu bạc ôm lấy, cùng với những đám mây trên váy hô ứng lẫn nhau. Trên mặt chỉ có một lớp phấn mỏng, ánh mắt trang điểm như miêu nữ, đen láy nhưng có vẻ mảnh và dài, làm lòng người mê mang. Đôi môi tô đỏ, càng thêm hấp dẫn. Điểm nhẹ một dấu chu sa trên mi tâm, đeo trang sức bằng bảo thạch trước trán, tóc vén lên thật cao, vấn bằng vài cây trâm bạch ngọc, lộ ra cái cổ kiêu hãnh mà khêu gợi.

Niệm Hạ giúp chủ tử trang điểm xong thì ngẩn ra, nếu như không bôi phấn lên thì chủ tử là tiên nữ giáng trần, còn tỉ mỉ trang điểm như vậy, chủ tử chính là yêu tinh mị hoặc lòng người!

Quý U không biết suy nghĩ của Niệm Hạ, nếu biết thì phỏng chừng là nàng sẽ thở dài một hơi. Niệm Hạ chính là cảm thấy cái gì Quý U cũng rất

https://thuviensach.vn

tốt, nhưng trong hậu cung này, người nào người nấy có ai là không có nhan sắc mỹ miều? Quý U muốn trang điểm bởi vì nàng biết toàn bộ hậu cung đều sẽ dành tâm tư cho tối nay, nếu nàng không chuẩn bị thì quá là mất không khí rồi.

Đến lúc chuẩn bị xong hết thảy rồi, Quý U liền mang theo Niệm Hạ cùng Xuân Thúy đi đến Tứ Phương điện, tọa lạc ở hậu cung, là nơi chuyên dùng để tổ chức gia yến.

Trên đường đi, Quý U quả thật đã bị hoa mắt, toàn bộ hoàng cung đẹp đến kinh người, ven đường, bụi cây, nhành cỏ, hồ nước đều có rất nhiều đèn hoa, sáng lấp lánh, sao lốm đốm đầy trời. Trên các đèn hoa treo bên đường đều có câu đố, Quý U thử đoán nhưng mà một cái cũng không đoán được. Bất quá, điều này không ảnh hưởng đến tâm tình thưởng thức đèn của nàng, trời thì lạnh nhưng tâm trạng nàng lại rất tốt.

Nhìn Hoa lương viện đang chờ nàng ở phía trước, Quý U nhíu mày, nàng thật sự không mong muốn có liên quan đến ai đang có thai, trong hậu cung những người mang thai giống như bom vậy, người nào đạp trúng thì người đó sẽ không gặp được chuyện gì hay ho.

https://thuviensach.vn

Chương 38: Yến Tiệc (1)

Quý U vừa đi tới trước mặt Hoa lương viện, liền nhìn thấy vẻ mặt hâm mộ của nàng“Tỷ tỷ hôm nay đẹp quá, đến muội còn thấy động tâm.”

Đương nhiên Hoa lương viện cũng đã trang điểm tỉ mỉ, tuy nói mang thai không nên đụng đến son phấn các loại, nhưng đêm nay không giống với bình thường, nàng không thể thị tẩm nhưng có lẽ Hoàng thượng nhìn thấy nhan sắc mĩ miều của nàng sẽ nguyện ý đến bồi nàng cũng không chừng, hơn nữa, nàng còn có đứa nhỏ.

Nhưng lúc nàng thấy Tích tiệp dư ở xa xa thì liền cảm thấy tâm nguyện của mình hết sức xa vời, loại nữ nhân này thật đáng ghét. Nếu như có thể cùng Tích tiệp dư kết liên minh thì không thể tốt hơn, chỉ cần Tích tiệp dư ở trước mặt Hoàng thượng nhắc đến nàng hai câu, việc nàng gặp được Hoàng thượng sẽ không còn quá khó khăn. Đợi đến lúc nàng được sủng, lại có hoàng tử, đứng vững trong hậu cung rồi chiếu cố Tích tiệp dư một phen là được, như vậy, hai người ở trong cung hỗ trợ lẫn nhau không phải rất tốt sao.

“Muội muội xinh đẹp như vậy mà còn muốn khen tỷ, đây không phải là làm cho tỷ xấu hổ sao?” Quý U đối với muội muội này cũng thật bất đắc dĩ, Hoa lương viện này tiến cung còn sớm hơn cả nàng, đương nhiên là lớn tuổi hơn nàng, chỉ là hậu cung này, ai có phần chức cao hơn thì là tỷ tỷ thôi.

Hoa lương viện nghe xong thì cao hứng hẳn, ai mà không muốn nghe lời hay chứ. “Muội vừa nhìn thấy tỷ liền cảm thấy thân thiết, trong nhà muội chỉ có mình muội là nữ nhi, tất cả đều là ca ca cùng đệ đệ, nằm mơ muội cũng mơ thấy mình có một người tỷ tỷ.”

https://thuviensach.vn

Quý U nghĩ, dù là trong mộng thì ta cũng không muốn có một muội muội, trừ phi là mẫu thân ta sinh. “Không phải tất cả chúng ta đều là tỷ muội sao…” Quý U còn muốn nói tiếp, vừa lúc đó nàng nghe được giọng của Lương chiêu viện “Yêu, còn nói chuyện, đúng là không có mắt nhìn, không thấy đã sắp muộn tiệc tối sao?”

Lương chiêu viện nhìn hai người này cười lạnh một cái, một người mang thai, một người được sủng, còn muốn kết liên minh xưng bá hậu cung? Tưởng dễ!

Quý U đã quen với bộ dạng này của Lương chiêu viện, nàng lên tiếng “Chúng ta mau đi thôi” rồi liền mang theo Niệm Hạ cùng Xuân Thúy đi về phía trước, Hoa lương viện không nhìn thấy Lương chiêu viện, nhưng nghe nàng lớn lối như thế, cũng cảm thấy hận ý. Các người cứ xem thường ta đi, chờ ta sinh con ra, ta sẽ đem các ngươi dẫm đạp dưới chân.

Lúc nhóm các nàng đến Tứ Phương điện thì các phi tần địa vị cao vẫn chưa tới, những người khác đều đang đứng khen ngợi lẫn nhau, không khí có vẻ ấm áp. Các phi tần khác lơ đãng nhìn đánh giá Quý U một phen, các nàng cần phải cẩn thận xem xét người có thể khiến Hoàng thượng sủng ái đến như vậy, tốt nhất là có thể học được chút gì đó trên người nàng.

Nội điện bố trí xa hoa, lộng lẫy nhưng tươi vui. Dưới nền trải một lớp thảm màu đỏ thật dày, trên trần lại treo đầy nhưng ngọn đèn lồng quý báu, hoa kết từ những dải lụa mềm mại. So với quốc yến, hôm nay toàn bộ đại điện mang theo không khí ấm áp, mọi người cũng cởi mở hơn, một người so với một người lại càng ăn mặc lớn mật, trang điểm tinh xảo, nhất định phải lọt vào mắt xanh của Hoàng thượng mới được.

Thời gian khai tiệc càng lúc càng gần, phi tần hậu cung lục tục đến đông đủ, Hoàng hậu nương nương trước sau vẫn luôn mặc phượng bào, mũ phượng, lạnh nhạt nhìn dàn phi tần khoe sắc.

https://thuviensach.vn

Nghe được tiếng nhạc nổi lên, mọi người đều đứng lên hành lễ nghênh đón Hoàng thượng. Lúc tiến vào Thích Bạch theo thói quen tìm kiếm Quý U đầu tiên, nhìn đến nữ nhân yêu mị như đóa hoa đào thì khóe miệng hơi hơi mỉm cười, bởi vì mọi người đều cuối đầu hành lễ nên không ai trông thấy, bằng không yến tiệc đêm nay các nàng không dự cũng không sao.

Thích Bạch đi đến bên người Hoàng hậu vờ như đỡ đứng lên, nói câu "Miễn lễ", lúc này chúng phi tần mới ngay ngắn ngẩng đầu nhìn lại. Đối với rất nhiều người mà nói, thì các nàng đã lâu chưa nhìn thấy Hoàng thượng, còn với Quý U thì, mới một buổi chiều không gặp nàng đã rất nhớ hắn rồi.

Thích Bạch ngồi tại chính vị, Hoàng hậu ngồi bên cạnh hắn, lúc này hắn mới mở miệng nói "Tối nay là gia yến, không cần đa lễ, các nàng an vị đi" các nàng mới theo thứ tự ngồi xuống.

Tiểu Thịnh Tử phân phó một tiếng "Khởi yến" liền thấy cung nhân lục tục bưng lên những món nhắm rượu đêm nay, Hoàng hậu kính Thích Bạch một ly, nguyện cho hắn thân thể an khang.

Các phi tần khác không có lục tục kính rượu, nhiều phi tần như vậy mà cùng mời thì Hoàng thượng say chết mất. Những phi tần nào nguyện ý giao lễ vật của mình cho Tiểu Thịnh Tử thì đã giao rồi, còn muốn tự tay trao thì lúc này là lúc tận dụng cơ hội. Người đầu tiên bước ra lại là Tình quý tần xưa nay khiêm tốn. Tối nay nàng diện một bộ y phục màu xanh thẫm, đồ trang sức lấp lánh, dung nhan yêu mị.

"Thần thiếp càng nghĩ càng không biết nên tặng gì để diễn tả lời chúc phúc của mình với Hoàng thượng, những thứ hiện giờ thần thiếp có đều do Hoàng thượng ban thưởng, nên thần thiếp chỉ có múa một khúc để biểu lộ tâm ý."

Tình quý tần thâm tình nhìn Hoàng thượng, trang điểm, y phục, điệu múa, tất cả đều giống như nữ nhân đó, kiếp trước nàng ta đã múa trước mặt

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng trong đêm sinh thần, bất quá nay lại là nàng, Tình quý tần, đến trước, nàng muốn nhìn, nữ nhân kia mà vào cung, nhảy cùng một điệu, có bị người khác cười nhạo báng.

Thích Bạch gật đầu, Tình quý tần đã sớm bỏ đi lớp áo khoác trên người, một thân y phục váy dài xanh sẫm, trên áo thêu những đóa hoa hồng nhỏ, vạt áo trước ngực mở rộng, lộ ra cái yếm màu tím. Trên eo dùng một dải lụa buộc lại, trên buộc mấy cái chuông, đôi môi đỏ sậm, sẫm màu như là một ám dạ yêu tinh vậy, kiều mị tận xương.

Tiếng nhạc vang lên, Tình quý tần uyển chuyển nhảy lên, bàn tay trắng nõn, lắc lư, ánh mắt mị hoặc, khẽ liếm đôi môi mỏng, cước bộ nhẹ nhàng bay bổng, động tác triền miên, tiếng nhạc càng lúc càng nhanh, âm thanh của chuông cùng càng lúc càng dồn dập, Tình quý tần mãnh liệt đong đưa theo tiết tấu, thật là một màn biểu diễn làm người xem nhiệt huyết sôi trào, các phi tần phía dưới chú ý đến thần sắc của Hoàng thượng, phát hiện hắn không biến hóa gì, nhưng các nàng khẳng định, tối nay Tình quý tần nhất định sẽ là người thắng cuối cùng.

Quý U không có chú ý đến Thích Bạch, nàng đang rơi vào trầm tư, múa rất đẹp nhưng đây không phải là samba cùng với khiêu vũ hiện đại kết hợp sao? Hay là trùng hợp?

Thích Bạch lơ đãng nhìn về phía U U của hắn, từ lúc ngồi xuống đến giờ, mỗi lần liếc mắt nhìn nàng hắn lại không kiềm chế được, tim đập rất nhanh, đêm nay U U không giống với mọi khi, một sự mị hoặc không nói nên lời. Thích Bạch thật muốn nhanh chóng kết thúc yến tiệc, nhanh chóng ôm nàng về ôn tồn một phen. Bất quá nhớ đến quá khứ, lại thấy sắc mặt nàng trầm trọng, trong lòng hắn liền thót một cái, hắn cũng đâu thể không cho Tình quý tần nhảy múa, U U lại ăn dấm sao?

Hoàng hậu nhìn thần sắc của Quý U, trong lòng cười nàng ngu xuẩn, đúng là người mà tất cả tâm tư đều viết trên mặt. Hoàng hậu xem những

https://thuviensach.vn

cảnh này, tâm vẫn không lay động, nàng và Hoàng thượng không có tình cảm gì đáng nói. Lương chiêu viện nhìn thần sắc của Quý U cười châm chọc, Hoa lương viện thì nhìn nàng cảm thông, thật hy vọng nàng có thể suy xét cùng mình kết minh, các phi tần khác người thì hả hê, người thì ghen tỵ với Tình quý tần, tóm lại các loại tâm tư loại nào cũng có.

Tiếng nhạc ngưng bặt, Tình quý tần xoay người quay đầu lại, kết thúc khúc vũ mị hoặc lòng người, Quý U cũng không keo kiệt vỗ tay, vỗ tay thật lớn, múa như vậy, nhất định là luyện lâu lắm rồi.

Trong điện tiếng vỗ tay vang dội, Tình quý tần đứng thở dốc, sắc mặt hồng nhuận, hành lễ rồi trở về chỗ ngồi, Thích Bạch nói một tiếng "Hảo" rồi phân phó Tiểu Thịnh Tử thưởng Kim Lũ y, y phục làm từ ti ngọc cho Tình quý tần, mọi người đều hâm mộ nhìn Tình quý tần, trang phục này là vô giá a. Tình quý tần e lệ mỉm cười, lại trở về bộ dáng khiêm tốn như mọi khi.

Những lễ vật kế tiếp không có cái nào sánh bằng Tình quý tần, nhưng Vũ thục nghi vẫn khẽ cắn môi bước ra. Nàng không khiêu vũ, nàng đối với tài nghệ đánh đàn của mình vô cùng tự tin. Vũ thục nghi hành lễ với Hoàng thượng, ngồi tĩnh tọa, một khúc mai hoa tam lộng dư âm lượn lờ, mười ngón tay dao động, uyển chuyển lưu sướng. Hoàng thượng cũng không keo kiệt khích lệ, thưởng cho Vũ thục nghi một cây tiêu vĩ cầm.

Trần Trang phi cùng Lục Hiền phi trực tiếp đưa lễ vật cho Tiểu Thịnh Tử, các nàng đã đạt tới phân vị này rồi mà còn cùng với những người dưới tranh giành thì quá khó coi.

Lương chiêu viện hát vang một khúc, âm sắc thanh thúy như oanh. Vân thục viện đàn một khúc tỳ bà, lượn lờ lâu dài. Mộng lương đệ đang có thai cũng đỡ bụng đi ra tặng Hoàng thượng một bộ y phục do chính nàng tỷ mỉ may nên. Mọi người đều liếc mắt, bụng còn chưa lộ ra mà nàng ta đã lo nâng bụng rồi. Mà Hoa lương viện cũng không cam tâm yếu thế, dâng cho

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng một bộ kinh phật nàng vì Hoàng thượng mà sao chép. Hoàng thượng cũng đều ban thưởng hết.

Quý U cảm thấy chính mình không có tài nghệ gì, may mắn là nàng đã đem lễ vật đưa cho Tiểu Thịnh Tử, bằng không lúc này nhất định sẽ bị mất mặt rồi.

Chờ mọi người dâng lễ vật xong, Hoàng hậu liền cho các nhạc công cùng vũ cơ biểu diễn, còn có tạp kỹ diễn xuất, ương ca, hí khúc, năm nay Hoàng hậu tổ chức vô cùng náo nhiệt, đem rất nhiều tiết mục ở dân gian thể hiện trên yến tiệc, làm nhóm phi tần xem rất vui vẻ.

Quý U nhìn Tình quý tần bên cạnh, suy nghĩ một chút, vẫn là nên kính nàng một ly đi "Tình tỷ tỷ hôm nay múa vô cùng đẹp, làm cho muội muội muốn theo cũng không kịp."

Tình quý tần duy trì vẻ dịu dàng nói "Làm gì có, muội muội đừng trêu ghẹo ta. Không bị xấu mặt tỷ tỷ đã thực an ủi trong lòng."

"Tỷ tỷ múa không giống bình thường, trang điểm, y phục cũng khác biệt, điệu múa cùng trang phục đều là tỷ tạo ra sao? Tỷ tỷ hẳn là nên đặt cho điệu múa này một cái tên, sau này điệu múa này sẽ dành riêng cho tỷ tỷ." Quý U thật hiếu kỳ một khúc này sẽ có tên là gì.

Tình quý tần cười nói "Dù sao cũng là nhàn rỗi không có việc gì làm, liền múa một chút. Trong sách có muôn hình vạn trạng, chính mình tự múa xem sao. Tỷ tỷ vẫn chưa nghĩ xem nên đặt tên là gì."

Tuy Quý U biết là sẽ không hỏi được gì, nhưng nhìn vẻ mặt Tình quý tần không chút bối rỗi, kết hợp với những cảm giác mà Tình quý tần cho nàng lúc trước, nàng không nghĩ Tình quý tần xuyên không. Quý U lắc lắc đầu, cảm thấy tinh thần có chút loạn, không nên nghĩ về hướng này nữa.

https://thuviensach.vn

Tình quý tần thực sự không biết điệu vũ này tên gọi là gì, lúc trước nàng cũng bị kinh diễm thật lâu, trở lại trong cung liền nhớ kỹ điệu vũ này. Những động tác nàng không nhớ rõ thì soạn mấy cái khác thay thế, nàng không biết Hoàng thượng có phải vì điệu vũ này mà sủng ái nữ nhân kia không, nhưng nàng cần phải làm tất cả để cướp hết những thứ có thể khiến nữ nhân kia kiêu ngạo, Kim Lũ y là cái thứ nhất, nhưng không phải là cái cuối cùng!

Hoa lương viện nhìn Tích tiệp dư cùng Tình quý tần chuyện trò thì liếc mắt hận thù một cái, Tích tiệp dư thoạt nhìn là người tốt, không ngờ cũng coi thường nàng. Không phải là thấy nàng không được sủng ái nên không để ý đến nàng sao, bất quá cũng không có việc gì, chỉ cần chịu cùng nàng kết minh là được, nàng không phải thật sự muốn cùng Tích tiệp dư làm tỷ muội!

https://thuviensach.vn

Chương 39: Yến Tiệc (2)

Yến hội rất náo nhiệt, đêm nay rượu hoa quế thập phần thơm ngon ngọt miệng, đã làm mấy phi tần mê rượu phải say sưa, những người có tiết chế thì vẫn hoàn hảo. Quý U bởi vì không lâu trước đó mới say một lần, cho nên nàng không dám uống quá nhiều.

Hoàng hậu nhìn mọi người đều đã uống không sai biệt lắm, bánh trôi cũng ăn rồi, Hoàng thượng lại có dấu hiệu không kiên nhẫn, liền muốn nhanh chóng cho yến hội kết thúc ổn thỏa. Nháy mắt ra dấu với người bên cạnh, Hoàng hậu nói với Hoàng thượng "Thần thiếp thấy đã đến canh giờ rồi, chúng ta đi xem pháo hoa đi."

Pháo hoa là tiết mục đặc sắc nhất hàng năm, Hoàng thượng mang theo các phi tần ra hồ sen trước Tứ Phương điện, thả đèn hoa đăng, ngắm khung cảnh pháo hoa đầy trời.

Thích Bạch cũng muốn thừa dịp U U chưa say, nhanh chóng kết thúc yến tiệc, nhìn nàng ngồi phía dưới uống mấy chén, hắn liền sợ nàng uống quá nhiều. Hắn không kiên nhẫn nghe hết đề nghị của Hoàng hậu, nhanh chóng gật đầu, mang theo các nàng xem pháo hoa xong liền giải tán mới tốt.

Mọi người ra đến hồ sen, phía chân trời liền nghe âm thanh pháo hoa nở rộ. Lúc này các phi tần không cần để ý đến quy củ nữa, rất nhiều người muốn đứng gần Hoàng thượng một chút, hoặc là cùng đứng với những phi tần có quan hệ tốt với mình.

Quý U cùng Tình quý tần vốn là muốn cùng ngắm pháo hoa với nhau, nhưng Tình quý tần lại bị kéo qua chỗ Mộng lương đệ. Mà Hoa lương viện

https://thuviensach.vn

lại chạy đến bên người nàng nói muốn cùng nàng ngắm, quấn lấy Quý U thảo luận pháo hoa nào đẹp. Quý U cảm thấy bất đắc dĩ, Tình quý tần đi rồi để lại một chỗ trống, Hoa lương viện nhanh chóng bước đến nắm lấy tay Quý U, nàng muốn đi cũng không được, đành phải tận lực cách xa nàng ta ra.

Ngẩng đầu nhìn lại, ngự hoa viên trong bầu trời đêm đầy pháo hoa muôn màu nghìn tía, giống như hoa cúc vàng, giống như mẫu đơn nở rộ, khi thì như cánh bướm bay múa, lúc lại như một trận mưa cánh hoa, từng đóa pháo hoa bay trong không trung, đẹp không sao tả xiết. Các phi tần thảo luận rất vui thích. Tiếng pháo hoa đinh tai nhức óc, liên miên không dừng.

Không khí đang náo nhiệt, đột nhiên một luồng pháo hoa hướng tới bên này, chúng phi tần điên cuồng gào thét chạy trốn. chỉ nghe một tiếng "Tích tỷ tỷ" rồi âm thanh người nào đó bị rơi xuống nước, đồng thời một tiếng "Hoa lương viện" vang lên, lại truyền tới âm thanh rơi xuống nước. Lúc Thích Bạch thấy pháo hoa bay tới liền muốn đi tìm Quý U, nghe được âm thanh Quý U cuống quýt càng muốn chạy qua, lại bị thị vệ bên người ngăn cản, bờ bên kia đã có người vội vàng đi tra xét nơi bắn pháo hoa, chưa xác định mọi chuyện ổn thỏa thì bọn thị vệ vẫn phải bảo vệ Hoàng thượng an toàn.

Hết thảy chỉ diễn ra trong thời gian rất ngắn, pháo hoa đang ở trên vách tường Tứ Phương điện vang lên thanh âm bùm bùm, các phi tần đều sợ hãi. Thích Bạch bất chấp bị thị vệ ngăn cản, hét lên "Làm càn" liền chạy tới bên hồ. Có hai thị vệ đã nhảy vào hồ cứu phi tần bị rơi trong nước, lúc Thích Bạch chạy tới bên hồ thì thấy Quý U đã được cứu lên, đã ho ra nước. Đồng thời còn có Hoa lương viện được cứu lên, tuy rằng ho ra nước nhưng đều hôn mê bất tỉnh.

Các phi tần khác đã sớm sợ hãi đến tỉnh rượu, có người bị tổn thương một chút, nhưng không có ảnh hưởng gì lớn, may mắn là cách hồ nước rộng

https://thuviensach.vn

lớn nên các nàng mới có cơ hội chạy trốn, bằng không hôm nay liền mất mạng ở nơi đây.

Nhìn Hoàng thượng vội vàng chạy về phía Tích tiệp dư, các nàng tạm thời không dám qua, trong lòng thì lại thầm mắng hai người này ngu xuẩn, thế mà lại rớt vào trong hồ, đáng đời!

Thích Bạch đến bên người Quý U liền thoát áo khoác choàng lên người nàng, hô to "Truyền thái y!"

Bởi vì khi xem pháo hoa, Hoàng thượng cùng các phi tần đứng ở phía trước, cung nữ thái giám đứng ở đằng xa, nên lúc xảy ra chuyện Niệm Hạ cùng Xuân Thúy căn bản là không thấy kịp, càng không kịp cứu chủ tử của mình.

Cung nữ bên cạnh Hoa lương viện nhanh chóng chạy tới cầm trang phục che cho chủ tử của mình, bởi vì đêm nay đèn đuốc sáng ngời, cung nữ nhìn vết máu dưới thân Hoa lương viện liền a một tiếng kêu lên "Không tốt, chủ tử chảy máu!"

Hoàng hậu vội vàng đến bên người Hoa lương viện, đây là chuyện gì a! Xử lý không tốt nàng cũng sẽ bị trị tội quản lý không nghiêm, rốt cuộc là ai giở trò quỷ!

Thích Bạch nghe được tin tức Hoa lương viện bị chảy máu, xoay người nhìn thoáng qua rồi lại quay đi, ôm Quý U đi về phía trắc điện Tứ Phương điện.

Hắn còn không biết Quý U có bị pháo hoa làm bỏng hay không, cũng không biết giữa trời đông rét giá nàng rơi vào trong hồ có chịu được hay không, Thích Bạch tự nói với mình phải trấn định mới được, hắn mà cuống cuồng thì nàng phải làm sao bây giờ.

https://thuviensach.vn

Thị vệ nhìn Hoàng thượng ôm Tích tiệp dư nương nương đi về trắc điện , cuống quýt nâng Hoa lương viện thận trọng đi qua đó, dù sao cũng là trời đông giá rét, không thể nằm dưới đất được, vẫn là Hoàng thượng sáng suốt.

Thích Bạch đem Quý U đặt trên giường, nhìn sang các thị vệ vừa theo tới, thấy bọn họ mang Hoa lương viện đến, nói "Đặt lên nhuyễn tháp phía bên kia đi." Án theo phần vị thì đương nhiên là Tích tiệp dư nằm giường Hoa lương viện nằm nhuyễn tháp rồi, còn chuyện nàng có thai, mọi người mặc niệm một chút, cảm thấy hơn phân nửa là không giữ được cái thai này rồi. Thích Bạch nhìn một đám người chen chúc, phân phó Tiểu Thịnh Tử đi truyền tin tức cho phủ nội vụ, mau chóng điều tra rõ chuyện pháo hoa.

Đỗ thái y cùng Trương thái y mau chóng chạy tới, tiến vào nội điện liền vội vàng đi xem phi tần nào bị thương. Thời điểm hai người nhìn thấy Tích tiệp dư nương nương, Đỗ thái y tự giác đến bắt mạch cho nàng, tính ra thì hắn cũng tương đối quen với nàng. Lúc Trương thái y đi đến trước nhuyễn tháp Hoa lương viện đang nằm, lòng liền trầm xuống, Hoa lương viện sắc mặt tái nhợt, không một tia huyết sắc, váy nhuốm máu, mặc kệ là người hiểu chuyện hay không đều đoán được, đứa nhỏ hắn là lành ít dữ nhiều.

Đỗ thái y bắt mạch cho Tích tiệp dư, sau đó cẩn thận xem xét đầu, say gáy, cổ tay, chuẩn xong mới yên tâm quan sát thần sắc Hoàng thượng, vừa lúc nhìn thấy sắc mặt khẩn trương của ngài ấy.

"Bẩm Hoàng thượng, Tích tiệp dư nương nương có vết trầy xước trên tay, nương nương rơi xuống nước nên đụng phải bờ đá của hồ, bởi vì thời gian rơi xuống nước cũng không lâu nên không uống quá nhiều nước, bất quá thời tiết lạnh giá, nước hồ rất lạnh, chỉ sợ nương nương sẽ bị nhiễm phong hàn. Nương nương vì kinh hách quá độ nên mới bị hôn mê."

Đỗ thái y nói xong mới dám nhìn Hoàng thượng một chút, kết quả là Hoàng thượng không thả lỏng chút nào, chau mày hỏi "Khi nào nàng mới có thể tỉnh? Bây giờ phải làm sao đây?"

https://thuviensach.vn

“Thần sẽ bốc cho nương nương vài than thuốc trị phong hàn, nương nương dùng vào sẽ tốt ngay, trầy da thì chỉ cần bôi thuốc là được, còn chuyện kinh hách quá độ, quả thật là vi thần không dám nắm chắc, chỉ có thể dựa vào bản thân nương nương.” Kinh hách quá độ thì không thể nói trước, có người một lát liền tỉnh, có người qua một ngày vẫn chưa tỉnh lại, hắn mà nói canh giờ cụ thể, đến lúc đó Tích tiệp dư không tỉnh thì hắn biết làm sao đây?

Thích Bạch day trán, phất tay để Đỗ thái y lui xuống kê đơn. Trương thái y đem kết quả chuẩn mạch đứng bên cạnh chờ bẩm báo Hoàng thượng, thấy Đỗ thái y lui xuống liền vội vàng tiến lên phía trước “Bẩm Hoàng thượng, Hoa lương viện thai nhi còn chưa ổn định, chịu va chạm, lại bị dọa cho sợ hãi cộng thêm việc rơi vào nước lạnh, không thể giữ được thai nhi. Hơn nữa Hoa lương viện hiện tại đã trở nên suy yếu, thân thể bị hàn khí xâm nhập, dù chăm sóc cẩn thận thì vẫn sợ là khó có thai.

Thích Bạch không xác định được tâm tình của mình, coi như là hắn đã mất đi đứa con thứ ba rồi, không có cảm giác khó chịu, chỉ là phiền muộn một chút, bất đắc dĩ phân phó “Đi xuống kê đơn cho Hoa lương viện đi.”

Hoàng hậu nghe thấy không giữ được thai nhi của Hoa lương viện thì xiết chặt khăn tay, yến tiệc là nàng toàn quyền tổ chức, lại để xảy ra chuyện này, vô luận thế nào thì nàng cũng khó tránh khỏi trách nhiệm, mấu chốt là phải rửa sạch hiềm nghi cho mình. Hoàng hậu vẻ mặt nghiêm túc nhìn Hoàng thượng, quỳ xuống nói “Thần thiếp có tội, thần thiếp làm việc không chu toàn, mong Hoàng thượng trách phạt.” Các phi tần đứng phía sau thấy Hoàng hậu quỳ xuống cũng nhanh chóng quỳ theo, tuy trong lòng các nàng không khỏi cảm thấy cao hứng, một người được sủng ái bị dọa chết mới tốt, một người bị sảy thai, sau này không thể có lại!

Thích Bạch đứng dậy, ngồi vào sau án thư, nhìn đám người này nói “Hoàng hậu đứng lên đi, trẫm ngồi đây nhìn, Hoàng hậu phụ trách thẩm vấn đi.” Lúc được gọi đứng lên, Hoàng hậu thở ra một hơi, kết quả, khí còn

https://thuviensach.vn

chưa ra hết đã nghe tới câu sau. Đây chính là không tin các nàng tự mình té ngã, muốn giúp Tích tiệp dư rửa sạch hiềm nghi sao?

Ma ma bên cạnh Hoàng hậu mang cho nàng một cái ghế dựa, Hoàng hậu ngồi xuống, nhìn đám người đang quỳ, hỏi "Vừa rồi ai đứng cùng Tích tiệp dư và Hoa lương viện?"

Mọi người đều ngươi nhìn ta, ta nhìn người, lúc này Tình quý tần mở miệng nói "Lúc đầu thần thiếp có đứng gần Tích tiệp dư, nhưng sau đó thần thiếp đã đi tìm Mộng lương đệ."

Mộng lương đệ cuống quýt tiếp lời "Thần thiếp cùng Tình tỷ tỷ quan hệ tương đối tốt, muốn cùng tỷ ấy xem pháo hoa. Thần thiếp và Tình tỷ tỷ đứng bên cạnh Hiền phi nương nương."

Lục Hiền phi nhìn về phía Lương chiêu viện, "Thần thiếp có thể làm chứng, hai người này và Minh chiêu nghi đứng bên cạnh thần thiếp, thần thiếp còn thấy người đứng bên cạnh Tích tiệp dư là Lương chiêu viện."

Lương chiêu viện bình tĩnh ngẩng đầu lên "Thần thiếp đứng bên cạnh Tích muội muội, nhưng lúc pháo hoa lao tới, thần thiếp bị dọa sợ nên bỏ chạy, căn bản là không chú ý đến Tích muội muội, thần thiếp uống hơi nhiều, vẫn luôn đứng một chỗ với Trang phi nương nương, chưa từng nói chuyện với Tích muội muội, người đứng bên cạnh muội ấy là ai, thần thiếp cũng không để ý."

"Hàng năm thần thiếp vẫn luôn cùng Lương chiêu viện ngắm pháo hoa, căn bản là không để ý ai đứng bên cạnh mình. Nếu Hoa lương viện hô lên trước, hẳn là liên quan đến người đứng bên cạnh nàng ấy." Trần Trang phi tỏ vẻ chuyện không liên quan đến mình.

Cốc vinh hoa nói tiếp "Thần thiếp đứng bên cạnh Hoa tỷ tỷ, nhưng thần thiếp vẫn luôn kết giao với Dung muội muội, cả hai đều đứng một bên xem

https://thuviensach.vn

pháo hoa. Có thể tìm cung nhân để làm chứng, hai người thần thiếp cách Hoa tỷ tỷ rất xa."

Các vị phi tần thấp hơn đều được hỏi qua, bất quá các nàng đứng xa, không ai biết gì.

Hoàng hậu hỏi các cung nhân phía sau "Có người nào nhìn thấy tình hình lúc đó không?"

Cung nhân đều đã chỉnh tề quỳ xuống, lúc ấy vô cùng hỗn loạn, pháo hoa xông đến nên mọi người đều chạy lung tung, làm gì có người nào thấy rõ ràng.

Từ trên xuống dưới người nào cũng nói không phải mình, nhưng đáp án không quá hai cái, hoặc là Tích tiệp dư cùng Hoa lương viện gặp chuyện không may, hoặc là cả hai người bị người khác đẩy xuống.

Hoàng hậu ngẩng đầu nhìn Thích Bạch hỏi "Hoàng thượng, có nên đợi Tích tiệp dư cùng Hoa lương viện tỉnh rồi hãy tái thẩm không?"

Thích Bạch gật đầu, rồi hỏi Lương chiêu viện "Ngươi và Tích tiệp dư quan hệ ra sao?"

Mọi người cùng nhau lặng im, Lương chiêu viện không hề nghĩ tới Hoàng thượng sẽ hỏi mình như vậy "Hồi Hoàng thượng, thần thiếp cùng Tích muội muội quan hệ không tính là tốt nhưng cũng không xấu."

Trần Trang phi thầm mắng một tiếng ngu xuẩn, chỉ nghe Hoàng thượng nói tiếp "Theo trẫm biết, ngươi cùng Tích tiệp dư quan hệ không những không tốt, mà phải là vô cùng xấu mới đúng."

Lương chiêu viện luống cuống một chút, "Hoàng thượng, ngài cũng biết thần thiếp làm người ngay thẳng, không bao giờ nói lòng vòng, trước đây

https://thuviensach.vn

bởi vì Tích tiệp dư cùng tỷ tỷ nàng mạo phạm thần thiếp, thần thiếp mới phạt nàng. Sau này thần thiếp cùng Tích tiệp dư vẫn tường an vô sự.”

Thích Bạch còn muốn hỏi tiếp thì nghe một tiếng khóc truyền đến, Hoa lương viện đã tỉnh.

https://thuviensach.vn

Chương 40: Sau Yến Tiệc

Tiếng khóc thê lương làm mọi người không đành lòng, từng câu "Hài tử của ta" cắt đứt câu hỏi của mọi người, cũng cắt đứt tâm tư của mọi người.

Thời điểm Hoa lương viện chậm rãi tỉnh dậy thì nghe Hoàng thượng thẩm vấn, nàng nhớ lại, về pháo hoa, nhớ tiếng thét chói tai, nhớ chuyện mình rơi xuống nước, nghĩ đến chuyện hẳn là hài tử của nàng bị mất rồi. Nàng căm hận quát lên "Là Tích tiệp dư, Tích tiệp dư đẩy ta!"

Mọi người ngạc nhiên, Thích Bạch ngẩng đầu nhìn qua, ánh mắt trở nên sắc bén ngay lập tức. Hoa lương viện không nhìn thấy được, thân mình nàng suy yếu, chỉ có thể nằm trên giường, không có khí lực xuống giường, chỉ có thể quát lên "Hoàng thượng, cầu ngài làm chủ cho thần thiếp cùng hài tử của ngài! Là Tích tiệp dư đẩy thần thiếp, nàng đẩy thần thiếp xuống." Hét lên vài câu, sức lực không chịu nổi, lại muốn ngất tiếp.

Thích Bạch nhìn người phía dưới bưng thuốc lên liền nói với cung nữ bên cạnh Hoa lương viện "Đỡ chủ tử ngươi dậy uống thuốc." Cung nữ đó vội vàng nâng chủ tử dậy hầu hạ. Tiểu Thịnh Tử nhanh chóng bưng thuốc của Tích tiệp dư đưa cho Niệm Hạ, Thích Bạch đứng một bên nhìn Niệm Hạ cẩn thận nâng Quý U, giúp nàng uống thuốc, ánh mắt u ám.

Hoa lương viện uống thuốc xong, trên người cảm thấy ấm áp, có chút khí lực. Mà Quý U vẫn không tỉnh, Quý U lâm vào giữa những giấc mộng, ký ức ở kiếp thứ nhất dũng mãnh tràn về trong đầu, nàng cùng nữ nhân kia lái xe, đồng quy vu tận, phịch một tiếng rơi vào trong nước, nước mạnh mẽ tràn vào phổi, loại cảm giác hít thở không thông miệng mũi đều bị bao phủ, không thể làm được gì, rõ ràng nàng muốn chết nhưng lại không kiềm chế

https://thuviensach.vn

được, giãy dụa, liều mạng muốn hít một hơi, nhưng tất cả đều là nước. Nàng không ngừng giãy dụa, ý thức dần dần mơ hồ, loại cảm giác đó, mỗi lần nghĩ lại, nàng đều thấy đau.

Quý U từ từ nhắm hai mắt, lại gắt gao cau mày, nước mắt theo khóe mắt không ngừng tuôn ra, chảy dài trên khuôn mặt tái nhợt, hai tay nắm chặt, thân mình khẽ run. Niệm Hạ nhìn thấy như vậy, đau lòng thay chủ tử, hô lên "Chủ tử… Chủ tử… Ngài mau tỉnh lại đi."

Thích Bạch nghe được âm thanh nức nở của Quý U, vội vàng đi tới, Niệm Hạ thấy vậy thì rời đi, Thích Bạch ngồi xuống bên cạnh Quý U, nhẹ nhàng nắm chặt tay nàng, nhẹ giọng dỗ dành, tựa hồ như sợ lớn tiếng sẽ dọa nàng "Đừng sợ, tỉnh dậy là sẽ không sao nữa hết, U U, nghe lời."

Nước mắt của Quý U vẫn không ngừng, Thích Bạch đau lòng, không biết phải làm gì mới tốt, rõ ràng trước yến hội nàng vẫn là một bảo bối sáng rực rỡ, bất quá sau mấy canh giờ, U U của hắn lại y phục hỗn độn, Thích Bạch để Niệm Hạ dâng khăn ướt, hắn chậm rãi cầm khăn lau sạch nước mắt cho nàng, lau luôn lớp trang điểm nhẹ, để lộ khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, nếu không có nhiều phi tần ở đây như vậy, Thích Bạch thật muốn ôm nàng, hôn nàng, làm cho nàng tỉnh dậy, làm cho nàng đừng khóc nữa.

Hoa lương viện không cam lòng, Hoàng thượng vẫn quan tâm đến Tích tiệp dư, nói với Hoàng thượng "Hoàng thượng, thần thiếp đang cùng Tích tiệp dư xem pháo hoa, pháo hoa đột nhiên bay tới phía chúng ta, thần thiếp đang muốn chạy thì cảm giác được va chạm mãnh liệt ở phía sau, thần thiếp liền bị rơi vào trong nước. Con của chúng ta mới…" Hài tử của nàng đã không còn, Tích tiệp dư đừng hòng dễ chịu!

Thích Bạch nghe đến đó, mặt không biểu tình nhìn Hoa lương viện nói "Ngươi nói Tích tiệp dư đẩy ngươi? Ngươi có thấy nàng đẩy ngươi sao? Nàng đẩy ngươi xong nàng cũng nhảy xuống hồ sen sao? Nàng hại ngươi xong nàng không muốn sống nữa sao?"

https://thuviensach.vn

Hoa lương viện quả thực không thể tin vào tai nàng, người bị mất đứa nhỏ là nàng, người bị thương nặng nhất là nàng, Hoàng thượng thế nhưng lại thay Tích tiệp dư nói chuyện!

"Người cách thần thiếp gần nhất là nàng, trừ bỏ nàng thì còn có thể là ai! Nàng muốn nhảy vào hồ sen là bởi vì muốn rửa sạch hiềm nghi! Thần thiếp biết thần thiếp không thể so với vị trí của Tích tiệp dư trong lòng Hoàng thượng, nhưng thần thiếp có hài tử, Hoàng thượng, đó cũng là hài tử của ngài!" Hoa lương viện không cam tâm, nàng thì mất đứa nhỏ nhưng Hoàng thượng vẫn còn có thể sủng ái Tích tiệp dư.

"Đủ rồi, bản cung cũng cảm thấy mọi việc không đơn giản như vậy. Ngươi cũng thấy rồi đó, hiện tại Tích tiệp dư vẫn còn hôn mê bất tỉnh, kinh hách quá độ, chẳng lẽ ngươi hoài nghi nàng mua chuộc thái y sao? Mọi chuyện đến tột cùng là như thế nào, bây giờ vẫn còn quá sớm để kết luận." Hoàng hậu mắng Hoa lương viện, rõ ràng là Hoàng thượng không tin Tích tiệp dư làm ra chuyện này, hơn nữa Tích tiệp dư vẫn còn nằm trên giường chưa tỉnh, vậy mà Hoa lương viện dám ép buộc Hoàng thượng, quả thực là nàng ta bị điên rồi. Hoàng hậu sẽ làm theo ý tứ của Hoàng thượng, tận lực đem khả năng nàng bị phạt giảm xuống mức thấp nhất.

Các phi tần còn đang quỳ dưới đất, trong lòng cảm thấy căm hận muốn chết, Hoa lương viện cắn chặt Tích tiệp dư không chịu buông là đúng rồi, nhưng mà ngươi phải nói là ngươi thấy nàng đẩy ngươi có được hay không! Ngươi chọc Hoàng thượng phiền chán, vậy thì câm miệng đi, việc quan trọng trước mắt là chúng ta phải được đứng lên đã.

Rốt cuộc Quý U cũng chậm rãi mở mắt, bởi vì khóc nhiều, đột nhiên thấy ánh sáng làm cho nàng không thích ứng kịp, Thích Bạch nhanh chóng lấy tay che mắt nàng lại, thủ thỉ "Đợi lát nữa hãy mở mắt."

Quý U nghe thanh âm của Thích Bạch, nước mắt lại thi nhau rơi xuống, Thích Bạch vội vàng nâng nàng dậy, dỗ dành "Không được khóc, nàng

https://thuviensach.vn

khóc muốn hỏng mắt luôn rồi. Không sao nữa rồi, mọi việc ổn hết rồi.” Quý U ôm eo Thích Bạch thật chặt, vùi mặt vào ngực hắn khóc. Quý U thật sự rất sợ, nàng rất sợ vừa tỉnh dậy đã thấy mình ở nơi khác, lại trùng sinh thành người khác. Bởi vì có người ở sau lưng đẩy nàng nên nàng mới đụng trúng Hoa lương viện làm nàng ta rơi xuống nước, nàng ta còn hô lên “Tích tỷ tỷ”, một khắc kia, nàng cũng chỉ có thể kêu lên “Hoa lương viện” rồi nhảy theo vào trong nước, vậy mới có thể thoát khỏi hiềm nghi. Nhưng chỉ có mình nàng biết, nàng sợ nước ngập đến mức nào, chỉ có nàng biết người tự sát sẽ bị trời phạt ra sao.

Không ai biết sự sợ hãi trong nội tâm Quý U, nàng chết quá nhiều lần, cho nên nàng sợ chết hơn so với bất cứ ai. Thời điểm nàng mở to mắt nhìn thấy Thích Bạch cũng không có ai biết nàng vui mừng đến thế nào, nàng không muốn chết, không muốn rời đi. Thích Bạch chỉ có thể ôm Quý U, nhẹ nhàng dỗ dành.

Lúc này Tiểu Thịnh Tử chạy đến nói bên tai Thích Bạch vài câu, tuy Thích Bạch mặt không chút thay đổi nhưng tay lại siết chặt lại. Thích Bạch giúp Quý U lau khô nước mắt, sau đó nhìn Hoa lương viện nói “Hiện tại Tích tiệp dư đã tỉnh, ngươi có chuyện gì thì cứ nói rõ ra.” Sau đó quay đầu nhìn các phi tần đang quỳ dưới đất, cho phép các nàng đứng lên.

Đám phi tần trước nay đều sống an nhàn sung sướng, bị quỳ một canh giờ quả thật như là đánh mất nửa cái mạng, đám người được cung nữ thân cận nâng đứng lên, nhìn Hoa lương viện cùng Quý U giằng co.

Hoa lương viện căm hận nhìn Quý U nói “Uổng công ta coi ngươi như tỷ tỷ ruột thịt, vì sao ngươi lại đẩy ta! Ngươi thật sự rất nhẫn tâm!”

“Ta không có đẩy ngươi, tuy ta không coi ngươi như muội muội ruột nhưng cũng không hề coi ngươi là kẻ thù của mình, là có người đẩy lưng ta! Bằng không ta cũng sẽ không rơi vào trong nước,” Quý U bình tĩnh kể lại sự thật.

https://thuviensach.vn

“Ta không tin, ngươi ghen tị ta có thai nên muốn hại ta!”

“Vì sao ta lại ghen tị với ngươi? Ngươi đừng quên là do ngươi cứ đi theo ta, lúc xem pháo hoa ta đã không đứng bên ngươi, ta muốn cách ngươi thật xa nhưng ngươi nhất định theo sát ta tới cùng, nói như vậy có phải ta nên nghĩ là ngươi muốn ám hại ta không?” Quý U khí thế bức người nói với Hoa lương viện.

Mọi người đều liếc mắt xem thường Hoa lương viện, được lắm, muốn đi nịnh bợ Tích tiệp dư, nhưng người ta đã không để ý ngươi, ngươi còn tiếp túc xấn tới, đúng là không biết xấu hổ!

Hoa lương viện tức giận một trận, liền biện bạch “Ta coi ngươi là tỷ tỷ ruột thịt nên mới muốn thân cận ngươi, ai ngờ ngươi lại là loại người này! Ngươi ghen tị ta hoài thai hài tử đúng không!”

“Ta không muốn quản chuyện ngươi có thói quen thích cưỡng ép nhận người thân, nhưng ta lặp lại lần nữa, sau lưng có người đẩy ta! Về phần người nào đẩy, đó chính là người đứng gần ta. Vì sao ta lại ghen tị chuyện ngươi có thai? Ta không thể có sao?” Quý U thở dài nói.

“Nói hưu nói vượn! Ta đẩy ngươi lúc nào? Rõ ràng là ngươi ghen tị vì nàng mang thai, các ngươi đừng mong có thể kéo ta xuống! Tiện…” Chữ kia còn chưa nói xong, Lương chiêu viện đã nhìn thấy ánh mắt của Hoàng đế, vội vàng câm miệng, đem lời tiếp theo nuốt ngược vào bụng.

Quý U không để ý Lương chiêu viện, nàng nói với Hoa lương viện “Ngươi nói ta ghen tị với ngươi vì ngươi có thai? Vậy nàng không ghen tỵ với ngươi sao? Nếu đây là lý do ta đẩy ngươi thì ta cảm thấy Lương chiêu viện càng khả nghi hơn, ta còn có sự sủng ái của Hoàng thượng, nàng không có điều đó thì không phải càng ghen tị hơn nữa sao?”

Thích Bạch nghe được điều này thì vẻ mặt đầy hắc tuyến, làm gì có người nào tự nhận mình được sủng ái bao giờ.

https://thuviensach.vn

Ngược lại, mọi người trong hậu cung đều nhìn về phía Lương chiêu viện, đúng là nàng khả nghi hơn hẳn. Lương chiêu viện cảm nhận ánh mắt của mọi người, nàng nhìn Quý U đầy hận ý, hô lên "Ngươi nói cái gì! Ai ghen tị với ngươi, ngươi là ai, ngươi mà cũng xứng để cho ta ghen tị sao?"

Thích Bạch cầm chén thuốc, trực tiếp ném tới dưới chân Lương chiêu viện, quát nàng "Làm càn!", chén thuốc vỡ tan làm cho Lương chiêu viện hét lên sợ hãi.

Quý U lại không tức giận, nàng nhìn vạt váy Lương chiêu viện, sau đó trấn định nói "Lúc ta bị đẩy xuống đã vội vàng nắm lấy trang phục của người đẩy ta, hẳn là đã kéo rách một mảnh, ngươi muốn chứng minh mình vô tội thì cũng dễ thôi, chỉ cần xem xét xem trang phục của ngươi có còn hoàn hảo hay không là được rồi."

Lương chiêu viện cuống quýt nhìn vạt váy của mình, quả nhiên thấy ở dưới cùng bị rách một mảnh, nếu không chú ý sẽ không nhìn thấy được. Toàn điện lặng ngắt như tờ, đột nhiên Hoa lương viện hô to một tiếng "Ta giết ngươi" sau đó liền muốn đánh tới hướng Lương chiêu viện.

Căn bản là Lương chiêu viện không có chú ý đến điều này, lúc ấy hỗn loạn như vậy, nàng cũng là do say rượu, sức lực tăng lên, liền nhân cơ hội đẩy Quý U về phía Hoa lương viện, hận không thể chết cả hai người thì mới tốt, chính là nếu không chết thì bị thất sủng cũng được. Đẩy xong, nàng cũng lảo đảo một chút, nhưng cuống quýt lôi kéo trang phục thừa dịp loạn lạc chạy đi, không ngờ Quý U kéo rách váy của nàng, nàng không hề biết! Lúc quỳ không phát hiện được, đứng dậy thì bị thẩm vấn liên tục, khi nào thì chú ý tới váy áo!

Cả người Hoa lương viện không có chút khí lực, lúc nhào tới cũng bị ngã dưới đất, mà Lương chiêu viện hốt hoảng biện minh "Không phải, y phục của ta là do lúc đi trốn pháo hoa bị xé rách! Căn bản không phải do ta

https://thuviensach.vn

đẩy! Hoàng thượng, thật sự không phải thần thiếp, là Tích tiệp dư oan uổng thần thiếp."

Thích Bạch lười nghe nàng nói dối, gọi người đến "Người đâu, đem Lương chiêu viện lôi ra ngoài."

Lương chiêu viện nghe được câu này cũng không dám dối trá nữa, dập đầu cầu Hoàng thượng tha thứ, "Không phải thần thiếp cố ý đâu, là do thần thiếp uống quá nhiều, đùa giỡn cùng Tích tiệp dư, Hoàng thượng tha thứ cho thần thiếp lần này đi, thần thiếp không dám nữa."

Nàng cũng dập đầu với Quý U đang đứng bên cạnh, "Ta sai rồi, ta biết ta sai rồi, ta không dám nữa, tha cho ta lần này đi."

Quý U không nhìn Lương chiêu viện, ngươi đùa giỡn như vậy thiếu chút nữa đã hại chết ta, cũng hại chết đứa nhỏ của Hoa lương viện. Nếu nàng không được rèn luyện ở những kiếp trước, nhanh chóng lưu lại chứng cớ, vậy thì hôm nay ai sẽ thương cảm cho nàng? Trong lúc hoảng loạn mà Quý U làm được điều đó đã là điều không dễ dàng, nếu nàng chết đuối, kéo rách y phục của Lương chiêu viện thì làm được gì? Nàng không hiểu, vì sao các nàng chỉ coi trọng mạng của bản thân mình, mạng của người khác không đáng giá hay sao?

Nhìn xung quanh không ai có thể cứu nàng, Lương chiêu viện liền nghĩ tới Trần Trang phi, "Trần tỷ tỷ, cứu ta, ta thật sự không có cố ý."

Trần Trang phi vừa né tránh vừa nói "Sai lầm chính là sai lầm, Hoàng thượng nhất định sẽ xử lý theo lẽ công bằng. Ngươi làm cho tỷ tỷ thất vọng quá mức rồi."

Lương chiêu viện không thể tin nổi nhìn Trần Trang phi, "Tỷ tỷ, ngươi làm như vậy sao xứng đáng với ta…" Còn chưa nói xong đã bị thị vệ lôi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Tình quý tần nhìn Lương chiêu viện bị mang xuống, trong lòng trào phúng. Tuy so với đời trước sớm hơn một chút, nhưng Lương chiêu viện vẫn vì kiêu ngạo mà chết, Hoa lương viện lúc đó cũng vì trèo lên cành cao ngã chết. Bất quá, Tích tiệp dư, là người có biến số lớn nhất của kiếp này.

https://thuviensach.vn

Chương 41: Thiên Đăng (Đèn Trời)

Âm thanh thê lương của Lương chiêu viện từ từ xa dần, người trong điện đưa mắt nhìn nhau, xem như Lương chiêu viện là do chính sự kiêu ngạo, ương ngạnh của mình hại chết, chỉ cần nói do uống quá nhiều mà thoát tội sao? Không ngờ Tích tiệp dư và Hoa lương viện thật sự bị đẩy xuống nước.

Mà hôm nay Lương chiêu viện đã làm cho mọi người ý thức được phân lượng của Tích tiệp dư trong lòng Hoàng thượng, từ đầu tới cuối, Hoàng thượng chưa từng nghi ngờ Tích tiệp dư, dù chỉ là một chút, các nàng dự cảm, nếu không có bằng chứng chỉ ra Tích tiệp dư đẩy Hoa lương viện thì Hoàng thượng tuyệt đối sẽ không tin tưởng! Đây cũng là một cái cảnh cáo đối với các nàng, về sau có người nào muốn ra tay thì đều nên dừng lại đi.

Hoàng hậu nhìn Hoa lương viện đang thẫn thờ ngồi dưới đất, chỉ có thể cảm thán một tiếng, người nọ là bị chính mình ngốc chết, không có việc gì thì ngươi đi tìm Tích tiệp dư làm cái gì, ngươi cứ thành thật làm đúng bổn phận sinh hạ đứa nhỏ là được rồi, cứ cố tình muốn đạp người khác để leo lên trên, quá mức nóng lòng mong chuyện thành công.

Thích Bạch nhìn mọi chuyện đã được giải quyết, nói với Hoàng hậu "Được rồi, tất cả giải tán đi."

Hoàng hậu thấy hắn không có ý định trách tội thì nhẹ nhàng thở ra, vội vàng đem chúng phi tần hành lễ với Hoàng thượng rồi lui xuống. Hoa lương viện muốn nói gì đó nhưng nàng biết giờ có nói gì cũng đều vô dụng nên để yên cho cung nữ bên cạnh đỡ ra khỏi Tứ Phương điện. Hết thảy đều giống như một giấc mơ, Hoa lương viện muốn về cung của mình ngủ một giấc,

https://thuviensach.vn

biết đâu lúc thức dậy, nàng vẫn còn hài tử trong bụng. Nàng không nghe thanh âm Mộng lương đệ cười nhạo mình, không thấy ánh mắt có chút hả hê của nhóm phi tần, nàng còn có cái gì để tranh với bọn họ nữa.

Trong điện khôi phục lại sự yên tĩnh, Thích Bạch ôm Quý U vào ngực mình, vỗ nhẹ nàng. Thích Bạch đang suy nghĩ đến tin tức vừa rồi hắn nghe được, một cái pháo hoa bị đánh ngã nên mới bay về hướng này, mà hai thái giám châm lửa đã sợ tội tự sát. Sở dĩ hắn không lập tức xử lý Lương chiêu viện là vì không biết nàng ta có ra tay ở chỗ này không, Thích Bạch cảm thấy, lấy tâm kế của Lương chiêu viện thì không thể nào mua chuộc được người ở phủ nội vụ. Không biết là do hậu cung tranh đấu hay bút tích của người trong triều đình. May mắn là hôm nay U U của hắn không có chuyện gì, bằng không hắn không thể biết được là mình có phát điên hay không.

Quý U bị Thích Bạch ôm vào ngực, cảm nhận nhịp tim của hắn, sự sợ hãi của nàng mới chậm rãi tán đi. Thống khổ quá sâu, hạnh phúc quá ngắn ngủi, Quý U cảm thấy mỗi bước đi giống như là đang đi trên băng mỏng, nhưng hiện tại nàng có Thích Bạch, nàng cảm nhận được sự an tâm mà trước giờ nàng chưa từng có. Trong lúc nàng hôn mê, khi nàng còn chưa nắm trong tay chứng cớ vô tội, Thích Bạch vẫn không có chút hoài nghi nào với nàng. Tín nhiệm, sủng ái như vậy, tim nàng lại đập mạnh mẽ lần nữa. Nàng nghĩ, may mắn lớn nhất của nàng không phải là trùng sinh nhiều kiếp học được nhiều thứ, không phải là có được không gian tùy thân, mà là ngay từ đầu nàng đã được Thích Bạch thích.

“Ta rất may mắn, may mắn vì gặp được chàng, may mắn vì có chàng bên ta.”

Quý U ngẩng đầu, dùng ánh mắt nghiêm túc nhìn Thích Bạch.

Thích Bạch cảm động không biết nói gì, vẫn là đem bất an trong lòng chia sẻ với nàng “Ta luôn nói sẽ bảo vệ nàng, nhưng lại không làm được.

https://thuviensach.vn

Nàng bị rơi vào hồ sen nhất định là rất sợ hãi, ngay cả lần này cũng là do chính tay nàng rửa sạch hàm oan.”

Quý U cười hì hì, nhẹ nhàng miết khóe môi Thích Bạch một cái, làm nũng nói “Chàng sủng ái ta, tín nhiệm ta, làm ta vui vẻ, cảm động rất nhiều, quan trọng nhất là làm ta có cảm giác an tâm, cho ta hết thảy những thứ trước giờ ta chưa từng có. Chàng không biết ta có bao nhiêu cảm kích đâu.”

Khóe mắt Thích Bạch hơi cong lên, ai, tóm lại là trong mắt Quý U cái gì hắn cũng đều tốt. Mà thôi, nói lời xin lỗi thì có tác dụng gì, hắn chỉ nên đối tốt với nàng hơn, càng về sau sẽ càng tốt.

Thích Bạch nhìn vẻ mặt cười vui vẻ của Quý U, nhẹ nhàng nâng cằm của nàng lên, ôn nhu hôn, hai người gắn bó giao triền, tay vừa muốn cởi bỏ áo nàng, lại nghĩ chuyện nàng vừa qua kỳ kinh nguyệt, liền dừng lại hỏi.

“Nguyệt sự của nàng đã qua rồi sao?”

“Đúng a, may mắn là qua nguyệt sự rồi, bằng không lúc rơi vào trong nước sẽ rất thảm. Chúng ta hồi Vĩnh Thọ cung có được không, chàng chỉ giúp ta thoát áo ngoài, trung y vẫn còn ẩm ướt này,” tuy rằng trong điện ấm áp, nhưng trung y ướt đẫm vẫn vô cùng khó chịu.

Thích Bạch vì để thái y đến bắt mạch nên không thoát hết y phục của nàng, bây giờ nên lập tức tức đổi lại mới đúng. Hắn liền lấy chăn bao lấy Quý U, gọi Tiểu Thịnh Tử đi chuẩn bị ngự liễn, ôm Quý U rời khỏi Tứ Phương điện.

Quý U nhìn nàng đang đi xa dần Tứ Phương điện, quả nhiên yến tiệc rất nhiều thị phi, quá nhiều người muốn thừa dịp làm loạn, xem ra về sau nàng phải cẩn thận hơn mới được. Về phần Lương chiêu viện, nếu Thích Bạch đã không nói phạt nàng ta thế nào thì chắc chắn là do hắn có chủ ý riêng. Còn Hoa lương viện, Quý U sẽ không đồng tình cũng sẽ không bỏ đá xuống giếng.

https://thuviensach.vn

Quý U cảm thấy Thích Bạch hẳn là sẽ khó chịu, liền ghé vào bên tai hắn nói "Chàng không cần thương tâm, chàng vẫn có thể có hài tử mà."

Có lẽ là do Thích Bạch từ nhỏ đã không cảm nhận được tình thương yêu của cha mẹ, nên hắn đối với tiểu hài tử không có cảm tình gì. Bất quá nhìn bộ dáng tiểu nữ nhân an ủi, khuyên giải mình, Thích Bạch ôm lấy nàng thật chặt. Hắn không muốn nói chuyện hài tử với nàng, vì hắn nghĩ nàng vẫn còn là con nít.

Vào Vĩnh Thọ cung, Thích Bạch thoát quần áo cho cả hai người, cung nhân đã sớm chuẩn bị xong nước tắm. Quý U ôm chặt cổ Thích Bạch để hắn ôm nàng vào thùng tắm, Quý U hầu hạ hắn tắm, hắn liền không khống chế được bản thân, chung quy cũng là do lúc trước Quý U đến nguyệt sự nên hai người không thể thân cận. Quý U phối hợp không chút ngượng ngùng, hai người ở trong thùng tắm hung hăng ân ái một phen rồi mới chậm rãi rời khỏi phòng tắm.

Cả người Quý U mềm nhũn, nũng nịu nói bên tai Thích Bạch "Chán ghét, chàng thật lợi hại, hiện tại người ta một chút khí lực cũng không có."

Thích Bạch nghiêng đầu qua một bên không chịu nhìn nàng, vành tai trở nên hồng hồng. Quý U ghé vào vai hắn cười ha ha, cười đến mức Thích Bạch hận không thể ném nàng ra bên ngoài mới tốt.

Hai người trở lại nội thất, Quý U giúp Thích Bạch mặc trung y, lại mặc cho bản thân, sau đó liền sà vào trong ngực Thích Bạch, hỏi hắn đêm nay hài lòng lễ vật ai dâng tặng nhất, có phải là thích điệu vũ của Tình quý tần nhất không.

Thích Bạch nghĩ nghĩ rồi nói "Điệu múa của Tình quý tần quả thực là hết sức mới mẻ, nếu không gặp chuyện của nàng thì có lẽ đêm nay…"

Còn chưa nói xong câu kế tiếp Thích Bạch đã bị Quý U hôn lên, hung hăng cắn đầu lưỡi của hắn xong, Quý U buông ra hổn hển nói "Ta không để

https://thuviensach.vn

ý đến chàng nữa, chàng mau đi tìm Tình quý tần của mình đi.” Nói xong Quý U liền nhảy xuống giường, muốn chạy ra ngoại thất.

Thích Bạch cuống quýt ngăn lại, dỗ dành “Ta đùa nàng thôi, hiện tại ta có nàng bên cạnh là quá đủ rồi.”

Quý U không thèm để ý đến hắn, tiếp tục bỏ ra ngoài, Thích Bạch chỉ có thể phủ thêm áo khoác cho nàng, “Nàng mặc áo vào trước đã, mặc trung y mà muốn chạy ra ngoài là thích bị cảm lạnh đúng không? Vừa rơi xuống nước mà cũng không chịu chú y chút nào.”

Quý U quay đầu lại nói “Khẳng định là đêm nay chàng xem tài nghệ của người ta đến mê mệt nên bây giờ ghét bỏ ta.”

Thích Bạch vội ôm lấy nàng “Tất cả tài nghệ của mọi người cộng lại cũng không thể bằng được chuyện U U nấu cho ta một chén canh.”

Trong lòng Quý U ngọt ngào, ngoài miệng lại nói “Gạt người, rõ ràng là chàng chỉ đưa cho ta một cái đèn trời trắng tinh, không thèm viết một câu dễ nghe, nhưng lại thưởng cho người khác nhiều đồ như vậy.”

Thích Bạch đoán chừng Quý U là muốn đi lấy đèn trời chứ không phải tức giận thì mới yên tâm, không để ý đến giọng điệu u ám của nàng, những thứ hắn tặng nàng kém những thứ kia ở chỗ nào chứ. Hắn ôm lấy nàng từ sau lưng, nói bên tai nàng “Đèn trời còn chưa viết là vì ta muốn nàng viết ước nguyện của nàng lên, mà người thực hiện nguyện vọng của nàng, chính là ta!”

Quý U nghe nói như vậy liền không tức giận nữa, cười vui vẻ xoay người ôm lấy Thích Bạch làm nũng “Không cần nói lời ngon tiếng ngọt với ta, ta cao hứng thì biết làm sao bây giờ.”

Thích Bạch khẽ hôn lên vành tai nàng “Ta biết làm thế nào, chúng ta về trên giường đi.”

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, Thích Bạch đã bị đẩy ra, Quý U nắm lấy tay hắn, vừa đi vừa nói "Đi thả đèn trời đã, nhất định đêm nay phải thả đèn mới được." Thích Bạch để yên cho nàng kéo đi, vừa đi vừa suy nghĩ, thả đèn xong có phải là sẽ được trở lại trên giường không?

Hai người mặc thêm áo choàng, đi ra cửa Vĩnh Thọ cung, Tiểu Thịnh Tử cầm cây đuốc nhỏ đưa cho Thích Bạch rồi liền lùi ra xa, không quấy rầy hai người nữa. Quý U nhẹ nhàng mở đèn ra, trên mặt cũng không có quá nhiều chữ, nhưng lại làm cho Thích Bạch động tâm. Thích Bạch cầm đuốc châm đèn lên, ôm lấy U U của hắn nhìn đèn trời mang theo những chữ "Thiên không già, tình không tuyệt, Bạch U" từ từ bay lên trời.

Trên trời ánh trăng tròn sáng ngời, dưới đất là một đôi người vẻ mặt nhu tình nhìn nhau, Quý U nhìn theo ngọn đèn đang bay càng lúc càng xa, nói lớn "Nguyện vọng của ta là bồi Thích Bạch đến già."

Thích Bạch trong lòng tràn đầy nhu tình, không biết làm sao để nói ra, liền đùa giỡn nàng "Vậy ta cần làm những gì để giúp nàng thực hiện nguyện vọng?"

Quý U khóe miệng khẽ cong lên, nhìn Thích Bạch cười nói "Chàng nha, cái gì cũng không cần làm, chỉ cần chờ ta thích chàng, chờ ta chiếu cố chàng, chờ ta đem tất cả mọi thứ yêu chàng." Không chờ Thích Bạc đáp lời, nàng đã tiến đến ôm chặt lấy cổ hắn "Nhanh về phòng đi, bên ngoài lạnh lắm."

Thích Bạch bị cắt đứt cảm động, liền giữ nguyên tư thế này ôm nàng vào ngực, đụng đến bàn tay lạnh lẽo của nàng thì nhanh chóng sải bước đi vào phòng. Hai người tiến vào nội thất thì nhìn thấy một hộp gỗ đặt trên bàn, Quý U liền muốn nhảy xuống chạy đến lấy.

Thích Bạch vội vàng đem nàng ôm vào ngực, ngoài miệng dạy bảo "Cẩn thận một chút, thật là khiến người khác không bớt lo được."

https://thuviensach.vn

“Ôm ta sẽ mệt lắm, chàng mau buông ta xuống đi.” Quý U nhìn cái hộp, muốn Thích Bạch đặt nàng xuống.

Thích Bạch thấy nàng rõ ràng là muốn đi lấy cái hộp vậy mà hết lần này đến lần khác dám nói là đau lòng hắn, hắn ôm nàng đi một quãng đường dài như vậy cũng không thấy nàng nói một câu đau lòng. Thích Bạch cố tình không buông, ôm chặt nàng, đi đến trước bàn, dùng một tay mở hộp gỗ ra xem.

Quý U vốn là chưa chuẩn bị nói cho Thích Bạch nghe nàng tặng hắn cái gì, chờ nàng luyện nữ hồng thật tốt mới tặng hắn thứ khác thêu đẹp hơn, cái lần này đem ra so sánh với người khác thì thật là mất mặt. Nhưng ai ngờ Tiểu Thịnh Tử lại đem lễ vật của một mình nàng cầm tới. Quý U thực sự ưu thương, không ngờ Tiểu Thịnh Tử thế mà lại bán đứng nàng. Còn Tiểu Thịnh Tử lúc này đang đứng ở ngoài cửa tự tin đối với việc mình đã làm, thật là thái giám tri kỷ của Hoàng thượng mà!

Trong hộp là một đôi vớ, trên mặt không thêu hoa văn, thoạt nhìn thì đây chính là một đôi vớ thông thường mà thôi. Quý U nghe tiếng Thích Bạch mở hộp ra, đành ngẩng đầu lên nhìn, thấy hắn không có biểu cảm gì, nàng liền bĩu môi, hắn chán ghét lễ vật này của nàng!

Thích Bạch cầm một cái mới thấy bên trên có thêu hai chữ “Bạch U”, dưới đáy mắt có ánh cười, lại nhìn vẻ mặt quẫn bách của nàng, liền đoán được cái này là do Tiểu Thịnh Tử lấy đến. Hắn khẽ cười chế nhạo nói “Thật không ngờ hoàng cung của trẫm lại là chỗ ngọa hổ tàng long, loại tú công kinh người cỡ này thật là làm trẫm tán thưởng không thôi.”

Quý U đã lâu mới nghe được tiếng “Trẫm” này của hắn, nàng liền đưa tay lên nhéo hai bên má hắn, “Muốn cười thì cứ việc cười, người ta là vừa mới học được không, chàng đả kích ta như vậy, ta có cảm giác về sau sẽ không thêu được cái gì nữa.”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nén cười nói “Vậy ta có thể hỏi nguyên nhân mà U U tặng vớ là gì không?”

Quý U dùng giọng điệu hết sức khoa trương trả lời “Đương nhiên là ý tứ muốn làm chàng ấm áp, bao dung chàng, quan tâm chàng, cùng chàng đồng hành, cùng chàng làm bạn.

Thích Bạch thật sự cười ra tiếng, sau lại ra vẻ nghiêm túc nhìn Quý U nói “Nàng mau nói thật!”

“Ân…Kỳ thật…Là bởi vì cái này đơn giản nhất, hơn nữa nhất định sẽ không ai làm giống ta. Đưa y phục, hà bao rất là phổ biến, ta sẽ không như vậy. Ta thêu vớ có khó coi thì đã làm sao, chàng mang vào, người khác sẽ không thấy được.” Quý U thở dài.

Thích Bạch ôm tiểu nữ nhân đang bĩu môi nói chuyện đến bên giường, trực tiếp hôn lên, thẳng đến lúc động tình không nhịn nổi nữa, hắn vừa thoát quần áo nàng, vừa ôn nhu nói “Ta rất thích, ngày mai sẽ mang.” Thích Bạch không nói là chỉ cần Quý U tặng hắn thì cái gì hắn cũng sẽ thích, từng đường kim mũi chỉ hắn đều quý trọng.

Quý U còn muốn nói gì đó, kết quả là dưới sự rong ruổi của Thích Bạch, mọi âm thanh đều biến thành tiếng than nhẹ.

https://thuviensach.vn

Chương 42

Tân niên vừa qua Hoàng thượng bắt đầu thượng triều.

Lúc Quý U hầu hạ Thích Bạch rửa mặt chải đầu thì ngáp liên tục, Thích Bạch vô cùng bất đắc dĩ dỗ dành nàng đi ngủ, nhưng nàng vẫn nhất quyết không chịu, đối với chuyện hắn đuổi nàng đi ngủ thì vô cùng bất mãn, Thích Bạch đành phải thôi.

Hắn đau lòng nàng mệt mỏi nhưng hắn càng không muốn chọc nàng mất hứng. Thích Bạch đưa tay ra kéo nàng vào ngực, hôn đến lúc sắc mặt nàng đỏ ửng lên hắn mới chịu buông ra. Quý U chỉnh lại áo hắn một chút, nói nhẹ nhàng "Muộn rồi, chàng mau đi đi. Có thời gian thì về dùng bữa với ta."

Quý U tiễn hắn rời đi rồi mới trở lại giường ngủ thêm, tối qua không nên theo hắn, thật sự rất mệt nha.

Thích Bạch vào triều, nhận được rất nhiều lời chúc phúc của triều thần, sau đó liền hạ triều, trước khi đi nhìn thoáng qua Tả Đô Ngự Sử.

Đến Dưỡng Tâm điện, Thích Bạch gọi người mang Lương chiêu viện đến.

Lương chiêu viện đã vượt qua một đêm đầy sợ hãi, nàng không biết Hoàng thượng sẽ xử trí mình ra sao, mưu hại hoàng tự, mưu hại phi tần, dù là riêng từng cái thì nàng đã không gánh nổi rồi.

Nàng đã tỉnh rượu từ sớm, nàng thầm oán vì sao Tích tiệp dư cùng Hoa lương viện không trực tiếp chết đuối đi, nàng oán vì sao Hoa lương viện lại

https://thuviensach.vn

muốn đứng cùng một chỗ với Tích tiệp dư, nàng oán Trần Trang phi nói vài câu kích động nàng làm ra chuyện này, cuối cùng lại chỉ có thể oán trách chính nàng. Nàng bị giam ở địa lao trong cung cả một đêm, bốn phía âm u rét lạnh, một mảnh đen ngòm, trống rỗng không nghe được bất kỳ động tĩnh nào, một âm thanh hơi nhỏ cũng có thể tra tấn nàng.

Âm thanh cửa lao mở ra làm Lương chiêu viện sợ tới mức run lên, nàng nhìn thấy hai thị vệ muốn tiến lên bắt nàng thì hô to, né tránh "Các ngươi muốn làm gì, ta không muốn chết!"

Thị vệ mặt không chút thay đổi trả lời "Hoàng thượng hạ chỉ mang Lương chiêu viện nương nương đến Dưỡng Tâm điện."

Vừa dứt lời hai người này liền bắt Lương chiêu viện đi về phía Dưỡng Tâm điện, Lương chiêu viện sợ Hoàng thượng phạt nàng, nhưng lại càng sợ ngài ấy không cho nàng cơ hội biện giải. Dọc đường đi nàng thành thành thật thật không dám hé răng nói nửa câu, đến trước cửa Dưỡng Tâm điện lại không khống chế được cơ thể, run rẩy mãnh liệt. Đối với nàng mà nói thì trước đây nơi này là nơi nàng nhớ nhất, nàng không có việc gì thì liền mang canh đến đây, trông ngóng có thể thấy được Hoàng thượng. Nay Dưỡng Tâm điện lại là nơi nàng sợ nhất, mà Hoàng thượng cũng trở thành người nàng sợ nhất.

Tiểu Thịnh Tử thấy Lương chiêu viện đã đến thì vội vàng đi bẩm báo với Hoàng thượng, được Hoàng thượng gật đầu Tiểu Thịnh Tử mới để cho thị vệ mang Lương chiêu viện vào điện nội.

Lương chiêu viện nhanh chóng quỳ xuống hành lễ với Hoàng thượng đang ngồi sau án thư, còn chưa nói tiếng nào thì nàng đã khóc rồi, cả đêm sợ hãi, nàng thật sự chịu không nổi. "Hoàng thượng, thần thiếp biết sai rồi, thật sự là thần thiếp không cố ý, thần thiếp uống quá nhiều... Thần thiếp biết sai rồi, ngài giảm phân vị của thần thiếp, phạt hèo thần thiếp thì thần thiếp cũng không oán không hận."

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nhìn Lương chiêu viện "Nói tình hình lúc đó đi, trẫm muốn nghe lời nói thật."

"Lúc ấy thần thiếp có chút say, lâng lâng cùng Trần Trang phi thảo luận pháo hoa, nghe được thanh âm Hoa lương viện quấn lấy Tích tiệp dư ở bên cạnh liền sinh lòng tức giận, thần thiếp thừa nhận chính mình ganh tị với Tích tiệp dư, đó là bởi vì thần thiếp quá để ý Hoàng thượng. Thần thiếp oán giận vài câu cùng Trần Trang phi, nàng ấy khuyên thần thiếp rằng một người có thai, một người có sủng ái, kết minh với nhau cũng bình thường thôi mà. Thần thiếp nghe xong càng nổi giận, dựa vào cái gì, các nàng âm hiểm muốn chiếm lấy Hoàng thượng! Lúc này pháo hoa bay tới, hỗn loạn vô cùng, thần thiếp nhìn thấy Tích tiệp dư đang chuẩn bị xoay người, nhất thời xúc động liền… Là do thần thiếp quá mức để ý Hoàng thượng, ngài tha cho thần thiếp đi, thần thiếp nhất định sẽ không gây chuyện nữa."

Thích Bạch không có phản ứng gì với những lời này, chỉ chậm rãi nói "Trận hỗn loạn này không phải do ngươi bày ra sao? Hai thái giám đánh ngã bệ phóng pháo hoa đã tự vẫn rồi."

Lương chiêu viện kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn Thích Bạch trong chốc lát mới phản ứng kịp hắn nói cái gì "Hoàng thượng, thần thiếp thực sự không biết, hai thái giám nào, cái gì mà đánh ngã bệ phóng thần thiếp thực sự không biết. Tích tiệp dư là do thần thiếp đẩy, thần thiếp xin nhận, nhưng cái này không phải do thần thiếp làm, thần thiếp làm gì có bản lãnh lớn như vậy…Hoàng thượng biết rõ mà…Nhất định là có người vu oan cho thần thiếp."

"Ở trong hậu cung ai là người có thâm cừu đại hận muốn vu oan cho ngươi? Chẳng lẽ không phải chính ngươi đẩy Tích tiệp dư."

Lương chiêu viện sắp điên rồi, chuyện này không phải là ngoài ý muốn sao? Vì sao lại đổ lên đầu nàng, làm sao mà nàng chịu nổi tội danh này? Nàng vắt hết óc để nghĩ xem ai là người hãm hại nàng, kết quả phát hiện

https://thuviensach.vn

ngoại trừ Trần Trang phi thì hình như nàng đắc tội với cả hậu cung rồi. “Hoàng thượng, thần thiếp không biết, thần thiếp chỉ giao hảo cùng Trần Trang phi, quan hệ với các phi tần khác đều không phải là tốt…Trần Trang phi còn chọn cùng thiếp đi đối phó Tích tiệp dư. Chẳng lẽ là Lục Hiền phi, Hoàng hậu nương nương? Minh chiêu nghi cũng chán ghét thần thiếp, mấy hôm trước thần thiếp có cãi nhau với Vân thục viện, khẳng định là các nàng, các nàng nhất định có bản lĩnh này. Thần thiếp thừa nhận mình đã đẩy Tích tiệp dư, còn chuyện pháo hoa thật sự là không liên quan đến thần thiếp!”

Thích Bạch cũng biết Lương chiêu viện không có khả năng làm việc này, cũng không muốn nghe nàng ngu ngốc phân tích. Phụ thân nàng là Tả Đô Ngự Sử năng lực trác tuyệt, làm người thanh liêm, quyền cao chức trọng nhưng cũng không kéo bè kết cánh, thật không hiểu nổi tại sao lại nuôi dưỡng ra một nữ nhi như nàng.

“Tạm thời không nói đến chuyện này, nhưng ngươi mưu hại hoàng tự, mưu hại phi tần, tội không thể tha thứ, trẫm nể tình cha ngươi tha cho ngươi một mạng, sau này ngươi liền ngồi ngốc ở lãnh cung đi!” Thích Bạch gọi thị vệ vào, lôi Lương chiêu viện đang quỳ gối khóc lóc đi ra ngoài.

Kỳ thật, từ tối qua Thích Bạch đã biết chuyện pháo hoa không liên quan đến Lương chiêu viện, nhưng hắn biết nàng từng trừng phạt U U của hắn đến mức ngất xỉu, Thích Bạch liền cố ý để cho nàng ở trong địa lao đau khổ, dù sao mưu hại hoàng tự, phi tần là chuyện ván đã đóng thuyền, lấy tính tình của nàng thì việc giam nàng vào lãnh cung còn khó chịu hơn là muốn lấy mạng của nàng.

Thích Bạch không lừa Lương chiêu viện, nếu không phải phụ thân nàng thức thời, hắn lại là một vị quan tốt, Thích Bạch tuyệt sẽ không chỉ là đem nàng ném vào lãnh cung đâu. Nàng thật sự nên cảm thấy may mắn vì U U không có chuyện gì, bằng không thì thể diện của ai hắn cũng không giữ.

https://thuviensach.vn

Lúc này Tiểu Thịnh Tử vào bẩm báo có Lục thống lĩnh tới, từ tối qua Lục Viễn đã bắt đầu tra chuyện pháo hoa, sáng nay liếc nhìn Tả đốc ngự sử, không thể không khen hắn thật là cơ trí, nếu hắn ở trước mặt cả triều đình thỉnh tội sám hối, thì Hoàng thượng sẽ không tha cho nữ nhi của hắn, hắn không cầu tình, mọi chuyện cứ để cho Hoàng thượng xử lý theo lẽ công bằng thì sẽ giữ được thể diện của bản thân. Có thể thấy Tả đốc ngự sử là người hiểu chuyện, nữ nhi vào hậu cung đã trở thành người của hoàng gia, không có việc gì thì ít nên lui tới, nếu ngươi cứ dính vào, đừng trách Hoàng thượng giết gà dọa khỉ.

Lục Viễn hành lễ với Thích Bạch xong liền nói "Thần đã kiểm tra qua, cả sự kiện sạch sẽ không còn chút dấu vết."

Thích Bạch gật gật đầu "Bất quá là hai tiểu thái giám không có lai lịch gì, bởi vì đốt một luồng pháo hoa ngoài ý muốn, nếu không có Lương chiêu viện thì sẽ không có chuyện gì lớn xảy ra, hai tên thái giám kia cũng có thể là do sợ tội mà tự sát."

Lục Viễn cũng đồng ý "Đúng là như vậy, chuyện này thoạt nhìn như là một hồi ngoài ý muốn."

"Nhưng mà đây tuyệt đối không phải là ngoài ý muốn đúng không?" Thích Bạch xoa xoa thái dương.

"Thần nghĩ là như vậy, thái giám đốt pháo hoa không biết đã được huấn luyện qua bao nhiêu lần rồi, mà trước yến tiệc mọi thứ đều đã được kiểm tra thêm lần nữa, tuy nói ngoài ý muốn thì không thể tránh được, nhưng trong hoàng gia không có chuyện gì nhỏ hết, loại phát sinh này thật sự rất kỳ quái", trực giác của Lục Viễn nói cho hắn biết đây không phải là ngoài ý muốn, khổ nỗi cái gì cũng không tra được, hắn thử dò xét một câu, "Có phải là Lý tướng không? Hay là do Hoàng hậu nương nương?"

https://thuviensach.vn

Thích Bạch cũng có chung suy nghĩ với Lục Viễn, “Hoàng hậu sẽ không làm chuyện này, yến hội là do nàng phụ trách, nếu có việc gì thì nàng sẽ bị hiềm nghi lớn nhất, nếu Lương chiêu viện không gây chuyện thì trẫm còn có thể trị tội Hoàng hậu vì quản lý không nghiêm. Còn nếu Lý tướng làm, thì lý do là gì? Làm loại chuyện nhỏ này thì trẫm tin tưởng hắn sẽ không để lại chút dấu vết nào, nhưng vì sao hắn lại muốn làm vậy? Lương chiêu viện thừa dịp loạn lạc đẩy Tích tiệp dư cùng Hoa lương viện xuống, hắn sẽ không thể đoán trước được…Yến hội là do Hoàng hậu phụ trách, vì sao hắn lại gây chuyện tại chính yến hội do nữ nhi của mình chủ trì?”

Lục Viễn lắc lắc đầu “Hắn là không phải do Lý tướng gây ra, chung quy mà nói thì Hoàng hậu nương nương dù sao cũng là nữ nhi của hắn, Hoàng hậu nương nương mà bị phạt thì hắn có thể gặp chuyện tốt lành gì sao? Nhất là mưu hại hoàng tự, Lương chiêu viện đẩy Tích tiệp dư mới làm cho Hoa lương viện đẻ non, nếu vì pháo hoa mà Hoa lương viện đẻ non thì Hoàng hậu sẽ bị trừng phạt khá nặng…”

Thích Bạch nhìn ra ngoài chậm rãi nói “Trẫm vẫn cảm thấy chuyện này do Lý tướng gây ra, nhưng lại không tìm thấy chứng cớ, chúng ta chỉ có thể im lặng chờ đợi mà thôi.”

--- -------Ta là đường phân cách---- ----

Trong Thừa Càn cung, Hoàng hậu có một đêm không ngủ, lúc này đang ngồi trước gương thở dài.

Lý ma ma đứng bên cạnh khuyên giải, an ủi “Hoàng thượng không có nghi ngờ nương nương, sao ngài lại cảm thấy khổ sở như vậy?”

Hoàng hậu nhìn mình trong gương, nàng mới hai mươi ba tuổi, trong nhà những bình dân bách tính thì độ tuổi này đang có hài tử, quản gia, hầu hạ phu quân. Mà nàng thì có cái gì? Nàng không có gì cả, nàng không thích Hoàng thượng, Hoàng thượng cũng không thích nàng. Nàng không có hài

https://thuviensach.vn

tử, cũng rất khó có hài tử. Hoàng cung không phải nhà của nàng, nàng cai quản nơi này bởi vì nàng đã không có gì hết không thể ngay đến quyền lực nàng cũng không có. Ngoại trừ Lý ma ma chăm sóc nàng từ nhỏ thì nàng không có ai để nói chuyện cùng cả. Hoàng thượng không hoài nghi thì có sao đâu, căn bản là vì chuyện này không phải do nàng làm.

Thân phận của nàng đã quyết định rằng nàng nhất định phải sống như thế này, nhưng nàng đã sớm chán ghét mọi thứ rồi. Vì sao nàng cố gắng, đó là vì nàng muốn bảo vệ gia đình của mình. Nhưng phụ thân không nghe lời nàng, mẫu thân ở trong phủ Thừa tướng cũng quá gian nan.

Sáng nay nàng nhận được thư báo, nói qua một thời gian nữa mẫu thân sẽ tiến cung thăm nàng, tối qua trên yến tiệc xảy ra chuyện ngoài ý muốn, sáng nay đã thu được tin tức mẫu thân vào thăm, nàng chỉ muốn cười châm chọc. Nàng lo lắng một đêm, quả nhiên bọn họ không làm nàng thất vọng, thậm chí nàng còn biết phụ thân làm như vậy là vì cái gì. Cảnh cáo nàng? Uy hiếp nàng? Nếu không phải Lương chiêu viện làm chuyện ngu xuẩn, Hoàng hậu như nàng nhất định sẽ bị gánh tội danh quản lý không nghiêm. Phụ thân muốn nói với nàng, vô luận ra sao thì nàng vẫn là nữ nhi của hắn, hắn có thể để nàng làm Hoàng hậu và cũng có thể khiến nàng không còn là Hoàng hậu!

Mà thôi, phản kháng làm gì? Phụ thân đã bị quyền thế làm mờ mắt rồi, nàng không thể chỉ lo cho bản thân mình. Làm theo lời của hắn cũng không có gì không tốt, ít nhất có thể giúp mẫu thân sống tốt, tóm lại nàng sống hay chết không có gì khác nhau.

Hoàng hậu nhìn xa xăm, nghĩ tới chuyện lãnh cung càng ngày càng náo nhiệt.

Chuyện trong yến tiệc đêm nguyên tiêu, Lương chiêu viện là người trung tâm được chú ý đến, đồng tình cũng được, sung sướng khi người gặp

https://thuviensach.vn

họa cũng vậy, tóm lại nàng vào lãnh cung thời gian dài, mọi người sẽ từ từ quên nàng.

Hoa lương viện im lặng triệt để, thứ hậu cung tranh đấu chính là sủng ái và hài tử, nàng không được sủng thì không nói, đến con cũng sẽ không có được, còn cái gì mà đòi tranh đấu? Đời người ngu xuẩn một lần là chưa đủ, chỉ có ngu xuẩn bị người khác giáo huấn mới đủ, nàng chính là điển hình. Có lẽ nếu nàng không cắn chặt Tích tiệp dư không chịu buông thì Hoàng thượng sẽ thương tiếc nàng một chút, nói không chừng Tích tiệp dư còn có thể cầu xin Hoàng thượng ban cho nàng một chút ân điển. Nàng chỉ nghĩ muốn lợi dụng Tích tiệp dư lại không nghĩ đến chuyện người ta có tình nguyện để nàng lợi dụng hay không.

https://thuviensach.vn

Chương 43: Tháng Hai

Editor: Mây

Thời gian luôn vội vàng trôi qua, bất luận là vui hay buồn, mọi thứ đều sẽ bị thời gian làm cho lu mờ.

Đầu tháng hai, tuyết tan, trời đất trở nên ấm áp, hồ nước trong xanh, cây cối xanh tốt, gió xuân ôn nhu đến, thổi tan hàn ý của mùa đông trong thân thể mọi người. Tháng hai đầu xuân, đã có thể bỏ đi những chiếc áo choàng thật dày, toàn bộ hậu cung đều đang hướng về mùa xuân, bất quá gió xuân vẫn mang theo chút lạnh giá, mùa xuân vẫn đang e ấp gần xa, áo lông cáo có thể cất đi nhưng vẫn còn hơi sớm để mặc y phục mùa xuân.

Sau khi hạ triều, Thích Bạch về Vĩnh Thọ cung, lúc này Quý U cũng đã đi thỉnh an về, đang ngủ bù, hắn thấy nàng ngủ say sưa thì muốn đùa giỡn nàng, ai kêu tối qua hắn mới đòi hỏi hai lần mà nàng đã nổi cơn lười lên kiên quyết không chịu tiếp tục. Tuy sáng nay lúc nàng hầu hạ hắn đi thượng triều đã hôn hắn mãnh liệt làm hắn cao hứng một chút, nhưng vì toàn bộ tinh thần cùng thể xác chưa được thỏa mãn nên Thích Bạch muốn giáo huấn nàng một chút, bằng không về sau mọi chuyện sẽ biến thành chỉ ân ái một lần thì hắn phải làm sao!

Thích Bạch phân phó Tiểu Thịnh Tử ra ngoài điện lấy một mảnh băng nhỏ lại đây, trong hoàng cung luôn dự trữ băng để dùng cho mùa hè. Nhưng mà Thích Bạch cũng không nỡ trực tiếp đem một khối băng áp lên người nàng, hắn cầm mảnh nó trên tay, chờ nó tan ra hết, hắn lau khô đôi tay lạnh như băng của mình rồi mới lặng lẽ đi đến bên người Quý U thuận tiện đem bàn tay tiến vào trong chăn cầm nơi đẫy đà mà hắn luôn thích nhất.

https://thuviensach.vn

“A!” Một tiếng kêu thê lương vang vọng trong Vĩnh Thọ cung, Tiểu Thịnh Tử đang chờ bên ngoài đều sợ tới mức run lên một cái, Niệm Hạ thở dài, không phải là nàng không muốn giúp chủ tử, mà là nàng lực bất tòng tâm nha.

“Chàng… Chàng…” Quý U mê mang mở hai mắt, nhìn thấy vẻ mặt vô tội của Thích Bạch, cuống quýt xoa ngực, thật sự rất lạnh.

Thích Bạch nén cười, “Ta làm sao? Ta mới trở về, hơi mệt, vốn muốn cùng nàng ngủ một lát, có phải là do trên người ta quá lạnh hay không?”

Nhìn vẻ mặt Quý U đã nhu hòa trở lại, hắn nói tiếp “Ta vẫn nên đợi trên người ấm áp rồi mới đi ngủ mới phải, nàng ngủ trước đi.” Thích Bạch nói xong chuẩn bị đưa tay sờ hai má Quý U, lại dường như sợ tay mình lạnh lẽo, cuống quýt thu tay về.

Quý U nghĩ dù đã là tháng hai rồi nhưng gió vẫn thổi rất lạnh, liền vội vàng nắm tay Thích Bạch, không cho hắn rời đi, “Mệt mỏi, buồn ngủ như vậy, bởi vì ta ở trong chăn ấm áp nên không thích ứng được thôi. Chàng ngủ đi, ta xoa bóp cho chàng có được không?”

Thích Bạch nhìn Quý U kéo tay hắn không cho hắn rời đi thì vô cùng đắc ý, làm dễ dàng lộ ra dấu vết, khóe miệng hắn vừa nhếch, để Quý U kéo hắn về trên giường, sau đó Quý U liền nhào lên trên lưng hắn “Thích Bạch, chàng nghĩ ta ngây thơ như vậy sao? Lúc trời có tuyết rơi tay chàng cũng không có lạnh như vậy đâu, chàng cố ý, chàng khi dễ ta đúng không?”

Thời điểm Quý U còn đang mơ hồ thiếu chút nữa đã bị hắn lừa rồi, lúc sau nàng nắm tay hắn nói chuyện, nhìn thấy khóe miệng hắn có ý cười mới kịp phản ứng lại, mùa đông tay của hắn cũng không lạnh đến mức đó. Mấu chốt là muốn ngủ thì nằm lên giường ngủ hoặc là dùng tay lạnh lẽo sờ vào cổ vào tay nàng cũng được đi, hắn lại cầm nơi đó.

Thích Bạch không thèm để ý hỏi “Biết vì sao ta như vậy không?”

https://thuviensach.vn

Quý U thấy hắn một chút cũng không áy náy hỏi lại, nghĩ không ra là nàng chọc đến hắn lúc nào, “Bởi vì chàng vào triều, hơi mệt, lúc trở về lại thấy ta nằm ngủ như vậy nên trong lòng không thấy thoại mái sao?”

Thích Bạch nghe câu này thì vừa cảm thấy bất đắc dĩ vừa tức giận, “Mỗi ngày ta đều vào triều, đã kêu mệt lúc nào chưa, ta hận không thể đem nàng nuôi cho trắng trẻo mập mạp nữa là, có thể ăn có thể ngủ, trong lòng ta sao lại cảm thấy không thoải mái được?”

Vậy là chàng muốn đánh thức ta chứ gì, Quý U bĩu môi.

Thích Bạch không cần nhìn biểu tình của nàng cũng biết nàng đang nghĩ gì, thở dài đem Quý U đang ghé vào trên lưng hắn ôm vào lòng, một tay ôm thắt lưng nàng, một tay phóng tới nơi hắn yêu thích nhất bóp nhẹ. “Khụ… Là ta muốn nàng ghi nhớ, tối qua nàng không cho ta làm một lần nữa, hôm nay ta mới nghĩ biện pháp ép buộc nàng…”

Quý U trừng mắt kinh ngạc nhìn Thích Bạch, quả thực không ngờ tới loại lý do này mà hắn còn nghĩ ra được.

“Thích Bạch! Chàng thật ngây thơ, nếu chúng ta có hài tử, ta cảm giác hài tử sẽ hiểu chuyện hơn cả chàng nữa!”

“Hài tử thì sao chứ? Dù hắn có hiểu chuyện thì ta vẫn là phụ hoàng của hắn!”

“Hài tử sẽ không giống chàng! Chàng quá mức ngây thơ!”

“Hài tử không giống ta chẳng lẽ lại giống nàng, nàng lười như vậy…”

“Ta lười thì sao, còn hơn chàng là đại lưu manh!”

“Ta làm sao mà phụ lòng nàng được, liền lưu manh cho nàng xem.”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nói xong thì xốc chăn của Quý U lên, buông màn giường xuống, hung hăng giáo huấn nữ nhân của hắn, nàng dám coi hài tử hơn hắn. Tiểu Thịnh Tử không biết suy nghĩ của Thích Bạch, hắn mà biết thì sẽ ngửa đầu hét dài một câu "Các ngài còn chưa có hài tử đâu! Hiện tại gây sự như vậy là sao a!"

Đợi đến lúc hai người không biết xấu hổ này thức dậy thì đã đến thời điểm dùng ngọ thiện rồi. Quý U bị Thích Bạch ôm xuống giường, nàng nghĩ sau này nếu Thích Bạch đòi hỏi vào buổi tối thì nàng sẽ tuyệt không trốn tránh, không lười biếng nữa.

Hai người ngồi xuống ăn cơm, Quý U nghĩ gì đó liền nhìn Thích Bạch, Thích Bạch thấy nàng cứ nhìn hắn mà không nói lời nào thì nhíu mày, ý nàng là sao a?

Quý U suy tư một chút, hỏi hắn "Hai tháng nay chàng chỉ nghỉ tại Vĩnh Thọ cung, sẽ không có việc gì sao?"

Thích Bạch thở dài, hắn không muốn khiến nàng bận tâm những chuyện này, nhưng nàng lại quá hiểu chuyện, việc này căn bản là vấn đề nên do hắn giải quyết. Bất quá hắn đang chuẩn bị nói trước với nàng để nàng chuẩn bị tâm lý "Không sao đâu, tạm thời bọn họ đều đang an phận. Tháng 5 chuẩn bị tuyển tú, phần lớn mọi người đang chú ý đến chuyện đó, lần này nhất định sẽ có thêm người tiến cung, hiện tại trong cung không có hoàng tử nào, sẽ không thể ngăn cản được chuyện này."

Thích Bạch không nói cho Quý U nghe là có mấy đại thần trình tấu chương lên, bất quá đều bị Thích Bạch giữ lại, bọn họ mới tạm ngừng tâm tư. Các đại thần sẽ không vì trong cung có người được sủng ái mà ngừng tiến cử người khác vào cung, chuyện này liên quan đến vinh quang gia tộc, thủ đoạn củng cố quyền lực, hi sinh một nữ nhi là chuyện quá dễ dàng. Mà nhóm tú nữ cũng sẽ không ngừng tâm tư, có khối người muốn tranh đấu với người đang được sủng ái, dù không được sủng thì các nàng vào cung cũng

https://thuviensach.vn

đã trở thành người của hoàng tộc rồi, sẽ được xưng là nương nương, không có nhiều người không yêu quyền thế.

Tất nhiên Quý U biết trong cung cần có hoàng tự, tuy Mộng lương đệ có thai, nhưng mà nàng ta vẫn chưa sinh, hơn nữa không nhất định sẽ là hoàng tử.

Thích Bạch chỉ muốn cùng Quý U, hai người ở bên nhau lâu dài, còn phải có hài tử mới được. Từ trước hắn không quá để ý chuyện có con, hắn còn trẻ, chỉ cảm thấy đến thời điểm có hoàng tử kế vị là được. Chưa từng nghĩ sẽ có một ngày khó xử vì chuyện này, đã không có hoàng tự mà còn không tuyển tú, các đại thần sẽ khóc than chết tại trước Bảo Hòa điện mất, bọn họ sẽ không trách Hoàng đế, họ chỉ nói Quý U làm loạn hậu cung.

Thích Bạch ôm Quý U, vỗ nhẹ lưng nàng nói "Nàng không nên suy nghĩ bậy bạ, những chuyện này cứ giao cho ta đi, mỗi ngày nàng chỉ cần sống thật vui vẻ, hảo hảo hầu hạ ta là được. Chuyện hài tử nàng cũng không nên gấp gáp, hiện tại mà nàng có thai cũng đã không kịp rồi đúng không, còn không bằng nàng cứ dưỡng thân thể thật tốt, nàng vẫn còn là tiểu hài tử thôi. Nhưng mà gần đây trong cung có người gây khó dễ với nàng sao?"

"Đương nhiên là không có, người vốn không hợp với ta nhất là Lương chiêu viện, nàng bị chàng biếm vào lãnh cung rồi còn gì." Quý U không nói, Trần phi nói thẳng, Lục Hiền phi cũng uyển chuyển nói, làm phi tần phải nhắc nhở Hoàng thượng mưa móc quân ân, mấy phi tần khác ít nhiều gì cũng sẽ nói, nhưng mỗi lần như vậy, Quý U lại trầm mặc, giữ im lặng chờ tan cuộc liền chạy lấy người. Những điều này nàng cũng nên xử lý, không phải chỉ giao cho Thích Bạch.

Quý U ôm chặt lấy eo Thích Bạch, mấy ngày trước nàng đã từng nghĩ đến việc dùng khả sinh đan, nàng không có ý gì khác, nàng chỉ muốn có hài tử của riêng nàng và hắn. Nhưng cuối cùng nàng không dùng nó, nàng muốn mọi chuyện thuận theo tự nhiên. Thích Bạch đối xử với nàng tốt như

https://thuviensach.vn

vậy, nàng không muốn chuyện sinh con cũng lừa gạt hắn. Nàng muốn cùng hắn nghênh đón sự ngạc nhiên này.

Nói nàng ích kỷ cũng được, đối xử không công bằng với những nữ nhân khác cũng được, máu lạnh cũng không sao, hiện tại Thích Bạch nguyện ý sủng ái nàng như thế, nàng sẽ hết sức giữ gìn hạnh phúc này. Nếu có một ngày Thích Bạch mệt mỏi, oán trách, thay đổi thì nàng nhất định sẽ cảm thấy khổ sở, nhưng nàng vẫn sẽ sống thật tốt, bất quá chỉ là đổi cách sống mà thôi.

Đến khi hai người dùng xong ngọ thiện, Thích Bạch nhất định muốn bồi nàng đi dạo tiêu thực, bình thường hai người cũng cùng tản bộ nhưng chỉ ở phạm vi Vĩnh Thọ cung thôi. Quý U thấy Thích Bạch đang hướng nàng đi về phía hồ Nhật Nguyệt liền đánh động trong lòng, lúc cách hồ không còn xa nữa thì nàng nhất quyết không chịu đi tiếp, kéo tay Thích Bạch hỏi "Chúng ta đang đi đâu đây?"

Thích Bạch quay đầu nhìn nữ nhân đang lắc lắc mông túm lấy hắn, một tay hắn đưa ra kéo nàng vào ngực mình, tiếp tục đi về phía trước "Tất nhiên là đi du hồ, tuy rằng lúc này không phải là cảnh sắc đẹp nhất nhưng cũng rất đáng xem." Hồ Nhật Nguyệt là hồ lớn nhất trong hoàng cung, giữa hồ có một cái đình nhỏ, yên tĩnh mà trang nhã.

"Ta không muốn đi thuyền, nhất định sẽ bị choáng váng. Thật a!" Quý U kiên quyết không đi, ngồi xổm dưới đất không chịu tiến lên phía trước nữa.

Thích Bạch thấy Quý U giở trò lưu manh thì cảm thấy một trận bất đắc dĩ, nhìn khắp bốn phía thấy chỉ có Tiểu Thịnh Tử và Niệm Hạ ở bên cạnh còn các thị vệ đều ở xa xa hắn mới thả lỏng trong lòng. Bộ dạng này của nàng mà bị nhìn thấy thì về sau hắn với U U còn có uy nghiêm gì trong hoàng cung này nữa.

https://thuviensach.vn

“Mau đứng lên đi, sắp đến nơi rồi, ta cũng đã sắp xếp ổn thỏa hết rồi. Nàng sợ thì nói đi, còn lấy cớ choáng váng.”

“Đúng vậy, ta sợ đó, chàng đừng để ta đi thuyền mà.”

Vẻ mắt Quý U khóc không ra nước mắt, Thích Bạch nhìn nàng mà khóe miệng giật giật, hắn dùng lời này kích thích nàng, nàng mà có chút cốt khí nào thì nhất định sẽ lên thuyền. Nhưng mà thứ cốt khí này, tiếc quá, Quý U không có chút nào. Thích Bạch không nói lời nào nữa, cúi người ôm nàng vào lòng, bước về phía hồ.

Quý U thật sự rất sợ, bây giờ nàng dám tắm rửa đã là chuẩn bị tinh thần thật tốt, nàng ở dưới biển một lần, rơi vào hồ một lần, trời sinh nàng và nước quả thực xung khắc, tuy biết lần này sẽ không có gì nguy hiểm, mọi thứ đều có cung nhân xử lý nhưng nàng vẫn không muốn đi.

“Ta không đi, ta chính là không đi!” Quý U nhéo cánh tay Thích Bạch, lắc chân muốn đi xuống.

Thích Bạch không để ý đến chút khí lực ấy của nàng, hắn đoán lần trước nàng rơi vào hồ sen nên sợ hãi đôi chút, không ngờ nàng lại phản ứng mạnh mẽ như vậy. Cả đời người còn dài như vậy, không lẽ về sau nàng cứ nhìn thấy chỗ nào có nước thì liền trốn tránh sao? Trong lòng sợ hãi chứng tỏ nàng không quên được, không an tâm, mà Thích Bạch muốn giúp Quý U đối mặt để nàng quên đi.

Vốn lúc bắt đầu Thích Bạch chỉ muốn nàng đi du hồ với hắn thôi, lúc này mới phát hiện nàng sợ hãi như vậy. Thích Bạch tự trách trong lòng, sau khi nàng rơi xuống nước hắn chỉ lo lắng để ý xem thân thể nàng có bị thương hay không, chỉ lo uống thuốc để thân thể khang phục lại, lại không ngờ rằng trong lòng nàng lại sợ hãi như vậy. Nếu Quý U chỉ đơn giản là không muốn du hồ thì nhất định Thích Bạch sẽ không ép buộc nàng, nhưng

https://thuviensach.vn

hắn không thể để nàng vì lần trước rơi xuống hồ mà sau này vĩnh viễn sợ nước.

Thích Bạch kiên nhẫn dỗ dành nữ nhân đang nháo loạn này "Đừng sợ, luôn có ta bên cạnh nàng mà." Thích Bạch để yên cho Quý U nhắm mắt, đến lúc lên thuyền rồi hắn mới muốn nàng mở mắt ra nhìn xung quanh.

Mặt hồ rất yên bình, bọn họ đang ngồi trên một con thuyền nhỏ lướt trên mặt hồ, nhàn nhạt dưới ánh mặt trời, gió khẽ vờn quanh, cây cối hai bên bờ hồ bừng bừng sức sống. Chỉ có một cung nhân đứng ở đầu thuyền phụ trách việc chèo chống, Thích Bạch đứng ở sau lưng ôm lấy Quý U, làm trái tim nàng đang đập dồn dập từ từ bình tĩnh lại. Trước lúc lên thuyền nàng cảm thấy vô cùng khẩn trương, bất quá con thuyền này rất vững chãi, Thích Bạch lại ôm lấy nàng, làm nàng không còn quá sợ hãi nữa.

Thích Bạch cúi đầu, thấy Quý U đã an tâm thưởng thức cảnh vật, tuy rằng nàng vẫn nắm chặt tay hắn nhưng nhiêu đó đã khiến hắn nhẹ nhàng thở ra.

"Có phải là không đáng sợ không? Lúc nhàn rỗi ta sẽ mang nàng đến ôn tuyền học bơi, mang nàng đi học cưỡi ngựa, bắn cung có được không?" Thích Bạch muốn nàng chỉ luôn nghĩ về những điều vui vẻ.

Quý U tận lực làm cho bản thân thả lỏng, nghe Thích Bạch dụ dỗ rằng muốn dạy nàng cái này cái kia, cũng đoán được ý nghĩ của hắn.

Quý U xoay người ôm lấy Thích Bạch, mềm mại nói "Phải là chàng dạy ta, luôn ở bên cạnh ta mới được."

"Được" Thích Bạch đáp ứng.

"Vậy chàng ôm ta đi, về sau ta muốn chàng nhìn thấy hồ là có thể nhớ ngay đến bộ dáng của ta."

https://thuviensach.vn

Quý U ngửa đầu, ánh mắt chăm chú sáng lấp lánh nhìn vào mắt Thích Bạch, vẻ mặt nàng hạnh phúc, hắn không khống chế được, cúi đầu hôn lên đôi môi hấp dẫn của nàng, trong lòng lặng lẽ bỏ thêm một câu, ta cũng sẽ nhớ đến khung cảnh chúng ta hôn nhau.

https://thuviensach.vn

Chương 44: Bãi Săn

Làm Hoàng đế không dễ, quản một quốc gia cường đại thì mỗi ngày sẽ có rất nhiều chuyện cần xử lý, thượng triều, phê duyệt tấu chương, tiếp kiến các đại thần có việc cần bẩm báo, thời điểm nhàn rỗi không nhiều. Thích Bạch vội đến mức nếu đêm đã khuya quá thì hắn sẽ ngủ lại Dưỡng Tâm điện, như vậy lúc sáng sớm hắn không cần đánh thức U U của hắn dậy.

Bất quá Thích Bạch vẫn nhớ rõ hắn đã đáp ứng với nàng rằng dù bận đến mấy hắn đều về cùng nàng dùng bữa tối, dùng xong lại cùng nàng tản bộ đến Dưỡng Tâm điện, sau đó giúp nàng học bơi trong ôn tuyền.

Quý U vẻ mặt hắc tuyến nhìn Thích Bạch đang bày ra vẻ nghiêm trang, ngươi xác định là ngươi đến đây để dạy ta học bơi sao? Trong chốc lát hắn lại ôm nàng không chịu buông, một hồi thân thiết chỗ này, sờ nơi này, chạm nơi kia. Nàng liền phản đối muốn tự mình bơi, trong ôn tuyền nàng không sợ, chẳng qua chỉ là bơi không tốt mà thôi. Thích Bạch ho một tiếng, hắn và nàng hảo hảo thân cận như vậy, Quý U gần như không mặc gì trước mặt hắn, hắn chịu nổi mới kỳ quái đó, nhìn vẻ mặt không tin của Quý U, hắn đành nói “Nhanh lên, nàng còn không lo dụng tâm học bơi đi.”

Quý U đành sửa lại tư thế, Thích Bạch nắm eo nàng, giúp nàng bơi về phía trước. Quý U giữ thăng bằng không tốt, chỉ một lát đã có dấu hiệu chìm xuống, Thích Bạch vẫn không buông nàng ra. Tuy Quý U có biết bơi một chút nhưng mà chỉ là chút da lông, học nửa ngày cũng không tiến bộ gì, Quý U nhìn về phía Thích Bạch, phát hiện Thích Bạch không có chút mất kiên nhẫn nào “Chàng không cảm thấy ta quá ngu ngốc sao?”

https://thuviensach.vn

Bộ dáng Quý U đỏ mặt, Thích Bạch đem tóc nàng vén ra sau tai, mặt không chút thay đổi nói "Chẳng lẽ ta chưa nói là nàng rất ngốc sao?"

Quý U tức giận hừ một tiếng "Cho nên chàng không mất kiên nhẫn là bởi vì cảm thấy là ta chắc chắn sẽ không học được đúng không?"

"Kỳ thật là ta không có hấp tấp muốn nàng lập tức học được, nếu muốn nàng học nhanh một chút thì ta chỉ cần buông tay ra là được rồi, chúng ta chậm rãi học mới tốt, không bao giờ ta thấy nàng phiền đâu." Thích Bạch rất ít khi giải thích như lúc này.

Vừa dứt lời hắn đã thấy Quý U tiến lên nắm lấy tay hắn, muốn đi ra ngoài. "Nói thẳng ra là chàng đau lòng, sợ ta bị sặc nước nên mới không thả ra, chàng không được tự nhiên như vậy làm gì, nếu không gấp thì từ từ học, chúng ta về Vĩnh Thọ cung ân ái thì tốt hơn."

Thích Bạch liền bật cười, cái miệng nhỏ nhắn của nàng, từ nào không nên nói nàng đều đã nói hết rồi. Thích Bạch tùy ý nàng kéo hắn đi, nhưng mà không trở về Vĩnh Thọ cung, tuy hắn biết Quý U muốn về, vì sợ ngày mai tỉnh dậy có người nói nàng không tuân thủ quy củ. Nhưng tóc hai người còn ướt, Thích Bạch sợ Quý U bị cảm lạnh, vẫn là nên lau tóc ở Dưỡng Tâm điện đã, lát sau lại đi. Nhưng mà Quý U đợi không được…

--- ------ ----Ta là Hoàng đế một đêm nhộn nhạo---- ------ -----

Ngày hôm đó là một ngày ấm áp đầu tiên từ lúc tháng hai tới, Thích Bạch hạ triều thì thấy Quý U vẫn đang nằm ngủ say sưa. Hắn liền nhẹ nhàng đi đến bên giường, nắm mũi nàng, nhìn nàng thở không thoải mái liền há miệng, Thích Bạch cúi đầu ngậm lấy đầu lưỡi nàng. Quý U nhíu nhíu mày mở mắt ra thì nhìn thấy khuôn mặt Thích Bạch đang mê đắm hôn nàng, nàng liền thấy bất đắc dĩ, gần đây người này ở phương diện đánh thức nàng vô cùng cố chấp, nhưng cũng vì gần đây nàng đặc biệt thích ngủ nha.

https://thuviensach.vn

Quý U đẩy Thích Bạch ra, bởi vì vừa tỉnh nên âm thanh có chút giống tiểu hài tử "Lại đánh thức ta, tối qua ta luôn theo ý chàng mà." Nói xong nàng liền lật người muốn ngủ tiếp.

Thích Bạch nghĩ nghĩ, nàng theo ý ta lúc nào, mới hai lần đã ngủ rồi, hắn còn chưa nói đâu. Vạch chăn Quý U ra, Thích Bạch dỗ dành nàng "Không có việc gì thì ta đánh thức nàng làm gì, hôm này tiết trời ấm áp, ta mang nàng đi săn."

Quý U muốn đi, nhưng lại không muốn đứng lên, đoạt lại chăn, cũng lười mở mắt "Tiết trời về sau sẽ càng lúc càng ấm, lúc đó chàng lại mang ta đi."

Thích Bạch quả thực muốn ăn luôn nàng, càng lúc càng lười mà. "Thật vất vả mới được nhàn rỗi để mang nàng đi, nàng mau ngoan ngoãn đi, lỡ đâu lần sau nàng muốn đi mà ta lại bận thì sao?" Nói xong hắn vén chăn lên, ôm Quý U, mặc yếm, mặc trung y cho nàng. Nhìn nàng tóc mai như mây, vài sợi rũ lên hai má trắng hồng, bộ dạng biếng nhác mảnh mai, quyến rũ đến tận xương, Thích Bạch uy hiếp bên tai nàng "Không đi cũng được, vậy chúng ta liền ở trên giường đi, cái này ta rất thích."

Quý U nghĩ nghĩ, cả hai đều là không thể ngủ được, vậy thì đi thôi, nàng tựa đầu vào vai Thích Bạch, để yên cho hắn giúp nàng mặc y phục.

Thích Bạch vừa cười vừa giúp nàng mặc xong y phục, hai người ăn sáng xong mới đi về phía bãi săn.

Bãi săn trong hoàng cung không tính là quá lớn, sở dĩ gọi là bãi săn vì nơi này là nơi dùng để học cưỡi ngựa, bắn cung và có một nơi khu săn bắn nhỏ, có thỏ cùng bồ câu để luyện tập bắn cung.

Có bốn bãi săn bắn hoàng gia, tái ngoại có ba cái, một cái ở phụ cận kinh đô. Động vật trong bãi săn có quan viên chuyên môn phụ trách, một là bảo hộ động vật, hai là chuyên tiến cống động thực vật quý hiếm vào cung.

https://thuviensach.vn

Mùa xuân là thời điểm vạn vật sinh sản, hoàng thất sẽ không săn bắn, chỉ có vào mùa thu động vật hoạt động thường xuyên, hành động chậm chạp thì mới cử hành hoạt động săn bắn.

Bãi săn trong hoàng cung là nơi Hoàng thượng ít khi dùng tới, đương nhiên lúc còn là Thái tử thì Hoàng thượng cũng tập cưỡi ngựa, bắn cung ở đây. Các hoạt động hoàng thất cũng được tổ chức ở trong này, nơi này có giáo tập sư phụ, có thị vệ chuyên môn trông coi bảo mã. Không có văn bản chính thức nào cấm phi tần đến đây, nhưng chung quy lại thì nơi này vẫn là nơi ít hoạt động nhất trong cung.

Thời điểm Quý U và Thích Bạch đến đây thì thấy Tình quý tần, Vũ thục nghi và Sơ uyển dung, nàng có chút kinh ngạc, Thích Bạch thì nhíu mày lại.

Ba người Tình quý tần thỉnh an Hoàng hậu xong thì cùng đến đây luyện tập chơi mã cầu, trung tuần tháng ba chính là thời gian hoàng thất tổ chức đấu mã cầu, nếu tham gia thì nên sớm luyện tập, không lấy được lòng của Hoàng thượng thì cũng thôi đi, nếu bị bêu xấu trước mặt mọi người thì chắc cả năm đều phải ngốc ở trong phòng, không dám nghĩ đến việc đi ra ngoài. Đây là lần đầu tiên Tình quý tần tham gia, Vũ thục nghi thì không phải, phụ thân nàng là một võ quan, nàng từ nhỏ mưa dầm thấm đất, cũng thành một người có tính tình không chịu ngồi yên một chỗ, cưỡi ngựa bắn tên đều đã học qua. Sơ uyển dung thì nghĩ tương đối đơn giản, người tham gia đều được ban thưởng, còn có thể lộ mặt ở trước mặt Hoàng thượng, có thể may mắn được tấn thăng thì càng tốt.

Cứ như vậy, ba người mặc dù có tâm tư bất đồng, nhưng đều muốn tham gia đấu mã cầu nên cùng đi với nhau.

Thời điểm ba người nhìn thấy Hoàng thượng và Tích tiệp dư đến bãi săn thì có chút không dám tin, bởi vì cách khá xa, nên ba người họ không có xuống ngựa, mà cưỡi ngựa đi đến. Vũ thục nghi cũng Tình quý tần rất thuần thục, tư thái cưỡi ngựa ưu nhã, tà váy múa trong gió, làm thành một vẻ

https://thuviensach.vn

“Uyển chuyển như nhạn múa, vùn vụt như rồng bay”. Sơ uyển dung tuy rằng không tệ, nhưng mà so sánh với hai người này thì quả thực có thể phân ra cao thấp.

Khi còn cách mười trượng, ba người họ tung người xuống ngựa, rất sạch sẽ lưu loát, sau đó tươi cười tự nhiên đi đến trước mặt Thích Bạch thỉnh an. Quý U lên tiếng hỏi thăm sức khỏe Tình quý tần cùng Vũ thục nghi, còn Sơ uyển dung thì cần phải hành lễ với Quý U mới đúng.

“Hoàng thượng, ngài cũng mang Tích muội muội đến đây cưỡi ngựa sao? Thần thiếp cùng hai vị đây vừa cáo biệt Hoàng hậu nương nương đã đến đây luyện tập để chuẩn bị cho trận đấu mã cầu vào tháng sau.” Vũ thục nghi lên tiếng trước, dù sao thì phần vị của nàng là cao nhất.

“Ân”

Tình quý tần thấy Hoàng thượng không có ý nói tiếp thì tiếp lời “Tích muội muội cưỡi ngựa sao? Có hứng thú cùng bọn tỷ tham gia đấu mã cầu không?” Kiếp trước Tình quý tần không có cưỡi ngựa, thời điểm nàng trùng sinh là lúc vừa tiến cung, sau đó thường xuyên đến đây luyện tập. Nàng thật sự muốn Tích tiệp dư tham gia đấu mã cầu, nàng muốn biết khi Tích tiệp dư chống lại nữ nhân kia thì Hoàng thượng sẽ làm thế nào.

“Muội muội chưa học được một chút nào, vừa rồi thấy tỷ tỷ cưỡi ngựa thật là tốt, làm người khác hâm mộ, muội muội không nên ra sân cản trở mọi người.” Nói đến phần sau Quý U cũng cười cười với Tình quý tần, nàng trùng sinh mấy đời rồi nhưng chưa từng học qua cái này, nàng còn rất sợ sẽ bị ngã xuống.

“Tích tỷ tỷ, lúc mới bắt đầu muội cũng rất sợ, cứ luyện thì sẽ tốt thôi.” Sơ uyển dung từ lúc Quý U được sủng ái vẫn chưa nói chuyện với nàng lần nào, lần này mở miệng nói chuyện trong lòng cũng cảm thấy thấp thỏm, sợ Quý U không cho nàng chút thể diện nào.

https://thuviensach.vn

“Rất đơn giản, ngươi muốn học thì tỷ tỷ dạy ngươi.” Vũ thục nghi hợp thời lên tiếng, “Từ nhỏ tỷ tỷ đã thích cái này, nhất định là có thể dạy ngươi thật tốt.”

Nàng đặt tầm mắt lên người Hoàng thượng, phát hiện Hoàng thượng không nhìn nàng, nàng đối với kỵ xạ rất có lòng tin, tại hoàng cung nàng nhất định đứng đầu, chỉ có nàng mới có thể bồi Hoàng thượng cùng nhau hưởng thụ lạc thú cưỡi ngựa thôi, đúng không?

Thích Bạch thấy bộ dáng do dự của Quý U liền nắm lấy tay nàng, nói với ba người Vũ thục nghi “Trẫm dạy nàng” sau đó mang Quý U đi chọn một con ngựa có tính tình dịu ngoan.

Quý U không lo Thích Bạch không chịu dạy nàng, chỉ là nàng có chút sợ hãi với việc cưỡi ngựa, nhìn hắn chọn cho nàng con ngựa cao lớn như vậy, Quý U dùng đôi mắt nhỏ u oán liếc Thích Bạch. Với tính tình của Quý U lúc bình thường sẽ không sợ này sợ kia, nhưng hôm nay nàng nhìn thấy con ngựa này thì trong lòng thót một cái.

Thích Bạch thở dài “Đừng sợ, ta ôm nàng mà.” Bọn họ cùng nhau cưỡi ngựa thì làm sao mà chọn ngựa nhỏ được? Thích Bạch không thể chịu nổi khi nghĩ đến chuyện bọn thị vệ ở xung quanh nhìn Hoàng thượng anh minh thần võ ôm Tích tiệp dư ngồi lên một con lừa!

Quý U cũng suy nghĩ, đúng là hai người không thể ngồi lên cùng một con ngựa nhỏ, quá đáng thương cho con ngựa đó rồi.

Thích Bạch phi thân lên ngựa trước, bởi vì đi cưỡi ngựa nên hắn không mặc long bào mà chỉ mặc một bộ y phục màu tím, cưỡi một con hắc mã, không thể tiêu sái hơn được nữa, làm Quý U nhìn đến không chớp mắt “Thật khí phách, chàng nhất định là người soái nhất Hoàng La!”

Thích Bạch mặt đầy hắc tuyến, chỉ là lên ngựa mà nàng đã khen hắn thành ra như vậy. Hắn cúi người nhìn nữ nhân đang ngước mắt nhìn lên,

https://thuviensach.vn

trắng trắng nộn nộn, còn lộ vẻ nhỏ xinh mê người.

Thích Bạch đưa tay, nhẹ nhàng ôm Quý U lên ngựa, để nàng ngồi trước người hắn, đem dây cương đặt vào tay nàng "Trước cứ đi chậm một chút, nàng đừng sợ."

Thích Bạch muốn để Quý U nhàn nhã đi bộ trước đã, nhưng mà đi chưa được mấy bước, Quý U vẻ mặt tái nhợt, quay đầu nói với Thích Bạch "Ngồi trên ngựa rất cao, ta nhìn xuống phía dưới liền cảm thấy choáng váng, không cưỡi nữa có được không?"

Thích Bạch nghe đến đây thì nhanh chóng dừng lại, nhảy xuống ngựa, vươn tay ôm Quý U vào lòng, sợ nàng khó chịu thêm.

Quý U đứng trên mặt đất, lung lay một chút, nói "Không biết vì sao, ngực rất khó chịu, có phải vì ngủ không đủ hay không?"

Thích Bạch làm sao dám ngốc yên một chỗ nữa, nhanh chóng phái Tiểu Thịnh Tử chuẩn bị ngự liễn, hơn nữa còn phái người gọi thái y đến chờ sẵn ở Vĩnh Thọ cung.

Ba người Vũ thục nghi đang cưỡi ngựa từ từ chờ Hoàng thượng cùng Tích tiệp dư, kết quả vừa thấy bọn họ chậm rãi cưỡi ngựa, còn chưa được mấy bước liền ngừng, sau đó Hoàng thượng liền nửa ôm Tích tiệp dư rời khỏi bãi săn.

Ba người ta nhìn ngươi, ngươi nhìn ta, không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Tích tiệp dư là bị say…ngựa hay sao?

https://thuviensach.vn

Chương 45: Mang Thai

Thích Bạch không còn tâm trạng để ý đến những người không liên quan, hắn muốn ôm Quý U đi, lại sợ nàng khó chịu, đành phải đỡ nàng như vậy.

"Chàng ôm ta đi có được không, ta càng lúc càng không có…" Hai từ "sức lực" còn chưa nói ra, cả người nàng đã mềm nhũn, bả vai bị Thích Bạch nắm giữ liền hạ xuống, Thích Bạch cuống quýt nắm chặt bả vai nàng mới giữ được nàng không bị té xuống.

"U U, U U!" Thích Bạch luống cuống, nhìn thấy nàng đang nằm trong ngực hắn, nhắm chặt hai mắt, không có chút phản ứng nào đối với lời hắn nói, hắn vội vàng ôm nàng bước nhanh về Vĩnh Thọ cung.

"Hoàng thượng, ngài dùng ngự liễn đi, như vậy sẽ ổn hơn, nương nương sẽ thoải mái hơn nhiều." Tiểu Thịnh Tử không nói những lời này, ngài hoảng loạn đến mức đôi tay run rẩy, sẽ không giữ được Tích tiệp dư, bãi săn cách Vĩnh Thọ cung cũng không gần, nửa đường nương nương bị ngài làm ngã thì biết làm sao.

Gặp phải Tích tiệp dư nương nương, Hoàng thượng không còn tỉnh táo nữa. Tiểu Thịnh Tử cũng thực tâm lo lắng, Tích tiệp dư là người nhân hậu, tính tình vui vẻ, trước nay không hề tự cao tự đại, có chuyện nhỏ cũng không truy cứu, rất ít người không thích nương nương.

Thích Bạch ôm Quý U lên ngự liễn, thúc giục nhanh chóng, chính hắn thì ôm nàng, nói bên tai nàng, không ngừng nói tất cả là do hắn không tốt. Tiểu Thịnh Tử đi ở phía ngoài nghe được, trong mắt đã đầy nước mắt, Tích chủ tử đừng nên xảy ra việc gì.

https://thuviensach.vn

Đoàn người Hoàng thượng vừa đến bên ngoài Vĩnh Thọ cung thì đã có Đỗ thái y cùng Trương thái y chờ sẵn, vừa nghe là Tích tiệp dư nương nương thì hai người này đã vội vàng chạy tới, tuy không phải là toàn bộ thái y viện, nhưng hai người lợi hại nhất đã ở đây rồi.

Thời điểm Niệm Hạ nhìn thấy hai vị thái y đến thì không biết xảy ra chuyện gì, không phải là chủ tử đã theo Hoàng thượng đến bãi săn sao? Bởi vì Quý U không để Niệm Hạ cùng Xuân Thúy đi theo cho nên các nàng không biết chủ tử xảy ra chuyện gì. Bất quá nhìn thấy Hoàng thượng ôm chủ tử từ ngự liễn đi xuống, liền cuống quýt quỳ xuống thỉnh an, Thích Bạch không cúi xuống nhìn, ôm Quý U, trực tiếp đá văng cửa điện, bước nhanh vào nội thất, đặt nàng lên giường.

Đỗ thái y và Trương thái y theo sát phía sau, nhìn Hoàng thượng sắc mặt nặng nề trong lòng thầm cầu mong Tích tiệp dư trăm vạn ngàn vạn đừng xảy ra việc gì. Hai người buông hòm thuốc trên tay xuống, hành lễ với Hoàng thượng rồi mới đến bên giường bắt mạch cho Tích tiệp dư.

Đỗ thái y tiến lên trước bắt mạch, liên tục ba lần mới nhẹ nhàng thở ra, đổi cho Trương thái y bắt mạch. Trương thái y cũng tĩnh tâm nắm cổ tay Quý U, cùng Đỗ thái y trao đổi ánh mắt vài lần, cuối cùng đạt chung quan điểm.

Thích Bạch vừa muốn răn dạy thì Đỗ thái y đã lên tiếng “Mạch tượng Tích tiệp dư nương nương lưu loát, khéo đưa đẩy như châu tròn, đây là hoạt mạch. Chúc mừng Hoàng thượng, nương nương đã mang thai. Chỉ là do quá ít tháng, mạch không dễ phát hiện nên thần và Trương thái y mới lặp lại xác nhận vài lần. Nếu muốn xác định chắc chắn hơn thì vẫn nên xem thử nguyệt sự tháng này của nương nương có bị chậm lại hay không.”

Vừa hơn một tháng rất khó phát hiện được, Đỗ thái y và Trương thái y được coi như nhân tài kiệt xuất, mà còn muốn tĩnh tâm chuẩn đoán. Muốn xác nhận thì nên đợi xem nguyệt sự của Tích tiệp dư có chậm không. Mấu

https://thuviensach.vn

chốt là Đỗ thái y hết sức bội phục Tích tiệp dư nương nương, bất luận là bệnh lớn bệnh nhỏ gì, chỉ cần ở trên người nàng thì đều là quan trọng nhất.

"Nguyệt sự của Tích tiệp dư là mùng chín, nay đã là mười ba, trễ ba ngày." Thích Bạch vẫn nhớ chuyện nguyệt sự của Quý U, tháng trước hắn không cho nàng ăn đồ bậy bạ, còn chuyện chậm trễ hắn không để ý lắm, chung quy cũng do thái y từng nói nguyệt sự có chậm vài ngày cũng không sao.

Nếu lời này do cung nữ bên người Tích tiệp dư nương nương nói thì các thái y sẽ cảm thấy bình thường. Nhưng lời này lại xuất phát từ thân hình uy vũ dũng mãnh, biểu tình băng lạnh như sương của Hoàng thượng, không chỉ có thái y, các cung nhân phục vụ trong điện đều có vẻ mặt kinh ngạc. Ngược lại thì Tiểu Thịnh Tử không có cảm giác gì khác lạ lắm, việc Tích tiệp dư mang thai làm hắn yên tâm đôi chút.

Tiểu Thịnh Tử có chút khinh bỉ bộ dáng kinh ngạc của những người này, họ mà biết hai ngài ấy ở trong Dưỡng Tâm điện như thế nào thì chắc họ sẽ điên luôn mất.

"Nếu vậy, thần có thể chắc chắn Tích tiệp dư đã mang thai." Tuy Đỗ thái y đã xác định, nhưng nghe được lời nói của Hoàng thượng thì hắn mới dám nói ra.

Thích Bạch nghe Quý U hoài thai thì kinh hỉ, bất an, chua xót đều có, tóm lại là ngũ vị tạp trần, bất quá trên mặt hắn không hiện ra chút nào, hắn nhẹ nhàng ngồi xuống bên người Quý U, đem chăn đắp lại cho nàng, mới quay đầu nhìn hai thái y "Vì sao Tích tiệp dư lại bị ngất xỉu?"

Đỗ thái y nhìn Trương thái y, Trương thái y thầm hận Đỗ thái y khi dễ hậu bối, nhưng vẫn đứng ra nói "Bào thai vừa được hình thành, tức ngực, khó thở, choáng váng, nôn mửa, hôn mê đều là bình thường. Thân thể Tích tiệp dư nương nương khỏe mạnh, sở dĩ bệnh trạng rõ rệt là do gần đây

https://thuviensach.vn

chuyện phòng the quá mức kịch liệt, hai là nghỉ ngơi không đủ hơn nữa cảm xúc lại khẩn trương. Nương nương chỉ cần chú ý nghỉ ngơi, cũng chưa nên dùng thuốc dưỡng thai, dù sao thuốc có ba phần độc, nếu không cần thiết thì không dùng cũng tốt."

Thích Bạch nghe câu trước thì xấu hổ một trận, nghe câu sau liền gật đầu một cái. Không phải hắn dỗ Quý U nên mới nói không vội có hài tử, hắn thật sự muốn Quý U lớn hơn một chút mới có con, lại luyến tiếc cho nàng uống thuốc, nên để mọi chuyện thuận theo tự nhiên. Hắn còn đang may mắn hai ngày nay nàng luôn ngủ lúc ân ái, hắn không ngừng lại nổi, không ngờ nhanh như vậy mà nàng đã mang thai, hắn mừng vì nàng hoài thai, bất an không biết Quý U có chịu nổi không, chua xót vì cảm thấy nếu hắn không bắt nàng đi cưỡi ngựa thì nàng sẽ không bị ngất xỉu, lại hạnh phúc đến mức hận không thể nhanh chóng ôm lấy Quý U nói cho nàng biết tin tức này. Tâm tình phiền muộn cuồn cuộn không thể nào bình tĩnh được.

Thái y nhìn Hoàng thượng chỉ chăm chú ngắm Tích tiệp dư, không chuẩn cho bọn họ lui ra nên cũng không dám động, liền im lặng chờ Hoàng thượng nhớ đến họ.

"Cung nhân phục vụ đều lui xuống đi, thái y đi theo Tiểu Thịnh Tử đến thiên điện viết những chuyện cần chú ý lúc mang thai." Mọi người biết được tâm tư của Hoàng thượng, lặng lẽ hành lễ rồi lui xuống, không dám quấy rầy Tích tiệp dư nghỉ ngơi.

Thích Bạch hôn lên trán Quý U, vốn muốn bồi nàng một chút nhưng vẫn không yên lòng đi về phía thiên điện, nhìn bọn họ viết, cái gì không hiểu thì còn hỏi được một chút.

Các thái y nghiêm túc viết xong đưa cho Tiểu Thịnh Tử để Hoàng thượng xem qua, Thích Bạch nhìn những từ viết trên tờ giấy cũng không thấy phiền, ánh mắt dừng lại ở dòng chữ, trước và sau ba tháng mang thai cấm chuyện phòng the, sau đó lại nhìn xuống dưới, thấy không thiếu thứ gì

https://thuviensach.vn

thì mới gật đầu, phân phó thái y cứ cách ba ngày lại đến chẩn mạch cho Quý U một lần.

Lúc Thích Bạch trở lại Quý U đã tỉnh rồi, nhìn thấy hắn nàng liền bĩu môi.

Thích Bạch cuống quýt đi tới "Nàng sao vậy, lại không thoải mái sao?"

"Người ta là do vừa tỉnh đã không thấy chàng nên mất hứng." Quý U nói xong liền vén chăn ra muốn nhào lên người Thích Bạch.

Làm Thích Bạch sợ tới mức vội vàng ôm nàng vào lòng, nhẹ nhàng thở ra, rồi trách mắng "Thành thật chút đi, nàng sắp có hài tử rồi mà còn không chịu trưởng thành."

Quý U ngẩn người, một lát mới giật mình ngẩng đầu nhìn Thích Bạch "Hài tử? Ai có hài tử?"

Bộ dáng ngốc nghếch của Quý U làm cho tâm tình nãy giờ vẫn buộc chặt của Thích Bạch thả lỏng hơn một chút, đem nàng nhẹ nhàng đặt lên giường, mới trả lời "Là hài tử của chúng ta, nàng sắp làm mẫu thân rồi."

Vừa nói xong đã thấy Quý Uhơi giương cái miệng nhỏ nhắn lên, vươn tay sờ bụng, ngẩng đầu nhìn Thích Bạch rồi lại cúi xuống nhìn cái bụng một chút, kích động nhéo vào tay hắn, hô lên "Không phải ta đang nằm mơ chứ!"

Thích Bạch nhìn nàng nhéo tay hắn, khóe miệng hơi cong lên, hắn hôn lên tay nàng, môi lại rơi lên bụng nàng "Bảo bảo, ta là phụ hoàng, cái nữ nhân ngốc nghếch này chính là mẫu thân của ngươi đó."

Quý U phồng miệng "Không cho chàng nói như vậy, chàng như vậy sẽ dạy hư bảo bảo."

https://thuviensach.vn

Tay Quý U nhẹ nhàng vỗ về lên bụng “Ta là mẫu thân con, cái miệng xấu xa này là phụ hoàng của con, nhưng mà con không cần sợ hắn, hắn rất yêu thương mẫu thân của con nha, cũng sẽ rất yêu thương con.”

Thích Bạch nhìn Quý U ôn nhu như nước, trong lòng liền mềm xuống, nói theo nàng “Ta là phụ hoàng của con, không chuẩn cho con khi dễ mẫu thân, bằng không phụ hoàng tuyệt đối sẽ giáo huấn con đó…”

Lời còn chưa nói hết liền bị cái miệng nhỏ nhắn của Quý U chặn lại, Thích Bạch đang muốn thân thiết với nàng kết quả tiểu nữ nhân này lại đẩy hắn ra.

“Không được nói như vậy, phải ôn nhu chút nữa.” Quý U nghe hắn nói thì không bằng lòng, nào có ai nói lời chào hỏi như vậy chứ.

“Được rồi, nàng muốn ta nói như thế nào thì mới gọi là ôn nhu?” Thích Bạch thầm nghĩ, hài tử còn chưa sinh ra mà đã có xu thế vượt mặt hắn, thập phần không ổn.

Quý U dùng ánh mắt bất trị nhìn Thích Bạch, bắt lấy tay hắn đặt lên bụng nàng “Đây là phụ hoàng của con, hắn vô cùng yêu con, chờ đợi con sinh ra, vừa rồi là đùa giỡn với con thôi, trước giờ hắn không có nói đùa, nên một chút cũng không buồn cười đúng không? Nhưng con đừng trách hắn, hãy yêu hắn nhé, cùng mẫu thân yêu phụ hoàng đến cuối đời!”

Trong lòng Thích Bạch cảm động, ôm Quý U. Quý U không khống chế được kích động trong lòng, nàng cảm kích ông trời đã cho nàng đi đến nơi này, cảm kích vì đã cho nàng gặp được Thích Bạch, cảm kích làm cho nàng có được hài tử của mình.

“Chàng thích nhi tử hay là nữ nhi?” Quý U vô cùng hưng phấn, đây là vấn đề tất yếu mà mấy cặp tình nhân sau khi có hài tử luôn luôn bàn đến.

https://thuviensach.vn

“Theo lý mà nói, sinh nhi tử có thể giải quyết được rất nhiều chuyện, nhưng mà ta lại thích nữ nhi hơn.” Thích Bạch suy nghĩ rồi quyết định ăn ngay nói thật. Có nhi tử mới ngăn được miệng của các đại thần, còn có thể cho Quý U được một phân vị cao hơn, hơn nữa có thể khiến trong lòng nàng an ổn hơn đôi chút.

Bất quá hắn thích nữ nhi, nữ nhi nhất định sẽ giống U U, sẽ giống như là hắn nhìn U U lớn lên, khi nhỏ nàng nhất định là rất khả ái, là một tiểu hài tử ngốc, ngẫm lại thật thú vị nha. Còn nhi tử, Thích Bạch không thích Quý U để ý một nam nhân khác, khụ, cho dù đó có là con của hắn đi chăng nữa.

Quý U bĩu môi “Sao chàng có thể nói như vậy, nhi tử sẽ rất thương tâm.”

Thích Bạch dỗ nàng “Vậy ta thích nhi tử.”

“Ô ô, đáng thương cho nữ nhi của ta.”

“Chỉ cần là nàng sinh thì ta đều thích hết.” Thích Bạch nói xong câu này nghĩ rằng nói thế này thì mọi chuyện đều ổn thỏa đi.

Nào ngờ nàng còn ngang bướng “Chàng nói cho có lệ chứ gì, chàng thích nữ nhi mà.”

Thích Bạch hôn lên miệng nàng, nói một câu “Ta thích nàng nhất” nuốt hết những lời của nàng tại đôi môi đang triền miên của hai người.

https://thuviensach.vn

Chương 46: Bối Rối

Thích Bạch nhìn Quý U đang muốn đứng lên hầu hạ hắn thượng triều thì vội vã đem nàng nhét vào trong chăn "Nàng đừng dọa ta, nghỉ ngơi thật tốt, bằng không sau này ta sẽ ở lại Dưỡng Tâm điện ngủ." Thấy Quý U bĩu môi bất mãn, hắn lại dỗ dành nói "Thái y nói, ba tháng đầu mang thai phải hảo hảo dưỡng thai, nàng cũng muốn bảo bảo lớn lên thật khỏe mạnh đúng không? Nàng đau lòng vì ta, ta lại càng đau lòng cho nàng và hài tử của chúng ta."

Quý U miễn cưỡng gật đầu, Thích Bạch liền gọi Tiểu Thịnh Tử tiến vào, sợ nàng đổi ý. Vốn Tiểu Thịnh Tử cũng đang lo lắng Hoàng thượng để cho Tích chủ tử hầu hạ, lúc tiến vào nhìn thấy Tích chủ tử nằm trên giường mới cảm thấy an tâm, vừa thầm mắng bản thân nghĩ nhiều rồi, ở phương diện chiếu cố Tích chủ tử, Hoàng thượng chu đáo hơn bất cứ người nào.

Cung nhân phụ trách đem đồ rửa mặt chải đầu lên, Thích Bạch không để cho bọn họ hầu hạ, tự mình chải đầu rửa mặt, mặc y phục, long bào.

Nhìn tiểu nữ nhân đang yên lặng nằm trên giường ngắm hắn, Thích Bạch liền đi tới bên giường dặn dò "Ta đã phái người báo cho Hoàng hậu, nàng không cần đi Thừa Càn cung thỉnh an nữa, nàng cứ nuôi bản thân thật tốt, trở nên trắng trẻo mập mạp cho ta. Lúc nào hết bận ta sẽ về với nàng, cả ta và nàng đều không có kinh nghiệm, cung nữ bên người nàng cũng không hiểu rõ, ta sẽ phái một ma ma đến đây, không rõ chuyện gì thì nàng cứ hỏi nàng ta. Thân thể không thoải mái thì phải nói với ta, cũng lập tức sai người gọi thái y tới, ta đã lệnh cho thái y, ba ngày đến bắt mạch cho nàng một lần…"

https://thuviensach.vn

Quý U thấy Thích Bạch trở thành một đế vương dong dài thì cười vui vẻ, lười biếng duỗi tay muốn được hắn ôm, thành công cắt đứt những lời còn chưa nói xong của Thích Bạch.

Thích Bạch cúi người ôm Quý U, oán thầm một câu nàng không có lương tâm, ta đây dong dài là vì ai chứ. Quý U hôn lên hai má của hắn, ghé vào bên tai hắn nói "Ta biết rồi, ta sẽ ngoan ngoãn chiếu cố bản thân, chiếu cố bảo bảo của chúng ta, ngoan ngoãn nằm nhớ chàng, chàng nhanh thượng triều đi, ta mệt rồi, chàng lại hôn ta đi…"

Thanh âm của nàng nhỏ dần rồi biến mất, Quý U đã chịu không nổi nằm ngủ rồi, Thích Bạch đau lòng nàng, cúi xuống hôn nàng vài cái rồi mới bước đi.

Hôm qua Thích Bạch nói muốn tấn thăng cho Quý U thành chính nhị phẩm quý cơ, nhưng Quý U nói nàng mới tấn thăng sáu cấp đã là quá đáng rồi. Hơn nữa lúc Hoa lương viện và Mộng lương đệ có thai cũng chỉ được thăng một cấp, Thích Bạch như vậy là quá thiên vị.

Quý U cảm thấy bây giờ phần vị là không quá quan trọng với nàng, nhiều một chuyện chi bằng bớt một chuyện, chỉ cần có Thích Bạch ở bên là quá đủ rồi. Tuy Thích Bạch bị Quý U thuyết phục, nhưng đáy lòng hắn vẫn để ý chuyện này, hắn muốn phong nàng làm phi, sau này đã nhượng bộ phong nàng làm quý cơ rồi, vậy mà nàng vẫn còn ngại như vậy là quá cao. Thích Bạch thở dài, mà thôi, chờ nàng sinh hạ hài tử thì hắn sẽ danh chính ngôn thuận phong nàng làm phi, đến lúc đó, đừng mong ai ngăn cản được hắn.

Về phần tại sao không giấu chuyện nàng mang thai là vì Thích Bạch cảm thấy không có gì quan trọng. Mùa xuân đến rất nhanh, trong cung sẽ tổ chức các loại hoạt động, chơi mã cầu, ngắm hoa, thưởng trà, tuyển tú,… Các phi tần khác cũng bắt đầu có hành động, nói cho cả hậu cung biết Quý

https://thuviensach.vn

U có thai, để các nàng không có chuyện gì thì đừng đến quấy rầy U U của hắn.

Mà Quý U cũng có thể an nhàn ở Vĩnh Thọ cung dưỡng thai, những tháng đầu mang thai có triệu chứng rõ rệt nhất, choáng váng, mệt mỏi, ham ngủ, bụng chướng,… Nghĩ tới những thứ thái y viết, Thích Bạch liền đau lòng không thôi, làm sao mà dám để Quý U dậy sớm mỗi ngày để đi thỉnh an.

Tiểu Thịnh Tử thấy Hoàng thượng đi đường mà vẫn còn chau mày, biết rõ đây là Hoàng thượng không yên lòng vì Tích chủ tử, nhưng mà nữ nhân nào mang thai cũng đều sẽ như vậy, ngài có gấp gáp thế nào thì cũng không giúp được gì mà!

Hôm nay không khí trong Thừa Càn cung vô cùng quỷ dị, lúc mới bắt đầu chỉ còn thiếu Tích tiệp dư chưa tới thì các phi tần đều có chút sung sướng khi người gặp họa, hận không thể khiến nàng đến trễ hơn nữa.

Ba người Tình quý tần đoán là do hôm qua Tích tiệp dư bị ngựa dọa sợ hãi nên hôm nay không đến, Hoàng hậu nhìn thần sắc khác nhau của các phi tần, chậm rãi lên tiếng "Trước mắt, Tích tiệp dư sẽ không đến thỉnh an một thời gian, sáng nay Hoàng thượng đã thông truyền cho bản cung một tin tức, Tích tiệp dư đang mang thai, thân thể không khỏe nên không thể đến thỉnh an."

Trong đầu từng phi tần đều vang lên tiếng ong ong cảnh báo, Tích tiệp dư có thai?

Tình quý tần xưa nay lạnh nhạt, chỉ có thể duy trì thần sắc trên mặt không biến đổi, lại không thể khống chế được sự run rẩy trong lòng. Ở kiếp trước, trước khi nữ nhân kia tiến cung thì chỉ còn có Mộng lương đệ mang thai, cái thai trong bụng Tích tiệp dư căn bản là không có tồn tại, nàng chắc

https://thuviensach.vn

chắn đã trùng sinh mà! Không lẽ sai rồi, nàng không gặp được nữ nhân kia sao?

Những người khác không suy nghĩ như Tình quý tần, Tích tiệp dư này được sủng ái chưa đủ hay sao, bây giờ lại còn mang hoàng tự.

Bất quá cũng có vài người lạc quan, Tích tiệp dư độc chiếm Hoàng thượng một thời gian không ngắn, có thai thì chuyện thị tẩm sẽ không có phần của nàng.

Hoàng thượng có thể sủng ái nàng nhất thời, nhưng mà có thể chịu đựng mười tháng sao? Đến thời điểm nào đó, Tích tiệp dư sẽ không còn là một nữ nhân yêu kiều nữa, nhìn Mộng lương đệ xem, mới có thai vài tháng đã trở thành một người mập mạp, sắc mặt ảm đạm, nữ nhân như vậy có thể khiến Hoàng thượng thích được sao?

Lúc vừa nghe được tin tức này, nhóm phi tần đã vô cùng ghen tức, nhưng nghĩ lại, đây cũng là cơ hội cho các nàng. Sắp đến lúc tuyển tú, thời điểm trăm hoa nở rộ, trong hậu cung có rất nhiều nữ nhân thiên kiều bá mị, mười tháng đủ cho Hoàng thượng đem Tích tiệp dư ném ra sau đầu, chỉ cần Hoàng thượng khôi phục những ngày mưa móc quân ân, các nàng liền có thể bay lên cành cao. Về phần hoàng tự, Tích tiệp dư có thể thuận lợi sinh ra hay không còn chưa biết trước được đâu.

Lục Hiền phi cười nói "Thật đáng mừng, Tích muội muội quả nhiên là người có phúc."

"Đúng a, xem ra lát nữa chúng ta phải tặng chút lễ vật chúc mừng cho Tích muội muội mới được." Từ lúc Lương chiêu viện bị đày vào lãnh cung, Trần Trang phi như thiếu đi nanh vuốt, tuy Vũ thục nghi cùng nàng có quan hệ khá tốt nhưng mà tìm một người không có đầu óc như Lương chiêu viện cũng không dễ dàng. Nàng châm ngòi thổi gió để Lương chiêu viện đi đối

https://thuviensach.vn

phó với Tích tiệp dư, đáng tiếc mệnh Tích tiệp dư quá lớn, không chết lại còn có khả năng rửa sạch hiềm nghi, hại nàng mất đi một người giúp đỡ.

"Trách không được, hôm qua, lúc ở bãi săn, muội muội có gặp Hoàng thượng mang theo Tích tiệp dư đến cưỡi ngựa, bất quá nháy mắt muội ấy đã bị Hoàng thượng nửa ôm rời khỏi bãi săn, muội muội nghĩ không lẽ muội ấy bị sợ hãi sao. Hôm nay nghe được lời nói của Hoàng hậu nương nương mới bừng tỉnh đại ngộ, nghĩ như vậy thì hôm qua thật là mạo hiểm, chúng ta có nên đi thăm Tích muội muội không?" Vũ thục nghi nghĩ thông suốt chuyện hôm qua, quay sang nói chuyện với Tình quý tần.

Tình quý tần nghe Vũ thục nghi nói chuyện mới hồi phục lại tinh thần, gật đầu "Ta cảm thấy đợi cho Tích muội muội khỏe lên chúng ta hãy đi thăm, tránh va chạm, trước mắt cứ làm theo lời của Trang phi nương nương, tặng chút lễ vật là được rồi."

Hoàng hậu không để ý đến bộ dáng lời nói không giống suy nghĩ trong lòng của các nàng, "Được rồi, muốn tặng lễ chúc mừng thì tặng đi, muốn đi thăm Tích tiệp dư cũng được, bất quá hoàng tự là quan trọng, các ngươi chú ý chút."

Hoàng hậu biết rõ lời nói suông thì không có tác dụng gì, nhưng lời này vẫn phải nói.

Đợi mọi người đều rời đi, Lý ma ma nhìn Hoàng hậu đang thờ ơ muốn vào nội thất nghỉ ngơi, dò hỏi "Nương nương, bước tiếp theo chúng ta làm sao?"

"Nếu Mộng lương đệ chịu chủ động đến tìm bản cung, bản cung sẽ giúp nàng bảo trụ cái thai trong bụng, nàng cũng biết chính nàng không thể nuôi hoàng tự được. Về phần Tích tiệp dư, ngươi cảm thấy nàng cần dựa vào bản cung sao? Người tuổi trẻ khí thịnh, không vấp ngã một lần thì không biết đau, cứ để các nàng đấu với nhau đi. Đợi lát nữa bản cung tỉnh dậy thì

https://thuviensach.vn

mang danh sách tú nữ đến cho bản cung xem xét. Còn nữa, nhớ ban thưởng cho Tích tiệp dư."

Không tới buổi trưa, toàn bộ phi tần hậu cung từ lớn đến bé, cho tới nô tài, không người nào không biết chuyện Tích tiệp dư nương nương mang thai. Người trong triều đình cũng có những luồng tin tức riêng nên đương nhiên cũng biết được. May mắn là không có tin tức tấn thăng, mọi người đều nhẹ nhàng thở ra, nếu Tích tiệp dư tiếp tục thăng lên mấy cấp thì bọn họ không biết nên phản ứng ra sao, có thể thấy Hoàng thượng không vì nàng mà làm loạn quy củ.

Thời điểm Tình quý tần trở lại Cảnh Nhân cung, nàng cho cung nhân lui hết ra ngoài, tâm phiền ý loạn lôi từ dưới giường một cái hộp gỗ nhỏ bị khóa, cái hộp rất nhỏ, Tình quý tần lấy chìa khóa, mở ra lấy một bản tập. Sau khi trùng sinh nàng sợ mình sẽ quên một số việc nên tập trung nhớ kỹ rồi viết vào bản tập này.

Nàng lật qua lật lại, gần như toàn bộ bản tập đều viết tên của nữ nhân kia – Lục Nhạc Dao! Tình quý tần vẫn luôn biết ý nghĩa của việc mình trùng sinh, nàng phải ở bên cạnh Hoàng thượng đến cùng, nàng muốn Lục Nhạc Dao quỳ rạp dưới chân mình, nàng muốn hủy diệt hết tất cả mọi thứ của Lục Nhạc Dao, nàng muốn sinh một hài tử thuộc về nàng và Hoàng thượng!

Bởi vì Tích tiệp dư mà nàng không thể tĩnh tâm lại, biến cố như vậy nàng không có cách nào bỏ qua.

Chẳng lẽ Tích tiệp dư cũng trùng sinh? Tình quý tần tự nói với mình không nên hoảng loạn, Tích tiệp dư trùng sinh thì đã sao, sự tình sau này nàng ta cũng đâu có biết, bất quá là do nhìn thấu mánh lới của tỷ tỷ nàng ta mà thôi, cũng biết lấy lòng Hoàng thượng. Đợi đến lúc Lục Nhạc Dao vào cung, không biết Tích tiệp dư sẽ chết như thế nào dưới tay nữ nhân ngoan độc đó. Tình quý tần không có sống sót đến cuối cùng, nàng không biết ai

https://thuviensach.vn

sẽ kế thừa hoàng vị, nhưng nàng tin tưởng Lục Nhạc Dao chính là người chiến thắng.

Tình quý tần nhìn bản tập trong tay, chậm rãi bình tĩnh trở lại, còn một tháng nữa là có thể nhìn thấy nữ nhân đó rồi.

Trong Thúy Ngọc cung, Mộng lương đệ nghe được tin tức Tích tiệp dư có thai thì trầm mặc một chút, thật là không công bằng, đều mang thai hoàng tự, nhưng lại phân biệt cao thấp rõ rệt như vậy! Nếu không phải lần trước thiếu chút nữa đã bị đẻ non, nàng nghi ngờ Hoàng thượng cũng sẽ không liếc nhìn nàng một cái.

Nàng nhìn chính mình trong gương, gương mặt tiều tụy, dáng người mập mạp, vì đứa nhỏ này nàng đã bỏ ra quá nhiều, nhưng hết thảy đều xứng đáng.

Trước khi đi cầu kiến Hoàng hậu, Mộng lương đệ vẫn luôn thấp thỏm, khủng hoảng, không cam lòng, nhưng cuối cùng nàng vẫn đi. Lúc trước suýt chút nữa đẻ non đã khiến nàng suy nghĩ rõ ràng, chỉ cần có thể thuận lợi sinh ra đã là rất tốt. Sau chuyện của Hoa lương viện, nàng càng khẩn cấp mong đi gặp Hoàng hậu. Mộng lương đệ sợ nàng không đảm bảo được an toàn của đứa bé, đến cùng nàng chỉ cần nó thôi, phần vị không là gì cả. Nàng không phải là người ngu xuẩn như Hoa lương viện, Tích tiệp dư được sủng ái thì đã sao, trong hậu cung người lớn nhất vĩnh viễn là Hoàng hậu.

Bất luận nàng sinh hạ công chúa hay là hoàng tử, đó đều là trưởng tử, trưởng nữ của Hoàng thượng, thân phận này của nàng sẽ giúp nàng sống tốt trong hậu cung. Dù không bằng Tích tiệp dư nhưng nàng cũng sẽ không cần e ngại nàng ấy.

Nếu hài tử của nàng có thể sống dưới danh nghĩa của Hoàng hậu nương nương thì càng hoàn mỹ, Mộng lương đệ sẽ không hối hận vì quyết định của mình, nàng càng nghĩ lại càng thấy tốt.

https://thuviensach.vn

Trong Vĩnh Thọ cung Quý U đang ngủ rất say, Niệm Hạ chỉ đánh thức nàng một lần để ăn sáng, sau đó nàng liền ngủ tiếp.

Chờ nàng tỉnh lại thì đã đến giờ dùng ngọ thiện, Quý U nghĩ nghĩ, chẳng lẽ vừa mới mang thai đã muốn trải nghiệm phương thức sinh hoạt của một loại động vật nào đó hay sao? Ăn rồi ngủ, ngủ rồi lại ăn…

https://thuviensach.vn

Chương 47: Đau Lòng

Lục Viễn nghe được tin tức Tích tiệp dư mang thai, thật lòng cao hứng vì Hoàng thượng, hơn nữa dù sao thì hắn và Tích tiệp dư đã từng nói chuyện, Tích tiệp dư là nữ nhân rất khó làm người khác chán ghét, cho nên Lục Viễn cũng cao hứng vì nàng. Đương nhiên, nếu như muội muội mà không thích Hoàng thượng thì hắn sẽ càng cao hứng.

Tự hỏi bản thân nhiều lần, Lục Viễn quyết định nói tin tức này Nhạc Dao, tốt nhất là có thể làm cho nàng đánh mất ý niệm nhập cung.

Lục Viễn biết muội muội không có ở trong phủ nên hắn đến thôn trang của Lục gia tìm nàng. Vì Nhạc Dao sắp tham gia trận đấu mã cầu vào tháng ba, nên gần đây đang cực khổ tập luyện, lần trước hắn thấy muội muội vì chuyện này mà bị thương, hắn đã đau lòng lắm rồi. Dù Hoàng thượng chỉ coi nàng là muội muội, nếu biết nàng cố gắng như thế, không biết sẽ động lòng hay không?

Lúc Lục Viễn đến thôn trang, nhìn thấy Nhạc Dao đang cưỡi một con bạch mã, giơ roi giục ngựa chạy nhanh trên một vùng đất trống trải, mái tóc đen theo gió tung bay, một thân y phục cưỡi ngựa màu đỏ càng tôn thêm phong thái trác tuyệt của nàng.

Nhìn thấy ca ca, Lục Nhạc Dao nở nụ cười xinh đẹp, giục ngựa chạy đến trước mặt Lục Viễn, còn cách một bước thì vững vàng dừng lại,tung người xuống ngựa, đi đến bên người, nắm lấy ống tay áo hắn, đòi khen ngợi “Ca ca, muội tiến bộ rất nhiều đúng không?”

Lục Viễn có rất nhiều điều muốn nói nhưng lại không biết bắt đầu từ đâu, còn nếu không nói, muội muội của hắn đơn thuần như vậy, vào cung

https://thuviensach.vn

thì nàng biết sống thế nào.

“Da mặt muội thật đủ dày, làm gì có người nào tự khen mình như thế chứ.” Lục Viễn nói xong thì đi về phía chiếc đình ở gần đó.

“Ca ca thật keo kiệt, khen cũng không muốn khen muội, nếu là Thích Bạch ca ca thì huynh ấy nhất định sẽ khen muội tiến bộ.” Lục Nhạc Dao đi theo Lục Viễn vào trong đình, gọi hạ nhân dâng trà và điểm tâm, sau đó Lục Viễn liền cho bọn họ lui xuống.

Lục Nhạc Dao nhìn tình hình này, đoán được ca ca có chuyện cần nói, trong lòng nhất thời cảm thấy căng thẳng.

“Nhạc Dao, Tích tiệp dư nương nương có thai.” Lục Viễn bất chấp nói.

Chỉ thấy Lục Nhạc Dao chớp mắt một cái, đôi mắt đã trở nên hồng hồng, môi mấp máy vài cái mới nói nên lời “Vừa nhận được tin tức sao?”

Thanh âm nghẹn ngào, rơi vào tai Lục Viễn càng làm cho hắn đau lòng. “Đúng vậy, ca ca vừa nhận được tin, Nhạc Dao, tuy muội nói muội nhất định phải tham gia tuyển tú, nhưng mà muội có biết rằng, nếu muội muốn gả cho ai, thì chắc chắn Hoàng thượng sẽ tứ hôn cho muội.”

“Nhưng mà ca ca, muội muốn gả cho Thích ca ca.” Thanh âm của Lục Nhạc Dao nghẹn ngào, “Ca ca, trước đó cũng có Hoa lương viện cùng Mộng lương đệ đó thôi, muội… muội đều có thể tiếp nhận được.”

Lục Viễn nhìn bộ dáng Lục Nhạc Dao hai mắt đẫm lệ, càng phải nói lời trong lòng ra “Chẳng lẽ muội không muốn gả cho một người toàn tâm toàn ý vì muội sao? Không nói tới chuyện Hoàng thượng chỉ xem muội là muội muội, chỉ nói Hoàng thượng nhiều nữ nhân như vậy, muội thật sự chịu được sao? Hiện tại muội mới nghe tin có người mang thai muội đã đau lòng như vậy, huống chi là tận mắt nhìn thấy!”

https://thuviensach.vn

Vừa dứt lời, Lục Nhạc Dao liền cuống quýt lấy tay lau nước mắt, nhưng nước mắt nàng vẫn rơi như mưa. “Ca ca, muội có thể, yêu một người là chỉ cần nhìn chàng ấy vui vẻ, muội không cầu điều gì khác, chỉ mong được nhìn thấy chàng, chàng vui vẻ, muội cũng sẽ vui vẻ.”

“Nhạc Dao, tình yêu dù sâu đậm đến đâu cũng sẽ chết đi trong sự giá lạnh, đơn phương hoàn toàn khác với lưỡng tình tương duyệt, muội cứ như vậy cả đời thì quá mức bi ai, ca ca hy vọng muội sẽ tìm được người thật tâm yêu muội!” Lục Viễn tình nguyện để muội muội đau lòng lúc này cũng không muốn muội ấy trở thành oán phụ chốn thâm cung.

Đoán chừng Lục Nhạc Dao muốn nói chuyện, Lục Viễn ngăn trở nàng, sau đó liền nói “Lục gia chúng ta không cần muội vì làm rạng rỡ tổ tông mà vào cung, phụ thân ở nơi chiến trường giết địch, ca ca cũng sẽ cố gắng, ca ca cùng phụ thân đều sẽ làm muội vì chúng ta mà kiêu ngạo, muội chỉ cần gả cho người thật tâm yêu muội là chúng ta đã an tâm rồi.”

Lục Nhạc Dao đau đớn khóc thành tiếng, vừa khóc vừa lắc đầu, làm lòng Lục Viễn trầm xuống “Ca ca, muội không cần, sẽ không phải là đơn phương, muội sẽ khiến Thích ca ca tình nguyện lưỡng tình tương duyệt. Muội chưa từng mong sẽ tìm được một người toàn tâm toàn ý vì muội, người giống ca ca và phụ thân quá ít, chẳng lẽ muội gả cho người khác thì có thể chắc chắn hắn sẽ không nạp thiếp sao? Huống chi muội thật sự yêu Thích ca ca, muội sẽ cố gắng, ca ca tin muội đi, Thích ca ca nhất định sẽ thích muội mà. Muội sẽ luyện cưỡi ngựa thật tốt, muội sẽ tham gia thi đấu, muội chỉ muốn ở lại bên cạnh Thích ca ca.”

Lục Nhạc Dao nhất định không chịu nghe lời, Lục Viễn cũng chỉ có thể từ bỏ chuyện thuyết phục nàng. Hắn là ca ca nàng nhưng hắn cũng đâu thể can thiệp vào chuyện tình cảm của nàng.

“Ca ca, cầu huynh đáp ứng muội, nếu muội không thắng trong trận đấu mã cầu, thì ca ca có thể giúp muội gặp mặt Thích ca ca một lần không? Nếu

https://thuviensach.vn

muội không tranh thủ bày tỏ thì sau này lúc tuyển tú Thích ca ca sẽ lược bài tử của muội để muội trở về kết hôn, muội không muốn như vậy!" Thấy Lục Viễn quay đầu muốn rời đi, Lục Nhạc Dao cuống quýt mở miệng.

"Nếu muội đã muốn như vậy, ca ca nói cho muội biết, ca ca sẽ giúp muội nhưng nếu muội nhập cung, ca ca không quản muội nữa." Lục Viễn muốn muội muội hắn biết, nếu hắn đã là bằng hữu của Hoàng thượng thì tuyệt sẽ không nhúng tay vào hậu cung của ngài ấy. Nhất là khi chính muội muội của hắn trở thành nữ nhân của Hoàng thượng, vô luận muội ấy có được sủng ái hay không, hắn quyết không nói một lời!

"Muội hiểu, muội sẽ thật biết điều, sẽ không làm mất thể diện của Lục gia, chỉ cần được bồi bên cạnh Thích ca ca là muội đã biết đủ rồi." Lục Nhạc Dao bảo đảm với Lục Viễn.

Lục Viễn cáo biệt với muội muội, tâm phiền ý loạn hồi phủ tìm thê tử của hắn, cầu an ủi.

Lục Nhạc Dao nhìn theo hướng Lục Viễn rời đi, bộ dáng điềm đạm đáng yêu vừa rồi biến mất không còn chút dấu vết.

Ai cũng đừng nghĩ đến chuyện ngăn cản nàng nhập cung, nàng yêu Hoàng thượng, Hoàng thượng chỉ có thể là của nàng! Nàng đương nhiên có thể chờ đợi một đời một kiếp một đôi nhân, nhưng nàng muốn cùng Hoàng thượng làm một đôi đó. Hoàng thượng mới là chân mệnh thiên tử của nàng, nàng xuyên đến đây, chỉ vì cùng hắn một đoạn thời không yêu say đắm!

Lục Viễn đúng là người ngốc không ai bằng, nàng là muội muội ruột thịt của hắn hắn lại không chịu tính toán vì nàng. Dựa vào giao tình của hắn và Hoàng thượng, tình nghĩa lớn lên của nàng cùng Hoàng thượng, lúc nàng nhập cung nhất định sẽ có phần vị thật cao. Ngăn cản nàng nhập cung cũng coi như xong đi, còn luôn miệng nói người Hoàng thượng thích là Tích tiệp dư.

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ Lục Nhạc Dao đã thân thiết với Lục Viễn, muốn bồi dưỡng hắn theo hướng cưng chiều muội muội là nàng, nhưng lại không thành công. Hắn đối xử với nàng và tiểu muội muội không có gì khác nhau, thế mà lại trở thành một thê nô điển hình. Nay lại vì Tích tiệp dư có thai mà ngăn cản nàng nhập cung, dù tất cả nữ nhân hậu cung mang thai thì cũng không ngăn được nàng!

Lục Nhạc Dao nhìn bạch mã đang đứng bên ngoài đình, thành thục lên ngựa tiếp tục luyện tập. Đời trước lúc quay phim nàng cũng đã từng diễn cảnh chơi mã cầu, tức polo, bất quá là theo sau lưng nữ diễn viên chính để phối hợp mà thôi. Nàng tin chắc tất cả những thứ nàng học tập và tôi luyện được là để thâu tóm được trái tim Hoàng thượng. Đời này, nàng là nữ chủ!

-----Ta là đường phân cách Lục Nhạc Dao yy thành nghiện-----

Quý U trong Vĩnh Thọ cung còn không biết mình đã trở thành nữ phụ phối hợp diễn, nàng nhìn Hứa ma ma đang nghiêm túc đứng thẳng ở một bên, cảm thấy bi thương vô cùng.

“Chủ tử, vạn lần không thể đọc sách thời gian dài như vậy, sẽ ảnh hưởng không tốt tới mắt, một canh giờ là đủ rồi, ngài mau cất đi thôi.”

“Chủ tử, vạn lần không thể vừa dùng bữa đã nằm xuống, như vậy sẽ không tiêu hóa được, tốt nhất là ngài ở trong phòng đi vài vòng đi.”

“Chủ tử, vạn lần không thể đi nhanh như vậy.”

“Chủ tử, lúc này không nên ngủ, mở cửa sổ ra ngắm cảnh sẽ làm cho tâm tình tốt lên rất nhiều.”

“Chủ tử, vạn lần không thể…”

Thích Bạch nhanh tới cứu ta!

https://thuviensach.vn

Hôm nay Thích Bạch vẫn bề bộn quốc sự như trước, cũng không cảm ứng được lời kêu gọi của U U. Hắn đang cau mày xem tấu chương, nhìn những bản tấu vô nghĩa, những đại thần này quá không săn sóc người làm Hoàng đế như hắn rồi.

Tiểu Thịnh Tử thấy đến bữa tối mà Hoàng thượng vẫn còn vội vàng thì liền gọi ngự thiện phòng dâng canh lên trước. Hoàng thượng chỉ uống vài hớp, sau đó buông xuống tiếp tục phê duyệt tấu chương, Tiểu Thịnh Tử đành mang canh xuống, thở dài trong lòng, có Tích tiệp dư ở đây thì tốt rồi.

Chẳng lẽ Tích tiệp dư nương nương nghe được lời kêu gọi trong lòng nô tài sao? Tiểu Thịnh Tử dụi mắt, người đang chậm rãi ngồi trên kiệu tiến đến đây chính xác là Tích tiệp dư nương nương, nhưng mà tốc độ của kiệu thì…

Tiểu Thịnh Tử mắt không chớp nhìn Tích tiệp dư đến trước cửa Dưỡng Tâm điện, từ từ xuống kiệu, từ từ đi đến Dưỡng Tâm điện… Thật sự rất chậm, thậm chí Tiểu Thịnh Tử còn suy nghĩ, có phải khoảng cách này Tích tiệp dư dùng đến một khắc đồng hồ không?

Quý U mang theo Hứa ma ma đi đến trước người Tiểu Thịnh Tử, ho một tiếng, thấy Tiểu Thịnh Tử hồi thần mới hỏi “Hoàng thượng bận sao? Dùng bữa tối chưa?”

Tiểu Thịnh Tử nhanh chóng thỉnh an, nếu hắn đi vào thông báo Tích tiệp dư nương nương tới, đang đứng tại cửa chờ ngài gật đầu mới đi vào, thì hắn không chút nghi ngờ là Hoàng thượng sẽ để cho hắn ăn hèo.

Tiểu Thịnh Tử cuống quýt cáo trạng, “Còn chưa dùng đâu, nương nương đến thật đúng lúc, ngài cùng Hoàng thượng cùng nhau dùng bữa tối đi.”

“Ngươi đi phân phó người của Ngự thiện phòng mau mang thức ăn lên, ta vào trước xem sao.” Nhìn Tiểu Thịnh Tử vội vàng phái người đi hối thúc Ngự thiện phòng, Quý U chậm rãi đẩy cửa đi vào nội điện. Hứa ma ma

https://thuviensach.vn

đứng ngoài cửa nhìn âm thanh nhỏ nhẹ, động tác chậm rãi của chủ tử, gật đầu hài lòng, đứng ngoài chờ đợi.

Thích Bạch nghe tiếng mở cửa, cho là Tiểu Thịnh Tử lại vào thúc giục hắn dùng bữa tối, đầu cũng không ngẩng lên, buông lời trách mắng "Đi ra ngoài, trẫm không cần."

"Bảo bảo, con với mẫu thân đều bị phụ hoàng ghét bỏ, chúng ta đi thôi." Quý U nói xong liền quay đầu chuẩn bị ra ngoài.

Thích Bạch nghe thanh âm của Quý U vội vàng ngẩng đầu lên, nhìn thấy tiểu nhân nhi đang bọc áo khoác thật dày đứng ở phía trước, cuống quýt đi xuống ngăn lại.

"Ta còn tưởng là Tiểu Thịnh Tử, U U, ta không có nói nàng. Sao lại chạy tới nơi này? Nàng tới đây làm gì? Có người đi cùng sao? Hôm nay có phải là cảm thấy không thoải mái không? Nàng dùng bữa tối chưa?"

"Chạy đến đây đương nhiên là vì nhớ chàng, tới đây gặp chàng, xem chàng có dùng bữa không, ngồi kiệu đến, có Hứa ma ma đi cùng, hôm nay không có không thoải mái, dùng một ít rồi, chàng an tâm chưa?"

Thích Bạch thấy U U ngoan ngoãn trả lời câu hỏi của hắn, tâm tình vui sướng, ôm Quý U vào lòng, khẽ mập mờ thổi khí bên tai nàng "Không có ta bên cạnh nên cảm thấy tịch mịch sao?"

Quý U ôm eo Thích Bạch, cười trốn tránh đôi môi hắn "Không có."

Thích Bạch nhướng mày "Ân?"

"Chàng luôn ở trong lòng ta nên ta không thấy tịch mịch," Quý U ngửa đầu, hai má khẽ đỏ lên, nhìn Thích Bạch.

https://thuviensach.vn

Nhìn đôi mắt nàng cong cong, Thích Bạch nhẹ nhàng hôn lên môi nàng, thở dài, hạnh phúc như vậy làm cho hắn đắm say.

Thẳng đến lúc Tiểu Thịnh Tử ở ngoài cửa hô một tiếng "Hoàng thượng, lúc này đã truyền bữa được chưa ạ?" thì hai người mới ngừng gắn bó dây dưa.

"Nhanh lên, chàng còn không ngoan bằng bảo bảo. Bảo bảo biết dùng bữa đúng giờ." Quý U thúc giục Thích Bạch trả lời Tiểu Thịnh Tử.

Thích Bạch phân phó Tiểu Thịnh Tử đi vào, tỏ vẻ khinh thường đối với lời nói so sánh hắn với tiểu hài tử của Quý U, bảo bảo sẽ tự mình dùng bữa sao, còn hắn, hắn tự dùng bữa được!

https://thuviensach.vn

Chương 48: Xuân Vũ

Tháng ba, mùa xuân, gió xuân ấm áp, đào hồng liễu lục, oanh phi yến vũ, toàn bộ hoàng cung xuân ý dào dạt.

Khó có được hôm nào Quý U không ngủ nướng như hôm nay, sau khi Thích Bạch vào triều không bao lâu thì nàng tỉnh dậy. Vừa mở mắt ra Quý U đã kinh ngạc phát hiện trời mưa, cơn mưa nhẹ nhưng kéo dài, lóe ra từng giọt mưa nhỏ bé như hạt châu, nhỏ xíu nhưng nhìn thấy được. Đây chính là trận mưa xuân đầu tiên của tháng ba, nhưng chợt nghĩ đến gì đó, Quý U vội vàng gọi Niệm Hạ tiến vào.

“Nhanh, gọi người báo cho mẫu thân biết hôm nay đừng vào cung thăm ta, còn không biết cơn mưa sẽ kéo dài đến khi nào.”

Vốn nói mẫu thân hôm nay sẽ vào cung thăm Quý U, Quách thị nghe nói nàng mang thai thì khẩn trương một hồi, ở trong mắt nàng nữ nhi vẫn còn là tiểu hài tử, liền truyền tin muốn vào cung thăm Quý U mới chịu an lòng. Quý U thấy thời tiết không tốt, liền sợ đường sá không dễ đi, nàng tin là nhất định mẫu thân sẽ bất chấp mưa gió đến thăm nàng, nên nàng phải ngăn cản trước mới được.

Phụ thân đã vào triều trở lại, ngày đầu tiên vào triều đã đệ tấu chương thỉnh lập Quách thị làm chính thê, Hoàng thượng chẳng những chuẩn tấu, mà còn lấy lý do Tích tiệp dư hoài thai, phong Quách thị thành tam phẩm mệnh phụ, làm Quý U thật cảm động.

Mà Giang thị sau khi bị hưu trở về nhà, tuy Quý U không biết nàng ta sống qua ngày thế nào, nhưng có thể đoán được là không tốt lành gì, phụ thân nàng ta bị điều đi đến một nơi thật xa làm quan nhỏ, mấy năm nay thừa

https://thuviensach.vn

tướng đã không còn coi trọng Giang quân sư, cho nên căn bản là không có đứng ra nói thay hắn.

Nhìn Niệm Hạ vội vàng chạy vào màn mưa, Quý U gọi với theo "Nhớ mang theo ô!"

Một câu này làm cho Niệm Hạ phải quay vào lấy ô rồi mới đi, cũng làm cho Hứa ma ma tiến vào.

"Chủ tử, vạn lần không thể nói chuyện lớn tiếng."

Quý U nhanh chóng bịt miệng gật đầu, vừa rồi nàng nhất thời sốt ruột nên

không nghĩ tới, nàng cũng rất sợ dọa bảo bảo, liền sờ bụng hô "Bảo bảo, đừng sợ a, về sau mẫu thân sẽ không làm như vậy nữa."

Hứa ma ma âm thầm gật đầu, Tích tiệp dư là nhân vật mà các cung nhân khi nói chuyện phiếm nhất định sẽ nhắc tới, hôm nay Hoàng thượng lại nghỉ ở Vĩnh Thọ cung, hôm nay Tích tiệp dư lại đến Dưỡng Tâm điện, Hoàng thượng bồi Tích tiệp dư du hồ, tóm lại Tích tiệp dư nương nương rất được sủng ái, có thể được làm cung nhân ở Vĩnh Thọ cung là một sự việc trọng đại nha.

Hứa ma ma là lão nhân trong cung, đã chiếu cố Hoàng thượng từ khi ngài còn là thái tử, coi như là nhìn Hoàng thượng lớn lên. Nhưng từ nhỏ Hoàng thượng đã là người lạnh nhạt, cung nhân bên cạnh không có chuyện gì để nói cùng. Lúc Hoàng thượng lớn hơn một chút thì không cần có ma ma chiếu cố nữa, bà liền bị tiên hoàng điều đi phụ trách giáo dưỡng các cung nữ.

Lúc Hoàng thượng phái Hứa ma ma tới hầu hạ Tích tiệp dư, bà thực sự cảm động, bà vẫn cho là Hoàng thượng đã sớm quên rằng có một người như thế.

https://thuviensach.vn

Tuy chưa thấy qua Tích tiệp dư nương nương, nhưng nghe từ lời của các cung nhân khác thì Hứa ma ma đoán được ngài ấy nhất định là một mỹ nhân.

Hứa ma ma vạn vạn không thể ngờ tới có thể gặp được một chủ tử như vậy, bà hạn chế chủ tử là vị ba tháng đầu mang thai rất nguy hiểm, ngài ấy lại là người sơ ý, cho nên Hứa ma ma cứ phải ở bên nhắc nhở, bà đã chuẩn bị chuyện nghe chủ tử trách cứ. Tích tiệp dư lại không như vậy, ngài ấy sẽ cảm thấy bất đắc dĩ đối với rất nhiều sự hạn chế, nhưng ngài ấy biết làm vậy là vì tốt cho đứa nhỏ trong bụng.

Ngươi đối tốt với một người, mà người đó hiểu được ngươi, vui vẻ tiếp nhận ngươi thì ngươi sẽ càng dụng tâm. Đây chính là suy nghĩ của Hứa ma ma, gặp được một chủ tử tin tưởng ngươi, làm nô tài phải biết dày công suy nghĩ vì chủ tử mới tốt.

Quý U đang nghiêm túc ngắm cảnh mưa rơi bên ngoài, nàng không biết Hứa ma ma đánh giá nàng cao như vậy. Tuy nàng hiểu y lý, nhưng những chi tiết viết trên sách không bằng một người có kinh nghiệm phong phú dụng tâm chiếu cố, Hứa ma ma chỉ muốn tốt cho hài tử trong bụng nàng, mà nàng càng muốn hài tử lớn lên thật tốt. Hứa ma ma chiếu cố nàng cẩn thận như vậy, tuy nói mọi chuyện đều phải chú ý thì có chút phiền toái nhưng cẩn thận một chút cũng không sao, nàng vô cùng cảm kích bà ấy.

Tháng thứ hai mang thai, ngoại trừ ham ngủ hơn một chút và những thứ dầu mỡ trước đây thích ăn bây giờ lại không muốn ăn, thì những chuyện còn lại đều rất tốt. Mấu chốt là đống lễ vật trong khố phòng làm cho Quý U vô cùng cao hứng, những thứ Thích Bạch thưởng thì tất nhiên là không cần phải nói, lễ vật Hoàng hậu nương nương ban thưởng, phi tần trong hậu cung cũng đưa lễ. Ánh mắt Quý U tỏa sáng nhìn Thích Bạch nói “Về sau chúng ta đều dựa vào những thứ này mà nuôi dưỡng hài tử nha.” Thích Bạch day day trán, đúng là nữ nhân ngốc nghếch mê tiền mà.

https://thuviensach.vn

Ngược lại gần đây không có ai đến thăm Quý U, một là do Hoàng thượng nói Tích tiệp dư thân thể yếu đuối các nàng không nên đến quấy rầy, hai là lòng các nàng đang bị trận đấu mã cầu hấp dẫn.

Bởi vì năm nay Tình quý tần tham gia đấu mã cầu nên làm cho mọi người trong hậu cung thảo luận một phen, ý kiến được nhiều người đồng tình nhất là Tình quý tần bị Tích tiệp dư o ép, nếu thắng trận đấu mã cầu thì sẽ để cho Hoàng thượng nghỉ tại cung Tình quý tần một đêm. Chung quy cũng vì lúc Tích tiệp dư chưa được sủng ái, Tình quý tần là người được sủng ái nhất. Mà hiện tại Tích tiệp dư đang mang thai, không thể hầu hạ Hoàng thượng, lúc này ai được hầu hạ ngài thì tốt số lắm, nói không chừng còn có thể kéo ngã Tích tiệp dư.

Tình quý tần dường như không biết mọi người đang đồn đãi như vậy, mỗi ngày đều cùng mấy người Vũ thục nghi luyện tập ở bãi săn. Ngoài mặt thì không khí giữa ba người rất tốt, nhưng tình hình thực tế chỉ có mình các nàng biết. Bởi vì lúc tranh tài sẽ rút thăm phân chia tổ, ba nàng còn chưa biết mình sẽ được chia về tổ nào đâu.

--- ------ ------ ----Ta là đường phân cách---- --------

Thích Bạch biết trời bên ngoài đang mưa là vì nhìn thấy Lục Viễn áo choàng và mái tóc của hắn ướt át.

Đây là trận mưa xuân đầu tiên, Thích Bạch quyết định lát nữa hồi Vĩnh Thọ cung bồi Quý U thưởng thức một lát, nhưng trước hết phải đuổi Lục Viễn đi mới được.

Lúc ra cửa Lục Viễn thấy mưa không lớn nên không thèm để ý, nghĩ ngồi xe ngựa là không cần thiết nên đã cưỡi ngựa đi. Kết quả là mưa dù có nhỏ thì vẫn là mưa nên hắn mới biến thành bộ dáng này.

“Chuyện gì mà vội vã như vậy, đến ô cũng không kịp che?”

https://thuviensach.vn

Nhìn biểu tình khinh bỉ của Hoàng thượng, Lục Viễn quyết định mau nói cho xong để ai về nhà nấy, “Không phải chỉ hai ngày nữa là diễn ra trận đấu mã cầu hay sao, thần đến thương lượng cùng ngài một chút.”

“Thương lượng cái gì?” Trận đấu mã cầu năm nào Lục Viễn cũng tham gia, thân thủ của hắn tốt, nhân duyên cũng tốt, rất nhiều người đều muốn xem bộ dáng Lục Viễn so tài, cũng có vài người trẻ tuổi muốn đến khiêu chiến cùng hắn.

Lục Viễn thấy Hoàng thượng không có hứng thú trò chuyện thì cảm thấy việc mở miệng càng lúc càng khó khăn.

“Năm nào thần cũng tham gia, năm nay không muốn nữa, muốn đổi người đến thay thế.”

Thích Bạch nhướng mày “Đổi ai?”

“Nhạc Dao, muội ấy vẫn luôn đặc biệt tò mò với mã cầu, thần muốn muội ấy đến tham gia.”

Thích Bạch điểm nhẹ ngón tay lên mặt bàn, nói “Ngươi nhất định phải tham gia, ngày mai lúc vào triều báo thêm Nhạc Dao vào danh sách là được.” Lục Viễn chơi mã cầu thực sự tốt, có thể làm toàn trường hoan hô là chuyện bình thường, tuy Thích Bạch không muốn Quý U nhìn Lục Viễn lâu hơn một chút, hắn thấy phiền, nhưng hắn cũng sợ Quý U xem mã cầu thấy nhàm chán, cho nên mới phải để cho Lục Viễn tham gia.

Trong lòng Lục Viễn vui vô cùng, ngài vẫn muốn nhìn ta chơi mã cầu đúng không, thần chơi mã cầu phải nói là xuất thần nhập hóa. Bất quá nghe xong câu hỏi tiếp theo của Hoàng thượng, trong lòng thót một cái.

“Lục phu nhân đã tìm được nhà nào thích hợp với Nhạc Dao hay chưa? Đang chuẩn bị tuyển một người vào lúc tham gia mã cầu hả?” Thích Bạch

https://thuviensach.vn

cảm thấy Nhạc Dao nên bàn chuyện kết hôn rồi, lúc tuyển tú chắc chắn là hắn sẽ lược bài tử của Nhạc Dao.

“Chuyện này… Thần là ca ca nên cũng không hỏi được… Đang định tham gia mã cầu xong mới hỏi một chút…” Lục Viễn không biết nếu Nhạc Dao thắng thì muội ấy sẽ yêu cầu cái gì, trước mặt mọi người chắc muội ấy sẽ không quá phận. Còn nếu muội ấy thua, hắn đã đáp ứng sẽ khiến Hoàng thượng và muội ấy gặp mặt một lần.

Thích Bạch nhìn bộ dạng muốn nói lại thôi của Lục Viễn, hắn cũng lười mở miệng, đoán chừng là Lục gia muốn giữ Lục Nhạc Dao lại một năm nhưng còn ngượng ngùng mở miệng. Tuy hắn có thể giúp tìm một người nhưng hắn không có tâm tư đó, chung quy thì Lục Viễn làm chậm trễ hắn đủ lâu rồi, hắn muốn về Vĩnh Thọ cung.

“Được rồi, các ngươi trở về thương lượng đi. Chuyện Nhạc Dao muốn tham gia đấu mã cầu trẫm đã đồng ý rồi, có phải là ngươi nên lui xuống rồi hay không?”

Lục Viễn nghĩ nghĩ, vẫn là cáo lui đi thôi, mặc y phục ẩm ướt thật sự rất khó chịu.

“Trước khi đi thì để Tiểu Thịnh Tử lấy cho ngươi bộ y phục và chuẩn bị xe ngựa, ngươi đến thiên điện đổi y phục đi, đừng đi lại trên đường sá với bộ dáng mất mặt như vậy.”

Nhìn Hoàng thượng nói chuyện xong lại cúi đầu tiếp tục xem tấu chương, Lục Viễn khịt mũi, tuy ngoài miệng Hoàng thượng không hề nói chuyện dễ nghe nhưng không hổ là bạn hắn.

Lục Viễn đổi y phục xong, nghẹn ngào nói lời cảm tạ Hoàng thượng, Thích Bạch chuyên chú nhìn tấu chương không thèm để ý đến hắn, hắn lưu luyến không rời nhìn Thích Bạch rồi mới rời đi.

https://thuviensach.vn

Lục Viễn vừa đi, Thích Bạch đã buông tấu chương trong tay xuống muốn hồi Vĩnh Thọ cung, bồi Quý U ngắm mưa, dùng ngọ thiện rồi đến Dưỡng Tâm điện.

Lúc Thích Bạch đến Vĩnh Thọ cung, Quý U đang cau mày uống canh dưỡng thai.

Thấy Thích Bạch tiến vào, Hứa ma ma vội vàng đi ra ngoài, Quý U cuống quýt duỗi tay ra muốn Thích Bạch ôm nàng.

Thích Bạch cao hứng đi đến bên người Quý U, nàng liền thay đổi tư thế, vội vàng cầm thìa múc một miếng cho hắn ăn, Thích Bạch lắc đầu, tỏ vẻ canh này chỉ chuyên cho nàng uống thôi.

Quý U bĩu môi, nhỏ giọng "Chàng không thương ta, chê ta mang thai thay đổi ngoại hình." Uống hết một bát rất thống khổ nha!

Thích Bạch khẽ liếm thùy tai nàng, nhẹ nhàng trả lời "Ta có thương nàng hay không thì cứ để cho Hứa ma ma đến phân xử nhé?"

Quý U vừa nghe cái này, biết không thể thương lượng được, liền chậm rãi cau mày uống hết canh dưỡng thai.

Chỉ cần có Hứa ma ma ở bên, Quý U liền đặc biệt quy củ, ăn cơm nhai kỹ nuốt chậm, nhẹ nhàng uống canh, nói chuyện thì dùng lời nhỏ nhẹ, Thích Bạch cảm thấy vô cùng may mắn vì đã phái Hứa ma ma đến đây, Quý U rất vô tâm sẽ không chú ý đến bản thân mình, có Hứa ma ma thì lúc hắn ở Dưỡng Tâm điện mới an tâm hơn một chút.

Nhìn nàng uống xong canh Thích Bạch liền hôn Quý U, chậm rãi thưởng thức hương vị canh trong miệng nàng, Quý U cũng không khách khí, liền cùng hắn triền miên, lại khẽ cắn một ngụm lên môi trên của hắn, làm cho hắn biết người ta mang thai rất vất vả nha.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch hung hăng vuốt ve lên nơi đẫy đà của nàng lại bị lý trí cắt đứt, Thích Bạch thở dài, còn phải kiên trì một tháng.

Giúp Quý U chỉnh lý lại y phục, lại thêm một lớp áo choàng dày cho nàng, lúc này Thích Bạch mới ôm nàng đến bên cửa sổ ngắm mưa. Hắn lo lắng đường trơn, lại sợ mưa ướt người nàng nên không dám ôm nàng ra ngoài, ở bên cửa sổ ngắm mưa cho an toàn.

Quý U không thèm để ý, cảnh sắc lúc được Thích Bạch ôm vào người khác với cảnh sắc khi nàng đứng xem một mình. Có người cùng ngắm cảnh, cảnh nào cũng trở nên ấm áp.

Lúc Thích Bạch tán gẫu cùng nàng nói đến chuyện Lục Viễn muốn để Lục Nhạc Dao tham gia đấu mã cầu làm cho Quý U giật mình, không đề cập đến muội muội này của hắn thì nàng cũng quên mất. Bất quá nhìn Thích Bạch không có chút cảm tưởng nào về chuyện này, Quý U tự nói với bản thân, phải tin tưởng hắn, phải giữ gìn hạnh phúc của hai người.

https://thuviensach.vn

Chương 49: Trận Đấu Mã Cầu

Mưa xuân qua đi, nghênh đón mấy ngày tiếp theo thời tiết trong xanh, toàn bộ hoàng cung trải qua trận mưa dễ chịu, càng thêm vẻ sức sống bừng bừng.

Mười lăm tháng ba, cảnh xuân tươi đẹp, vạn dặm không mây.

Ngày hôm đó hoàng thất tổ chức trận đấu mã cầu, miễn chuyện vào triều, danh sách các thần tử tham gia trận đấu đã sớm được giao lên, sáng sớm họ chỉ cần đệ bài tử vào nhập cung đến chỗ ngồi đã được an bài tốt ở bãi săn chờ đợi.

Thời điểm Quý U thu thập xong mọi thứ thì nàng vẫn còn mơ màng, một bộ dáng ngủ không đủ giấc, Thích Bạch nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng nay đã có thêm chút thịt thì cảm thấy vô cùng mới lạ, nhất là lúc này nàng lại đang híp mắt đáng yêu làm cho hắn chỉ hận không thể cắn nàng một ngụm. Thích Bạch nghĩ như vậy liền không khống chế được bản thân, ôm Quý U hôn hôn gặm gặm lên mặt nàng làm cho nàng ngứa ngáy phải trốn tránh.

Thích Bạch ôm Quý U đang vùi vào cổ hắn, khuyên nhủ nàng “Nàng muốn ngủ thì cứ ngủ tiếp đi, không đi tham dự cái này cũng không sao đâu.”

Quý U lắc đầu, mở mắt ra nhìn bàn tay Thích Bạch đang đặt trên hông nàng, cảm thấy nhất định phải đi xem, nàng rất có hứng thú với chuyện đi xem mã cầu, đương nhiên Lục Nhạc Dao cũng là một trong những nguyên nhân chính.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch thấy canh giờ còn sớm nên để cho Quý U ở Vĩnh Thọ cung nghỉ thêm một lát, sau đó đi kiệu đến bãi săn cũng được, còn hắn đến Dưỡng Tâm điện phân phó hạ nhân thêm vài việc.

Mãi đến lúc Quý U đến trường đấu mã cầu, nhìn thanh thế thật lớn mới phát ra một tiếng than sợ hãi.

Bãi săn có sân chuyên dùng để đấu mã cầu, rất rộng lớn, kiến trúc cực kỳ tinh xảo. Mặt đất trơn nhẵn, mùa hè không có cỏ, mùa đông không đóng băng, trên sân dùng sơn trắng phân chia khu vực. Bốn phía đều có rào chắn, cầu môn mới tinh, sơn màu đỏ. Bốn góc rào chắn có cắm cờ lớn thêu chữ Hoàng La, theo gió tung bay.

Bên ngoài sân mã cầu có đài cao làm chỗ ngồi quan sát, tất nhiên khu vực ở giữa là dành cho Hoàng thượng cùng Hoàng hậu, các vị phi tần ngồi ở bốn phía, phía dưới là các vị thần tử trẻ tuổi, các đại thần cùng nữ quyến tham gia thi đấu.

Chơi mã cầu, tên như ý nghĩa, chính là ngồi trên lưng ngựa cầm gậy đánh bóng vào cầu môn. Người tham gia chia làm hai đội, cùng đánh vào bóng, người nào đánh bóng vào cầu môn của đội đối phương thì thắng. Thi đấu trong vòng hai nén hương, cũng chính là một canh giờ, giữa giờ có thời gian một ly trà để nghỉ ngơi.

Chơi mã cầu có thể thịnh hành ở Hoằng La quốc là vì Hoằng La có binh hùng tướng mạnh, từ vương công quý tộc đến bình dân bách tính, người nào có chút của cải thì đều nuôi ngựa tốt, ngày lễ tết tổ chức chơi mã cầu cho náo nhiệt. Các tiểu thư khuê các tham gia chơi mã cầu cũng không ít.

Hoàng thượng vẫn là người đến cuối cùng, chờ mọi người hành lễ xong mới phân phó cho ngồi xuống.

Thích Bạch vẫn như mọi lần nhìn Quý U đầu tiên, thấy nàng không vì thời tiết ấm áp mà cởi bỏ áo choàng mới yên tâm hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nhìn mọi người, mở lời "Hôm nay không cần chú ý đến những lễ nghi phiền phức kia, chỉ cần mọi người vui vẻ, tận tình tham gia thi đấu. Tham dự đều sẽ được ban thưởng, người nào thắng trong trận so tài thì càng được trọng thưởng." Nói xong cũng thấy Tiểu Thịnh Tử phân phó cung nhân bắt đầu mang rượu và thức ăn lên.

Đây là lần đầu tiên Lục Nhạc Dao thấy Thích Bạch như thế này sau khi hắn đăng cơ.

Nhìn Hoàng thượng thân mặc long bào bước nhanh vào sân, khí phách ngạo thị thiên hạ, nhìn ngũ quan anh tuấn như được điêu khắc nên của hắn, tâm Lục Nhạc Dao rung động. Đây cũng là lần đầu tiên nàng nhìn thấy toàn bộ phi tần hậu cung, tuy nàng rất tin tưởng vào tướng mạo của bản thân nhưng cũng không thể không thừa nhận mỗi mỹ nhân ở đây đều mang vẻ đẹp khác nhau. Lục Nhạc Dao ngẫu nhiên vụng trộm nhìn Hoàng thượng vài lần, lại phát hiện hắn chỉ xem thi đấu chứ không chú ý đến người xung quanh.

Lục Nhạc Dao đảo mắt tìm kiếm hai người đang mang thai, so với lần gặp trước thì Tích tiệp dư đã nở nang hơn một chút, chờ đến lúc nàng nhập cung thì không biết Tích tiệp dư đã béo thành cái dạng gì rồi. Lơ đễnh tìm Mộng lương đệ nhưng lại không tìm được, Lục Nhạc Dao đoán là nàng ấy mang thai nhiều tháng, không dám tham gia những dịp đông người nào nhiệt.

Lục Nhạc Dao đã đoán đúng một điểm, trải qua chuyện của Hoa lương viện, Mộng lương đệ không dám đến những nơi đông người nữa. Huống chi hiện tại nàng đang mang thân hình béo mập, khí sắc dọa người, vẫn là không nên đến tham dự thì tốt hơn.

Phụ thân Lục Viễn ở ngoài biên quan nên hắn chỉ đi cùng Lục Nhạc Dao tiến cung. Lục Viễn không ngồi bên cạnh muội muội, tuy nói là người nhà đi cùng nhau nhưng vẫn có phân chia chỗ ngồi cho nam nữ.

https://thuviensach.vn

Mấy năm nay Lục Nhạc Dao không có ở kinh thành, cũng chưa từng tham gia vào nhóm quý nữ ngắm hoa làm thơ, cho nên không quen biết những quý nữ ngồi xung quanh. Nàng đã hỏi thăm về những người này nhưng bộ dáng từng người ra sao nàng lại không biết.

Thông qua việc nói chuyện phiếm nàng đã biết được người ngồi bên cạnh là ai. Thế nhưng lại là nữ nhi của Lý thừa tướng, ngẫm lại thì thấy cũng đúng, những nữ quyến có thể tham gia sự kiện này đều có chút gia thế.

Bất luận thế nào, nữ nhi của Lý thừa tướng, muội muội của Hoàng hậu, thân phận này đáng để nàng kết giao, cho nên rất nhanh Lục Nhạc Dao đã xưng hô tỷ muội với đối phương.

Động tĩnh của các nàng không lớn, bởi vì sau khi Hoàng thượng mở lời thì cũng bắt đầu biểu diễn.

Hoàng hậu liếc mắt nhìn các nàng, lại như không có gì khác lạ, tiếp tục xem biểu diễn.

Tâm tình hoảng hốt của Tình quý tần sau khi nhìn thấy Lục Nhạc Dao cũng từ từ trở nên bình tĩnh, chỉ cần nhìn thấy nàng ta là đã nói lên một điều rằng kiếp này vẫn đang theo quỹ đạo mà nàng nhớ, nhưng Quách Tình bây giờ đã khác với Quách Tình trước kia. Nhìn Lục Nhạc Dao đang nói cười vui vẻ với muội muội của Hoàng hậu, Tình quý tần nở nụ cười châm chọc.

Ánh mắt của Quý U đã sớm bị màn biểu diễn hấp dẫn, khác với những màn biểu diễn trên yến tiệc, mở màn cho trận đấu mã cầu là mấy vị đại hán đánh trống theo nhịp, hò hét, rất có phong vị của thảo nguyên Mông Cổ. Những vị đại hán này mặc một thân y phục cưỡi ngựa, vạt áo trước ngực rộng mở, động tác uy vũ hữu lực, thanh âm càng lúc càng lớn theo nhịp trống, sau đó họ xếp thành tư thế “Điệp nhân tháp”(?) kết thúc màn biểu diễn.

https://thuviensach.vn

Biểu diễn vừa chấm dứt, những nam tử tham gia thi đấu mã cầu đã muốn bắt đầu, bây giờ là lúc rút thăm.

Quý U nhìn về phía Lục Nhạc Dao, hôm nay Lục Nhạc Dao vẫn rất xinh đẹp như trước, vì đi tham gia đấu mã cầu nên tóc búi cao. Một thân kỵ trang màu hồng nhạt, tôn lên dáng người tuyệt đẹp, lúc nói chuyện với người bên cạnh đôi môi đỏ mọng cười nhẹ duyên dáng, rất mê người.

Ánh mắt Quý U lại bay tới trên người Thích Bạch, thấy Thích Bạch đang nhìn sân thi đấu. Quý U đang muốn chuyển tầm mắt thì Thích Bạch như cảm nhận được nhìn về phía nàng, nhíu mày, dường như đắc ý "Nhớ ta?" Quý U nhe răng tỏ vẻ "Chàng mơ đi", Thích Bạch tức giận quắc mắt nhướng mày nhìn nàng, Quý U liền che miệng nhịn cười.

Thích Bạch xem ánh mắt Quý U khi cười cong cong như trăng sáng, cũng hơi cong khóe môi. Nữ nhân yếu ớt, nhớ hắn mà lại không chịu thừa nhận nha.

Nếu như nói nữ tử tham gia thi đấu để náo nhiệt, thì trận đấu của nam tử là để khảo nghiệm năng lực cưỡi ngựa cùng khả năng hợp tác với nhau, để được Hoàng thượng thưởng thức, xem xét.

Đội ngũ chia thành hai đội hồng và lam, mỗi đội sáu người, nam tử rút thăm xong, ai nấy đều tự giác đem dây buộc màu hồng hoặc xanh buộc lên trán.

Lục Viễn là đội trưởng đội hồng, đội trưởng đội lam là huynh trưởng của Tình quý tần.

Chơi mã cầu dùng bóng màu đỏ được làm từ gỗ, các cầu thủ tung người lên ngựa, trước tiên là thảo luận phân chia chỗ đứng của đội hình. Một thái giám cầm bóng đứng ở chính giữa, giơ cao bóng lên, chờ lúc trọng tài ra hiệu ném bóng về phía trước, quả bóng rơi xuống đất rồi bắn lên, Lục Viễn

https://thuviensach.vn

hành động nhanh chóng, vung gậy đánh bóng lên đánh vào bóng, chuyền bóng cho đồng đội đã đứng trong khu vực của đội xanh.

Bóng không ngừng nhảy múa trên sân, có hai người ở đội đối phương áp sát canh chừng Lục Viễn, Lục Viễn không hổ là đệ nhất mã cầu, thủ pháp thành thạo, luôn có thoát khỏi ngăn trở, động tác mây bay nước chảy lưu loát sinh động, nhanh như chớp, không đến nửa nén hương, điểm của đội hồng đã dẫn trước đội xanh rất xa.

Chỉ thấy ngựa trên sân không ngừng hoạt động, âm thanh bóng bị đánh vang lên không dứt, đội hồng liên tiếp ghi điểm, trong sân đấu tiếng hoan hô không ngừng vang lên.

Người xem cũng thỉnh thoàng truyền đến tiếng kinh hô, Quý U không hề nháy mắt một cái, lúc Lục Viễn mất bóng Quý U "Ai" một tiếng, vô cùng nhập tâm.

Dù sao thì trong sân cũng không có người nhà của Quý U, đương nhiên là nàng sẽ chú ý đến người chơi tốt nhất. Ca ca của Tình quý tần cũng khá lợi hại, nhưng vẫn kém một chút so với Lục Viễn. Chung quy cũng là nhi tử của Lục tướng quân, từ nhỏ đã lo luyện võ, xem nhẹ đọc sách, cưỡi ngựa còn nhiều hơn luyện chữ.

Hơn nữa hắn chơi rất công bằng, đội viên đội hồng nào có cơ hội thì hắn sẽ chuyền bóng, không giữ cho riêng mình, sảng khoái chuyền bóng đi, ấn tượng của Quý U đối với Lục Viễn được đổi mới đại khái, trách không được Thích Bạch lại trọng dụng hắn.

Tình quý tần cũng không sốt ruột vì ca ca mình, bọn họ mà thắng Lục Viễn thì mới kỳ quái.

Lục Nhạc Dao cũng vui vẻ, đây chính là ca ca của nàng, mấy người mà nàng vừa trò chuyện đều sốt ruột vì ca ca nàng. Lục Nhạc Dao cười cực kỳ

https://thuviensach.vn

sáng lạn, quay đầu nhìn Hoàng thượng, trên sân là ca ca của nàng, cuối cùng thì Hoàng thượng cũng sẽ phải liếc nhìn nàng một cái.

Nếu không có Quý U thì Thích Bạch còn có khả năng nhìn qua, chung quy thì Lục Nhạc Dao cũng là muội muội của Lục Viễn, theo bản năng thì nếu Lục Viễn ghi bàn, những người thân cận nhất với hắn sẽ cùng nhau cao hứng vì hắn. Nhưng hiển nhiên là Thích Bạch không cảm ứng được nụ cười sáng lạn, tâm tình si ngốc của Lục Nhạc Dao, hắn đang mải nhìn Quý U, thấy nàng đang tập trung tinh thần nhìn thi đấu trên sân thì liền có chút ảo não.

Từ lúc Lục Viễn lên sân Thích Bạch đã dự liệu được phản ứng của Quý U, nhưng cảm giác đoán trúng này không vui chút nào, nhìn nàng sốt ruột vì Lục Viễn, Thích Bạch chỉ muốn xuống túm nàng về Vĩnh Thọ cung thôi.

Nửa hiệp rất nhanh đã kết thúc, đội hồng đang tạm thời dẫn đầu, lúc này Quý U mới thu hồi lực chú ý, quay đầu nhìn Thích Bạch, thấy hắn vẻ mặt nghiêm túc nhìn xuống sân bóng, nàng cũng buồn bực quay đầu thì thấy sân bóng đã không còn người nào.

Lại quay đầu nhìn trở lại, Thích Bạch cũng nhìn nàng, thấy nàng xem xong nửa hiệp mới nhớ đến hắn, Thích Bạch thở dài, thôi, nàng ở Vĩnh Thọ cung rất nhàm chán, khó khăn lắm mới có dịp xem náo nhiệt.

Lần nhìn nhau này của hai người được Lục Nhạc Dao nhìn thấy, Lục Nhạc Dao không dám nhìn chăm chăm, xung quanh cũng có rất nhiều người ôm tâm tư với Hoàng thượng, không thể suốt ngày nhìn về phía ấy được. Nàng chỉ có thể thỉnh thoảng lơ đãng liếc nhìn qua, hy vọng hắn có thể nhìn về phía nàng.

Nhìn Hoàng thượng nhìn Tích tiệp dư, Lục Nhạc Dao liền không cười được, nàng quay đầu cầm tách trà đang để trước mặt, muốn uống để áp đi sự buồn bã, nhưng uống quá nhanh, nước trà lại nóng, chỉ nghe một tiếng

https://thuviensach.vn

vang lên, nàng làm đổ ly trà. Bởi vì trang phục đơn bạc nên khi nước đổ lên người càng nóng hơn, làm nàng phải hút khí, nhưng nhìn ánh mắt của mọi người đang hướng lại đây, nàng cũng chỉ có thể nhẫn nại.

Lần này ánh mắt Thích Bạch hướng đến trên người Lục Nhạc Dao, Hoàng hậu nhanh chóng mở miệng bảo cung nữ đứng sau người Lục Nhạc Dao mang nàng đi thay trang phục.

Lục Nhạc Dao lại không muốn đổi, trang phục của nàng đã được nàng cải tạo qua, hình thức rất khác biệt, dễ dàng hoạt động, lại để lộ thân hình của nàng. Vội vàng cười cảm ơn Hoàng hậu nương nương quan tâm, nói thời tiết ấm áp, một lát sẽ khô ngay thôi. Mà hai cung nữ bên người đã cuống quýt dùng khăn tay săn sóc giúp nàng lau nơi bị ướt.

Trận mã cầu của nam tử tiếp diễn, cũng không có gì đặc biệt, Tình quý tần cũng không thèm để ý. Thời điểm nhìn thấy Lục Nhạc Dao làm chuyện ngu xuẩn, Tình quý tần cực lực đè xuống nội tâm vui sướng, đến ông trời cũng giúp nàng!

Lục Nhạc Dao đã không muốn đổi thì Hoàng hậu cũng không ép nàng. Thích Bạch thấy Lục Nhạc Dao không có việc gì thì cảm thấy an tâm, tiếp tục thay đổi tầm mắt nhìn Quý U, hy vọng nửa hiệp sau nàng đừng nhìn Lục Viễn chằm chằm nữa.

Lục Nhạc Dao có chút ảo não đối với việc mình làm đổ ly trà, nhưng vẫn trái tim vẫn tận lực đặt trên người ca ca đang tham gia thi đấu.

Nửa hiệp sau hai bên đổi sân, đội lam thay đổi chiến thuật, không phái hai người kèm Lục Viễn nữa mà dồn lực tấn công. Lục Viễn cũng thay đổi chiến thuật, chỉ một người kèm cặp Lục Viễn thì không có tác dụng gì, chỉ thấy Lục Viễn giục ngựa chạy như bay trên sân, bóng ở trên tay hắn chưa từng bị ai cướp đi, đi qua năm cửa ải, đánh bại năm đội viên lam đội, giết thẳng đến cầu môn đội lam, một kích đem bóng đánh vào khung thành.

https://thuviensach.vn

Tuy đội lam thua có chút thảm nhưng gặp được một đối thủ như vậy thì đúng là tâm phục khẩu phục, chung quy cũng tại người ta thắng bằng bản lĩnh.

Lục Viễn tung người xuống ngựa cực kỳ tiêu sái, lại khôi phục bộ dáng cà lơ phất phơ của hắn, cợt nhả nói với người của đội lam "Mọi người đã nhường Lục mỗ rồi."

Tuy rằng đội đỏ coi như là chiếm được tiện nghi lớn, bọn họ cũng không muốn được ban thưởng, chỉ muốn Hoàng thượng nhớ rõ bọn họ là được rồi. Những người này đều là người mới vào triều đình, tuy đều là đích tử của mấy vị đại thần có chức vị cao, nhưng người có thể giống như Lục Viễn tiếp xúc với quyền lợi trung tâm không có mấy ai, cho nên phải lưu lại ấn tượng tốt với Hoàng thượng mới được.

Hoàng thượng hỏi người thắng muốn được ban thưởng cái gì, Lục Viễn không từ chối, liền nói muốn vàng. Làm các đội viên khác nghe được chỉ có thể giấu một bụng lời nịnh nọt, nếu so sánh với lời nói của Lục Viễn thì những gì bọn họ định nói quá giả dối rồi. Vài người đều nói tâm nguyện giống như Lục Viễn, muốn vàng a...

Thích Bạch vẻ mặt hắc tuyến, đều nghèo như vậy sao? Để Tiểu Thịnh Tử đi lấy vàng cho bọn họ, cũng ban thưởng cho đội lam, xem như kết thúc thi đấu của nam tử.

Các nữ tử tham gia thi đấu cũng nên bắt đầu rồi.

https://thuviensach.vn

Chương 50: Chấn Kinh

Nam tử thi đấu mã cầu là so xem ai mạnh ai yếu, còn nữ tử thi đấu là so vẻ xinh đẹp linh động.

Năm nay số lượng nữ tử tham gia hơi nhiều hơn năm ngoái. Bên phi tần có thêm Tình quý tần, những người khác như Phó Như Tuyết, Lý Ngưng Nguyệt trong giới quý nữ ở kinh đô cũng có chút danh tiếng.

Có tám người tham gia thi đấu là Tình quý tần, Vũ thục nghi, Sơ uyển dung, Lục Nhạc Dao, nữ nhi của thừa tướng Lý Ngưng Nguyệt, nữ nhi của Nội các đại học sĩ Diệp Linh, nữ nhi của Tông nhân phủ Vệ Xảo Xảo, nữ nhi của tổng quản phủ nội vụ Phó Như Tuyết.

Quý U nghĩ, trừ bỏ các phi tần thì năm người kia có phải là những người sắp tiến cung không? Nháy mắt Quý U đã thấy áp lực lớn như núi, một đám nụ hoa sắp nở, ngàn vạn dáng vẻ, gia thế thật cao, kiều diễm ướt át chỉ cần Hoàng thượng đến hái là nở rộ. Còn thêm một tiểu thanh mai của Hoàng thượng, Quý U nàng thì đang mang một cái bụng lớn, có thể đấu lại sao? Tuy vẫn nói nàng tin tưởng Thích Bạch nhưng nhiều người đợi Thích Bạch lựa chọn như vậy, Quý U vẫn cảm thấy hình như nàng bị ê răng rồi nha.

Thích Bạch chưa biết Quý U lại ăn dấm, nếu biết thì trận mã cầu này hắn chỉ còn nước nhắm mắt không nhìn.

Trong tiếng chiêng trống ồn ào, rút thăm hoàn tất.

Đội hồng là Lục Nhạc Dao, Tình quý tần, Lý Ngưng Nguyệt, Vệ Xảo Xảo. Đội lam là Vũ thục nghi, Sơ uyển dung, Phó Như Tuyết và Diệp Linh.

https://thuviensach.vn

Lý Ngưng Nguyệt đến bên cạnh Lục Nhạc Dao, ôm cánh tay nàng "Thật sự là có duyên nha, lúc rút thăm mà vẫn có thể cùng Lục muội muội ở chung một đội."

Tuy trong lòng Tình quý tần không quá vui vẻ nhưng vẫn treo lên gương mặt tươi cười với Lục Nhạc Dao "Vào chung một đội là duyên phận, chúng ta phải phối hợp thật tốt mới được."

Lục Nhạc Dao cười nói "Nhất định, bất quá muội chơi không được tốt lắm, còn phải dựa vào các tỷ tỷ."

Tình quý tần châm chọc trong lòng, xem ngươi có thể ngụy trang đến bao giờ, sẽ không có ai có thể nổi bật được như ngươi đâu.

Vệ Xảo Xảo rất nhiệt tình với Tình quý tần, đứng cách Tình quý tần rất gần để có thể hợp thời mà phụ họa.

Vũ thục nghi cảm thấy cùng đội với ai cũng được, nàng chơi tốt là xong. Sơ uyển dung thì vô cùng cao hứng, có thể cùng đội với Vũ thục nghi thì phần thắng rất lớn. Tuy Phó Như Tuyết có vẻ nhu nhược nhưng cũng cam đoan là sẽ phối hợp thật tốt với các nàng. Diệp Linh thì tương đối trầm mặc, chỉ im lặng nghe các nàng an bài.

Thời gian thảo luận rất ngắn, đợi đến lúc tiểu thái giám mang bóng vào sân, các nàng đã sắp xếp xong đội hình rồi. Tình quý tần không dựa vào thân phận mà tranh công, từ chối vị trí dẫn đầu, nhường cho Lục Nhạc Dao.

Mà đội trưởng đội xanh tất nhiên là Vũ thục nghi, nhìn nữ nhân có dáng người cực tốt ở trước mắt, Vũ thục nghi mắng thầm một câu không biết xấu hổ, nhất định là muốn quyến rũ Hoàng thượng, tự nhiên không có hảo cảm với Lục Nhạc Dao. Trong mắt Vũ thục nghi lộ ra một chút không tốt, có ý tứ phân cao thấp với Lục Nhạc Dao.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao cười cười với Vũ thục nghi, ánh mắt chuyển sang nhìn thái giám phát bóng.

Quý U thấy không khí trên sân đã bắt đầu khẩn trương, liền thừa dịp quay sang nhìn Thích Bạch, nếu hắn dám xem chăm chú thì đêm nay nàng sẽ nhốt hắn ngoài cửa Vĩnh Thọ cung!

Thích Bạch không chút để ý đến diễn biến trên sân, chỉ cúi đầu thưởng trà, sau đó tầm mắt lại bay sang Quý U, Quý U thấy được thì trong lòng vui vẻ, bất quá vẫn cứ lén lén giơ quả đấm lên cho Thích Bạch. Gần đây Quý U cảm thấy cảm xúc của nàng không ổn định, không lẽ là do mang thai?

Thích Bạch nhìn quả đấm nhỏ trắng nõn của Quý U, hơi lắc đầu, tỏ vẻ không hiểu ý nàng. Quý U dùng động tác cực nhỏ đưa tay chỉ trên sân, quay sang chỉ Thích Bạch, sau đó lại chỉ chỉ ánh mắt của nàng, lắc tay tỏ vẻ không cho Thích Bạch xem trận đấu trên sân, sau đó lại giơ quả đấm.

Thích Bạch ho khan một tiếng, lại bị nước trà làm sặc, nén cười, phất tay cho Tiểu Thịnh Tử đang muốn tiến lên xem xét lui xuống. Những người khác đều đang đặt tâm tư lên quả bóng dưới sân, U U của hắn lại cứ theo dõi hắn. Nhìn Quý U cứ lén lén làm mấy động tác nhỏ không ngừng, Thích Bạch liền muốn đùa giỡn nàng. Nhưng mà sau này vẫn phải giáo huấn nàng một chút, nàng quá mức suy nghĩ miên man rồi.

Quý U thấy Thích Bạch bị sặc thì cuống quýt xoay đầu giả bộ nghiêm túc nhìn vào sân, Thích Bạch cũng coi như không có chuyện gì xảy ra chuyển tầm mắt sang chỗ khác.

Hoàng hậu cách Hoàng thượng khá gần nên thấy được động tác nhỏ của hai người, lại làm giống như không thấy gì, tiếp tục xem trận đấu mã cầu đang ngày càng kịch liệt.

Trên sân thi đấu đang có một quang cảnh rất đẹp, nữ tử khác với nam tử, không đeo dây buộc vào trán, các nàng buộc lên búi tóc, cùng với những

https://thuviensach.vn

bước chân của ngựa bay phiêu đãng trong không trung. Lục Nhạc Dao một thân y phục cưỡi ngựa, gương mặt trắng trẻo, eo nhỏ như nhành liễu, lúc nghiêng người đánh bóng eo lưng mềm mại, giữ bóng nhẹ nhàng, lực đánh bóng đủ mạnh. Chỉ thấy nàng cướp bóng, dẫn bóng, chuyền bóng, mỗi động tác đều duyên dáng như đang nhảy múa, mỗi lần vung gậy đều hoàn mỹ đến mức làm người khác ghen tỵ.

Bản thân Lục Nhạc Dao đã có cơ bản lại được Lục Viễn sắp xếp giáo tập cả ngày truyền thụ kinh nghiệm, thuật cưỡi ngựa tiến bộ rất nhanh.

Hơn nữa nàng là diễn viên chuyên nghiệp, có thể tìm được động tác mình tinh thông nhất, động tác mình đẹp nhất, kỹ thuật của nàng không phải là tốt nhất, nhưng là hoàn mỹ nhất. Ánh mắt của rất nhiều người đều không tự chủ dừng ở chỗ nàng.

Trong thời gian ngắn ngủi Lục Nhạc Dao đã ghi được mấy bàn, tạo nên một làn sóng hoan hô. Vũ thục nghi sau vài lần quan sát đã nắm được cơ bản về Lục Nhạc Dao, nhất thời tình thế trên sân xoay chuyển, Vũ thục nghi lấy kỹ thuật cướp bóng của Lục Nhạc Dao, bắt đầu tiến công, đội lam phối hợp rất tốt, mắt thấy có thể san bằng tỷ số.

Lục Nhạc Dao có chút bối rối, không ngờ còn có thể gặp người có kỹ thuật cao như vậy. Bất quá vẻ mặt nàng không thay đổi, đánh mắt cùng Lý Ngưng Nguyệt và Vệ Xảo Xảo, để các nàng theo kèm Vũ thục nghi, nàng cùng Tình quý tần phụ trách cướp bóng tấn công.

Biểu hiện của Tình quý tần cũng rất xuất sắc, thành công tiếp được bóng của Lục Nhạc Dao chuyền qua, đánh một phát vào cầu môn đối phương, động tác lưu loát sạch sẽ.

Những người ngồi đây lần đầu tiên thấy một nữ tử chơi mã cầu xuất sắc như vậy, tiếng hoan hô vang lên không ngớt.

https://thuviensach.vn

Bởi vì lần này Lục Nhạc Dao có công giúp chuyền bóng nên nàng cười rất ngọt ngào, nàng học theo ca ca, vì thế quay đầu nhìn lại, vờ như tìm kiếm Lục Viễn, kỳ thật là nhìn Hoàng thượng. Thấy tầm mắt Hoàng thượng ở trên sân thi đấu nàng càng cười vui vẻ hơn, thậm chí còn giơ cánh tay vẫy vẫy với Lục Viễn, càng lộ ra vẻ ngây thơ hoạt bát.

Lúc này nàng nghe Tình quý tần hô một tiếng "Lục muội muội, bóng này!" mới cuống quýt quay đầu thấy Tình quý tần đang ở trước người Diệp Linh muốn cướp bóng, Tình quý tần nhanh chóng đem bóng chuyền cho Lục Nhạc Dao, nàng quay đầu đúng lúc bóng đang bay tới, liền cuống quýt kẹp chặt ngựa, vung gậy tiếp bóng, lúc này ngựa của nàng như bị phát điên, tung vó lên, lực đánh bóng của nàng rất lớn nhưng lại bị chệch hướng bay về phía khán đài. Bóng trực tiếp bay về phía các vị phi tần.

Để nhìn rõ nên sân thi đấu cách khán đài không xa, lực đạo của Lục Nhạc Dao lại lớn, cho nên bóng bay rất xa.

Ngoài sân bóng có thị vệ nhưng bóng lại bay quá nhanh, ngăn trở không kịp, các thị vệ chỉ có thể phi thân lên không trung bảo vệ Hoàng thượng cùng các vị phi tần. Lục Viễn rất lo cho muội muội, bất kể bóng rơi trúng người nào, muội ấy đều là người chịu trách nhiệm. Mọi thứ chỉ diễn ra trong nháy mắt, căn bản là trốn không kịp, bóng rơi vào bàn của Lục Hiền phi, "Oành" một tiếng, sau đó lại đập vào bàn của Trần Trang phi, lăn lên người Trần Trang phi, ngay sau đó truyền đến tiếng hét chói tai của Trần Trang phi và Lục Hiền phi.

Thích Bạch thấy được cái vẫy tay của Lục Nhạc Dao, nhìn nàng chơi vui vẻ thì cảm thấy nàng khá giống Lục Viễn. Nhưng ngay sau đó ngựa bị dọa sợ, bóng bay thẳng về bên này. Phản ứng đầu tiên của Thích Bạch là đến che chở Quý U, thời điểm hắn vừa đến bên người Quý U đã nghe tiếng thét chói tai truyền đến. Thích Bạch xoay người thấy không ai bị thương thì cảm thấy yên tâm, phân phó thị vệ xuống sân xem xét tình trạng của Lục Nhạc Dao.

https://thuviensach.vn

Tình trạng của nàng không tính là quá tốt nhưng cũng không quá tệ. Nàng bị quăng xuống lưng ngựa ngã xuống đất, may mắn là đất không quá cứng, bằng không nàng chắc chắn sẽ có chuyện. Con ngựa kia, sau khi hất ngã nàng thì tung vó chạy đi, chân sau của nó làm tung đất cát lên mặt, bay vào miệng nàng.

Lục Nhạc Dao không biết tại sao lại phát sinh loại chuyện xui xẻo này, nếu như nàng bị như thế này trong lúc tranh tài thì sẽ khiến người khác đồng tình, quan tâm. Nhưng mà nàng lại ngã trong lúc đang vẫy tay với ca ca, ai cũng đều thấy, người khác sẽ cảm thấy do nàng đắc ý, vênh váo, Hoàng thượng cũng sẽ như thế.

Lục Nhạc Dao chỉ hận lúc này không có cái động nào để chui vào! Nàng cũng không thể trách Tình quý tần và Diệp Linh, người ta đang thi đấu, nào ai biết tâm tư của nàng đang bay ra bên ngoài sân chứ.

Cả người Lục Nhạc Dao đau mỏi, thậm chí còn không có khí lực để lau đất trên mặt. Thi đấu dừng hẳn, mấy phụ nhân đều chạy đến bên cạnh Lục Nhạc Dao quan tâm hỏi han, nhưng không có ai dám chạm vào nàng. Lục Nhạc Dao vừa mở miệng đã bị đất bay vào nên không nói được lời nào. Chỉ có Tình quý tần nhìn ra được nguyên nhân Lục Nhạc Dao không thể nói chuyện, nhưng cũng không nhắc nhở những người này.

Vẫn là Lý Ngưng Nguyệt nhìn thấy, cuống quýt lấy tay áo lau đất trên mặt Lục Nhạc Dao. Các nàng đang mặc y phục cưỡi ngựa, còn chỗ nào đâu mà dùng khăn tay này nọ.

Lục Viễn thấy bóng chỉ rơi trên bàn, không làm bị thương người nào thì thở dài nhẹ nhõm, sau đó vội vàng chạy vào sân bóng xem tình trạng Lục Nhạc Dao. Thích Bạch cũng phân phó thái y đến kiểm tra cho Lục Nhạc Dao.

https://thuviensach.vn

Thái y ngồi xổm trên mặt đất bắt mạch cho Lục Nhạc Dao, phát hiện không có bị thương vào xương cốt, chỉ bị trầy da. Nhưng Lục Nhạc Dao bị đau nên không tự đứng dậy được, thái y liền gọi người cầm cáng đến mang Lục Nhạc Dao ra khỏi sân thi đấu.

Quý U nhìn Lục Nhạc Dao bị đưa đi, cảm thấy đời người khắp nơi đều có chuyện ngoài ý muốn. Xem biểu hiện của Lục Nhạc Dao, Quý U đã rất bội phục, có thể đem bóng đánh thành nhiều vẻ thướt tha như vậy, mỗi động tác biểu tình đều tinh xảo đến mức không chê được, có thể thấy là nàng đã rất chú tâm. Lúc Lục Nhạc Dao vẫy tay giữa sân, Quý U cũng nhịn không được muốn mỉm cười, đắm chìm trong cảnh xuân, ngũ quan tinh xảo, tươi cười xinh đẹp, ngọt ngào, thiện lương tốt đẹp, nữ tử như vậy thật khó để khiến người khác cự tuyệt.

Nhưng mọi chuyện lại ngoài ý muốn, vung gậy đánh bóng xong lại bị ngã, bóng còn thiếu chút nữa là đập vào người khác. Hiện tại một thân bẩn thỉu lại bị khiêng ra ngoài… Quý U nghĩ, nếu là nàng thì nàng sẽ ngượng ngùng chết mất. Không biết thế nào trong đầu Quý U lại hiện lên một câu "Không nên đắc ý, đắc ý sẽ bị ngựa đá"…

Thích Bạch không có ý trách tội, do ngựa bị sợ hãi, nhìn các thị vệ chế phục ngựa, thấy không có điểm nào không ổn, là do ngoài ý muốn, Thích Bạch xem như là Lục Nhạc Dao gặp xui xẻo. Ngựa đã được kiểm tra trước lúc bắt đầu trận đấu, hơn nữa những người khác cũng không có lý do hại Lục Nhạc Dao.

Đương nhiên vẫn phải hỏi cụ thể một chút nhưng không phải là ở trước mặt mọi người.

Thích Bạch phân phó thị vệ nâng Lục Nhạc Dao vào cung điện nghỉ ngơi, sau đó ban thưởng cho bảy người còn lại, lại nói vài câu, phân phó thái y xem xét Hiền phi và Trang phi, kết thúc trận đấu mã cầu.

https://thuviensach.vn

Chương 51: Mất Mặt

Lục Nhạc Dao suy nghĩ có chút khác, có lẽ nàng bị thương nặng hơn mới tốt, sẽ khiến Hoàng thượng thương tiếc, nhưng nàng chỉ bị trầy da mà thôi. Nếu nàng ngất đi sẽ không bị mất mặt, nhưng nàng không bị choáng, chỉ là không dám mở to mắt thôi. Có lẽ… Làm gì có nhiều có lẽ như vậy… Nàng chỉ có thể nhắm mắt cảm nhận nỗi xấu hổ lúc bị khiêng thôi…

Lục Nhạc Dao được nâng vào cung điện gần bãi săn nhất, chỉ có Lục Viễn và thái y ở bên cạnh.

“Ca ca, muội cảm thấy rất mất mặt, lại còn làm liên lụy đến ca ca.” Lục Nhạc Dao muốn nắm ống tay áo của Lục Viễn, nhưng lại không có khí lực.

Lục Viễn thấy muội muội chỉ bị thương chút ít thì rất an tâm, làm gì thèm để ý đến mấy thứ khác “Mất mặt cái gì, là ngựa bị sợ hãi làm liên lụy đến muội thôi, muội đánh bóng cũng không làm người khác bị thương, đừng nghĩ nhiều quá.”

Lục Nhạc Dao lại không lạc quan như vậy “Nhưng muội muốn biểu hiện thật tốt, lại đem đến kết quả này. Thích ca ca sẽ không trách tội hay ghét bỏ muội chứ? Mọi người nhất định sẽ cười muội, muội làm hỏng trận đấu mã cầu này rồi.”

Lục Viễn thở dài, trước người mình yêu lúc nào cũng sẽ lo được lo mất, nhưng Hoàng thượng nào có nghĩ nhiều như vậy, “Hoàng thượng sẽ không trách tội, cũng không ghét bỏ, về phần những người khác, muội không cần phải để ý đến bọn họ.”

https://thuviensach.vn

Thái y đứng bên cạnh đang cảm thấy kinh ngạc với cách xưng hô của muội muội Lục thống lĩnh với Hoàng thượng, nhưng những người ở trong cung đều rất kín miệng, hắn giống như đầu gỗ đứng ở một bên, những chuyện này không có chút quan hệ nào với hắn.

Lục Nhạc Dao nghe được lời của Lục Viễn nhưng trong lòng vẫn khó chịu, khóc rống lên. Lục Viễn chỉ có thể ngồi cạnh giường an ủi nàng.

Thích Bạch mang theo nhóm phi tần tiến vào chứng kiến được cảnh này, ngoại trừ Lục Hiền phi và Trần Trang phi, những người lúc nãy ở bãi săn đều đến đây. Đại bộ phận phi tần đều nén cười nhìn Lục Nhạc Dao nằm khóc trên giường, chuyện này đúng là có chút mất mặt nha.

Thích Bạch thở dài mở miệng khuyên nhủ "Đây là làm sao? Còn đau sao?"

Lục Nhạc Dao nghe được thanh âm của hắn thì quay đầu lại, vết bẩn trên mặt đã sớm được Lục Viễn lau sạch sẽ, khuôn mặt trắng nõn, hoa lê vũ đái, điềm đạm đáng yêu.

Lục Nhạc Dao cố nhịn, sau đó nhịn không được, nhìn thấy Hoàng thượng thì lại khóc rống lên.

Tình quý tần nhìn Lục Nhạc Dao, siết chặt tay nghe thanh âm nghẹn ngào của nàng ta, đây chỉ là bắt đầu thôi, sau này sẽ có lúc ngươi khóc thật sự.

Quý U cảm thán, khóc này cũng thật là… Tuy Thích Bạch muốn nàng trở về nghỉ ngơi, nhưng Quý U lại nghĩ Lục Nhạc Dao vừa gặp chuyện không may, nàng không thể nào vô tâm về Vĩnh Thọ cung ngay được, thật là vô tâm vô phế. Tốt xấu gì nàng cũng đã có duyên gặp mặt với Lục Nhạc Dao và Lục Viễn một lần, đến thăm cũng là hợp tình hợp lý.

https://thuviensach.vn

Trần Trang phi và Lục Hiền phi mới không thèm đến xem Lục Nhạc Dao, lúc nãy bóng đập lên bàn Lục Hiền phi làm vỡ chén đĩa, một ít vụn bay lên người nàng nên nàng đã trở về thay y phục. Trần Trang phi bị bóng đập lên người, dọa sợ, cũng đã về cung của mình. Lục Nhạc Dao nên đến bồi tội với hai nàng mới đúng, làm gì có đạo lý hai nàng đến thăm Lục Nhạc Dao!

Sau khi thái y và Lục Viễn hành lễ xong, Thích Bạch đi đến bên giường, nhìn Lục Nhạc Dao đang khóc rống, hắn không biết nên nói cái gì, nghĩ một lát mới nói "Nếu còn khó chịu thì nói với trẫm, trẫm để thái y xem cho ngươi một lát."

"Hoàng thượng, thần nữ thật mất thể diện, còn suýt gây ra đại họa, không còn mặt mũi nào nhìn ngài và các vị nương nương." Lục Nhạc Dao nghe lời khuyên của Hoàng thượng thì nín khóc trả lời.

Thích Bạch cảm thấy không có việc gì, may mà không ai bị thương liền nói "Mất thể diện cái gì, người không sao là tốt rồi." Nói xong thì chuyển tầm mắt lên người Lục Viễn muốn hắn khuyên nhủ nàng.

Lục Viễn cảm thấy Hoàng thượng nói chuyện không uyển chuyển gì hết. Nhưng tạm thời không đề cập đến chuyện này, nhiều người đến như vậy, muội muội nhất định sẽ thấy khó chịu, "Thần chiếu cố muội muội là được rồi, nàng gây họa như vậy đã rất xấu hổ, cũng không thể để Hoàng thượng cùng các vị nương nương lo lắng thêm nữa."

Hoàng hậu hợp thời mở miệng "Lời nói này cũng quá khách khí rồi, dù sao chuyện này xảy ra ở trong cung. Hơn nữa là do ngựa bị sợ hãi, Nhạc Dao mới là người bị thương, các ngươi không nên tự trách."

Các phi tần thấy thái độ của Hoàng thượng với Lục Nhạc Dao khá tốt, Hoàng hậu cũng đã lên tiếng, liền vội vàng khen Lục Nhạc Dao chơi mã cầu rất tốt, ngã ngựa là chuyện ngoài ý muốn, không cần để ý, may mắn là

https://thuviensach.vn

không có ai bị thương. Quý U không có cơ hội nói gì, nên chỉ giữ im lặng, thấy ai nói có đạo lý thì nàng gật gật đầu.

Thích Bạch suy đoán ý tứ của Lục Viễn, nghĩ là có thể Lục Nhạc Dao bị ngã nên xấu hổ, không muốn gặp người khác, liền nói "Nghỉ ngơi thật tốt, Lục Viễn ở đây chiếu cố ngươi." Nhìn thái y, phân phó hắn lát nữa đến Dưỡng Tâm điện. Sau đó mang theo những người này, xoay người rời đi.

Lục Nhạc Dao nghe tiếng bước chân xa dần, thở dài. Một cơ hội tốt như vậy mà nàng để vuột mất, nàng đã đợi cơ hội này rất lâu rồi, bỏ ra quá nhiều, không ngờ kết quả lại như vậy, cùng với dự đoán của nàng sai lệch quá nhiều.

Lục Nhạc Dao thấy trong phòng chỉ còn nàng với Lục Viễn, tự lẩm bẩm "Ca ca, muội nên làm sao bây giờ?"

"Cái này là thiên ý…"

"Không phải!" Lục Nhạc Dao thấy Lục Viễn lại muốn khuyên nàng bỏ cuộc, liền kích động ngắt lời hắn. "Không cần lại khuyên muội, nếu muội không có cách nào tiến cung muội sẽ không sống nổi nữa, ca ca, muội sẽ ôm hận mà chết, muội sẽ chết mất…"

"Nói bậy, muội mới được bao nhiêu tuổi chứ!"

"Ca ca, chỉ có ca ca mới giúp được muội, là muội quá vô dụng, là muội không chịu cố gắng…"

"Nhạc Dao…"

--- -------Ta là đường phân cách huynh muội trong cung điện không biết tên---- ---

https://thuviensach.vn

Thích Bạch còn muốn hỏi thái y có phát hiện gì hay không nên hắn về Dưỡng Tâm điện, nhiều lần dặn dò Quý U về Vĩnh Thọ cung, nghỉ ngơi một chút, dùng gì đó, hắn sẽ lập tức trở lại bồi nàng.

Vài người thấy Hoàng thượng chỉ nói chuyện cùng Tích tiệp dư, sau đó rời đi, không dám tức giận cũng không dám nói. Hoàng hậu thì không cảm thấy gì, ngồi lên phượng liễn, mang theo người bên cạnh rời đi.

Chuyện của Lương chiêu viện đã in sâu vào lòng mọi người, các nàng thấy Tích tiệp dư đang mang thai, cũng không có ý tứ trêu chọc. Vũ thục nghi và Tình quý tần quan tâm hỏi han Quý U vài câu, liền giục nàng mau về Vĩnh Thọ cung nghỉ ngơi, đừng để mệt nhọc.

Quý U cũng liền thuận thế, nhanh chóng cáo từ, quả thật là nàng đang đói bụng, Hứa ma ma không cho nàng động đến đồ ăn trên bàn, nàng chỉ có thể dùng cơm ở Vĩnh Thọ cung thôi.

Vũ thục nghi và Tình quý tần cùng nhau đi về, trên đường khó tránh khỏi việc nói đến chuyện vừa rồi.

“Ta nói Lục Nhạc Dao đúng là mua vui cho người khác. Thật đủ buồn cười, cái này đủ để cho chúng ta một năm vui vẻ.”

Tình quý tần nhìn Vũ thục nghi, đời trước Vũ thục nghi cũng đã bại dưới tay Lục Nhạc Dao, “Tỷ tỷ vẫn cứ ngay thẳng như vậy. Nàng chơi rất tốt, chỉ là có chút sơ suất thôi mà.”

“Căn bản là do nàng ta đắc ý vênh váo, có ca ca lợi hại thì cảm thấy rất giỏi sao. Dáng vẻ hồ ly tinh, kỹ thuật mã cầu cũng chỉ cho đẹp, dù nàng ta không sơ suất ta cũng có thể thắng.” Vũ thục nghi nổi giận trong bụng, rõ ràng là trong trận đấu lúc nãy nàng có thể thắng được.

Tình quý tần chỉ gật đầu chứ không tiếp lời, nàng ta còn không phải là rất giỏi sao, ít nhất là nàng ta đã dựa vào ca ca từ rất sớm để có thể quen

https://thuviensach.vn

biết cùng Hoàng thượng. Hơn nữa dù không xảy ra việc này thì Vũ thục nghi cũng khó lòng thắng được.

Thanh danh của Lục Viễn đã giúp Lục Nhạc Dao không ít, bản lĩnh của nàng ta cũng không thể xem thường, nếu Lục Nhạc Dao bị dễ dàng đánh bại như vậy thì lúc đó Quách Tình nàng mới thấy buồn cười.

Kiếp trước nàng không tham gia chơi mã cầu, mà là muội muội nàng, bất quá khi tuyển tú muội muội đã bị lược bài tử. Kiếp này nàng đã sớm nói với phụ thân không để tiểu muội đến tham gia, người tham gia sẽ là nàng.

Kiếp trước ra sao Lục Nhạc Dao không biết nhưng nàng lại nhớ không quên một chi tiết. Không những tất cả mọi người chúc mừng Lục Nhạc Dao thắng cuộc mà ở dưới mắt mọi người nàng ta nói ra thứ muốn được thưởng là "Thần nữ chỉ muốn thực hiện ước nguyện khi nhỏ, một giấc mơ đã chậm trễ chín năm, từ trước đến nay thần nữ chưa từng quên giấc mộng đó, sở dĩ thần nữ cố gắng thắng là vì giấc mộng này, mong Hoàng thượng thành toàn."

Lúc đó tất cả mọi người đều không hiểu gì, Hoàng thượng cũng không hỏi lại, chỉ trầm mặt suy nghĩ chốc lát sau đó gật đầu, có thể thấy được Hoàng thượng biết nàng ta muốn gì. Sau này lúc tuyển tú nàng ta thuận lợi nhập cung, vừa vào cung đã được phong chính tam phẩm tu nghi, cao hơn nàng một cấp, lúc ấy nàng liền đoán được nàng ta và Hoàng thượng đã sớm quen biết.

Đời này Lục Nhạc Dao còn có thể thuận lợi như vậy sao? Tình quý tần nhìn về phía Vĩnh Thọ cung, đừng nói Quách Tình nàng đã nhìn thấu nàng ta, ở đây còn có Tích tiệp dư đang được sủng ái, Lục Nhạc Dao đừng nên mơ tưởng đến chuyện được như ý nguyện.

Nghĩ tới Lục Nhạc Dao đang nằm trên giường không động đậy nổi, Tình quý tần đắc ý, lần đầu tiên nàng làm loại chuyện này không ngờ kết quả lại

https://thuviensach.vn

tốt như vậy.

Tình quý tần biết gian lận trên ngựa là chuyện ngu xuẩn nhất, dù không tra ra nàng nhưng cũng có thể tra ra là bị người hãm hại.

Cho nên nàng chỉ có thể động tay động chân trên người Lục Nhạc Dao. Nha hoàn sau lưng Lục Nhạc Dao là người của nàng, kế hoạch vốn là lúc rót trà vô tình làm đổ trà lên người Lục Nhạc Dao, sau đó dùng khăn tay tẩm phấn hương lau lên. Phấn hương này là nàng chuẩn bị từ một năm trước, ai có thể ngờ một năm trước nàng đã chuẩn bị hại Lục Nhạc Dao chứ.

Lúc mới dính lên người mùi hương không nặng nhưng dần dần sẽ trở nên nồng hơn, sau đó sẽ dần dần tiêu tán. Ngựa không chịu nổi hương vị kỳ quái, lúc trước ở bãi săn nàng đã từng thử qua, ngựa nghe được mùi này sẽ có phản ứng rất lớn, nhất định sẽ bị dọa sợ.

Khéo ở chỗ Lục Nhạc Dao tự mình làm đổ trà, có gì buồn cười hơn chuyện chính nàng ta làm chuyện ngu xuẩn? Tình quý tần nhìn lên trời, trời cao cho nàng cơ hội báo thù, nhất định nàng sẽ giữ lấy nó! Hiện tại trong cung không có nhiều người của nàng, nhưng đủ để đối phó với Lục Nhạc Dao, không để xảy ra tình huống nguy hiểm như kiếp trước. Nàng ở trong tối, Lục Nhạc Dao ở ngoài sáng, hơn nữa với bản lĩnh của Tích tiệp dư, nàng muốn xem xem Lục Nhạc Dao có thể là người cười cuối cùng của kiếp này hay không!

Quý U còn không biết Tình quý tần đặt kỳ vọng cao lên người nàng đâu nha, nàng bị Hứa ma ma nhìn chằm chằm mà dùng bữa.

Trong mắt Hứa ma ma, thân thể của Quý U quan trọng hơn bất cứ thứ gì, cái nào ăn được, cái nào không thể ăn, mỗi đũa đều quan sát kỹ lưỡng xem có gì không ổn hay không. Vậy mà trước giờ Quý U cứ nghĩ chỉ khi dùng cơm với Thích Bạch mới phải thử đồ ăn…

https://thuviensach.vn

Ngoài trừ chuyện Quý U không muốn ăn nhiều dầu mỡ, những thứ khác nàng đều thích ăn, không cố kỵ chua cay, bất quá Hứa ma ma lại nói mấy tháng đầu không cho nàng ăn cay. Cho nên Quý U đang chịu đựng, những loại thức ăn có thể gây nóng trong người nàng cũng không thấy được. Quý U cảm thấy dù nàng ăn thanh đạm nhưng vẫn lên cân, có thể thấy là thứ gì ăn nhiều cũng đều làm người ta béo lên hết…

Thời điểm Thích Bạch về đến Vĩnh Thọ cung thì Quý U đang ngủ trưa, hắn thay đổi y phục chuẩn bị ôm Quý U ngủ một lát.

Lời nói của thái y ở Dưỡng Tâm điện làm Thích Bạch thở dài, thái y suy đoán có thể là do hôm nay Lục Nhạc Dao dùng phấn hương. Trên người Lục Nhạc Dao chỉ còn dấu vết đất cát rất khó phân biệt ra hương vị nguyên bản trên người. Đây chỉ là suy đoán mà thôi, ngựa thì không có vấn đề gì.

Gặp những sự việc như thế này Thích Bạch đều sẽ theo bản nàng suy luận một phen. Nhưng quả thực là không nghĩ ra ai đi hại Lục Nhạc Dao, không nói đến chuyện không có chứng cứ, mấu chốt là không ai có lý do hại nàng, không có người đáng để tình nghi.

Đội viên trong đội là do rút thăm mà sắp xếp, ai lại đi hại một người có thể là đội viên của mình. Mọi người cũng không biết thực lực đối phương ra sao, hại Lục Nhạc Dao làm gì? Điều khả nghi duy nhất là Lục Nhạc Dao làm đổ nước trà, nhưng là tự mình làm đổ, không liên quan đến nha hoàn phía sau. Thích Bạch chỉ có thể từ bỏ.

Thích Bạch phái Tiểu Thịnh Tử đến chỗ Lục Viễn xem xét, có việc thì bẩm báo. Nếu bọn họ muốn xuất cung thì đi chuẩn bị xe ngựa là được.

https://thuviensach.vn

Chương 52: Tới Cửa

Editor: Mây

Thích Bạch ngủ không bao lâu đã tỉnh, nhưng hắn không đứng lên, chỉ lẳng lặng nhìn người đang nằm trong lòng hắn. Nhìn dung nhan khi ngủ say của Quý U, thấy khóe môi nàng mang theo ý cười, không biết nàng mơ thấy cái gì, có hắn ở đó không, khóe môi Thích Bạch cũng hơi cong lên.

Thích Bạch đưa tay nhẹ vỗ về khuôn mặt trắng mềm của nàng, ngón tay thon dài vẽ lên mi mắt, mũi, gò má nàng, ôn nhu miêu tả từng nơi, cuối cùng dừng lại ở cánh môi quyến rũ đầy đặn của nàng, hắn nhẹ nhàng cúi xuống hôn, sợ đánh thức nàng nên hắn cũng không thâm nhập vào.

Nghe bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, Thích Bạch thở dài trong lòng, chỉ có thể lưu luyến không rời buông Quý U ra. Thích Bạch đắp chăn cho nàng, buông màn giường xuống rồi đi ra ngoài.

Tiểu Thịnh Tử thấy sắc mặt không tốt của Hoàng thượng liền muốn kêu khổ một trận, Hoàng thượng a, không thể trách nô tài được, không phải ngài nói nếu có chuyện gì thì cứ đến bẩm báo sao, nô tài mà không có chuyện gấp thì cũng không muốn quấy rầy Hoàng thượng và Tích tiệp dư ngủ trưa đâu.

“Hoàng thượng, Lục thống lĩnh và Lục tiểu thư đến tạ ơn, hiện tại vẫn đang chờ ở ngoài cửa.” Tiểu Thịnh Tử đã từ chối qua một lần, hắn cảm thấy lúc ở Vĩnh Thọ cung Hoàng thượng không thích bị người khác quấy rầy. Lần nào Hoàng thượng cũng xử lý hết mọi chuyện rồi mới đến Vĩnh Thọ cung, chỉ sợ bồi Tích chủ tử một chút mà đã bỏ đi Dưỡng Tâm điện, chọc Tích chủ tử mất hứng. Có thể chuyện này là do Lục tiểu thư yêu cầu, Tiểu

https://thuviensach.vn

Thịnh Tử luôn cảm thấy Lục thống lĩnh không phải là người khách khí như vậy.

Muội muội của Lục thống lĩnh cũng thật là hiểu chuyện, vừa có thể động đậy đã vội vàng đến bồi tội với Trần Trang phi và Lục Hiền phi, sau đó lại còn đến tạ ơn, tuy nói là quấy rầy Hoàng thượng cùng Tích chủ tử, nhưng dù sao cũng là một mảnh chân thành.

Thích Bạch hơi nhíu mày, tuy chuyện đến tạ ơn không có gì sai, nhưng có phải là Lục Viễn không có mắt nhìn không, nếu hắn không có ở Dưỡng Tâm điện thì bọn họ hồi phủ là được. Nhưng nghĩ lại, có lẽ là Lục Nhạc Dao băn khoăn, Thích Bạch gật đầu cho phép Tiểu Thịnh Tử để bọn họ tiến vào.

Lục Viễn bị Lục Nhạc Dao cầu xin, không có cách nào mới đành phải đến đây, dù sao nàng cũng phải đến bồi tội với Lục Hiền phi và Trần Trang phi, do nàng đánh bóng dọa hai vị nương nương này, cho nên hắn đứng ở cửa cung chờ muội muội bồi tội rồi chuẩn bị mang nàng về phủ. Nhưng xong việc Lục Nhạc Dao lại nhất định muốn đi tìm Hoàng thượng tạ ơn, Lục Viễn đã cự tuyệt, trước không nói đến tâm tư của Nhạc Dao, chỉ nói đến chuyện Tiểu Thịnh Tử chuẩn bị xong xe ngựa đã chứng tỏ Hoàng thượng không quá để ý đến chuyện này, căn bản là không muốn hắn đến tạ ơn hay thỉnh tội, Lục Viễn cảm thấy không cần khách sáo như thế.

Nhưng Lục Nhạc Dao lại quá cố chấp, nghe Hoàng thượng đang ở Vĩnh Thọ cung liền cố chạy đến nơi này, Lục Viễn nhìn Lục Nhạc Dao, nghĩ tới chuyện hắn đã đáp ứng nàng, chỉ có thể bất đắc dĩ bồi nàng đi đến Vĩnh Thọ cung.

Nghe Tiểu Thịnh Tử gọi bọn hắn đi vào, hắn đành mang theo Lục Nhạc Dao tiến đến.

https://thuviensach.vn

Lúc hai người vào đến nội thất Vĩnh Thọ cung chỉ thấy một mình Hoàng thượng ngồi bên cạnh bàn, không thấy Tích tiệp dư nương nương đâu, cả hai vội vàng quỳ xuống hành lễ.

“Được rồi, Nhạc Dao vừa bị thương, đừng quỳ, cả hai ngươi cứ ngồi xuống đi.”

Nếu Thích Bạch đã cho phép cả hai tiến vào thì cũng không có ý trách tội, vừa vặn để cho hắn hỏi một chút xem thân thể Lục Nhạc Dao có ổn hay không.

Lục Viễn nhanh chóng đứng dậy, nâng Lục Nhạc Dao ngồi lên ghế, sau đó ngồi bên cạnh nàng.

“Thích ca ca…” Lục Nhạc Dao nghẹn ngào hô lên, dường như muốn đem ủy khuất và cảm kích biểu đạt qua loại xưng hô mà hằng ngày nàng luôn nghĩ đến này.

“Nói chuyện nhỏ tiếng một chút, Tích tiệp dư còn đang ngủ. Nhạc Dao hiện tại thấy thế nào? Có không thoải mái ở đâu không?”

Lời nói của Lục Nhạc Dao liền bị ngăn trở trong cổ họng, phun không ra, nuốt không trôi… Chỉ có thể gật đầu, nói tốt hơn nhiều rồi, không có chỗ nào không thoải mái hết.

Lục Viễn cảm thấy lời này không có ý gì, Tích tiệp dư đang ngủ thì đương nhiên âm thanh nói chuyện phải nhỏ một chút, “Hoàng thượng vừa mới ngủ dậy sao?”

Thấy Thích Bạch gật đầu, Lục Nhạc Dao vội vàng áy náy nhỏ giọng nói “Do muội và ca ca không tốt, quấy rầy Thích ca ca và Tích tỷ tỷ nghỉ ngơi.”

Thấy Lục Nhạc Dao tự trách, Thích Bạch khuyên nhủ “Tuy Nhạc Dao bị thương không nghiêm trọng nhưng cũng nên nằm nghỉ hai ngày. Không cần

https://thuviensach.vn

tạ ơn, đừng nói đến chuyện ngươi bị thương trẫm đã muốn quan tâm rồi, huống chi ngươi lại xảy ra chuyện ở trong cung, trẫm càng không thể mặc kệ được.”

Lục Nhạc Dao nghe được lời này, tâm tình suy sụp nháy mắt đã tốt lên, vẻ mặt cười duyên nói “Thích ca ca, người đối với Nhạc Dao thật tốt, Nhạc Dao đã trưởng thành rồi, về sau Nhạc Dao sẽ càng đối xử tốt với ngài.”

Thích Bạch không suy nghĩ nhiều, gật đầu một cái nói “Ngươi thật không giống ca ca ngươi, trong mắt hắn chỉ thấy châu báu vàng bạc của ta, trong đầu hắn luôn nghĩ đến chuyện lấy được gì đó từ ta mà thôi.”

“Hoàng thượng, ngài nói lời này là không đúng nha, lúc nào thì thần chỉ thấy vàng bạc châu báu chứ, thần thừa nhận là luôn nghĩ đến ngài, nhưng không phải là muốn lấy gì đó mà lúc nào cũng đều hi vọng Hoằng La quốc quốc thái dân an, Hoàng thượng có thể đạt được mọi điều, có trung thần như thần ngài không nói lời khích lệ thì thôi vậy mà còn châm chọc thần… Ngài quả thực là…” Lục Viễn nhìn ánh mắt Thích Bạch phóng tới thì vội vàng nuốt những lời còn lại vào lòng, vô luận là bạch nhãn lang, không có lương tâm hay lấy oán trả ơn, câu nào hắn cũng không dám nói…

Lục Nhạc Dao chỉ hận không thể đá văng Lục Viễn đi chỗ khác, nói đến hỗ trợ nàng nhưng lại nói lệch đề tài… Ngươi phải nói là “Từ nhỏ muội muội thần đã luôn hướng về ngài” thì nàng mới nói tiếp được chứ.

Lục Nhạc Dao chỉ có thể ho nhẹ một tiếng giả bộ không thoải mái…

Đang định mở miệng thì Lục Nhạc Dao thấy Thích ca ca của nàng cuống quýt đứng dậy đi đến trước cửa nội thất, nàng chưa kịp thấy rõ ràng đã nghe được thanh âm đóng cửa, mơ hồ nghe thấy thanh âm mà nàng vẫn luôn mơ được nghe truyền đến “Đi ra cũng không chịu mặc thêm y phục, nàng muốn bị lạnh đúng không, mau nằm nghỉ đi.”

https://thuviensach.vn

Ngay sau đó truyền đến âm thanh nỉ non của Tích tiệp dư, bởi vì chưa tỉnh ngủ nên nàng nghe không rõ lắm "Ta nghe bên ngoài có tiếng nói nên mới đi ra nha, ta vừa tỉnh ngủ chàng đã hung dữ với ta…" Những từ phía sau nàng không nghe được, đúng là thị sủng mà kiêu, rõ ràng là do Thích ca ca lo lắng cho nàng ta mà!

Nhưng nhĩ lực của Lục Viễn lại phi phàm, hắn thề là hắn không cố ý nghe nha, hắn không cố ý… Lục Viễn cực lực lắng nghe động tĩnh trong nội thất, hai vị bên trong hình như đang ở cùng một chỗ…

"Ta là gì có hung dữ với nàng, ta đây là lo lắng cho nàng."

"Chàng hung dữ với ta, ta muốn ngủ, chàng tránh ra."

Thích Bạch muốn dỗ nàng, nhưng nghĩ đến hai người ở ngoài, liền ôm lấy nữ nhân đang bất mãn với hắn, nhẹ nhàng đặt nàng lên giường, ôn nhu hôn nàng dỗ dành "Ngoan, lát sau lại nói."

Thích Bạch xoay người ra ngoài nói với hai người Lục Viễn "Ngươi mang theo Nhạc Dao trở về đi, Tiểu Thịnh Tử đã chuẩn bị xe ngựa rồi." Lại nhìn Lục Nhạc Dao bên cạnh Lục Viễn nói "Nhạc Dao về phủ thì chú ý nghỉ ngơi, không thoải mái thì nói Lục Viễn tìm thái y." Sau đó liền vào nội thất, đóng cửa lại.

Lục Viễn nhanh chóng mang Lục Nhạc Dao rời đi, hắn nghe thấy Tích tiệp dư bất mãn với Hoàng thượng, vẫn là không nên ở đây để Hoàng thương trút giận lên người hắn, đi nhanh thôi.

Lục Nhạc Dao thuận theo ca ca cùng tiến lên xe ngựa. Nghe được Hoàng thượng ở Vĩnh Thọ cung nàng đã rất ghen tỵ, nhưng nàng vẫn phải tới, nếu ngay cả điểm này nàng cũng không chịu nổi thì tiến cung làm gì. Làm gì có người nào vào cung mà thuận buồm xuôi gió, bất luận thế nào, nàng với Hoàng thượng mới là một đôi định mệnh.

https://thuviensach.vn

Lục Viễn không biết lúc nàng đến chỗ Trần Trang phi không hề thuận lợi, Trần Trang phi là người không dễ ở chung tự nhiên không hề khoan hồng độ lượng, Trần Trang phi không giữ nàng ở lại lâu, châm chọc khiêu khích vài câu liền kêu mệt mỏi, cho nàng lui ra.

Lục Hiền phi không có biểu hiện rõ ràng như vậy, bất quá cũng lạnh nhạt nói vài câu không đáng ngại liền nói mệt mỏi.

Lục Nhạc Dao nàng hận thấu bộ dáng cao cao tại thượng của những người này, tựa như đời trước nàng nhìn thấy những diễn viên hạng A vậy, giống hệt ảnh hậu ảnh đế, xem nàng như người vô hình, một ánh mắt cũng lười bố thí. Một câu tùy tiện nói ra của các nàng đã đạt được thứ mà một đời nàng phấn đấu. Nàng thề, nàng sẽ là người cao nhất, để không ai dám xem thường nàng nữa!

Trong tiếng vó ngựa cùng tiếng bánh xe lộc cộc, Lục Nhạc Dao đã ra tới cửa cung, nhìn qua cửa sổ, nàng âm thầm thề, cả đời Lục Nhạc Dao nàng nhất định sẽ huy hoàng, nàng nhất định là nữ nhân bồi bên cạnh Hoàng thượng đến sau cùng!

Thấy Lục Nhạc Dao nhìn về phía hoàng cung, Lục Viễn nghĩ hắn là muội muội luyến tiếc Hoàng thượng… Làm ca ca như hắn cũng quá khó khăn, hắn cùng Hoàng thượng lớn lên, ở trước mặt Hoàng thượng hắn không giữ được bí mật. Ôm chuyện của muội muội sắp bức hắn đến điên rồi, hơn nữa thời điểm ở chung một chỗ với Hoàng thượng hắn lại theo thói quen ba hoa đủ chuyện, quên mất chuyện muội muội kính nhờ.

Chờ đến lúc hắn nhớ lại thì Tích tiệp dư lại đột ngột xuất hiện… Càng lúc hắn càng có cảm giác, chuyện gì gấp hắn cũng không giúp được…

-----ta là đường phân cách của tiếng vó ngựa và âm thanh bánh xe---- ---

Trong Vĩnh Thọ cung, đầu Thích Bạch càng lúc càng lớn…

https://thuviensach.vn

Lúc hắn trở lại nội thất, hắn phát hiện Quý U bọc kín chăn, không chịu nhìn hắn. Quả thật là hắn không có hung dữ với nàng, chỉ là sợ nàng cảm lạnh mà thôi, hiện tại nàng đang mang thai phải tận lực tránh việc uống thuốc, lo lắng cho nàng nên giọng nói hắn có hơi nóng nảy một chút, nhưng mà cái nữ nhân vô tâm này lại rõ ràng là không có nghĩ như vậy nha.

"U U, đừng như vậy, nàng muốn gì cũng phải để đầu lộ ra ngoài chăn mới được, vừa rồi là do ta sốt ruột lo lắng cho nàng, dù nàng có tức giận cũng phải nói vài câu với ta chứ."

Quý U nghe lời này, vén chăn ra, hung hăng hít mấy hơi nói "Chàng hung dữ với ta, trước mặt người khác hung dữ với ta…"

Thích Bạch cảm thấy mặt hắn cũng đen đi rồi, náo loạn nửa ngày, thì ra là do cảm thấy mất thể diện, thật là… Còn có thể dỗ dành nha. Bất quá hắn vắt hết óc cũng không nghĩ ra lời gì dễ nghe, Quý U lại tiếp tục bịt kín chăn, không chịu nhìn hắn.

Thích Bạch thoát áo ngoài, muốn chen vào trong chăn nói đạo lý với nữ nhân tính tình càng ngày càng lớn này, nàng tức giận thì tức giận nhưng không thể không để ý đến hắn. Thích Bạch phải rất vất vả mới nằm được vào trong chăn, Quý U liền quay lưng lại không thèm nhìn hắn. Thích Bạch ôm nàng từ phía sau không chịu buông tay, trầm mặc phản kháng nàng, hắn không tin nàng không chịu nói chuyện với hắn.

Quý U vừa tỉnh ngủ, loáng thoáng nghe được âm thanh nói chuyện ở bên ngoài, nhưng cũng không nghe rõ, liền mơ mơ màng màng mở cửa xem là ai, ai biết là hai huynh muội Lục Viễn chứ, thấy Lục Nhạc Dao vừa đứng lên được đã đi tìm Thích Bạch thì nàng có chút mất hứng, kết quả là nghe được thanh âm Thích Bạch gọi nàng, người này lúc nãy ở trận đấu mã cầu ngắm mỹ nhân còn chưa đủ sao, còn đưa đến Vĩnh Thọ cung… Còn dám hung dữ với nàng, Quý U liền không để ý đến hắn nữa.

https://thuviensach.vn

Tuy rằng lúc đầu óc thanh tỉnh Quý U đoán được nhất định là do Lục Viễn cầu kiến, không đời nào Thích Bạch truyền bọn họ đến Vĩnh Thọ cung. Bất quá chuyện Thích Bạch ở trước mặt người khác hung dữ với nàng là sự thật, nàng vẫn không thèm để ý đến hắn.

Thích Bạch lẳng lặng ôm trong chốc lát, phát hiện U U không có ý tứ tha thứ cho hắn, tay liền không tự chủ được, sờ loạn lên, Quý U nhịn nhịn, bất quá tay hắn càng lúc càng làm càn…

Quý U giận dữ đá một chân về phía sau, lập tức có tiếng kêu đau đớn truyền đến, tay Thích Bạch không lộn xộn nữa, ngay cả một chút động tĩnh cũng không có.

Quý U đợi trong chốc lát nhưng phía sau vẫn không có động tĩnh, trong lòng có chút hoảng loạn, đánh trúng hắn rồi sao? Cuống quýt quay đầu nhìn Thích Bạch, thấy hai mắt hắn nhắm nghiền, một tay ôm bụng.

Tuy Quý U do dự sợ hắn giả vờ, nhưng cũng sợ nàng đánh trúng chỗ đau của hắn.

“Không nên làm ta sợ, chàng có đau hay không? Chàng đừng che, để ta xem xem.” Quý U nói xong thì muốn kéo tay hắn ra để xem hắn có bị gì hay không.

Thích Bạch không lừa nàng nữa, tuy trong lòng đang rất vui. Thích Bạch đem Quý U đang lo lắng cho hắn ôm vào lòng, hôn trán nàng “Không đau, nàng đừng giận ta nữa, hãy nói chuyện với ta đi.” Sau đó hắn cầm tay nàng, muốn nàng đánh hắn, nhưng Quý U ngăn lại.

“Ta có cho phép chàng đánh nam nhân của ta sao? Không cho phép chàng nhúc nhích!”

Thích Bạch liền cười ra tiếng, nữ nhân này luôn có biện pháp làm hắn vui tận đáy lòng, hắn chỉ có thể dùng sức hôn lên môi nàng, biểu đạt sự vui

https://thuviensach.vn

vẻ mà hắn khó nói ra.

https://thuviensach.vn

Chương 53: Danh Sách Tuyển Tú

Quý U mang thai hơn ba tháng, Hứa ma ma nhẹ nhõm thở ra, cung nhân Vĩnh Thọ cung cũng nhẹ nhõm, trước ba tháng rất dễ bị đẻ non, qua ba tháng coi như là qua thời kỳ nguy hiểm. Không ai có thể cao hứng hơn Thích Bạch, đương nhiên hắn không chỉ cao hứng vì Quý U trải qua ba tháng này an toàn, mà còn vì hắn đã được giải cấm nha.

Hai tháng đầu Thích Bạch nhịn đã đủ khó chịu, đến tháng tiếp theo cả ngày hắn chỉ nghĩ vì sao nàng lại mang thai sớm như thế, thời gian hắn và U U ở cùng nhau ngắn như vậy, bây giờ chỉ có thể nếm chút ngon ngọt mà lại không thể ăn. Lúc đi ngủ, tuy vẻ mặt hắn không thay đổi nhưng Quý U có thể nhìn thấy một chút ai oán…

Quý U vừa đau lòng vừa buồn cười vì Thích Bạch, thời điểm nàng không mệt mỏi liền hậu hạ chăm sóc hắn hai lần, nhưng những lúc như vậy cũng không nhiều.

Tháng thứ hai mang thai, Quý U tuy có chút choáng váng nhưng sau đó cũng không có bệnh trạng gì nữa. Chưa bị nôn, nhưng nàng rất mệt, nếu không ai gọi nàng thì nàng có thể ngủ trọn một ngày. Làm Thích Bạch vô cùng khẩn trương, mỗi ngày đều đúng giờ sẽ quay lại đánh thức nàng dậy, bồi nàng ăn chút gì đó, sau đó sẽ đến Dưỡng Tâm điện xử lý công việc.

Tiểu Thịnh Tử đã quen với việc pử bên cạnh Hoàng thượng chạy qua chạy lại giữa hai bên, hắn gọi Tích tiệp dư nương nương là Tích chủ tử vì có nguyên nhân hết, hắn hầu hạ Hoàng thượng, mà Hoàng thượng lại hầu hạ Tích tiệp dư nương nương, Tích tiệp dư nương nương còn không phải là

https://thuviensach.vn

chủ tử của chủ tử sao? Phi phi phi! Lại bắt đầu hồ ngôn loạn ngữ… Tóm lại địa vị của Tích chủ tử trong lòng Tiểu Thịnh Tử càng ngày càng lên cao…

Quý U mang thai lại càng dính Thích Bạch hơn nữa, trong chốc lát không thấy hắn đã nhớ đến không chịu được, mỗi lần Thích Bạch trở lại Vĩnh Thọ cung đều phải ôm lấy nàng nói muốn nàng mới được. Thích Bạch ước gì mỗi ngày nàng đều dính lấy hắn như thế, tốt nhất là đến Dưỡng Tâm điện bồi hắn, nhưng phải đợi qua ba tháng mới được, trước đó hắn không dám để nàng đi xa, chỉ có thể tản bộ trong khuôn viên Vĩnh Thọ cung.

Chuyện Thích Bạch đau đầu là buổi tối hắn còn phải đọc sách kể chuyện, không kể chuyện xưa thì Quý U liền bĩu môi kêu hắn không thương nàng cũng không thương bảo bảo, nói hắn là phụ thân mà không chịu dạy bảo bảo đọc sách. Chỉ đọc chuyện xưa là chưa đủ, nàng muốn hắn phải ôm nàng, cách nàng thật gần, vậy bảo bảo mới nghe rõ.

Cái này là làm khổ Thích Bạch nha, ôm U U là việc hắn thích nhất trên đời, đó là bởi vì ôm nàng sau đó muốn làm gì thì làm. Nhưng trong thời gian này hắn không có cùng nàng ân ái, thỉnh thoảng U U giúp hắn giải tỏa cũng không đủ, chỉ cần ôm nàng là phía thân dưới của hắn lập tức có phản ứng, U U có thai, hắn vô cùng ủy khuất a.

Nếu đi ngủ sớm thì thôi, nếu không, Quý U quấn lấy Thích Bạch bắt kể chuyện xưa, tay nhỏ của nàng lộn xộn trên người hắn, nháo đến lúc hắn hô hấp dồn dập mới chịu an phận. Thứ hắn kể nàng không thích nghe, thứ nàng thích nghe thì hắn không đọc được, Quý U liền cầm thoại bản đưa cho Thích Bạch muốn hắn đọc cho nàng nghe, Thích Bạch nghĩ đến loại thoại bản “Chuyện không thể kể giữa lão gia và nha hoàn tuyệt sắc”, hắn thật sự đọc không ra chữ…

Nhưng Quý U lại nói cái gì mà đọc thứ quá khó thì bảo bảo không hiểu được, Thích Bạch cảm thấy một trận bất đắc dĩ, chẳng lẽ đọc mấy cái này

https://thuviensach.vn

thì bảo bảo hiểu được sao? Bảo bảo thực sự thích tiết mục ngàn dặm tìm thê tử như thế này sao?

Quý U nhìn biểu tình khổ sở của Thích Bạch, đành để hắn đọc "Hành quân luận", kết quả là hắn đọc chưa được vài câu thì Quý U đã ngủ say rồi. Thích Bạch nhìn phản ứng dưới thân cười khổ, phần thưởng cho hắn đâu? Mà thôi, Thích Bạch tiếp tục thấp giọng đọc cho bảo bảo nghe, sau đó chui vào chăn ôm U U cùng ngủ, mỗi lần như vậy Thích Bạch đều thở dài, ba tháng, chỉ ba tháng là tốt rồi…

Ngày hôm đó Thích Bạch rất bận, đến tối muộn mới về Vĩnh Thọ cung, vào trong điện không thấy Quý U đâu, hắn mới tiến vào nội thất tìm nàng.

Trong nội thất chỉ có một chiếc đèn hoa sen chiếu sáng, làm cho toàn bộ căn phòng có vẻ mơ hồ, Thích Bạch thấy màn giường đang buông xuống thì thầm nghĩ chẳng lẽ U U của hắn ngủ rồi sao? Lúc hắn đi đến trước giường muốn xốc chăn lên thì nghe có tiếng bước chân từ phía sau, Thích Bạch giả bộ không biết, chẳng lẽ tiểu nữ nhân này muốn dọa hắn? Muốn bổ nhào vào hắn từ phía sau sao? Nhưng nàng quá khờ rồi, trên màn giường in rõ bóng nàng mà, bất quá Thích Bạch không dám tỏ vẻ đã phát hiện, lỡ đâu làm hỏng kế hoạch của nàng, làm nàng mất hứng thì hắn biết làm sao.

Lúc bị Quý U ôm từ sau lưng, Thích Bạch mỉm cười, chuẩn bị xoay người thì bị nàng ngăn trở "Chàng nhắm mắt lại, xoay người, ngồi lên giường."

Thích Bạch cũng không hỏi nhiều, án theo yêu cầu của nàng nhắm mắt lại xoay người ngồi xuống mép giường. Quý U thấy Thích Bạch nghe lời như vậy thì cầm một mảnh sa mỏng màu tím nàng giấu ở sau lưng, bịt kín mắt hắn mới cho phép hắn mở mắt.

Thời điểm Thích Bạch mở mắt, hô hấp căng thẳng, xuyên thấu qua tấm sa mỏng, ngọn đèn mông lung, tầm mắt mơ hồ, tóc U U vén thật cao…

https://thuviensach.vn

Toàn thân chỉ có một cái yếm mỏng màu hồng phấn, hờ hững vắt lên người nàng, da thi trắng hồng mịn màng, nơi đẫy đà được tôn lên thật sinh động… Nhìn xuống phía dưới, nơi hắn khao khát, đôi chân thon dài, từng ngón chân tinh xảo…

Căn bản là không cần có quá nhiều động tác, không cần lời nói, chỉ cần nghĩ đến chuyện U U cứ không mặc gì đứng trước mặt hắn như thế, Thích Bạch không cách nào kiềm chế được phản ứng của bản thân.

Thích Bạch do dự một chút rồi nói "Nàng thật sự không ngại sao? Sao nàng không nói với ta?"

Quý U không thèm để ý đến hắn, đứng lên chuẩn bị đi rót nước, Thích Bạch nhanh chóng ngăn nàng lại, sau đó hắn bước nhanh đến bàn rót nước, thử độ ấm thích hợp cho nước rồi mới bưng đến bên giường cho Quý U.

Quý U nắm tay Thích Bạch uống vài hớp, nhìn vẻ mặt khẩn trương của hắn, nàng cảm thấy bất đắc dĩ "Chàng muốn làm gì a, ta mới mang thai có bốn tháng, vẫn có thể đi rót nước nha. Chàng đã nói rõ ràng chuyện của Lục Nhạc Dao với ta, ta còn để ý cái gì."

Thích Bạch thấy bụng Quý U đã lộ rõ, "Về sau nàng ít làm các thứ đi, lúc không có ta thì cứ gọi người tiến vào hầu hạ."

Ngày hôm qua Thích Bạch trước khi bồi Quý U đi ngủ đã thành thật khai báo việc Lục Nhạc Dao muốn tiến cung, Quý U nghe xong thì gật gật đầu, chưa nói gì đã ngủ. Thích Bạch không nỡ đánh thức Quý U, chính hắn một đêm không ngủ, sáng sớm vào triều cũng không yên lòng, tâm thần hoảng hốt, muốn trở về nghiêm túc quan sát sắc mặt của Quý U, đáng tiếc là không nhìn ra được điều gì. Quý U chỉ cần có một chút không để ý đến hắn là tâm thần hắn đã hoảng loạn rồi, sợ Quý U tức giận, không thèm quan tâm đến hắn.

https://thuviensach.vn

Nay nghe được Quý U trả lời như vậy, trong lòng hắn ê ẩm, không biết nên trả lời thế nào mới tốt, “Ta biết đều do ta không tốt, nếu nàng không vui thì nàng cứ nói, đừng chịu đựng...Đánh ta cũng được, đừng cảm thấy khổ sở cũng đừng nhẫn tâm không để ý đến ta. Tối qua nàng không nói chuyện với ta, cũng không hôn ta mà đã đi ngủ rồi...”

Quý U: “...” Ngươi còn có thể cảm thấy ủy khuất!

Hôm qua nghe Thích Bạch nói Lục Nhạc Dao nhất định sẽ tiến cung, bởi vì đây là chuyện hắn đã đáp ứng với Lục Nhạc Dao lúc nàng ta chín tuổi, nay Lục Nhạc Dao yêu cầu Thích Bạch thực hiện hứa hẹn, vua không nói chơi, Thích Bạch nhất được phải đáp ứng. Quý U cảm thấy lúc chín tuổi nàng mà so với Lục Nhạc Dao thì nàng nhất định là một đứa nhỏ bị nhỏ... Khi đó thì việc xem hoạt hình đã là việc vui vẻ nhất của nàng rồi, còn Lục Nhạc Dao chín tuổi đã tự định chung thân.

Quý U cảm thấy để nàng ấy tiến cung cũng không phải là chuyện xấu, thay vì để hình tượng của nàng ấy luôn tốt đẹp trong lòng Thích Bạch thì không bằng để nàng ấy tiến cung làm tình nghĩa của Thích Bạch với nàng ấy tan biến triệt để. Một nữ nhân phí hết tâm tư để nhập cung không thể nào chỉ yên lặng ở bên cạnh Thích Bạch ngắm nhìn hắn.

Quý U nhìn Thích Bạch, hôn lên trán hắn, lại nhẹ nhàng ôn nhu hôn lên môi hắn, mềm nhẹ nói “Ta không thích trong lòng chàng có nữ nhân khác, chàng cứ việc đem nàng ấy thành muội muội chàng. Ta không muốn lừa dối chàng rằng ta không cảm thấy ngại, tuy nói ta tin tưởng chàng, nhưng ta vẫn biết ghen. Dù sao thì vẫn phải có người tiến cung, nếu chàng muốn nàng, ta không để ý đến ai nữa hết.”

Thích Bạch dùng đầu lưỡi miêu tả đôi môi đỏ mọng của nàng, sâu trong đáy mắt có chút gì đó, hắn ôm nàng thật chặt.

https://thuviensach.vn

Tháng tư, trong ngự hoa viên trăm hoa đua nở, diên vĩ, thược dược, hoa đào, bách hợp, tường vi, hoa hồng, hương thơm tràn ngập, gió xuân khẽ bay ngang, hương thơm vấn vương không rời.

Tâm tình của Hoàng hậu không tệ, mang theo Lý ma ma đi ngang qua ngự hoa viên, đến thẳng Dưỡng Tâm điện.

Trong điện nội Dưỡng Tâm điện, Thích Bạch đang phê duyệt tấu chương.

Tiểu Thịnh Tử tiến vào bẩm báo có Hoàng hậu nương nương cầu kiến.

Thích Bạch gật gật đầu, để bút lông trong tay xuống, nhìn Hoàng hậu một thân Kim Phượng trường bào, uy nghiêm trang trọng đi vào Dưỡng Tâm điện.

Thích Bạch cho phép Hoàng hậu đứng lên, nhìn bản tập trong tay nàng thì cũng đoán được dụng ý.

“Hoàng thượng, thần thiếp đã sửa sang xong danh sách tuyển tú lần này, thỉnh ngài xem qua.”

Từ trước đến nay, bước đầu tiên khi tuyển tú đều do hộ bộ phụ trách chọn người, tuổi tác quá nhỏ hoặc lớn, thân thể không tốt, thân thế không rõ ràng đều bị gạch bỏ, người bị chọn vào danh sách không được tùy tiện kết hôn, quan viên cũng có quyền được báo cáo, có vài người muốn để nữ nhi năm sau mới tuyển tú hoặc là nữ nhi sinh bệnh chậm trễ một năm, hộ bộ cũng sẽ xem xét phê chuẩn.

Các nữ nhân tham gia tuyển tú sẽ được ma ma trong cung kiểm tra xem tú nữ có còn trinh tiết hay không, có thể mang thai không, có dị tật không. Sau đó Hoàng hậu cùng hai vị phi tần phụ trách sàng chọn tiếp, từ bộ dáng, tài nghệ, phẩm hạnh chọn lưu hoặc không lưu, để tránh làm bẩn thánh nhãn của Hoàng thượng. Thường thì những người Hoàng thượng thấy được đều

https://thuviensach.vn

là tài đức vẹn toàn, tướng mạo song toàn, tóm lại thì quá trình tuyển tú thập phần rườm rà.

Hoàng hậu cầm danh sách cuối cùng đến để Hoàng thượng xem qua, sợ Hoàng thượng có điều động vài người nội bộ, cho nàng biết sớm để nàng cho qua, tránh khỏi chuyện lược nhầm bài tử.

Tiểu Thịnh Tử tiếp nhận danh sách đưa cho Hoàng thượng xem qua, Hoàng hậu thì đứng một bên lẳng lặng chờ đợi.

Thích Bạch lật bản tập, gật gật đầu, danh sách gần một ngàn người, không có đích thực là không có gì đẹp mắt, cũng không có điều động người nội bộ nào, nhưng Thích Bạch lại nói một câu làm cho Hoàng hậu kinh ngạc.

“Trẫm biết mỗi năm tuyển tú một lần đều rất hao tổn đến ngân sách của quốc gia, trẫm quyết định đổi thành ba năm mới tuyển tú một lần. Mấy năm trước, một năm cũng chỉ tuyển vài người, quả thực là không cần thiết, trẫm định ngày mai thuyết triều sẽ tuyên bố việc này.”

Hoàng hậu nghe được những lời này thì muốn khuyên nhủ một phen, nhưng câu “hao tổn ngân sách quốc gia” của Hoàng thượng đã đủ ngăn chặn lời của người khác. Chuyện ba năm mới tuyển một lần sẽ làm nhiều quan viên thất vọng đây, có kha khá người muốn giữ nữ nhi lại đợi đủ mười sáu tuổi mới cho tham gia tuyển tú, chung quy lại thì nữ tử độ tuổi đó càng thêm đẹp mắt, bất quá loại tính toán này hỏng mất rồi. Hoàng hậu nhìn Hoàng thượng đã quyết định như vậy, cũng không nói ra lời ganh tỵ nữa.

“Hoàng thượng vậy năm nay có nên tuyển nhiều người một chút không?” Hoàng thượng muốn ba năm mới tuyển tú một lần, vậy thêm nhiều người tiến cung thì trong ba năm đó sẽ có nhiều người mang thai hoàng tự hơn. Nhìn Tích tiệp dư độc sủng hậu cung mấy tháng, Hoàng hậu cảm thấy

https://thuviensach.vn

lần này nên tuyển thêm mấy người tuyệt sắc để phân tán sự chú ý của Hoàng thượng.

“Không cần, nhân số trong hậu cung đã đủ nhiều rồi, cứ như cũ là được.” Thích Bạch không muốn nghĩ thêm.

Hoàng hậu thấy vậy thì đáp “Thần thiếp biết, thần thiếp không quấy rầy Hoàng thượng làm việc nữa, quốc sự nặng nề, mong Hoàng thượng chú ý bảo trọng thân thể.”

Thích Bạch gật đầu, sau đó lại cúi đầu xem tấu chương.

Thích Bạch nghĩ rất rõ ràng, chuyện hủy bỏ tuyển tú không thể gấp gáp, thời gian ba năm có thể tạm đủ, cho dù Quý U sinh ra một công chúa cũng không sao, tĩnh dưỡng một hai năm rồi lại sinh nữa là được. Như vậy trong lòng nàng mới thoải mái một chút, không bị áp lực quá lớn. Bây giờ nàng vẫn còn nhỏ, sinh con rất hại cho thân thể, vẫn nên dưỡng thật tốt rồi mới lại sinh tiếp.

Đương nhiên là dù sinh công chúa tiếp cũng không sao, còn rất lâu mới đến lần tuyển tú tiếp theo, đến lúc đó hắn lại nghĩ cách là được.

Hắn không định nói những tính toán trong lòng hắn với U U. Nàng hiểu cũng tốt, mà không hiểu cũng được, những điều này là hắn nên làm cho nàng, mà hắn không muốn nàng bận tâm.

Hắn muốn U U không sầu không lo, ở bên cạnh hắn, hắn hy vọng nàng đừng khổ sở vì chuyện tuyển tú, hắn chỉ để ý một mình nàng mà thôi.

Nghĩ tới tiểu nhân nhi đang ngủ say không chịu thức dậy ở Vĩnh Thọ cung, khóe môi Thích Bạch khẽ cong, nở nụ cười tiếp tục phê duyệt tấu chương.

https://thuviensach.vn

Chương 54: Xuyên Qua?

Tất nhiên Quý U luôn biết ngày tuyển tú sắp đến, Thích Bạch đã từng nói với nàng năm nay nhất định sẽ có người tiến cung, từ đó Quý U không có hỏi lại nữa. Thay vì lo lắng cho tương lai thì nàng vẫn muốn coi trọng hiện tại hơn.

Buổi sáng, Thích Bạch vẫn như thường lệ hôn hôn nàng, sau đó thiết triều, lại không ngờ tin tức hắn tuyên bố không chỉ làm các đại thần giật mình mà cũng tạo ra một tiếng nổ lớn trong hậu cung.

Thích Bạch nhíu mày nhìn mấy cựu thần đang quỳ dưới đất cầu hắn thay đổi tâm ý.

“Hoàng thượng, xin người hãy nghĩ lại, dưới gối Hoàng thượng vẫn trống không, kéo dài huyết mạch là đại sự, ngài không thể không suy xét. Hiện tại các phi tần trong hậu cung vẫn còn thưa thớt, nạp thêm phi tần là chuyện quan trọng.”

“Trẫm đã nói sở dĩ đổi thành ba năm mới tuyển tú một lần là vì quá mức hao tổn, nếu các ngươi đã muốn thế, thì chi phí tuyển tú, cung cấp cho các phi tần sẽ được tính vào bổng lộc của các ngươi. Thế nào?”

Các đại thần phía dưới nghe đến chuyện này thì không phát ra âm thanh gì nữa, tất cả bổng lôc của bọn họ cộng lại không biết cỏ đủ để tổ chức một lần hay không, không phải bọn họ sẽ trở thành hàng ngày lao động cho Hoàng thượng kiếm bạc tuyển tú dưỡng phi sao? Bọn họ trên có mẹ già, dưới có con nhỏ, trong hậu viện còn một đống thê thiếp... Nhìn phía dưới một mảnh im lặng, Thích Bạch nói một câu “Bãi triều” sau đó mang theo Tiểu Thịnh Tử rời khỏi Bảo Hòa điện.

https://thuviensach.vn

Chúng đại thần cứ ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, rồi ủ rũ thở dài đi về, các đại thần không cho nữ nhi tham gia tuyển tú năm nay chỉ cảm thấy xui xẻo, Hoàng thượng không tuyên bố tin tức này trước, đợi danh sách tuyển tú đã chốt lại mới tuyên bố. Lục Viễn cũng thở dài, không biết muội muội nghe được tin này sẽ phản ứng ra sao, hẳn là càng thêm kiên định, năm nay nhất định muội ấy sẽ nhập cung cho bằng được.

Các phi tần thỉnh an Hoàng hậu xong, vừa trở về cung của mình thì nghe được tin này, ai cũng vô cùng cao hứng, chung quy thì một năm thêm vài người và ba năm thêm vài người không hề giống nhau, thường người mới sẽ dễ dàng được sủng ái, Tích tiệp dư không phải là người mới sao? Người mới vừa đến các nàng sẽ không gặp được Hoàng thượng nữa, nhưng ba năm thì không giống như vậy. Đợi Hoàng thượng chán ghét những người mới, cũng có thể vòng đến cung của các nàng, các nàng có thể mang thai thì càng tốt.

Lục Hiền phi ngồi trước bàn, nghe cung nữ bên cạnh nói đến đây thì bật cười, trong cung có người mới mà Hoàng thượng có thể nhớ đến "lão nhân" như các nàng sao? Phi vị của nàng chưa từng hưởng qua sủng ái gì, dựa vào hiểu chuyện, hiền lành, gia thế cùng chuyện nàng đã bên cạnh Hoàng thượng từ lúc ngài ấy còn là Thái tử nên mới được phong phi, nàng vô cùng xứng đáng được ngồi vào phần vị này. Nay nàng chỉ muốn có đứa nhỏ thôi, để nửa đời sau có thể dựa vào. Về phần Tích tiệp dư... Chờ người mới tiến cung, nàng sẽ cũng ngồi xem nàng ta khóc.

Tình quý tần trở lại Vĩnh Hòa cung nghe tin tức của hạ nhân truyền đến, lỡ tay làm rơi ly trà. Chuyện này chưa từng xảy ra ở kiếp trước... Bây giờ nàng chỉ hy vọng lần tuyển tú này vẫn là những người kia tiến cung, nhất là Lục Nhạc Dao. Nghĩ tới Lục Nhạc Dao, Tình quý tần nở nụ cười dữ tợn.

Quý U đang cầm một quả dâu tây thơm ngọt cho vào miệng nhấm nháp thì Niệm Hạ hoang mang rối loạn chạy vào, "Chủ tử, chủ tử, lúc nãy Hoàng thượng thượng triều tuyên bố, sau này, ba năm mới tuyển tú một lần."

https://thuviensach.vn

Quý U nghe vậy thì mắt sáng lên, bất quá miệng không thốt ra được lời nào, phải nuốt dâu tây xuống nàng mới nói được, “Hoàng thượng cũng thật là, hôm qua ngài ấy cũng không nói với ta.”

“Ai u, chủ tử, người còn để ý đến chuyện này sao, nô tỳ cảm thấy đây là chuyện vô cùng tốt.” Niệm Hạ hưng phấn nói, chung quy thì ba năm mới tuyển tú một lần, hậu cung này sẽ giảm được bao nhiêu là người. Án theo bộ dáng sủng ái chủ tử của Hoàng thượng, người mới tiến cung cũng không chắc là sẽ lay động được vị trí của chủ tử, ba năm sau chủ tử đã vững vàng ở trong hậu cung rồi.

Quý U ngọt ngào trong lòng, nở nụ cười vui vẻ gật đầu “Ta cũng cảm thấy rất tốt, có chút nhớ ngài ấy rồi.”

Hứa ma ma nghe hai người này nói chuyện, bà nhìn bốn phía, thật sự là không biết xấu hổ mà, vẫn là không nên cho người khác nghe được mới tốt.

Quý U là người theo trường phái hành động nha, nói nhớ Thích Bạch xong, liền muốn chạy đến Dưỡng Tâm điện tìm hắn, đổi áo choàng, để Niệm Hạ búi tóc cho nàng, sau đó đã ra khỏi cửa. Hứa ma ma thấy chủ tử hành động nhanh như gió giật mưa rền, lắc đầu nghĩ, trách không được Hoàng thượng lại sủng ái chủ tử như một đứa nhỏ, chủ tử giống như là chưa trưởng thành vậy.

Tiểu Thịnh Tử nhìn Tích tiệp dư đang còn cách thật xa, hắn đã tiến tới vài bước chờ nghênh đón, hắn cảm thán, gần đây khẩu vị của Tích chủ tử thật tốt nha.

Chỉ thấy trong tay Tích chủ tử ôm một cái chén sứ nhỏ, bên trong có mấy trái dâu tây tươi mới, ướt át, trong miệng ngài ấy còn có mấy quả, thật là tham ăn, ra cửa cũng không quên mang theo thức ăn... Rõ ràng là Tiểu Thịnh Tử lại đang tiếp tục thói quen lảm nhảm trong đầu...

https://thuviensach.vn

Thời điểm Tích chủ tử đến Dưỡng Tâm điện, Tiểu Thịnh Tử đều không vào bẩm bào với Hoàng thượng, “Hiện tại Hoàng thượng đang phê duyệt tấu chương, chủ tử có muốn vào không?”

Quý U gật gật đầu, cầm chén sứ nhỏ đưa đến trước mặt Tiểu Thịnh Tử, tròn mắt nhìn hắn, đầu gật nhẹ nhẹ...

“Nô tài tạ Tích chủ tử ban thưởng.” Tiểu Thịnh Tử đưa tay ra lấy một quả, nhìn Tích chủ tử đang vừa cười vừa đẩy cửa đi vào. Tiểu Thịnh Tử đem dâu tây bỏ vào miệng, non mềm nhiều nước, không biết có phải là do Tích chủ tử ban thưởng hay không, mà hắn cảm thấy ăn ngon hơn bình thường rất nhiều.

Quý U đi vào, liền thấy Thích Bạch đang nghiêm túc phê duyệt tấu chương, Thích Bạch nghe âm thanh đẩy cửa đi vào nhưng không ngẩng đầu, kết quả là không nghe thấy âm thanh bẩm báo đâu, tiếng bước chân còn dần dần đi tới trước bàn, ngay sau đó chính là âm thanh chén sứ đặt lên bàn. Thích Bạch ngẩng đầu nhìn lại, nửa bát dâu tây, sau đó lại nhìn đến nữ nhân đứng trước bàn.

Vẻ mặt nghiêm túc khi phê duyệt tấu chương của Thích Bạch nhanh chóng mềm xuống, đưa tay ôn nhu ôm Quý U ngồi lên chân hắn, nhìn bên môi nàng còn ướt át, nhẹ nhàng vươn lưỡi liếm đi nước dâu tây trên môi nàng.

Quý U thuận thế ôm cổ Thích Bạch không muốn xa rời, cọ cọ lên cổ hắn rồi nói “Vì sao lại sửa thành ba năm mới tuyển tú một lần?”

Thích Bạch nhìn biểu tình “mau mau nói lời ngon tiếng ngọt làm bổn cô nương vui vẻ” của Quý U thì không nhịn được cười.

“Ân... Một năm thì thật phiền toái, ba năm một lần, tuyển nhiều một chút là được rồi.”

https://thuviensach.vn

Quý U vươn tay nhỏ ra bóp nhẹ hai má của Thích Bạch, hận hận cắn lên một cái "Không có nguyên nhân khác?"

Thích Bạch giả bộ không hiểu "Còn có thể có nguyên nhân gì sao?"

Quý U hung hăn cắn răng nói ra từng chữ "Tuyển nhiều thêm một chút là được? Ngại phiền toái?"

Thích Bạch nghi ngờ trong lòng, nên tiếp tục đùa nàng hay là dỗ dành nàng đây? Tiếp tục đùa thì có thể chọc nàng giận không? Nhưng hắn thật sự muốn xem bộ dáng giận dỗi của nàng thì biết làm sao bây giờ…

"Lúc thượng triều ta đã thông báo nguyên nhân là do hao tổn ngân khố, coi như là vậy đi."

Nhìn biểu tình thành thật của Thích Bạch, môi Quý U giật giật, chẳng lẽ thật sự là do nàng tự mình đa tình? Vậy lúc này nàng đến đây thực sự là quá ngốc rồi, vẫn là nhanh chóng về Vĩnh Thọ cung thôi, cái người Thích Bạch này thật là đáng ghét mà.

Thích Bạch ôm Quý U thật chặc, không cho nàng đi, "Sao lại đi, không phải là nàng đến Dưỡng Tâm điện thăm ta sao?"

"Ai muốn đến bồi chàng chứ, ta chỉ tới đưa dâu tây thôi."

Thích Bạch nhìn nửa bát dâu tây, tỉ mỉ cân nhắc, đưa nửa bát hoa quả? "Ta nhớ không lầm thì lúc nãy nàng đến trên khóe môi còn dính ít nước dâu tây, đưa cho ta mà nàng lại ăn chỉ còn nửa bát? Ta ăn ít vậy sao, hình như hơi thiếu nha."

"Tình ý mới quan trọng nha!" Quý U phẫn nộ, đây là nàng hái trong không gian riêng ran ha, mùa xuân vừa đến, hoa quả cũng xuất hiện đa dạng, bất quá mỗi cung đều có phân lệ hữu hạn, Thích Bạch đưa cho Quý U không ít, nhưng Quý U vẫn có thể lấy thêm từ trong không gian tùy thân

https://thuviensach.vn

của nàng, tạm thời nàng không thể dùng dược liệu, nhưng hoa quả thì vẫn lấy được nha.

Quý U lấy một quả lớn nhất cho vào miệng Thích Bạch sau đó chuẩn bị bỏ đi, Thích Bạch ngậm một nửa, rồi hôn lên môi Quý U, muốn chia cho nàng cùng ăn.

Quý U chỉ có thể há miệng ra nhận lấy, một quả dâu tây làm ấm trái tim của hai người, hai người gắn bó giao triền hồi lâu mới tách ra.

Thích Bạch nói sát bên tai Quý U, "Không có nguyên nhân khác, ta chỉ muốn nàng vui vẻ, ta chỉ muốn nàng."

Quý U đưa tay ôm thật chặt eo Thích Bạch, trong lòng vui vẻ, ghé vào ngực hắn cười ngọt ngào, "Ta cũng đoán vậy, chàng còn hư hỏng, không chịu nói cho ta biết. Chàng chê ta không hiểu chuyện sao?"

Thích Bạch ôm Quý U, bởi vì tâm tình nàng tốt mà hắn cũng cảm thấy vui vẻ, nghe nàng nói như thế thì cúi đầu nhìn nàng "Sao lại không hiểu chuyện? Nàng rất hiểu biết nha, vừa qua ba tháng đã chủ động cởi hết y phục để ta hảo hảo thỏa mãn một phen, thật là tri kỷ của ta mà, đêm nay chúng ta cũng làm thêm một lần như vậy nhé? Lần sau, lúc không có người khác, nàng chỉ cần mặc một cái yếm là được, ta thích nhất là nhìn nàng như vậy, cũng rất dễ cởi ra nữa… Bằng không nàng đứng, ta tới từ phía sau… >. <

Quý U đưa tay che miệng Thích Bạch lại, người này càng nói càng kỳ cục… Sau đó mặc niệm trong lòng là bảo bảo đang ngủ, cái gì cũng không nghe thấy…

Thích Bạch nhìn tay trắng noãn của Quý U đặt trên môi hắn, hắn liền liếm vài cái, Quý U bị ngứa nên cuống quýt buông ra, vẻ mặt Thích Bạch thỏa mãn vì được như ý nguyện.

https://thuviensach.vn

Quý U đút Thích Bạch ăn dâu, hai người không biết xấu hổ chàng hôn ta, ta cắn lại chàng, sau đó liền nghe đến âm thanh ho khụ khụ của Tiểu Thịnh Tử ở ngoài cửa.

Thích Bạch thấy Quý U đẩy hắn ra, đứng qua một bên thì vẻ mặt không tốt lắm, nói câu "Tiến vào" sau đó đưa tay kéo Quý U cùng ngồi lên long ỷ với hắn, chỗ làm việc của Hoàng thượng thì đương nhiên là long ỷ rộng rãi thoải mái rồi, "Nàng đang có thai thì cứ thành thật ngồi, mau ngồi yên đi."

Tiểu Thịnh Tử nhìn hai người phía trên, hắn cảm thấy áp lực lớn như núi nha, trong lòng liền có chút thầm oán Tình quý tần, ngài đây là làm nô tài khó xử rồi.

"Tình quý tần nương nương đến dâng cho Hoàng thượng bàn trái cây tự ngài ấy làm, vốn định cầu kiến Hoàng thượng, nhưng nghe được Hoàng thượng bận nên đã trở về. Bất quá nương nương có dặn nô tài nhất định phải để Hoàng thượng nếm thử." Tiểu Thịnh Tử nhìn thấy thần sắc Hoàng thượng không tốt, Tích chủ tử thì xuất thần, liền cảm thấy khổ không chịu được. Dù Hoàng thượng có muốn ban cái này cho hạ nhân ăn thì hắn cũng phải đến xin chỉ thị của Hoàng thượng a. Hơn nữa Tình quý tần nương nương lại nói không dùng ngay thì hương vị sẽ không tốt lắm, người làm nô tài như hắn chỉ có thể vào quấy rầy Hoàng thượng mà thôi.

Lúc Tiểu Thịnh Tử vừa tiến vào, Quý U đã chú ý đến bàn trái cây trên tay hắn, nhiều loại hoa quả trộn lẫn với nhau, phía trên phủ một lớp sốt trắng… Đây không phải là salad sao? Tình quý tần quả thật là một người xuyên không? Nhớ tới điệu múa lần trước, lần này lại là salad… Quý U cảm thấy đầu nàng đang to ra.

Thích Bạch thầm mắng Tiểu Thịnh Tử không được việc, lần trước cũng bởi vì hắn thưởng đèn cho Tình quý tần mà đã chọc khóc tiểu nhân nhi của hắn, bây giờ hắn nhớ lại vẫn còn cảm thấy sợ hãi trong lòng đây này (=,=), hắn vội vàng giải thích "Trước đây nàng ấy cũng đã dâng lên món này,

https://thuviensach.vn

nhưng ta chưa từng dùng qua, trực tiếp thưởng cho hạ nhân, nhìn cái này ta không thích ăn lắm.”

Tiểu Thịnh Tử nhìn Hoàng thượng như vậy, chỉ hận không thể kiếm cái lỗ nào mà chui xuống, Hoàng thượng ơi, Tích chủ tử ôn hòa, sao nô tài lại thấy Hoàng thượng sợ hãi đến mức đó chứ…

Quý U nghe được chuyện Tiểu Thịnh Tử đã từng nếm qua thì ngẩng đầu hỏi“Ăn ngon không?”

Tiểu Thịnh Tử vội vàng trả lời “Hồi Tích chủ tử, mới đầu ăn vào thì cảm thấy hương vị có chút kỳ quái… Càng ăn càng cảm thấy không tệ lắm…”

Quý U gật gật đầu rồi im lặng, xem rat ay nghề của Tình quý tần rất tốt. Thích Bạch thấy tình huống này thì nhanh chóng để Tiểu Thịnh Tử mang bàn trái cây ra ngoài.

“Lại ăn giấm sao?” Thích Bạch ôm Quý U đi vào nội thất, nhìn vẻ mặt nàng mỏi mệt, canh giờ không sai biệt lắm, nên để nàng ngủ một lát rồi.

Quý U ôm cổ Thích Bạch, chậm rãi nhắm mắt lại, “Giấm cái gì, chàng có bao nhiêu nữ nhân, vại giấm trong cung không đủ để ta ăn mỗi ngày đâu.”

Thích Bạch á khẩu không trả lời được, nhẹ nhàng đem nàng đặt lên giường, giúp nàng thoát áo choàng, sao đó hắn ghé vào ngồi bên giường, lẳng lặng ngắm dung nhan nàng lúc ngủ yên.

Nhỏ như vậy, ngoan như vậy, là nữ nhân hắn yêu thương, mang trong bụng hài tử của bọn họ, Thích Bạch nhỏ giọng, giọng điệu đau thương áy náy “Trước đây là ta có lỗi với nàng, ta không biết sau này ta sẽ có được nàng, sau này sẽ chỉ có hai chúng ta, ta sẽ chậm rãi bồi thường cho nàng.”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nhìn Quý U đã ngủ thiếp đi, nhẹ nhàng hôn lên trán nàng, chuẩn bị nhanh chóng xử lý xong tấu chương để ngủ cùng nàng.

Trên đường trở về Tình quý tần rất có tâm tình thưởng thức phong cảnh phồn hoa gấm vóc trong cung, hoa quả mùa hè trộn lại với nhau, thêm một chút nước sốt đặc biệt, đây là món mà đời trước Lục Nhạc Dao đã từng dâng cho Hoàng thượng và tặng cho các tỷ muội trong cung, lôi kéo được khá nhiều mối quan hệ tốt.

Lúc ấy nàng đã hỏi Lục Nhạc Dao xem nước sốt này làm như thế nào, Lục Nhạc Dao chỉ nói nguyên liệu, lại không nói cho nàng cách làm. Đường, muối, dấm, dầu đều là sau quá trình thử nghiệm rất dài nàng mới tìm ra cách để tạo được hương vị như vậy. Mấy năm nay nàng đã lục tục đưa món này cho mọi người trong cung, nàng muốn nhìn xem, đợi lúc Lục Nhạc Dao tiến cung, phát hiện tay nghề mà nàng ta luôn luôn kiêu ngạo lại không có đất dụng võ, nhất định sẽ rất đặc sắc!

Mà Lục Nhạc Dao đang ở trong Lục phủ chuẩn bị một màn thổ lộ cảm động lòng người!

https://thuviensach.vn

Chương 55: Vì Yêu Cuồng Si

Lục Viễn vừa hạ triều về thì thấy Lục Nhạc Dao đang đợi hắn trong sân, Lục Viễn tự giễu trong lòng, từ lúc nào thì hắn vừa thấy muội muội liền bắt đầu khẩn trương, sợ nghe từ muội ấy những lời làm hắn khó xử.

Nghe được câu đầu tiên của Lục Nhạc Dao, quả nhiên, Lục Viễn bất đắc dĩ cười một cái.

“Ca ca, muội nghĩ xong rồi, ngày mai là ngày tuyển tú, hôm nay muội muốn đi gặp Thích ca ca.” Lục Nhạc Dao vốn muốn tiến cung rồi mới gặp nhưng hỏi mẫu thân mới biết mỗi nơi tú nữ ở đều có cung nhân trông coi chỉ bảo, không có cách nào liên lạc với người khác, lúc đó mà muốn tìm Hoàng thượng thì đúng là người si nói mộng.

Nhìn vẻ mặt trầm mặc của Lục Viễn, trái tim Lục Nhạc Dao cảm thấy một trận băng giá, “Ca ca, lúc này mà ca không chịu giúp muội sao?”

“Muội muốn ta giúp tặng quà, ta đã tặng, muốn tham gia mã cầu, ta đã mang theo muội cùng tham gia, muội muốn đi Vĩnh Thọ cung, ca ca cũng đã giúp muội đến đó. Còn chuyện mang muội nhập cung để cùng Hoàng thượng thương lượng chuyện trở thành phi tần hậu cung? Đích thực là ca ca không có cách nào thực hiện được!” Lục Viễn không thể tưởng tượng nổi cảnh hắn quỳ trong Dưỡng Tâm điện cầu Hoàng thượng cho muội muội hắn nhập cung.

“Lúc muội ngã xuống ngựa, ca ca đã đáp ứng là sẽ giúp muội!”

Lục Nhạc Dao nhìn ca ca đang đứng yên lặng, bất chấp tất cả, “Oành” một tiếng quỳ xuống mặt đất.

https://thuviensach.vn

“Đều là do muội muội không tốt, làm ca ca khó xử. Nếu lần này không được nhập cung, muội cũng sẽ không đi tìm chết, sẽ phụng dưỡng phụ mẫu. Ca ca, đưa muội đến am ni cô ở ngoại thành đi. Là muội muội không đủ kiên cường, quá mức yếu đuối, tha thứ cho muội. Muội không trách ca ca đâu, ca vĩnh viễn là người muội thương yêu nhất.” Lục Nhạc Dao dập đầu một cái, liền đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

Thời điểm Lục Nhạc Dao quỳ xuống thì Lục Viễn đã bị dao động, nghe được những lời kia thì càng không có cách nào giữ vững lập trường. Đấu tranh giãy giụa, chỉ là mang muội ấy nhập cung thôi, hết thảy còn lại đều phải dựa vào chính muội ấy. Coi như đây là lần cuối cùng người làm ca ca như hắn đáp ứng cho muội ấy, “Đứng lại, ta mang muội tiến cung, nhưng ta sẽ không nói giúp muội một câu nào, nếu Hoàng thượng cự tuyệt, thì ta sẽ tìm cho muội một nhà khá giả, muội nhất định phải gả đi, muội có thể đáp ứng điều này không?”

Vừa dứt lời đã thấy Lục Nhạc Dao xoay người, chầm chậm chạy lại, ánh mắt sáng ngời, khóe môi mang theo ý cười, ma mãnh gật đầu “Muội đáp ứng, muội đáp ứng, nếu muội đã cố gắng mà Thích Bạch ca ca không tiếp nhận thì muội sẽ dập tắt hi vọng. Ca ca, muội biết là ca thương muội nhất!”

Lục Viễn nhìn muội muội cao hứng nhưng trong lòng hắn không cao hứng nổi, cho dù chỉ là mang theo muội muội nhập cung thì cũng đã là không hợp quy củ, huống chi hắn làm vậy, thì dù không nói một câu cũng đã là đứng về phía muội muội, không biết Hoàng thượng sẽ nghĩ sao.

Lục Viễn lên xe ngựa trước để đợi Lục Nhạc Dao, Lục Nhạc Dao muốn về viện của mình lấy vài thứ.

Nhìn Lục Nhạc Dao ăn mặc lộng lẫy, còn mang theo một túi nhỏ bên người, Lục Viễn cũng không muốn hỏi nhiều. “Đến Dưỡng Tâm điện phải tuân thủ quy củ, nếu Hoàng thượng cự tuyệt muội, muội cũng tuyệt đối không được vừa khóc vừa nháo không chịu rời đi, hiểu không?”

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao chu môi, nói "Ca ca đừng nói vậy, Thích ca ca nhất định sẽ đáp ứng muội. Muội sẽ không làm ca khó xử, yên tâm đi."

Đến cửa cung, thị vệ nhìn vào xe thấy là Lục thống lĩnh cùng muội muội thì trực tiếp cho đi.

Lục Nhạc Dao hít sâu một hơi, chỉ cần vào cung thì đó chính là thành công, nàng đã tính tới chuyện xấu nhất, Hoàng thượng nghe xong thì nhất định sẽ đáp ứng, nhưng nếu không phải vạn bất đắc dĩ thì nàng cũng sẽ không làm vậy.

Tiểu Thịnh Tử đang đứng ngoài Dưỡng Tâm điện, nhìn Lục thống lĩnh và Lục tiểu thư đang đi tới, có chút thắc mắc không biết chuyện gì đang xảy ra. Ngày mai là ngày tuyển tú, chẳng lẽ Lục tiểu thư đã có người trong lòng, tới đây cầu Hoàng thượng lược bài tử hay là cầu tứ hôn sao?

Tiểu Thịnh Tử đi vào bẩm báo Hoàng thượng, nhận được sự cho phép liền mang theo hai người này vào Dưỡng Tâm điện.

Thích Bạch nhìn hai người này hành lễ xong rồi đứng trầm mặc, có chuyện gì mà đến vậy?

"Hoàng thượng, thần cùng Tiểu Thịnh Tử ở bên ngoài chờ, Nhạc Dao có chuyện muốn nói với Hoàng thượng… Thần… Trước hết đi ra ngoài."

Nói xong liền kéo Tiểu Thịnh Tử đang đứng một bên đi ra khỏi Dưỡng Tâm điện, thuận tay đóng luôn cửa lại.

Thích Bạch thấy Lục Viễn gần như là chạy trối chết kéo theo Tiểu Thịnh Tử lảo đảo chạy theo thì cảm thấy không hiểu gì, chỉ có thể nhìn Lục Nhạc Dao đang đứng cúi đầu hỏi "Làm sao?"

Lục Nhạc Dao mở cái túi trong tay, cầm ra một bản tập tản ra hương thơm, bản tập rất dày, thập phần tinh xảo, tiến lên vào bước đặt trên bàn của

https://thuviensach.vn

Thích Bạch, sau đó mở lời "Thích ca ca xem cái này trước đi."

Thích Bạch nhìn bản tập trước mặt, ngoài bìa có những chữ nhỏ "Vào cửa tương tư của thiếp, mới biết thiếp tương tư khổ sở". Thích Bạch dừng tay một chốc mới chậm rãi mở ra.

Mỗi trang bên trong đều viết Thích ca ca, mới bắt đầu thì chữ viết còn có chút non nớt, về sau chữ viết ngày càng tinh tế, trang nhã.

Cách mấy trang lại có một bức họa, một tiểu nữ hài đứng phía sau một nam tử cao lớn, si ngốc nhìn hắn, hoặc là tiểu nữ hài chuyên chú nhìn nam tử luyện võ, tiểu nữ hài kéo tay áo nam tử làm nũng, tiểu nữ hài vụng trộm nhìn sườn mặt nam tử rồi ngọt ngào mỉm cười, tiểu nữ hài ngã bệnh nằm trên giường vụng trộm khóc… Phía sau là nữ hài đã trưởng thành, một mình đứng trong rừng tưởng niệm nam tử đó…

Một trang lại một trang, một ngày qua một ngày, thứ ghi chép đều là tình cảm trong lòng của nữ hài đó.

"Hôm nay Thích ca ca luyện võ bị thương, đau lòng thật lâu, còn vụng trộm khóc nữa..."

"Hôm nay ngã bệnh, lúc sinh bệnh thật nhớ Thích ca ca, nhưng Thích ca ca lại ở trong cung không thể đến thăm ta, thật là khổ sở…" "Hôm nay vụng trộm nhìn Thích ca ca thật lâu, hắn không phát hiện, thật là ngốc mà…" "Mỗi lần nói thích Thích ca ca, hắn cũng không chịu tin, thật đau lòng, thật muốn mỗi ngày đều nhìn thấy Thích ca ca…" "Hôm nay là sinh thần của Thích ca ca, phải lớn lên thật nhanh, để có thể chiếu cố Thích ca ca…" "Thích ca ca ngốc nghếch, Nhạc Dao thích ngươi, gặp Thích ca ca liền yêu…" "Hôm nay Thích ca ca đã đáp ứng sẽ cưới ta, làm thế nào bây giờ, ta giống như là hạnh phúc sắp chết mất rồi…"

Có trang giấy bị nước làm cho chữ dần mơ hồ "Hôm nay Thích ca ca có thái tử phi, đau lòng không muốn nghĩ đến, có ai nói với ta đây là một giấc

https://thuviensach.vn

mộng hay không? Vừa tỉnh dậy thì Thích ca ca vẫn là của ta… Thích ca ca đã đáp ứng sẽ cưới ta…" "Ta muốn quên Thích ca ca, nhưng lại luyến tiếc, vì sao người ta lại yêu đến mức như vậy?" "Có phải là cách xa sẽ quên được Thích ca ca hay không, nhưng mỗi ngày ta đều mơ thấy thì phải làm sao?"

Thích Bạch khép bản tập lại không tiếp tục xem, nhìn Lục Nhạc Dao đang đỏ ửng mặt đứng trước mặt hắn, lộ ra một cỗ ngây thơ cùng cố chấp, Thích Bạch vừa định mở miệng đã nghe được lời nói của Lục Nhạc Dao.

"Thích ca ca, ta yêu ngài. Không phải một ngày, một năm, là 3156 ngày; từ lần đầu tiên nhìn thấy ngài ta đã yêu ngài, từ lúc ta bảy tuổi nói muốn gả cho ngài, từ lúc ta chín tuổi ngài đáp ứng ta, ta liền nhập ma, không bao giờ muốn tỉnh lại. Thích ca ca, ta không muốn khóc… Có thể thấy ngài đối với ta chính là vui vẻ, là hạnh phúc." Nước mắt Lục Nhạc Dao rơi xuống, thanh âm run rẩy… Đôi hàng mi xinh đẹp nhíu lại, làm khuôn mặt tinh xảo càng mang theo một cỗ ưu thương.

Đáng tiếc, Thích Bạch đứng trước mặt nàng đã có người trong lòng, "Nhạc Dao, trẫm không thích ngươi, trẫm không yêu ngươi, từ trước đến giờ dù là một khắc cũng không có, trẫm chỉ coi ngươi là muội muội. Vừa rồi nhìn thấy chữ ở ngoài bìa, trẫm đã không muốn nhìn lại, nhưng trẫm vẫn quyết định mở ra. Vào thời khắc đó, ngươi đã không còn là muội muội của trẫm, lại càng không phải là người trẫm yêu."

Lúc đó Thích Bạch đã biết, từ nay không còn người muội muội mà hắn yêu thương nữa, hắn không muốn thương tổn muội muội này, nhưng hắn biết đạo lý đau dài không bằng đau ngắn.

Lục Nhạc Dao nghe được lời này thì ngẩng đầu tuyệt vọng nhìn Thích Bạch… Môi run rẩy, nói không nên lời "Thích ca ca, từ nhỏ trong lòng ta chỉ có mình ngài, mỗi lúc nhìn thấy ngài chính là khi ta hạnh phúc nhất. Ta

https://thuviensach.vn

thường tưởng tượng, ta không lớn lên thì tốt biết bao, như vậy ta có thể ở bên cạnh Thích ca ca mãi.

Ngài cho ta hiểu thế nào là tình yêu, cũng cho ta hiểu thế nào là si là khổ, nhưng ta không hối hận, không gặp Thích ca ca thì Lục Nhạc Dao cũng không là Lục Nhạc Dao."

Thích Bạch xoa xoa thái dương, đau đầu nói "Nhạc Dao, ngươi tội gì phải làm như vậy, tìm một người yêu mình thì ngươi mới có thể hạnh phúc được."

Thái độ Thích Bạch không hề mềm xuống, Lục Nhạc Dao liền nhéo lòng bàn tay muốn khóc lớn hơn, vì sao không yêu ta, ta có cái gì không tốt! Nhưng nghĩ lại lời hắn nói, Hoàng thượng đã có người yêu rồi? Đã có người thổ lộ cùng hắn rồi sao?

"Ta không sợ khổ, Thích ca ca, ta chỉ cần có thể ngốc ở một bên nhìn ngài là được, ngài không cần yêu lại ta. Ngài biết không, nhìn ngài, nghĩ đến ngài, nhớ ngài, yêu ngài là giấc mộng của ta, từ một giấc mơ nhỏ nhoi, nhưng mơ một lần là chín năm trời, từ trước đến nay ta không hề quên, tất cả mọi thứ ta cố gắng đều vì giấc mộng này. Không có nó, ngài nói ta phải sống như thế nào?"

Thích Bạch không biết là lúc này hắn nên nói cái gì, hắn chỉ nghe qua hai người bày tỏ tình yêu, Quý U cùng Lục Nhạc Dao. Hắn không biết nếu không gặp Quý U thì hắn có thể động lòng với những lời này không. Nhưng Quý U đã xuất hiện, nàng đã đâm sâu vào lòng của hắn. Nay nghe được lời nói của Quý U hắn chỉ cảm thấy bất đắc dĩ.

"Thích ca ca, vào tết nguyên tiêu ta cũng đã đưa ngài một tín hiệu, đó là tương tư, ta tương tư ngài đến tận xương, làm sao ngài lại không chịu hiểu? Ta muốn nói cho mọi người biết ta nhớ ngài, nhưng ta lại không có tư cách,

https://thuviensach.vn

không có lập trường, không có thân phận, ta chỉ có thể gửi gắm tình cảm vào chiếc đèn trời, chỉ có thể viết được hai chữ tương tư.”

Thích Bạch nhìn Lục Nhạc Dao đang khóc điềm đạm đáng yêu ở trước mắt, “Ngươi còn trẻ, trẫm không muốn nghĩ đến chuyện, ngươi sống cô độc trong hậu cung hết nửa đời còn lại.”

Lục Nhạc Dao nhìn Thích Bạch, cô độc vượt qua, ý là hắn sẽ vĩnh viễn không yêu nàng sao? Tuổi trẻ? Ai có được tuổi trẻ như Hoàng thượng, mới hai mươi ba tuổi đã chấp chưởng một quốc gia năm năm, tác phong nhanh nhẹn, khí thế hiên ngang, đi theo đế vương như vậy mới xứng đáng một đời người.

“Thích ca ca, ngài đã từng cho ta hi vọng, lúc ta chín tuổi, ngài đã đáp ứng là sẽ cưới ta. Đây là tín nhiệm duy nhất giúp ta chống đỡ đến bây giờ, là do lúc trước ngài đã cho ta một câu giúp ta kiên trì theo đuổi. Thích ca ca, ngài không yêu ta cũng không sao, nếu ngài đã có người yêu mà người đó không phải ta thì cũng không sao. Nhưng ngài có thể cho ta một cơ hội ở bên cạnh ngài hay không, ta chỉ muốn được ở gần ngài, nhìn thấy ngài là tốt. Không bị ngăn cách bởi những bức tường cao, không bị cách trở thiên sơn vạn thủy.”

Nghe xong những lời này Thích Bạch trầm mặc một chút.

Nếu không phải do Thích Bạch quá mức kiên quyết thì Lục Nhạc Dao cũng không muốn buộc Thích Bạch thực hiện lời hứa hẹn này, nhưng nếu không được tiến cung thì chỉ còn cách này mới có thể có cơ hội. Vua không nói chơi, cho dù lúc ấy hắn chưa phải là Hoàng thượng, nhưng hắn đã hứa, dù không cho nàng ngôi vị Hoàng hậu, cũng phải cho nàng một phần vị trong cung.

“Thích ca ca, cho ta thời gian ba năm được không, ta chỉ cần ba năm, nếu trong ba năm ta không có thể làm ngài cảm động, lúc đó ngài bảo ta đi

https://thuviensach.vn

ta sẽ đi. Thích ca ca, tình cảm làm sao có thể diều khiển được, nói chấm dứt là chấm dứt, nói yêu liền yêu sao? Cho ta một cơ hội cuối cùng, nếu ba năm mà không thể, ta sẽ nhận mệnh."

Thích Bạch không biết là một người sẽ cố chấp như vậy, cố chấp đợi một lời hứa hẹn, cố chấp đòi thêm một hứa hẹn. "Đúng là trẫm đã nói, nếu ngươi muốn trẫm thực hiện hứa hẹn đó thì trẫm sẽ làm. Nhưng trẫm muốn ngươi biết, thời khắc ngươi vào cung, ngươi đã không còn là muội muội của trẫm nữa, trẫm sẽ không còn tình nghĩa lúc nhỏ với ngươi nữa."

Rốt cuộc Lục Nhạc Dao cũng lộ ra nụ cười đầu tiên, nhưng trong tươi cười lại lộ chút chua xót, dường như gượng cười, thương tâm muốn chết, "Thích ca ca, ta không muốn làm muội muội của ngài, ta muốn ở bên cạnh ngài."

"Nếu tâm ý ngươi đã quyết, trẫm chuẩn cho ngươi nhập cung. Sau đó ngươi sẽ không còn là muội muội của trẫm, cũng không thể gọi trẫm là ca ca nữa." Thích Bạch nhìn Lục Nhạc Dao, cho nàng ta cơ hội cuối cùng.

Lục Nhạc Dao quỳ xuống mặt đất, dập đầu thật sâu tạ ơn, "Tạ Hoàng thượng". Đây là lựa chọn của nàng.

Thích Bạch cầm tấu chương, phất tay nói "Lui ra đi, nói với Lục Viễn không cần tiến vào, trực tiếp đi đi."

Lục Nhạc Dao nhìn bộ dáng lạnh lùng của Thích Bạch, tự nói với mình, tuyệt không hối hận, hiện tại hắn lạnh lùng bao nhiêu, thì sau này khi thích nàng hắn sẽ nhiệt tình bấy nhiêu.

Lục Viễn thấy muội muội đi ra liền vội vàng chạy đến hỏi nàng thế nào, Lục Nhạc Dao vui vẻ nói "Thích ca ca đáp ứng."

"A?" Lục Viễn đã chuẩn bị nghe Hoàng thượng cự tuyệt, đợi muội muội đi ra thì an ủi một phen là được, nhưng Hoàng thượng thế mà lại đáp ứng?

https://thuviensach.vn

“A cái gì, chúng ta đi nhanh thôi.” Lục Nhạc Dao thúc giục, trở về còn phải thu thập chuẩn bị nhập cung tuyển tú.

“Đợi đã, ta vào bẩm báo với Hoàng thượng một tiếng.”

Lục Nhạc Dao giữ chặt tay Lục Viễn, kéo ống tay áo hắn đi về hướng cửa cung “Không cần, Thích ca ca nói không cần vào cáo lui.”

Lục Viễn không nghĩ nhiều, hắn đi sau Lục Nhạc Dao, không hiểu nổi tại sao Hoàng thượng lại đồng ý.

Tại Dưỡng Tâm điện, Thích Bạch không nhìn tấu chương, hắn có nghĩ đến chuyện nói với Lục Nhạc Dao là hắn đã có người trong lòng, nhưng cuối cùng hắn lại không nói. Tuy rằng trong mắt hắn, Lục Nhạc Dao là người đơn thuần vô hại, nhưng hắn vẫn phải đề phòng không cho bất kỳ tổn hại nào ảnh hưởng đến Quý U.

Nghĩ tới Quý U, tâm tình Thích Bạch nặng nề thêm một ít, vẫn là nhanh chóng phê duyệt xong tấu chương để về với nữ nhân của hắn thôi.

https://thuviensach.vn

Chương 56: Tuyển Tú

Tháng 5, năm Hoành Hiên thứ năm, lúc mọi người còn đang đắm chìm trong không khí mùa xuân thoáng mát thì mùa hè đã lặng lẽ kéo đến. Cuộc tuyển tú vạn người chú mục cũng được bắt đầu.

Tuyển tú diễn ra trong ba ngày, ngày đầu tiên, các tú nữ sẽ được ma ma trong cung kiểm tra thân thể khi mới vào cung, người nào không phù hợp sẽ trực tiếp xuất cung, người hợp quy cách sẽ lưu lại để ngày hôm sau Hoàng hậu, Trần Trang phi và Lục Hiền phi sàng chọn, vượt qua vòng này thì ngày cuối cùng là ngày gặp được thấy mặt Hoàng thượng, chuyện Hoàng thượng lưu hay lược bài tử quyết định đến chuyện các nàng đi hay ở.

Các tú nữ đã sớm xếp hàng ở cửa cung để các thái giám kiểm tra đối chiếu thân phận rồi mới tiến vào trong đợi sơ tuyển. So với các tú nữ khẩn trương kia, Lục Nhạc Dao rõ ràng là thoải mái hơn nhiều. Lục Nhạc Dao lượn lờ đi theo đội ngũ, với gia thế và dung mạo của nàng thì không thể nào có chuyện không vượt qua vòng sơ tuyển.

Nghĩ tới những lời nói của ca ca trước lúc nàng tiến cung, ánh mắt Lục Nhạc Dao tối sầm lại. Vô luận thế nào, Lục Viễn vĩnh viễn là ca ca của nàng, vĩnh viễn chiếu cố người muội muội này.

Trong Vĩnh Thọ cung, Quý U đang nhìn Thích Bạch, hắn ôm nàng, ngắm nàng thật lâu mà không nói lời nào, Quý U thở dài hỏi “Nhìn ta làm gì, lại còn không nói chuyện nữa?”

Thích Bạch do dự một chút rồi nói “Nàng thật sự không ngại sao? Sao nàng không nói với ta?”

https://thuviensach.vn

Quý U không thèm để ý đến hắn, đứng lên chuẩn bị đi rót nước, Thích Bạch nhanh chóng ngăn nàng lại, sau đó hắn bước nhanh đến bàn rót nước, thử độ ấm thích hợp cho nước rồi mới bưng đến bên giường cho Quý U.

Quý U nắm tay Thích Bạch uống vài hớp, nhìn vẻ mặt khẩn trương của hắn, nàng cảm thấy bất đắc dĩ "Chàng muốn làm gì a, ta mới mang thai có bốn tháng, vẫn có thể đi rót nước nha. Chàng đã nói rõ ràng chuyện của Lục Nhạc Dao với ta, ta còn để ý cái gì."

Thích Bạch thấy bụng Quý U đã lộ rõ, "Về sau nàng ít làm các thứ đi, lúc không có ta thì cứ gọi người tiến vào hầu hạ."

Ngày hôm qua Thích Bạch trước khi bồi Quý U đi ngủ đã thành thật khai báo việc Lục Nhạc Dao muốn tiến cung, Quý U nghe xong thì gật gật đầu, chưa nói gì đã ngủ. Thích Bạch không nỡ đánh thức Quý U, chính hắn một đêm không ngủ, sáng sớm vào triều cũng không yên lòng, tâm thần hoảng hốt, muốn trở về nghiêm túc quan sát sắc mặt của Quý U, đáng tiếc là không nhìn ra được điều gì. Quý U chỉ cần có một chút không để ý đến hắn là tâm thần hắn đã hoảng loạn rồi, sợ Quý U tức giận, không thèm quan tâm đến hắn.

Nay nghe được Quý U trả lời như vậy, trong lòng hắn ê ẩm, không biết nên trả lời thế nào mới tốt, "Ta biết đều do ta không tốt, nếu nàng không vui thì nàng cứ nói, đừng chịu đựng...Đánh ta cũng được, đừng cảm thấy khổ sở cũng đừng nhẫn tâm không để ý đến ta. Tối qua nàng không nói chuyện với ta, cũng không hôn ta mà đã đi ngủ rồi..."

Quý U: "..." Ngươi còn có thể cảm thấy ủy khuất!

Hôm qua nghe Thích Bạch nói Lục Nhạc Dao nhất định sẽ tiến cung, bởi vì đây là chuyện hắn đã đáp ứng với Lục Nhạc Dao lúc nàng ta chín tuổi, nay Lục Nhạc Dao yêu cầu Thích Bạch thực hiện hứa hẹn, vua không nói chơi, Thích Bạch nhất được phải đáp ứng. Quý U cảm thấy lúc chín tuổi

https://thuviensach.vn

nàng mà so với Lục Nhạc Dao thì nàng nhất định là một đứa nhỏ bị nhỏ... Khi đó thì việc xem hoạt hình đã là việc vui vẻ nhất của nàng rồi, còn Lục Nhạc Dao chín tuổi đã tự định chung thân.

Quý U cảm thấy để nàng ấy tiến cung cũng không phải là chuyện xấu, thay vì để hình tượng của nàng ấy luôn tốt đẹp trong lòng Thích Bạch thì không bằng để nàng ấy tiến cung làm tình nghĩa của Thích Bạch với nàng ấy tan biến triệt để. Một nữ nhân phí hết tâm tư để nhập cung không thể nào chỉ yên lặng ở bên cạnh Thích Bạch ngắm nhìn hắn.

Quý U nhìn Thích Bạch, hôn lên trán hắn, lại nhẹ nhàng ôn nhu hôn lên môi hắn, mềm nhẹ nói "Ta không thích trong lòng chàng có nữ nhân khác, chàng cứ việc đem nàng ấy thành muội muội chàng. Ta không muốn lừa dối chàng rằng ta không cảm thấy ngại, tuy nói ta tin tưởng chàng, nhưng ta vẫn biết ghen. Dù sao thì vẫn phải có người tiến cung, nếu chàng muốn nàng, ta không để ý đến ai nữa hết."

Thích Bạch dùng đầu lưỡi miêu tả đôi môi đỏ mọng của nàng, sâu trong đáy mắt có chút gì đó, hắn ôm nàng thật chặt.

Mỗi câu Quý U nói đều như kim đâm trong lòng hắn, Thích Bạch nghẹn lời "Từ thời điểm Lục Nhạc Dao nhập cung thì ta sẽ không còn coi nàng ấy là muội muội nữa, cũng tuyệt sẽ không để ý đến nàng ấy. Lý do ta cho nàng biết chuyện nàng ấy nhập cung là vì ta không muốn giấu nàng bất cứ điều gì, muốn nàng biết chuyện cho nàng ấy tiến cung không phải do ý muốn của ta, càng không muốn nàng ghen khổ sở, ta đối với nàng ấy thật sự là không có một tia tình ý nam nữ nào, lòng ta hoàn toàn trong sạch, giao tất cả cho nàng. Nàng cứ phạt ta, đánh ta, nhưng không được làm bản thân khổ sở, nhưng đừng thất vọng đối với ta, một đêm qua nàng không để ý đến ta đã là trừng phạt nghiêm khắc nhất rồi, ta sợ sau này nàng không để ý đến ta, lúc nàng giận nàng cứ đánh ta, mắng ta, nhưng ta cam đoan, sau này sẽ không chọc nàng tức giận nữa…"

https://thuviensach.vn

Quý U quay lại ôm Thích Bạch, cảm thụ nhịp tim hắn đang đập dồn dập, lắng lặng nghe hắn giải thích, càng nói càng lộn xộn, đáy mắt Quý U ánh lên nét vui vẻ, nàng nguyện ý tin tưởng hắn, cũng nguyện ý để hắn từng bước từng bước xâm chiếm tim nàng.

Thích Bạch nắm tay Quý U thật chặt, đan cả mười ngón tay vào nhau, nhìn vòng ngọc trên tay cả hai, vô luận thế nào, hắn cũng sẽ không buông tay nàng ra. Đời đời kiếp kiếp, hắn vĩnh viễn nắm chặt lấy nàng, vĩnh viễn không buông, trọn đời không quên.

-----ta là đường phân cách Hoàng thượng tiếp tục dụ dỗ U U-----

Lục Nhạc Dao đang nhận sự kiểm tra thân thể của các ma ma trong cung.

So với phần lớn các tú nữ khác thì Lục Nhạc Dao xem như xuất chúng, thân thể thon dài, đẫy đà, cong nẩy, thanh âm mềm mại, thân thể mang hương, từ trên xuống dưới không một chỗ nào là không đẹp. Sở dĩ Lục Nhạc Dao không trở về cung tham gia tuyển tú vào lúc vừa cập kê là vì nàng muốn đợi lúc bản thân hoàn mỹ nhất rồi mới hiến mình cho Hoàng thượng.

Kiếp trước nàng biết không ít phương pháp giúp ngực to, cho nên đời này nàng uống sữa đu đủ, ăn hạnh nhân, đương quy cẩu kỷ (các vị thuốc đông y), chỉ cần có thể làm ngực to thì nàng đều ăn mỗi ngày. Chuyện vận động thì không cần phải nói, mỗi đêm nàng còn mát xa cho ngực, chỉ mình nàng biết nàng rất cố gắng.

Mỗi ngày đều uống trà lài, tắm với hoa, vì mùi hương cơ thể mà bỏ ra không ít tâm tư, tự chế các loại nước hoa. Đời này nàng có dung mạo, có thân hình, cũng không tin không thắng được các nữ nhân trong hậu cung kia.

https://thuviensach.vn

Sau khi thành công thông qua sơ tuyển, Lục Nhạc Dao tiến vào trong viện thì thấy một đám tú nữ đang tụ tập nói chuyện nho nhỏ.

Thế mà lại thấy được vài người quen.

“Ngưng Nguyệt tỷ tỷ, Xảo Xảo muội muội, chúng ta thật là có duyên.” Lục Nhạc Dao chạy chậm vài bước qua nắm lấy tay Lý Ngưng Nguyệt, vui vẻ nói.

Lục Nhạc Dao đảo mắt nhìn Phó Như Tuyết và Diệp Linh đứng bên cạnh gật gật đầu, chung quy cũng không quá quen thuộc. Trong lòng nàng nghĩ những người có tư sắc nhất trong lần tuyển tú này đều đang ở đây, chỉ là không biết đến cùng thì ai đi ai ở.

Tâm tư mỗi người đều khác biệt, nhưng vẫn cười thật sáng lạn khích lệ đối phương nhất định có thể được tuyển. Ngụy trang thành một bộ dáng không quan tâm, nhưng tâm tư ai nấy đều không dễ đoán.

Thẳng đến lúc kết thúc sơ tuyển, thái giám và ma ma mới đi đến gọi nhóm tú nữ xếp thành hàng, phân phó nơi ở. Nhân số tú nữ trong viện đã giảm đi, sơ tuyển lược đi hai phần ba người, lúc này còn lại khoảng hai trăm người.

“Các vị tú nữ đều là người tiến cung hầu hạ Hoàng thượng, chúng ta ở trong cung cũng không có gì khó khăn, chỉ là nhất định phải giữ quy củ. Những tú nữ ở chung không được phát sinh xung đột, cãi vả, hoặc là hãm hại nhau, một khi điều tra ra, sẽ bị xóa tên.” Một thái giám quản sự dùng giọng nói bén nhọn nhắc nhở.

Một nhóm ba tú nữ ở chung một phòng, có người sẽ thừa cơ kết giao tỷ muội, có người lại hãm hại đối phương, chỉ nhìn vào thủ đoạn cao thấp của mỗi người. Các thái giám, ma ma đã thấy qua quá nhiều thủ đoạn, cảnh tỉnh những tú nữ này.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao, Lý Ngưng Nguyệt và Diệp Linh ở chung một phòng, ba người vào phòng, ai sắp xếp lại giường người nấy, rồi chuẩn bị dùng bữa tối sau đó nghỉ ngơi. Giằng co cả một ngày, phải dưỡng tinh thần thật tốt để có thể vượt qua ngày mai.

Một đêm này bình an vô sự trôi qua.

Ngày hôm sau nhóm tú nữ đều dậy thật sớm để trang điểm, một đám người khẩn trương, lòng bàn tay ẩn ẩn mồ hôi, người nhát gan thì lúc vẽ mi tay đã run rẩy rồi. Lý Ngưng Nguyệt xem như là người được chú ý nhất, chung quy thì nàng cũng là thứ muội của Hoàng hậu, tuy không phải đích nữ, nhưng nhận được sủng ái của thừa tướng nên không có ai dám coi thường nàng.

Lý Ngưng Nguyệt thực sự không khẩn trương, mẫu thân nàng đã nói, tỷ tỷ nhất định sẽ giúp nàng, sau lưng nàng có phụ thân làm chỗ dựa. Đích nữ thì thế nào, còn không phải chỉ là một cái hũ nút, ở trong phủ đến chủ mẫu cũng không dám phạt nàng, nàng không tin người tỷ tỷ này làm được cái gì.

Lục Nhạc Dao nhìn Lý Ngưng Nguyệt bình tĩnh tự nhiên hận không thể giết chết nàng ta bằng một ánh mắt mới tốt, bất quá nàng vẫn nhẹ nhàng đến bên người nàng ta trò chuyện. Diệp Linh không quá quen với hai nàng, lúc chơi mã cầu cũng không cùng đội. Hơn nữa bản thân nàng mà một người có tính tình trầm lặng, liền không dính líu cùng với bọn họ.

Chờ canh giờ đến, các nàng ngay ngắn xếp hàng để một ma ma dẫn đầu mang đến ngự hoa viên tham gia phục tuyển. Ở trên đường bị cảnh cáo không được chạy loạn nói lung tung, nhìn dáo dác, các tú nữ đều trầm mặc cúi đầu đi phía sau ma ma.

Các nàng đến nơi đã được an bài, nhìn thấy ba cái ghế trên bậc thang nhưng không có bóng người nào, có thể thấy Hoàng hậu nương nương, Trần Trang phi nương nương và Lục Hiền phi nương nương chưa tới.

https://thuviensach.vn

Các nàng liền đứng ngay ngắn chỉnh tề chờ ba người kia tới, tuy nói thời tiết tháng năm không nóng, nhưng các tú nữ đều là người được nuông chiều, sống an nhàn từ nhỏ, đứng dưới ánh mặt trời, sắc mặt ai cũng đỏ ửng, người nào thân thể hư nhược một chút thì trên trán đã xuất mồ hôi. Không ai còn lòng dạ nào mà thưởng thức cảnh sắc ngự hoa viên, chỉ mong Hoàng hậu cùng hai vị nương nương mau đến.

Ước chừng được một canh giờ, mới có tiếng thông truyền "Hoàng hậu nương nương đến, Trang phi nương nương đến, Hiền phi nương nương đến!" Hoàng hậu mang theo Trần Trang phi và Lục Hiền phi chậm rãi đi đến, các tú nữ sửa sang lại dung nhan sau đó cuống quýt cúi đầu hành lễ, "Oành" có mấy người mệt đến cực điểm thấy Hoàng hậu nương nương đến thì khẩn trương ngất xỉu. Hoàng hậu nhíu mày, phất tay để mấy tiểu thái giám đem những tú nữ này xuống.

Đương nhiên là có không ít người cảm thấy hả hê, mấy người bị mang xuống thì nhất định là không vui rồi. Lục Nhạc Dao khẽ ngẩng đầu nhìn thoáng qua rồi lại cúi đầu, nhất định là ba người này cố ý tra tấn các nàng.

Hơn hai trăm người, mỗi lần lên mười hai người, cũng khoảng hơn hai mươi lượt. Hoàng hậu liếc mắt nhìn mồ hôi trên trán Lý Ngưng Nguyệt, gọi nhóm tú nữ đứng dậy nói câu "Có việc trì hoãn, hại các vị đợi lâu, chúng ta bắt đầu thôi."

Lần này chọn lọc cực kỳ nhanh, người nào có bộ dạng tốt thì Hoàng hậu sẽ hỏi có tài nghệ gì hay không, người nào không quá xinh đẹp Hoàng hậu hỏi cũng không thèm hỏi trực tiếp đánh rớt. Thỉnh thoảng Lục Hiền phi cũng cho chút đề nghị, người nào có tài nghệ không tốt Trần Trang phi còn châm chọc một phen, nói thẳng trước mắt, đến lúc tú nữ đó bật khóc mới chịu bỏ qua.

Đến thời điểm Lý Ngưng Nguyệt bước lên, ba người đều không có biểu cảm gì, tài nghệ của Lý Ngưng Nguyệt là nữ hồng, rất tốt, tài nghệ của Lục

https://thuviensach.vn

Nhạc Dao là đánh đàn, cũng không tệ, Diệp Linh là vẽ tranh, tóm lại là mỗi người mỗi vẻ, Hoàng hậu đều để lại. Lúc Lục Nhạc Dao đánh đàn Trần Trang phi thể hiện sự bất mãn "Đàn kiểu gì vậy." Hoàng hậu không để ý, khúc nhạc của Lục Nhạc Dao hắn là do tự nàng ta biên soạn, nàng thấy cũng khá tốt.

Đợi lúc tuyển xong, cả đám tú nữ chỉ còn lưu lại ba mươi người, không ngờ phục tuyển lại loại nhiều người như vậy.

Lục Nhạc Dao nhìn Hoàng hậu mang theo cung nhân trùng trùng điệp điệp rời đi, mà các nàng chỉ có thể đứng đây âm thầm hành lễ, nàng thề với lòng, nàng nhất định sẽ thay thế nàng ta.

Nhìn những người bên cạnh, vô luận những người này ra sao, nhất định nàng sẽ nhập cung. Hiện tại nàng có chút hưng phấn, ngày mai Thích ca ca sẽ cho nàng phần vị gì đây?

https://thuviensach.vn

Chương 57: Điện Tuyển

Lúc hạ triều Thích Bạch không về Dưỡng Tâm điện mà trực tiếp về Vĩnh Thọ cung, tiến vào nội thất thì thấy Quý U đang đứng trước gương quệt miệng, hắn nhướng mày, đi đến phía sau nàng, ôm và hôn lên má nàng "Ai chọc nương nương không vui, để trẫm đi thu thập bọn họ."

Quý U nhìn hình dáng Thích Bạch in vào trong gương, khuôn mặt hắn anh tuấn như được điêu khắc nên, thở dài.

"Nàng sao vậy, nàng thức dậy lúc nào, ngủ có đủ giấc không?" Thích Bạch xoay Quý U lại đối mặt với hắn, nhìn xem nàng làm sao, là không muốn hắn lát nữa đi đến tham dự điện tuyển sao? Vậy hắn liền không đi, cứ để Hoàng hậu chọn đi.

Quý U nắm tay Thích Bạch đặt lên mặt nàng, Thích Bạch nhéo một cái, trong lòng thầm nghĩ cảm xúc thật tốt nha. Quý U càng thương tâm, "Chàng không cảm thấy bây giờ ta rất giống một cái bánh bao thịt sao? Tròn như vậy."

Lại đem tay Thích Bạch đặt lên thắt lưng nàng, u oán nói "Eo thành như cái thùng nước vậy." Thích Bạch thuận thế sờ soạn hai cái, thật là mềm mại thoải mái. Nghĩ như vậy, tay liền không tự chủ được sờ soạn lên trên, đụng đến nơi đẫy đà của Quý U thì không khống chế được xoa bóp vài cái, lại lớn thêm rồi. Cuối cùng hắn ôm Quý U lên giường, chuẩn bị ôn tồn thăm hỏi nàng một phen.

Quý U ôm cổ Thích Bạch, cảm thấy một trận bất đắc dĩ, cuống quýt ngăn cản tay hắn mò vào trong trung y của nàng. Thích Bạch hôn Quý U, dỗ dành "Ngoan, một lần thôi. Nàng không nhớ ta sao? Ta thì lại nhớ nàng

https://thuviensach.vn

rất nhiều.” Sau đó dứt khoát kéo y phục của Quý U ra, hôn lên từng tấc cơ thể nàng.

Thời điểm Quý U hô hấp dồn dập, nàng vẫn đang suy nghĩ, hắn là Thích Bạch không hề ghét bỏ chuyện nàng béo đi…

Thoạt nhìn là như vậy nha. Nàng hô lên “Chàng không thấy hiện giờ ta rất khó coi sao?” Tuy rằng mỗi lần hỏi Thích Bạch đều nói nàng không béo, nhưng nàng cảm thấy rõ ràng là y phục không che lấp được chuyện nàng béo lên nữa rồi…

Môi Thích Bạch đang ở bên hông Quý U bồi hồi, nghe nói như vậy thì ngẩng đầu lên nhìn tiểu nữ nhân của hắn, đáp lời “Ta rất yêu” sau đó tiếp tục vùi đầu hôn lên.

Quý U không còn lòng nào mà nghĩ đến chuyện này, trầm luân trong bể tình ôn nhu của Thích Bạch.

Tiểu Thịnh Tử đứng ngoài cửa nhìn vẻ mặt nhăn nhó của Đỗ thái y, ho nhẹ một tiếng “Chờ một chút đi, Hoàng thượng rất săn sóc nương nương, sẽ không lâu đâu.”

Thái y nhìn vẻ mặt “Ta hiểu” của Tiểu Thịnh Tử thì cảm thấy vạch đen đầy đầu, được, đợi thêm một lát, dựa vào tường hàn huyên cùng Tiểu Thịnh Tử.

Qua một phen ôn tồn, gương mặt nàng đỏ hồng, chọc cho Thích Bạch không nhịn được, lại ôm nàng hôn vài cái, cảm giác được phản ứng dưới thân nhưng nghĩ đến chuyện nàng đang mang thai thì chỉ có thể khắc chế bản thân.

Quý U cho rằng Thích Bạch còn muốn nữa nên nhanh chóng đẩy hắn ra “Ta rất mệt, lát nữa chàng còn phải tham gia điện tuyển. Nếu chàng không đi thì còn ra thể thống gì nữa.”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch đành phải đem đầu chôn vào vai nàng, hôn lên "Trong mắt ta, nàng vĩnh viễn là người đẹp nhất, nàng biết không?"

Quý U nhẹ nhàng hôn lên tai Thích Bạch, nhỏ giọng nói "Giống như chuyện chàng vĩnh viễn là người ta yêu nhất sao?"

Đáy mắt Thích Bạch hạnh phúc, ôm Quý U gật đầu "Đúng, giống nhau."

Tiểu Thịnh Tử nhìn cung nữ bên người Hoàng hậu đang chạy đến đây hỏi có Hoàng thượng ở đây không, vẻ mặt hắn đau khổ hô lên "Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương phái người đến thúc giục!"

Nghe thanh âm của Tiểu Thịnh Tử, Thích Bạch thở dài, ôm Quý U đến phòng tắm ở trắc điện, cung nhân đã sớm chuẩn bị xong nước ấm, Thích Bạch giúp hai người tắm rửa, lau khô thân thể, rồi lại ôm Quý U vào nội thất.

Thích Bạch thấy Quý U chuẩn bị giúp hắn mặc y phục thì cuống quýt tiếp nhận, giúp Quý U mặc áo choàng, sau đó mới thay y phục của bản thân.

"Nàng muốn đến xem không?" Thích Bạch vừa mặc y phục vừa hỏi Quý U.

Quý U lắc lắc đầu. Tuy nói các phi tần tam phẩm trở lên đều đến, nhưng đã lâu rồi nàng chưa động đến việc ở hậu cung. Có thai mà còn đến vừa mệt lại vừa giống như thị uy, vẫn nên để yên thôi.

Thích Bạch nghĩ vừa rồi nàng mệt rồi, hắn vỗ về mái tóc của nàng, dỗ dành "Vậy nàng nghỉ ngơi thật tốt đi, xế chiều đến Dưỡng Tâm điện với ta nhé?"

Quý U nghĩ nghĩ, đến lúc đó rồi nói sau, có khi nàng tỉnh giấc đã là ban đêm rồi.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch cũng tính đến vấn đề này, được rồi, đến lúc đó hắn xách tấu chương đến đây vậy, nhìn nàng hắn càng có động lực phê duyệt tấu chương, nhanh chóng phê xong là có thể ôm nàng cùng ngủ.

Quý U đưa Thích Bạch đến cửa, Thích Bạch hôn Quý U không ngừng rồi mới xoay người đẩy cửa ra ngoài, thấy Đỗ thái y thì biết là ông muốn đến bắt mạch, dặn dò "Cẩn thận một chút, có chuyện gì thì lập tức bẩm báo." Thích Bạch xoay người, mang theo Tiểu Thịnh Tử rời khỏi Vĩnh Thọ cung.

Đỗ thái y nhìn bóng dáng Hoàng thượng đang dần đi xa, hôm nay là ngày ngài tuyển tú, có việc thì khẳng định là do ngài làm Tích tiệp dư thương tâm.

Đỗ thái y bắt mạch chuẩn mạch cho Tích tiệp dư đã sắp được năm tháng, đã hiểu được vì sao Hoàng thượng lại sủng ái nàng như vậy, Tích tiệp dư không kiêu ngạo, không nóng giận, không giận không buồn, mỗi ngày đều thật vui vẻ, không vô cớ gây sự lại hay nói lời nũng nịu yêu thương, giống như một tiểu nữ hài vậy, rất khó làm cho người khác chán ghét. Hắn đã sắp ngoài ngũ tuần, coi Tích tiệp dư giống như là cháu gái của hắn vậy, rất thích nàng. Cả hậu cung, người làm hắn cam tâm tình nguyện tận tâm tận lực, ngoại trừ Hoàng thượng người còn lại là Tích tiệp dư nương nương.

Niệm Hạ đi vào thông báo, sau đó mời Đỗ thái y vào.

Quý U thấy Đỗ thái y thì có chút ngại ngùng, không ngờ thái y đã đứng chờ ngoài cửa từ lâu…

Đỗ thái y nghiêm trang bắt mạch cho Tích tiệp dư, nhìn biểu tình quẫn bách của nàng thì nhịn không được nở nụ cười, trong lòng lại nghĩ là trách không được Hoàng thượng lại thèm ăn như vậy… Hiện tại Tích tiệp dư

https://thuviensach.vn

giống như là một cái bánh bao thịt vậy, trắng trắng mềm mềm, mặt tròn, mắt tròn…

Lúc hồi thần, hắn "A" lên một tiếng, làm Quý U sợ hãi khẩn trương hỏi "Bảo bảo làm sao? Ta không cảm thấy không thoải mái a, có phải do ta ăn quá nhiều không, hay là do ta ngủ nhiều…" Tuy Quý U có nghiên cứu dược lý nhưng biết rất ít về chuyện mang thai.

Đỗ thái y suy nghĩ trong chốc lát, sờ sờ râu… Hai ngày trước hắn chưa dám xác nhận nhưng hôm nay đã rõ ràng thêm một chút…

Lúc này hắn ngẩng đầu, thấy Tích tiệp dư nương nương đang ôm bụng, vẻ mặt nàng rất khẩn trương.

"Bẩm nương nương, thần phát hiện nương nương mang song thai, trước đây thần chưa dám xác định, chung quy thì bắt mạch cũng không hoàn toàn chính xác nhưng mới ba tháng mà bụng đã lộ rõ, kết hợp với mạch tượng này, thần cảm thấy có thể là song thai. Các thái y khác phải đợi năm, sáu tháng mới có thể xác nhận, nhưng thần lại rất tự tin với y thuật của bản thân…"

Câu nói tiếp theo Quý u không có nghe thấy, Quý U đang sợ đến mức ngã lên trên giường, sờ bụng thầm than, ta vẫn cứ tự hỏi sao ta lại ăn nhiều như vậy… Nguyên nhân là do ba mẹ con ta cùng ăn nha…

----Ta là đường ranh giới Đỗ thái y vẻ mặt hắc tuyến-----

Lúc Thích Bạch đến Thanh Ninh điện, các phi tần đều đã đến đầy đủ.

Các tú nữ đã đợi một canh giờ bên ngoài Thanh Ninh điện, cũng may ngoài Thanh Ninh điện có cây cối xanh tốt, các tú nữ không bị phơi nắng đến mức đổ đầy mồ hôi. Tiếng lòng của nhóm tú nữ là chẳng lẽ Hoàng thượng đã thương lượng với Hoàng hậu nương nương, dùng chiêu này khảo nghiệm các nàng?

https://thuviensach.vn

Nghe được thanh âm “Hoàng thượng giá lâm” các nàng đều vụng trộm ngẩng đầu nhìn lại, bóng dáng màu vàng lóe lên, sườn mặt anh tuấn đó đã làm động tâm bao nhiêu người…

Thích Bạch tiếng vào nội điện, Hoàng hậu cùng các phi tần thỉnh an hắn, hắn cho tất cả bình thân, sau đó hắn ngồi lên long ỷ, nói “Bắt đầu đi. Ba mươi người sao? Đem một nhóm năm người đổi thành một nhóm sáu người đi.”

Các thái giám phía dưới cuống quýt đi sắp xếp lại vị trí của tú nữ.

Hoàng hậu nhìn bộ dáng không thèm để ý của Hoàng thượng, không thể nói rõ là có cao hứng hay không, vẫn nên đợi nhóm mỹ nhân mới vào cung sau đó lại xem xem.

Các phi tần bên cạnh thấy vậy thì trong lòng vui vẻ, vừa rồi các nàng có liếc nhìn mấy người, đều là bộ dáng hồ ly tinh mê hoặc lòng người, cho mấy người đó vào xung thì các nàng phải làm sao?

Điện tuyển bắt đầu, lúc mỗi tổ tiến vào hành lễ, thái giám đứng ở một bên đọc gia thế, thân phận của các tú nữ.

Các tú nữ này tư sắc không hề tầm thường, chân chính là trăm hoa khoe sắc.

Nhóm tú nữ đầu tiên tiến lên, Hoàng hậu để các nàng phô diễn tài nghệ, nhìn một đám tú nữ trang điểm tỉ mỉ mang bộ dáng xấu hổ, Hoàng hậu âm thầm gật đầu, nhóm đầu tiên là do nàng sắp xếp, đều mang vẻ đẹp đầy đặn. Hắn là Hoàng thượng thích Tích tiệp dư cũng bởi vì như vậy, Hoàng hậu mắt nhìn Hoàng thượng đang muốn hỏi, đã nghe Hoàng thượng nói câu “Lược” sau đó đuổi hết mấy người đó xuống.

Những tú nữ này, có người nào không phải là người nổi tiếng, không ngờ Hoàng thượng chỉ một chữ đã lược hết những người này.

https://thuviensach.vn

Tình quý tần đứng ở phía sau, nắm chặt khăn tay, nhìn nhóm tú nữ đứng ngoài điện, Lục Nhạc Dao a, trăm ngàn lần đừng để cho ta thất vọng!

Nhóm kế tiếp có Phó Như Tuyết, sau người trong nhóm lục tục phô diễn tài nghệ, vô luận là tài nghệ hay nhân phẩm thì Phó Như Tuyết đều thuộc hạng thượng thừa, Hoàng hậu không chờ Hoàng thượng cất lời đã hỏi "Thần thiếp thấy Như Tuyết rất tốt, có thể lưu lại, Hoàng thượng có muốn hỏi gì không?"

Thích Bạch ngẩng đầu hỏi nữ nhân đang đứng phía dưới "Muốn vào cung sao?"

Phó Như Tuyết trấn định trả lời "Hồi Hoàng thượng, thần nữ nguyện nghe theo ý chỉ của Hoàng thượng, đi hay ở, thần nữ đều không một câu oán hận."

"Đối đãi như thế nào với người đang được sủng ái trong cung?"

Phó Như Tuyết suy nghĩ một chút rồi nói "Đều là quân ân."

"Nếu vĩnh viễn không được sủng thì sao?"

Phó Như Tuyết có chút khẩn trương "Đó là do thần nữ có vấn đề, chẳng oán được ai."

Thích Bạch tiếp tục hỏi "Ngươi cảm thấy vì sao trẫm lại nên lưu ngươi lại?"

Phó Như Tuyết vẫn chưa ngẩng đầu "Thần nữ là người giữ quy củ nhất, lúc tiến cung sẽ luôn tuân thủ bổn phận một cách nghiêm ngặt."

Thích Bạch mặt không chút thay đổi nói "Lưu, những người khác lược đi."

https://thuviensach.vn

Tình quý tần nhìn Phó Như Tuyết mỉm cười tạ ơn, thở dài trong lòng. Thái độ của Hoàng thượng so với lần tuyển tú trong đời trước khó hầu hạ hơn rất nhiều, nàng không đoán được Hoàng thượng đến cùng là muốn cái gì.

Nhóm kế tiếp là nhóm của Lý Ngưng Nguyệt, Lý Ngưng Nguyệt và Vệ Xảo Xảo đều ăn mặc mộc mạc nhưng không mất đi vẻ diễm lệ.

Thích Bạch nhìn Lý Ngưng Nguyệt, cất lời "Nhóm này Hoàng hậu quyết định đi."

Hoàng hậu dùng biểu tình đạm mạc hỏi tài nghệ, tài đánh đàn của Lý Ngưng Nguyệt so với Vệ Xảo Xảo không thua kém bao nhiêu. Lý Ngưng Nguyệt ngây thơ khả ái, Vệ Xảo Xảo minh diễm hào phóng, còn nữ nhi của Quang Lộc đại nhân lục phẩm Thẩm Nhạc múa động lòng người, khí chất điềm đạm đáng yêu, Hoàng hậu lưu bài tử của ba người này.

Hoàng hậu ra quyết định, Thích Bạch không có phản ứng gì, chỉ là lúc nhìn Lý Ngưng Nguyệt thì ánh mắt lạnh lẽo hơn.

Nhóm thứ tư là nhóm Lục Nhạc Dao xuất hiện, Lục Nhạc Dao dùng cử chỉ thanh tao lịch sự tự giới thiệu bản thân, mày liễu cong cong, vụng trộm nhìn Thích Bạch, lộ ra một cỗ tình ý ẩn hiện, cúi đầu sắc mặt ửng đỏ.

Vũ thục nghi không kiềm chế được nhỏ giọng cười châm chọc "Không hiểu quy củ." Tình quý tần nhìn Lục Nhạc Dao đánh đàn, cố gắng nhịn xuống xúc động muốn phụ họa châm chọc. Trần Trang phi thấp giọng nói với Hoàng hậu "Người này chính là chuyện tiếu lâm trong trận đấu mã cầu..." Hoàng hậu liếc mắt nhìn Lục Nhạc Dao không nói chuyện.

Thích Bạch không để ý đến phản ứng của phi tần bên cạnh, Thích Bạch là người hiểu cầm nhưng không yêu cầm, đối với tài nghệ đánh đàn không có cảm giác gì. Hắn nhìn Lục Nhạc Dao liền nghĩ đến những lời Quý U đã ghé bên tai hắn thì thầm, nhíu mày nói câu "Ngừng đi."

https://thuviensach.vn

Tiếng đàn bặt một tiếng rồi dừng lại, Lục Nhạc Dao kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Thích Bạch, dường như không thể tin hắn lại đối xử với nàng như vậy. Thích Bạch không nhìn nàng ta, chỉ nói "Lưu" sau đó phất tay để người tiếp theo phô diễn tài nghệ.

Vũ thục nghi và Trần Trang phi vẻ mặt cứng ngắc, đây là Hoàng thượng thích hay không thích? Tình quý tần nhẹ nhàng thở ra, tuy rằng Hoàng thượng không quá giống kiếp trước nhưng cuối cùng thì Lục Nhạc Dao cũng được ở lại đó thôi.

Cuối cùng thì nhóm này chỉ có Lục Nhạc Dao và người biểu diễn thư pháp Cổ Duyệt được ở lại, Thích Bạch cũng hỏi các nàng vấn đề giống như vậy, hai người không mưu mà hợp cùng trả lời, tuy không khôn khéo như Phó Như Tuyết nhưng tổng kết lại một chút là trong cung có người được sủng ái hay không thì các nàng đều không thèm để ý, các nàng chỉ muốn nhập cung, sau đó nhất định sẽ thành thật tuân thủ bổn phận. Chỉ là tâm thần Lục Nhạc Dao rất không yên, Thích ca ca cứ hỏi cùng một vấn đề như vậy, không thể nào chỉ đơn giản là thuận miệng hỏi.

Nhóm cuối cùng là những người thanh đạm, trang nhã, Diệp Linh ở trong nhóm này.

Thích Bạch thấy Diệp Linh là người thành thật nên lưu nàng ta lại, những người khác đều lược. Thấy tuyển tú đã xong, hắn liền nói có công vụ cần xử lý, sau đó trực tiếp mang theo Tiểu Thịnh Tử rời đi.

Hoàng hậu nhìn bảy người cuối cùng được lưu lại, lúc trước Hoàng hậu dự tính, ba mươi người, chỉ lược đi mười bài tử, không ngờ cuối cùng chỉ còn lại bảy người. Hoàng thượng lại đổi thành ba năm mới tuyển tú một lần, số lượng này quả thật là ít đến đáng thương.

Hoàng hậu nói "Đều trở về đợi ý chỉ của Hoàng thượng đi."

https://thuviensach.vn

Sau khi cáo lui, các nàng đều kết bạn để đi cùng, Lý Ngưng Nguyệt tự nhiên là người thân mật với Lục Nhạc Dao nhất, ở chỗ này chỉ có thân thế của Lục Nhạc Dao là xứng với nàng nhất.

Vài người khác trầm mặc đến cửa cung, ai lên xe ngựa nhà người nấy rời đi, tuy chưa biết phần vị nhưng có thể đoán được, suy cho cùng phần vị đều án trên thân thế của các nàng mà sắp xếp.

Hoàng hậu trở lại Thừa Càn cung sắp xếp danh sách, sửa sang xong thì đến Dưỡng Tâm điện thương lượng phần vị của các tú nữ.

Thích Bạch đang muốn mang theo đống tấu chương về Vĩnh Thọ cung, lúc chuẩn bị đi thì nghe Hoàng hậu đến, chỉ có thể ngồi xuống tuyên Hoàng hậu đi vào.

Nhìn bản tập Hoàng hậu đưa tới...

“Lý Ngưng Nguyệt cùng Lục Nhạc Dao phần vị không thích hợp, nhị phẩm có chút cao, đổi thành quý nhân thất phẩm đi. Những người còn lại thì ba người chính thất phẩm, một người thứ thất phẩm, một người chính bát phẩm, cứ dựa vào gia thế mà an bài.”

Hoàng hậu không dám bất kính với Hoàng thượng, nhưng không che dấu được kinh ngạc trong lòng. Nếu đại bất kính một chút, thì nàng đã trực tiếp kêu lên, ngươi điên rồi sao...

“Hoàng thượng, phần vị này có phải là quá thấp hay không...”

“Sẽ không” lúc bắt đầu U U chỉ được lục phẩm, đương nhiên là các nàng sẽ phải thấp hơn rồi. Huống chi hắn đã hỏi qua, mỗi người các nàng chỉ cần được tiến cung là xong, không sủng không con cũng đều nghiêm ngặt tuân thủ bổn phận, ai vi phạm lời này chính là khi quân.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu không biết tâm lý Hoàng thượng hoạt động ra sao, nếu biết chỉ sợ sẽ không ngăn được lời bất kính...

https://thuviensach.vn

Chương 58: Nhập Cung

Lúc về phủ, Lục Nhạc Dao không cách nào che giấu được biểu tình vui mừng, cuối cùng thì nàng cũng đã thành công. Cho dù mới bước được một bước trên chặn đường khó khăn này, nhưng ít nhất thì nàng cũng đã bắt đầu. Cho dù ai cũng không coi trọng nàng thì sao, tình yêu có trăm ngàn loại, Lục Nhạc Dao nàng chỉ là không giống với người khác mà thôi.

Các tú nữ chỉ về nhà có một ngày để chuẩn bị nhập cung mà thôi, trong cung có quy củ, các phi tần lục phẩm trở xuống không được mang theo nha hoàn nhập cung, trừ bỏ một ít trang sức tiền bạc, son phấn, y phục đơn giản, không được mang theo những thứ khác. Thánh chỉ vẫn chưa đưa xuống, mọi người đều sẽ chuẩn bị đầy đủ hết. Lục Nhạc Dao phân phó nha hoàn chuẩn bị các loại son phấn nước hoa, y phục cùng nội y mà nàng tự chế, tóm lại là có thể mang bao nhiêu thì mang theo bấy nhiêu.

Thích Bạch viết xong thánh chỉ liền nhanh chóng kêu Tiểu Thịnh Tử chuyển tấu chương sang Vĩnh Thọ cung, nếu Đỗ thái y không đến bẩm báo thì chắc là không có việc gì, điều này làm Thích Bạch yên tâm một chút. Tiểu Thịnh Tử nhìn Hoàng thượng đang vội vàng đi về hướng Vĩnh Thọ cung, hắn còn chưa quên vẻ mặt của Hoàng hậu nương nương lúc rời khỏi Dưỡng Tâm điện, nữ nhi của thừa tướng, của đại tướng quân, phần vị thất phẩm… Trước kia trong cung không có phần vị thấp như vậy, nay đã được lấp đầy rồi… Tiểu Thịnh Tử biết rõ lý do Hoàng thượng làm vậy.

Lúc đến cửa Vĩnh Thọ cung, Thích Bạch tiếp nhận tấu chương từ tay Tiểu Thịnh Tử, chung quy thì có thể Quý U đang ngủ, nhiều người có thể sẽ đánh thức nàng dậy. Tiểu Thịnh Tử nhìn Hoàng thượng tay ôm tấu chương,

https://thuviensach.vn

chân đi rón rén đến đẩy cửa nội thất đi vào, sau đó lại nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Thích Bạch đem tấu chương đặt lên bàn, đi tới bên giường nghiêm túc chăm chú nhìn nữ nhân hắn luôn nhung nhớ.

Khuôn mặt tiểu nhân nhi nhỏ nhắn hồng nhuận, da trắng nõn nà, nàng đang đắp chăn thật mỏng, chỉ để lộ ra cái đầu nhỏ. Những sợi tóc đen tán loạn trên giường, lông mi cong dài. Nàng hơi cong khóe miệng như đợi hắn hôn lên.

Thích Bạch mỉm cười, khắc chế cảm xúc muốn nhéo nhéo lên khuôn mặt tròn tròn đầy thịt của nàng. Béo thì cũng béo chút chút, thật sự chỉ một chút thôi, khuôn mặt tinh xảo trước đây, bây giờ biến thành hình tròn, đáng yêu không chịu được. Mỗi lần hắn nhìn thấy chỉ hận không thể nhéo vài cái, xoa xoa mặt nàng mới tốt. Nhìn Quý U điềm đạm ngủ, Thích Bạch nhẹ tay mơn trớn khuôn mặt nàng, tâm Thích Bạch yên tĩnh mà thỏa mãn. Không biết bao nhiêu lần, giữa đêm gặp ác mộng tỉnh giấc, nhìn nữ nhân bên cạnh, hắn rất cảm kích trong lòng. Có thể gặp được nàng, có thể được nàng yêu thương.

Chờ khi Quý U tỉnh giấc đã là thời gian dùng bữa tối, phát hiện Thích Bạch đang nghiêm túc ngồi bên cạnh nàng đọc sách, Quý U đưa tay đoạt lấy cuốn sách của hắn, không cho hắn tiếp tục đọc. Thích Bạch cúi đầu, thấy Quý U thức giấc, không thèm để ý đến cuốn sách nữa, sờ sờ đầu Quý U, hỏi “Nàng ngủ đủ chưa?”

Quý U cọ cọ vào tay Thích Bạch, thích ý nói “Ngủ đủ rồi, nhưng không muốn động đậy nha.”

Đáy mắt Thích Bạch vui vẻ, ngoài miệng lại trách mắng “Nàng đúng là một con mèo lười.”

https://thuviensach.vn

“Meo meo meo” Quý U thè lưỡi, liếm liếm đầu ngón tay của Thích Bạch.

Ánh mắt Thích Bạch trở nên sâu thẳm, trực tiếp cúi đầu ngậm lấy môi nàng.

“Ha ha, không thể! Người ta còn muốn nói một chuyện rất rất rất trọng yếu nha. Quý U thấy Thích Bạch đã hôn xuống tới cổ nàng thì cuống quýt ngăn lại.

Thích Bạch nghe câu “rất rất rất trọng yếu” của nàng mới chịu dừng lại, nằm bên người nàng, dần dần bình ổn hô hấp.

“Người ta muốn cho chàng vui mừng…” Quý U không cho Đỗ thái y nói với Thích Bạch chính là vì muốn tự mình nói cho hắn nghe.

“Vui mừng?” Thích Bạch nhướng mày.

Quý U bắt tay Thích Bạch đặt lên bụng nàng “Chàng sờ một cái đi, ở trong này có tới hai bảo bảo đó.”

Thích Bạch vừa định xoa bóp eo Quý U, nghe được câu này tay liền cứng lại…

Chậm rãi ngẩng đầu nhìn Quý U, tựa hồ như không hiểu nàng đang nói gì.

“Ta không để Đỗ thái y nói cho chàng biết, có phải là chàng rất vui mừng đúng không? Ta cứ nghĩ tại sao ta luôn hết ăn rồi lại ngủ, hai bảo bảo trong bụng, nhất định là có một đứa ham ngủ, một đứa thích ăn. Ta béo lên rất nhiều đúng không, thái y nói sau năm tháng bụng sẽ ngày càng lớn hơn nữa, thật thú vị đúng không…” Quý U nói vui vẻ, nhìn thấy Thích Bạch đang kinh ngạc không trả lời nàng thì bĩu bĩu môi.

https://thuviensach.vn

“Chàng không cao hứng sao?” Quý U vỗ nhẹ lên bả vai Thích Bạch.

Lúc này Thích Bạch mới hồi thần, thấy Quý U mất hứng liền nhanh chóng khoanh tay trước ngực dụ dỗ “Cao hứng… Kia, nàng có không thoải mái ở đâu không? Mang thai đến hai bảo bảo rất mệt đúng không? Đỗ thái y có nói phải chú ý gì không? Có nguy hiểm không? Nàng nhỏ như vậy mang song thai thật sự không có vấn đề gì chứ? Không được… Phải truyền hắn đến đây ngay!”

Thấy Thích Bạch có vẻ như muốn Tiểu Thịnh Tử đi truyền Đỗ thái y đến, Quý U nhanh chóng kéo tay áo hắn lại, “Không nguy hiểm đâu, Đỗ thái y nói thân thể ta rất tốt, bảo bảo cũng rất ngoan, chàng thấy đấy, ta làm gì có không thoải mái ở đâu chứ.”

Thích Bạch gật đầu, nhưng mày vẫn nhíu chặt, không buông lỏng…

Tiểu Thịnh Tử đứng phía ngoài hỏi có thể dọn bữa tối lên chưa, Quý U liền muốn xuống giường, làm Thích Bạch sợ đến mức đứng dậy đỡ lấy nàng “Nàng đừng dọa ta…”

Quý U nghiêm túc bắt lấy tay hắn nói “Ta sẽ chiếu cố bản thân thật tốt, chiếu cố bảo bảo thật tốt, sẽ yêu quý thân thể của mình, bởi vì ta muốn ở bên cạnh chàng thật lâu. Chàng đừng lo lắng quá được không, ta cho chàng biết vì muốn chàng vui mừng, không phải là lo lắng. Chàng phải vui vẻ vì có hai bảo bảo cho chúng ta chơi đùa chứ.”

Thích Bạch vội vàng gật đầu… Cho dù hắn vẫn thật lo lắng, cũng sẽ cố gắng khắc phục… Nhưng hình như những lời nàng nói có chỗ nào đó không đúng lắm?

“Chàng đoán xem, trong bụng ta là hai tiểu hoàng tử hay hai tiểu công chúa, hay có khi là một tiểu hoàng tử một tiểu công chúa?” Lúc ngồi vào bàn Quý U hỏi Thích Bạch.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch "…" Bảo bảo là dùng để chơi trò này sao?

-----Ta là đường phân cách Thích Bạch có cảm giác không đúng-------

Tiết trời tháng năm, ánh mặt trời sáng rực rỡ, gió thổi ấm áp, cả vùng tỏa ra sức sống tươi mát, làm ấm lòng mọi người.

Lục Nhạc Dao sáng sớm đã trang điểm thật tốt, chờ nghênh đón thánh chỉ. Cho dù hôm qua ca ca không tới gặp nàng cũng không sao, không lẽ nàng gặp chuyện thì ca ca có thể bỏ mặc sao?

Gần đây các nha hoàn đều lục tục tranh đấu để có thể bồi nàng tiến cung, Lục Nhạc Dao cười châm chọc, đương nhiên là nàng sẽ tuyển kẻ nào tướng mạo xấu xí nhưng thông minh.

Khi công công tuyên chỉ đến, mọi người trong Lục gia đều nghiêm chỉnh quỳ trong chính sảnh chờ nghe công công tuyên đọc.

Lục Nhạc Dao khẩn trương nắm khăn tay.

"Nữ nhi của Lục tướng quân, Lục Dao, dịu dàng hiền thục đặc phong làm chính thất phẩm quý nhân. Hôm nay nhập cung, khâm thử."

Vừa dứt lời, trong đại sảnh một mảnh lặng ngắt như tờ…

Lục Nhạc Dao kinh ngạc ngẩng đầu, không thể tin nổi những gì mình vừa nghe thấy.

Lục Viễn như Lục Nhạc Dao bày ra bộ dáng chịu đả kích, ho nhẹ một tiếng, Lục Nhạc Dao hồi thần liền nhanh chóng cảm tạ. Lục Viễn đứng dậy nhét bạc cho công công, vị công công này nói vài lời chúc mừng liền vội vàng đi khỏi. Trước khi đi thấy bộ dáng muốn nói lại thôi của Lục thống lĩnh, hảo tâm nói cho Lục thống lĩnh là nữ nhi nhà thừa tướng cũng có phần

https://thuviensach.vn

vị như thế này. Thánh chỉ lần này đọc ngắn gọn, phần vị cũng thấp đến đáng thương…

Lục Viễn trở lại đại sảnh, thấy mẫu thân đang an ủi khuyên giải muội muội, liền nói mẫu thân về nghỉ trước.

“Ca ca, có nhầm lẫn đúng không?” Lục Nhạc Dao biết nàng buộc Hoàng thượng cho nàng nhập cung là không thỏa đáng, nhưng nàng gọi hắn là Thích ca ca nhiều năm như vậy, kết quả lại có phần vị như thế này? Quả thực là hắn không có nửa điểm thương tiếc nàng, hoặc là còn thấy bực bội với nàng?

“Thánh chỉ mà có thể sai sao?” Ngữ khí của Lục Viễn không tốt lắm.

Lục Nhạc Dao nghe lời này càng tức giận, nhưng lại không dám bộc phát “Ca ca không an ủi còn hung dữ với muội… Không biết những người khác có phần vị ra sao, muội sẽ không phải là người thấp nhất chứ?” Lục Nhạc Dao nói đến đây thì cảm thấy sợ hãi.

“Gần đây muội tham gia tuyển tú ta liền có chút nghi kỵ, chưa gặp qua Hoàng thượng, cũng không biết Hoàng thượng nghĩ thế nào. Nữ nhi nhà thừa tướng có cùng phần vị với muội.”

Con đường này là do nàng nhất định muốn đi, người làm ca ca như hắn không thể xen vào quyết tâm của nàng, nhưng hắn có thể quản bản thân không can thiệp vào. Hắn nói cho nàng tin tức này cũng chỉ muốn làm nàng thoải mái hơn, nhìn muội muội trước mắt, đợi đến lúc nàng nhập cung, không biết hai người còn có cơ hội gặp lại hay không.

Lục Nhạc Dao thầm nghĩ, chỉ cần phần vị của nàng không thấp nhất là được, dù Thích ca ca tức giận thì cũng sẽ không lâu, dù sao thì nàng cũng đã nhập cung rồi. Chỉ cần sau khi thị tẩm, Thích ca ca sẽ không xem nàng là muội muội nữa.

https://thuviensach.vn

Nhìn Lục Viễn vẻ mặt lạnh nhạt, Lục Nhạc Dao cũng không lo lắng. Lục Viễn chính là người mạnh miệng nhưng yếu lòng, nàng đã đi theo hắn mà lớn lên, hắn có thể phớt lờ nàng mới lạ.

Lục Nhạc Dao điềm đạm đáng yêu nói "Ca ca, có phải là Thích ca ca có nguyên nhân gì đó nên mới làm vậy không?"

Lục Viễn thật sự không biết, hắn còn không biết tại sao Hoàng thượng lại đồng ý Nhạc Dao nhập cung. "Ta không biết, bất quá sau khi vào cung muội phải an phận, không được gây chuyện, cũng phải bảo vệ chính mình." Lục Viễn biết trong cung có đủ loại thủ đoạn bẩn thỉu, hắn không có cách nào bảo vệ muội muội, tính tình cố chấp của muội ấy nhất định sẽ phải chịu khổ trong cung.

Lục Nhạc Dao gật gật đầu "Muội hiểu, muội chỉ cần nhìn thấy Thích ca ca là tốt rồi. Ca ca, muội sẽ rất nhớ ca ca. Ca ca mà nhớ muội thì chỉ cần nói với Thích ca ca, chúng ta sẽ có thể gặp mặt."

Lục Viễn thở dài "Như vậy là không hợp quy củ, muội mau về viện thu dọn đồ đạc đi, lát nữa ta đến đưa muội đi."

Nhìn bóng dáng Lục Viễn, Lục Nhạc Dao thật bất đắc dĩ, nếu nàng trở thành sủng phi, toàn bộ phủ tướng quân sẽ nước lên thuyền lên, sao hắn cứ không chịu thông suốt vậy chứ.

Lục Nhạc Dao chỉ phải thu thập đồ đạc, lên xe ngựa Lục phủ, một mình nhập cung. Nhìn bảng hiệu Lục phủ xa dần, Lục Nhạc Dao không rơi một giọt lệ nào.

Bảy vị tú nữ đều nhập cung vào hôm nay, lúc đến đông đủ thì sẽ biết phần vị của các nàng thôi. Phần vị của Lý Ngưng Nguyệt và Lục Nhạc Dao còn miễn cưỡng xem như cao nhất, chung quy thì thất, bát phẩm cũng như nhau mà thôi…

https://thuviensach.vn

Quản sự công công cao giọng tuyên bố các cung điện của các vị tần chủ này, ở trong hậu cung thì từ lục phẩm trở xuống không được xưng là nương nương. Bởi vì nhân số hậu cung thưa thớt, cung điện trống không rất nhiều, các vị tần chủ không cần ở chung với các vị có phân vị cao, nhưng mà cũng không được ở chính điện.

“Ban cho Lý quý nhân Nhã Lan điện của Lưu Hoa cung, Lục quý nhân Lan Tâm điện của Lưu Hoa cung, Phó mỹ nhân Lưu Hương các của Tuyết Hoa cung, Vệ mỹ nhân Bách Hoa các của Tuyết Hoa cung, Diệp mỹ nhân Xuất Vân các của Tuyết Hoa cung, Thẩm thường tại Mộng Trúc hiên của Tuyết Hoa cung, Cổ tuyển hầu Thu Thủy cư của Tuyết Hoa cung. Cung nhân của các vị tần chủ đã đợi ở đó rồi.”

Mọi người đều thưởng bạc cho công công quản sự rồi mới rời đi, trên đường bọn họ đều trầm mặc không nói. Vô luận là Lưu Hoa cung hay Tuyết Hoa cung đều cách Dưỡng Tâm điện rất xa. Phần vị này đả kích sự tin tưởng của các nàng, bất quá các nàng chỉ vừa nhập cung mà thôi, chờ các nàng hầu hạ Hoàng thượng thật tốt, lúc đó còn sợ không có cơ hội vươn lên hay sao?

Lục Nhạc Dao nhìn hoàng cung kim bích huy hoàng, khí thế to lớn, nở nụ cười như hoa. Phần vị thấp thì sao? Chẳng lẽ Tích tiệp dư là từng bước đi lên? Hầu hạ Hoàng thượng thật tốt thì chỉ cần một đêm là thành phi rồi.

https://thuviensach.vn

Chương 59: Thỉnh An

Thời điểm Lục Nhạc Dao đến Lan Tâm điện nhìn thấy những cung nhân mà mình có thể sai sử, ba cung nữ, ba thái giám… Nghĩ đến trước kia, lúc nàng đến Vĩnh Thọ cung tìm Hoàng thượng ở ngoài điện có một đám cung nhân luôn luôn bận rộn, nhìn lại nơi này của mình, đúng là keo kiệt đến đáng thương. Lục Nhạc Dao đè nén ghen tỵ trong lòng.

Từng cung điện trong cung đều có sự khác biệt, tuy rằng nơi này chỉ là thiên điện nho nhỏ trong Lưu Hoa cung, nhưng phong cảnh cũng rất đẹp, có điều hơi nhỏ chút mà thôi… Lại quan sát thêm phân lệ phù hợp với phần vị của mình, mấy đồ sứ, mấy cái cốc sứ, vài bức tranh chữ, tất cả đều phù hợp với quy định… Lục Nhạc Dao tự cổ vũ bản thân, không sao, hết thảy đều sẽ tốt đẹp hơn.

Lục Nhạc Dao treo khuôn mặt tươi cười lên, đi ra ngoại thất thì thấy mấy cung nhân đều đang quỳ, nàng để bọn họ báo tên, vẻ mặt cẩn thận cung kính, Lục Nhạc Dao bắt đầu giáo huấn “Ta cần hai người phục vụ trung thành, biết nghe lời. Ta là người có tính tình rất tốt, bình thường rất ít khi giận dữ, phục vụ tốt thì ta nhất định sẽ không bạc đãi các ngươi. Bất quá ta cũng nói trước, ai phản bội ta, ta sẽ không lưu tình chút nào. Các ngươi không nên coi khinh ta, dù sao ta cũng là chủ tử của các ngươi, ra tay giáo huấn mấy cung nữ thái giám vẫn rất dễ dàng. Hiện tại ta vẫn chưa hiểu rõ các ngươi, trước hết để Châu nhi làm đại cung nữ, Tiểu Phúc Tử làm đại thái giám.”

Lục Nhạc Dao cảm thấy hai người này thoạt nhìn thành thật nhất, ra uy cũng xong rồi, để cho bọn họ đi xuống. Lục Nhạc Dao vào nội thất, nằm xuống giường liền cười ra tiếng, cảnh tượng giáo huấn người khác như thế

https://thuviensach.vn

này nàng đã diễn trong đầu hàng trăm lần, cảm giác tiến cung thật là tốt quá đi!

Ngày đầu tiên tiến cung trôi qua rất nhanh, một đêm này trong cung sóng yên bể lặng, Lục Nhạc Dao hưng phấn đến mức tối muộn mới ngủ được.

Toàn bộ tinh thần của mọi người đều đặt ở chỗ Hoàng thượng sẽ tìm vị phi tần mới nào để thị tẩm đầu tiên.

Thích Bạch cũng không biết ý nghĩ của người khác, hoặc căn bản là hắn không thèm đoán. Hắn giống như ngày thường về bồi Quý U dùng bữa, tản bộ, nói chuyện, kể chuyện xưa cho bảo bảo, kể xong lại dụ dỗ Quý U ôn tồn một phen. Ôm Quý U đang say ngủ, Thích Bạch oán thầm, tuy rằng chỉ có một lần thì hơi thiếu, nhưng thiếu còn hơn không…

------Ta là đường phân cách Thích Bạch nói lảm nhảm-------

“Chủ tử thật đẹp.” Châu nhi nhìn hình ảnh của chủ tử trong gương, khen thật lòng.

Lục Nhạc Dao nhìn Châu nhi đang khen ngợi công sức trang điểm của nàng, nở một nụ cười “Trong cung làm gì có người nào không đẹp, chỉ nói đến mấy người tiến cung cùng lúc với ta, có người nào không nổi tiếng? Ngươi đã ở trong cung mấy năm rồi?” Lục Nhạc Dao dậy thật sớm, chuẩn bị thu thập một chút rồi đi thỉnh an Hoàng hậu nương nương. Đương nhiên chỉ là ngày hôm nay, chứ phân vị của nàng thì còn lâu mới có tư cách đến Thừa Càn cung mỗi ngày.

“Nô tỳ không nói dối, chủ tử có cảm giác đẹp hơn một chút so với các nương nương khác, nô tỳ ăn nói vụng về, không diễn tả rõ ràng được. Nô tỳ nhập cung lúc Hoàng thượng vừa đăng cơ, trước đây làm trong phòng châm tuyến, nay đã được năm năm rồi.”

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao gật đầu, vô luận là nói thật hay nói dối, lời hay thì ai mà không thích nghe chứ. “Hiện tại người được sủng ái nhất trong cung là Tích tiệp dư nương nương đúng không? Ngươi có từng thấy Tích tiệp dư và Hoàng thượng ở chung như thế nào chưa?”

“Mấy tháng nay Hoàng thượng đều nghỉ ngơi tại Vĩnh Thọ cung, có một lần nô tỳ đi ngang qua hồ Nhật Nguyệt, từng thấy Hoàng thượng mang theo Tích tiệp dư đi du hồ.”

Du hồ sao? Thích ca ca còn có nhã hứng này nữa sao? “Thật là khiến người khác hâm mộ a.” Lục Nhạc Dao thở dài.

“Chủ tử, ngài vừa mới nhập cung,về sau sẽ có rất nhiều cơ hội. Nô tỳ đã thấy Tích tiệp dư, chủ tử so với Tích tiệp dư còn đẹp hơn, nay Tích tiệp dư lại có thai, sớm muộn gì Hoàng thượng cũng sẽ đến nơi khác.”

Lục Nhạc Dao thu hồi tươi cười, “Lời này chỉ có thể nói với ta, lần sau không được vô ý như vậy nữa. Tiến cung là để cùng hầu hạ Hoàng thượng, cho dù Hoàng thượng có đến nơi này hay không, có thể chờ Hoàng thượng cũng đã là một loại hạnh phúc rồi.” Lục Nhạc Dao lắc đầu nói tiếp “Sao lại nói vậy chứ” dường như là ngượng ngùng.

“Vâng, nô tỳ sẽ không tái phạm nữa.” Châu nhi nói xong cũng cắm lên tóc Lục Nhạc Dao cây trâm cuối cùng.

Lục Nhạc Dao nhìn chính mình trong gương, một thân trang phục màu thủy lam, gương mặt tinh xảo, đôi mắt phượng câu hồn nhiếp phách, vòng eo nhỏ nhắn không đầy nắm tay, trước ngực cao ngất, cười cười, nàng không hợp với việc trang điểm khiêm tốn, hôm nay nàng có rất nhiều việc cần làm.

Lúc đến cửa Lưu Hoa cung, nhìn thấy Lý Ngưng Nguyệt, Lục Nhạc Dao lên tiếng “Lý tỷ tỷ.”

https://thuviensach.vn

Lý Ngưng Nguyệt quay đầu thấy Lục Nhạc Dao thì cười cười, “Ngày hôm qua lo lắng đến mức không nói chuyện với muội được, duyên phận của chúng ta nói không hết đâu. Sau này chúng ta ở gần nhau như vậy, mỗi ngày nhất định phải lui tới nha.”

“Đó là đương nhiên rồi, bất quá tỷ tỷ đẹp như vậy, muội đúng là không biết xấu hổ mới đi bên cạnh tỷ.”

Lý Ngưng Nguyệt nghe vậy cười càng thêm ngọt ngào, “Muội đừng khen ta như vậy, trong cung khắp mọi nơi đều là mỹ nhân, hai ta khích lệ nhau như vậy mà để người khác nghe thấy thì sẽ thành trò cười mất.”

Hai người vui vẻ nói chuyện, trên đường đi gặp mấy người Phó mỹ nhân cũng đang định đi thỉnh an, thấy bọn họ trang điểm khiêm tốn, Lục Nhạc Dao và Lý Ngưng Nguyệt đều cười nhạo trong lòng. Tuy nói Hoàng thượng không nhất định sẽ đến Thừa Càn cung, nhưng vạn nhất có thể gặp Hoàng thượng thì sao? Lý Ngưng Nguyệt càng không muốn giả vờ yếu đuối, Hoàng hậu nương nương là tỷ tỷ của nàng, ai dám cùng nàng gây khó khăn?

Lúc đám người Lục Nhạc Dao đến đại điện Thừa Càn cung thì vẫn chưa có ai khác, nhìn Thừa Càn cung xa hoa, vài người tận lực che giấu vẻ mặt tán thưởng. Các nàng đều đến sớm nên còn cách thời điểm thỉnh an một khắc đồng hồ, đành phải im lặng đứng ở một bên chờ các phi tần địa vị cao tới.

Chỉ chốc lát sau, từng tiếng thông báo truyền tới “Hiền phi nương nương đến…” “Trang phi nương nương đến…” “Minh chiêu nghi nương nương đến…” “Vũ thục nghi nương nương đến…” “Tình quý tần nương nương đến…”

Các chỗ ngồi trong đại điện dần dần được lấp đầy, những người có phần vị thấp thì không có chỗ ngồi, chỉ có thể thành thật đứng một bên, cúi đầu im lặng.

https://thuviensach.vn

Thời điểm Tình quý tần đến, mắt nhìn Lục Nhạc Dao, trong lòng thầm buồn cười, kiếp này thật quá thú vị. Nàng còn chưa có báo thù đâu, Lục Nhạc Dao chỉ là một quý nhân nho nhỏ, làm nàng cảm thấy rat ay rất mất mặt. Nghĩ tới kiếp trước Lục Nhạc Dao là người làm người khác chú ý, hôm nay lại đứng cúi đầu trong một đám người, Tình quý tần cảm thán, người gặp việc vui tinh thần vui thích, hôm nay tâm trạng của nàng không thể tốt hơn được nữa.

Lục Nhạc Dao cảm thấy có ánh mắt nhìn nàng, khẽ ngẩng đầu nhìn xem, thấy tiền nhiệm sủng phi trong đồn đãi, Tình quý tần, liền hướng về phía nàng mỉm cười, hiện ra vẻ hồn nhiên.

Hồn nhiên hay không thì Tình quý tần cũng cảm thấy khinh thường trong lòng, nhưng ngoài mặt lại gật đầu với Lục Nhạc Dao.

“Hoàng hậu nương nương đến...”

Mọi người đứng dậy, chờ Hoàng hậu vào chỗ liền thỉnh an.

“Được rồi” tầm mắt Hoàng hậu đặt trên người vài kẻ mới tới, dễ thấy nhất là Lục Nhạc Dao và Lý Ngưng Nguyệt.

“Bản cung thấy mấy người mới đều là mỹ nhân, đây là ngàn tuyển vạn tuyển mới chọn ra được, mau tiến lên thỉnh an mấy vị tỷ tỷ đi.”

Lục Nhạc Dao nghe vậy mới tiến lên vài bước, thỉnh an các vị nương nương.

Hoàng hậu mắt nhìn Lý Ngưng Nguyệt, chậm rãi mở miệng “Vào cung là trở thành người của hoàng thất, lúc nào cũng phải giữ quy củ. Về sau chúng ta sẽ là người một nhà, phải hòa thuận chung sống, hầu hạ Hoàng thượng thật tốt. Nếu có người phạm sai lầm, vô luận là ai, bản cung đều không chút lưu tình.”

https://thuviensach.vn

Lý Ngưng Nguyệt sợ đến run rẩy, đây là ý gì... Không phải là nhằm vào nàng sao?

Mọi người đều nhìn Lý quý nhân, người có thân phận đặc thù chính là nàng. Bất quá, nghe lời này của Hoàng hậu nương nương không giống như là cho nàng chỗ dựa. Hoàng hậu nương nương luôn rất công chính, nếu Lý quý nhân thực sự phạm sai lầm, Hoàng hậu có thể ngoan độc trách phạt được hay không?

Trong chốc lát, nhóm phi tần đã nói chuyện với nhau như bình thường, nói đến việc phong cảnh trong cung rất đẹp, nên chọn ngày lành mở tiệc. Có người đề nghị mời Tích tiệp dư, chung quy cũng tại mọi người đã lâu chưa gặp nàng ấy. Mọi người gật đầu phụ họa, trong điện một mảnh vui vẻ hòa thuận.

Thỉnh an kết thúc rất nhanh, mọi người đều cáo từ lui ra.

Hoàng hậu nhìn Lý Ngưng Nguyệt từ từ đi lại cuối cùng, nửa ngày còn chưa ra khỏi cửa điện cũng không gọi nàng ta quay lại. Muốn lợi dụng nàng cũng phải xem ngươi có bản lĩnh đó hay không, đây là đưa người vào cung, thậm chí sử dụng thủ đoạn uy hiếp nàng. Nếu vào được rồi thì sống hay chết phụ thân cũng không thể can thiệp. Các ngươi không để bản cung dễ chịu, vậy các ngươi cũng đừng hòng sống tốt!

Khi nào Mộng lương đệ sinh con, chính là lúc Lý Ngưng Nguyệt trở thành chốt thí! Hoàng hậu nắm chặt tay, nở nụ cười nhìn đại điện trống vắng, lúc ấy ngươi bắt ta là Hoàng hậu nhưng chưa từng hỏi ta có nguyện ý không, lúc ngươi sủng ái di nương vắng vẻ mẫu thân chưa từng nghĩ sẽ có ngày ngươi cầu ta, ngươi không để ý đến ta đưa Lý Ngưng Nguyệt tiến cung nhưng ngươi có từng nghĩ nàng có còn sống cho ngươi dùng hay không!

https://thuviensach.vn

Lý ma ma rất đau lòng cho Hoàng hậu, bọn họ chỉ có thể thấy Hoàng hậu ở trên địa vị vinh quang, nhưng không thấy được đau khổ sau lưng Hoàng hậu.

Ra khỏi Thừa Càn cung, Lục Nhạc Dao nói với Lý Ngưng Nguyệt "Thật hâm mộ vì tỷ có người thân trong hậu cung, về sau có chịu khổ cực thì còn có người để nói. Hơn nữa người này còn là Hoàng hậu nương nương."

Trong lòng Lý Ngưng Nguyệt có chút bất an "Khi ta còn nhỏ tỷ tỷ rất thương ta, nhưng đã nhiều năm như vậy chưa gặp lại tỷ ấy, hôm nay thấy tỷ tỷ nghiêm túc như vậy, trong lòng có chút sợ hãi."

"Cho dù bao lâu chưa gặp thì Hoàng hậu nương nương cũng là tỷ tỷ của tỷ.

Trong hai người có chung một dòng máu, Hoàng hậu nương nương chỉ giảng quy củ vào ngày đầu tiên mà thôi, muội thấy Hoàng hậu nương nương là người rất tốt. Chỉ cần chúng ta không vi phạm quy củ là được. Tỷ phải dũng cảm đi nói chuyện với Hoàng hậu nương nương, không thể tỏ vẻ xa lạ với ngài ấy được." Lục Nhạc Dao ôn nhu khuyên nhủ.

Lý Ngưng Nguyệt cảm kích nhìn Lục Nhạc Dao, "Nghe lời của muội ta cảm thấy trong lòng thoải mái hơn nhiều,về sau chúng ta cũng là tỷ muội, dù có được sủng ái hay không, sẽ nâng đỡ nhau."

Lục Nhạc Dao dùng mánh khóe nắm giữ Lý Ngưng Nguyệt "Tỷ tỷ, sau này tỷ là tỷ tỷ ruột của muội. Trong hậu cung này, chúng ta vẫn thân cận như thế thì thật tốt."

Lý Ngưng Nguyệt nghĩ nghĩ, cảm thấy ngày đầu tiên mà cùng tỷ tỷ liên hệ tình cảm thì không còn gì tốt hơn, "Vậy ta lại về Thừa Càn cung gặp tỷ tỷ, tỷ ấy là Hoàng hậu cao quý, không thể giống như người ngoài chủ động thân cận ta được. Nhưng ta thì không thể xa tỷ ấy, ta phải quay lại đó xem sao."

https://thuviensach.vn

“Được, tỷ mau đi đi.” Lục Nhạc Dao ma mãnh gật đầu, ánh nhìn chứa sự cổ vũ nhìn Lý Ngưng Nguyệt.

Lý Ngưng Nguyệt xoay người chuẩn bị trở lại Thừa Càn cung.

Lục Nhạc Dao cười cười nhìn Lý Ngưng Nguyệt từ từ đi xa, nàng không muốn trở về cung của mình. Nếu đã là ngày đầu tiến cung, nàng cũng phải trông thấy người quen mới được.

Lục Nhạc Dao chậm rãi đi tới Vĩnh Thọ cung, không biết Thích ca ca hạ triều xong có về thăm Tích tiệp dư không. Thích ca ca chỉ tạm thời giận nàng thôi, nhìn nàng hiểu chuyện, biết nghe lời như vậy hẳn là sẽ nhớ đến nàng nhiều hơn.

Ở trong hậu cung này nàng không cần tỷ muội nào khác, chỉ cần Tích tiệp dư chung sống tốt với nàng là được. Chung quy thì nữ nhân khắp hậu cung nói mười câu cũng không bằng một từ của nữ nhân đang được sủng ái.

https://thuviensach.vn

Chương 60: Tiếp Cận

Lần đầu đến Vĩnh Thọ cung Lục Nhạc Dao chỉ nhìn sơ qua, lần ấy nàng chỉ lo nhìn Thích ca ca của nàng. Lần này nàng quan sát rất nghiêm túc, cẩn thận, từ ngói lưu ly óng ánh đến các loại kỳ hoa dị thảo trước điện, hương thơm ngập tràn, gió thổi hoa rơi, ngàn vạn đóa, tràn ngập trên mặt đất. Đây quả thực là ngự hoa viên thu nhỏ, thậm chí còn có xích đu trong sân, rõ ràng là Thích ca ca và Tích tiệp dư thường ngồi đây ngắm cảnh.

Toàn bộ Vĩnh Thọ cung tản ra một loại khí tức an nhàn ẩn dật, nhưng không lạnh lẽo, trong sân đầy người bận rộn nhưng không chút ồn ào, tranh cãi. Có mấy cung nhân từ trong một trắc điện đem sách ra phơi, có cung nhân quét tước sân viện, tu bổ hoa cỏ, sau đó Lục Nhạc Dao thấy hai cung nữ thiếp thân của Tích tiệp dư đang mang đồ ăn sáng vào phòng.

Lục Nhạc Dao vội vàng gọi hai người đó lại "Tích tỷ tỷ đã thức dậy chưa? Ta là Lục quý nhân mới tiến cung hôm qua, muốn đến cùng trò chuyện với Tích tỷ tỷ."

Niệm Hạ biết Lục quý nhân, lúc đấu mã cầu đã thấy qua, sau đó nàng còn cùng Lục thống lĩnh đến Vĩnh Thọ cung tìm Hoàng thượng. Niệm Hạ và Xuân Thúy hành lễ với nàng, nhìn vẻ mặt nàng ấy như rất có giao tình cùng chủ tử nên nói "Nô tỳ đi vào bẩm báo với chủ tử."

Lục Nhạc Dao gật đầu cười, ở ngoài cửa chờ Tích tiệp dư truyền nàng vào.

Niệm Hạ tiến vào nội điện thấy chủ tử đang ghé vào người Hứa ma ma, ánh mắt nhắm chặt không chịu mở ra "Ta thật sự rất muốn ngủ, có thể

https://thuviensach.vn

không dùng đồ ăn sáng không, lúc dùng ngọ thiện ta dùng nhiều hơn một chút là được mà.”

Vẻ mặt Hứa ma ma tràn đầy bất đắc dĩ, mỗi sáng sớm chủ tử đều sẽ như vậy “Không thể, người không muốn dùng nhưng mà các tiểu chủ tử cần dùng nha.”

“Các bảo bảo không cần, là bọn chúng nói với ta bọn chúng muốn ngủ… Các bảo bảo chưa đói đâu…”

Hứa ma ma không để ý đến Quý U, nâng đầu nàng dậy, đã rửa mặt chải đầu xong mà còn lười như vậy, mắt cũng không chịu mở ra.

Hứa ma ma thầm nghĩ, trách không được trước đây Hoàng thượng hạ triều xong liền về đây nhìn chủ tử dùng đồ ăn sáng rồi mới về Dưỡng Tâm điện, gần đây lại không dám đến nữa, dặn các nàng phải chú ý chủ tử thật kĩ. Khẳng định là mỗi lần chủ tử làm nũng Hoàng thượng liền không hạ thủ được, nhưng dù sao cũng phải để chủ tử dùng bữa, lúc đó, ánh mắt chủ tử u oán, đáng thương làm Hoàng thượng đau lòng đến mức nào. Sợ chính mình không đủ kiên định nên lúc ăn sáng Hoàng thượng không dám xuất hiện, đợi đến ngọ thiện mới dám trở về…

Niệm Hạ nhịn cười, “Chủ tử, ngoài cửa có Lục quý nhân đang chờ vào bái phỏng, ngài có muốn gặp không?”

Lúc này Quý U mới mở to hai mắt, nhìn Niệm Hạ, lại nhìn Hứa ma ma, “Lục quý nhân?” Trong đầu hỗn độn một lúc mới nhớ ra đó là Lục Nhạc Dao… Nàng cũng mới biết Thích Bạch cho các nàng ấy phần vị thấp đến đáng thương như vậy. Nhưng cũng chỉ nghe vào tai vậy thôi chứ không để trong lòng, lúc ở cùng một chỗ nàng và Thích Bạch chỉ nói chuyện phiếm, rất ít khi bàn chuyện hậu cung. Quý U thầm nghĩ, có phải là nàng bị Thích Bạch nuôi đến choáng váng rồi không, trừ bỏ ăn uống và nhớ Thích Bạch thì nàng không nghĩ được chuyện gì nữa hết…

https://thuviensach.vn

Quý U chỉ có thể gật đầu, người đã đến tới cửa rồi, lý nào lại không gặp.

Niệm Hạ đem đồ ăn sáng đặt lên bàn, dùng mắt hỏi Hứa ma ma là cho chủ tử dùng bữa trước hay gặp Lục quý nhân trước. Hứa ma ma có chút ấn tượng với Lục Nhạc Dao, bất quá ấn tượng này không được coi là tốt, chung quy thì chuyện đến Vĩnh Thọ cung tìm Hoàng thượng có chút không hợp quy củ. Vẫn là vừa dùng vừa gặp đi, không tính là thất lễ, dù sao cũng do nàng đến không hợp thời gian, chủ tử dùng bữa mới là chuyện quan trọng.

Lúc Lục Nhạc Dao vào thì thấy Tích tiệp dư đang dùng bữa sáng, cả một bàn ăn đầy ắp nhưng chỉ động vào một ít, đang gian nan ăn trứng sữa hấp, còn oán trách nhìn ma ma bên cạnh như là không muốn ăn.

Lục Nhạc Dao hành lễ, chờ Tích tiệp dư nói cho ngồi mới quy củ ngồi xuống đối diện, nhưng lại dùng giọng điệu rất quen thuộc, “Tích tỷ tỷ, tỷ vừa thức dậy sao? Mang thai chắc là rất mệt mỏi.”

Nhìn Lục Nhạc Dao dùng thần thái ngây thơ, bướng bỉnh, hai gò má ửng đỏ, hiện ra vẻ trẻ tuổi, Quý U gật đầu nói “Đúng vậy, bị đánh thức dùng đồ ăn sáng. Ngươi dùng không? Không có chuyện gì thì cùng ăn đi.” Hứa ma ma thấy chủ tử ngoan ngoãn dùng bữa thì lui ra đứng ngoài cửa điện.

“Không được, muội đã sớm dùng rồi, vì sáng nay còn đi thỉnh an.” Lục Nhạc Dao nhìn Tích tiệp dư, hận không thể để nàng ăn thêm thật nhiều nữa.

Nàng muốn nhìn xem Tích tiệp dư là đóa hoa như thế nào, vì sao nam nhân tôn quý nhất thiên hạ lại nguyện ý sủng ái nàng ấy? Tuy nói dù nàng ấy béo một chút vẫn còn xinh đẹp, nhưng khắp hậu cung nữ nhân nào mà không có dáng điệu uyển chuyển, lung linh xinh đẹp chờ hắn đến hái, vậy mà hắn cứ cố tình muốn nữ nhân này. Đến lúc tiến cung nàng mới biết Tích tiệp dư được sủng ái đến mức nào, quả thực là ngàn vạn sủng ái tập trung trên người nàng ấy.

https://thuviensach.vn

Quý U không biết người đối diện đang hận nàng không thể béo chết mới tốt… Nàng vừa ăn vừa quan sát Lục Nhạc Dao, không biết nàng ấy đến tìm nàng hay là tìm Thích Bạch.

“Tỷ tỷ, lúc tỷ nhập cung thấy thế nào? Cả tối qua muội ngủ không ngon, có chút xa lạ, không quen lắm.”

Quý U nghĩ không ra… “Lúc đến nơi lạ thì đều như vậy, từ từ sẽ tốt lên thôi.”

Lục Nhạc Dao cười cười “Đúng vậy, may mà muội còn quen biết với tỷ, về sau có chuyện gì muộn phiền có thể tìm tỷ tâm sự.

Thấy Quý U chỉ cúi đầu ăn trứng sữa hấp, không để ý đến nàng, Lục Nhạc Dao oán thầm, đây là đồng ý hay không đồng ý a?

“Muội vừa nhập cung, cái gì cũng không hiểu, sáng nay đi thỉnh an cũng không dám mở miệng nói chuyện. Tích tỷ tỷ, tỷ nói xem muội phải để ý đến cái gì, vị nương nương nào phải cẩn thận đối đãi? Muội sợ va chạm đến vị nào đó. Phần vị của muội…” Mỗi người đều có thiên tính đồng tình với người yếu thế, chỉ cần nàng giả dạng đáng thương, cho dù bị thương hại Lục Nhạc Dao cũng không ngại.

Quý U nghĩ, lúc trước ta đi thỉnh an cũng vậy thôi, ngươi cứ ngốc trong cung của ngươi thì va chạm ai được? Ngươi cũng không cần thỉnh an, ngươi không xuất hiện thì ai lại đến tìm ngươi gây phiền toái chứ?

“Bình thường ta chỉ ở trong cung của mình, rất ít đi ra ngoài. Trước đây ta đã từng phạm sai lầm và bị phạt, tóm lại là muốn hiểu quy củ, thì chỉ cần không dĩ hạ phạm thượng là được.” Quý U thành khẩn đề nghị.

Lục Nhạc Dao thở dài trong lòng, Tích tiệp dư quá nhàm chán, đối với khuê mật lý tưởng của Lục Nhạc Dao thì, hai người phải ở cùng một chỗ

https://thuviensach.vn

nói xấu người trong cung, chứ không phải như Tích tiệp dư giảng quy củ với nàng.

Về đề nghị ở yên trong cung của mình, Lục Nhạc Dao đánh giá tâm cơ của Tích tiệp dư cũng quá lớn, nếu nàng thành thật ở trong cung thì sao có thể gặp Hoàng thượng, nàng hao tổn tâm tư vào cung là để kiếm một cái phòng ở thôi sao? Chẳng lẽ Tích tiệp dư không đi ra gặp Thích ca ca sao? Bởi vì Tích tiệp dư ngồi ngốc trong cung nên Thích ca ca mới nguyện ý sủng ái nàng?

“Ai, tính tình của muội chính là không chịu ngồi yên một chỗ. Sau này muội sẽ đến tìm Tích tỷ tỷ nhiều hơn, không dám ở chung với những người khác.” Lục Nhạc Dao giả bộ thở dài, sau đó lại nhẹ nhàng nói bên tai Quý U “Muội cảm thấy Trần Trang phi có chút hung dữ, Lục Hiền phi dối trá, Vũ thục nghi lại có chút hà khắc, thoạt nhìn thì Tình quý tần dễ sống chung hơn.”

Quý U hơi nhích thân thể, nàng không quen thân cận với người khác đến như vậy… Nhưng cũng hiểu một chút Lục Nhạc Dao muốn làm gì, đây là muốn cùng nàng nói xấu người khác sao?

“Tích tỷ tỷ thấy muội phân tích đúng không? Tỷ đừng thấy muội nhỏ tuổi mà coi thường, muội biết rõ ai đối tốt với mình đó. Từ lần đầu gặp tỷ, muội đã rất thích tỷ rồi, muội rất muốn có tỷ làm tỷ tỷ của mình, chúng ta có thể nói chuyện với nhau mỗi ngày, nói chuyện về cách trang điểm, về y phục…”

“Ta cảm thấy Tình quý tần rất tốt, một lần ta trễ giờ thỉnh an, là nàng đã giải vây giúp ta.” Những người Lục Nhạc Dao đề cập đều có phần chức cao hơn Quý U, Quý U thấy bản thân nên ít nói vài câu. Đừng nói nàng không quen thân với Lục Nhạc Dao, chỉ nói đến chuyện nàng biết rõ đạo lý họa từ miệng mà ra. Hơn nữa để nói đến những chuyện kia thì cần những người bạn thật sự thân thiết, không phải loại quan hệ như các nàng.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao nghe vậy thầm nghĩ, chẳng lẽ Tình quý tần cũng muốn lấy lòng Tích tiệp dư?

Cứ mặc kệ đã, Lục Nhạc Dao thấy Tích tiệp dư dầu muối đều không ăn, liền cảm thấy có chút ảo não, sở dĩ nàng nói những chuyện này với Tích tiệp dư là vì thấy nàng ấy không có quan hệ tốt với ai trong cung. Nàng sẽ không nói với ai những chuyện này, dù có truyền đi cũng không quan trọng, phần vị của nàng thấp như vậy, rất khó làm người khác nghi ngờ.

Đáng tiếc Tích tiệp dư lại không tiếp lời, nhưng Lục Nhạc Dao cũng sẽ không buông tha, lần đầu tiên đến tìm Tích tiệp dư, có thể gặp, có thể cùng nói chuyện phiếm đã rất tốt rồi. Trong hậu cung mà không có bằng hữu thì rất tịch mịch, nàng thường xuyên đến tìm thì Tích tiệp dư sẽ biết bằng hữu có lạc thú của bằng hữu.

Lục Nhạc Dao không biết Hoàng thượng nói tất cả mọi chuyện với Tích tiệp dư, biết cách nàng được tiến cung rất rõ ràng. Đã biết nàng là người không an phận, ai sẽ moi tim moi phổi đối đãi với nàng nữa chứ.

Mấu chốt là Quý U hoàn toàn không có hảo cảm với Lục Nhạc Dao, tuy rằng xưa nay hậu cung có rất nhiều người kết minh với nhau, tỷ muội giúp nhau tranh sủng cũng không hiếm thấy, nhưng Quý U sẽ không như vậy. Lúc nàng có được nàng sẽ không chia cho người khác, không thuộc về nàng thì nàng cũng không đạp lên người ta để cướp đi, dựa vào bản thân mới khiến nàng an tâm.

Lục Nhạc Dao thấy Quý U lại muốn ngủ thì có chút nóng lòng, nhưng suy nghĩ lại thì không thể vội vàng được, trước mắt cứ thân cận một chút là được.

“Tỷ tỷ mệt mỏi sao? Vừa dùng đồ ăn sáng xong liền đi ngủ thì không tốt lắm, muội bồi tỷ tỷ đi tản bộ nhé? Vĩnh Thọ cung thật là đẹp, vừa rồi muội

https://thuviensach.vn

ngắm đến mê mẩn. Bụng tỷ tỷ đã lớn như vậy, chắc là được năm tháng rồi đúng không? Tỷ tỷ thật hạnh phúc."

Quý U sửng sốt một chút không trả lời… Lại sờ sợ bụng rồi đột nhiên bật cười. Cuống quýt gọi người đứng ngoài cửa "Hứa ma ma, Hứa ma ma, mau đến đây!"

"Phanh" một tiếng, cửa được đẩy ra, "Làm sao vậy chủ tử, không thoải mái ở đâu sao?" Hứa ma ma canh chừng ngoài cửa, vừa nghe đã vội vàng tiến vào.

Quý U hưng phấn quên luôn cả việc cố kỵ Lục Nhạc Dao, nắm lấy tay Hứa ma ma đặt lên bụng nàng "Ngươi sờ đi, ta… Ta vừa cảm thấy bụng có động tĩnh… Tựa như là chim mổ lên bụng ta vậy. Không phải trong bụng ta có cá chứ, hay là chim?"

Hứa ma ma nhẹ nhàng thở ra, cái mạng già này của nàng bị dọa rơi mất một nửa rồi, nghe được lời của chủ tử thì khóe miệng giật giật… Hứa ma ma đưa tay sờ bụng chủ tử, cảm nhận được động tĩnh hơi nhỏ, nở nụ cười từ ái "Tính ra thì tiểu chủ tử cũng không quá lười, có thể thấy việc để chủ tử ăn sáng là đúng rồi, tiểu chủ tử ăn no mới có khí lực động đậy nha."

Trong mắt Quý U rưng rưng "Đúng vậy, sau này ta sẽ không lười nữa, sao lại không động nữa rồi, ta muốn chào hỏi cùng bảo bảo."

Hứa ma ma vội vàng đưa khăn lau nước mắt cho Quý U, hiện giờ chủ tử như đứa trẻ vậy, rất dễ xúc động. "Sau này động tĩnh sẽ càng ngày càng lớn, sẽ có lúc làm người ngủ không được đó."

Quý U cười ra tiếng "Ngủ không được nhưng ta vẫn cao hứng."

Lục Nhạc Dao nhìn bộ dáng không coi ai ra gì của hai chủ tớ này, cực lực khắc chế ghen tỵ trong lòng. Mừng rỡ mở miệng "Tích tỷ tỷ, muội có thể sờ không?"

https://thuviensach.vn

Lúc này Quý U mới để ý đến nàng, Hứa ma ma nhíu mày. Lục quý nhân làm gì mà còn coi bản thân là tiểu hài tử vậy. “Hiện tại động tĩnh của tiểu chủ tử còn nhỏ, vẫn nên đợi lớn thêm chút đã.”

Lục Nhạc Dao gật gật đầu, cười nói “Không sao, đợi lần sau đi. Tỷ tỷ cần phải chiếu cố bản thân thật tốt, lúc mẫu thân muội sinh tiểu muội muội đã rất vất vả.”

Hứa ma ma chỉ hận không thể đá văng Lục Nhạc Dao ra ngoài, người nào lại nói chuyện sinh nữ nhi trước mặt người đang mang thai chứ, đây là hy vọng chủ tử sinh tiểu công chúa sao? Tuy rằng chủ tử không thèm để ý bảo bảo là hoàng tử hay công chúa, nhưng kẻ làm nô tài như bọn họ luôn hy vọng chủ tử có thể sinh được hoàng tử.

“Chủ tử, ngài có mệt mỏi không, hay là lên giường nghỉ tạm một lát?” Lời này dù là nói với Quý U nhưng kỳ thật là để đuổi người.

Lục Nhạc Dao tức giận trong lòng, ngươi là ai, một nô tài mà cũng dám đối xử với nàng như vậy.

“Xem ra muội sơ ý quá, đúng là không có mắt nhìn cứ làm phiền Tích tỷ tỷ mãi. Tích tỷ tỷ nghỉ ngơi thật tốt nhé, muội xin cáo từ.”

Quý U gật đầu “Ngươi đi cẩn thận.”

Lục Nhạc Dao hành lễ, chậm rãi rời khỏi Vĩnh Thọ cung.

Hứa ma ma thấy chủ tử không giữ Lục quý nhân lại thì nhẹ nhàng thở ra, “Chủ tử, Lục quý nhân này thật là không biết quy củ. Về sau không nên lui tới với nàng quá nhiều.”

“Ân, ta đã biết. Giờ ta có thể đi tìm Hoàng thượng nói với hắn là bảo bảo đã có động tĩnh được không?”

https://thuviensach.vn

Trên đường trở về Lan Tâm điện, Lục Nhạc Dao cúi đầu trầm tư, rốt cuộc thì làm sao mới có thể trở thành tỷ muội tốt của Tích tiệp dư vậy? Xem ra chỉ dựa trên lời ngon tiếng ngọt là không đủ, không trả giá một chút là không được rồi.

https://thuviensach.vn

Chương 61: Bất An

Lúc Lục Nhạc Dao trở về Lan Tâm điện chào đón nàng là Lý Ngưng Nguyệt đang khóc lóc sướt mướt.

Nghe Lý Ngưng Nguyệt vừa khóc lóc vừa ủy khuất oán giận Hoàng hậu nương nương đối đãi với nàng không thân mật như trước kia, Lục Nhạc Dao không phiền không chán ở một bên an ủi nàng.

“Hoàng hậu nương nương là quốc mẫu, tất nhiên là không thể đối đãi với tỷ giống như trước kia được. Tục ngữ nói, hoạn nạn mới thấy chân tình, đợi đến khi tỷ gặp phải chuyện gì nguy hiểm, Hoàng hậu nương nương nhất định sẽ đứng ra bảo vệ tỷ. Tỷ vừa nhập cung, thân phận rất đặc thù, có khối người trong hậu cung ganh tỵ với tỷ, đương nhiên là Hoàng hậu nương nương phải chú ý đúng mực rồi. Hoàng hậu không chỉ là tỷ tỷ của tỷ, mà còn là thê tử của Hoàng thượng, là người quản lý hậu cung này.”

Hai mắt Lý Ngưng Nguyệt đẫm lệ mông lung, nức nở nói “Thật sao? Nhưng trong Thừa Càn cung chỉ có chúng ta, không có người ngoài, sao tỷ ấy lại không quan tâm đến ta. Ta mới nói mấy câu tỷ ấy đã đuổi ta ra ngoài.”

Lục Nhạc Dao cầm khăn tay giúp Lý Ngưng Nguyệt lau nước mắt, lau tới mức hốc mắt nàng cũng đỏ lên.

“Bởi vì thời gian tỷ ở Thừa Càn cung càng lâu thì càng làm cho người khác chú ý. Đương nhiên là muội sẽ không ghen tỵ với Lý tỷ tỷ, nhưng không có nghĩa là người khác sẽ không. Có nhiều người cùng tiến cung như vậy, nếu Hoàng hậu nương nương chỉ phân biệt đối xử với tỷ, các tỷ muội khác làm sao cam tâm được? Hoàng hậu nương nương chịu gặp tỷ nghĩa là

https://thuviensach.vn

vẫn xem tỷ là muội muội. Cũng tại muội, lúc ấy không chịu suy nghĩ kỹ mà đã khuyên tỷ đi gặp Hoàng hậu nương nương. Tỷ tỷ đừng khóc, muội thấy tỷ khóc trong lòng muội cũng cảm thấy khó chịu.” Lục Nhạc Dao cúi đầu nói nhỏ, vẻ mặt hổ thẹn.

“Sao ta có thể trách muội được, những lời này mà muội không nói thì ai sẽ nói với ta chứ. Nếu không nhờ có muội thì ta đã hiểu lầm tỷ tỷ mình rồi. Muội quả là tỷ muội tốt của ta. Ta quyết định rồi, dù tỷ tỷ có thân cận với ta hay không thì cũng là tỷ tỷ của ta! Ta không khóc, muội cũng không khóc nữa!”

Vốn là Lý Ngưng Nguyệt lo lắng tỷ tỷ không chịu thân cận với nàng, chung quy là lúc còn trong phủ quan hệ của nàng và tỷ tỷ cũng không tốt lắm, phụ thân chỉ thiên vị cho di nương và nàng. Bất quá nay nàng đã nhập cung, tỷ tỷ phải giúp nàng, nàng chạy đến Thừa Càn cung thăm dò thái độ của tỷ tỷ, kết quả làm cho nàng có chút khủng hoảng, nếu tỷ tỷ không chịu giúp nàng, thì dựa vào phần vị của nàng, biết khi nào mới ngẩng đầu lên được.

Bây giờ nghe lời khuyên lơn của Lục Nhạc Dao làm nàng an tâm một chút, mọi người trong hậu cung đều biết nàng là muội muội của Hoàng hậu… Các nàng nhất định sẽ ghen tỵ, xem ra sau này nàng phải tìm lý do đi tìm tỷ tỷ mới tốt.

Lục Nhạc Dao nhìn vẻ mặt cảm kích của Lý Ngưng Nguyệt, không nói thêm lời nào, đây chỉ là suy đoán của nàng, nàng phải quan sát thêm đã. Tuy nàng có chút không tin tình cảm của Hoàng hậu nương nương và Lý Ngưng Nguyệt thật sự sâu sắc như vậy, chung quy cũng tại trưởng – thứ cách biệt…

“Muội nói xem Hoàng thượng sẽ tìm ai thị tẩm đầu tiên?” Lý Ngưng Nguyệt không còn phiền não về quan hệ với Hoàng hậu, bắt đầu quan tâm đến chuyện khác.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao bày ra biểu tình xấu hổ, đỏ mặt "Muội thấy người đó nhất định sẽ là tỷ, tỷ xinh đẹp như vậy, gia thế lại tốt, tính cách cũng tốt, nếu muội là nam nhân cũng sẽ rất thích tỷ…"

Lý Ngưng Nguyệt càng nghe càng ngượng ngùng "Muội muội cũng rất tốt, tóm lại hai người chúng ta ở chung một cung, dù ai được sủng ái đều sẽ nhớ kỹ người còn lại… Nếu ta được sủng ái, ta sẽ không quên muội đâu."

Lý Ngưng Nguyệt cũng trịnh trọng gật đầu "Muội cũng vậy."

Rốt cuộc Lý Ngưng Nguyệt cũng đi, Lục Nhạc Dao ngồi trước đèn thở dài, ngày đầu tiên nàng nhập cung mà Thích ca ca cũng chưa đến gặp nàng. Gần đây ca ca cũng đang giận nàng, xem ra là sẽ không nói giúp nàng trước mặt Thích ca ca, nàng phải nghĩ biện pháp khác thôi.

Ngón tay trắng muốt nắm chặt y phục, nàng thua ở chỗ tiến cung chậm hơn nhưng nàng là người quen biết Thích ca ca sớm nhất. Chỉ là chuyện liên quan đến tiên hoàng khi đó đã làm Thích ca ca lạnh nhạt với tình yêu. Hơn nữa lúc ấy tuổi của Thích ca ca cũng không lớn cho nên không suy xét quá nhiều.

Cúi đầu nhìn y phục chế tạo tỉ mỉ trong tay, cuối cùng là có nên đưa cho Tích tiệp dư không? Trong lòng có hai âm thanh không ngừng tranh cãi, một âm thanh nói nàng phải biết luyến tiếc tiểu hài tử, một âm thanh lại nói với nàng lỡ đâu Tích tiệp dư càng ở cùng Hoàng thượng thì càng làm cho ngài ấy không rời khỏi Vĩnh Thọ cung được thì sao?

Lục Nhạc Dao nhìn về hướng Dưỡng Tâm điện, Thích ca ca, vì sao từ nhỏ ta đã quen biết với ngươi, lại không thể hiểu nổi ngươi thích cái gì? Tích tiệp dư có điều gì mà khiến ngươi nguyện ý sủng ái nàng đến như vậy?

Nữ nhân trong hậu cung này vì quyền thế nên mới lấy lòng ngươi, vì ngươi là người ưu tú nhất trên đời này, tôn quý nhất, nam nhân tuấn mỹ nhất. Có được ngươi sẽ có được quyền thế, tài phú ngập trời. Có được sự

https://thuviensach.vn

sủng ái của ngươi liền có địa vị, tôn vinh, vô số kỳ trân dị bảo, hoa phục gấm vóc, dùng toàn sơn hào hải vị, ở trong cung điện hoa lệ nhất, các nàng chỉ muốn có được những điều này mà thôi.

Nhưng ta lại không muốn những thứ đó, ta thật sự yêu ngươi, đến lúc nào ngươi mới nhìn thấy chân tâm của ta?

-----ta là đường phân cách Lục Nhạc Dao chờ Hoàng thượng liếc nàng một cái---

Quý U đã đến Dưỡng Tâm điện rồi thì đương nhiên là Thích Bạch sẽ không để nàng trở về. Quý U đành phải ở trong nội thất đọc sách, chờ Thích Bạch phê duyệt tấu chương xong rồi cùng nhau hồi Vĩnh Thọ cung.

Thích Bạch thuận thế chuyển tấu chương vào nội thất phê duyệt, tuy rằng Quý U không nói chuyện sợ quấy rầy hắn nhưng chỉ cần ngẩng đầu đã thấy được nàng làm cho hắn rất an tâm.

Lúc đọc sách Quý U đột nhiên nhớ tới một chuyện, đến bàn lấy giấy và bút mực đặt lên bàn sách nhỏ dành riêng cho nàng bắt đầu vẽ tranh, nội dung chính là Thích Bạch nghiêng tai lên bụng nàng nghe ngóng động tĩnh.

Thích Bạch hỏi mà Quý U không chịu nói nàng vẽ cái gì thì cũng không hỏi nữa, hắn cũng không tin nàng giữ bí mật với hắn mãi.

Thích Bạch phê tấu chương xong thì cũng đến giờ dùng bữa tối, hai người dùng bữa tại Dưỡng Tâm điện xong mới tản bộ về Vĩnh Thọ cung, thấy tiểu nhân nhi của hắn cầm bức tranh trong tay, Thích Bạch cười cười.

Hai người vừa vào nội thất Vĩnh Thọ cung, đêm nay không quay ra ngoài nữa.

Trong nội thất, ánh đèn sáng tỏ, chỉ thỉnh thoảng truyền đến âm thanh hai người trò chuyện.

https://thuviensach.vn

“Xong chưa? Không cho chàng nhìn ta chằm chằm, mau vẽ đi.”

Nghe tiếng Quý U khẽ kêu, Thích Bạch mới tiếp tục cúi đầu hoàn thành bức tranh. Hắn chột dạ biện bạch, ta chỉ muốn vẽ thật chính xác thôi mà…

Chỉ thấy Quý U mang một thân trung y màu trắng, tóc đen xõa ở sau vai. Trung y cũng không hề rộng rãi, ôm người nàng thật chặt, lộ ra cái bụng đã rõ ràng, một tay nhè nhẹ vỗ bụng, cúi đầu cười khẽ, dưới ngọn đèn càng tăng thêm vẻ ôn nhu tốt đẹp.

Quý U bảo hôm nay là lần đầu tiên bảo bảo có động tĩnh, để lưu lại kỷ niệm thì phải vẽ lại, đợi các bảo bảo trưởng thành là có thể xem xem lúc còn ở trong bụng mẫu thân thì bọn chúng có hình dáng gì. Đương nhiên là Thích Bạch không dị nghĩ chút nào, bất quá có thể nhìn mà không thể ôm nên Thích Bạch rất là u oán nha.

Thích Bạch vẽ cực kỳ dụng tâm, từ độ cong của sợi tóc, đến cúc áo trung y, từ nụ cười mỉm, đến bóng dáng của ngọn đèn… Về phần bộ ngực đẫy đà của Quý U, Thích Bạch chỉ phác thảo một chút, đây là của hắn, cho dù là hài tử của họ thì cũng không được xem.

Chờ lúc Thích Bạch vẽ xong, Quý U liền đi đến bên cạnh Thích Bạch, nhìn nàng dưới ngòi bút Thích Bạch… Quý U có chút thẹn thùng, nàng đẹp như vậy sao?

Thích Bạch ôm Quý U từ phía sau, khẽ liếm tai nàng “Nàng cho ta xem bức họa buổi chiều được không?”

Quý U cuống quýt đứng dậy đi lấy tranh, sờ sờ lỗ tai, chán ghét, rất ngứa nha…

Thích Bạch nhìn hai bức tranh của bọn họ nằm kề bên nhau, hạnh phúc như trong mơ vậy. Cảm giác như vậy làm tim Thích Bạch đột nhiên nảy lên một cái, không biết vì sao, một cảm giác đau lòng như đã từng quen biết

https://thuviensach.vn

nhau ập đến… Thích Bạch ôm Quý U thật chặt, đột nhiên hắn có chút sợ hãi, có được nàng, ở bên cạnh nàng tốt đẹp như vậy, có phải là một giấc mộng không? Có một ngày hắn sẽ không được ở bên nàng, nhìn thấy nàng nữa sao?

“U U, nàng sẽ luôn ở bên cạnh ta sao?”

Quý U có thể cảm nhận được Thích Bạch đột nhiên xúc động, đây là vì sao?

“Sao vậy? Để ta xoay người nhìn chàng đi.”

Thích Bạch hơi thả lỏng tay ôm Quý U, Quý U xoay người nhìn Thích Bạch, thấy biểu tình sợ hãi của hắn thì có chút kinh ngạc.

Quý U nhẹ nhàng tựa vào ngực Thích Bạch, đôi tay nàng chậm rãi vỗ về sau lưng hắn, chầm chậm để hắn an tâm, “Đương nhiên là ta sẽ luôn ở bên cạnh chàng, ta bị chàng nuôi thành béo như vậy, có thể đi xa được sao?”

Nghe được thanh âm của Quý U, cảm nhận được động tác của nàng, tâm thần Thích Bạch mới an ổn được một chút. Hắn ôn nhu ôm lấy nữ nhân trong ngực, cẩn thận để không chạm phải bụng của nàng, “Vậy sau này nàng ăn nhiều thêm một chút, ta sẽ không ghét bỏ nàng.”

“Hừ, ta mới không cần. Người ta càng béo chàng lại càng không thèm nhìn ta… Trong hậu cung nhiều nữ nhân dáng vẻ uyển chuyển, eo mềm như liễu rũ…” Quý U thấy Thích Bạch không sao thì nhẹ nhàng thở ra, cố ý đùa giỡn một chút để hắn thả lỏng hơn.

Thích Bạch lại không thấy thoải mái hơn, nghe vậy thì khẩn trương giải thích “Sau này ta chỉ có mình nàng, ta không hề liếc nhìn các nàng, nàng không yên lòng thì có thể đến Dưỡng Tâm điện canh chừng ta.”

https://thuviensach.vn

“Ta rất yên tâm. Ta chỉ muốn chàng biết, ta yêu chàng, đó là sự thật, ta tin tưởng chàng, là sự thật, ta sẽ không bỏ rơi chàng, đó cũng là sự thật.”Cảm giác được động tĩnh trong bụng, Quý U bắt tay Thích Bạch đặt lên bụng nàng “Chàng xem, các bảo bảo cũng sẽ vĩnh viễn ở cùng một chỗ với chúng ta.”

Quý U hôn lên môi Thích Bạch, hôn thật sâu nam nhân làm nàng động tâm, nam nhân làm nàng đau lòng, nhẹ vỗ về gương mặt hắn muốn đuổi sự bất an của hắn đi.

Thích Bạch nhắm chặt mắt, cảm thụ sự an ủi của Quý U, thẳng đến lúc nàng liếm lên lỗ tai, chọc cho hắn hô hấp dồn dập. Hắn động tình ôm nàng đi về phía giường, hắn cảm nhận được Quý U đau lòng vì hắn, giờ là lúc hắn thương yêu nàng.

Nếu đây là mơ thì hắn nguyện ý ngủ say, mãi mãi không tỉnh dậy.

-----Ta là đường phân cách chuyển cảnh lần nữa-----

Cảnh trời đã tối đen, nội thất chính điện Vĩnh Hòa cung chỉ thắp một chiếc đèn hoa sen bát bảo, ánh nến mờ nhạt chiếu lên người đang nằm ngủ không hề an ổn. Tình quý tần siết chặt tay, móng tay hung hăng bấm vào lòng bàn tay, đột nhiên nàng “A” lên một tiếng, chợt mở to hai mắt.

Ngay sau đó truyền đến âm thanh của nha hoàn gác đêm “Chủ tử, ngài làm sao vậy?”

“Không có việc gì, ngươi đi ngủ đi.” Thanh âm của Tình quý tần hơi khàn.

Tình quý tần chớp chớp mắt, cười khổ, thì ra không phải là ác mộng, chỉ là nhớ đến chuyện kiếp trước. Nước mắt chảy dài trên má, Tình quý tần cuống quýt lau đi, không được như vậy, nàng phải cười, người nên khóc là Lục Nhạc Dao mới đúng.

https://thuviensach.vn

Tình quý tần đảo mắt nhìn đèn hoa sen, đã rất lâu rồi nàng không dám ngủ trong bóng tối, từ sau khi trùng sinh, nàng phải đốt đèn hằng đêm mới ngủ được.

Kiếp trước nàng cũng giống như ngọn đèn này, đèn hoa sen, ngụ ý cát tường cao quý. Hoa sen có tứ đức, hương, tịnh, mềm mại, khả ái. Nàng từng cho rằng trong mắt Hoàng thượng nàng là người như thế, nàng cho rằng Hoàng thượng có chút thương tiếc đối với nàng, nhưng kết quả nàng phát hiện ra rằng không phải thế.

Lúc nàng bị Lục Nhạc Dao đổ oan tội mưu hại hoàng tự, Hoàng thượng không hề xuất hiện, chỉ có một thái giám đến truyền một câu "Ý tứ của Hoàng thượng là tùy nương nương xử trí." Nàng bị nàng ta tước phần vị, đày vào lãnh cung. Nhưng tiến vào lãnh cung chưa phải là kết cục cuối cùng, nàng không biết tại sao Lục Nhạc Dao lại hận nàng như vậy, nàng nhận hết mọi tra tấn trong lãnh cung, chết không nhắm mắt….

Hận thù kiếp trước nàng sẽ ghi nhớ thật sâu, đời này, nàng phải từ từ tra tấn Lục Nhạc Dao, đem toàn bộ sự khổ sở trả lại cho Lục Nhạc Dao!

https://thuviensach.vn

Chương 62: Áo Ngực (!?)

Thích Bạch nhìn Quý U đang ngủ say, áp chế nỗi bất an trong lòng, cười tự giễu, từ lúc nào thì hắn bắt đầu lo được lo mất như thế này rồi? Rõ ràng là Quý U đang ở trước mắt hắn, tối qua hắn lại có cảm giác ở ở trong mơ, giấc mơ thật đến mức làm tim hắn đập thật nhanh. Loại cảm giác này chỉ lóe qua vào tối hôm qua, Thích Bạch sờ lồng ngực, hiện tại đã bình phục rất nhiều, xem ra tiểu nhân nhi của hắn an ủi rất hữu hiệu.

Cúi đầu hôn lên môi Quý U một cái, Thích Bạch thầm nghĩ nếu đây chỉ là một giấc mộng hắn sẽ không tỉnh giấc… Thích Bạch khẽ vuốt hai má non mềm trắng noãn của Quý U, nàng nhất định phải ngoan ngoãn ở bên cạnh ta, nàng muốn gì ta đều sẽ cho nàng, chỉ cần nàng đừng rời xa ta.

Nghe được động tĩnh ngoài cửa, Thích Bạch nhẹ nhàng vén chăn lên, mau chóng thu thập một chút rồi đi vào triều. Hôm qua nàng đã cam đoan sẽ ngoan ngoãn thức dậy dùng đồ ăn sáng, cho nên hôm nay hắn có thể sớm trở về ở cạnh nàng đúng không?

Lúc Quý U bị đánh thức, nàng có chút mơ hồ “Hứa ma ma?” Đang muốn làm nũng thì nghe tiếng Hứa ma ma “Các tiểu chủ tử muốn dùng đồ ăn sáng.”

Quý U gian nan mở to mắt, nghĩ tới lời thề son sắt của mình, làm sao có thể nuốt lời được… Làm nữ nhân thì không cần một lời đáng giá ngàn vàng, nhưng mà làm mẫu thân thì phải làm gương cho các con mới đúng.

Hứa ma ma thấy chủ tử dụi mắt, gật đầu, đây mới là bộ dáng làm mẫu thân nha…

https://thuviensach.vn

Quý U nhìn một bàn đồ ăn sáng, nhận mệnh bắt đầu sự nghiệp cho hài tử ăn, tuy bình thường nàng có thể ăn nhưng do thiếu ngủ nên lúc nào cũng không ăn được nhiều. Nàng giảm bớt số lượng thức ăn trên bàn, mỗi lần nàng đều đem đồ ăn bỏ vào một cái đĩa nhỏ rồi dùng, còn lại đều ban cho hạ nhân.

Niệm Hạ vừa mang đồ ăn sáng tiến vào, chốc lát sau đã nhăn mặt bẩm báo "Lục quý nhân lại tới nữa, đang chờ ở cửa… Hình như nàng biết giờ này chủ tử sẽ tỉnh… Cho nên nô tỳ…"

Quý U không trách Niệm Hạ, nếu Lục Nhạc Dao muốn đến tìm nàng, vậy khẳng định là nàng ta sẽ bất chấp mưa gió. Đến nàng còn ngăn không được thì Niệm Hạ làm sao mà ngăn cản.

Quý U không biết rõ Lục Nhạc Dao có ý gì, hẳn là muốn gặp Thích Bạch đi, nhưng Thích Bạch không có dùng bữa sáng ở chỗ nàng.

Quý U vẫn gật đầu, để Lục Nhạc Dao vào đi, biết rõ nàng ta có ý gì thì tốt hơn.

Hứa ma ma vẫn như cũ giữ ở trước cửa, để có chuyện gì thì lập tức nghe được.

Lục Nhạc Dao trang điểm thanh nhã hơn hôm qua rất nhiều, một thân y phục hợp với quý nhân thất phẩm làm Quý U nhìn lâu hơn.

"Tích tỷ tỷ đều dùng đồ ăn sáng vào giờ này sao? Muội lại quấy rầy tỷ rồi, vốn là muốn đợi tối nay hãy đến… Nhưng tỷ cũng biết đấy, Lưu Hoa cung cách nơi này không gần…" Nói đến câu sau, Lục Nhạc Dao dường như vì phần vị của mình mà có chút ngượng ngùng.

Quý U nuốt canh tổ yến bách hợp trong miệng xuống, mở miệng khuyên nhủ "Kỳ thật ngươi không cần chạy đến đây mỗi ngày thăm ta đâu, quá mệt cho ngươi."

https://thuviensach.vn

“Muội không mệt, ở trong cung muội cũng không có chuyện gì để làm. Muội tiến cung không mang theo lễ vật quý giá gì, chỉ có y phục do chính mình làm tặng cho tỷ.”

Lúc này Quý U mới chú ý đến cái túi trong tay Lục Nhạc Dao… Có chút không hiểu, hiện tại hai người coi như là tình địch của nhau đi… Vì sao lại tặng lễ vật cho nàng?

“Tích tỷ tỷ, muội không có ý gì khác. Không phải mỗi nữ tử tiến cung đều vì muốn tranh đoạt sủng ái của Hoàng thượng mà không từ thủ đoạn. Kỳ thật từ lúc gặp nhau ở ngoài cung muội đã biết Hoàng thượng thật sự sủng ái tỷ, muội cũng rất thích tỷ, nếu người Hoàng thượng thích là tỷ tỷ thì muội thật sự thấy cao hứng, bởi vì tỷ xứng đáng được như vậy.”

…Vậy ngươi phí hết tâm tư tiến cung là để chúc phúc ta?

“Muội chỉ muốn ở nơi của mình sống thật tốt là được rồi… Nhưng hình như muội đánh giá bản thân cao quá rồi, ở một mình lâu làm muội nhớ nhà… Tỷ tỷ, muội chỉ muốn lúc cô độc có người để tâm sự…”

Quý U nhìn bộ dáng ưu thương, chân thành, tha thiết, tình thâm của Lục Nhạc Dao, cực lực khống chế khóe miệng… Là người này đang nằm mơ hay Thích Bạch tự mình đa tình? Chẳng lẽ nàng ta thích nàng? (=)) U U cô nương, đây không phải truyện bách hợp, thỉnh tự trọng)

Nghĩ rồi lại nghĩ, Quý U cảm thấy nếu nàng không biết vì sao Lục Nhạc Dao được tiến cung thì nàng có thể tin nàng ta… Chung quy thì nàng t biểu hiện thật giống một tiểu muội nhà bên không rành thế sự, có lẽ khi còn nhỏ thực sự có cảm tình với Thích ca ca, nhưng lúc có người khác bên cạnh Thích ca ca, nàng cũng không có thương tâm như trong dự liệu… Hết thảy đều giống như thiếu nữ vô tri.

Quý U đang rối rắm không biết có nên nói với Lục Nhạc Dao là nàng biết hết tin tức từ chỗ Thích Bạch hay không thì đã thấy nàng ta mở túi, lấy

https://thuviensach.vn

ra hai bộ y phục nhỏ…

Quý U cật lực khống chế vẻ mặt kinh ngạc… Này… Là… Gì… Sao?

“Tích tỷ tỷ, đây là muội đọc sách mà làm ra, mặc lên ngực rất thoải mái. Nhất là tỷ tỷ bây giờ, có thai thì càng phải bảo vệ ngực mới được, còn cái này thì mặc ở dưới.”

Lục Nhạc Dao nhìn vẻ mặt không thể tiếp thu của Quý U… Thở dài, cổ nhân chính là như vậy, chỉ dùng một cái yếm, sau đó ngực sẽ bị rũ xuống.

“Có phải là tỷ sẽ không mặc không? Để muội giúp tỷ…” Nói xong Lục Nhạc Dao liền muốn đi đến phía sau Quý U giúp nàng mặc, về chuyện thoát áo ngoài thì coi như bỏ qua, Lục Nhạc Dao cảm thấy Tích tiệp dư không tiếp thu nổi chuyện đó đâu.

…Quý U quả thực chịu không nổi… Vội vàng ngăn Lục Nhạc Dao lại “Không cần. Ta chỉ cảm thấy ý tưởng của muội quả thực rất kỳ lạ, đọc được trên sách gì vậy?”

Chẳng lẽ triều đại này có người xuyên việt làm nên một cuốn sách? Tình quý tần và Lục Nhạc Dao đọc cùng một bản sao?

“Muội không nhớ rõ… Lúc ấy chỉ nhìn sơ qua thôi, chỉ nhớ cái này. Hơn nữa cuốn sách cũng không được đặt tên, chỉ nói làm sao có thể bảo hộ đôi kiều nhũ của nữ nhân, muội đặt cho nó cái tên là áo ngực.”

“Thật là cảm ơn muội…” Quý U nói cảm tạ, vô luận thế nào, Lục Nhạc Dao cũng là đưa lễ vật.

Lục Nhạc Dao nhìn Quý U vui vẻ tiếp nhận, nói “Tỷ muội chúng ta thì nói lời cảm tạ làm gì, muội có thứ gì tốt sẽ nghĩ đến tỷ. Hơn nữa cái này khi mặc vào đặc biệt dễ nhìn, tỷ còn có thể cho Hoàng thượng ngắm… Nhất định là Hoàng thượng sẽ càng thích tỷ tỷ hơn.”

https://thuviensach.vn

Quý U lộ ra vẻ mặt e lệ nhìn sự chân thành chúc phúc của Lục Nhạc Dao "Muội nói gì vậy…"

Nghĩ nghĩ rồi lại hỏi "Vậy muội có biết các loại đồng dao không, ta không biết nên nói cái gì với các bảo bảo. Trời sinh ta đã không hiểu âm luật rồi…"

Rốt cuộc Tích tiệp dư cũng thân cận với nàng, Lục Nhạc Dao chỉ hận không thể đem tuyệt học suốt đời ra triển lãm, có thể có được cơ hội ở bên cạnh nàng ta mỗi ngày, lo gì không có cơ hội đoạt được Hoàng thượng?

"Muội có nhớ mấy khúc trên sách, bất quá muội nhớ không rõ lắm, hôm nay đọc cho tỷ nghe một khúc, chờ muội nhớ ra lại đọc cho tỷ nghe được không?"

Quý U gật đầu, "Được, có một khúc là đủ cho bảo bảo nghe vài hôm, Hứa ma ma nói ta nên cùng bảo bảo trò chuyện thường xuyên, như vậy sẽ làm bảo bảo thông minh hơn."

"Vậy muội nên viết hay nên hát cho tỷ tỷ nghe?" Lục Nhạc Dao không nghi ngờ chút nào.

Quý U ngượng ngùng cười cười "Vừa rồi ta đã nói là âm luật của ta không tốt lắm… Khả năng là đọc sẽ không hiểu, muội hát cho ta nghe đi."

"Chợt lóe, chợt lóe sáng ngời trong suốt, đầy trời đều là ngôi sao. Treo trên trời, sáng lung linh, như ngàn vạn đôi mắt sáng ngời. Thế nào, rất đơn giản đúng không? Tỷ tỷ nhớ rõ không, nếu không để muội viết ra." Lục Nhạc Dao nhỏ giọng hát, dường như sợ dọa đến bảo bảo trong bụng Quý U.

Quý U nhìn Lục Nhạc Dao nhiệt tình như vậy, lắc lắc đầu "Cái này rất êm tai, cũng rất đơn giản, rất cảm tạ muội…"

https://thuviensach.vn

Còn chưa nói xong, cửa đã bị đẩy ra, chỉ nghe một âm thanh truyền đến "Sao hôm nay nàng lại ngoan như vậy?"

Lúc đến đây Thích Bạch thấy Hứa ma ma đứng ngoài cửa, quả nhiên là Quý U chịu tự mình dùng bữa sáng sao? Không đợi Hứa ma ma nói gì, Thích Bạch đã đẩy cửa tiến vào.

Chuẩn bị đùa giỡn tiểu nhân nhi của hắn vài câu, không ngờ lại nhìn thấy Lục Nhạc Dao.

Lục Nhạc Dao cũng không thể hiện bộ dáng vui mừng, hành lễ với Thích Bạch một cách quy củ "Tần thiếp thỉnh an Hoàng thượng."

Đã rất lâu rồi Quý U chưa hành lễ với Thích Bạch nha… Bất quá khi có người ngoài thì phải hành lễ thôi.

Thích Bạch vội vàng tiến lại ngăn Quý U "Miễn lễ."

Lục Nhạc Dao thấy ánh mắt Hoàng thượng chỉ đặt lên người Tích tiệp dư, trên mặt không thể hiện sự khổ sở, cười ngọt ngào với Tích tiệp dư, "Tần thiếp quấy rầy tỷ tỷ một lát, bây giờ nên trở về rồi."

Sau đó hành lễ với Hoàng thượng rồi mới rời đi.

Quý U nhướng nhướng mày, thật không tranh sủng sao? Chỉ muốn làm tỷ muội tốt với nàng? Nàng không tin đâu nha…

"Nàng ấy đến tìm nàng làm gì?" Thích Bạch không chú ý đến Lục Nhạc Dao, ngồi xuống cầm đũa của Quý U dùng đồ ăn.

Quý U ngồi ở một bên chuyên chú nhìn nhất cử nhất động của Thích Bạch, cảm thán sao lại ưu nhã như vậy, nam nhân hoàn mỹ này là của nàng đó.

https://thuviensach.vn

Không nghe thấy tiếng trả lời nên Thích Bạch ngẩng đầu lên, lại cúi đầu tiếp tục dùng bữa, sắc nữ, chỉ biết nhìn ta mà không biết nói chuyện. Trong lòng vui đến mức không biết làm sao mới tốt. :sofunny:

Thích Bạch dùng vài đũa rồi mới chú ý bên bàn có một cái túi… Nhìn Quý U như hỏi đây là cái gì.

“Đây là y phục Lục quý nhân đưa tới… Còn dạy ta một khúc đồng dao để hát cho bảo bảo nghe.”

Thích Bạch không có hứng thú với y phục… Hắn nghĩ nghĩ, hắn chưa nghe Quý U hát. Nhất thời trong lòng có chút toan tính, Quý U nên hát cho hắn nghe nha.

“Nàng học xong chưa, trước hết nên để ta nghe một chút, tránh dọa các bảo bảo.”

Quý U bĩu môi, hắn đang xem thường nàng sao, nàng phải thể hiện trước mặt hắn mới được.

“Chợt lóe, chợt lóe sáng ngời trong suốt, đầy trời đều là ngôi sao. Treo trên trời, sáng lung linh, như ngàn vạn đôi mắt sáng ngời.” Thanh âm thơ ngây, ngọt ngào, biểu tình sinh động khoa trương, như là chứng tỏ danh xưng “Quý U tỷ tỷ”…

Thích Bạch đầu đầy vạch đen, cái này thực sự sẽ dọa các bảo bảo rồi…

Quý U hát xong cũng không nhịn được bật cười, Thích Bạch nhìn Quý U vui vẻ mới biết là nàng đang đùa hắn, đáy mắt mỉm cười… Thật ngốc… Thật đáng yêu…

Trên đường trở về Lan Tâm điện, Lục Nhạc Dao không khống chế được vui sướng trên mặt, nàng đã tìm đúng vấn đề. Hiện tại Thích ca ca còn không để ý nàng, như vậy bây giờ nàng nên lặng lẽ, trước hết cứ trở thành

https://thuviensach.vn

bằng hữu của Tích tiệp dư trước, đến lúc đó còn sợ không có cơ hội hay sao.

Hôm nay nàng cố ý trang điểm thật bình thường, muốn làm bằng hữu của Tích tiệp dư, thì không thể để cho Tích tiệp dư thấy nàng hướng về Hoàng thượng.

Mà nàng hiểu chuyện như vậy, làm Thích ca ca lại nhớ đến nàng thì tốt, tấn chức là chuyện quá dễ dàng.

Nhưng quả nhiên Thích ca ca đối xử với Tích tiệp dư rất khác, giọng điệu Thích ca ca khi nói chuyện với Tích tiệp dư rất ôn nhu.

Không sao hết, cơ hội là để cho người có chuẩn bị, không ai chuẩn bị nhiều hơn nàng!

Bởi vì suy nghĩ nên nàng không chú ý đến phía trước, lúc đi qua Ti Vũ đình thì bị người khác gọi lại…

Vũ thục nghi và Tình quý tần thỉnh an trở về liền cùng nhau đi tản bộ, đến Ti Vũ đình thì dừng lại nghỉ tạm, uống trà ngắm cảnh. Lại không ngờ sẽ nhìn thấy Lục quý nhân thần sắc rực rỡ. Mắt thấy nàng ta chỉ đi ngang qua Ti Vũ đình, Vũ thục nghi nở nụ cười châm chọc.

“Lục quý nhân vội vã như vậy là muốn đi đâu? Hai người lớn như vậy, đứng sờ sờ ở đây mà người khác lại không để vào mắt.”

Lục Nhạc Dao hồi thần, thấy hai người ngồi ở trong đình, thầm khinh thường… Cuống quýt tiến lên hành lễ “Tần thiếp thỉnh an thục nghi nương nương, tần thiếp thỉnh an quý tần nương nương. Tần thiếp vẫn chưa quen thuộc trong cung, đang suy nghĩ đường về Lưu Hoa cung, tuyệt không có ý nghĩ không thỉnh an với hai vị nương nương…” Ngữ khí kinh hãi, có ý tứ người mới tuổi còn nhỏ.

https://thuviensach.vn

Tình quý tần không nói gì, nhìn Lục Nhạc Dao hành lễ, chung quy phần chức Vũ thục nghi cao hơn nàng, nàng không nói gì cũng là nên làm.

Vũ thục nghi đã sớm nhìn Lục Nhạc Dao không vừa mắt, sao có thể bỏ qua cơ hội này được, muốn giả trang cái gì, không phải cứ phạm sai lầm là lấy cớ tuổi nhỏ ra.

“Không học qua quy củ sao? Bây giờ ngươi đang mạo phạm ta và Tình quý tần, không nên chỉ hành lễ mà nên quỳ xuống mới đúng!” Sau đó nói với cung nữ sau lưng “Đi dạy nàng một chút.”

Thục nhi vâng lời, tiến lên đạp sau gối Lục Nhạc Dao một cái “Oành” một tiếng, Lục Nhạc Dao đã quỳ xuống đất.

Bởi vì ở bên ngoài tiểu đình là đường đi trải nhiều đá cuội, nên cái quỳ này làm cho Lục Nhạc Dao phải kêu đau thành tiếng.

Thục nhi cũng không thương hại, nhìn Vũ thục nghi bẩm báo “Tiếng kêu này coi như là mạo phạm hai vị nương nương, nô tỳ có nên rat ay dạy dỗ lại nàng ta không ạ?”

Vũ thục nghi gật đầu, “Dạy đi, trong cung mà không hiểu quy củ là không được. Cũng không biết là đi đâu về, ngay cả cung nữ thiếp thân cũng không mang theo, như vậy thì tất nhiên là không tìm thấy đường rồi. Vả miệng để nàng ta thông minh lên một chút.”

Lục Nhạc Dao bất chấp đau đớn, cuống quýt mở miệng cầu xin tha thứ, Thục nhi xắn tay áo, tiến lên hai bước, tiếng vả miệng đều đặn vang lên…

Tình quý tần thấy mặt Lục Nhạc Dao sưng lên, cúi mặt nén cười, uống trà. Một thục nghi nhị phẩm, một quý nhân thất phẩm. Quy củ trong cung là phi tần có thể xử phạt người thấp hơn mình, phạt quỳ, chép sách, vả miệng, đánh trượng,… Chỉ cần không phải là hình phạt nghiêm trọng thì sẽ không có ai hỏi tới.

https://thuviensach.vn

Chương 63: Bình Dấm Chua

Trước giờ Lục Nhạc Dao chưa từng chịu khổ như vậy, từ nhỏ nàng đã sống an nhàn sung sướng, được ca ca nâng trên lòng bàn tay như công chúa. Nàng đã xem qua rất nhiều vở kịch cung đấu, cảnh tượng vả miệng hết sức quen thuộc, nàng từng ảo tưởng qua vô số lần trong đầu, sau này nàng được sủng ái sẽ dùng nó đối phó người khác, gần đây ảo tưởng nhiều nhất của nàng là Tích tiệp dư quỳ trước mặt nàng, để mặc nàng xử trí… Không ngờ bản thân lại được nếm tư vị này trước, quá đau, đau đến mức nàng không ngăn được nước mắt.

Lục Nhạc Dao thất tha thất thểu đi tới, cung nữ gọi là Thục nhi khi bôi thuốc cho nàng đã xuống tay rất nặng, làm nàng đau đến hút khí… Bây giờ lại đang đỡ nàng về Lưu Hoa cung, rất vội vàng, cái này không thể gọi là đỡ, là kéo đi mới đúng…

“Lục tần chủ, ngài đừng có khóc, bằng không lại đem dược khóc cho chảy mất, sẽ bất lợi với chỗ bị thương. Chủ tử cũng là tốt cho ngài, nếu như hôm nay ngài mạo phạm người khác thì không chỉ là vả miệng thôi đâu, ngài đừng cô phụ hảo ý của chủ tử.”

Lục Nhạc Dao nghe được lời nói của Thục nhi, hận không thể đem nàng xô xuống đất, hiện tại mặt nàng sưng phù, chân đau không phải do các nàng làm hại sao? Còn phải cảm kích các ngươi, coi nàng là đồ ngốc chắc? Ngươi cho là ta muốn khóc sao, là ta đau quá không nhịn được thôi…

Còn phải cảm tạ Tình quý tần, Tình quý tần cũng tính là thay nàng giải vây, tuy nói mở lời hơi muộn, nhưng chung quy của tại phần vị của nàng ấy thấp hơn Vũ thục nghi, có thể xin giảm cho nàng hai cái tát là đủ rồi. Nghĩ

https://thuviensach.vn

tới việc nàng ấy cũng giúp Tích tiệp dư, Lục Nhạc Dao cảm thấy Tình quý tần hẳn là người tốt.

Thục nhi thấy Lục quý nhân không nói lời nào cũng không thèm để ý, chắc là đau không nói nổi chứ gì. Thục nhi càng đi nhanh hơn, cảm thụ bộ dáng muốn ngã của Lục quý nhân, trong lòng khinh thường, một thất phẩm quý nhân không mang theo người phục vụ lại đi dạo trong hậu cung, làm như ai cũng không thấy tâm tư của ngươi vậy, nhất định là muốn gặp Hoàng thượng! Chủ tử đứng hàng nhị phẩm còn chưa được gặp Hoàng thượng, chỉ dựa vào ngươi?

Thục nhi đem Lục Nhạc Dao đưa tới cửa Lưu Hoa cung rồi xoay người rời đi, Lục Nhạc Dao từng bước gian nan trở về Lan Tâm điện, thật sự là đau đến mức không đi nổi, tới trước cửa điện liền kêu lên "Châu nhi, mau tới đây."

Châu nhi nghe tiếng chạy đến, thấy chủ tử mặt mày sưng đỏ, hằn vết tay…Sợi tóc hỗn độn, chân còn khập khiễng liền hô lên "Chủ tử, ngài làm sao vậy?"

"Đừng hỏi, mau đỡ ta vào đi," Lục Nhạc Dao đã không chịu nổi… Không phải vạn bất đắc dĩ thì nàng sẽ không mở miệng, vừa nói đã cảm thấy hai má và khóe miệng đều đau dữ dội.

Châu nhi vội vàng đỡ Lục Nhạc Dao vào nội thất, đem nàng đặt lên giường rồi đi tìm dược trị thương.

Lục Nhạc Dao nằm lên giường mới có cảm giác mình còn sống, nhất định là đầu gối bị sưng lên rồi, không biết ngày mai có đi đường được không… Nàng vẫn có chút khinh thường, trong hậu cung này nàng không thể lơi là được. Lại nhớ đến chuyện Tích tiệp dư được thích ý sinh hoạt, xét đến cùng cũng bởi vì phần vị của nàng thấp, lại không được sủng ái.

https://thuviensach.vn

Chuyện hôm nay mà xảy ra trên người Tích tiệp dư thì nàng không tin Vũ thục nghi dám lớn lối như vậy.

Nghĩ lại những chuyện hôm nay, Lục Nhạc Dao bật cười, đời người như một vở kịch lớn vậy. Những nhân vật tai to mặt lớn, mạnh bao như mãnh hổ đều sẽ chết thảm mà thôi. Mà người đau khổ ẫn nhẫn chờ thời cơ thường chính là nữ chủ. Đây không phải là hình dung về nàng sao?

Nhịn một chút, đợi thời cơ mà hành động, nàng là Lục Nhạc Dao bất bại.

Thời điểm bôi thuốc cho chủ tử, Châu nhi thấy chủ tử tươi cười, rùng mình một cái… Chủ tử vừa vào cung, không quen thuộc nhưng lại không cho nàng đi theo, mang theo một thân thương tích trở về… Đau đến mức này mà còn có thể cười, Châu nhi cúi đầu chuyên tâm bôi thuốc, không dám nhìn nữa…

---Ta là đường phân tích Lục Nhạc Dao kim cương vô địch-------

Đợi đến lúc Quý U ngủ trưa thức dậy, nghe Niệm Hạ hả hê kể cho nàng nghe tin tức Lục Nhạc Dao bị vả miệng.

Hứa ma ma có một loại cảm giác, Lục quý nhân này không hiểu quy củ, đụng tới ai trong cung cũng không sống tốt được. Chỉ có chủ tử của các nàng hảo tâm lắm mới không so đo với nàng ta, chỉ một ngụm Tích tỷ tỷ của nàng ta đã đủ bị vả miệng rồi. Quý nhân thất phẩm không có tư cách gọi các phi tần địa vị cao là tỷ tỷ.

Quý U nghĩ nghĩ, vẫn nên phân phó Niệm Hạ đem dược trị thương cho Lục Nhạc Dao đi, xem như đáp lễ… Không biết Thích Bạch có ban dược cho nàng ta không… Không phải nàng không tin hắn, mà dù Thích Bạch không để ý đến Lục Nhạc Dao đi chăng nữa, thì nàng ta vẫn là muội muội của Lục thống lĩnh, Thích Bạch sẽ ngồi xem mà không thèm quan tâm sao?

https://thuviensach.vn

Sau lại nghe nói Hoàng hậu phái người đến hỏi mấy ngày nữa là ngày hội ngắm hoa, Quý U có đi hay không, nhưng lúc ấy Quý U đang ngủ nên Niệm Hạ đã để người truyền tin trở về.

Quý U nghĩ nghĩ, ngày đó cứ đến ngắm một chút đi…

Đợi Niệm Hạ và Hứa ma ma đều ra ngoài rồi, Quý U mới mở lễ vật Lục Nhạc Dao đưa nàng… Nhìn "áo ngực" trong tay, nghe bài hát "Ngôi sao" Quý U không còn nghi ngờ gì nữa.

Nàng cố ý hỏi Lục Nhạc Dao có biết bài đồng dao nào không, nếu nhớ được đồng dao thì chắc chắn phải nhớ tên sách, loại lấy cớ này cũng quá là gượng ép rồi…

Quả nhiên Lục Nhạc Dao nói không nhớ rõ, hơn nữa giai điệu không sai một nốt, Lục Nhạc Dao cũng quá giỏi rồi.

Điệu vũ của Tình quý tần cũng có bóng dáng xuyên không, nhưng Tình quý tần lại không biết tên của điệu vũ.

Nếu Lục Nhạc Dao xuyên không, như vậy nàng ta đã xuyên qua từ lúc nào?

Giống như nàng hay là từ nhỏ đã xuyên qua rồi?

Thật là hiếu kỳ…

Tâm vừa động, Quý U tiến vào không gian riêng. Nhìn ruộng đồng trống trải trước mắt, đã lâu rồi nàng chưa làm việc nhà nông. Rừng cây ăn quả đã lớn, hiện tại nàng rất muốn ăn.

Nhớ tới lần trước đã gặp phụ thân một lần ở Dưỡng Tâm điện, dược liệu trân quý rất có tác dụng, làm phụ thân và mẫu thân khỏe mạnh hơn, thoạt nhìn có vẻ trẻ ra nữa. Mẫu thân gặp nàng liền biến thành giống hệt Hứa ma

https://thuviensach.vn

ma, các loại cấm kỵ khi mang thai đều đem ra giảng làm nàng muốn hôn mê. Phụ thân thấy nàng, hai mắt đẫm lệ, nhưng cực lực nhịn xuống, trước mặt Hoàng thượng mà khóc lóc thì rất không tốt… Nàng thì rất tùy ý, khóc nức nở, làm Thích Bạch đau lòng, dỗ dành không thôi.

Ân… Nhìn không gian trống trải, chờ nàng sinh hài tử xong sẽ hảo hảo xử lý một chút, không thể bởi vì hiện tại đang sinh hoạt tốt mà bỏ mặc không gian. Nàng vào phòng nhỏ trong không gian lấy một chút dược liệu, ai biết được có lúc cần dùng thì sao.

Nàng cầm một bộ y phục trên tay, đây mới là nội y, cái Lục Nhạc Dao đưa nàng tuy rất đẹp nhưng lại thô ráp. Quý U yên lặng nhìn cái bụng bự của nàng, yên lặng thả đống nội y trở về, hiện tại không nên dọa Thích Bạch…

Xoay người đi đến trước bàn nhỏ, lật lật mấy chiếc hộp, cầm mấy cái có khả năng dùng đến rồi bước ra khỏi không gian.

Vừa đem đồ đặt vào hòm thì nghe tiếng cửa bị đẩy ra… Quý U thở một hơi, thật nguy hiểm, gần đây nàng cảnh giác không tốt lắm… Ai bị nuôi thành một dạng không buồn không lo như nàng cũng sẽ vậy hết thôi.

“Nàng đã tỉnh dậy mà sao không chịu gọi người dọn bữa?”

Thấy Thích Bạch vừa vào cửa đã quan tâm đến việc nàng dùng bữa hay chưa, vẻ mặt Quý U bất đắc dĩ “Ta không thể cứ ngủ rồi lại ăn, ăn xong lại ngủ… Chàng xem bây giờ ta đã béo đến mức nào rồi…”

“Béo ở đâu, vừa mềm vừa trắng, ta thích nhất.” Thích Bạch tiến lên ôm Quý U ước lượng, “Nàng xem, ôm lấy nàng rất thoải mái, nàng vẫn còn hơi gầy đó.”

Sau khi hai người ăn xong, lại như thường lệ nắm tay nhau tản bộ trong sân.

https://thuviensach.vn

“Nàng thích sân viện như thế này sao?” Thích Bạch nhìn phong cảnh xung quanh, khá tốt, nhưng không sửa thêm thì hắn thấy thiếu sót.

“Thích, chàng đừng đổi tới đổi lui nữa, bằng không có khi hội ngắm hoa sẽ chuyển tới nơi này mất.” Quý U thấy Thích Bạch đang ngắm bốn phía tìm chỗ thiếu hụt, hắn không tìm ra thì không chịu thả lỏng mày.

Cố gắng khuyên nhủ lần nữa “Ta cảm thấy phong cảnh rất đẹp mà, thiên điện cũng đã chỉnh mấy lần, giờ mỗi góc của Vĩnh Thọ cung ta đều thích.”

Thời điểm tầm mắt của Thích Bạch đặt lên xích đu, hắn nhìu mày “Chỉ có một cái xích đu thì quá ít, khi các bảo bảo trưởng thành sẽ cướp chỗ chơi của nàng. Vẫn nên làm thêm hai cái, đúng không?”

“…” Nàng không phải tiểu hài tử, sao lại cùng tranh giành với bảo bảo chứ, Quý U quyết định không để ý đến hắn.

Thích Bạch lại cảm thấy Quý U như vậy là đã đồng ý, quyết định ngày mai sẽ sai người đi làm.

“Chàng biết chuyện Lục Nhạc Dao bị thương chưa?” Quý U quyết định hỏi Thích Bạch xem hắn nghĩ thế nào.

Thích Bạch ngừng bước, ánh mắt Quý U cũng ngừng lại để nhìn hắn.

“U U, nếu ta coi nàng ấy là muội muội thì chẳng những ban thuốc, đi thăm nàng ấy mà có khả năng là sẽ xử phạt Vũ thục nghi nữa. Nếu không có nàng, dù nàng ấy nhất định đòi tiến cung làm ta chán ghét thì ta cũng không thể không để ý đến nàng ấy, nàng ấy không phải là muội muội của ta nhưng là muội muội của Lục Viễn. Nhưng hiện tại ta sẽ không như vậy, bất kỳ hành động nào khiến nàng ấy nảy sinh hy vọng thì ta đều không làm, bất kỳ chuyện nào khiến nàng không vui, ta nhất định sẽ không làm.”

https://thuviensach.vn

Ngoại trừ Quý U thì Thích Bạch cũng không quan tâm đến chuyện của hậu cung, cho nên trước nay Tiểu Thịnh Tử đều không bẩm báo chuyện không liên quan đến hắn. Nhưng thân phận của Lục Nhạc Dao có chút đặc thù nên Tiểu Thịnh Tử đã đem chuyện sáng nay kể cho hắn nghe.

Lúc ấy Thích Bạch có nghĩ phái người đưa thuốc, nhưng lại không làm, thân phận hiện tại của Lục Nhạc Dao không phải là muội muội hắn, tuy đã vào hậu cung, nhưng vĩnh viễn không phải là nữ nhân của hắn. Nếu chuyện này có thể làm nàng ấy quyết định rời cung thì có thể là chuyện tốt. Tuy nói Lục Nhạc Dao không làm sai chuyện gì, còn bồi U U nói chuyện, nhưng trong lòng Thích Bạch vẫn không nguyện ý để Lục Nhạc Dao ở đây, hắn chỉ muốn U U thân cận với hắn, nói chuyện cùng hắn…

Quý U nhìn Thích Bạch nghiêm túc giải thích với nàng, có chút ý tứ bất hảo "Không phải là ta không yên lòng vì chàng… Chỉ là hai người lớn lên bên nhau… Ta đưa dược cho nàng ấy coi như là chàng cũng đã đưa rồi, chàng không cần áy này trong lòng…"

Thích Bạch ôm lấy Quý U bật cười, "Nàng đưa thì cứ đưa, đừng đổ lên người ta. Ta sẽ không áy náy trong lòng, tiến cung là lựa chọn của nàng ấy. Ta thừa nhận là có tình nghĩa lúc nhỏ nhưng người phá hỏng tình nghĩa này chính là nàng ấy, không phải nàng. Về sau gặp chuyện như vậy nữa thì nàng cứ làm theo ý mình, không cần quan tâm đến ta, nàng làm gì cũng đúng, chỉ cần đừng nghi ngờ ta là được."

"Nếu nàng còn đến tìm ta nữa thì ta có thể nói nàng không đến nữa được không?"

Thích Bạch mang theo ý cười trong mắt "Đương nhiên, thời gian cùng nàng ấy nói chuyện phiếm không bằng đến Dưỡng Tâm điện bồi ta, bằng không ta nói với nàng ấy đừng đến Vĩnh Thọ cung quấy rầy ngươi nữa?" Thích Bạch cứ tưởng Quý U không đuổi Lục Nhạc Dao đi vì ngại, nào ngờ

https://thuviensach.vn

chỉ vì nàng lo lắng cho hắn nên mới vậy. Xem ra sau này hắn phải cách xa Lục Nhạc Dao thêm một ít, miễn cho U U của hắn hiểu lầm...

“Không cần, không cần, ta không thích chàng nói với nàng ấy, chính ta nói là được rồi.” Quý U mới không muốn cho Thích Bạch và Lục Nhạc Dao có cơ hội ở riêng một chỗ.

Trong lòng Thích Bạch đắc ý, ngoài miệng lại trách mắng “Bình dấm chua.”

Quý U đã đạt được mục đích nên không thèm để ý đến Thích Bạch.

“Bình dấm chua hỏi chàng, Lục Nhạc Dao có từng tặng chàng thứ gì, vì chàng làm thơ hay là hát tiểu khúc cho chàng nghe chưa?”

Thích Bạch nghĩ nghĩ... Vừa tặng gì đó rồi, vừa làm thơ luôn rồi, còn có hát nữa, Quý U nghe xong sẽ không tức giận đâu đúng không, hắn hoàn toàn trong sạch mà!

https://thuviensach.vn

Chương 64: Tâm Nữ Nhân

Trước kia có rất ít thứ có thể làm Thích Bạch hối hận nhưng sau khi gặp Quý U lại có quá nhiều, hối hận rằng phát hiện ra nàng quá muộn, hối hận vì đối tốt với nàng quá muộn, lần hối hận gần nhất của hắn là nói thật với bình dấm chua, chọc cho nàng khóc.

Hắn ấp úng không chịu nói. “Chàng không có tình cảm nam nữ với nàng ấy, ta không ngại. Ta chỉ cảm thấy nàng ấy rất đặc biệt, giống như việc tặng y phục hay dạy cho ta mấy bài đồng dao, ta rất có hứng thú. Từ nhỏ nàng ấy đã như vậy sao?” Nàng muốn hắn nói, hắn còn có thể làm sao, đương nhiên là phải thành thật khai báo.

Có một ít lễ vật, Quý U vừa nghe nói lễ vật đặt ở khố phòng liền muốn đi xem. Thích Bạch đành phải phân phó Tiểu Thịnh Tử đi lấy, không còn sớm nữa, để nàng đến đó thì lại muộn, bọn họ còn phải sớm trở về nội thất ôn tồn một phen.

Lúc ngồi trên xích đu chờ Tiểu Thịnh Tử, Quý U liền hỏi Thích Bạch thử Lục Nhạc Dao có viết thi từ mới lại gì không. Thích Bạch nghĩ nghĩ, quả thực là có mấy bài, nhưng không gọi là thơ được, viết trong bản tập mà Lục Nhạc Dao đưa cho hắn…

Hình như là Lục Nhạc Dao viết lúc mười tuổi, lúc hắn mở ra xem chỉ thấy Lục Nhạc Dao viết quá…nhiệt tình, hắn nói vậy, thấy Quý U không mất hứng thì nhẹ nhõm thở ra, may mà nàng tin hắn.

Sau Quý U lại hỏi hắn có nhớ khúc hát nào của Lục Nhạc Dao không, Thích Bạch cũng thành thật khai báo, lúc mười sáu tuổi, Thích Bạch luyện võ bị thương, không điều dưỡng tốt nên bị phát sốt, khi đang mơ mơ màng

https://thuviensach.vn

màng hắn nghe Lục Nhạc Dao có hát, lúc ấy đã cảm thấy không được tự nhiên, tuy hắn đã tỉnh nhưng quyết định không để ý đến, chờ lúc nàng ta rời đi mới mở mắt ra.

Quý U tò mò hỏi hắn có nhớ hát ra sao không, Thích Bạch liền nói "Tiểu hài xinh đẹp, hôm nay có khóc hay không, có làm bẩn y phục đẹp hay không… Tiểu hài thân mến, mau mau lau khô nước mắt, ta nguyện ý làm bạn đường với ngươi, cùng trở về nhà…" Có nhiều đoạn hắn không nhớ rõ lắm, đại bộ phận là an ủi hắn, lúc ấy Lục Nhạc Dao còn là một tiểu nữ hài, hát nghe cũng không tệ lắm… Nhưng nội dung có chút khó nghe, trước nay Thích Bạch không hề cảm thấy mình là một tiểu hài tử cần người khác an ủi.

Hắn không muốn đọc khúc hát này, nhưng lại không thể gạt Quý U, chưa đọc xong đã thấy sắc mặt Quý U không đúng. Hắn có chút hối hận, không biết nói thế nào, vậy là từ nhỏ Lục Nhạc Dao đã bày tỏ tình cảm với hắn, chỉ là hắn không biết mà thôi.

Thích Bạch muốn phái người nói Tiểu Thịnh Tử đừng lấy bản tập đến, chỉ lấy đèn trời đến cho Quý U nhìn là được. Nhưng hắn không dám phái người đi, nếu làm vậy sẽ giống như là chột dạ.

Lúc Tiểu Thịnh Tử chạy về, quả nhiên là trong tay cầm bản tập và đèn trời… Nếu Quý U xanh mặt mở đèn trời ra xem, thì lúc mở bản tập mặt nàng đã chuyển sang đen rồi.

Bản tập đề "Chàng có biết thiếp tương tư chàng khắc sâu tâm cốt", một vài bức họa tình ý kéo dài cũng coi như xong, còn mang theo từng câu thâm tình. Sau mười tuổi còn đề thơ "Khoảng cách xa nhất trên đời, không phải là sinh tử, mà là ta đứng trước mặt chàng, chàng lại không biết ta yêu chàng; Khoảng cách xa nhất trên đời không phải là ta đứng trước mặt chàng, chàng lại không biết ta yêu chàng, mà là yêu đến say mê cuồng dại lại không thể nói ta yêu chàng…"

https://thuviensach.vn

Thái dương Quý U giật giật liên hồi, tiếp tục lật trang tiếp theo… “Chàng thấy, hay không thấy ta, ta ở nơi này, không buồn không vui… Chàng ở bên hay không ở bên ta, tay của ta vẫn nắm tay chàng, không buồn không chê… Đến tâm ta hay là đặt ta ở tâm chàng…”

Nhìn một bản tập đầy thơ tình, Quý U đem tập nhét vào tay Thích Bạch, lạnh mặt đi vào nội thất, hơn nữa còn “Ba” một tiếng đóng cửa lại.

Thích Bạch nghe tiếng vang, trong lòng run lên một cái, Tiểu Thịnh Tử thì trực tiếp rùng mình sau đó mờ mịt ngẩng đầu nhìn Hoàng thượng.

Tiểu Thịnh Tử thấy Hoàng thượng đùng đùng nổi giận đi đến trước cửa, trong lòng run rẩy, có phải là Tích chủ tử đã quá không giữ thể diện cho Hoàng thượng không, Hoàng thượng mà giận thật thì phải làm sao, không đơn thuần chỉ là lạnh mặt với Hoàng thượng mà còn dám đóng cửa không tiếp Hoàng thượng nữa…

Thích Bạch đi đến trước cửa, thử đẩy cửa ra, quả nhiên là khóa lại rồi…

Giương tay gõ nhẹ vào cửa “U U, nàng sao vậy, nàng mở cửa cho ta có được không?”

Tiểu Thịnh Tử đứng phía sau lén ngước lên nhìn, Hứa ma ma và Niệm Hạ cũng góp vui…

Thích Bạch xoay người thấy bộ dáng liếc trộm của ba người này, ánh mắt sắc bén, làm bọn họ sợ đến mức chạy ra đóng cửa lớn.

Thích Bạch ho khan một chút, tiếp tục gõ cửa…

“U U, nàng đừng tức giận…” Một bụng chữ nghĩa của Thích Bạch cũng khó lòng giải thích, hắn thật sự không có tình yêu nam nữ với Lục Nhạc Dao, mọi ý nghĩ của hắn, hắn đã sớm khai báo với U U rồi, bây giờ cũng

https://thuviensach.vn

đâu thể nào nói thêm lần nữa. Thích Bạch ủy khuất suy nghĩ, ta ném trong khố phòng rồi, do nàng muốn xem mà…

Nghe trong phòng không có động tĩnh gì, Thích Bạch khẩn trương hết sức, U U sẽ không tức giận đến phát khóc chứ?

“U U, là ai nói sẽ không ngại, là ai không để cho ta nói chứ… Nàng mở cửa để ta giải thích được không?”

Chỉ nghe bên trong truyền ra tiếng khóc nhỏ “Là ta, là ta đó, hiện tại ta đang tức giận thì sao… Chàng tránh xa ra đi…”

Thích Bạch chỉ hận không thể đem cửa phá bỏ, nhưng hắn lại sợ dọa đến nàng… “Ý của ta là mong nàng bỏ qua cho ta, không có ý gì khác nữa…” (Tưởng mạnh mẽ lắm chứ Thích ca ca.)

Quý U nhìn bản tập, không biết tại sao lại rầu rĩ trong lòng, ban đầu nàng chỉ muốn xác nhận xem Lục Nhạc Dao xuyên qua lúc nào, hóa ra là từ lúc nhỏ, thảo nào nàng ta quấn lấy Thích Bạch từ lúc đó đến giờ. Nhưng nàng bắt đầu lo lắng trong lòng, không biết ở hiện đại Lục Nhạc Dao đã bao nhiêu tuổi rồi, nhưng từ thi từ đến bức họa thể hiện cho nàng biết, tuổi của Lục Nhạc Dao hẳn là không lớn hơn nàng bao nhiêu.

Những lời nói ngọt ngào quá nhiều, lúc Thích Bạch sinh bệnh, Lục Nhạc Dao ở bên bầu bạn, chờ đợi từ nhỏ, nhất định tìm cách tiến cung. Quý U nghĩ, nếu Thích Bạch không phải là của nàng, thì Thích Bạch nhất định sẽ thích Lục Nhạc Dao không chút nghi ngờ.

Không biết có phải do mang thai hay không, trong lòng Quý U không yên, ánh mắt mệt mỏi, cả người toát ra vẻ lo lắng.

Lúc này bảo bảo trong bụng đá nàng một cái, như là an ủi, hoặc là hỏi nàng có làm sao không.

https://thuviensach.vn

Tâm Quý U nhất thời mềm ra, nghe Thích Bạch đứng ngoài cửa kiên nhẫn dỗ dành, đột nhiên cảm thấy có phải là nàng xúc động quá mức rồi hay không.

Quý U bước về phía cửa, Thích Bạch nghe tiếng bước chân liền im lặng, khẩn trương chờ đợi Quý U mở cửa cho hắn…

Quý U không có mở, chỉ dò hỏi bằng âm thanh hơi khàn khàn "Chàng thật sự không thích nàng ấy sao?"

Thích Bạch nghe được âm thanh ủy khuất của Quý U, ánh mắt trở nên lo lắng "Không thích, ai cũng không thích, ta chỉ thích nàng thôi."

"Chưa từng cảm động chút nào sao?"

"Ta chỉ cảm động vì nàng, sẽ vì nàng mà cảm động thôi."

"Két", cửa được đẩy ra.

Thích Bạch nhìn mắt Quý U đã đỏ hết lên, hốc mắt Thích Bạch cũng đỏ ửng. Quý U là vì ủy khuất còn Thích Bạch là đau lòng.

Quý U bước lên một bước ôm Thích Bạch, tim gan Thích Bạch cuối cùng cũng an toàn trở về mặt đất.

Thích Bạch ôm Quý U thật chặt, không biết phải nói cái gì cho phải, hắn không biết giải thích với nàng thế nào… Nhưng là hắn đã làm cho nàng thương tâm.

"Ta có thai… Tính tình trở nên rất kém… Bình thường sẽ không sao…"

Thích Bạch gật đầu, "Được rồi, là do ta không tốt, nàng rất ngoan…"

"Bởi vì nàng ấy quen biết chàng sớm hơn ta là lòng ta có chút bất an…"

https://thuviensach.vn

“Sau này sẽ chỉ có nàng và ta mà thôi…”

“Ta sợ chàng bị nàng ấy cảm động…”

“Lúc nàng chưa xuất hiện ta cũng chưa từng bị nàng ta làm cho cảm động, nàng đã ở đây rồi ta càng không bị nàng làm cảm động…”

Quý U khẽ cong môi lên, nam nhân này an ủi người khác cũng thật lợi hại, lòng hơi ê ẩm giờ đột nhiên lại thấy ngọt ngào…

“Ta có thai, còn trong hậu cung lại có nhiều mỹ nhân như vậy…”

“Trong mắt ta nàng là người đẹp nhất, ta không quan tâm đến những người khác.”

“Vừa rồi ta dập cửa trước mặt chàng…”

“Không sao hết, sau này ta mà làm nàng mất hứng thì nàng cứ việc dập cửa, chỉ cần sau đó nàng lại vui vẻ là được.”

“Vừa rồi chàng không tức giận sao?”

“Ta không tức giận với nàng… Là tức giận Tiểu Thịnh Tử chỉ biết đứng nhìn cũng không giúp được gì…”

Tiểu Thịnh Tử đứng ngoài cửa, không nghe được âm thanh nhỏ nhẹ của hai người này, bằng không nhất định sẽ hô to lên, Hoàng thượng, nô tài có thể giúp cái gì chứ, ngài mới là người chọc Tích chủ tử tức giận nha…

“Lần sau ta hỏi chàng, thì chàng vẫn sẽ như hôm nay nói hết mọi thứ cho ta biết chứ?”

Thích Bạch gật gật đầu “Ân, ta sẽ không bao giờ lừa nàng.”

“Vừa rồi các bảo bảo đá ta.”

https://thuviensach.vn

“Chờ bọn hắn ra ngoài rồi, ta sẽ giúp nàng giáo huấn.”

“Không được! Nhất định là các bảo bảo khuyên ta đừng giận dỗi với chàng.”

“Ân, không giáo huấn. Bảo bảo rất ngoan.” Thích Bạch đưa tay sờ bụng Quý U, nguyên lai là có đứa nhỏ cũng có chỗ tốt riêng của nó.

“Ôm ta lên giường nằm đi…”

“Được rồi.”

----Ta là đường phân cách tình nhân nhỏ không có việc gì thì náo loạn-----

Đã ba ngày từ sự kiện “Đóng cửa không gặp”, cảm xúc của Quý U tới nhanh mà đi cũng nhanh, bất quá Thích Bạch vẫn run sợ trong ba ngày này, hắn hối hận vô số lần, không có việc thì đi nhận muội muội làm cái gì…

Vào ngày thứ tư, Lục Nhạc Dao lại đến vào lúc Quý U đang dùng đồ ăn sáng, đầu gối hết sưng, nhưng mặt vẫn còn hơi đỏ, có điều, điều kiện dễ dàng nhận được sự đồng cảm như vậy sao lại không đến thăm Quý U chứ.

Nàng không muốn Tích tiệp dư giúp nàng ra mặt, chung quy thì Vũ thục nghi cũng đứng hàng nhị phẩm, Tích tiệp dư chịu phái người đưa dược cho nàng là nàng đã thấy hài lòng rồi.

Ba ngày này của Lục Nhạc Dao cũng rất có thu hoạch, bởi vì bị thương, mấy người tiến cung cùng đợt lúc trước đã đến thăm nàng. Nàng cùng Lý Ngưng Nguyệt, Phó Như Tuyết kết giao rất tốt, tuy trước đây chướng mắt Phó Như Tuyết, nhưng vào cung mới biết được, phụ thân là tổng quản phủ nội vụ dùng tốt hơn phụ thân là đại tướng quân, hậu cung và phủ nội vụ có chung một nhịp thở.

https://thuviensach.vn

Tích tiệp dư vẫn cho nàng vào phòng như lúc trước, nàng ngoan ngoãn cười nhìn Hứa ma ma mặt lạnh, không thèm để ý đến. Chờ địa vị của nàng trong lòng Hứa ma ma được cải thiện thì sợ gì không giáo huấn được một nô tài!

Vừa vào cửa hai mắt Lục Nhạc Dao đã đẫm lệ mông lung "Tỷ tỷ đối với muội thật tốt, cảm ơn tỷ đã đưa dược trị thương đến chỗ muội."

"Không cần cảm tạ, chỉ là đáp lễ mà thôi. Thương thế của ngươi đã khỏi hẳn chưa, sao lại chạy đến đây rồi?" Lục Nhạc Dao cũng quá mạnh mẽ rồi, không sợ để cho Thích Bạch thấy được cái mặt sưng phù thành dạng này của nàng sao?

Quý U uống xong huyết yến chưng đường phèn, mới ngẩng đầu nói chuyện cùng Lục Nhạc Dao.

"Thương tích trên chân đã tốt hơn rất nhiều, tỷ tỷ, tỷ có tham dự hội ngắm hoa ngày mai không?"

Quý U lắc đầu "Ta không đi, bụng ta đã lớn như vậy rồi, đi lại rất bất tiện, đến đó sẽ làm nhiều người lo lắng."

"Muội có thể chiếu cố tỷ, nếu tỷ muốn đi thì cứ nói, muội nhất định sẽ chăm sóc tỷ, nửa bước không rời."

Quý U vẫn lắc đầu, theo kinh nghiệm của nàng mà nói, chỉ cần là nơi nhiều người thì nhất định sẽ xảy ra chuyện. Lúc không mang thai thì nhất định phải đi, nay được phép không đi thì nàng còn tới giúp vui làm gì?

Lục Nhạc Dao có chút luống cuống, nàng vừa chịu phạt, lúc đến ngắm hoa mà không có người dựa vào thì sẽ bị trêu chọc đến chết. Hoàng hậu nương nương đã mở lời mời Tích tiệp dư đi, thế mà nàng ta còn không đi? Ngươi mới mang thai có năm tháng, làm như sắp sinh vậy.

https://thuviensach.vn

“Tỷ tỷ, tỷ phải đi đi, tỷ không đi muội cũng không dám đi…”

Quý U nhướng mày, muốn ta đi để che chở cho ngươi? Ta còn đang được Thích Bạch che chở đó.

Lục Nhạc Dao thấy thái độ của Tích tiệp dư rất kiên định, cũng không dám chọc tức nàng. Đành thay đổi đề tài, nói với Tích tiệp dư ba ngày nay nàng không làm gì khác, chỉ ngồi nhớ lại mấy khúc đồng dao, cuối cùng cũng nhớ được một khúc.

Quý U đã biết Lục Nhạc Dao là người xuyên không, tự nhiên không có hứng thú nghe nữa, nếu tiếp tục để nàng ta ngụy trang bằng đồng dao, cứ ba ngày một khúc, Lục Nhạc Dao có thể đến tìm nàng trong mấy tháng đó… Mưu kế thật giỏi, hài tử là uy hiếp lớn nhất của mỗi nữ nhân, dạy nàng đồng dao chắc chắn là cách kéo gần khoảng cách nhanh nhất.

“Không cần đâu, một khúc là đủ rồi… Lúc khác ta sẽ cho bảo bảo đọc thêm sách.”

“Tỷ tỷ, khúc này rất êm tai, cũng rất đơn giản.”

“Tiểu Yến Tử, mặc hoa phục, mùa xuân hàng năm vẫn tới nơi này…” Quý U nhìn Lục Nhạc Dao cố hát, cảm thấy rất bội phục… Đây là buộc nàng phải nhận nhân tình hay sao vậy?

Hát xong Lục Nhạc Dao liền vội vàng cáo lui, thái dương Quý U co rút, đây là không cho nàng cơ hội nói chuyện sao?

Lúc trở về, sắc mặt Lục Nhạc Dao càng lúc càng trầm xuống, rõ ràng là lần trước hai người còn nói chuyện với nhau vài câu, hôm nay Tích tiệp dư lại không chịu phối hợp nữa. Nàng phải chật vật trốn ra, chính là vì sợ Tích tiệp dư không cho nàng đến Vĩnh Thọ cung nữa.

Muốn phủi sạch quan hệ với nàng sao? Đâu có dễ như vậy!

https://thuviensach.vn

Xem ra nàng không thể đem hy vọng đặt lên người Tích tiệp dư được rồi.

https://thuviensach.vn

Chương 65: Hội Ngắm Hoa

Lục Nhạc Dao vừa ngước mắt lên nhìn đã thấy Hoàng thượng mang theo Tiểu Thịnh Tử đi về phía này.

Lục Nhạc Dao nghĩ tới mặt mình, nhanh chóng giả bộ thương tâm cúi đầu duyên dáng hành lễ, cứ tưởng rằng Hoàng thượng sẽ trực tiếp đi qua không ngờ lại nghe được âm thanh lâu nay nàng hằng mong nhớ.

“Ngươi vừa rời khỏi Vĩnh Thọ cung sao?”

Lục Nhạc Dao nghe vậy, dùng thanh âm run rẩy trả lời “Hồi Hoàng thượng, tần thiếp vừa gặp Tích tỷ… Tích tiệp dư nương nương.”

“Về sau đừng tới Vĩnh Thọ cung nữa, ở trong cung của ngươi thôi.”

Nói xong Thích Bạch đi thẳng về phía trước, không quan tâm đến Lục Nhạc Dao đang ngây ngốc đứng tại chỗ.

“Hoàng thượng, Tích tiệp dư nương nương rất thích tần thiếp bồi nàng… Trong hậu cung này tần thiếp thân cô thế cô, hiện tại chỉ có thể trò chuyện cùng Tích tiệp dư nương nương mới không cảm thấy nhớ nhà.” Thanh âm run rẩy đáng thương, dường như nhớ rõ rằng Thích Bạch từng không cho nàng gọi hắn là ca ca nữa, không thể kể ra những bi thương trong lòng.

“Nếu ngươi thật sự nhớ nhà thì trẫm sẽ đưa ngươi xuất cung,” Thích Bạch xoay người hỏi Lục Nhạc Dao.

“Tần thiếp đã vào cung thì chính là người của hoàng tộc, cả đời này sẽ là, Thích…” Lời còn chưa nói xong đã bị đánh gãy.

https://thuviensach.vn

“Nếu là người của hoàng tộc thì nhớ giữ quy củ, về sau không nên đến tìm Tích tiệp dư nữa.” Thích Bạch không cần kiên nhẫn nghe tiếp.

Hai chữ ca ca còn chưa thành tiếng… Lục Nhạc Dao nhìn Hoàng thượng đi vào Vĩnh Thọ cung, là Tích tiệp dư nói gì đó với Thích ca ca đúng không? Hay vì Thích ca ca vẫn còn giận nàng?

Tích tiệp dư… Lục Nhạc Dao nhìn Vĩnh Thọ cung tráng lệ, ánh mắt hằn tia độc ác, chỉ cần ngươi ở đây thì người khác không có bất kỳ cơ hội nào đúng không?

Lúc Thích Bạch đến Vĩnh Thọ cung thì Quý U đang tản bộ trong sân, Thích Bạch cho Hứa ma ma lui ra, chính hắn tiến lên đỡ lấy thắt lưng nàng.

“Dùng đồ ăn sáng rồi sao? Hôm nay chàng về hơi trễ.” Quý U nhìn Thích Bạch còn mặc long bào thì muốn kéo hắn vào phòng thay y phục, sợ hắn nóng. Đã đầu hè rồi, trời đang dần dần nóng lên.

“Có chút việc trì hoãn nên ta dùng bữa sáng ở Dưỡng Tâm điện luôn rồi. Không có ta ở bên cạnh, nàng có ngoan ngoãn dùng bữa không?” Thích Bạch cũng không thoái thác, cùng đi theo Quý U vào phòng.

Quý U ngồi bên giường nhìn Thích Bạch chằm chằm, đã lâu rồi hắn không để nàng giúp hắn thay y phục. Thích Bạch được coi như là thường trú tại Vĩnh Thọ cung cho nên y phục của hắn ở đây không hề ít.

Thích Bạch vừa khoác trung y vừa nói “Trên đường đến ta đã gặp Lục Nhạc Dao, đã nói với nàng ta là sau này đừng đến tìm nàng nữa rồi.”

“A? Hôm nay ta không có cơ hội mở lời, nàng dạy ta một khúc đồng dao rồi bỏ đi mất.” Quý U không ngờ Thích Bạch lại thay nàng nói mất rồi.

Thích Bạch đến bên cạnh Quý U, hôn lên môi nàng, “Ta giúp nàng giải quyết, tránh cho việc bảo bảo bị làm phiền mỗi ngày lúc ăn sáng.”

https://thuviensach.vn

Quý U nghe vậy thì thấy buồn cười, bóp nhẹ hai má của Thích Bạch "Sao vậy? Giờ chàng biết xót cho bảo bảo rồi sao?"

Thích Bạch nhìn nàng ôn nhu, nghiêng tai dựa vào bụng của nàng nghe động tĩnh của các bảo bảo. Dĩ nhiên là xót, các bảo bảo giúp hắn dỗ dành U U rất tốt nha.

----Ta là đường phân cách đại hội ngắm hoa sắp bắt đầu---- ----

Chớp mắt đã đến ngày hội ngắm hoa, cung nhân lại một phen bận rộn.

Lạc thú trong hậu cung không nhiều, ngắm hoa ngắm cảnh là chuyện bình thường, Hoàng hậu nương nương chủ trì hội ngắm hoa cho nên không có ai dám không đến, cũng rất ít không không thích náo nhiệt, đây là cơ hội để trò chuyện nha.

Địa điểm ngắm hoa là ở ngự hoa viên, nhưng có chút không giống ngày xưa, hôm nay có rất nhiều loại quý hiếm từ Thảo Hoa điện chuyển ra, do cung nhân tỉ mỉ chăm sóc, mỗi cây trị giá ngàn vàng, sau khi thưởng thức xong thì lại chuyển về Thảo Hoa điện.

Các phi tần có phần vị thấp đến sớm nhất, tuy là quy định bất thành văn nhưng không ai ngốc đến mức đợi Hoàng hậu nương nương đến rồi ngươi mới xuất hiện. Đương nhiên là vẫn phải cố kỵ các phi tần khác nữa, gặp người có tính tình không tốt thì đến muộn rồi còn bị chê cười nữa.

Mấy người Lục Nhạc Dao vừa trò chuyện vừa đợi người khác đến đông đủ, hôm nay bọn họ rất nhọc công trang điểm, khác với lúc thỉnh an, hôm nay là ngày hội ngắm hoa, chắc chắn là Hoàng thượng sẽ đến đây nói mấy câu, các nàng đã tiến cung nhiều ngày, chưa thấy thánh nhan liền không có thánh sủng, nhất định phải nắm chắc cơ hội này.

Lục Nhạc Dao thở dài, tối qua nàng bị mất ngủ, luôn luôn suy nghĩ vì sao Hoàng thượng lại không cho nàng tiếp cận Tích tiệp dư. Nàng không

https://thuviensach.vn

giở trò xấu, muốn nhanh chóng lấy lòng Tích tiệp dư, chẳng những tặng quà mà còn dạy mấy khúc đồng dao, nàng không tin Tích tiệp dư chưa hát cho Hoàng thượng nghe. Nàng đã hạ thấp mình như thế, Tích tiệp dư còn không hài lòng ở chỗ nào? Nàng đã nói là nàng không tranh sủng, Hoàng thượng cũng không đối xử khác lạ với nàng, vì sao Tích tiệp dư không chịu giao hảo với nàng?

Lẽ nào là do Tích tiệp dư không tin nàng nên không chịu kết giao với nàng sao?

Bước tiếp theo nàng nên làm thế nào mới lấy được tín nhiệm đây? Bỏ qua Tích tiệp dư tìm đường khác hay là vẫn nên kiên trì tới cùng?

Lại nói đến Hoàng thượng, dù Hoàng thượng không có tình cảm với nàng nhưng chuyện hai người là thanh mai trúc mã thì không xóa đi được, vì sao ngài ấy lại lạnh nhạt, tuyệt tình như vậy?

Nhấc mắt nhìn mấy người đang trò chuyện cùng nàng, chỉ có vài người các nàng hỗ trợ lẫn nhau thì được ích lợi gì? Chỉ lớn hơn nô tài một chút, cả đám người cũng không có ai được sủng…

“Sao Lục muội muội lại thở dài?” Lý Ngưng Nguyệt thấy Lục Nhạc Dao nhăn mi thở dài, có chút khó hiểu.

“Muội nghĩ chúng ta đã tiến cung lâu như vậy mà chưa thấy mặt Hoàng thượng, có chút sầu khổ.”

Vài người nghe Lục Nhạc Dao nói thẳng như vậy, cảm thấy tính tình nàng thật thẳng thắn, trong lòng ai cũng nghĩ như vậy, nhưng không mấy ai có thể nói ra.

“Lục muội muội, chúng ta còn ở trong cung rất lâu, ba năm sau mới lại tuyển tú. Ba năm này… còn nhiều cơ hội.” Lý Ngưng Nguyệt trước là an ủi Lục Nhạc Dao, sau là an ủi chính bản thân mình.

https://thuviensach.vn

“Lý tỷ tỷ nói rất đúng, sau này muội sẽ quen thôi, trong cung lớn như vậy, ở nửa năm trời mới tạm gọi là quen thuộc.”

Phó Như Tuyết ra vẻ khoa trương nói chuyện làm vài người cảm thấy vui vẻ hơn, cũng làm niềm tin của các nàng trở lại một chút. Đúng a, trước mắt cứ quen thuộc với nơi mà các nàng sẽ ở cả đời đi, mới chỉ vài ngày thôi mà.

Lục Nhạc Dao che giấu lo lắng trong lòng, nhìn mấy nữ nhân đang tràn đầy tin tưởng này. Quả nhiên là nàng vẫn còn quá nóng vội sao? Nhưng phần vị thấp như vậy… Mỗi ngày đều bị người khác xem thường, rất khó chịu đựng. Các nàng chưa thấy bộ dáng Hoàng thượng đối đãi với Tích tiệp dư, nếu thấy thì các nàng còn cười được sao? Nàng và Hoàng thượng quen biết nhiều năm lúc tiến cung lại có phần vị giống các nàng kia, đãi ngộ cũng không có gì khác biệt… Chẳng lẽ uống phí những năm trước kia của nàng sao?

Lý Ngưng Nguyệt thấy Lục Nhạc Dao đã thoải mái hơn thì cười nói sang đề tài khác.

Từng tiếng thông báo truyền đến, các phi tần đang lục tục đến ngự hoa viên.

Nhìn một đám người xuống kiệu, vài người che giấu hâm mộ trong mắt, đến bao giờ các nàng mới có kiệu riêng và không cần phải ra khỏi cửa từ sớm nữa.

Đến lúc Hoàng hậu ngồi vào vị trí, mọi người hành lễ với Hoàng hậu, hội ngắm hoa mới chính thức bắt đầu.

“Thừa dịp thời tiết đang tốt, bản cung mời các vị muội muội đến ngự hoa viên tụ họp một chút. Nay chính là khoảng thời gian phong cảnh ở ngự hoa viên đẹp nhất, các vị muội muội không nên cô phụ cảnh đẹp như vậy. Hôm nay mấy người chúng ta cứ vui vẻ trò chuyện, phải tận hứng rồi mới

https://thuviensach.vn

được về.” Vừa dứt lời liền nghe được các vị phi tần hào hứng trả lời, “Tạ Hoàng hậu nương nương.”

Hoàng hậu cười từ ái, lệnh các cung nhân mang hoa quả thơm ngọt, điểm tâm tinh xảo, trà xanh trong veo.

“Quả nhiên là thấy cảnh đẹp mỹ nhân thì tâm tình sẽ tốt hẳn lên, thần thiếp thấy các vị muội muội mới nhập cung hôm nay thật mê người.” Trần Trang phi cười nói, bất quá âm thanh không nhỏ, làm cho mọi người đều nghe thấy rõ ràng.

Mấy người Lục Nhạc Dao giả bộ ngượng ngùng, Lý Ngưng Nguyệt nhỏ giọng nói “Trang phi nương nương dung mạo như thiên tiên, phong hoa tuyệt đại lại cố ý nói những lời này chê cười nhóm tần thiếp…”

Lục Hiền phi hợp thời mở miệng “So ra rất kém nha, chúng ta là lão nhân trong cung không thể so sánh với các vị muội muội được.”

Minh chiêu nghi thấy Trần Trang phi có ý định phát oai thì cười nói “Hiền phi nương nương mới bao nhiêu tuổi đâu mà đã tự nhận mình lão nhân… Ngài muốn khen các muội muội cũng không nên nói bản thân như vậy chứ, ngài vui vẻ nhưng muội lại thấy không ổn nha.”

Lục Hiền phi biết Minh chiêu nghi muốn hòa giải, nên không nói tiếp, mà thôi, ngày nào mà chẳng xem bộ dáng Trần Trang phi ra vẻ, một ngày không xem cũng không sao.

Hoàng hậu thấy hai người này lại muốn công kích nhau thì khinh thường trong lòng, cùng một loại.

“Như thế nào lại không thấy Tích muội muội?” Vũ thục nghi liếc mắt nhìn xung quanh, quả thực là không thấy Tích tiệp dư đâu.

https://thuviensach.vn

Đã lâu rồi mọi người chưa thấy Tích tiệp dư, hiện nay Tích tiệp dư là nhân vật truyền thuyết trong cung, chỉ thấy Hoàng thượng đến Vĩnh Thọ cung, chưa từng thấy Tích tiệp dư đi ra khỏi Vĩnh Thọ cung. Các phi tần địa vị cao thì ghen tỵ, nhưng nghĩ đến chuyện Hoa lương viện lúc trước, lại biết Tích tiệp dư là người không thích giao hảo cùng người khác nên lại thôi.

Hoa lương viện im lặng ngồi tại chỗ, không tiếp lời, cũng không nhìn xung quanh, dường như không để ý đến chuyện người ta đang đánh giá nàng.

Những người vừa nhập cung cũng đã nghe chuyện Hoa lương viện sinh non từ chỗ các cung nhân nhưng không biết chân tướng rõ ràng. Mấy cung nhân phục vụ nhóm Lục Nhạc Dao chưa từng hầu hạ chủ nhân khác nên các nàng chỉ nghe phong thanh chứ không biết chi tiết.

“Tích tiệp dư có phái người đến báo với bản cung, dạo này nàng đi đứng hơi bất tiện nên không đến tham gia náo nhiệt được, các vị muội muội cũng nên chiếu cố nàng.”

Mọi người nghe Hoàng hậu nói thì gật đầu… Việc đã đến nước này, các nàng có thể nói gì được, cũng không thể ép nàng ấy đến đây, có chuyện xảy ra thì không ai gánh nổi đâu.

Nhưng các nàng không che giấu được tò mò trên mặt, không biết bây giờ Tích tiệp dư đã biến thành dạng gì, nhưng mà Hoàng thượng không có mất hứng thú với nàng, nhất định là không có xấu xí… Không sao, đợi đến tháng 6 là có thể gặp được rồi.

“Được rồi, được rồi, ta biết là các muội lo cho Tích tiệp dư, đợi lúc đi hành cung thì có thể gặp được rồi. Các vị muội muội đều tinh thông cầm kỳ thi họa, chúng ta thi một chút đi, lấy hoa làm đề để làm thơ. Về phần thưởng thì…”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu còn chưa dứt lời đã có âm thanh thông báo Hoàng thượng tới.

Các phi tần đều rất vui vẻ, không nghĩ đến chuyện của Tích tiệp dư nữa, cuống quýt chỉnh trang y phục, búi tóc, nhân tiện nghĩ đến đề tài làm thơ, xem ra phần thưởng chính là được Hoàng thượng thưởng thức.

Lục Nhạc Dao bình tĩnh hơn rất nhiều, cho dù lúc ở hiện đại nàng học không giỏi, nhưng thơ ca của các danh nhân cũng nhớ không ít… Có thể thấy ông trời vẫn luôn chiếu cố nàng.

Vốn dĩ Thích Bạch không định đến, Quý U không đến thì hắn đến làm gì chứ.

Nhưng hắn vẫn nên giữ thể diện cho Hoàng hậu, chỉ cần đến ngồi một lát là có thể tránh thoát rất nhiều phiền toái.

Hoàng thượng một thân long bào hoàng kim, chắc chắn là vừa hạ triều, ngọc quan giữ tóc đen, thân như ngọc thụ, cả người toát ra hơi thở lạnh lùng băng sương, giữa mi tâm có khí thế tôn quý. Hoàng thượng đứng chói mắt dưới ánh mặt trời, đem khuôn mặt tuấn lãng phi phàm của hắn hiển lộ một cách rõ ràng.

Chúng phi tần nhìn Hoàng thượng, tim đập dồn dập… Các nàng bắt đầu cảm thấy may mắn vì Tích tiệp dư không đến, bằng không tầm mắt của Hoàng thượng sẽ không đặt lên người các nàng.

Hôm nay thật sự là cơ hội ngàn năm có một.

https://thuviensach.vn

Chương 66: Ngâm Thơ

Thích Bạch không chú ý đến nhóm phi tần đang vui vẻ ở phía dưới, hắn nhìn Hoàng hậu nói "Trẫm vừa hạ triều, nghe nói Hoàng hậu đang tổ chức tiệc ngắm hoa ở ngự hoa viên nên đến xem."

Hoàng hậu dùng vẻ mặt hiền lành nói "Hoàng thượng có hứng thú đến đây là phúc khí của chúng thần thiếp."

"Nói đến đâu rồi, đừng bởi vì trẫm đến mà câu nệ."

Lục Hiền phi cười cười "Bẩm Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương vừa đề nghị chúng thần thiếp thi đấu làm thơ, Hoàng thượng có muốn đề ra phần thưởng không ạ?"

Trần Trang phi thấy Lục Hiền phi cướp lời của nàng, cực lực khống chế để gương mặt không vặn vẹo.

Thích Bạch nghe vậy thì gật đầu "Người thắng cuộc thì đương nhiên là có thưởng, bất quá để cho công bằng thì nên viết thơ ra."

Hoàng hậu nghe vậy thì biết ý tứ của Hoàng thượng, "Hoàng thượng nói rất đúng, người đâu, đem giấy và bút mực đến, vì để tránh sao chép nên không ai đọc ra hết, viết xong thì để Hoàng thượng xem qua."

Thích Bạch gật đầu rồi im lặng, hắn chỉ muốn yên lặng ngồi đây một lát.

Chưa đầy một ly trà, cung nhân đã đem giấy và bút mực phân cho nhóm phi tần.

https://thuviensach.vn

Trong ngự hoa viên nhất thời lặng ngắt như tờ, chúng phi tần vùi đầu suy nghĩ, vốn muốn lúc ngâm thơ nói với Hoàng thượng vài câu, xem ra chỉ có thể hạ công phu ở bài thơ mà thôi.

Tình quý tần cười cười, nàng sẽ đánh cược ở đây.

Lục Nhạc Dao hạ bút như thần, thơ trong đầu nàng không nhiều, nhưng tùy tiện lấy ra một bài cũng có thể thắng hết mọi người ở đây.

Chỉ chốc lát sau, các phi tần đã lục tục hạ bút xuống, Hoàng hậu thấy mọi người đã hoàn thành liền cho cung nhân thu hồi giấy lại.

Khuôn mặt Thích Bạch không chút thay đổi lật từng trang giấy, đến bài thơ của Tình quý tần thì dừng lại đôi chút, trên giấy là từng chữ xinh đẹp tuyệt trần, là kiểu trâm hoa chữ nhỏ tiêu chuẩn, dưới ngòi bút vẽ một đóa hoa sen giản dị, bên cạnh đề một khúc thơ.

“Lá sen quần lụa một màu,

Mặt tươi hoa thắm như nhau mặn nồng.

Dưới ao trà trộn khôn trông,

Nghe ca mới biết là trong có người.”

– Thải liên khúc truyền kỳ, nguyên tác: Vương Xương Linh, bản dịch: Phụng Hà.

Khen cho một bức tranh hoa sen, tinh tế, Thích Bạch không thể không gật đầu, toàn bài thơ sinh động hoạt bát, tinh thần phấn chấn ngây thơ, tràn ngập tình thơ ý họa. Phía dưới lại viết thêm một câu “Câu thơ trích trong một bản tập thần thiếp đọc qua từ rất lâu rồi, thần thiếp xin mượn hoa hiến phật.”

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu cũng đọc được câu này, cười vui vẻ, không hổ là nữ nhi của Đại học sĩ, tự làm thơ không bằng dâng lên một bài thơ hay, tuy không phải là tài năng của bản thân nhưng tính cách như vậy lại rất khó làm người khác chán ghét.

Có bài thơ này so sánh những người khác trở nên nhạt nhẽo tầm thường hơn đôi chút, Phó mỹ nhân cũng rất tốt, làm một khúc tán dương hoa mai thể hiện phẩm đức cao thượng. Nhưng đã đầu hè rồi, lột tả hoa sen vẫn phù hợp hơn.

Mãi đến khi lật đến bài của Lục Nhạc Dao, Thích Bạch dừng tay lại… Lại mở bài của Tình quý tần ra để so sánh.

Hoàng hậu khó nén được kinh ngạc… Lục quý nhân thế mà lại lấy bài của người khác, ngụy tạo là do bản thân viết?

Chỉ thấy trên giấy của Lục Nhạc Dao viết những câu thơ giống như đúc, nhưng lại nói là do bản thân tự viết, sắc mặt của Thích Bạch trầm xuống…

Chúng phi tần nhìn Hoàng thượng và Hoàng hậu cầm hai tờ giấy so sánh với nhau đều muốn cả hai đều là của mình, nhất định là hai bài thơ tốt nhất, đến cùng là của ai vậy chứ?

Lục Nhạc Dao khẽ cười, tuy nói văn thơ của nữ nhân trong hậu cung đều không thể xem thường nhưng nàng đã sao chép của danh nhân, có danh xưng “Thất tuyệt thánh thủ” Vương Xương Linh, đây là người mà nữ nhân hậu cung tuyệt không thể so sánh được.

Tình quý tần ẩn ẩn liếc mắt nhìn Lục Nhạc Dao, khóe miệng khẽ nhếch lên, cúi đầu uống trà.

Thích Bạch ngẩng đầu nhìn Lục Nhạc Dao hỏi một câu “Thơ của Lục quý nhân là do tự mình làm sao?”

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt Lục Nhạc Dao hoảng sợ, dường như không ngờ là Hoàng thượng sẽ hỏi nàng, cũng sợ bài thơ không hay, nhưng nàng vẫn dũng cảm trả lời "Hồi Hoàng thượng, là do tần thiếp tự làm."

Thích Bạch nhìn Hoàng hậu, lại nói với Tình quý tần "Trẫm rất thích câu thơ của Tình quý tần, tuy không phải do bản thân làm nhưng lại thắng ở chỗ thành khẩn thẳng thắn. Tiểu Thịnh Tử ban văn phòng tứ bảo, trâm ngọc phỉ thúy, tơ lụa lung linh, ngọc như ý."

Hoàng hậu cười cười nói "Thần thiếp cũng cảm thấy như vậy, Tình quý tần ngâm thơ của muội muội cho mọi người cùng thưởng thức một phen." Hoàng thượng một câu "Thắng ở chỗ thành khẩn thẳng thắn" thật đúng là châm chọc.

Tình quý tần đứng dậy hành lễ "Tạ Hoàng thượng ban thưởng, tạ Hoàng thượng cùng Hoàng hậu nương nương khích lệ. Thần thiếp thực sự hổ thẹn, chung quy thơ này cũng không phải do thần thiếp làm, nhưng thần thiếp rất thích thi từ, có thể giành được sự yêu thích của Hoàng thượng và Hoàng hậu thì hoa này của thần thiếp đã không hiến sai người rồi, thần thiếp cung kính không bằng tuân lệnh."

Đến khi Tình quý tần tiếp nhận trang giấy, đọc câu đầu tiên, Lục Nhạc Dao phải cực lực siết chặt tay mới ngăn cản việc kinh hô thành tiếng.

Mọi người nghe khúc thơ này không thể không khen ngợi một phen, ai lại nghĩ tới việc chép thơ từ nơi khác để dâng cho Hoàng thượng chứ, Tình quý tần xem như là gặp may, nếu là các nàng thì các nàng sẽ không ghi rõ ra là các nàng chép lại đâu.

Hoàng hậu nhìn Lục Nhạc Dao đang kinh hãi liền lớn tiếng hỏi "Bản cung hỏi ngươi một lần nữa, thơ là do ngươi tự làm sao?"

Lục Nhạc Dao thật muốn khóc… Ai có thể nói cho nàng biết rốt cuộc là đang có chuyện gì xảy ra không, nàng sống ở thời đại này nhiều năm như

https://thuviensach.vn

vậy chưa từng nghe đến tên của Vương Xương Linh, thơ này từ đâu đến vậy?

"Còn không mau quỳ xuống, ngươi thật to gan, cầm thơ của người khác đến mà còn dám nhận do bản thân tự làm, vô liêm sỉ, là khi quân phạm thượng!"

Nghe âm thanh trách cứ của Hoàng hậu, Lục Nhạc Dao cuống quýt quỳ trên mặt đất, sợ tới mức nước mắt tràn mi. Nàng thật sự không biết phải giải thích như thế nào.

Tình quý tần lộ vẻ kinh ngạc nhìn Lục Nhạc Dao, lại quay sang nhìn Hoàng hậu nương nương, cẩn thận mở lời "Chẳng lẽ… Lục quý nhân và thần thiếp viết cùng một bài thơ?"

Hoàng hậu gật đầu, có mấy phi tần đã cầm khăn tay che miệng cười, thua thì thua đi, có thể được xem trò cười cũng đáng, Lục quý nhân đúng là một người diệu kỳ nha, rất yêu thích làm chuyện mất mặt.

"Ta còn tưởng rằng Lục quý nhân chỉ là người không hiểu quy củ thôi, không ngờ phẩm đức lại như vậy, thật khiến bọn tỷ muội mở mang tầm mắt."

Lục Nhạc Dao bất chấp lời châm chọc của Vũ thục nghi, nàng hốt hoảng nghĩ, Tình quý tần cũng là người xuyên không sao? Không có khả năng, nhiều thơ cổ như vậy sao nàng ấy lại chọn bài giống như nàng?

Không phải xuyên không thì thật sự là có quyển sách như vậy sao?

"Tình quý tần, ngươi có nhớ bài thơ này của ai không?" Hoàng hậu thấy Lục Nhạc Dao không chống đỡ được nhưng cũng không có chút đồng tình nào.

https://thuviensach.vn

“Thần thiếp nhớ là của một vị thi nhân họ Lý, bởi vì thần thiếp đã xem từ lúc nhỏ nên không nhớ rõ lắm… Vì thần thiếp vốn thích hoa sen nên…” Tình quý tần không thấy bối rối, chỉ là nói đến câu sau thì có chút ngượng ngùng, sau đó áy náy nhìn Lục Nhạc Dao, dường như là không ngờ lại có người cũng viết bài thơ này.

Hoàng hậu đem phản ứng của mọi người đặt hết vào mắt, gật đầu nhưng cũng không trách tội, lâu như vậy mà còn nhớ rõ thì chắc chắn là do Tình quý tần rất yêu thích hoa sen rồi.

“Lục quý nhân, hội ngắm hoa vui vẻ như vậy lại bị ngươi làm cho mất lớn, ngươi có biết tội của mình chưa!”

Lục Nhạc Dao không có lời nào để chống đỡ, nàng không thể nói bài thơ này do chính mình làm được, bây giờ nàng chỉ có thể nhận tội mà thôi.

“Tần thiếp biết tội…” Lục Nhạc Dao vừa khóc vừa nói, từ hôm nay, nàng không thể nào rửa sạch được tội danh sao chép thơ của người khác.

Hoàng hậu nhìn thoáng qua Hoàng thượng, không biết nên xử trí thế nào, tội này nói lớn là lớn, nhỏ là nhỏ, tùy vào ý của Hoàng thượng mà thôi. Ý của Hoàng hậu là muốn giáng cấp, nhưng nghĩ đến gia thế và phần vị của Lục quý nhân, hạ thấp nữa thì thể diện của Lục tướng quân nên đặt ở đâu?

Thích Bạch nhìn Lục Nhạc Dao đang khóc nhận tội, trong lòng thấy một trận thất vọng, hắn nhìn nàng lớn lên từ nhỏ, vẫn cho là phẩm tính nàng thiện lương, hiểu chuyện, đơn thuần, chỉ có chút hồ đồ, cố chấp ở phương diện tình cảm mà thôi…

Nhưng hôm nay lại khác… Cả đời Lục đại tướng quân chính trực, ngay thẳng, Lục Viễn dù là người hơi không biết chừng mực một chút, nhưng vẫn có nguyên tắc, tại sao Lục Nhạc Dao lại làm nên sự tình này? Thua thì thua, thắng dựa trên công sức của người khác thì có gì vui sướng đâu? Đạo lý đơn giản vậy mà cũng không hiểu sao?

https://thuviensach.vn

Thích Bạch thở dài, kỳ thật hắn cũng không hiểu rõ muội muội trong quá khứ này.

Thích Bạch nhìn Hoàng hậu "Phạt quỳ đi, còn lại giao cho Hoàng hậu xử trí, trẫm còn chuyện quan trọng phải xử lý, trẫm đi trước."

Mọi người thấy Hoàng thượng rời đi thì siết chặt khăn tay, đảo mắt hung hăng nhìn Lục Nhạc Dao đang quỳ trên mặt đất, đều do nàng, làm hỏng hứng trí của Hoàng thượng!

Hoàng hậu thấy Hoàng thượng đưa quyền xử trí cho nàng dường như không muốn hạ thấp phần vị của Lục quý nhân, lại nhìn Lục quý nhân thật lâu, không biết Hoàng thượng coi trọng thể diện của Lục đại tướng quân và Lục thống lĩnh hay là…

"Nếu đã biết sai rồi thì phạt ngươi quỳ ở đây hai canh giờ, trở lại Lan Tâm điện thì đóng cửa chịu phạt hai canh giờ, chép kinh Phật, nữ huấn ba ngày, ba ngày này chỉ có ba canh giờ để dùng bữa, nghỉ ngơi, thời gian còn lại không được nhàn rỗi."

Lục Nhạc Dao thấy Hoàng thượng rời đi thì tâm đã chìm vào bóng tối… Điều khổ sở nhất là Hoàng thượng không để ý đến nàng nữa… Lục Nhạc Dao chỉ có thể dập đầu tạ ơn, "Tạ Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương nhân từ."

"Được rồi, chúng ta đứng lên đi ngắm hoa." Hoàng hậu giải quyết xong sự tình không muốn nhìn mấy nữ nhân ngu xuẩn này nữa.

Mọi người cười nhạo báng Lục Nhạc Dao, thua thì có gì không tốt chứ, so với người muốn thắng đến phát điên thì tốt hơn nhiều.

Mấy người Lý Ngưng Nguyệt không dám đến an ủi, chỉ có thể khẽ nói lúc đi ngang qua "Không cần khổ sở, sau hai canh giờ nữa chúng ta đỡ muội trở về."

https://thuviensach.vn

Hai mắt Lục Nhạc Dao rưng rưng, tự lẩm bẩm "Tỷ tỷ, muội không cố ý, thật sự…"

Mấy người Lý Ngưng Nguyệt thở dài, cố ý hay không cố ý không còn quan trọng nữa, Hoàng thượng và Hoàng hậu đều đi rồi, ai quan tâm nữa chứ.

Không dám lưu lại bên người Lục Nhạc Dao lâu, nhóm Lý Ngưng Nguyệt vội vàng đi theo các phi tần phía trước bắt đầu vào ngự hoa viên ngắm hoa.

Vũ thục nghi đi bên cạnh Tình quý tần, thấy nàng cứ đi một lúc lại quay lại nhìn về phía Lục Nhạc Dao, "Muội đừng tự trách, nếu nàng cũng ghi chú rõ lại là chép trên sách thì làm gì bị phạt quỳ? Qua chuyện này chúng ta học được bài học là làm người không nên quá không biết xấu hổ, nếu không sẽ bị phạt quỳ."

Tình quý tần thiếu chút nữa là không nhịn được phá ra cười… Nhịn nhịn rồi mới nói "Ai ngờ lại trùng hợp như vậy, ai, nàng ấy có chút nóng nảy."

"Ai mà không nóng nảy, muội thấy không, Hoàng thượng còn chưa ở được bao lâu đã nói bận việc rời đi, ta dám khẳng định Hoàng thượng đi Vĩnh Thọ cung. Ta còn phải cảm tạ là bản thân chưa đắc tội với Tích tiệp dư, bằng không người xui xẻo sẽ là ta chứ không phải Lương chiêu viện." Vũ thục nghi cười tự giễu, tính tình của nàng là vậy, không có biện pháp.

Tình quý tần lạnh nhạt trả lời "Nay Tích tiệp dư thân mang long tự, tự nhiên đáng quý."

"Nàng không phải là mẫu bằng tử quý, tuyệt đối là tử bằng mẫu quý. Muội xem, Mộng lương đệ cũng mang thai, có lúc nào Hoàng thượng đi xem qua nàng ta chưa?"

https://thuviensach.vn

Tình quý tần gật đầu, mọi người đều nói có đứa nhỏ mới quan trọng, nhưng viên mãn nhất phải là vừa có con vừa được sủng ái. Tình quý tần không tự chủ lại quay sang nhìn về phía Lục Nhạc Dao, đời này ngươi đừng mong được sủng hay là có con!

Đợi đến lúc Lục Nhạc Dao có thể đứng lên rời đi, hội ngắm hoa đã sớm kết thúc. Chân đã sớm mất đi tri giác, nếu không phải có Lý Ngưng Nguyệt và Phó Như Tuyết ở bên cạnh đỡ thì lúc nàng đứng lên đã sớm ngã ra đất.

Ba người trầm mặc đi về Lưu Hoa cung, Lục Nhạc Dao nghẹn ngào mở miệng, "Ta đã trở nên như vậy rồi mà hai người còn chiếu cố cho ta… Không biết nên làm thế nào để cảm tạ hai người."

"Tỷ tỷ nói gì vậy? Chúng ta là tỷ muội tốt, tự nhiên sẽ không chê cười mấy chuyện đó."

Lý Ngưng Nguyệt tiếp lời của Phó Như Tuyết "Hảo hảo trở về nghỉ ngơi một chút, chớ suy nghĩ quá nhiều, Hoàng thượng không có xử phạt muội… Có thể thấy là chuyện còn vãn hồi được."

Lục Nhạc Dao gật đầu "Ân tình của tỷ tỷ và Phó muội muội ta sẽ luôn ghi nhớ, về sau ba người chúng ta sẽ giúp đỡ lẫn nhau."

https://thuviensach.vn

Chương 67: Đầu Nhập

Tình quý tần đang ở Vĩnh Hòa cung, nghe cung nhân thông báo có Lục Nhạc Dao cầu kiến thì có chút ngoài dự liệu, nhưng thật ra cũng là hợp tình hợp lý.

Lục Nhạc Dao mà chịu yên phận ngốc ở trong phòng thì mới kỳ quái, nhưng vừa bị phạt liền tới bái phỏng nàng thì có thể thấy ba ngày nay nàng ta đã chịu không ít khổ sở. Không thể không nói Tình quý tần đã đoán rất đúng, ba ngày này Lục Nhạc Dao quả thật là sống không tốt.

Đã qua ngày hội ngắm hoa, Lục Nhạc Dao ở trong phòng chép sách ba ngày, Châu nhi chỉ có thể yên lặng thở dài trong lòng nhìn chủ tử. Mọi người đều biết ba ngày nay Lục Nhạc Dao bị phạt chép sách trong phòng nên không có ai đến thăm. Chân Lục Nhạc Dao vừa hết sưng đã bị phạt quỳ lại tiếp tục sưng lên nữa.

Hai ngày nay Lục Nhạc Dao luôn cân nhắc… Nói không chừng thật sự có người từng xuyên không đến đây, hoặc Tình quý tần chính là người đó, như vậy thì chắc chắn là Tình quý tần biết nàng và nàng ấy giống nhau… Nàng ấy có nhằm vào nàng hay không? Hoặc là chịu giúp đỡ nàng? Chung quy lại, hiện nay kẻ địch của toàn hậu cung chính là Tích tiệp dư…

Vừa suy tính Lục Nhạc Dao vừa lắc lắc cái tay đã cứng ngắc vì chép sách, nhìn xấp giấy dày bên cạnh, nàng bị phạt chép sách hai lần rồi, ba ngày nay quá mức cực khổ, không chỉ tay đau, đầu gối đau, nàng càng đau khổ vì mất mặt trước mặt Hoàng thượng, ảo não, nóng lòng làm nàng mất ngủ. Vừa nhắm mắt lại nàng đã nhớ đến cảnh tượng Hoàng thượng bỏ lại

https://thuviensach.vn

một câu tùy Hoàng hậu xử trí rồi quay lưng đi, nàng sợ đến mức không dám ngủ nữa.

Tình cảnh của nàng quá mức không ổn, nàng nhất định phải có hành động gì đó. Hoàng thượng đã cảnh cáo nàng không được đi gặp Tích tiệp dư thì tất nhiên là nàng không thể đến đó, vốn đã chọc tức Hoàng thượng rồi, lỡ đâu đến Vĩnh Thọ cung nàng lại bị phạt thì trong hậu cung này nàng không còn đường sống nữa. Không biết ca ca có biết tình cảnh này của nàng hay không…

Lục Nhạc Dao chờ các phi tần thỉnh an Hoàng hậu nương nương xong rồi rời đi, mới đem cung quy và nữ huấn mà nàng đã sao chép giao cho Hoàng hậu, thuận tiện sám hối nói mình đã biết sai lầm, về sau tuyệt không tái phạm, cảm tạ Hoàng hậu nương nương đã nhân từ, xong hết thảy mới rời khỏi Thừa Càn cung. Tuy từ đầu tới cuối Hoàng hậu đều lạnh nhạt, nhưng dù sao đi nữa, nàng cảm thấy bước đi này của nàng không có sai.

Rồi tiếp đó nàng liền đứng trước Vĩnh Hòa cung, thời gian chờ đợi không lâu, nàng đã chuẩn bị phải đợi lâu rồi chung quy cũng tại thanh danh của nàng trong hậu cung… Ai chịu cùng nàng giao hảo nữa, nàng đã cùng đường, chỉ có thể đi tìm "Đồng hương" nương tựa.

Châu nhi đi theo chủ tử này cũng thật khủng hoảng, lúc đến Thừa Càn cung đã sợ đến mức chân muốn nhũn ra, không ngờ chủ tử còn muốn đến Vĩnh Hòa cung nữa… Chủ tử to gan như vậy khó trách lại thường xuyên bị phạt, nhưng tất nhiên là Châu nhi không dám nói những lời này.

Được biết là có thể đi vào, Lục Nhạc Dao sửa sang lại dung nhan, đi vào chính điện Vĩnh Hòa cung, Châu nhi vẫn đứng ở ngoài cửa đợi Lục Nhạc Dao.

Nhìn Tình quý tần trang dung tinh xảo đang ngồi trên ghế, Lục Nhạc Dao quy củ hành lễ "Tần thiếp đến tìm Tình quý tần nương nương trò

https://thuviensach.vn

chuyện.”

Yên lặng trong chốc lát, Tình quý tần mới nói “Nói chuyện gì?”

“Thơ tần thiếp viết quả thật là không phải chép trong sách, nhưng thật hết đường chối cãi, tần thiếp cả gan muốn nhìn sách mà Tình quý tần nương nương nói một chút, thật sự không ngờ lại có sự trùng hợp như vậy.”

Tình quý tần nhìn Lục Nhạc Dao đang quy củ đứng cúi đầu, che giấu châm chọc nơi đáy mắt “Ai, thật sự là ta đã xem qua cuốn sách này từ khi còn nhỏ, bởi vì bên trong miêu tả nhiều thứ rất mới lạ nên mới nhớ rõ ràng. Giờ muốn tìm cũng không có trong cung đâu, lúc ta tiến cung không hề mang theo sách. Ta cũng nhớ được một chút này kia, không phải là không giúp ngươi, ta nguyện ý tin tưởng ngươi, nhưng thật sự là bất lực.

Lục Nhạc Dao nghĩ nghĩ rồi hỏi “Cuốn sách mới lạ? Có miêu tả về “Ô tô” không ạ?”

“Có nhiều thứ mới lạ… Những món ăn lạ… Không biết ý ngươi là sao, “Ô tô” là cái gì?” Tình quý tần tò mò hỏi một câu.

Lục Nhạc Dao nhìn vẻ mặt mờ mịt của Tình quý tần, không biết nàng ấy thực sự không biết hay là… Nàng đã nói thẳng ra như vậy, nếu là người xuyên không thì chắc chắn sẽ biết lai lịch của nàng, hoặc là nàng ấy không phải là người xuyên không, hoặc nàng ấy không định giúp đỡ nàng.

“Chính là một loại xe ngựa, không có sao?” Lục Nhạc Dao nhìn chằm chằm vào biểu hiện của Tình quý tần.

Tình quý tần vẫn lắc đầu “Không có… Chưa bao giờ nghe qua…” Tình quý tần rất hoài nghi hành động của Lục Nhạc Dao, nàng ta vẫn luôn suy nghĩ khác người như vậy, những suy nghĩ đó từ đâu mà tới? Tình quý tần biết những thứ Lục Nhạc Dao từng làm qua, nhưng hoàn cảnh bây giờ đã khác, không biết nàng ta sẽ làm gì tiếp theo. Bất quá nàng ta muốn được

https://thuviensach.vn

sủng là chuyện không thể nào, không đơn thuần chỉ là nàng không cho nàng ta cơ hội, mà Tích tiệp dư là cái biến số lớn nhất, nàng ấy chắc chắn sẽ không cho Lục Nhạc Dao cơ hội.

Lục Nhạc Dao thở dài trong lòng, hoàn toàn không nhìn ra chút sơ hở nào. Tình quý tần thật sự không biết sao?

"Bất quá tần thiếp rất hay tưởng tượng trong đầu, vốn muốn đến đây mượn sách kia để xem có gì giống trong suy nghĩ của thần thiếp hay không mà thôi, nay lại không có sách…"

Tình quý tần giả bộ thở dài "Ta cũng cảm thấy đáng tiếc, có cơ hội ta cũng muốn tìm để ôn lại một chút, chung quy cũng tại lúc trước còn nhỏ tuổi, phần lớn đều không nhớ rõ."

"Tình quý tần nương nương là người lương thiện, trong hậu cung này, tần thiếp chỉ cảm thấy nương nương là người thân cận nhất, lần trước cũng làm phiền nương nương mới có thể làm cho Vũ thục nghi nương nương giảm hình phạt xuống…"

"Lục quý nhân khách khí rồi, thế cục trong hậu cung ngươi cũng biết rồi… Ai, nói khó nghe thì sau này chỉ có mấy tỷ muội chúng ta tụ tập nói chuyện mà thôi."

Lục Nhạc Dao nghe vậy thì ngẩng đầu lên… Dường như hiểu ý lời nói của Tình quý tần. Nay toàn hậu cung chỉ có Tình quý tần độc chiếm thánh sủng, mấy năm gần đây các nàng đều không được sủng ái… Sau vài năm nữa mới có người mới tiến cung, các nàng sẽ trở thành lão nhân không được sủng ái. Trừ bỏ việc tụ tập một chỗ trò chuyện thì còn có thể làm gì. Nhưng Tình quý tần nói chuyện này ra là có ý gì sâu xa nữa không?

Cung nữ thiếp thân của Tình quý tần vào thông báo có Vũ thục nghi tới, Lục Nhạc Dao vừa nghe đã cuống quýt mở miệng cáo từ, nàng không muốn cùng Vũ thục nghi đối chọi nữa.

https://thuviensach.vn

Tình quý tần nhịn cười, Lục Nhạc Dao cũng có lúc bị dọa sợ… “Vũ thục nghi chỉ là có chút độc miệng mà thôi, làm tỷ muội tốt của nàng ấy rồi thì ngươi sẽ thấy nàng ấy là một người rất trượng nghĩa.”

Lục Nhạc Dao dừng lại một lát, gật đầu rồi rời đi.

Đến cửa chính điện thấy Vũ thục nghi, Lục Nhạc Dao liền vội vàng hành lễ, Vũ thục nghi hừ một tiếng, “Thể diện chưa ném đi hết sao? Còn dám chạy đến đây?” Nhìn đến cung nữ đang run rẩy quỳ phía sau Lục Nhạc Dao, Vũ thục nghi cười nhẹ rồi xoay người vào chính điện.

Lục Nhạc Dao xiết chặt khăn tay, nghĩ tới lời nói của Tình quý tần. Nàng không cầu mong được làm tỷ muội tốt của Vũ thục nghi, chỉ cần khi nhìn thấy nàng Vũ thục nghi bớt đâm chọt đi là được! Lục Nhạc Dao nâng Châu nhi đang bị sợ hãi lên, cùng nhau rời đi.

-----Ta là đường phân cách Lục Nhạc Dao cầu Vũ thục nghi câm miệng-----

Vũ thục nghi vào phòng, không chút khách khí ngồi xuống bên cạnh Tình quý tần, oán giận nói “Người đâu mà xui xẻo như vậy chứ.”

Tình quý tần cười vui vẻ “Dù sao chúng ta cũng nhàn rỗi, nàng đã tới cửa rồi sao lại không cho nàng vào được.”

“Nàng đến làm gì? Nói chuyện bài thơ? Có gì hay ho sao, bất quá chỉ là muốn bò lên người muội mà thôi... Một thất phẩm quý nhân thì có tiền đồ gì đáng nói. Hôm nay có chút thông minh đó, biết mang theo cung nữ, bằng không cứ lai vãng một mình trong cung lại gây ra chuyện mất mặt gì đó nữa.”

Từ lúc Lương chiêu viện vào lãnh cung, quan hệ của Vũ thục nghi và Trần Trang phi không được tốt như trước nữa, trước đây nàng thấy tính tình

https://thuviensach.vn

Trần Trang phi cũng giống nàng, nhưng bây giờ nàng không thể tin tưởng nàng ấy được nữa.

Lúc bắn pháo hoa Vũ thục nghi đứng bên cạnh Trần Trang phi, không có Trần Trang phi châm ngòi thì Lương chiêu viện sẽ không nóng giận đẩy Tích tiệp dư. Cho nên Vũ thục nghi càng muốn thân cận với Tình quý tần hơn, lúc đó Tình quý tần đã khuyên ngăn nàng khi nàng tức giận...

“Không khác lắm, hình như có ý muốn được đầu nhập cùng chúng ta...” Tình quý tần nhìn bộ dáng tức giận của Vũ thục nghi, rót cho nàng ấy ly trà.

Vũ thục nghi nhận lấy, hừ lạnh một tiếng “Đầu nhập? Nàng ta dựa vào cái gì? Mà nói mới nhớ, không phải Mộng lương đệ cũng muốn đầu nhập vào muội sao, sao bây giờ lại không nghe động tĩnh gì rồi?”

“Mộng lương đệ? Hẳn là nàng ấy đến tìm Hoàng hậu nương nương rồi, muội đoán là nàng ấy định đem con cho Hoàng hậu.”

Vũ thục nghi kinh ngạc nhìn Tình quý tần “Tâm của nàng ấy cũng quá rộng rãi rồi. Nếu là hoàng tử thì sao?”

Tình quý tần gật đầu, sở dĩ lúc trước nàng không tiếp nhận ý tốt của Mộng lương đệ là vì nàng biết Mộng lương đệ sẽ đầu nhập vào Hoàng hậu... Nhưng Mộng lương đệ lại không biết Hoàng thượng sẽ không để Hoàng hậu nhận nuôi con của bất cứ người nào... Huống hồ nếu đời này mà Hoàng hậu thật sự tới cướp đứa con đó thì Mộng lương đệ chưa chắc đã được sống sót.

“Ai, muội nói xem, khi nào chúng ta mới có hài tử của chính mình?” Vũ thục nghi không quan tâm ai sẽ nuôi đứa nhỏ của Mộng lương đệ, dù sao cũng không phải là các nàng, hơn nữa đó nuôi con của người khác cũng rất không thoải mái.

https://thuviensach.vn

Vũ thục nghi khổ sở như vậy, Tình quý tần cũng không biết nên nói gì... Nói đời này ngươi sẽ không có hài tử sao? Bất luận Hoàng thượng có sủng hạnh ngươi hay không, phàm là đi theo Lục Hiền phi hay Trần Trang phi thì ngươi cũng sẽ không mang thai, bởi vì... Trước nay Hoàng thượng chưa từng hỏi qua nguyên nhân, các thái y cũng sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt cho qua mà thôi.

“Hoàng thượng... Hiện tại chỉ nhìn đến vị ở Vĩnh Thọ cung. Vũ tỷ tỷ, đừng hành động thiếu suy nghĩ.”

Vũ thục nghi thấy Tình quý tần quan tâm mình thì cười nói “Muội cho ta là đồ ngốc sao, hiện tại Vĩnh Thọ cung như một cái thùng sắt vậy, ai dám động thủ chứ.”

Tình quý tần nhẹ nhàng thở ra “Không phải là do muội sợ tính tình của tỷ sao, sợ tỷ liều mình đó...”

Trong chốc lát trong Vĩnh Hòa cung chỉ còn lại tiếng trò chuyện xôn xao của hai người.

----Ta là đường phân cách khuê mật Tình quý tần và Vũ thục nghi----

Lục Nhạc Dao cũng không trở về ngay, đã thỉnh tội cùng Hoàng thượng, cũng đã biểu lộ tâm ý với Tình quý tần, nàng cũng nên tìm Hoàng thượng, Hoàng thượng mà tức giận thì nàng làm gì cũng đều vô dụng mà thôi.

Lúc Châu nhi đi theo chủ tử đến cửa Dưỡng Tâm điện đã hoàn toàn không biết nên phản ứng ra sao.

Lục Nhạc Dao không bận tâm đến cảm nghĩ của Châu nhi, nhìn Tiểu Thịnh Tử cười nói “Hoàng thượng đang bận sao?”

Tính ra Tiểu Thịnh Tử cũng quen thuộc với vị Lục quý nhân này, hắn cũng đã nhìn nàng lớn lên, biết nàng đến đây nhất định là vì chuyện sao

https://thuviensach.vn

chép mấy hôm trước, nhưng Tích chủ tử đang ở trong nội điện bồi Hoàng thượng...

“Hoàng thượng đang bận, sợ là không rảnh để gặp Lục quý nhân.”

Lục Nhạc Dao nhìn Tiểu Thịnh Tử không hề đi thông báo, đang định nói tiếp lại thấy Hứa ma ma bên cạnh Tích tiệp dư và hai cung nữ đang bê chút đồ ăn tiến đến, Tiểu Thịnh Tử nhanh chóng nghênh đón rồi để bọn họ đi vào.

Nguyên lai là có Tích tiệp dư ở bên trong... Đối với nàng chính là Hoàng thượng đang bận rộn, vội vàng bồi Tích tiệp dư, bận bồi Tích tiệp dư ăn điểm tâm, uống trà, nói chuyện phiếm đúng không?

Đả kích luân phiên đã bức nàng đến mức không duy trì nổi khuôn mặt tươi cười...

Lục Viễn đến Dưỡng Tâm điện, thấy được biểu tình cứng nhắc của muội muội đã lâu không gặp.

Tâm Lục Viễn trĩu xuống, từ sau khi muội muội nhập cung, hắn đã nghe qua ít nhiều tin tức bị phạt của muội ấy, nhưng hắn bất chấp không hỏi han, không cho muội ấy chịu chút suy sụp thì muội ấy vĩnh viễn không nghe lời khuyên của hắn.

Lục Nhạc Dao nhấc mắt nhìn Lục Viễn, trong lòng có chút vui vẻ, ca ca cư nhiên lại đến đây, nàng bước lên một bước định nói chuyện, đã thấy ca ca cúi đầu, lướt qua nàng, đến chỗ Tiểu Thịnh Tử công công.

“Hoàng thượng đâu rồi? Ta có chuyện quan trọng muốn bẩm báo.”

Tiểu Thịnh Tử không thoái thác nữa, gật đầu rồi đi vào trong thông báo.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao không kiềm chế được nữa, đến bên người Lục Viễn nhỏ giọng “Ca ca, muội rất nhớ ca ca, ca ca có thể xin phép Hoàng thượng cho chúng ta trò chuyện một chút không? Muội ở trong cung rất khổ cực...”

“Nhập cung thì phải giữ quy củ, ta là ngoại thần, không thể tiếp xúc nhiều với phi tần của Hoàng thượng được, ngươi tự chiếu cố bản thân thật tốt đi.” Lục Viễn không nhúc nhích, hôm nay hắn tiến cung đúng là có chuyện trọng yếu tìm Hoàng thượng, loại tư tình nhi nữ này hắn không có cách nào quản được.

“Ca ca, sao lại có thể...”

“Lục thống lĩnh, Hoàng thượng gọi ngài tiến vào...”

Lục Viễn cảm tạ Tiểu Thịnh Tử, tiến vào Dưỡng Tâm điện, bỏ lại đằng sau Lục Nhạc Dao đang ủy khuất.

https://thuviensach.vn

Chương 68: Sủng Và Oán Hận

Trong nội thất Dưỡng Tâm điện rất yên ắng, chỉ nghe tiếng ve sầu từ cửa sổ truyền vào, hương thơm như có như không, ấm áp ngập tràn.

Thích Bạch một thân long bào đang ngồi xử lý chính vụ, nếu lúc bình thường mà nghe âm thanh lao xao ngoài cửa sổ thì chắc chắn là Thích Bạch sẽ cảm thấy không vui. Nhưng hôm nay hắn nhìn tiểu nhân nhi đang nằm ngủ ngọt ngào trên giường mềm gần đó, nghe nhịp thở nhẹ nhàng của nàng, Thích Bạch cảm thấy tiếng ve sầu như một khúc ca dễ chịu, làm lòng người thanh thản, tinh thần thoải mái.

Rốt cuộc cũng phê xong bản tấu chương cuối cùng, Thích Bạch đứng dậy xoa xoa thái dương, đi đến bên giường nhìn tiểu nhân nhi đang ngủ say sưa. Nàng đúng là càng ngày càng lười, khuôn mặt như châu tròn ngọc sáng, đôi môi đỏ mọng, thỉnh thoảng lại chép chép miệng, hắn là nàng mơ được ăn đồ ăn ngon chứ gì.

Thích Bạch nhịn cười, nàng mới dùng đồ ăn sáng chưa được bao lâu mà. Lúc hạ triều, Thích Bạch liền chạy về Vĩnh Thọ cung bồi nàng dùng bữa sáng, dùng xong Thích Bạch trực tiếp nắm tay nàng tản bộ đi đến Dưỡng Tâm điện. Tâm tư của hắn không nói thì ai cũng biết, chính là muốn Quý U ở bên cạnh bồi hắn. Lát sau Quý U đã không chịu được, nằm trên giường ngủ như đứa trẻ, Thích Bạch chỉ có thể cô đơn phê duyệt tấu chương.

Ánh nắng đầu hè ấm áp, Thích Bạch nghĩ là nên gọi nàng thức dậy dùng ngọ thiện được rồi, bằng không nàng nhất định sẽ ngủ đến xế chiều. Không cần nhiều lời về phương thức đánh thức nàng dậy, trực tiếp hôn lên môi

https://thuviensach.vn

nàng, cướp hơi thở của nàng, uyển chuyển triền miên, không cho nàng trốn thoát.

Thẳng đến lúc nghe nàng kêu lên nũng nịu, Thích Bạch mới buông tha cho Quý U, Quý U mơ màng mở mắt nhìn Thích Bạch đang đứng trước mặt, nàng cười ôn nhu nhìn hắn, đưa tay vòng qua cổ hắn, ngửa đầu hôn say đắm. Thích Bạch bị nàng lấy lòng, tay trái vuốt ve tóc nàng, cảm thụ hai tay nàng quấn quýt hắn, không xa rời, trong lòng mềm nhũn.

“U U, hiện giờ các bảo bảo không có động tĩnh.”

Lúc đầu Quý U không kịp phản ứng, mãi đến lúc tay Thích Bạch không thể thỏa mãn bằng việc chỉ ở ngoài trung y, hắn lại nỉ non những lời này bên tai nàng thì nàng mới hiểu ý của hắn.

Bởi vì tối qua các bảo bảo rất là hoạt bát nên dù lúc đó Quý U động tình nàng vẫn cự tuyệt hắn, chung quy thì các bảo bảo là chuyện quan trọng nhất, lúc đó Thích Bạch đã rất là ai oán rồi. Nay các bảo bảo không có động đậy, ý là có thể ân ái một lần rồi…

Thích Bạch không chờ Quý U trả lời đã vụng trộm kéo mở y phục của nàng, nhìn thân hình nở nang lại đang hô hấp dồn dập của nàng, hít thật sâu hương thơm chỉ thuộc về nàng, môi Thích Bạch dời từ cổ nàng xuống dần phía dưới. Quý U ôm Thích Bạch thật chặt cảm nhận sự nóng bỏng nhưng ôn nhu của hắn.

“U U thật ngoan, nàng không biết ta nhớ nàng đến thế nào đâu, chờ các bảo bảo đi ra rồi nàng phải bồi thường cho ta thật nhiều…”

Quý U mỉm cười, thở dài đầy ngọt ngào, nam nhân này thật là thích nũng nịu.

Nghe động tĩnh ở bên ngoài, Thích Bạch cũng không dừng lại, Hứa mama đem điểm tâm đặt lên bàn ở ngoại thất rồi lui ra ngoài. Hai chủ tử

https://thuviensach.vn

đều ở bên trong nội thất, dù có chuyện gì thì mấy nô tài như các nàng cũng không thể quấy rầy.

Thẳng đến khi Thích Bạch hôn hết toàn thân Quý U, bỏ đi áo ngoài chuẩn bị hảo hảo ân ái một phen thì nghe âm thanh ho khan của Tiểu Thịnh Tử truyền từ ngoại thất "Hoàng thượng, Lục thống lĩnh có chuyện quan trọng muốn cầu kiến."

Thích Bạch nhìn phản ứng dưới thân, mặt biến sắc, hắn yên lặng trong chốc lát rồi cắn răng nghiến lợi hô "Để hắn chờ đi!"

Quý U bóp nhẹ cánh tay của Thích Bạch "Chàng đi đi, lâu lắm đó…"

Thích Bạch thấy sắc mặt Quý U đỏ bừng liền dựa bên tai nàng than nhẹ "U U ngoan, lát nữa lại trở về thỏa mãn nàng, nàng nói đúng, lúc đó sẽ rất lâu…"

Quý U cười khẽ, đấm nhẹ vào ngực Thích Bạch, "Mau đi ra ngoài, chàng chỉ giỏi nói bậy, lát nữa ta muốn dùng xôi ngọt thập cẩm, lúc nãy vừa mơ thấy."

Thích Bạch gật gật đầu, nói với Tiểu Thịnh Tử cho truyền Lục Viễn vào. Nhìn bộ dáng nũng nịu của tiểu nhân nhi, thầm than nàng chỉ biết đến ăn thôi, nhưng hắn làm gì dám nói ra. Lại hôn Quý U vài cái, điều chỉnh lại hơi thở, đắp chăn mỏng cho Quý U rồi mới lưu luyến không rời khoác áo choàng, cẩn thận đi ra khỏi nội thất.

Tâm tình của Lục Viễn rất không tốt… Một phần vì chuyện của muội muội, một phần vì công sự, lại thấy khổ vì phá hỏng chuyện tốt của Hoàng thượng…

Lục Viễn ngẩng đầu thấy Hoàng thượng đã bước ra, đóng kín cửa nội thất rồi đen mặt ngồi lên long ỷ, lúc này Lục Viễn mới hồi thần.

https://thuviensach.vn

Nghe nguyên nhân Lục Viễn đến đây, Thích Bạch nhíu mày.

Khó có khi nào Lục Viễn nghiêm túc như bây giờ.

“Ngươi nói rất có khả năng là Lý tướng biết ngươi đang điều tra chứng cứ phạm tội của bọn họ sao?”

Nghe câu hỏi của Thích Bạch, Lục Viễn gật đầu “Vâng, những chứng cớ thần điều tra được đều đã dâng lên Hoàng thượng, chưa từng để lại trong phủ. Nhưng trong vòng một tháng qua đã bị người ta đột nhập vào thư phòng hai lần, tuy đối phương duy trì nguyên trạng nhưng thần đã dựa theo lời phân phó của Hoàng thượng đặt một số dấu hiệu bí ẩn, chỉ cần có người động tới là thần sẽ phát giác được… Nhưng thần đoán bọn họ chưa biết thần nắm giữ, điều tra được bao nhiêu chứng cứ rồi.”

“Lý tướng có phát giác cũng không lạ, bởi vì hắn không biết mọi chuyện đã bại lộ bao nhiêu nên càng khủng hoảng, sốt ruột mới có thể phạm sai lầm chí mạng.”

“Thần chỉ sợ Lý tướng rất có khả năng…” Càng đến mùa thu càng nguy hiểm, con chó nóng nảy cũng có thể nhảy tường, con thỏ nóng nảy sẽ cắn người, Lý tướng khổ tâm kinh doanh nhiều năm như vậy, chứng cớ phạm tội không đủ để đánh bại hắn chỉ trong một lần, rất có thể hắn sẽ tìm người đến chịu tội thay.

Thích Bạch cũng nghĩ tới chuyện này, Thích Bạch không sợ hắn ta gấp, chỉ sợ hắn ta không có hành động gì. Chuyện mà Thích Bạch cần làm bây giờ là phòng bị, đợi hành động tiếp theo của Lý tướng.

Từ xưa đến nay người làm thừa tướng có quan hệ rất rộng với phần lớn triều đình, tuy Thích Bạch đã dần dần tước đoạt quyền lợi của thừa tướng nhưng lại không thể thu hồi toàn bộ về tay mình được. Một trong những nguyên nhân để thừa tướng tồn tại là ngăn chặn đế vương chuyên quyền.

https://thuviensach.vn

Bất quá lòng tham của Lý tướng quá lớn. Nếu hắn thật sự có hành động thì tốt, như vậy mới có thể một lưới tóm gọn hết đảng của hắn.

Lục Viễn nói xong công sự thì chần chừ muốn nói chút việc tư. Nhìn vẻ mặt khó xử của Lục Viễn, Thích Bạch mở lời khuyên nhủ "Không biết nói thế nào thì đừng nói, mau chóng lui ra đi."

"Khụ, thần biết Nhạc Dao vào cung rồi thì chính là nữ nhân của ngài, tất nhiên là thần sẽ không hỏi đến. Nếu…"

Lời của Lục Viễn còn chưa nói hết đã bị Thích Bạch cắt đứt "Lục Viễn, chuyện hậu cung trẫm không muốn nhiều lời, nếu Nhạc Dao không chạm vào vảy ngược của trẫm, trẫm sẽ giữ cho nàng một mạng, chỉ vì nàng là muội muội của ngươi. Trẫm sẽ không chạm vào nàng, hi vọng nàng có thể an phận đến lúc trẫm cho nàng xuất cung."

Lục Viễn cảm kích nói "Tạ Hoàng thượng ân điển." Như vậy là đủ rồi, người làm ca ca như hắn đã hết lòng giúp đỡ, rồng có vảy ngược của rồng, đụng vào nhất định sẽ chết, vảy ngược của Hoàng thượng chỉ có thể là Tích tiệp dư, bản tính của Nhạc Dao không xấu, nhất định sẽ không hại người khác. Như vậy là hắn yên lòng rồi…

Thích Bạch thở dài nhìn bóng dáng Lục Viễn đang xa dần, nếu Lục Nhạc Dao không ở trong cung thì Thích Bạch nhất định sẽ nói cho Lục Viễn biết Thích Bạch hắn chỉ có một nữ nhân duy nhất là U U, sẽ không để ý đến người nào khác.

Nhưng Lục Nhạc Dao đã nhập cung rồi, Lục Viễn là ca ca của Lục Nhạc Dao là chuyện không thể quên được, Lục Viễn sẽ không để mặc nàng. Nếu nói cho Lục Viễn tin tức này, khó đảm bảo hắn sẽ không nói cho Lục Nhạc Dao biết, vì hắn muốn cho Lục Nhạc Dao hoàn toàn hết hy vọng.

Lục Nhạc Dao ở trong hậu cung thâm sâu như biển, chỉ cần vô ý hoặc cố tình đem tin tức này truyền khắp hậu cung, lại liên kết với triều đình, bao

https://thuviensach.vn

nhiêu đả kích ngấm ngầm hay công khai, âm mưu quỷ kế, bất cẩn, hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Hắn không tìm hiểu không có nghĩa là hắn không hiểu rõ về hậu cung, ít nhất vì U U nên hắn phải hiểu rõ. Một đời của những nữ nhân này phải cầu sủng ái, cầu quyền thế địa vị, ôm hy vọng với tương lai mới không hành động thiếu suy nghĩ, nếu các nàng biết bản thân không chiếm được thì…

Cho nên hắn chỉ có thể giấu Lục Viễn, nếu Lục Nhạc Dao an phận, hắn cũng sẽ dựa vào tình nghĩa lúc còn nhỏ với Lục Viễn, sắp xếp để nàng xuất cung.

Hắn biết, còn có nhiều cách khác để bảo vệ U U nhưng hắn không chọn lựa, hắn không muốn sủng ái bất cứ người nào, cho dù chỉ là ngoài mặt, là tạm thời. Hắn cho nàng ba ngàn sủng ái, nhưng cũng rước cho nàng vô vàn oán hận, đây là chuyện hắn cảm thấy có lỗi với U U nhất, giờ điều hắn có thể làm chính là yêu nàng thật sâu sắc, cẩn trọng bảo hộ nàng.

Hắn đã không thể buông tay, đợi đến lúc mọi bụi trần lắng xuống, hắn sẽ cho nàng một nơi an lành.

“Két” Thích Bạch nhìn một viên cầu nho nhỏ trắng nõn đang từ từ đi đến chỗ hắn.

“Sao chàng lại cau mày? Sự tình rất nghiêm trọng sao?” Quý U đợi ở bên trong một lát, đợi yên tĩnh mới đi ra.

Quý U vòng ra sau lưng Thích Bạch, giúp hắn xoa xoa thái dương, Thích Bạch thoải mái nhắm hai mắt lại “Không có gì nghiêm trọng, sao nàng lại không ngủ thêm một lát đi.”

“Chàng là người đã đánh thức ta dậy đó, ta không muốn ngủ nữa, muốn chờ dùng ngọ thiện.”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch không để ý đến lời oán giận của Quý U, chỉ cười cười nói "Đợi lát nữa ta phân phó Tiểu Thịnh Tử chuẩn bị xôi ngọt thập cẩm cho nàng, đặt tên cho các bảo bảo là Tiểu Đoàn Tử đi, cả ngày chỉ đòi ăn này đó thôi."

"Này, chàng làm phụ hoàng sao lại có thể đặt tên hời hợt như vậy? Tiểu Đoàn Tử là tên của một bảo bảo thôi, không phải hai. Hay là đặt Đoàn Đoàn và Mễ Mễ?"

Thích Bạch trầm mặc, hắn chỉ đùa nàng thôi, vạn nhất là tiểu hoàng tử, hắn không dám tưởng tượng đến cảnh tượng Hoàng đế tương lai được gọi là Đoàn Đoàn hay là Mễ Mễ đâu…

"Có phải là chàng không thích cái tên ta đặt cho các bảo bảo hay không? Nhũ danh thôi mà, ta chỉ cảm thấy hiện tại ta ăn nhiều như vậy nhất định là do các bảo bảo thích ăn, gọi như vậy cho có ý nghĩa…" Ngữ khí của Quý U tràn đầy ủy khuất.

Thích Bạch nghe Quý U nói vậy thì cuống quýt trấn an "Được được được, rất tốt, rất dễ nghe, gọi như vậy đi. Bảo bối của ta thật là lợi hại."

Quý U ôm cổ Thích Bạch, hôn lên mặt hắn "Chàng thật tốt."

Thích Bạch ôm Quý U vào lòng, bế nàng vào nội thất làm tiếp chuyện lúc nãy bị cắt đứt, chỉ cần Quý U cao hứng thì hắn làm gì cũng được…

Vì thế tên của tiểu Hoàng đế tương lai cứ như thế bị một mẫu thân không biết chừng mực cùng một phụ thân không có cốt khí ấn định xong xuôi.

-------Ta là đường phân cách Tiểu Đoàn Tử---- -----

Lục Viễn ra ngoài Dưỡng Tâm điện liền thấy Lục Nhạc Dao đang đứng dưới tàng cây nói chuyện với cung nữ bên người.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh mặt trời rực rỡ, thiếu nữ nở nụ cười ngây thơ xinh đẹp, thập phần khả ái.

“Ca ca…” Lục Nhạc Dao thấy Lục Viễn đi ra, vội vàng chạy tới tìm hắn, thật vất vả mới gặp được Lục Viễn, chắc chắn là Lục Nhạc Dao không cam lòng cứ như vậy rời đi rồi.

“Làm sao?” Thái độ của Lục Viễn vô cùng lạnh nhạt, cũng không dừng bước, đi về hướng cửa cung.

Lục Nhạc Dao sửng sốt, dường như không ngờ ca ca sẽ đối đãi với nàng như vậy. Trong nháy mắt, nàng đã nức nở nói “Ca ca không nhớ muội sao? Muội rất nhớ ca ca, nhớ mẫu thân…”

“Vậy để ca ca mang muội về nhà.” Lục Viễn cực lực khắc chế mình không nên bị nước mắt của muội muội làm động lòng, nếu quả thực nhớ nhà như vậy, ở trong cung cũng không sống tốt thì sao muội ấy không chịu rời đi?

Lục Nhạc Dao nghẹn lời, chỉ có thể dùng âm thanh nghẹn ngào thay đổi đề tài “Hôm nay ca ca đến tìm Hoàng thượng có chuyện quan trọng gì sao?”

“Là công sự, muội không cần tiễn ta, cứ ở trong cung chiếu cố bản thân thật tốt là được, nhớ rõ là phải an phận!” Lục Viễn bỏ lại những lời này rồi bước đi thật nhanh.

Một bụng suy nghĩ của Lục Nhạc Dao đều không bày tỏ được, nàng đâu có muốn tiễn Lục Viễn, nàng muốn hắn giúp nàng thôi…

Bên má Lục Nhạc Dao ướt át, ánh mắt dần dần trở nên thâm độc, Hoàng thượng không gặp nàng, Hoàng hậu coi thường nàng, Tích tiệp dư không cần nàng, Vũ thục nghi châm chọc nàng, nay đến ca ca cũng không giúp nàng… Mọi người đều muốn giết chết nàng sao?

https://thuviensach.vn

Đều tại Tích tiệp dư! Nếu không phải Tích tiệp dư thì Thích ca ca sẽ không đối xử hờ hững với nàng như vậy, nàng vẫn sẽ là người có sự tồn tại đặc biệt nhất trong lòng Thích ca ca, người trong hậu cung sao dám coi thường nàng! Trong hậu cung này nàng sẽ không gặp chút gian nan, làm gì cũng không sai! Nếu không có Tích tiệp dư thì tốt rồi…

Châu nhi nhìn vẻ mặt hung ác của chủ tử thì hoảng sợ cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Chương 69: Hành Cung

Bây giờ là tháng sáu, cây cỏ tươi tốt, hoa vui khoe sắc, toàn bộ hoàng cung nghiễm nhiên hiện ra như một bộ tranh thủy mặc Diệp lục tử hoa. Bất quá sự nóng bức cũng theo đó mà theo về, nắng gắt như lửa, thời tiết nóng nực, mặt trời giữa hè cháy như lửa.

Các phi tần địa vị cao đã sớm có bồn băng để làm mát, ngăn cản khô nóng, những phi tần có địa vị thấp lại không được dễ chịu lắm, một ngày một bồn băng, căn bản là không đủ dùng, chỉ có thể ngóng trông Hoàng thượng sớm đến hành cung nghỉ hè.

Trong Vĩnh Thọ cung cành lá xum xuê, cả cung điện đều đủ mát lạnh, vì sợ Quý U cảm lạnh nên trong nội thất không dám đặt quá nhiều bồn băng. Bụng Quý U lại lớn hơn chút nữa, bởi vì nắng nóng nên nàng ít thèm ăn hơn, khuôn mặt tròn trịa cũng dần hao gầy, tuy Quý U không nhận thấy nhưng Thích Bạch đã vội vàng tìm cách giúp nàng ăn nhiều thêm một chút rồi.

Trung tuần tháng sáu hằng năm Hoàng thượng sẽ mang toàn bộ phi tần cùng một ít cung nữ thái giám đến hành cung Tây Sơn nghỉ hè, hành cung dựa núi lại gần sông, phong cảnh xinh đẹp tuyệt trần, nhẹ nhàng khoan khoái, tới đầu thu Hoàng thượng mới trở lại kinh đô, còn khoảng thời gian đó Hoàng thượng sẽ xử lý chính vụ ở hành cung.

Năm nay lại là ngày đầu tiên của tháng, tháng sáu vừa đến Thích Bạch đã tuyên bố đi hành cung. Nguyên nhân cụ thể đương nhiên là do Quý U mang thai vốn đã đủ khó chịu bây giờ thời tiết lại thêm oi bức nóng nực,

https://thuviensach.vn

nàng không thể dùng các loại đồ lạnh, nên sớm đến hành cung mới có thể giúp nàng giảm sự hành hạ đi.

Lúc toàn hậu cung đang bận rộn chuẩn bị xuất phát thì Hoàng hậu lại đến Dưỡng Tâm điện cầu kiến Hoàng thượng, bẩm báo với Hoàng thượng là năm nay nàng không thể bồi giá đến hành cung vì Mộng lương đệ đã mang thai bảy tháng, nay không dám xuống giường, sợ có chuyện gì sơ suất thì làm sao mà dám đi xe ngựa, tất nhiên là Hoàng hậu phải ở lại chiếu cố Mộng lương đệ.

Thích Bạch gật đầu, chỉ nói sẽ lưu lại mấy phi tần giúp Hoàng hậu chiếu cố. Hoàng hậu vốn định từ chối, nhưng tâm ý Hoàng thượng đã quyết. Hoàng hậu nhíu mày, bồi nàng là giả, theo sát nàng mới là thật.

Thích Bạch nhìn Hoàng hậu sắc mặt âm trầm đi ra khỏi Dưỡng Tâm điện, một loại khí tức mưa máu gió tanh tràn ngập không khí. Đối với Hoàng hậu, hắn chưa nói tới vừa lòng hay là không, hai người tương kính như tân, nàng làm Hoàng hậu của nàng, chưởng quyền của nàng, hắn làm hoàng đế của hắn, quản tiền triều của hắn, hai người không can thiệp vào chuyện của nhau. Hắn vì chuyện nàng từng mất đứa nhỏ mà phóng túng với nàng hơn, còn nếu nàng nhất định muốn liên lụy đến chuyện của triều đình thì hắn sẽ không hạ thủ lưu tình.

Quả nhiên, lúc ở trong Thừa Càn cung đón thánh chỉ, Hoàng hậu siết chặt khăn tay suy nghĩ sâu xa, người lưu lại là Trần Trang phi và Lục Hiền phi, hai người phân chia quyền lực với nàng.

Trần Trang phi đập nát mấy cái đồ sứ mới hạ hỏa một chút, thầm mắng Hoàng hậu làm bộ làm tịch, cả đám nô tài khắp hậu cung còn không chiếu cố cho Mộng lương đệ được sao, phải lưu lại bồi nàng ta làm cái gì? Cũng không nhìn xem một lương đệ nho nhỏ như nàng ta thì có thể làm ra việc gì? Một năm chỉ có một cơ hội ra ngoài ngắm nhìn, cũng bị tước đoạt mất. Lát sau Trần Trang phi nhớ ra gì đó, âm trầm cười.

https://thuviensach.vn

Lúc nghe thánh chỉ, ánh mắt của Lục Hiền phi bay về hướng Thừa Càn cung. Vô luận Mộng lương đệ sinh công chúa hay là hoàng tử thì nàng đều muốn tranh với Hoàng hậu. Về phần không được đi hành cung… Cả nữ nhân trong hậu cung nhất định sẽ không chịu an phận trong hành cung đâu, một đám sẽ nghĩ biện pháp quyến rũ Hoàng thượng, nàng chỉ cần an vị nghe tin tức tốt là được rồi.

Thời gian gần đây Lục Nhạc Dao luôn ngốc ở Lan Tâm điện, có đi ra cửa cũng là đi xung quanh với Phó Như Tuyết một chút. Trong phòng nóng đến lợi hại, ngoài phòng lại sợ nắng làm đen da, chỉ có thể ngồi ngốc ở đình nghỉ bên hồ.

Mấy ngày liền Lý Ngưng Nguyệt chỉ ở Thừa Càn cung đến tối muộn mới về, nhưng nàng vẫn không vắng vẻ Lục Nhạc Dao, mỗi ngày đều đến tìm Lục Nhạc Dao nói vài câu. Về phần ở Thừa Càn cung làm gì thì Lý Ngưng Nguyệt lại không đề cập tới, chỉ là sắc mặt càng lúc càng ngưng trọng.

Hôm nay là một ngày nắng đẹp, bầu trời xanh thẳm, bướm bay chim hót.

Dưới sự hộ tống của hai ngàn kỵ binh, từng chiếc xe ngựa trùng trùng điệp điệp ra khỏi của cung, chầm chậm đi về Tây Sơn. Lúc trước chỉ cần dùng tốc độ nhanh chút là hơn nửa ngày đã đến được Tây Sơn, nay có Quý U nên tốc độ đã chậm lại, nhưng Thích Bạch cũng đã lên đường sớm hơn bình thường, muốn tận lực di chuyển trong lúc thời tiết mát mẻ.

Lục thống lĩnh Lục Viễn tất nhiên là lưu lại kinh thành xử lý công vụ, đợi đến sinh thần của Hoàng thượng mới cùng bách quan đến hành cung.

Để tránh cho đội ngũ quá dài, phi tần tam phẩm trở lên thì ngồi xe ngựa bốn người, từ tam phẩm trở xuống thì bảy người một xe, cung nữ thái giám thì ngồi xe ngựa chở hành lý. Về phần tam phẩm Tích tiệp dư độc chiếm

https://thuviensach.vn

thánh sủng, thân mang long thai thì tất nhiên là ở cùng xe ngựa với Hoàng thượng rồi.

Đội ngũ đi đầu là năm trăm kỵ binh thân khoác chiến giáp, hai bên xe ngựa là một ngàn kỵ binh hộ giá, sau cùng là năm trăm kỵ binh bọc hậu. Tiếng vó ngựa trang nghiêm vang dội, làm cho người ta nhìn mà sợ hãi.

Quý U biếng nhác được Thích Bạch nửa ôm, một thân khoác y phục màu xanh trời nhẹ nhàng khoan khoái mỏng như không mặc gì vậy, càng tôn thêm da thịt trắng nõn như miết ra nước của nàng. Nàng miễn cưỡng tựa đầu lên vai Thích Bạch, thỉnh thoảng lại uống một ngụm nước mà Thích Bạch đưa lên.

Xe ngựa chạy rất vững vàng, trong xe ngựa có đặt một bồn băng nên một chút oi bức cũng không có, Quý U thoải mái đến nỗi trông như một tiểu miêu yêu được Thích Bạch sủng ái, ngoan ngoãn để hắn ôm.

“Đến hành cung nàng phải dùng bữa thật ngoan, nàng xem nàng gầy đến mức nào rồi.”

Quý U nghe được lời quở trách của Thích Bạch, bĩu môi, nàng đã giấu không biết bao nhiêu điểm tâm trong không gian rồi, mấy ngày trước khẩu vị của nàng không tốt, Thích Bạch lại bắt nàng ăn, nàng đành phải đem giấu đi một ít… Nàng mà dùng nhiều điểm tâm thì lại không chịu dùng bữa chính. Nhưng chỉ hơi gầy một chút thôi, làm gì khoa trương như vậy. Đặt vào không gian thì cứ đặt đi, lúc nào muốn ăn thì lấy ra một ít vậy.

Thích Bạch cúi đầu, nhìn Quý U đang không phục, cái miệng nhỏ nhắn khẽ cong lên, hắn khẽ cắn lên một ngụm “Có ngoan ngoãn hay không?”

Cảm nhận được tay Thích Bạch đã bò đến trước ngực, Quý U vội vàng gật đầu “Ta sẽ thật là biết điều, nhất định sẽ dùng bữa thật ngoan, béo đến mức chàng không nhận ra ta nữa mới thôi.”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch không dừng động tác, chậm rãi hôn dọc theo cổ nàng, khẽ mở y phục mỏng manh của nàng ra, đặt tay lên nơi mềm mại ấy, giọng điệu mang theo ý cười "Béo tới mức nào cũng khó có thể làm ta không nhận ra nàng, người dễ thấy nhất trong một đám người, chắc chắn là U U rồi."

Quý U nhắm mắt lại không thèm để ý Thích Bạch, hô hấp lại có chút dồn dập, hắn thật sự quá đáng ghét.

Thích Bạch đợi trong chốc lát, vẫn chưa thấy U U nói chuyện với hắn, cảm giác được phản ứng của nàng, hắn cười trộm trong lòng, U U của hắn thật là mẫn cảm.

"Nói chuyện với ta, bằng không ta sẽ làm chuyện xấu." Thích Bạch uy hiếp, tay hướng xuống dưới, uy hiếp Quý U trắng trợn.

"Ba" một tiếng tay Thích Bạch bị đánh, Quý U vẫn không nói chuyện với hắn, Thích Bạch không dám làm càn nữa, chỉ đành dỗ dành "Không phải vì béo mới dễ khiến người ta chú ý, là vì trong mắt ta chỉ có mình U U."

"Hừ, lời ngon tiếng ngọt. Câu nói ta béo mới là sự thật chứ gì…"

Thích Bạch không khỏi cười "Thích nàng mới là nói thật, U U nhà chúng ta xinh đẹp nhất."

Quý U nghe vậy, lặng lẽ ôm eo Thích Bạch "Tha cho chàng đó, lần này đi hành cung ta được ở đâu?"

Tay Thích Bạch tiếp tục nhu nhu xoa bóp trên người Quý U "Ở cung điện bên cạnh Thân Hiền điện đi, rất gần ta. Như vậy lúc ta xử lý công vụ thì nàng vẫn có thể đến bồi ta."

Không hiểu vì sao trong lòng Quý U có chút lo lắng, luôn cảm thấy lần hành cung này sẽ không suôn sẻ. Quý U nắm tay Thích Bạch thật chặt, chỉ

https://thuviensach.vn

mong hết thảy đều khỏe mạnh.

Thích Bạch cảm nhận được động tác của Quý U, trong lòng thêm một trận đắc ý, trong xe ngựa ngẫu nhiên truyền đến vài tiếng triền miên nhỏ nhẹ, lại pha lẫn âm thanh Quý U duyên dáng hô to, một mảnh ngọt ngào ấm áp.

Lục Nhạc Dao đang nói chuyện không ngừng, thường truyền đến một trận tiếng cười. Nhóm người mới tiến cung rất là hưng phấn, áp lực trong cung rất lớn, cung quy vẫn còn ở đó. Ngược lại hành cung lại tự do hơn nhiều, không có quản chế rườm rà như vậy, nhất là ba cái tượng phật lớn nhất trong cung Hoàng hậu, Lục Hiền phi, Trần Trang phi đều không có ở đây, hành cung chính là cơ hội của các nàng!

Xe ngựa của hoàng cung cũng rộng rãi thoải mái, dù bảy người cùng ngồi thì cũng không chật chội như trong tưởng tượng.

“Ban ngày chúng ta có thể nghịch nước ở suối không nhỉ? Có thể ngồi thuyền du hồ không? Buổi tối còn có thể ngắm trăng, hát tiểu khúc, không biết Hoàng thượng có thể tham gia chung với chúng ta không?” Phó Như Tuyết hưng phấn nói.

“Để cho Thẩm muội muội múa một điệu, lúc tuyển tú nàng ấy múa rất đẹp.” Lý Ngưng Nguyệt nhớ rõ điệu vũ động lòng người của Thẩm Nhạc.

“Nào có, hôm tuyển tú Hoàng thượng có vẻ rất coi trọng Phó tỷ tỷ mà.” Thẩm Nhạc xấu hổ phản bác.

Lục Nhạc Dao cười nghe bọn họ nói chuyện, Phó Như Tuyết và Lục Nhạc Dao cùng nhau nhìn nhau một lát, sau đó lại như không có chuyện gì nhìn sang chỗ khác.

Tâm tình Lý Ngưng Nguyệt đang rất ngưng trọng, không có tâm tư đâu mà nói chuyện. Nghĩ đến tin tức mà phụ thân truyền đến, nghĩ tới kết quả

https://thuviensach.vn

thương thảo với tỷ tỷ nàng liền cười không nổi, gan nàng rất nhỏ.

Lần này đến hành cung không biết kết cục của nàng sẽ ra sao…

Đoàn người nghỉ ngơi một khắc, tùy ý dùng chút điểm tâm rồi tiếp tục gấp rút lên đường, giờ Thân một khắc đã đến được hành cung.

Hành cung Tây Sơn non xanh nước biếc, vách núi cao sừng sững, cách kinh đô không xa, sẽ không làm chậm trễ chính vụ, quả thật là tuyệt tác của thiên địa.

Nhóm phi tần vừa xuống xe ngựa đã cảm nhận được từng trận gió khoan khoái thổi tới, thổi đi sự nóng bức trên người. Cung điện xây liền với vách đá, từng dòng nước trong veo, cây cối xanh tốt, cảnh vật hỗ trợ lẫn nhau, cung điện đồ sộ hùng vĩ, ngói xanh, tường trắng một loại sảng khoái phát ra từ bên trong, làm nhóm phi tần tiêu trừ hết mệt nhọc từ nửa ngày đi đường.

Vừa muốn cười đã thấy Hoàng thượng xuống xe ngựa, ôm Tích tiệp dư đang ngủ, thì phân nửa nhóm phi tần đã trầm mặt xuống.

Thích Bạch phân phó Tiểu Thịnh Tử cùng Hứa ma ma xử lý những chuyện còn lại, trực tiếp ôm Quý U về Thân Hiền điện.

Xe ngựa của Tình quý tần và Vũ thục nghi cách xe của Thích Bạch rất gần, tự nhiên là những người thấy rõ ràng nhất, thật là nữ nhân làm người khác hâm mộ nhất.

Các phi tần phía sau vốn đang rất hưng phấn, nay lại yên lặng hẳn đi.

Nhìn bóng dáng Hoàng thượng rời đi, ôm lấy Tích tiệp dư bước từng bước vững vàng, có thể hưởng thụ được nhu tình của đế vương cũng không uổng một đời.

https://thuviensach.vn

Chương 70

Khi Quý U thức giấc trong phòng không có bóng người nào, nhìn màn giường quen thuộc, trong phòng trang trí giống hệt, Quý U cảm thán nam nhân này chuyển hết cả Vĩnh Thọ cung đến đây sao, sợ nàng không quen sao?

Hành cung thật sự rất thoải mái, Quý U đang đắp chăn mỏng nhưng lại không thấy nóng chút nào. Thể xác và tinh thần đều thư thái, khẩu vị tốt hẳn lên, Quý U liếm liếm đôi môi tinh tế, đói quá!

Quý U chậm rãi đứng dậy chuẩn bị tự mình đi nhà bếp nấu canh cá… Thời tiết tốt như vậy mà không ăn canh cá thì quả là đáng tiếc.

Để dễ hoạt động hơn, Quý U chỉ mang một thân váy dài, mái tóc đen nhánh chỉ vấn thành kiểu như ý, cắm một cây Bích Ngọc trâm đơn giản, trên mặt không bôi phấn, da thịt trắng mịn như tuyết. Nếu không phải bụng nàng thật lớn, thì nàng hết như một hài đồng xinh đẹp vậy.

Hứa ma ma đi vào phòng, nhìn Quý U thì cảm thấy một trận buồn bực, chủ tử muốn đi tìm Hoàng thượng sao? Đã canh giờ này rồi, Hoàng thượng sẽ đến ngay thôi.

“Hứa ma ma, chúng ta đến phòng bếp được không? Ta muốn tự mình nấu ăn.” Quý U sợ Hứa ma ma cự tuyệt, chạy đến bên người bà ấy kéo ống tay áo làm nũng.

Vẻ mặt Hứa ma ma đầy hắc tuyến, có một lần Hoàng thượng thấy chủ tử làm nũng với bà, mặt đen đến mức không nỡ nhìn, oán khí muốn bay ra khỏi hoàng cung, tràn ngập kinh thành luôn đó.

https://thuviensach.vn

Chủ tử thật sự muốn đi, Hứa ma ma đành nghe lời nàng, đến phòng bếp rồi không cho nàng đụng tay vào là được.

Vốn Niệm Hạ cũng muốn đi cùng, nhưng dù sao cũng phải có người canh chừng nội điện nên đành từ bỏ.

Đã chạng vạng tối, toàn bộ hành cung được bao phủ bởi ánh tà dương, nhiễm lên một tầng mỏng màu đỏ ửng. Ánh tịch dương chiếu lên nước trong phản ra ánh sáng, nhưng ngàn vạn sợi kim tuyến lung linh, cùng từng đợt sóng đong đưa. Bị non sông nước biếc, cảnh đẹp mê hồn vây quang, Quý U cao hứng nói Hứa ma ma đợi lát nữa hãy đi, nói xong lại sợ lát nữa Hứa ma ma không chịu đi, thành thật nhìn Hứa ma ma.

Lục Nhạc Dao và Phó Như Tuyết đang thưởng thức phong cảnh hành cung, các nàng đều là lần đầu tiên đến đây, nên cùng nhau đi tản bộ, Lý Ngưng Nguyệt mệt mỏi nên ở trong điện của mình nghỉ ngơi.

Hai người nhìn Tích tiệp dư đang cùng ma ma vừa nói vừa cười đi tới thì không hẹn mà gặp cùng dừng bước, đợi Tích tiệp dư tới rồi chào hỏi.

Quý U cho hai người đứng lên, “Không cần đa lễ, các ngươi không quay về dùng bữa tối sao?”

Đã lâu rồi Lục Nhạc Dao chưa nói chuyện với Tích tiệp dư, hiện tại không thấy lạ lẫm gì “Tích tỷ tỷ đi tìm Hoàng thượng sao? Muội và Phó muội muội thấy trong phòng chán nản nên cùng nhau đi dạo.”

Phó Như Tuyết không ngờ Lục Nhạc Dao và Tích tiệp dư lại quen thân như vậy, nàng không dám làm càn chỉ lẳng lặng đứng một bên, không nói gì.

“Không phải, ta muốn đến phòng bếp xem xem có gì ngon không, các ngươi tiếp tục tản bộ đi.” Nói xong, Quý U xoay người rời đi cùng Hứa ma ma.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao và Phó Như Tuyết chỉ có thể nói lời tạm biệt.

“Ai, vốn định cùng đến phòng bếp với Tích tiệp dư…”

Phó Như Tuyết thật hâm mộ Tích tiệp dư ra ngoài mà chỉ trang điểm đơn giản như vậy, người được chân chính sủng ái sẽ tùy ý thế đó, đến đâu cũng giống như trong hậu viện nhà mình vậy, không cần để ý đến ai. Trang điểm đơn giản chính là tin tưởng vào bản thân hay là tin tưởng vào Hoàng thượng? Đi phòng bếp, hắn là tự nấu ăn sao? Có thể tùy ý sử dụng phòng bếp đã khiến người khác hâm mộ lắm rồi.

“Tỷ tỷ rất quen với Tích tiệp dư sao?”

Lục Nhạc Dao nghe vậy thì nhìn Phó Như Tuyết, giọng điệu buồn bã “Từng có duyên gặp qua vài lần, bất quá hình như Tích tiệp dư không thích giao hảo với người khác…”

“Là không thích giao hảo với các nữ nhân của Hoàng thượng sao… Tâm không động sẽ không đau, nếu chúng ta không ái mộ Hoàng thượng thì sẽ không thống khổ như vậy.” Phó Như Tuyết từng nghĩ vào cung thì sẽ an phận thủ thường, dựa vào tướng mạo của bản thân dù không được sủng ái nhất thì cũng không đến mức không có tiếng tăm gì. Nhưng nhập cung rồi mới biết trái tim đã rung động rồi, Hoàng thượng là nam nhân ưu tú nhất thiên hạ, không ai không muốn được ngài ấy chú ý đến.”

“Nhập cung rồi, chúng ta cũng là nữ nhân của Hoàng thượng, ái mộ với Hoàng thượng thì có gì sai trái. Muội muội… Sai là…” Lục Nhạc Dao nhỏ giọng nói bên tai Phó Như Tuyết.

Tà dương như máu, hào quang đầy trời, trong cung điện yên ắng, không ai nghe rõ hai người họ nói những gì.

Trong phòng bếp là một mảnh bận rộn, ngự trù đang xử lý các nguyên liệu tươi mới, một vị khác thì chuẩn bị phụ liệu… Quý U bị cưỡng chế phải

https://thuviensach.vn

ngồi ở một bên, chỉ được chỉ đạo không được nhúc nhích.

Nhìn nguyên liệu đã chuẩn bị xong, Quý U ngăn trở Hứa ma ma, tự mình cắt cá, cho thêm lòng trắng trứng và đồ gia vị, nàng vớt đậu đã luộc xong, đang định tiếp tục thì bị Hứa ma ma đoạt mất xoong nồi, cuối cùng Quý U chỉ có thể quay về kiếp chỉ đạo mà thôi.

Mùi hương chua cay bay vào mũi làm Quý U nhịn không được nuốt một ngụm nước bọt.

“Chủ tử, ngài chỉ có thể uống vài muỗng mà thôi.” Hứa ma ma nhắc nhở.

Quý U thở dài “Biết rồi, biết rồi, chỉ là ta quá thèm ăn rồi.”

“Thời gian không còn sớm, để ngự trù chuẩn bị các đồ ăn khác đi, chúng ta về trước, chắc Hoàng thượng đã trở về rồi.”

Quý U gật đầu, lưu luyến không rời nhìn ngự trù đặt canh cá lên kháng giữ ấm.

Lúc Thích Bạch xong việc thì trời đã tối hẳn, đoán là Quý U đang đợi hắn dùng bữa nên hắn vội vàng mang theo Tiểu Thịnh Tử trở về.

Đi ngang qua bên hồ thì nghe từ chiếc thuyền trên hồ truyền tới từng đợt âm thanh, tiếng tấu nhạc, tiếng nữ tử cười đùa yêu kiều, Thích Bạch nhíu mày, không muốn tiến tới.

Con đường trở về nhất định phải đi qua lương đình, trong lương đình chỉ điểm vài ngọn nến, mông lung, mờ ảo, chung quanh có mùi hương hoa cỏ nồng nàn, như trong mộng cảnh.

Một nữ tử tựa như cánh bướm bay múa, một thân váy màu tím hoa văn mây trắng, tóc đen như suối, trên cánh tay khoác một dải lụa phiêu động

https://thuviensach.vn

theo gió. Nữ tử nghiêng người nhảy múa, dáng người thon dài yêu dã, câu hồn đoạt phách.

Theo tiếng tiêu du dương, nàng nhẹ nhàng múa, thân nhẹ như yến, mềm như mây, hai tay mềm mại không xương, bộ bộ sinh liên, dường như tiên tử lạc xuống trần gian.

Tiểu Thịnh Tử ngẩng đầu nhìn Hoàng thượng một chút, thấy ngài ấy vẫn không nhúc nhích đứng nhìn nữ tử chằm chằm, bỗng cúi đầu. Trong lòng nôn nóng nhưng hắn biết rõ bản thân không được phép nói bất cứ điều gì.

Lại một vòng xoay tròn, nữ tử duyên dáng xoay người, lộ ra một đôi mắt ngây thơ, lông mi cong vút, cái mũi khéo léo, khuôn miệng anh đào nhỏ nhắn, dung nhan tinh xảo dưới ánh trăng càng thêm động lòng người.

Nhìn thấy Hoàng thượng thì hoảng sợ tựa như chú nai con cuống quýt tiến lên vài bước thỉnh an "Tần thiếp không biết Hoàng thượng ở đây… Kinh động thánh giá, tần thiếp có tội." Thanh âm như vàng anh, yếu đuối làm người khác phải thương tiếc, cung nữ tấu tiêu ở phía sau cũng vội vàng quỳ xuống.

Thích Bạch chỉ nhìn nữ tử trước mặt, không cất lời.

Nữ tử cảm nhận được tầm mắt của Hoàng thượng, sắc mặt càng thêm đỏ bừng, thẹn đến mức hận không thể chui đầu vào đất.

Tiểu Thịnh Tử cắn chặt răng, chuẩn bị thúc giục Hoàng thượng trở về, bằng không Tích chủ tử không biết sẽ ra sao, đột nhiên trong đầu Tiểu Thịnh Tử hiện ra hình ảnh Tích chủ tử bụng lớn, ngồi bên bàn đầy thức ăn, lặng lẽ rơi nước mắt…

"Ngươi là ai?" Tiểu Thịnh Tử nghe vậy thì khóe miệng co rút… Ngài đứng nghĩ nửa ngày là do không nhớ người ta là ai sao?

https://thuviensach.vn

Sắc mặt nữ tử đột nhiên trở nên khó coi vô cùng, may mắn là bóng đen đã che đi vài phần, không thể thấy rõ.

“Hồi Hoàng thượng, thần thiếp là Thẩm thường tại mới nhập cung.”

“Đánh mất lễ nghi, quấy nhiễu thánh giá, trước đóng cửa kiểm điểm ba tháng, đợi hồi cung rồi xử trí sau.” Nói xong Thích Bạch xoay người đi, đi được vài bước bỗng nhiên dừng lại.

Thẩm Nhạc vốn định mở lời cầu xin tha thứ thì nuốt xuống, đầy mong chờ nhìn Hoàng thượng.

“Người đâu, xem ai đang du ngoạn trên hồ, để các nàng trở về hết đi, mỗi người chép một trăm nữ huấn.” Nói xong mới thật sự bỏ đi.

Thẩm Nhạc cuống quýt cầu xin tha thứ, “Hoàng thượng, Hoàng thượng… Tần thiếp không dám nữa, ngài tha cho tần thiếp đi, tần thiếp không cố ý…”

Tiểu Thịnh Tử nhẹ nhàng thở ra, trong lòng gào thét, ngươi không cố ý quấy nhiễu thánh giá mà là cố ý quyến rũ Hoàng thượng! Nếu ngươi thật sự thành công, Tích chủ tử đang chờ Hoàng thượng dùng bữa sẽ cảm thấy thật bi thương, Tích chủ tử còn đang mang thai hai tiểu chủ tử, đến lúc đó tiểu chủ tử cũng sẽ đau lòng!

Nếu Thẩm Nhạc mà nghe thấy tiếng lòng của Tiểu Thịnh Tử công công thì nhất định sẽ cắn chết hắn, Hoàng thượng cũng không phải thuộc về Tích tiệp dư, sao nàng lại không được quyến rũ Hoàng thượng!

“Hoàng thượng, vừa rồi ngài nhìn lâu là để suy nghĩ xem Thẩm thường tại là ai sao?”

Tiểu Thịnh Tử tò mò hỏi han, Thích Bạch không nghĩ lòng hiếu kỳ của Tiểu Thịnh Tử lại lớn như vậy, nhìn hắn một cái “Vừa rồi trẫm nghĩ nên

https://thuviensach.vn

biếm nàng ta đến Hoán y cục hay là Châm tuyến phòng… Sau lại nhớ tới chuyện chúng ta đang ở hành cung nên đành từ bỏ."

Tiểu Thịnh Tử "…Hoàng thượng anh minh!"

Lúc về tới An Hòa điện, Thích Bạch nhìn thấy Quý U đang đứng trước cửa hết nhìn đông rồi lại nhìn tây, thấy Thích Bạch liền ngoắc tay cho hắn nhanh chóng đến chỗ nàng.

Thích Bạch bước nhanh đến, không nói lời nào, ôm lấy Quý U đi thẳng vào phòng.

Quý U ôm cổ Thích Bạch, cười ngọt ngào, ngoài miệng lại hờn dỗi "Sao chàng lại vậy, người ta chuẩn bị hết rồi mà."

Thích Bạch nhịn cười "Chuẩn bị cái gì? Muốn ta đặt nàng xuống sao?" Nói xong thì làm bộ như chuẩn bị đặt Quý U xuống đất.

"Không cần, ta muốn được ôm." Quý U nghĩ Thích Bạch nói thật, ôm cổ hắn thật chặt, không chịu buông ra.

"Ngốc ngếch." Thích Bạch hôn lên trán Quý U, nắm chặt tay nàng, cười tiếp tục bước đi vững vàng.

Thích Bạch nhìn Quý U không chán mắt "Sau này ta mà về trễ thì nàng cứ dùng bữa trước đi, không cho nàng để bản thân và bảo bảo đói bụng."

"Không có chàng, ta ăn không ngon." Quý U biện bạch.

Nếu như không phải cung nữ mang thức ăn vào thì hắn không nỡ buông nữ nhân ngọt ngào này ra đâu.

Nhìn trên bàn có thức ăn cay, sắc mặt Thích Bạch trầm xuống, vừa định trách cứ thì bị Quý U cắt đứt.

https://thuviensach.vn

“Chàng mau ăn đi, đây là món canh cá, lúc chiều ta đến phòng bếp nấu, đương nhiên là do ngự trù và Hứa ma ma nấu chính, ta chỉ chỉ đạo mà thôi.” Quý U kéo Thích Bạch đến bàn, cầm lấy đũa gắp cho hắn một miếng, thổi thổi, thấy hết nóng mới cho Thích Bạch ăn.

Lát cá trơn bóng, vô cùng tươi ngon, có chút cay cay, rất dễ nghiện. Quý U đút Thích Bạch ăn xong liền gắp thêm một miếng cho vào miệng nếm thử, vừa ăn vừa tán thưởng “Thơm quá, thật sự rất ngon!”

“Không cho nàng ăn nhiều…” Thích Bạch thấy Quý U thích, biết nàng nhẫn nhịn lâu nay, Thích Bạch không nỡ không cho nàng ăn, nhưng mà chỉ nên ăn ít thôi.

Dùng bữa xong hai người tản bộ trước điện, ngẫu nhiên nhìn vào mắt nhau, như keo như sơn, lần đầu tiên Thích Bạch cảm thấy nghỉ hè ở hành cung cũng rất có ý vị.

Như mọi ngày Thích Bạch thành thật khai báo mọi chuyện xảy ra trên đường, Quý U lo lắng hỏi “Hiện giờ ta béo như vậy, mỗi ngày chàng nhìn thấy ta, có phải là cảm thấy các nữ nhân khác người nào cũng như thiên tiên đúng không?”

Thích Bạch nheo mắt, trực giác mách bảo với hắn là không ổn “Ở trong mắt ta, U U còn đẹp hơn cả thiên tiên. Đầu óc ta lúc ấy chỉ nghĩ nên phạt nàng ta thế nào, thật sự là không có tâm tư nào khác.”

Quý U phồng miệng, u oán nói nhỏ “Dưới ánh trăng mông lung, nữ tử tựa như thiên tiên, ánh mắt thâm tình, múa nhẹ nhàng, nhất định là rất mê người, làm cho ai đó thần hồn điên đảo…”

Lời này thật là chua…

“Ta chỉ biết là một ánh mắt của U U làm cho ta điên đảo, một động tác đã làm tim ta đập rộn lên, một nụ hôn làm ta dục tiên dục tử…”

https://thuviensach.vn

Còn chưa nói xong đã bị Quý U bịt miệng “Không được nói!” Quá buồn nôn!

Thích Bạch nhẹ nhàng thở ra, hắn với nàng đã đến mức nào rồi, nàng còn thẹn thùng như vậy. Ôm nữ nhân đang xấu hổ thật chặt, âm thầm thở dài, hắn trúng một loại độc tên là Quý U, cả đời này cũng không thể giải được.

Trên thuyền không phải ai khác, chính là mấy người Phó Như Tuyết… Lúc bị bọn thị vệ mời xuống các nàng còn không biết đang có chuyện gì xảy ra, đến lúc biết các nàng bị phạt chép một trăm trang nữ huấn mới thấy hoảng hốt, đừng mong làm được gì khác, một trăm trang biết khi nào mới xong!

Biết nguyên nhân là do Thẩm thường tại làm thiêu thân, mọi người trầm mặc nhìn về phía Phó Như Tuyết. Lúc ở trên thuyền các nàng tạo ra động tĩnh lớn như vậy không phải là để hấp dẫn chú ý của Hoàng thượng sao… Thẩm Nhạc nhảy múa là chủ ý của Phó Như Tuyết, trong lòng mọi người ngũ vị tạp trần, xấu hổ, xót xa, bất lực…

Lục Nhạc Dao đến muộn, vừa thấy động tĩnh bên này đã xoay người trở về, may mà đến muộn, bằng không nàng lại bị phạt rồi.

https://thuviensach.vn

Chương 71: Mưu Kế Ngu Ngốc

"Chủ tử…" Niệm Hạ chạy vào nội điện thở hổn hển, mặt mày thấp thỏm nhìn chủ tử đang uống canh dưỡng thai.

Quý U nuốt canh xuống, mắt mở to, không biết lại có chuyện gì làm Niệm Hạ hốt hoảng như vậy. Mấy ngày nay trong hành cung sóng yên bể lặng, biết được nguyên nhân mấy người đi du hồ bị phạt nên các phi tần khác đều thành thật đi dạo ở nội điện của mình, không hề chạy loạn. Xem thần tình của Niệm Hạ, chắc chắn là có chuyện lớn xảy ra…

Hứa ma ma đưa khăn tay cho chủ tử, trách cứ Niệm Hạ "Xảy ra chuyện gì, sốt ruột đến mức đánh mất quy củ. Để chủ tử dùng xong rồi hãy nói."

Niệm Hạ nghe vậy thì đành nuốt lời nói đang ở trong cổ họng xuống, giương mắt nhìn chủ tử chằm chằm.

Ai ở dưới ánh nhìn như vậy cũng đừng hòng ăn cho xong, Quý U cầm khăn tay lau miệng, "Nói mau đi, làm ta tò mò rồi thì sao có thể ăn tiếp được."

"Thẩm thường tại chết đuối dưới hồ Thái Dịch… Nô tỳ đi ngang qua nhìn thấy bọn thị vệ chẳng những vớt được thi thể Thẩm thường tại mà còn lấy được chiếc khăn tay mà mấy ngày trước chủ tử đánh mất. Nô tỳ sợ đến mức nhanh chóng chạy về đây, chúng ta phải làm sao bây giờ?"

Hứa ma ma nghe vậy thì nhíu mày "Ngươi hoảng cái gì? Cái gì mà phải làm thế nào? Chuyện này có liên quan gì đến chủ tử của chúng ta?"

https://thuviensach.vn

“Nhưng tại sao khăn tay của chủ tử lại ở bên bờ hồ, mấy hôm trước nô tỳ tìm đâu cũng không thấy, nay lại xuất hiện ở đó, chẳng phải là làm cho người khác hoài nghi hay sao?” Lúc đưa đi giặt thì khăn tay của chủ tử đã biến mất, nàng trở lại tìm kiếm mà chẳng thấy, trên khăn tay còn thêu tên của chủ tử, Niệm Hạ rất quen thuộc với đồ của chủ tử, liếc mắt đã nhận ra khăn tay mà thị vệ cầm trong tay là của chủ tử.”

Lúc quay về Niệm Hạ nhìn thấy Minh chiêu nghi, Vũ thục nghi đều đang ở đó, sợ giờ này Hoàng thượng và các phi tần khác cũng đều đến rồi, đến lúc đó làm sao mà giải thích được.

“Chủ tử đang mang thai, làm gì có khí lực làm mấy chuyện đó, hơn nữa không phải Thẩm thường tại đang bị cấm túc sao? Sao lại đến hồ Thái Dịch làm gì, dù sao đi nữa chuyện này cũng không liên quan đến chủ tử, không cần kinh hoảng.” Ngoài mặt, Hứa ma ma thuyết phục Niệm Hạ, nhưng trong lòng cũng đang rất hoảng hốt, bên bờ hồ lại phát hiện khăn tay của chủ tử, tối qua Hoàng thượng lại quá bận nên không thể trở về, tránh không thoát phiền toái này rồi, rốt cuộc là ai hãm hại chủ tử?

Quý U thấy sắc mặt Hứa ma ma và Niệm Hạ vô cùng ngưng trọng, trong lòng nàng lại không thấy lo lắng, nàng không làm thì sợ cái gì?

Niệm Hạ và Hứa ma ma nhìn bộ dáng vô ưu vô lo của chủ tử thì cảm thán, quả là chủ tử không vội mà nô tỳ lại gấp.

“Phát hiện khăn tay của ta bên bờ hồ Thái Dịch thì đã sao? Hoàng thượng sẽ không tin vào điều đó, vì sao ta lại muốn đối phó Thẩm thường tại chứ?”

Niệm Hạ và Hứa ma ma còn chưa đáp lời đã nghe âm thanh thông báo của Tiểu Thịnh Tử.

Tiểu Thịnh Tử vào nội điện, thấy sắc mặt Tích chủ tử vẫn bình thường thì nhẹ nhàng thở ra.

https://thuviensach.vn

“Hoàng thượng phái nô tài đến đón Tích chủ tử đến đình Thái Dịch, kiệu cũng đã chuẩn bị xong rồi.”

Hứa ma ma nghe xong thì thả lỏng mày, Hoàng thượng chắc chắn sẽ không hoài nghi chủ tử, nào có đạo lý ngồi kiệu đi thẩm vấn chứ.

--- -----Ta là đường phân cách chuyển đổi cảnh tượng------

Thích Bạch dùng vẻ mặt nghiêm túc nhìn cung nữ đang quỳ.

“Nếu chủ tử của ngươi ra ngoài một mình thì tại sao ngươi không đi theo? Hơn nữa ngươi không biết chủ tử của ngươi bị cấm túc hay sao?”

Người đang quỳ run lẩy bẩy là cung nữ của Thẩm thường tại, chủ tử đối xử với nàng rất tốt, cái chết của chủ tử khiến nàng đau lòng không ít.

“Chủ tử không cho nô tỳ đi theo, chủ tử nhận được một tờ giấy bọc ngoài đá, đọc xong liền đi ra ngoài. Trước khi đi còn nói với nô tỳ là chủ tử chọc giận Hoàng thượng, bây giờ phải được người được sủng ái nhất nói tốt vài câu với Hoàng thượng thì mới có thể miễn nhận phạt.”

Thích Bạch nghe vậy, cười lạnh “Ngươi dựa vào cái gì nghĩ rằng Tích tiệp dư sẽ thay nàng nói tốt vài câu?”

Mấy phi tần đứng phía sau day dứt, Hoàng thượng thẳng thắn thừa nhận người thật sự được sủng ái nhất là Tích tiệp dư sao?

“Chủ tử không có ý xấu gì, lúc bị phạt chủ tử chỉ ngồi thở dài cả ngày. Đến hành cung mà lại bị cấm túc ba tháng, chủ tử rất muộn phiền nên muốn nhận được sự giúp đỡ của Tích tiệp dư, chủ tử nói với nô tỳ là sau này sẽ không dám tranh sủng, chỉ muốn ở hành cung giải sầu mà thôi.” Cung nữ đó tiếp tục dập đầu vài cái, khóc lóc “Chủ tử thật sự không có ý gì khác.”

https://thuviensach.vn

“Chiếu theo ý của ngươi là Tích tiệp dư phái người đưa tờ giấy cho chủ tử ngươi, muốn gặp mặt sao? Sau đó đẩy nàng xuống hồ Thái Dịch? Sau đó lưu lại khăn tay để mong người khác phát hiện ra nàng là hung thủ?” Thích Bạch giễu cợt.

Cung nữ còn chưa đáp lời, Vũ thục nghi đã mở miệng “Hoàng thượng, khăn tay cũng có thể là do Tích tiệp dư không cẩn thận nên đánh rơi.”

Vừa dứt lời, Tình quý tần đã kín đáo kéo ống tay áo Vũ thục nghi liên tục, nhắc nhở nàng không nên nhiều lời.

Vũ thục nghi thấy sắc mặt Hoàng thượng ngày một trầm xuống, cuống quýt ngậm miệng, thầm mắng cái miệng của nàng.

“Thần thiếp nói bậy.” Vũ thục nghi nói xong thì lui về phía sau vài bước, hận không thể chui hẳn vào trong đám người mà trốn.

Thích Bạch không trách phạt nàng, mà trả lời câu hỏi đó “Nếu Vũ thục nghi cho là Tích tiệp dư làm chuyện này, vậy thì phân tích cho trẫm nghe một chút, tại sao Tích tiệp dư lại làm như vậy đi?”

Vũ thục nghi chờ đợi ngày đêm để có thể nói chuyện với Hoàng thượng vài câu, lại không ngờ nội dung của cuộc đối thoại khác xa những gì nàng mong ngóng.

“Hoàng thượng, thần thiếp không hề nghi ngờ Tích tiệp dư, chung quy thì Tích tiệp dư cũng là người thiện lương, dễ ở chung, không quan hệ tốt với thần thiếp nhưng cũng không có xích mích gì. Nhưng hôm nay cung nữ này đã nói tờ giấy là của Tích tiệp dư, tại hồ Thái Dịch lại phát hiện khăn tay của Tích tiệp dư, khắp hậu cung này người có khuê danh “U” chỉ có mình Tích tiệp dư mà thôi. Chờ Tích tiệp dư tới chúng ta hỏi xem khăn tay này có phải của nàng hay không thì mọi chuyện liền sáng tỏ. Về phần tại sao nàng ấy đẩy Thẩm thường tại… Bởi vì vài ngày trước Thẩm thường tại đã khiêu vũ làm kinh động thánh giá…”

https://thuviensach.vn

Cung nữ run run tiếp lời "Chủ tử không hề cố ý… Vì chuyện kinh động thánh giá mà hối hận mỗi ngày, đến khi nhận được tờ giấy thì không chút do dự đã đi tìm Tích tiệp dư. Hoàng thượng, cầu xin ngài làm chủ cho chủ tử, dù chủ tử làm sai, nhưng tội không đáng chết…"

Khóe môi Thích Bạch giật giật, ngoại trừ trước mặt Quý U, còn lại hắn không biết chữ "Nhẫn" viết như thế nào đâu.

Một cái chén trực tiếp bị ném xuống đất, "Ba" một tiếng làm các phi tần vội vàng thu hồi sắc mặt vì chính nghĩa, nhanh chóng cúi đầu.

Trong không khí quỷ dị này, Quý U ngồi kiệu, chầm chậm tiến đến.

Bởi vì trong đình đang thẩm án, nên lúc các nàng ngẩng đầu Tích tiệp dư đã xuống khỏi kiệu rồi.

Lòng Vũ thục nghi có chút khẩn trương, Hoàng thượng cho Tích tiệp dư đi kiệu đến, chính là tuyệt đối không tin nàng ấy làm ra chuyện này.

Sắc mặt Thích Bạch khá hơn rất nhiều, tiến lên vài bước đỡ Quý U vào đình ngồi.

Mấy người có phần chức cao hơn Quý U vẫn đang đứng, chỉ đành tiếp tục nén giận, tạm thời xem như là do bụng Tích tiệp dư rất lớn đi.

"Thần thiếp đến chậm…" Quý U thấy tất cả mọi người đều đông đủ, chỉ chờ người bị hiềm nghi là nàng, vì chuyện này mà bị mọi người chú mục, nàng cảm thấy có chút vi diệu. Nhìn chiếc khăn tay trên bàn, cái này đúng là của nàng rồi.

"Không sao, để cung nữ kia nói lại một lần là được."

Nghe thấy lời nói của Hoàng thượng, cung nữ đó chỉ có thể nói lại lần nữa mà thôi.

https://thuviensach.vn

“Tờ giấy gì? Ở đâu? Ta muốn gặp Thẩm thường tại thì sao phải lén lút đưa tờ giấy, trực tiếp truyền nàng tới là được rồi. Ta đẩy nàng xuống hồ Thái Dịch mà còn để lại khăn tay, nhân chứng vật chứng đầy đủ, sợ người khác không biết ta làm sao? Huống chi bụng ta lớn như vậy, làm sao đẩy nàng?”

Chúng phi tần phản bác trong lòng, chuyện bị phát hiện thì tất nhiên là ngươi phải nói dối rồi.

Cung nữ nức nở nói “Chủ tử mang theo tờ giấy đi… Sợ là…”

Giấy ngâm trong nước cả một đêm, đừng nói chữ viết, đến tờ giấy cũng bị rã ra hết cả rồi.

“Ngươi không thấy nội dung tờ giấy sao? Trên đó viết gì?”

“Chủ tử không cho nô tỳ xem… Chỉ đọc rồi nói với nô tỳ là đi tìm Tích tiệp dư nương nương mà thôi. Tuy nương nương đang mang thai, nhưng làm loại sự tình này thì nương nương không cần tự mình động thủ.” Cung nữ sợ run nhưng vẫn cố gắng trả lời.

“Làm càn! Còn chưa điều tra rõ sự tình mà ngươi dám hắt nước bẩn lên người Tích tiệp dư… Người đâu, mang nàng ta xuống!”

Quý U thấy Thích Bạch tức giận thì cuống quýt đặt tay lên tay hắn, Thích Bạch nhìn nàng, sắc mặt dịu đi rất nhiều.

Vũ thục nghi bày ra bộ dáng nói lời công đạo “Còn khăn tay thì sao? Không thể dùng tờ giấy làm chứng cớ được nữa, nhưng Thẩm thường tại đã nói với cung nữ thiếp thân thì chứng tỏ chuyện đó là sự thật. Huống chi còn phát hiện khăn tay của ngươi bên hồ Thái Dịch, kết hợp với tờ giấy thì rất khó làm người khác tin tưởng. Ta biết ngươi là người đang được sủng ái nhất, tất nhiên là Thẩm thường tại không thể uy hiếp được ngươi, nhưng không có nghĩa là ngươi không hận nàng.”

https://thuviensach.vn

Lúc này thống lĩnh thị vệ đã kiểm tra xong thi thể của Thẩm thường tại, thấy Hoàng thượng rõ ràng là đang bao che cho Tích tiệp dư thì đứng ra báo cáo "Khởi bẩm Hoàng thượng, nô tài vừa mới phát hiện trên người Thẩm thường tại có rất nhiều vết bầm, khóe miệng bị rách, chắc chắn là bị ván gỗ bịt miệng gây ra vết thương. Trên cánh tay có dấu vết giằng co, trong móng tay có chút da rách, chắc chắn là lúc còn sống đã xảy ra phản kháng kịch liệt. Tích tiệp dư đang mang thai, tất nhiên là không có khả năng tiếp xúc với Thẩm thường tại… Thần cho rằng nên kiểm tra xem trên người ai có vết thương, chiếu theo dấu vết là có thể điều tra ra hung thủ."

Thích Bạch gật đầu, mặt không thay đổi nói "Lời ấy có lý, chuyện này giao cho các ngươi, phi tần cũng phải tham gia kiểm tra, nếu sợ bất tiện thì trẫm phái đến mấy cung nữ. Bất kỳ cung nhân nào cũng phải để thị vệ điều tra, còn cung nữ này cứ giải xuống thẩm vấn, không màng sống chết."

Cung nữ cầu xin tha thứ, lại bị thị vệ che miệng kéo xuống.

Thích Bạch nhìn Quý U "Việc này có trăm ngàn kẽ hở. Trẫm nhất định sẽ đòi lại công bằng cho nàng, trẫm chỉ không nghỉ ở An Hòa điện một đêm đã phát sinh ra loại chuyện này, xem ra sau này không thể rời khỏi An Hòa điện được rồi."

Trong lòng Quý U ê ẩm, cố ý ủy khuất trả lời "Thần thiếp đúng là gặp được trong họa có phúc."

Đáy mắt Thích Bạch vui vẻ "Ái phi nói đúng."

Nói xong Thích Bạch ôn nhu dắt tay Quý U, không coi ai ra gì ngồi lên kiệu rời đi.

Cứ như vậy bỏ lại ánh mắt ghen tỵ của nhóm phi tần ở phía sau.

Tình quý tần thở dài, mặc cho các nàng nói mỏi miệng, Hoàng thượng chỉ tin Tích tiệp dư.

https://thuviensach.vn

Trên kiệu, Thích Bạch ôn nhu ôm Quý U an ủi, đột nhiên lại cúi đầu hôn lên bụng Quý U "Không làm các bảo bảo sợ hãi chứ?"

Quý U hôn hắn "Các bảo bảo có một phụ thân anh minh thần võ như chàng, đương nhiên là không thấy sợ hãi rồi."

"Vậy nàng thì sao?"

"Ai, ta chẳng những không sợ, còn cảm thấy rất hạnh phúc, ta chắc chắn là độc dược của chàng rồi."

Thích Bạch cười đến ánh mắt cũng híp lại.

https://thuviensach.vn

Chương 72: Khó Bề Phân Biệt

Tong hậu cung thứ không đáng giá tiền nhất chính là mạng người, sau ngày tìm thấy thi thể Thẩm thường tại, các thị vệ trong hành cung lại tìm thấy hai thi thể cung nữ dưới một cái giếng cạn. Trên người bọn họ có chút vết thương, thị vệ liền kết luận bọn họ là người đẩy Thẩm thường tại. Sau đầu hai cung nữ có vết thương chí mạng, chính là bị đánh chết rồi mới ném xuống giếng, tình trạng vô cùng thê thảm.

Sau khi kiểm chứng lại thì hai cung nữ này là cung nữ thô sử quét sân ở An Hòa điện, không bối cảnh thân phận, mất sạch dấu vết. Thống lĩnh thị vệ đến nơi ở của họ tìm được mấy đĩnh vàng thông thường, không còn chứng cứ thuyết phục nào khác.

Vốn chỉ là hãm hại đơn giản, nay lại trở thành khó bề phân biệt, chung quy cũng là cung nữ của An Hòa điện, nhưng Hoàng thượng luôn bảo vệ Tích tiệp dư… Bọn họ đã xét người phục vụ bên cạnh Tích tiệp dư, không hề phát hiện chút khả nghi nào. Thống lĩnh thị vệ vô cùng nôn nóng, nếu cuối cùng vẫn không tra được cái gì, chẳng những không thể phá án, mà những thị vệ như hắn cũng khó thoát khỏi trách nhiệm.

Trong Thân Hiền điện, Thích Bạch phân phó tiếp tục điều tra rồi phất tay cho thống lĩnh thị vệ lui xuống. Thích Bạch cúi đầu trầm tư.

Nếu như ban đầu Thích Bạch hoài nghi chuyện này do các phi tần có địa vị thấp bày ra thì giờ này hắn có thay đổi suy nghĩ một chút rồi.

Thủ đoạn bí ẩn như vậy, có thể mua chuộc được cung nữ ở hành cung, không giống như chuyện mà các nàng có thể làm được. Căn cơ của các

https://thuviensach.vn

nàng còn bất ổn, trừ phi có người hỗ trợ, bằng không sẽ không có năng lực làm ra chuyện này.

Tuy hồ Thái Dịch hơi hẻo lánh, nhưng xảy ra động tĩnh lớn như vậy mà có thể không bị thị vệ tuần tra để ý là điều không dễ dàng, nay cung nữ chết không tiếng động, người mua chuộc bọn họ đã hành sự lúc nào?

Về phần cung nữ thiếp thân của Thẩm thường tại không thành vấn đề, chỉ là khó có được nô tài nào sống chết đòi lại công đạo cho chủ tử như vậy mà thôi.

Hiện tại các chứng cớ đều rất bất lợi cho U U, càng như vậy thì hắn càng phải điều tra, không bắt được người đứng đằng sau thì hắn không thể nào an tâm được. Hắn nhất định phải lấy lại trong sạch cho nàng, bằng không dù Quý U không để ý đến cái ô danh này nhưng hắn lại rất để ý.

Tiểu Thịnh Tử thấy Hoàng thượng rơi vào trầm tư, lặng lẽ ra ngoài. Trong lòng lại nghiến răng nghiến lợi, tiếc hận nghĩ, chắc chắn không phải là Tích chủ tử làm nên, cũng không biết là kẻ nào, đáng chịu ngàn đao mà.

Quý U cũng nghe được tin tức, các chứng cớ đều hướng về phía nàng. Sự thật là khăn tay của nàng ở bên bờ hồ Thái Dịch, tuy tờ giấy đã mất, nhưng cung nữ thiếp thân của Thẩm thường tại lại một mực chắc chắn là nàng đã gọi nàng ấy đến hồ Thái Dịch. Hiện tại hai cung nữ chết trong giếng cạn vẫn là cung nữ của An Hòa điện…

Chuyện duy nhất an ủi được nàng đó là Thích Bạch vẫn luôn tin tưởng nàng. Nàng có dự cảm là hành cung sẽ còn phát sinh thêm chuyện khác, bây giờ chỉ là bắt đầu mà thôi. Khổ nỗi, Quý U hoàn toàn không biết ai hãm hại nàng, tất cả nữ nhân trong hậu cung đều coi nàng là kẻ thù.

Quý U bắt đầu phân tích từng người. Tính tình Vũ thục nghi ngay thẳng, nếu nàng ấy làm thì chắc sẽ không dám đứng ra nói chuyện như lúc đó.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới Tình quý tần, Quý U có chút nghi ngờ. Lục Nhạc Dao tuy có hiềm nghi, nhưng nàng ta không có tâm phúc để dùng, Quý U chắc chắn Lục thống lĩnh sẽ không giúp Lục Nhạc Dao làm chuyện ngu xuẩn như vậy. Phụ thân của Lý Ngưng Nguyệt và Phó Như Tuyết đương nhiên là có loại năng lực này, nhưng thật sự giúp nữ nhi gây chuyện trong hậu cung sao?

Quý U thở dài, nàng thật sự không nghĩ ra được, buồn cười suy nghĩ tiếp, giao hết cho Thích Bạch vậy. Nàng quả thực vô dụng nha, chuyện nàng có thể làm là để hắn bảo vệ nàng, che chở cho bảo bảo trong bụng. May mà Thích Bạch luôn ở bên cạnh nàng, là nhân chứng tốt nhất, nàng làm gì có thời gian, cơ hội để bày âm mưu chứ.

Quý U ngẩng đầu thấy sắc mặt Hứa ma ma nghiêm trọng, cười cười "Không cần lo lắng, Hoàng thượng sẽ không hoài nghi ta, lưới trời tuy thưa mà khó lọt, chắc chắn là chúng ta sẽ tìm ra kẻ xấu đó."

Sắc mặt Hứa ma ma hòa hoãn một chút "Chủ tử, Hoàng thượng không hoài nghi là phúc khí của chủ tử, nhưng dù tín nhiệm nhiều đến đây thì lặp đi lặp lại vài lần như thế đủ làm nó bị phá hủy. Không bắt được người này, trong lòng nô tỳ không thể an ổn."

Quý U rất lạc quan, lần này hãm hại là muốn châm ngòi giữa nàng và Thích Bạch, nhưng tiếc là thất bại rồi. Một kế không thành, chắc chắn đối phương sẽ không để yên, chỉ cần đã làm ra thì khó có thể che giấu được, vấn đề là che giấu được bao lâu.

"Không cần lo lắng, ma ma, ta đói bụng."

Hứa ma ma "…"

----Ta là đường phân cách nhất định phải bắt được hung thủ-------

"Chủ tử, người quá đẹp." Châu nhi nhìn chủ tử diễm lệ, vẻ mặt kinh diễm.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao mặc một bộ y phục bó sát, vẫn chưa khoác áo ngoài, y phục không giống các kiểu truyền thống, rất đặc biệt, làm thân hình nàng lung linh hiển lộ. Mái tóc đen dài chưa được vấn lên, mà thả dài sau lưng. Cả người giống như tiên tử, lại càng giống như yêu tinh mị hoặc lòng người.

Lục Nhạc Dao kết thúc điệu vũ, hơi thở có chút dồn dập, lâu lắm rồi nàng chưa luyện tập. Thấy vẻ mặt tán thưởng hâm mộ của Châu nhi, trong lòng nàng đắc ý, nhưng không biểu hiện ra ngoài.

“Nào có… Ngươi cũng biết sau khi Tích tiệp dư độc chiếm Hoàng thượng, những người như chúng ta mà có được một ánh mắt của Hoàng thượng là đủ thỏa mãn rồi. Điệu vũ này chỉ là một phần tâm ý của ta dành cho Hoàng thượng, dù ngài ấy có cảm kích hay không, chỉ cần có thể khiến ngài ấy nhìn ta một chút, ta đã cảm thấy vui sướng.” Ngữ khí Lục Nhạc Dao mang theo vẻ phiền muộn.

“Chủ tử, sự việc của Thẩm thường tại còn chưa điều tra rõ, nếu quả thực là Tích tiệp dư nương nương làm, Hoàng thượng chắc chắn sẽ không sủng ái nàng ấy nữa, sớm muộn gì chủ tử cũng có cơ hội mà.” Châu nhi không muốn chủ tử tiếp tục khổ sở nên vội vàng nói lời khuyên nhủ.

“Ta cảm thấy Tích tiệp dư nương nương không phải là loại người này, chắc chắn sẽ không làm như vậy đâu… Tuy khăn tay là của Tích tiệp dư, cung nữ cũng là người của An Hòa điện nhưng thoạt nhìn Tích tiệp dư lại lương thiện như vậy, lại đang mang thai, sao nàng ấy làm chuyện đó được.” Tuy ngoài miệng Lục Nhạc Dao nói vậy nhưng trong lòng còn hận không thể làm cho tất cả mọi người đều hoài nghi Tích tiệp dư.

“Ân, nô tỳ không dám nhiều lời nữa, nô tỳ tin tưởng nhất định Hoàng thượng sẽ xử lý việc này thật công bằng.” Châu nhi nghe giọng điệu không xác định của chủ tử, trong lòng cũng đánh trống, tuy nói việc hãm hại trong hậu cung không thiếu, nhưng chứng cứ vô cùng xác thực, rất khó làm người

https://thuviensach.vn

khác tin tưởng Tích tiệp dư. Không thể lấy chuyện mang thai làm chứng cớ được, Tích tiệp dư đâu cần tự mình động thủ. Nếu quả thực là Tích tiệp dư làm thì… Nàng ấy thật đáng sợ.

Trong lòng Lục Nhạc Dao "Xuy" một tiếng, lòng Hoàng thượng đã lệch hẳn sang một bên rồi, còn xử lý công bằng gì nữa, chỉ nói đến việc đáng lẽ giờ này Tích tiệp dư nên bị cấm túc, thành thật chờ thẩm tra và Hoàng thượng cũng nên ở Thân Hiền điện mới đúng. Vậy mà hai ngày này Hoàng thượng vẫn nghỉ lại An Hòa điện, căn bản là không thèm để ý đến suy nghĩ của phi tần các nàng!

Bất quá Lục Nhạc Dao thấy Châu nhi không dám nhiều lời nên cũng không nói tiếp.

Dù bây giờ Hoàng thượng không hoài nghi Tích tiệp dư thì đã làm sao, nàng không tin một nam nhân có nhiều nữ nhân vây quanh như Hoàng thượng có thể an phận ngồi canh chừng một lão bà bụng bự.

Hiện tại Hoàng thượng đang sủng ái Tích tiệp dư nên nàng ta làm cái gì Hoàng thượng cũng thấy tốt, đợi đến khi có người khác lọt vào mắt Hoàng thượng thì Tích tiệp dư làm gì cũng đều sai hết, lần vu oan này sẽ làm Hoàng thượng và Tích tiệp dư bất hòa. Có câu "Khi hắn yêu ngươi ngươi làm gì cũng đúng, khi hắn không còn yêu ngươi, ngươi có thở cũng là sai!"

Bất quá chuyện này là ai làm ra đây, động tĩnh lớn như vậy nàng nghĩ cũng không dám nghĩ. Nếu ca ca chịu phái vài người cho nàng thì trong hành cung này nàng sẽ không đến nỗi tứ cố vô thân, chỉ có tìm người xung quanh châm ngòi. Hơn nữa nàng càng không dám nói với ca ca, bằng không mấy năm giả làm thiếu nữ ngoan ngoãn sẽ đổ sông đổ bể.

Bất luận là ai làm, Lục Nhạc Dao hy vọng người đó tiếp tục làm tới đi.

Mà chuyện nàng cần làm là luyện điệu vũ này thật tốt, vài ngày sau chính là sinh thần của Hoàng thượng, nếu có thể tỏa sáng trên yến hội…

https://thuviensach.vn

Nàng không tin Hoàng thượng sẽ không đổi cách nhìn với nàng. Lần trước đã gặp sai lầm một lần, nhưng nàng không tin sẽ có người múa giống nàng, lúc trước nàng làm minh tinh đã lén tập luyện, vũ đạo có nghìn vạn loại, làm gì có khả năng nhảy giống nàng như đúc được.

--- ----Ta là đường phân cách Lục Nhạc Dao mộng tưởng tỏa sáng---- ---

Tình quý tần cũng đang luyện tập điệu vũ này.

“Chủ tử, điệu vũ của ngài thật là đẹp, trên yến hội sẽ khiến mọi người xem thật vui mắt!”

Tình quý tần nghe cung nữ khen trong lòng vui vẻ, sở dĩ nàng múa lại điệu vũ này là vì nàng biết rõ Lục Nhạc Dao muốn biểu diễn tài nghệ gì, nàng thật mong chờ được xem vẻ mặt kinh ngạc của Lục Nhạc Dao.

“Lần yến hội này là sinh nhật của Hoàng thượng, ra sức biểu diễn cho ngài ấy là một phần tâm ý của ta, Hoàng thượng nhận thấy thì càng làm ta vui vẻ.”

Cung nữ luôn thấy chủ tử khiêm tốn nên đã quen rồi, “Tết nguyên tiêu chủ tử múa một điệu khuynh thành, thoạt nhìn Hoàng thượng rất vừa lòng.”

Tình quý tần cười e lệ “Từ lúc tiến cung đến nay, Hoàng thượng đối xử với ta không tệ. Trong cung này toàn là đồ Hoàng thượng ban thưởng, ta không có sở trường nào khác chỉ có thể dựa vào điệu múa này để hồi báo thánh ân.”

Cung nữ thở dài trong lòng, không lâu trước đây, chủ tử rất nổi bật trong hậu cung, tuy không bì kịp Tích tiệp dư nương nương, nhưng trong một tháng chủ tử luôn được sủng ái nhiều nhất. Nhưng hôm nay… Chỉ có thể dựa vào tương tư để sống qua ngày, gửi gắm tình cảm qua một điệu vũ, trong lòng chua xót, hy vọng chủ tử nghĩ thoáng hơn, sống thật tốt là được.

https://thuviensach.vn

“Chủ tử, lần trước Hoàng thượng đã rất thích mà, ngài không nên lo lắng, nếu ngài nói ngài không có sở trường nào thì những người khác chẳng phải là không có đất dung thân sao?”

Cung nữ khuyên giải, an ủi chủ tử, trong lòng bênh vực chủ tử. Lúc Hoàng thượng đang sủng ái Tích tiệp dư nương nương cũng từng đưa đèn hoa sen bát bảo cho chủ tử của nàng, hiện tại đã quên mất chủ tử rồi. Đế vương bạc tình, Tích tiệp dư có thể đắc ý được bao lâu? Huống chi bây giờ Tích tiệp dư đang mang theo hiềm nghi, dù Thẩm thường tại không được sủng ái, nhưng vẫn là mạng người, là phi tần trong cung, lúc chân tướng sáng tỏ, Hoàng thượng nhất định sẽ không mặc kệ.

“Nói bậy, tất cả tỷ muội trong cung đều tài mạo song toàn, lúc nào ngươi cũng thấy chủ tử của mình tốt nhất là sao. Nếu để người khác nghe được thì ta sẽ xấu hổ đến mức nào chứ, mà người ta sẽ cười ta đến rụng răng…”

Tình quý tần cười biện bạch, nàng thật sự không thấy bản thân có tài năng gì, chỉ nói riêng điệu vũ này cũng là nàng học từ Lục Nhạc Dao, nàng lợi hại ở chỗ có thể sống lại thêm một lần nữa, có cơ hội trả lại mọi thứ mình từng nhận lại cho kẻ thù!

https://thuviensach.vn

Chương 73: Trước Đêm Sinh Thần

Thoáng cái đã qua mấy ngày, chớp mắt đã tới đêm trước sinh thần rồi.

Vụ án của Thẩm thường tại dần dần chìm xuống, theo chứng cớ mà thống lĩnh thị vệ tìm thấy thì chắc chắn Tích tiệp dư không thể lập nên kế hoạch này. Cụ thể thì còn phải tra lại. Toàn bộ hậu cung đều biết nhưng ai cũng kiên quyết phủ nhận chuyện Tích tiệp dư không liên quan đến sự việc, một ngày chưa tìm ra hung thủ là một ngày Tích tiệp dư phải gánh ô danh giết người.

Trong mắt mọi người, tội phạm giết người Tích tiệp dư hẳn là nên thành thật ở An Hòa điện tâm hoảng ý loạn, Hoàng thượng ở Thân Hiền điện nản lòng thoái chí… Cho dù Hoàng thượng ở cùng với Tích tiệp dư trong An Hòa điện thì hai người cũng chỉ nhìn nhau không biết nói gì.

Nhưng hiện thực là trong Thân Hiền điện đang vui vẻ nói cười, quá khác biệt với những gì người khác tưởng tượng.

Nếu như nói ảnh hưởng lớn nhất trong lần hãm hại này là cho dù Thích Bạch đến Thân Hiền điện cũng sẽ mang theo Quý U, tuy nói đã có người bảo vệ ở An Hòa điện nhưng Thích Bạch vẫn không thể yên lòng, chỉ có thể đưa nàng đến Thân Hiền điện để chính hắn nhìn nàng, hắn mới yên tâm.

“Haha, chàng đừng sờ bụng ta mãi vậy chứ…” Quý U cười cười, rất ngứa nha.

Xem Quý U cười tới mức không thấy mắt đâu, khóe miệng Thích Bạch cong cong, ngốc ngếch.

https://thuviensach.vn

“U U, tuy thái y nói là không sao nhưng ta thấy bụng nàng có hơi lớn quá đúng không?” Thích Bạch cười xong thì có chút lo lắng, hắn không thể không lo, thân thể Quý U nhỏ nhắn như vậy mà mang những hai đứa nhỏ… Bởi vì song thai, Quý U mới mang thai sáu tháng đã giống như thai phụ đủ tháng vậy.

“Chàng đừng lo, không phải Đỗ thái y đã nói rồi sao, thân thể ta rất tốt.” Quý U đưa tay kéo kéo khóe miệng của Thích Bạch, biết hắn lo lắng cho nàng, mỗi lần gặp Đỗ thái y hắn đã hỏi đi hỏi lại không biết bao nhiêu lần, Đỗ thái y bị Thích Bạch bức sắp điên rồi. Chung quy cũng tại dáng người của nàng nhỏ xinh, giờ bụng lớn như vậy rất khó làm người khác an tâm.

Gần đây bụng của Quý U có chút cảm giác như là nặng hơn, Thích Bạch không dám cùng nàng ân ái nữa, mỗi đêm đều ủy khuất ôm Quý U một cách thuần khiết… Trong lòng có chút oán niệm, nhưng thân thể Quý U mới là quan trọng nhất, chỉ có thể ngầm tính toán Quý U đã thiếu nợ hắn bao nhiêu.

“Vụ án tra đến đâu rồi?” Quý U thấy vị này bắt đầu nhíu mày, liền cuống quýt đổi đề tài nói chuyện. Bằng không nàng có cảm giác tiếp theo đây hắn sẽ truyền Đỗ thái y đến mất.

Thích Bạch nghe câu hỏi của nàng thì hồi thần “Nàng đừng lo, đã tra được một chút rồi. Đừng hòng châm ngòi ly gián, ta đối với nàng có nhật nguyệt chứng giám.” Thích Bạch không muốn Quý U phải hao tâm tổn sức vì chuyện này, hiện tại nàng chỉ cần bồi dưỡng thân thể thật tốt, bình an sinh hạ các bảo bảo thì hắn mới yên tâm.

Thích Bạch hôn lên bụng Quý U, âm thầm uy hiếp, các bảo bảo phải ngoan ngoãn, không cho phép các con làm mẫu thân mệt nhọc! Không thì cứ đợi đến lúc các con ra ngoài đi, ta tuyệt đối sẽ là phụ thân nghiêm khắc nhất thiên hạ!

https://thuviensach.vn

Quý U nghe vậy thì cười ra tiếng, bóp nhẹ hai má Thích Bạch "Sắp tới sinh thần của chàng rồi, sao vẫn không chịu nói lời ngon tiếng ngọt vậy chứ." Nói xong nàng hôn lên môi Thích Bạch, lại nhìn hắn, tự liếm môi một cái. Ánh mắt Thích Bạch u ám, tiếp tục ôm lấy nàng không tha. Thích Bạch muốn ngừng mà không được, tựa như người đi ngàn năm trong sa mạc tìm được ốc đảo, như mộng như ảo, hạnh phúc không thể kiềm chế nổi.

Tay Thích Bạch quen cửa quen nẻo tập kích khối mềm mại trước ngực Quý U… Sau đó hắn hít thở thật sâu, buông môi Quý U ra, áp vào trán nàng bình ổn lại hô hấp, ánh mắt Quý U còn long lanh, quyến rũ làm Thích Bạch phải nhắm chặt mắt lại. Một lần lại một lần nói với bản thân, nàng đang mang thai, đang mang song thai, bụng nàng rất lớn, ngươi muốn làm phụ hoàng, muốn làm gương tốt…

Quý U tất nhiên là không biết mấy lời lảm nhảm trong lòng Thích Bạch. Tuy nói trong thời gian mang thai, ham muốn của phụ nhân thường mạnh mẽ hơn, nhưng nàng không có quá mức rõ rệt như vậy, người nào mà bụng ngày ngày nặng trĩu cũng sẽ không muốn chơi đùa như vậy. Nàng cũng nghĩ đến hắn, nhưng nàng biết chuyện này đối với Thích Bạch càng khó chịu đựng hơn nàng, thân thể hắn cường tráng như vậy…

Thích Bạch cứ ôm Quý U như vậy thì bình phục được mới lạ, tự chủ của hắn trước mặt Quý U ít đến đáng thương… Nhịn không được lại hôn lên đôi môi đỏ mọng của Quý U vài cái, lại hôn dần xuống phía dưới, sau đó bất đắc dĩ thở dài, vẫn là đi tắm nước lạnh thôi.

Nghe thấy Thích Bạch ra ngoại thất gọi Tiểu Thịnh Tử đi chuẩn bị nước lạnh, Quý U nằm trên giường cười khẽ, ôn nhu sờ bụng, coi như hắn đi tắm nước lạnh để thân thể tráng kiện đi.

Đợi đến lúc Thích Bạch khô ráo sạch sẽ trở lại thì Quý U đã trầm tĩnh ngủ mất rồi. Nhìn khóe miệng nàng mang theo nét cười, trong lòng Thích Bạch thầm oán tiểu nữ nhân này không có lương tâm, hắn phải đi tắm nước

https://thuviensach.vn

lạnh mà nàng còn cười ra tiếng. Bất quá nếu khóe miệng Thích Bạch không cong lên cười, thì mấy câu oán thầm của hắn mới có sức thuyết phục. Thích Bạch đến bên giường đắp chăn cho nàng kỹ lưỡng, hôn lên má nàng rồi mới đi phê duyệt tấu chương.

Ngày mai chính là sinh thần của hắn, từ trước đến nay ngày này không có gì dễ chịu, nhưng năm nay hắn có Quý U bên cạnh, thì ngày này chắc sẽ thành ngày vui mừng, mỗi ngày có nàng đều là ngày có ý nghĩa.

Nhìn tấu chương trong tay, ý cười của Thích Bạch dần dần biến mất, việc ở hành cung không thể nào giữ bí mật được, hiện nay bách quan đều không dám công khai lên án Quý U… Bởi vì hiện tại nàng đang mang thai, vạn nhất xảy ra chuyện gì với long tự thì ai đứng ra chịu trách nhiệm?

Sau khi sinh hoàng tự, Thích Bạch biết rõ bọn họ sẽ làm gì, bất quá Thích Bạch sẽ không cho họ cơ hội làm này đó.

Trong thư phòng ở phủ thừa tướng thường xuyên truyền ra âm thanh nhỏ nhẹ, thẳng đến lúc Lý tướng đen mặt cho người truyền tin lui xuống thì âm thanh này mới chấm dứt.

Lý tướng đi tới đi lui trong phòng, khó chịu, khủng hoảng tra tấn hắn, làm mấy ngày gần đây không có ngày nào hắn được ngon giấc.

Một bước sai, từng bước sai, nay dù hối hận cũng là uổng phí, mất đi quyền lực tương đương với việc muốn mạng của hắn. Nếu Hoàng thượng đã bắt đầu tra đến chỗ thị vệ thì đường đến chỗ hắn không còn xa nữa rồi. Hơn nữa hắn không biết Lục thống lĩnh đã nắm giữ bao nhiêu chứng cứ phạm tội của hắn rồi. Hiện tại hắn tiến cũng không được mà lùi cũng không xong, hắn đang bị giam tại chỗ còn bên chân chính là vực sâu vạn trượng.

Sống không bằng chết, chết hoặc là quyền lực tối cao, người thông minh thì biết ngay hắn sẽ chọn cái nào.

https://thuviensach.vn

Đứa cháu kia của hắn thành sự không thấy bại sự có thừa! Nếu không phải do lúc trước đi phương nam nó quá mức làm càn thì làm gì có chuyện Hoàng thượng cứ nhìn chằm chằm nó mãi.

Nghĩ tới Tích tiệp dư trong cung, Hoàng đế thế mà lại là một người si tình, dù chứng cớ đã vô cùng xác thực mà vẫn che chở Tích tiệp dư không ngừng. Không biết là thật sự sủng ái hay là vì hoàng tự.

Hai nữ nhi của hắn ở trong hậu cung lại không có chút bản lãnh, tuy đại nữ nhi là Hoàng hậu nhưng lại không có con, cũng không nghe lời hắn. Tiểu nữ nhi chỉ là một tần thiếp thất phẩm, vốn đưa nàng vào cung để giúp tỷ tỷ nàng sinh một đứa nhỏ, hiện tại chắc Hoàng thượng vẫn chưa nói với nàng câu nào đâu. Hắn cứ tưởng Hoàng thượng đã thấy rõ mưu kế của hắn, nhưng nữ nhi của Lục tướng quân cũng vậy đó thôi, tính ra phần vị của nữ nhi hắn đã là cao rồi, tuy lời này nói ra có chút chua xót đó.

Phái người truyền tin tức vào, một đám chỉ biết đẩy trách nhiệm lên người Tích tiệp dư, nói là do Tích tiệp dư cản đường. Đều ngu xuẩn, cản đường thì đá văng ra là được rồi, đại nữ nhi không chịu làm, tiểu nữ nhi là không dám làm.

Lý tướng nghĩ đến đây, hung hăng đập vỡ một ly trà. Nếu không phải Tích tiệp dư đang mang thai thì hắn đã sớm khiến nàng ta nhận mệnh!

Trong Thân Hiền điện là một mảnh an bình, Quý U an ổn đến mức làm người khác hâm mộ, bởi vì sẽ có người thay nàng chắn gió che mưa, ngăn trở mọi thứ đen tối và dơ bẩn. Mà người không có được loại đãi ngộ này chỉ có thể đụng phải những thứ đó, ví dụ như Lục Nhạc Dao, như Phó Như Tuyết.

Tiểu Thịnh Tử nhìn vẻ mặt kiên quyết của Lục quý nhân, biết là đuổi nàng cũng không đi, chỉ đành đi vào thông báo với Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nghe nói Lục Nhạc Dao có chuyện quan trọng cần bẩm báo, hắn nhìn sang Quý U đang ngủ say sưa, sau đó rời khỏi nội thất.

Đã rất lâu rồi Lục Nhạc Dao chưa gặp lại Hoàng thượng, gần như vậy, chỉ có hai người, nhìn Hoàng thượng chăm chú. Mà ánh mắt của Hoàng thượng cũng chỉ đặt ở một mình nàng, không có người khác, không có Tích tiệp dư…

Thích Bạch thấy sắc mặt tái nhợt của Lục Nhạc Dao, vẻ mặt tiều tụy, hắn không nói lời này, chỉ nhíu mày.

“Hoàng thượng, tần thiếp rất sợ hãi… Gần đây không thể yên tâm nghỉ ngơi được.” Lời nói nghẹn ngào, vẻ mặt bất an, dường như không chịu nổi loại tra tấn nào đó nữa.

“Có chuyện gì?” Thích Bạch lạnh nhạt hỏi.

“Thần thiếp vẫn luôn coi Tích tiệp dư nương nương là tỷ muội thân thích, coi Phó mỹ nhân là muội muội… Nhưng thần thiếp lại phát hiện Phó mỹ nhân đang chuẩn bị mưu hại Tích tiệp dư nương nương, tần thiếp ăn ngủ không yên, không biết làm sao mới xứng đáng với tình cảm tỷ muội, chỉ có thể nghĩ hoàng tự trong bụng của Tích tiệp dư nương nương là của Thích ca ca, à, là hoàng tự của Hoàng thượng, tần thiếp phải đến tìm Hoàng thượng.” Đáy mắt Lục Nhạc Dao rưng rưng, vốn muốn gọi hắn là Thích ca ca, nhưng lại nhớ tới lời hắn từng nói, cuống quýt sửa lời.

Sắc mặt Thích Bạch khẽ biến “Ngươi nói cái gì? Phó mỹ nhân muốn mưu hại hoàng tự trong bụng Tích tiệp dư? Mưu hại thế nào?”

Nghe câu hỏi mà trong lòng Lục Nhạc Dao ngũ vị tạp trần, Hoàng thượng không hỏi nàng biết được từ đâu, mà hỏi mưu hại thế nào, có thể thấy an nguy của Tích tiệp dư là thứ đứng nhất trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

“Tần thiếp cũng không rõ lắm, chỉ là trong lời tán gẫu nàng ấy ám chỉ với thần thiếp, xác nhận là trên yến tiệc sinh thần của Hoàng thượng. Hoàng thượng, ngài cũng biết phụ thân của Phó mỹ nhân là tổng quản nội vụ, tần thiếp rất sợ, tuy tần thiếp đã an ủi khuyên nhủ nàng rất nhiều, nhưng vẫn sợ nàng vẫn cố chấp không chịu tỉnh ngộ.”

Lục Nhạc Dao càng nói càng không đành lòng, dù sao cũng là muội muội của nàng, vội vàng giải thích “Cũng không chắc chắn nàng sẽ động thủ, nội tâm của nàng kỳ thật rất đơn thuần, chỉ vì yêu mà không được… Hoàng thượng không cho thần thiếp đến tìm Tích tiệp dư nương nương, nên thần thiếp chỉ có thể đến nói với Hoàng thượng, mong ngài bảo vệ Tích tiệp dư nhiều hơn.”

“Phụ thân của nàng là tổng quản nội vụ, có quyền lực và cơ hội, nhưng lại rất sợ bị nghi ngờ. Trên yến hội mà xảy ra chuyện gì thì chắc chắn hắn phải đứng ra hứng mũi chịu sào… Trẫm không cảm thấy đại thần của trẫm không biết phân biệt đúng sai, nặng nhẹ!”

“Tần thiếp bị lời nói của Phó mỹ nhân dọa sợ, nàng nói ‘Nếu không có Tích tiệp dư nương nương thì tốt rồi’ còn nói ‘Nàng tâm ngoan thủ lạt, Hoàng thượng lại không xử lý công bằng, tất nhiên là do nàng dùng tà thuật mê hoặc quân tâm’ ‘Trên yến tiệc rất phức tạp, không chừng Tích tiệp dư lại xảy ra chuyện’ làm cho tần thiếp thật sự rất lo lắng…” Lục Nhạc Dao lắp bắp nói, hình như là chọn lời dễ nghe nói lại.

Tuy Thích Bạch biết nhóm phi tần nhất định sẽ nói gì đó sau lưng ngươi, nhưng lúc nghe được hắn vẫn tức giận. Thích Bạch nhìn Lục Nhạc Dao, không hoài nghi động cơ của nàng, khi nàng còn nhỏ, gặp chuyện gì cũng bối rối, không thể bình tĩnh được như thế.

“Được rồi, trẫm biết rồi. Trẫm sẽ phòng bị, ngươi có lòng rồi.” Dù Lục Nhạc Dao có nói với hắn hay không, hắn cũng không thể tin nổi mấy người

https://thuviensach.vn

trong hậu cung, lần này hắn muốn mang theo Quý U ở bên cạnh, nửa bước cũng không rời.

Lục Nhạc Dao thấy Hoàng thượng không có tâm tình nói tiếp thì im lặng. Tuy nàng còn một bụng tương tư chưa nói ra, nhưng đành chờ cơ hội sau thôi. Ánh mắt thâm tình nhìn Hoàng thượng trong chốc lát, mới lưu luyến không rời lui ra ngoài.

Thích Bạch nhìn bóng dáng Lục Nhạc Dao, không phí tâm suy nghĩ, bất luận thế nào, không có gì quan trọng hơn an nguy của Quý U.

Khẽ đẩy cửa tiến vào nội thất, bỏ áo ngoài ra, nhẹ nhàng nằm bên cạnh Quý U. Bàn tay đặt trên bụng nàng, cảm nhận từng cái máy thai nhẹ nhàng, Thích Bạch thở dài đầy thỏa mãn, chỉ muốn ôm nàng mãi như vậy.

https://thuviensach.vn

Chương 74: Mỳ Trường Thọ

Lúc Thích Bạch đánh thức Quý U đã là thời gian dùng bữa tối rồi, Thích Bạch thấy nàng mơ mơ màng màng liền ôm nàng ra ngoại thất dùng bữa.

Giai nhân khẩu vị cực tốt, vẻ mặt Thích Bạch ôn nhu, nếu nói thứ làm hắn hài lòng nhất ở hành cung, thì đó chính là khuôn mặt tròn tròn đầy thịt của Quý U đã trở lại. Với hắn mà nói nếu không thể làm chuyện ái ân thì hắn thích nhất là thấy nàng dùng bữa…

Dùng xong bữa tối hai người cùng nhau tản bộ về An Hòa điện, Thích Bạch nghiêm túc đỡ eo Quý U, thỉnh thoảng nàng lại cười khẽ, kể chuyện này nọ, vẻ mặt hạnh phúc, Thích Bạch ôn nhu lắng nghe, có lúc gật gật đầu, nghiêng đầu hôn lên trán nàng, cung nhân cầm đèn lẳng lặng đi trước, bóng hai người kéo dài dưới ánh đèn, trong chàng có ta, trong ta có chàng.

Lý Ngưng Nguyệt thấy ánh đèn thì cuống quýt đổi sang đường khác, trốn dưới tàng cây nhìn lén, mãi đến lúc Thích Bạch và Quý U đã đi xa, mới bước ra nhìn bóng lưng hai người họ đến ngẩng người. Bao giờ nàng mới có thể đứng bên cạnh Hoàng thượng như vậy. Không cần được sủng ái như Tích tiệp dư, chỉ cần bằng một góc của nàng ấy cũng được, chỉ cần được ở bên cạnh Hoàng thượng là tốt rồi… Nghĩ đến phụ thân, Lý Ngưng Nguyệt liền lắc lắc đầu, mười giấc mộng của nàng đã có đến tám, chín cái không thể thành hiện thực rồi.

Bình thường giờ Dậu là Quý U đã sớm nghỉ ngơi rồi, nhưng đêm nay nàng lại chậm chạp không chịu đi ngủ.

Lúc sắp đến giờ tý nàng lại kêu đói bụng, nhất định muốn tự mình xuống phòng bếp làm đồ ăn khuya. Thích Bạch khuyên can nàng, đã khuya

https://thuviensach.vn

vậy rồi mà còn ăn thì sẽ không tiêu đâu, làm sao mà nàng ngủ được. Bất quá Quý U lại bày ra bộ dáng không ăn nàng sẽ không ngủ được, hắn chỉ có thể đi với nàng, nhưng Quý U lại không cho hắn đi cùng.

Thích Bạch muốn dùng mặt lạnh hù dọa nàng một chút, buổi tối nàng không thể nháo loạn như vậy được, ngộ nhỡ vấp ngã thì sao… Khổ nỗi hắn thấy Quý U sắp khóc thì không lạnh mặt được nữa. Được rồi, phân phó thêm nhiều cung nhân đi với nàng đi, còn hắn chỉ có thể lo lắng chờ đợi ở An Hòa điện mà thôi.

Đã gần nửa canh giờ, giờ tý ngay gần kề, Thích Bạch không nhịn được nữa, chuẩn bị xuống phòng bếp thì nghe truyền đến từng đợt bước chân ở ngoài cửa.

Quý U vừa vào đã thấy Thích Bạch đang đứng cạnh cửa, nàng liền bật cười “Chàng muốn làm gì đây, ta trở lại rồi đó thôi.”

Thích Bạch tiến lên nắm lấy tay Quý U xem xét, không bị thương chỗ nào. Thấy sắc mặt nàng đỏ ửng, nhất định là do phòng bếp quá nóng đây mà, Thích Bạch thở dài “Sau này nàng nhất định phải để ta đi cùng, ở đây ta rất lo lắng khó chịu, phải ở bên cạnh nàng mới được.”

Quý U gật gật đầu “Được rồi, sau này để chàng đi theo là được chứ gì.”

Hứa ma ma đặt một bát nhỏ lên bàn, nhìn thoáng qua Quý U rồi lui xuống ngay. Một bát mỳ trường thọ nhìn thì đơn giản, nhưng quá trình làm vô cùng rắc rối. Bột phải được nhào vừa phải, lại cắt thành sợi không được phép đứt đoạn, khi nấu phải canh chừng thật chuẩn, một bát mỳ trường thọ phải vừa có vị vừa có hương sắc đủ đầy.

Hứa ma ma bắt đầu cảm thấy chủ tử được sủng ái không chỉ vì dung mạo hay tính tình nàng. Nếu chủ tử để Hoàng thượng biết mình hay chú ý đến những thói quen, sở thích nhỏ của Hoàng thượng rồi cố sức thực hiện những điều đó, thì Hoàng thượng sẽ càng đau lòng cho chủ tử, nhưng chủ

https://thuviensach.vn

tử không làm vậy. Kỳ thật, dù chủ tử làm hay không làm, Hoàng thượng vẫn sẽ sủng ái nàng, nhưng nàng vẫn làm, mà không cần Hoàng thượng biết. Đến bây giờ Hứa ma ma mới phát giác, có được chủ tử là sự hạnh phúc của Hoàng thượng, Hoàng thượng sủng ái nàng ra sao cũng không quá đáng.

Quý U nắm tay Thích Bạch đi đến trước bàn, thấy đến giờ tý rồi, nàng liền đặt đũa vào trong tay hắn, hất nhẹ cằm về phía chiếc bát.

Thích Bạch nhìn bát mỳ trường thọ, ánh mắt Quý U cười giống như vành trăng khuyết "Thừa dịp còn nóng chàng mau ăn đi, chúc bảo bối Thích Bạch sinh thần vui vẻ, khỏe mạnh, sống lâu, hạnh phúc vô bờ. Ta yêu chàng, ta muốn sinh thần mỗi năm của chàng đều sẽ vui vẻ như bây giờ." Quý U nói xong, kiễng chân hôn lên môi hắn.

Thích Bạch nhịn xuống sự xúc động, ôm Quý U đáp lại nụ hôn của nàng, sự cảm động, hạnh phúc và tươi đẹp quá mức xa lạ nhưng cũng hết sức quen thuộc, làm hắn không biết phải tiếp nhận thế nào.

"Bảo bối, ta cũng yêu nàng, nàng không biết ta yêu nàng nhiều như thế nào đâu." Mãi đến lúc hô hấp của hai người đều đã dồn dập, Thích Bạch mới nhẹ nhàng buông Quý U ra, thì thầm bên tai nàng.

Mắt Quý U ướt át, nước mắt chảy dài trên khuôn mặt trắng noãn, nức nở nói với hắn "Không được chọc ta khóc, chàng mau ăn đi, bằng không nước mắt rơi vào trong bát, vừa đắng vừa chát, chắc chắn là chàng sẽ không ăn được đâu."

Thích Bạch không nói gì nữa, chỉ hôn lên mắt Quý U, quả thực nước mắt vừa đắng vừa chát, nhưng Thích Bạch lại thấy thơm ngọt, là nước mắt vui vẻ của Quý U.

Trước hết Thích Bạch để Quý U ngồi xuống sau đó ngồi bên người nàng cầm đũa muốn đút Quý U ăn trước, Quý U nhìn hành động của hắn, bật

https://thuviensach.vn

cười “Ta biết chàng sẽ như vậy mà, ta chuẩn bị hai sợi*, một sợi để chàng ăn, sợi còn lại hai chúng ta cùng ăn. Mà không cho chàng cắn đứt sợi mỳ, trước khi ăn phải nhắm mắt ước nguyện, đừng nói thành lời, cứ mặc niệm trong lòng chàng là được.”

*Vì một bát mỳ trường thọ chỉ gồm một sợi mỳ dài nên trong một bát Quý U làm hai sợi mỳ dài như vậy, Thích Bạch ăn một sợi, hai người ăn chung một sợi.

Thích Bạch trộn lên, thấy là hai sợi mới yên tâm. Mắt hắn nhìn Quý U, sau đó nhắm lại, lời cầu nguyện thì không cần nói nhiều nữa, hắn chỉ cần Quý U đời đời kiếp kiếp ở bên cạnh hắn, vĩnh viễn vui vẻ hạnh phúc.

Quý U không hỏi về nguyện vọng của Thích Bạch, chờ hắn mở mắt ra thì thúc giục hắn ăn ngay.

Hương vị rất ngon, khác với hương vị trong trí nhớ của Thích Bạch, hương vị này ngon đến vô cùng. Lúc còn nhỏ sinh thần của Thích Bạch được tổ chức thành yến tiệc, không có gì khác biệt, mỳ trường thọ cũng làm như bình thường, cho có lệ. Hắn cảm thấy sinh thần với ngày thường có gì khác biệt đâu, thì ra, khi có người bên cạnh, ngày này lại trở nên đặc biệt như thế.

Sinh thần cùng ở bên cạnh người trong lòng sẽ rất vui vẻ, hắn bắt đầu cảm thấy may mắn vì được gặp nàng, được giữ nàng bên cạnh, được nàng yêu thương.

“Ăn ngon không?” Quý U thấy Thích Bạch trầm mặt thì cất lời hỏi hắn. Thích Bạch là người luôn giữ vững lễ nghi, rất khó để người khác biết được hắn ăn có ngon miệng hay không.

Thích Bạch ăn xong, gật gật đầu, sau đó vươn tay, muốn Quý U cùng ăn với hắn.

https://thuviensach.vn

Quý U lắc đầu, gắp một miếng đặt bên miệng Thích Bạch, “Ngoan, há miệng ra nào.”

Thích Bạch ngoan ngoãn cắn, mắt chứa thâm tình, nhìn Quý U chăm chú, giống như hắn không phải đang ăn mỳ mà là đang ăn nữ nhân của hắn vậy. Ánh mắt hắn đầy mị hoặc làm Quý U cũng có chút thẹn thùng, trái tim đập loạn nhịp.

Gương mặt nàng chậm rãi ửng đỏ lên làm Thích Bạch càng đắc ý.

Quý U cúi đầu ăn một chỗ khác, như vậy thành ra hai người ăn hai đầu của sợi mỳ.

Ý cười từ trong đáy mắt Thích Bạch muốn tràn ra ngoài, tay trái ôn nhu vỗ về hai má của Quý U, môi của hai người càng động, thì hai người càng gần nhau, thẳng đến lúc môi hai người dán chặt một chỗ.

Hôn hồi lâu, hai người mới lưu luyến không rời tách nhau ra. Quý U dựa vào ngực Thích Bạch, “Hương vị thế nào?”

Nghe âm thanh xấu hổ của nàng, Thích Bạch nghiêm trang trả lời “Ăn còn ngon hơn sợi mỳ lúc nãy.”

Quý U đắc ý tăng cao, “Đợi đến yến tiệc ngày mai, ta sẽ tặng chàng thêm lễ vật.”

Thích Bạch gật đầu, chỉ cần là của nàng, hắn đều sẽ thích. Mặc dù hắn cũng hiếu kỳ, nhưng tối mai là sẽ biết thôi mà.

Hai người lại ngọt ngấy một lát nữa rồi mới đi ngủ.

Mười sáu tháng sáu, sinh thần Hoàng thượng.

Ngày sinh của Hoàng thượng được gọi là tiết Vạn Thọ, ngụ ý vạn thọ vô cương, là ngày khắp chốn vui mừng.

https://thuviensach.vn

Ngày đó, văn võ bá quan đều đến hành cung chúc mừng Hoàng thượng, dâng lễ vật, Hoàng thượng sẽ cùng bá quan dùng tiệc trưa. Các quan viên ở địa phương sẽ bày hương án, hành lễ theo hướng kinh đô.

Ở kinh đô thì không cần nhiều lời, đầy đường giăng đèn kết hoa, toàn dân tấu nhạc, khắp chốn vui mừng.

Mà hành cung Tây Sơn cũng rất vui tươi, cung nữ đều đổi sang cung trang màu đỏ, các cung phi trang điểm xinh đẹp, một mảnh vui vẻ bao trùm lấy hành cung.

Lúc Quý U tỉnh lại Thích Bạch đã thượng triều rồi, nàng nằm trên giường, nhớ đến sự ngọt ngào của hai người tối qua, khóe miệng nở nụ cười rực rỡ.

Thẳng đến lúc Hứa ma ma thúc giục Quý U dùng bữa, mới cắt đứt sự tưởng niệm của nàng. Buổi tối là có thể gặp hắn rồi, dù hơi lâu chút…

Lúc Thích Bạch trở lại Quý U đã thu thập thỏa đáng rồi, nhìn thấy Thích Bạch, nàng có chút kinh ngạc “Không phải chàng ở Thân Hiền điện sao, sao lại về đây rồi?”

Thích Bạch tiến lên nắm lấy tay Quý U, nàng không hề trang điểm, làm hắn thật dễ chịu “Nàng thật đẹp, lần này chúng ta cùng đi, nàng cứ ngồi bên cạnh ta là được.”

“A? Tại sao vậy? Bởi vì trước đây ta không đẹp nên không thể sao?” Quý U ngạc nhiên, nếu như là do hắn lo lắng cho nàng thì không cần đâu.

“Khụ, đương nhiên là không phải vậy rồi! Lúc nào nàng cũng đẹp hết… Vì trên yến hội ta có chuyện cần tuyên bố, ân… Nàng phải ngồi bên cạnh ta mới được.” Mặt Thích Bạch không chút thay đổi, tiếp tục nắm tay Quý U đi về phía trước. Trong lòng hô to, thật là nguy hiểm, may mà chưa chọc nàng tức giận.

https://thuviensach.vn

Quý U khẽ cười, “Được rồi, vậy nhân gia sẽ bồi chàng.” Nếu là trước đây, nàng sẽ cảm thấy quá mức không hợp quy củ, quá nổi bật. Nay có im lặng thì cũng không khác gì, ngoại lệ của Thích Bạch dành cho nàng quá nhiều. Nếu nàng đã trở thành địch nhân của cả hậu cung, thì sao không sống cho thoải mái vào?

Thích Bạch thấy Quý U không lo lắng chút nào thì vui vẻ, nàng dũng cảm vì hắn, vì hắn vui vẻ mà vui vẻ cùng. Nữ nhân này là của hắn!

Lúc hai người đến yến tiệc thì nhóm phi tần đều đã đến rồi, nhìn hai người cùng đến, bọn họ đều chấn động trong lòng khó có thể duy trì biểu tình cười nói được nữa. Tại sinh thần của mình, Hoàng thượng nắm tay Tích tiệp dư cùng đi đến, cùng ngồi trên ghế nhìn đám người các nàng.

Lục Nhạc Dao gắt gao nắm chặt bàn tay, trách không được Hoàng thượng sao lại không có động tĩnh gì. Nguyên lai là đã quyết định mang theo Tích tiệp dư bên cạnh, bàn tiệc của Hoàng thượng, ai dám động thủ chứ, Tích tiệp dư bên cạnh Hoàng thượng, ai dám ám hại?

Tình quý tần cũng không duy trì nét mặt được nữa, Tích tiệp dư đến sủng ái đến mức này, kiếp trước Lục Nhạc Dao cũng chưa đạt đến được… Nàng đảo mắt nhìn Lục Nhạc Dao, chẳng lẽ đời này Lục Nhạc Dao cứ thế mà bị đánh bại sao?

https://thuviensach.vn

Chương 75: Gia Yến Tiết Vạn Thọ

Dưới ánh sáng huy hoàng, một đôi người cùng sóng vai bừng sáng lên, không phải chỉ có Hoàng hậu mới có tư cách này sao? Nhóm phi tần hoàn toàn yên lặng, trong lòng lại hoảng loạn. Đợi hai người họ ngồi xuống chỉnh tề, các nàng không biết phản ứng thế nào?

Đế vương có thể có tình, nhưng nếu hắn si tình, cuộc sống sau này của các nàng sẽ ra sao đây?

Biểu tình Thích Bạch lạnh như băng, chỉ khi nhìn sang tiểu nhân nhi bên cạnh mới có chút ôn nhu trong mắt, hắn vẫn cầm chặt tay nàng như cũ, cảm thụ lòng bàn tay ấm áp của nàng. Đối với người mình yêu, hắn muốn như thế nào thì sẽ như thế đó, không tới lượt người khác huyên thuyên.

“Hôm nay là gia yến, không cần giữ lễ tiết, đều ngồi xuống đi.” Sau khi các phi tần đã ngồi xuống, Thích Bạch phân phó Tiểu Thịnh Tử “Bắt đầu đi.”

Tiểu Thịnh Tử vội gọi cung nhân tiến lên.

Các vũ công chậm rãi bước đến, tiếng nhạc vang lên, không khí dần dần náo nhiệt hẳn lên.

Sắc mặt Vũ thục nghi ngày càng trầm xuống, nàng lười che giấu nữa rồi, nàng nhìn lên phía trên, nhịn rồi lại nhịn, rốt cuộc chịu không nổi muốn đứng lên.

Đang muốn cất lời thì Minh chiêu nghi đã bước ra khỏi hàng bắt đầu dâng tặng lễ vật, Vũ thục nghi chỉ còn cách kiềm lại.

https://thuviensach.vn

Minh chiêu nghi là người duy nhất không biểu diễn, chỉ dâng lên một bộ tứ quân tử mai lan cúc trúc, trên đó đề lời chúc mừng, vừa không xuất sắc cũng không thất lễ. Mai – cao thượng ngạo nghễ, Lan – u nhã kỳ ảo, Trúc – khiêm tốn, tiết hạnh, Cúc – lãnh diễm, thanh cao, tán dương sự quân tử của Hoàng thượng.

Thích Bạch nhìn thoáng qua rồi để Tiểu Thịnh Tử mang đi, nhưng thấy Quý U nhìn chằm chằm vào bộ tranh này, biết là nàng thích, thầm hạ quyết tâm trở về sẽ họa cho nàng một bộ, bộ của người khác thì thôi đi.

Thích Bạch hỏi Minh chiêu nghi muốn ban thưởng cái gì, Minh chiêu nghi lắc đầu, tỏ vẻ có thể khiến Hoàng thượng xem bức họa của nàng là nàng đã thỏa mãn rồi. Thích Bạch ban thưởng tứ bảo, trăm lượng bạc, tơ lụa, có thể thấy là hắn rất hài lòng với lễ vật của Minh chiêu nghi.

Đến phiên Vũ thục nghi, nàng lạnh mặt đi ra giữa sân, màn biểu diễn của nàng là múa kiếm.

Bóng dáng xinh đẹp như chim yến sổ lồng, linh hoạt, nhẹ nhàng. Tiếng đàn lúc nhanh lúc chậm, tay ngọc cầm trường kiếm, cổ tay xoay tròn, kiếm quang sáng chói, bóng dáng và trường kiếm dung hòa lẫn nhau, người kiếm hợp nhất, eo lưng mềm mại, trong nhu có cương, cùng với tiếng đàn đang dần dần kết thúc, cung nhân đưa vỏ kiếm ra, Vũ thục nghi lập tức phi kiếm vào vỏ.

Sau đó Lục Nhạc Dao mở đầu hô "Hảo", toàn bộ phi tần mới hồi thần, bắt đầu vỗ tay.

Quý U xem đến mê mệt, thật là khác lạ, anh vũ hiên ngang, làm người khác nhìn thấy là không quên được.

Đôi mắt hạnh liếc Thích Bạch một cái, Thích Bạch đúng lúc quay đầu, thấy ánh mắt này của Quý U, hắn cảm thấy hơi quen thuộc, hình như lúc trước trong trận đấu mã cầu hắn cũng đã thấy ánh mắt này rồi… Là dấu

https://thuviensach.vn

hiệu của ghen tuông, Thích Bạch cuống quýt nắm tay Quý U thật chắc, tỏ vẻ bản thân rất kiên trinh.

Đối với nữ tử thì kỹ năng này của Vũ thục nghi quả thật xuất sắc, nhưng hắn hiểu rõ võ thuật, loại kỹ năng giả dối này, hắn không có hứng thú.

Vũ thục nghi cảm thấy bản thân vĩ đại nhất, khuôn mặt đầy ngạo nghễ. Thấy Hoàng thượng mở miệng khen "Rất tốt", nàng ngượng ngập nói "Hoàng thượng, múa kiếm là tâm ý của thần thiếp đối với Hoàng thượng, chúc Hoàng thượng thân thể khỏe mạnh, vạn thọ vô cương." Nói xong Vũ thục nghi quỳ xuống, dập đầu.

Thích Bạch gật đầu chờ Vũ thục nghi đứng dậy, nhưng không ngờ ngay sau đó hắn đã hối hận, chỉ muốn thu hồi lời tán dương vừa rồi.

Vũ thục nghi ngẩng đầu, nhìn Quý U đang an ổn ngồi bên cạnh Thích Bạch, nàng chậm rãi mở miệng "Thần thiếp cả gan hỏi, Tích tiệp dư ngồi ở đó không phải là có chút không hợp quy củ, không hiểu lễ nghi sao? Kính mong Hoàng thượng trách tội."

"Đây là do trẫm an bài, chẳng lẽ ngươi chất vấn trẫm không hiểu quy củ, lễ nghĩa sao?" Thích Bạch lạnh mặt hỏi lại.

"Hoàng thượng, thần thiếp quỳ tại nơi đây, tự nhiên là quỳ vì ngài, nhưng Tích tiệp dư chỉ là tam phẩm lại ngồi yên trên đó, không né tránh, là muốn nhận cái quỳ này của thần thiếp hay sao?" Nàng không phải Minh chiêu nghi, nàng không chịu nổi cục tức này, phần vị thấp thì nên ngồi dưới nàng, không biết vị trí của bản thân ở đâu sao! Nàng cũng đã quỳ xuống rồi, Tích tiệp dư còn không nhanh chóng đứng dậy rời đi, nhẹ nhàng tiếp nhận cái quỳ này, dù thế nào cũng sẽ không trốn được tội danh không hiểu quy củ!

Trên mặt Quý U không tỏ vẻ xấu hổ, cũng không thấy luống cuống, càng không cuống quýt đứng dậy đi chỗ khác, nếu Thích Bạch đã an bài

https://thuviensach.vn

như vậy thì chắc chắn là có lý của hắn, nàng chỉ cần ngoan ngoãn ngồi ở đây là tốt rồi.

"Vốn trẫm định đợi sắp kết thúc yến tiệc mới tuyên bố, giờ không tuyên bố chỉ sợ Vũ thục nghi không hài lòng, chúng phi cũng nghĩ như vậy sao?"

Bên dưới hoàn toàn yên tĩnh, nếu lúc này có người đứng ra lấy lòng Tích tiệp dư và Hoàng thượng thì người đó sẽ đắc tội với cả hậu cung, đứng đầu là Vũ thục nghi, ai dám đứng ra chỉ trích đâu? Hơn nữa các nàng cũng muốn nháo cho Tích tiệp dư xấu hổ.

Lúc Hoàng thượng nắm tay Tích tiệp dư vào tham gia yến tiệc, Tình quý tần đã lờ mờ suy đoán, đến giờ nàng càng chắc chắn thêm. Chỉ sợ từ hôm nay Tích tiệp dư đã không còn là Tích tiệp dư rồi.

Thích Bạch gật đầu "Nếu các ngươi dùng chữ "Lễ" để nói, trẫm đành mang thánh chỉ tuyên bố trước một lát."

"Hoàng thượng, thần thiếp cũng không có ý này… Chỉ là, do Tích tiệp dư…" Trực giác Vũ thục nghi cảm thấy không ổn, thánh chỉ gì vậy?

"Đủ rồi." Thích Bạch không muốn nghe bất cứ âm thanh chỉ trích Quý U nào nữa, "Tiểu Thịnh Tử, tuyên chỉ!"

Tiểu Thịnh Tử ẩn ẩn liếc nhìn Vũ thục nghi, tính tình thẳng thắng quả thực có thể có ích lợi, được Hoàng thượng ưu ái, nhưng tiền đề là ngươi không được chỉ trích Tích chủ tử.

"Tích tiệp dư lĩnh chỉ" Thích Bạch ngăn cản Quý U quỳ xuống, bụng nàng đã lớn lắm rồi, quỳ cái gì mà quỳ. Nhưng toàn bộ phi tần đều phải quỳ xuống nghe chỉ, "Phụng thiên thừa, Hoàng đế chiếu viết, Tích tiệp dư Quý thị, ôn nhu nhàn thục, tao nhã u tĩnh, chuẩn mực dịu hiền, có tri thức hiểu lễ nghĩa, thướt tha xinh đẹp nho nhã, săn sóc tỉ mỉ, xinh đẹp nổi bật, động lòng

https://thuviensach.vn

người, có công hoài thai long tự, xâm nhập tâm của trẫm, tấn phong chính nhất phẩm Tích phi, đứng đầu lục phi. Khâm thử!”

Khóe miệng Quý U co rút, có tri thức hiểu lễ nghĩa, ôn nhu nhàn thục, đang nói về nàng sao?

Thánh chỉ này như là một dạng thư tình bày tỏ tình yêu vậy, ngăn chặn được các phi tần, các nàng không dám nói thêm một lời nào nữa.

Thích Bạch nhìn vẻ mặt hối hận của Vũ thục nghi “Hiện tại Tích phi đã có thể nhận đại lễ của ngươi chưa?”

Vũ thục nghi không dám ngẩng đầu, “Nhận được, nhận được, thần thiếp có tội, không hiểu quy củ, thỉnh Tích phi nương nương thứ tội, tha thứ cho thần thiếp không hiểu chuyện.” Vũ thục nghi chưa từng hạ giọng như vậy, nhưng là do nàng khiêu khích trước. Vốn là nàng không nuốt trôi sự uất ức này, định nháo cho Tích tiệp dư khó coi để hả giận… Nay thứ bị ảnh hưởng là ngạo khí của nàng, thể diện của chính nàng.

“Đi xuống đi, trở về chép mười bản cung quy. Hôm nay là sinh thần của Hoàng thượng, ta không phạt ngươi.” Quý U không nổi giận, nàng đoán Thích Bạch không tuyên bố thánh chỉ trước vì để có người đến cho nàng lập uy. Người nọ là Vũ thục nghi, kết quả như thế này đã đủ làm cho nàng ấy khó chịu thật lâu.

Thích Bạch thiếu chút nữa đã bật cười, hắn chưa từng thấy Quý U như vậy, rất khác so với tính tình bình thường của nàng, ân, giả dạng rất tốt. Thích Bạch đè ngón tay Quý U, cảm nhận nàng nhéo hắn một cái, trong lòng vui không chịu được.

Vẫn là Minh chiêu nghi thấy không khí ngưng trọng, liền nâng ly rượu lên “Muội muội xin chúc mừng Tích tỷ tỷ tấn chức, Tích tỷ tỷ hoàn toàn xứng đáng.” Nói xong nàng uống cạn rượu trong ly.

https://thuviensach.vn

Quý U không thể uống rượu, giơ ly trà lên uống một ngụm đáp lễ.

Lúc này chúng phi tần mới nâng chén chúc mừng Tích phi nương nương, Quý U uống một ngụm nữa coi như đáp lễ cho toàn bộ mọi người. Mọi người không mưu mà hợp không để mắt đến Vũ thục nghi nữa.

Yến hội tiếp tục tiến hành, chẳng lẽ xuất hiện một Tích phi thì các nàng không được chúc mừng Hoàng thượng sao?

Không hề có trình tự dâng lễ vật, nên ai có cơ hội thì cứ tiến lên trước thôi. Lục Nhạc Dao cùng Vân thục viện và Cốc vinh hoa dâng lễ vật lên, sau đó bỏ đi áo ngoài, buông dài mái tóc, che nửa mặt chậm rãi tiến vào sân.

Một thân hắc y, tóc đen như Ám dạ yêu tinh, thật hợp với đôi mắt đen láy của nàng. Trước ngực đẫy đà, y phục bó sát thân thể, nửa kín nửa hở, bên hông đeo mấy cái chuông màu bạc, đinh đang rung động. Mười đầu ngón tay sơn màu hoa hồng, làm cho bàn tay càng thêm thon mượt, trắng nõn.

Mọi người thấy cách ăn mặc của Lục Nhạc Dao thì kinh ngạc đến mức không khép miệng được, giống hệt Tình quý tần lúc tiết nguyên tiêu, y phục lớn mật hơn Tình quý tần rất nhiều, càng thêm vẻ phong tình quyến rũ. Quả thật như vậy cũng rất đúng, vì Tình quý tần không học được bản chất tự do cởi mở của Lục Nhạc Dao, đời này cũng khác vì Lục Nhạc Dao đang hoảng loạn muốn Thích Bạch chú ý đến nàng, nên để lộ càng nhiều da thịt.

Bất luận thế nào, khi tiếng nhạc vang lên, mọi người thấy nàng biểu diễn cùng một khúc nhạc với Tình quý tần thì càng cảm thấy khinh thường, Lục quý nhân không sao chép người khác sẽ bị khó chịu trong người sao?

Dù là ánh mắt mị hoặc, lắc mông, tay uyển chuyển, giống hệt như màn biểu diễn kinh người của Tình quý tần, nhưng không thể không nói, điệu vũ của Lục Nhạc Dao càng kinh tâm động phách. Sau mấy vòng xoay tròn,

https://thuviensach.vn

khăn che mặt rơi xuống, lộ ra ngũ quan xinh xắn, đôi môi đỏ thẫm, đây là màn biểu diễn có thể khiến bất cứ người nào cũng mặt đỏ tim đập.

Quý U vẫn luôn quan sát Tình quý tần, không thể không nói Tình quý tần giấu rất kỹ, cho dù Lục Nhạc Dao biểu diễn tương tự nàng nhưng nàng cũng không thay đổi sắc mặt, mỉm cười đáp lại. Nhưng đối với Quý U luôn quan sát nàng mà nói, vẫn có điểm sơ hở.

Vẻ mặt Tình quý tần như là vui mừng, như là hả hê dù chỉ trong nháy mắt. Nếu như trước kia Quý U vẫn chỉ đang suy đoán, thì giờ nhìn Lục Nhạc Dao nàng đã xác định được ý nghĩ của mình – Tình quý tần luôn biết Lục Nhạc Dao sẽ làm gì tiếp theo, nàng ấy đã trùng sinh, hơn nữa kiếp trước kết thù với Lục Nhạc Dao!

Ba lần bốn lượt không dấu vết ám hại Lục Nhạc Dao, đây là thù oán gì? Ánh mắt liếc Thích Bạch một cái, kiếp trước hắn ra sao? Có phải là thích người xuyên không như Lục Nhạc Dao không? Ngẫm nghĩ lại, Quý U liền ghen không chịu nổi, không tự giác hung hăng nhéo tay Thích Bạch.

Thích Bạch đau đến nhướng mày, thấy Quý U mất hứng trong lòng hắn liền hoảng, Lục Nhạc Dao quá kỳ cục, ăn mặc có chút lả lơi rồi. Khi thì hắn cúi đầu, khi thì nhìn xa xăm, không hề nhìn Lục Nhạc Dao, không ngờ nữ nhân keo kiệt này vẫn không chịu tha cho hắn…

Rốt cuộc điệu vũ này cũng kết thúc, tràng vỗ tay như sấm mà Lục Nhạc Dao chờ đợi vẫn chưa vang lên, dù nàng nhảy rất tốt, nhưng phần lớn động tác đều giống hệt Tình quý tần, lại thêm một lần sao chép, thật là khiến người ta phỉ nhổ.

Lục Nhạc Dao thở dốc, mọi người yên tĩnh hắn là do quá nhập tâm, thần sắc Lục Nhạc Dao đắc ý, sau đó khôi phục lại bộ dạng xinh đẹp động lòng người, duyên dáng hành lễ “Thần thiếp bêu xấu rồi.”

https://thuviensach.vn

Chương 76: Xấu Mặt

Lục Nhạc Dao vừa dứt lời đã có tiếng cười nhạo vang lên "Đúng là bêu xấu, lần này cả khúc nhạc và điệu vũ đều do Lục quý nhân tự sáng tác sao?" Người nói chuyện không phải ai xa lạ, chính là Vũ thục nghi.

Lúc nãy Vũ thục nghi đã bị mất mặt như vậy, nàng càng mong mỏi có người còn xấu mặt hơn nàng, Lục quý nhân thật đúng là người đưa ô trong mưa, đưa than sưởi ấm ngày tuyết, Vũ thục nghi nhất thời sung sướng khi có người gặp họa. Nàng không muốn làm đề tài nói chuyện cho mấy người trà dư tửu hậu, chỉ có thể hi sinh Lục quý nhân thôi, lúc gặp họa thì có người càng thảm cảnh hơn nàng, Vũ thục nghi thấy được an ủi thật nhiều.

Lục Nhạc Dao nghe vậy, liền cau mày sau đó cuống quýt thả lỏng… Đây là ý gì? Bởi vì xảy ra chuyện sao chép thơ lúc trước nên giờ nghe câu này nàng liền thấy sợ hãi, có chút không dám chắc chắn. Động tác không có khả năng giống nhau, đây đúng là điệu vũ do chính nàng biên đạo, còn khúc nhạc là từ hiện đại, cũng coi như là do nàng sáng tác đi. Lục Nhạc Dao nhìn về phía Tình quý tần, sẽ không phải lại là nàng ấy nữa chứ?

Lại không tự chủ quan sát Tích phi, không biết tại sao nàng lại muốn xem Tích phi biểu hiện thế nào với màn biểu diễn của nàng, khổ nỗi chỉ thấy Tích phi cúi đầu nói nhỏ gì đó với Hoàng thượng. Lục Nhạc Dao hoảng hốt, Hoàng thượng không chú ý đến nàng…

Thích Bạch ngẩng đầu nhìn vẻ mặt mờ mịt của Lục Nhạc Dao, định phất tay để nàng lui xuống, lại biểu diễn giống hệt Tình quý tần, hắn thật buồn bực, hai người này thật có duyên, xem cùng một dạng sách, viết một bài thơ, múa cùng một điệu…

https://thuviensach.vn

Lúc này Tình quý tần luôn luôn ít lời lại nói chuyện "Lục quý nhân không cần khẩn trương, Vũ thục nghi hỏi ngươi khúc nhạc và điệu vũ là do chính ngươi biên soạn sao?" Tuy cùng một câu hỏi, nhưng không có khí thế bức người mà chỉ có ý tứ giải vây.

Tuy Lục Nhạc Dao còn sợ hãi vì lần trước, nhưng khổ nỗi nàng rất tự tin với điệu vũ của bản thân, khúc nhạc mà trùng hợp thì nàng tin, còn động tác vũ đạo mà giống thì nàng không tin, dù Tình quý tần có xuyên không giống như nàng, thì không lẽ nàng ấy cũng là diễn viên, dù là diễn viên cũng không thể múa giống hệt nàng được…

"Tần thiếp có chút khẩn trương… Khúc nhạc này không phải do thần thiếp viết, nhưng điệu vũ là do tần thiếp tự tìm ra, từ nhỏ tần thiếp đã thích tìm tòi này đó." Lục Nhạc Dao e lệ trả lời, như vậy chắc không có gì sai chứ? Nửa thật nửa giả.

"Ha ha, da mặt thật là dày đến kinh người, khúc nhạc và điệu vũ đều giống hệt Tình quý tần, còn không chịu nói thật, thật đáng ghê tởm." Vũ thục nghi cười lạnh vô cùng chói tai, hai từ "ghê tởm" làm sắc mặt Lục Nhạc Dao thoáng cái đã tím tái, trước mặt Hoàng thượng mà chửi rủa nàng nhục nhã như vậy… Tại trước mặt nam nhân này làm nàng mất thể diện… Lục Nhạc Dao nóng mặt, cúi đầu, không dám nhìn Hoàng thượng nữa.

Quý U nhìn chằm chằm vẻ mặt quẫn bách của Lục Nhạc Dao, không nghĩ ra kiếp trước nàng ta đã trêu chọc Tình quý tần đến mức nào, dựa trên hành động của Tình quý tần, đây là không vội vã muốn Lục Nhạc Dao chết, mà muốn chậm rãi tra tấn nàng. Bất luận Lục Nhạc Dao có phải là người xuyên không hay không, bị mắng trước mặt nhiều người như vậy, da mặt có dày hơn nữa cũng khó có thể chịu được.

Tình quý tần kín đáo nhìn lên phía trên, chỉ cần Hoàng thượng không nói giúp nàng ta là nàng yên tâm rồi "Sở dĩ Vũ thục nghi nói như vậy bởi vì khúc nhạc và điệu vũ của ngươi ta đã từng biểu diễn qua rồi… Tuy có chút

https://thuviensach.vn

bất đồng, nhưng khá là tương tự. Vốn đêm nay ta định biểu diễn lại lần nữa, nay nhìn Lục Nhạc Dao thì có chút xấu hổ rồi, Lục Nhạc Dao múa thật đẹp.” Tình quý tần không đố kỵ, chỉ nói vậy thôi, làm tất cả mọi người càng coi trọng nàng thêm một chút.

Lục Nhạc Dao khó có thể ức chế sự hoảng sợ trong lòng, mở to hai mắt, sao có thể trùng hợp như vậy? Trong nháy mắt, bốn phía trở nên ồn ào, các cung nhân khó nén kinh ngạc, các phi tần đã túm tụm lại bàn tán, lộ vẻ trào phúng. Thanh âm của các nàng không nhỏ, Lục Nhạc Dao nghe rất dễ dàng.

“Thật chưa thấy qua loại người này, sau này lời nàng nói ra sẽ không ai dám tin. Khúc nhạc vừa vang lên, ta đã muốn đứng lên hét, đây là khúc nhạc Tình quý tần nương nương từng biểu diễn.”

“Trách không được Vũ thục nghi nương nương lại chán ghét nàng như vậy.”

“Lần trước ở hội ngắm hoa cũng vậy đó, không phải nàng ta cũng hết lần này đến lần khác khẳng định bài thơ đó do nàng ta làm sao? Nếu không có Tình quý tần nương nương, chúng ta đều bị nàng lừa rồi…”

“Ta nói, nàng còn có thể diện để sống sao… Bất quá Tình quý tần nương nương thật là tốt, thế mà vẫn không trách tội nàng…”

Tình quý tần nhìn chằm chằm Lục Nhạc Dao đang đứng ở giữa quẫn bách, cười trào phúng trong lòng, nàng rất hiểu Lục Nhạc Dao. Người này luôn làm ra vẻ, có bao nhiêu năng lực biểu diễn hết bấy nhiêu, không bao giờ biết viết hai chữ “thu liễm”, làm sao có thể thừa nhận cả khúc nhạc và điệu vũ là nàng sao chép… Lục Nhạc Dao thật sự lợi hại, nàng luyện tập bao lâu nay nhưng vẫn không thể học được sự phong tình, tư thái của nàng ta, khó trách tại sao kiếp trước nàng lại thất bại trước nàng ta.

Tình quý tần nhìn Tích phi, không biết nếu Tích phi biết Lục Nhạc Dao là người thắng cuối cùng thì có ra tay đối phó nàng ta không. Tự đáy lòng

https://thuviensach.vn

có tiếng nói vang lên, Tích phi sẽ không đối phó Lục Nhạc Dao, bởi vì không ai có thể uy hiếp nàng, xem cảnh tượng ở yến hội đi, Hoàng thượng và Tích phi giống như là có trời đất của riêng mình, không người nào có thể chen chân vào quấy rầy.

Thích Bạch có chút không kiên nhẫn, thấy Lục Nhạc Dao còn khó xử đứng đó thì càng phiền lòng "Còn chưa đi xuống sao? Thể diện chưa ném hết sao? Những thứ đọc trong sách đã ném đi đâu hết rồi! Trở về tiếp tục chép phạt đi!" Thích Bạch hận không thể cứng rắn hơn nữa, Lục Nhạc Dao không học thứ tốt, toàn đi học mấy thứ bàn môn tà đạo.

Hắn đã phái người điều tra một phen, căn bản là Phó Như Tuyết không hề tiếp xúc với người ở phủ nội vụ, sau khi tiến cung cũng thành thành thật thật chưa liên hệ với phụ thân nàng lần nào. Tuy hắn vẫn không yên lòng, đã tìm người theo dõi Phó Như Tuyết, nhưng rất phiền chán với mấy lời nói năng bừa bãi của Lục Nhạc Dao. Nhất định là có nằm mơ, Lục Viễn cũng không ngờ Lục Nhạc Dao sẽ biến thành như vậy, ai…

Chúng phi tần nhịn cười, Lục Nhạc Dao thích bị Hoàng thượng phạt vậy sao? Vậy thì trở về chép sách đi thôi!

Phó Như Tuyết cúi đầu nhếch miệng, đáng đời! Lục quý nàng coi nàng là đồ ngốc, chỗ ở của hai người gần nhau, lúc Lục quý nhân lén lút ra khỏi cửa nàng liền đi theo, tận mắt thấy Lục quý nhân vào Thân Hiền điện.

Lục quý nhân liên tục khuyên nàng dùng quyền lực của phụ thân đối phó Tích phi nương nương, nhưng sao nàng tin nàng ta được chứ. Nàng vốn nghi ngờ Lục quý nhân nhân cơ hội bán đứng nàng, đoán nàng ta sẽ đến cáo trạng với Tích phi nương nương, không ngờ nàng ta trực tiếp đi tìm Hoàng thượng, tiện nhân!

Quả nhiên tiện nhân sao mà thoát được ý trời, ông trời cũng lười nhìn nàng ta, nhiều lần làm nàng ta xấu mặt trước Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Nhóm phi tần xoa xoa tay, chuẩn bị đi "an ủi" Lục quý nhân vài câu…

Lúc này hai thị vệ phong trần mệt mỏi tiến vào, quỳ xuống báo tin vui.

Nghe được tin tức, một mảnh im lặng kéo dài, Mộng lương đệ sinh non, sinh hạ hoàng trưởng tử vào giờ tý, thân thể hoàng trưởng tử cứng cáp, Mộng lương đệ có chút suy yếu.

Đây chính là ngày sinh của Hoàng thượng, hoàng trưởng tử cũng sinh vào hôm nay, quả thực không tầm thường.

Dù vui vẻ hay không, Minh chiêu nghi đi đầu chúc mừng Hoàng thượng, các phi tần khác cũng cười gượng gạo nâng ly lên.

Trong lòng Thích Bạch run lên, phản ứng đầu tiên chính là nhìn sang Quý U, thấy nàng không có chút ý cười, hắn nắm tay nàng thật chặt.

Quả thật trong lòng Quý U rất chua xót, tuy nàng đã sớm biết có một ngày như thế, nhưng đến lúc này lại nhịn không được cảm giác xót xa. Thích Bạch có con thì nên cao hứng, nhưng đó là con của hắn và nữ nhân khác… Nàng muốn biểu hiện thật tốt, nhưng dù thế nào cũng thật không dễ để nở nụ cười.

"Trẫm đã biết, lui xuống đi." Trước hết Thích Bạch đuổi hai người chướng mắt kia đi.

Thị vệ tạ ơn rồi cuống quýt lui xuống, lúc đi ra còn liếc mắt nhìn nhau, đừng nói ban thưởng, dưới ánh mắt sắc bén của Hoàng thượng, bọn hắn bị dọa sắp chết rồi đây! Hoàng thượng có long tử, nhưng sao lại phản ứng như vậy? Sau này bọn họ không dám tranh giành loại việc báo tin này nữa…

Thích Bạch tâm hoảng ý loạn lưu lại một câu "Tất cả giải tán đi" sau đó cứng rắn dắt tay Quý U rời đi. Quý U cũng mất tự nhiên, ra khỏi cửa điện liền muốn bỏ tay Thích Bạch ra, Thích Bạch không nỡ buông ra nhưng lại

https://thuviensach.vn

không dám dùng nhiều sức, sợ làm đau nàng. Thấy nàng giãy thật mạnh, chỉ đành buông ra. Thích Bạch theo sát Quý U, Quý U cúi đầu mím môi, không nói chuyện cùng Thích Bạch.

"U U, xin nàng đừng tức giận, nàng mất hứng thì cứ mắng ta đi." Thích Bạch nhịn nửa ngày rồi nói một câu. "Chứng cớ phạm tội" này không cách nào xóa sạch, hắn nói gì cũng không đủ để Quý U tha thứ sai lầm cho hắn… Quý U không nhìn, cũng không nói chuyện với hắn, tim hắn không đập nhanh nổi, rất khó chịu. Thích Bạch xoa xoa ngực, nhưng không thể nào đánh tan cảm giác đau đớn.

Quý U khổ sở, lúc ủy khuất nàng không thể nghe lời khuyên của người khác được, một khi khuyên liền muốn khóc, lúc này nghe thanh âm của Thích Bạch, nước mắt liền rơi xuống.

Cự tuyệt bàn tay của Thích Bạch, chính nàng lau nước mắt, tiếp tục đi về An Hòa điện, đáy mắt Thích Bạch cũng ươn ướt, cứ như vậy nhắm mắt đi theo nàng.

Tiểu Thịnh Tử thở dài trong lòng, việc này chỉ có thể do các chủ tử tự mình giải quyết mà thôi.

Tất nhiên là các phi tần không biết mâu thuẫn của đôi tình lữ, các nàng ta nhìn ngươi, ngươi nhìn ta một lát, không biết tại sao yến hội lại kết thúc nhanh như vậy, còn vài phi tần chưa dâng lễ vật mà…

Tình quý tần nhìn đến ngẩng người, có phải là Hoàng thượng quá để ý đến Tích phi không? Các nàng khó nén được hoảng hốt, chắc chắn Tích phi càng khó chấp nhận. Nhưng các nàng che dấu thần tình, Hoàng thượng nắm tay kéo Tích phi ra ngoài là trách cứ nàng không hiểu chuyện hay là an ủi nàng?

Tình quý tần hy vọng là vế trước, nhưng nàng biết chắc đó là vế sau. Vì biết trước nên mới khó chịu, kiếp trước nàng không có hy vọng xa vời được

https://thuviensach.vn

sủng ái bởi vì nàng chưa từng thấy qua. Nàng không biết Hoàng thượng cũng giống người thường, yêu người khác, cũng có thất tình lục dục.

Nàng cho rằng Lục Nhạc Dao đã được sủng ái nhất rồi, ngày đêm ân sủng, không ngừng tấn thăng chức vị, nàng cho rằng đó là sủng ái. Đáng tiếc lại có một loại sủng ái khác, Hoàng thượng sẽ vì Tích phi lo sợ, thấp thỏm, thiên vị, khẩn trương, nhìn thấy nàng liền cười, trước mặt mọi người ôm lấy nàng. Lục Nhạc Dao được sủng ái thì nàng ghen tỵ, Tích phi được sủng ái nàng lại chẳng ghen tỵ nổi, bởi vì biết cả đời này nàng sẽ không chiếm được.

Lục Nhạc Dao bị luân phiên đả kích đã không còn khí lực, nàng ép buộc đến, ép buộc đi chính là vì muốn Hoàng thượng thích nàng, nhưng rõ ràng là Hoàng thượng ngày càng phiền chán nàng. Giờ Hoàng thượng đã có hoàng trưởng tử, có người mình thích, mấy tháng sau lại có thêm đứa nhỏ. Hoàng thượng tấn chức là Tích phi là vì nàng có công hoài long tự, vậy lúc nàng sinh con có phải là lại có cớ tấn thăng không?

--- ------ ----------Mây---- ------ ------ ------ -----

Quý U cũng không trở lại An Hòa điện, Thích Bạch thấy nàng cúi đầu lau nước mắt, nóng nảy ôm nàng về Thân Hiền điện, Quý U sợ ngã nên không dám giãy dụa, chỉ yên lặng để hắn ôm đi.

Lúc tắm rửa, thay y phục cả hai đều không nói chuyện, Thích Bạch không dám nói, còn Quý U không muốn nói.

Quý U biết nàng cố tình gây sự, nhưng trong lòng nàng quả thực không thoải mái, đứa nhỏ đã sớm có rồi, sinh ra là chuyện sớm hay muộn mà thôi. Nhưng hôm nay, Quý U không nhịn được, ghen…

Đầu tiên Thích Bạch gọi hai thị vệ kia đến hỏi chi tiết, nhưng vẫn nhớ rõ Quý U đang ở trong nội thất nên hắn hỏi rất nhanh.

https://thuviensach.vn

Hai người đó báo lại tin, vì sao Mộng lương đệ sinh non thì họ không biết gì, ngay cả tình trạng của Mộng lương đệ cũng không rõ, đứa nhỏ vừa được sinh ra Hoàng hậu đã phân phó bọn họ thúc ngựa đến báo tin cho Hoàng thượng.

Thích Bạch gật đầu, lúc rời cung hắn đã phái ám vệ theo sát Hoàng hậu, đến cùng thì tình huống trong cung ra sao, hắn cần chờ ám vệ báo cáo mới được.

https://thuviensach.vn

Chương 77: Dâng Hương

Tây Sơn là thánh địa để nghỉ hè, hoàng tộc xây hành cung ở Tây Sơn, tất nhiên là bởi vì phong cảnh nơi đây. Bởi vì có hành cung nên ở Tây Sơn có rất nhiều người trông coi xử lý. Ở đây có vài tòa miếu thờ, lớn nhất là Ngọc Hoa tự, từng viên gạch đều do hoàng tộc làm nên.

Sau tiết Vạn Thọ, Hoàng thượng sẽ cùng chúng phi tần đến Ngọc Hoa tự dâng hương, cầu cho Hoằng La quốc mưa thuận gió hòa, quốc thái dân an. Khó có cơ hội du sơn này, các phi tần đều nén tâm tình hưng phấn. Ngọc Hoa tự tọa lạc ở nơi cao nhất phía bắc Tây Sơn, xa xa nhìn lại, đỉnh chùa màu vàng kim, rạng rỡ huy hoàng, yên tĩnh an dật.

Sáng sớm, từng chiếc xe ngựa dưới sự bảo hộ của ba trăm quân thiết kỵ chậm rãi xuất cung, tiếng bánh xe vó ngựa vang vọng khắp nơi.

Đỉnh xe sáng chói, màn xe tơ lụa, nạm vàng khảm ngọc, cái xe ngựa to lớn nhất được kỵ binh che chở kỹ càng. Mỗi binh sĩ đều dùng giáp đen, lạnh lùng, nắm chặt đao, bởi vì bốn phía đều là cây cối rậm rạp nên không có một tia buông lỏng nào.

Bên trong xe, Thích Bạch ôm lấy Quý U từ sau lưng, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve trên bụng nàng. Quý U dựa vào lồng ngực vững chãi của hắn, đôi tay tuyết trắng chơi đùa bàn tay Thích Bạch. Hai người chặt chẽ dựa vào nhau, tim như là cùng đập một nhịp.

“Sớm tinh mơ đã cau mày, bởi vì y phục khó coi, không thoải mái sao?” Quý U nhẹ kéo ống tay áo của Thích Bạch. Rất ít khi Thích Bạch nói chuyện triều chính với nàng, không muốn nàng lo lắng, nàng cũng không

https://thuviensach.vn

hỏi hắn. Bất quá sáng nay hắn thường thất thần, làm Quý U có chút bận tâm.

Thích Bạch mặc một thân hoa phục màu tím, thuê hoa văn lá trúc tao nhã, lịch sự, đều sử dụng chỉ màu tối, lá trúc rất sống động, hoa văn dày đặc nhưng chân thực, khiêm tốn nhưng không mất vẻ xa hoa. Kim quang buộc tóc, ngọc bội bạch ngọc, hiển lộ khí thế vương giả.

Thích Bạch hồi thần, thấy ánh mắt Quý U chứa đựng sự quan tâm liền cười nói "Không có việc gì, tay nghề của nàng đã tốt hơn rất nhiều so với lúc trước." Thấy Quý U bĩu môi hắn cuống quýt thêm một câu "Tay nghề không những đuổi kịp mà còn vượt qua các tú nương trong cung nữa, về sau ta sẽ không mặc y phục người khác thêu nữa… Sao tay nghề của nàng cao như vậy, làm yêu cầu của ta càng ngày càng khắc khe đó."

"Hừ, nếu không có tú công kinh thiên động địa, tinh xảo tuyệt luân của ta thì không thể làm cho chàng có khí thế hiên ngang như bây giờ được đâu."

Thích Bạch nhịn cười, trong lòng đã rất mềm mại rồi, nàng vì để hắn có y phục thoải mái đã rất tốn công sức rồi. Thích Bạch nghiêm trang gật đầu "Nói rất đúng, sau này y phục của ta đều sẽ giao cho nàng nhé?"

Nháy mắt Quý U đã thu liễm biểu tình đắc ý lại "Ta cần luyện nhiều thêm đã, khụ, tú công của ta đương nhiên là hoàn mỹ rồi, nhưng tốc độ còn hơi chậm…"

Chưa nói xong đã bị tiếng cười của Thích Bạch cắt đứt "Xem xem, làm nàng sợ rồi, làm sao ta lại bắt nàng làm chút việc này được."

"Này, ta học nữ hồng chính là để làm cho chàng đó, chỉ là sợ chậm chạp không đủ cho chàng thay thôi." Quý U ủy khuất, nếu không làm cho hắn thì nàng học cái này làm gì.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch xoa xoa đầu nàng, “Ta không nỡ để nàng mệt, một năm một bộ là đủ rồi.”

Thích Bạch dặn dò “Đến Ngọc Hoa tự, nàng không được chạy loạn, phải đi bên cạnh ta mọi lúc, nếu…” Nói đến câu sau, sợ Quý U lo lắng nên Thích Bạch giữ lại, dù sao hắn cũng sẽ chiếu cố nàng.

“Ân, ta biết rồi. Dù phát sinh chuyện gì ta cũng không cho chàng đẩy ta ra, chúng ta phải vĩnh viễn ở cùng một chỗ.” Quý U cũng không bị dọa, hai ngày nay Thích Bạch bận rộn như vậy, chắc chắn là sẽ có việc xảy ra. Quý U rất sợ chết, nhưng hiện tại có thứ làm nàng sợ hãi hơn cả chết, đó là nàng sợ Thích Bạch gặp chuyện không may, cho nên nàng nhất định phải dũng cảm vì Thích Bạch.

Thích Bạch than nhẹ, hắn không muốn Quý U nghĩ nhiều, không phải là do hắn thấy nàng không đủ kiên cường, không đủ thông minh, mà là hắn muốn che gió chắn mưa cho nàng, muốn nàng an toàn trong vòng tay của hắn, không buồn lo, phiền não. Đợi mọi chuyện lắng xuống, trong hậu cung sẽ không còn người nào khiến Quý U để tâm nữa.

Mọi kế hoạch đã được an bày thỏa đáng, nhưng đao kiếm vô tình, hắn vẫn lo Quý U sẽ bị thương, sẽ sợ hãi. Hắn không muốn để Quý U ở hành cung một mình, không ở trước mắt hắn thì hắn càng lo lắng. Thích Bạch kiềm lại bất an trong lòng, U U nhất định sẽ luôn ở bên cạnh hắn.

“Nàng đừng lo, chỉ là suy đoán mà thôi. Ám vệ trong cung truyền đến tin tức, rất có khả năng Mộng lương đệ đã trở thành một xác hai mạng rồi, chỉ là Hoàng hậu phong bế tin tức mà thôi. Hậu cung đã bị người của Hoàng hậu khống chế, mấy người trong triều đình cũng rục rịch, ta đã bố trí hết thảy, chỉ chờ chứng cứ cuối cùng nữa thôi.” Thích Bạch nhỏ giọng nói bên tai Quý U, lộ ra tin tức đơn giản cho nàng có sự đề phòng.

Quý U ôm Thích Bạch thật chặt, gật đầu.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch cũng ôm lại nàng, không nói lời nào nữa.

Các xe ngựa phía sau vô cùng náo nhiệt, hoàn toàn không có chút cảnh giác nào.

“Tình muội muội, không phải ta nói muội, tính tình của muội quá tốt rồi, muội nên phạt nàng ta thật nặng mới tốt.”

“Lục quý nhân cũng không cố ý, tối qua nàng đã chạy đến chỗ muội tạ lỗi rồi… Hắn là đã sợ hãi lắm.” Tình quý tần thấy Vũ thục nghi bênh vực nàng, liền cười cảm kích.

“Vẫn không chịu thành thật ở trong cung của nàng ta sao… Đúng là đồ ngu ngốc.”

Tình quý tần nghĩ đến chuyện tối qua Lục Nhạc Dao đến tìm nàng nói “Chúng ta đều là người xuyên không, sao không cùng liên kết để đối phó với Tích phi? Có thể gặp nhau là duyên phận của chúng ta, gia thế của cả hai đều hiển hách, vô luận là trong triều đình hay hậu cung, kết minh mới có đường sống.”

Tuy nàng không biết “xuyên không” nghĩa là gì, nhưng cũng không hỏi lại Lục Nhạc Dao, chỉ là tiếp lời của nàng tiếp tục hỏi “Ngươi cũng là người xuyên không sao?”

“Đúng vậy, ta cũng không phải người của triều đại này, vừa mở mắt ra đã phát hiện mình ở đây rồi, ngươi đến từ đâu? Từ nhỏ ta đã là thanh mai trúc mã của Hoàng thượng, đây là ưu thế lớn nhất của ta rồi. Mà ngươi với Hoàng thượng lại có tình xưa, chúng ta hợp tác thì chắc chắn sẽ xô ngã được Tích phi.”

Tuy Tình quý tần như lọt vào sương mù, nhưng trong chốc lát nàng hiểu ra trên đời này thật sự có chuyện hoán đổi linh hồn. Khó trách ngôn hành cử

https://thuviensach.vn

chỉ của nàng ta khác với người khác như vậy, đồ ăn lạ, khúc nhạc lạ, điệu vũ lạ… Nàng ta căn bản không phải là một người bình thường.

Kiếp trước nàng bại dưới tay nữ nhân này, một yêu ma quỷ quái, một quỷ hồn không biết từ đâu tới…

Trong lòng Tình quý tần tràn đầy trào phúng, kiếp trước Quách Tình nàng chết không oan chút nào, mà kiếp này, nàng sẽ chính tay đâm chết yêu quái này!

Quách Tình nàng cần gì kết minh với Lục Nhạc Dao. Thanh danh của Lục Nhạc Dao dưới sự trợ giúp của nàng, càng ngày càng thối. Bất quá, biết được lai lịch của Lục Nhạc Dao, tự nhiên là nàng sẽ đồng ý kết minh với nàng ta… Chỉ là lời nói miệng mà thôi, đến lúc đó nàng vẫn sẽ không giúp nàng.

“Tình muội muội đang nghĩ gì thế? Lần này muội muốn cầu cái gì?”

Tình quý tần hồi thần, nghe câu hỏi thì gật đầu “Muội muốn cầu bùa bình an.”

Lần dâng hương này không hề yên ổn, nhưng nàng chắc chắn sẽ không cho Lục Nhạc Dao cơ hội!

Xe ngựa phía sau lại rất im lặng, bình thường Lý Ngưng Nguyệt rất thích nói đùa, từ khi đến hành cung lại trầm lặng nhất, nhất là sau khi tham gia yến tiệc, càng không nói lời nào.

Bởi vì Lục Nhạc Dao bị mất mặt trên yến tiệc nên mọi người có chút khinh thường nàng, nữ nhi của tướng quân thì đã sao, chọc cho Hoàng thượng chán ghét, gia thế có hiển hách hơn nữa cũng vô dụng mà thôi. Dù Hoàng thượng chưa nói gì với các nàng, nhưng cũng chưa từng trách cứ, hơn nữa nếu không phải do nàng ta làm chậm trễ thời gian thì các nàng đã có cơ hội thể hiện trước mặt Hoàng thượng rồi.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao đương nhiên biết vì sao các nàng không để ý đến bản thân, làm gì có chuyện nàng không so đo với các nàng ấy. Nàng hận nhất là bị người khác xem thường, làm lơ nàng. Các phi tần phần chức cao hơn nàng thì nàng nhịn, người thấp hơn nàng thì dựa vào cái gì mà dám coi khinh nàng?

Không được bao lâu, xe ngựa đã dừng trước Ngọc Hoa tự. Ngọc Hoa tự do hoàng tộc xây dựng, có khí thế nổi bật. Đỉnh của Ngọc Hoa tự đều bằng vàng, những chữ trước cửa cũng được thiếp vàng, từ xa nhìn tới như là Phật tổ hiển linh.

Quý U được Thích Bạch ôm xuống xe ngựa, nhìn ngôi chùa to lớn trước mắt, mơ hồ như nghe được âm thanh của Phật tổ, trong lòng bình tĩnh lại rất nhiều.

Nhóm phi tần đều bước xuống, Lục Nhạc Dao thấy hành động săn sóc của Hoàng thượng, liền chuyển tầm mắt sang hướng khác, nhìn Vũ thục nghi đang trò chuyện vui vẻ với Tình quý tần, nàng hận thù nắm chặt bàn tay.

Thích ca ca bị Tích phi mê hoặc đã không còn là Thích ca ca trước đây nữa rồi, ca ca ruột thịt của nàng cũng không còn như xưa, cứ tưởng có thể trông cậy vào Lý Ngưng Nguyệt và Phó Như Tuyết lại không ngờ cả hai vô dụng như vậy.

Lại nghĩ đến Tình quý tần, may mắn là nàng và Tình quý tần đã kết liên minh, tuy nàng chưa dò hỏi được lai lịch của Tình quý tần nhưng không sao, nàng không tin sau này Tình quý tần sẽ không nói với nàng.

Có thể Tình quý tần sẽ không tận tâm giúp đỡ nàng, nhưng hiện tại Tích phi độc chiếm ân sủng, Tình quý tần cần một người có thể giúp nàng một tay. Lục Nhạc Dao nàng lại không ngốc, đến lúc lại bán đứng Tình quý tần

https://thuviensach.vn

là được. Chỉ là lúc nào Tình quý tần và Vũ thục nghi cũng ở cùng một chỗ, điều này có chút phiền… Vũ thục nghi chính là kẻ ỷ thế hiếp người.

Trong Ngọc Hoa tự hương khói tràn ngập, vấn vít. Bình thường có rất nhiều kẻ đến người đi, nhưng lúc Hoàng thượng đến hành cung nghỉ hè thì không được có người ngoài xâm nhập.

Thích Bạch dắt tay Quý U đi qua cửa tự, đi vào nội viện. Trọng địa của Phật môn, kỵ binh chỉ được phép đứng ở ngoài canh giữ, Thích Bạch chỉ mang theo mười thị vệ bên cạnh.

Chúng phi tần không dám náo động nữa, yên lặng đi sau Hoàng thượng.

Thích Bạch nói vài câu với phương trượng, sau đó cùng Quý U nhập điện dâng hương.

https://thuviensach.vn

Chương 78: Thích Khách

Phương trượng vẫn chưa rời đi, định cùng vài tiểu hòa thượng vào trong điện giúp Hoàng thượng dâng hương nhưng lại bị thị vệ sau lưng Hoàng thượng ngăn cản.

"Lúc Hoàng thượng dâng hương không muốn có người ngoài quấy rầy." Mấy năm vừa rồi, phương trượng đều bồi Hoàng thượng dâng hương, nhưng hình như năm nay Hoàng thượng không định để như vậy nữa.

Phương trượng ngăn cản âm thanh bất bình của tiểu hòa thượng, thấy Hoàng thượng không có phản ứng với động tĩnh ở đây thì chắp tay nói "Khởi bẩm Hoàng thượng, hôm nay bần tăng cố ý ở hậu viện để chủ trì pháp hội cho Hoàng thượng và các vị nương nương, để các Hoàng thượng và các vị nương nương thấu hiểu Phật lễ, cầu phúc vì Hoằng La quốc. Đến ngọ thiện, Ngọc Hoa tự sẽ chuẩn bị cơm chay cho mọi người."

Thấy Hoàng thượng đồng ý, phương trượng và các tiểu hòa thượng cùng đi về hậu viện chuẩn bị.

Chúng phi tần thấy Hoàng thượng và Tích phi quỳ ngang hàng, sau đó Hoàng thượng đỡ eo nàng giúp nàng dâng hương, tuy trong lòng ganh tỵ nhưng cũng chỉ có thể yên lặng quỳ phía sau.

Trong đại điện hoàn toàn yên tĩnh, tượng Phật trang nghiêm, mơ hồ có thể nghe được âm thanh tụng kinh từ hậu viện.

Tại đây, ai nấy đều lặng lẽ nói trong lòng nguyện vọng của bản thân, chân thành quỳ lạy, mong ước tâm nguyện được thành hiện thực.

https://thuviensach.vn

Lúc Quý U mở mắt đã thấy Thích Bạch đang chăm chú ngắm nàng. Hắn giúp nàng đứng dậy, cả hai nắm tay nhau định đi về hậu viện.

Đoàn người xuyên qua hành lang gấp khúc, ở phía trước các hòa thượng đang ngồi thiền hai bên, phương trượng ngồi một mình ở chính giữa tụng kinh.

Nghe tiếng bước chân, phương trượng dừng lại, đứng dậy đi về trước thềm mời Hoàng thượng và các vị nương nương an tọa.

Đúng lúc này, một tiếng động lạ vang lên, các phi tần ở phía sau còn chưa biết gì, đã thấy Hoàng thượng kéo Tích phi ra sau, một cây đao nhỏ cắm trên cây cột của hành lang.

“A, thích khách!” Chỉ nghe Phó Như Tuyết thét chói tai, vang vọng khắp hậu viện. Mấy phi tần chỉ mới mười mấy tuổi, sợ hãi vô cùng, sôi nổi hét lên. Ngón tay Lý Ngưng Nguyệt run rẩy, phụ thân của nàng điên rồi… Thật sự phái người động thủ.

Vẻ mặt phương trượng mới vừa rồi còn ra vẻ từ bi, bị Hoàng thượng đạp một cước ngã xuống đất, đã trở thành hung thần sát ác, hắn không ngờ thân thủ Hoàng thượng lại nhanh nhẹn như vậy, các hòa thượng nhanh chóng tiến lên vây lấy đám người Hoàng thượng.

Thị vệ sau lưng Thích Bạch rút nhuyễn kiếm giấu trong thắt lưng ra, cùng nhau hô lên “Hoàng thượng cẩn thận, bảo hộ Hoàng thượng!” Sau đó xông lên đấu kiếm với các hòa thượng.

Mỗi thị vệ đều có võ công vô cùng cao cường, trong nháy mắt đã giải quyết được mấy tên hòa thượng, phương trượng thấy dường như thị vệ đã sớm chuẩn bị, trong lòng có chút bối rối, vốn không được mang theo đao kiếm vào Ngọc Hoa tự, sợ mạo phạm thần phật. Lúc này thị vệ lại mang theo nhuyễn kiếm, xem ra Hoàng thượng đã phòng bị từ sớm rồi.

https://thuviensach.vn

Cửa sương phòng bị đẩy ra, một trăm hòa thượng gia nhập vào hàng ngũ ám sát Hoàng thượng.

Mà thiết kỵ quân của Hoàng thượng cũng đã sớm tham chiến, tiến vào hậu viện đúng lúc để chống lại thích khách, hai bên thế lực cân bằng lẫn nhau.

Từ nhỏ Thích Bạch đã tập võ, tất nhiên là không cần nhiều lời về võ nghệ của hắn, tuy nói số lượng thích khác đông đảo nhưng hắn vẫn thành thạo đối phó với công kích của bọn chúng. Từ đầu tới cuối hắn chỉ nói một câu "Không cần giữ lại người sống" sau đó bảo vệ Quý U chặt chẽ, các thích khách không ngừng ngã xuống dưới các chiêu thức bén nhọn của hắn.

Mấy phi tần nhát gan sợ run người, khóc thét chói tai, không dám chạy loạn, chỉ dám trốn phía sau người thị vệ chờ cuộc tranh đấu nhanh chóng chấm dứt. Mấy bài múa kiếm của Vũ thục nghi chỉ là đồ giả, nàng chỉ có chút võ nghệ, lại chưa từng giết người, nhìn cảnh tượng này cũng sợ hãi như những người khác.

Nhìn Thích Bạch chém chết một tên thích khách, tuy trong lòng Quý U sợ hãi nhưng vẫn trấn định đứng sau hắn, không dám lên tiếng sợ hắn phân tâm.

Phương trượng lại bị Thích Bạch đá ngã xuống đất, tránh thoát được một kiếm trí mạng, nhưng vẫn bị thương. Chỉ có thể núp ở phía sau, chỉ huy các thích khách không ngừng trào ra từ trên cây, dưới hồ nước, vừa chiến đấu vừa nghĩ đốisách. Thoạt nhìn Hoàng thượng không mang theo nhiều người, nhưng các thị vệ đều là cao thủ nhất đẳng, mới đầu lơ là đã chết không biết bao nhiêu người dưới tay người của Hoàng thượng rồi. Thiết kỵ quân cũng là binh lính kiệt xuất, tuy quân số của bọn họ đông đảo nhưng độ công kích đã cố hết sức rồi!

https://thuviensach.vn

Quân cứu viện của Hoàng thượng sẽ đến rất nhanh, thời gian của bọn họ không còn nhiều nữa.

Lục Nhạc Dao và Tình quý tần đã dần dần tiếp cận Hoàng thượng, tuy Lục Nhạc Dao chưa diễn qua cảnh này lần nào nhưng nàng xem đủ rồi. Cứ trốn bên cạnh Hoàng thượng là được, một khi có nguy hiểm gì thì nàng sẽ phấn đấu quên mình để cứu Thích ca ca…Chỉ là Tích phi sau lưng Thích ca ca thật là chướng mắt.

Tình quý tần thấy ánh mắt Lục Nhạc Dao ác ý nhìn Tích phi, lẳng lặng chờ nàng ta ra tay. Kiếp trước Lục Nhạc Dao quên mình cứu Hoàng thượng, nhảy lên làm phi, Hoàng thượng càng sủng ái nàng ta, coi như không thấy việc nàng ta ra tay tàn hại mấy phi tần thấp hơn. Kiếp này dù có chuyện gì xảy ra thì nàng cũng sẽ ngăn cản Lục Nhạc Dao.

Tình quý tần không thấy sợ hãi, mục tiêu của đám thích khách là Hoàng thượng, cũng không phải là phi tần, hơn nữa còn được thiết kỵ quân che chở. Kiếp trước Hoàng thượng cũng đã sớm chuẩn bị, có cung tiễn từ phía xa ập đến, dựa vào thân thủ của Hoàng thượng cũng có thể tránh được, vậy mà Lục Nhạc Dao lại ương ngạnh lao vào cứu giá.

Cung tiễn của thích khách bị thiết kỵ quân chặn đứng. Tuy thích khách chết nhiều nhưng nhân số vẫn rất đông đảo, cuối cùng đục thủng một chỗ trong vòng tròn bảo vệ.

Lục Nhạc Dao lo lắng chờ cơ hội, rốt cuộc một thích khách xông từ bên trái Hoàng thượng, lại có cung tiễn từ xa bay tới, nàng không thể để Hoàng thượng tự tránh được, nàng phải đỡ cho Hoàng thượng, chỉ cần tránh trái tim ra là được.

“Thích ca ca, cẩn thận!” Lục Nhạc Dao đang muốn nhào qua, lại bị va chạm một chút,trực tiếp ngã trúng Quý U, Quý U vội vàng ôm bụng lùi lại phía sau, sau đó vội vàng xô Thích Bạch để hắn tránh kiếm của thích khách,

https://thuviensach.vn

hết thảy chỉ xảy ra trong chớp mắt. Quý U bị một thích khách bắt lấy, Thích Bạch xoay người ôm nàng nhưng không kịp. Còn Lục Nhạc Dao đã bị bắn trúng, ngã xuống đất.

Tình quý tần đẩy Lục Nhạc Dao, sau đó cuống quýt chạy vào giữa đám phi tần, không ngờ Lục Nhạc Dao vẫn trúng tên, nhưng lần trúng tên này sẽ không có chút tốt đẹp nào là được!

Lục Viễn dẫn người vào, đúng lúc thấy được một màn kinh người này.

Phương trượng hô to "Bắt lấy Tích phi! Bắt sống!"

Mấy thích khách nghe vậy, lấy đao đặt lên cổ Quý U, thiết kỵ quân bao vây bọn chúng nhưng không dám hành động khinh suất.

Thích Bạch chỉ cảm thấy lửa giận ngập trời, hắn miễn cưỡng khống chế cảm xúc "Thả Tích phi ra, trẫm sẽ để các ngươi rời đi."

Phương trượng tuyệt vọng cười ra tiếng, không biết có bao nhiêu cung thủ đang chờ bọn họ ngoài Ngọc Hoa tự, chỉ cần bọn họ bước ra ngoài là mất mạng, hơn nữa dù bọn họ chạy thoát cũng sống không yên ổn, trừ phi đem cả Tích phi đi.

"Hoàng thượng anh minh, ngài đã có phòng bị rồi sao, hắn là chờ tóm lấy chứng cứ lần này, trực tiếp đẩy chủ tử chúng ta và chỗ chết đúng không? Không biết Tích phi nương nương được sủng ái là thật hay giả, là nghiệp lớn của ngài quan trọng, hay là Tích phi như hoa như ngọc cùng hoàng tự của ngài là quan trọng?" Mấy thích khách chặt chẽ tóm lấy Quý U, kiếm gác lên cổ nàng, sợ bị đánh lén.

Thích Bạch không đổi sắc mặt "Các ngươi muốn mạng của trẫm, bắt Tích phi cũng vô dụng thôi, đổi nàng lấy trẫm."

https://thuviensach.vn

Phương trượng lắc đầu “Chúng ta không cần mạng của Hoàng thượng, chỉ có giữ Tích phi nương nương lại chúng ta mới có thể thương lượng. Có ích hay không thì cứ thử xem, Hoàng thượng dám thử sao? Thẩm thường tại do chúng ta giết, oan uổng lên người Tích phi nhưng ngài không hoài nghi nàng chút nàng, ngài thích nàng đến mức nào đây?” Kiếm khẽ cắt Quý U, nháy mắt đã thấy máu.

Mấy tháng trước bọn họ đã giết hết hòa thường trong Ngọc Hoa tự, sau đó dịch dung ở đây chờ cơ hội, lại không ngờ Hoàng thượng vẫn đề phòng. Nếu Hoàng thượng biết mà vẫn dám tới, chắc chắn là dù gặp chuyện không may hay không, chủ tử của bọn họ đều sẽ không sống nổi.Vốn dĩ kế hoạch của bọn họ là ám sát Hoàng thượng, ôm một đứa nhỏ ở ngoài cung giả làm hoàng tử của Mộng lương đệ, Hoàng hậu buông rèm chấp chính. Nay sợ là mọi thứ ở kinh đô đều đã về tay Hoàng thượng hết rồi. Cho dù Hoàng thượng chết đi bọn hắn cũng không đạt được mục đích. May mắn là bọn họ đã bắt được Tích phi!

Trong hành cung chỉ có hai thị vệ là người của Lý tướng, không làm được chuyện gì lớn. Vì trải đường cho đứa nhỏ của Mộng lương đệ, chỉ có thể hắt nước bẩn lên người Tích phi, lại không ngờ chẳng những Hoàng thượng không vắng vẻ Tích phi mà còn giữ nàng ở Thân Hiền điện, bọn họ càng không tìm được cơ hội nào. Hết thảy đều là thiên ý, nếu bọn hắn chết, Tích phi cũng xong rồi.

Hô hấp của Thích Bạch càng lúc càng căng thẳng, nắm chặt hai tay, thấy Quý U nhíu mày mà trong lòng hắn đau đớn “Các ngươi dám làm nàng thương tổn! Trẫm nhất định sẽ đem các ngươi và Lý tướng chịu ngàn đao! Giết cả nhà không tha!”

“Ha ha, thật đúng là chân tình của đế vương! Ta không quan tâm ngài đau lòng cho Tích phi hay là hoàng tự, thả chúng ta đi, mạng của chúng ta chẳng đáng bao nhiêu, có Tích phi nghiêng nước nghiêng thành bồi ở bên

https://thuviensach.vn

cạnh là có thể nhắm mắt rồi.” Nói xong hắn quát Quý U “Mau khuyên nhủ Hoàng thượng!”

Tay cầm kiếm của Lục Viễn run nhẹ, không còn tâm trí đâu mà để ý đến thương thế của Lục Nhạc Dao nữa, Lục Nhạc Dao gây đại họa rồi… Vạn nhất Tích phi gặp điều chẳng lành… Chưa nói đến chuyện dưỡng thương, sợ là Lục Nhạc Dao còn chẳng bảo toàn được mạng sống nữa là!

Quý U cắn môi, bảo trì sự thanh tỉnh của bản thân, nhìn vẻ mặt lo lắng của Thích Bạch, dùng từ ngữ ôn nhu an ủi hắn “Hoàng thượng, để những người này đi đi, ta không có việc gì, chàng tin ta đi. Không cần tự trách, chờ ta trở lại!” Hiện giờ Quý U đang hận Lục Nhạc Dao nghiến răng nghiến lợi, lúc trở lại nàng nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng ta!

Thích Bạch biết giờ hắn chỉ có thể để bọn chúng đi, nếu không tính mạng của Quý U sẽ gặp nguy hiểm.

Thích Bạch thực hối hận, hậu phi này có lợi ích gì đâu, hắn nên sớm nhốt hết bọn họ vào lãnh cung, ai dám nói Quý U làm loạn hậu cung thì cứ giết hết là được. Giữ thanh danh để làm gì, muốn giết thừa tướng thì cứ giết, nói hắn có mới nới cũ cứ nói, ai muốn từ quan thì cứ lăn đi chỗ khác đi. Vì sao cứ phải làm hiền vương? Giờ hắn chỉ muốn một mình Quý U mà thôi.

Giờ có hối hận cũng là vô ích mà thôi, Thích Bạch vẫy tay cho thiết kỵ quân lui ra, phân phó Lục Viễn ra lệnh cho người bên ngoài không được ngăn cản bọn thích khách.

Phương trượng đắc ý “Hoàng thượng, chờ chủ tử của chúng ta liên lạc với ngài, ngài cũng phải rút hết ám vệ đang giám sát chủ tử, bằng không Tích phi nương nương chỉ có thể chết cùng một chỗ với chúng ta.”

Thích Bạch khẽ nhíu mày “Được, các ngươi phải chiếu cố Tích phi, nàng bị thương hay tiều tụy hay hoàng tự xảy ra chuyện gì thì trẫm sẽ

https://thuviensach.vn

không tiếp nhận bất kỳ điều kiện nào của các ngươi.

Những lời này vừa nói ra đã làm cho bọn thích khách thấy như bị sét đánh, bọn họ bắt giữ tổ tông sao? Được, bọn họ nhất định sẽ cung phụng Tích phi thật tốt.

Đám thích khách vây Quý U vào giữa, kiếm vẫn đặt trên cổ nàng, nhưng không làm đau nàng nữa. Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, bọn thích khách ra cổng Ngọc Hoa tự, đánh giá các cung thủ trước mắt, thầm cảm thấy may mắn vì có Tích phi trong tay.

Thích Bạch không chớp mắt nhìn bọn thích khách mang Quý U của hắn rời đi. Im lặng trong chốc lát, hắn mới mở miệng, âm thanh khô khốc "Phái người theo sát, hắn là bọn chúng sẽ dừng chân ở chân núi" hắn không nói nổi nữa, Thích Bạch che ngực, tim đập nhanh đến mức hắn đau đớn cúi gập người, trái tim như muốn nhảy ra ngoài.

U U, U U của hắn…..

https://thuviensach.vn

Chương 79: Không Gian

Các phi tần đứng phía sau cực lực cất giấu vui mừng trong lòng, bị kèm hai bên thì còn đường nào để sống đây! Không ngờ Ngọc Hoa tự linh nghiệm như vậy, vừa cầu nguyện có được thánh sủng, Tích phi liền bị thích khách bắt đi, hạnh phúc đến quá nhanh, cầu Phật tổ tha thứ cho các nàng vui sướng khi thấy người gặp họa. Tích phi nương nương đi mạnh khỏe, các nàng sẽ giúp nàng chiếu cố Hoàng thượng thật tốt, A di đà phật!

Lục Viễn cẩn thận nâng Lục Nhạc Dao lên xe ngựa, kiểm tra thương thế của muội muội, tên không bắn trúng nơi yếu hại, chỉ trúng bả vai của Lục Nhạc Dao mà thôi. Tên đâm vào rất sâu làm Lục Nhạc Dao đau tới hôn mê bất tỉnh, vẫn chưa biết được bản thân gây ra đại họa gì.

Lục Nhạc Dao cầu mong Tích phi nương nương đừng gặp chuyện gì không hay, cầu mong bản thân mau cứu được Tích phi nương nương, lập công chuộc tội.

Bằng không sau này hắn không còn mặt mũi đâu mà gặp lại Hoàng thượng… Tuy muội muội có ý tốt, nhưng chuyện hại Tích phi nương nương bị thích khách bắt là sự thật không thể chối cãi, hắn thật sự không ngờ muội muội càng lúc càng làm hắn cảm thấy lo lắng.

Thích Bạch yên lặng lên xe ngựa, trong xe còn lưu lại mùi hương của Quý U, trên bàn còn đặt hai ly trà, hai người dùng chung một chén, bên cạnh còn đặt điểm tâm mà Quý U thích ăn nhất, Thích Bạch chua xót nhắm chặt hai mắt.

Tiểu Thịnh Tử ngồi ngoài xe ngựa đang cầm khăn tay lau nước mắt, không dám lên tiếng làm phiền Hoàng thượng, tuy trên mặt Hoàng thượng

https://thuviensach.vn

không có biểu hiện gì, nhưng không biết trong lòng đã đau đớn đến mức nào. Hoàng thượng coi Tích chủ tử như châu như ngọc, cầm trên tay sợ rớt, ngậm trong miệng sợ tan, vừa rồi lại phải nhìn cảnh Tích chủ tử đổ máu… Hắn không dám nghĩ đến cảm thụ của Hoàng thượng. Sớm biết như thế thì dù có chuyện gì xảy ra hắn cũng không rời Hoàng thượng và Tích chủ tử nửa bước, có thể giúp Hoàng thượng che chở cho Tích chủ tử rồi… Tuy hắn già rồi, nhưng chắc chắn vẫn có thể giúp chắn đao, ngăn cung tiễn cho hai vị chủ tử.

Mấy tên thích khách đáng chết ngàn lần!

Xe ngựa chậm rãi rời khỏi Ngọc Hoa tự, khi đến mọi người náo nhiệt ra sao, lúc về chẳng ai dám lớn tiếng.

Vũ thục nghi kéo tay áo Tình quý tần nhỏ giọng “Muội thấy Lục quý nhân trúng tên không? Ta vẫn luôn chú ý xem thiết kỵ quân có chống lại thích khách được không, không để ý đến Lục quý nhân…”

Tình quý tần thấy Vũ thục nghi thận trọng hỏi, nội tâm trào phúng. Đương nhiên là ngươi sợ hãi rồi, nếu Lục Nhạc Dao thật sự cứu được Hoàng thượng, ngày sau của ngươi chắc chắn rất thảm.

“Lúc nghe tiếng nàng hô lên, muội có nhìn qua, đúng là nàng muốn giúp Hoàng thượng chắn tên, nhưng lại sai hướng, nhào tới trên người Tích phi nương nương.” Tình quý tần giả bộ hồi tưởng tình cảnh lúc đó, sau lại như bừng tỉnh đại ngộ thở nhẹ “A, muội mới nhớ ra, nếu không phải do Lục quý nhân, Tích phi nương nương sẽ không bị đẩy ra sau… Đây chẳng phải là Lục quý nhân hại Tích phi nương nương bị bắt đi sao?”

“Muội nói thật sao?” Vũ thục nghi khẩn trương bắt lấy tay Tình quý tần. Nếu đúng như vậy, đừng nói tới chuyện được sủng, Lục quý nhân có thể sắp chết đến nơi rồi.

https://thuviensach.vn

Tình quý tần gật đầu, Vũ thục nghi không biết Hoàng thượng và Lục Nhạc Dao quen biết từ nhỏ, cũng không biết Lục Nhạc Dao là yêu ma quỷ quái. Thật ra Tình quý tần không biết Hoàng thượng sẽ xử phạt Lục Nhạc Dao thế nào, hắn sẽ vì Tích phi mà xử phạt thanh mai trúc mã của mình sao? Chắc chắn là không phạt nặng, nhưng chắc là sẽ cảm thấy phiền chán với Lục Nhạc Dao chứ?

Tình quý tần lại yên lặng, giấc mơ của nàng là xô ngã hai người này, lần này giấc mơ đã thành hiện thực, nhưng nàng luôn cảm thấy không chân thực.

----Ta là đường phân cách đoàn người Hoàng thượng hồi cung---

Vì tránh né người của Hoàng thượng nên đám thích khách chia làm hai hướng, xe ngựa giống nhau, người theo dõi không dám tiếp cận quá gần nên không biết Tích phi ở trên xe nào, chỉ có thể chia ra theo dõi.

Xe ngựa Quý U ngồi đi tương đối chậm, nàng có cảm giác buồn ngủ, nâng bụng đứng lâu đã rất mệt mỏi rồi, nàng nhắm mắt dưỡng thần. Vết thương trên cổ rất đau, tay bị trói sau lưng quả thật là không thoải mái.

Hơn nữa ngoài Quý U, trong xe còn bốn người nữa, bốn người này tận lực chen chúc ngồi ở một bên, không gây trở ngại cho nàng nghỉ ngơi. Phương trượng chính là đầu lĩnh của đám thích khách, nhìn Tích phi đang nhắm mắt mà nuốt nước bọt, sau đó hắn miễn cưỡng chuyển tầm mắt đi nơi khác, không hổ là sủng phi, hắn chưa từng thấy người nào xinh đẹp như nàng, đáng tiếc là chỉ có thể nhìn mà không thể chạm vào.

Mấy người này lấy dược chữa thương ra vừa bôi vừa tìm đối sách.

“Sẽ có người mau chóng truyền tin tức chúng ta đang nắm giữ Tích phi cho chủ tử, trước hết chúng ta cứ đến chỗ ẩn nấp dưới chân núi đợi chủ tử phân phó.”

https://thuviensach.vn

“Đại ca, sao không gấp rút lên đường hồi kinh tìm chủ tử? Chắc chắn Hoàng thượng đã phái người theo dõi chúng ta, đừng để cho bọn họ có cơ hội cứu Tích phi đi.”

Tên đầu lĩnh đánh lên đầu kẻ mới nói một cái “Ngươi bị ngu sao? Kinh đô phòng bị nghiêm ngặt, chúng ta đều bị thương cả rồi, đến cửa thành là bị bắt ngay.

Hơn nữa bây giờ cũng đâu có biết tình cảnh của chủ tử ra sao, sao có thể tùy tiện hành động? Chúng ta cứ dưỡng thương đã, đợi tin tức của chủ tử truyền đến đây. Yên tâm đi, nơi ẩn nấp của chúng ta rất bí mật, người của Hoàng thượng sẽ không tìm thấy, hơn nữa Tích phi đang ở trong tay chúng ta, ngươi cảm thấy Hoàng thượng sẽ hành động thiếu suy nghĩ sao?”

Mấy kẻ khác gật đầu phụ họa, đại ca đúng là suy nghĩ thấu đáo. Ít nhiều gì bọn họ cũng đều đang bị thương, lúc này không thích hợp để gấp rút lên đường.

Sau khi xuống núi, bọn họ tiến vào thành trấn, xe đến xe đi, một chiếc xe ngựa thông thường đã rất nhanh hòa vào dòng người. Đám thích khách rẽ ngoặt vào một con ngõ nhỏ, sau đó đổi xe ngựa khác rời khỏi.

Lúc ám vệ đuổi đến nơi chỉ tìm thấy một cái xe ngựa bỏ không, cùng với áo cà sa, lòng trầm xuống, nhìn nhau, lạc mất dấu rồi!

Tại cửa sau của một tửu lâu nhỏ, một tiểu nhị lo lắng nhìn đông nhìn tây. Thấy chiếc xe ngựa từ xa xa đi tới, cẩn thận xem xét rõ dấu hiệu trên xe, vẫy vẫy tay. Ba nam nhân bọc khăn trùm đầu và một nữ nhân xinh đẹp bước xuống từ xe ngựa.

Hai nam nhân túm lấy cánh tay của Quý U, đoàn người vội vàng vào cửa, tiểu nhị nhìn quanh quất xung quanh thấy không có ai để ý mới đóng cửa lại.

https://thuviensach.vn

Vài người thấy Tích phi rất phối hợp, không khóc nháo, giãy dụa, không chửi rủa, liền thấy bớt lo lắng hơn nhiều.

Quý U không nói gì, chỉ cố gắng nhớ kết cấu của nội viện này.

Đến một sương phòng vắng lặng, đám thích khách đóng cửa phòng lại rồi thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng an toàn rồi. Tuy gian phòng này có cửa sổ, nhưng đối với Tích phi đang mang bụng lớn mà nói, trừ khi nàng không cần hài tử, nếu không làm gì có chuyện nàng nhảy qua song cửa chạy trốn.

Hậu viện của tửu lâu này là nơi bọn họ ẩn thân, dù nơi này tập trung nhiều người cũng sẽ không bị để ý, dù gì tửu lâu cũng là chốn đông người.

“Bây giờ mở dây thừng ra được chưa? Rất khó chịu.”

Tên đầu lĩnh nghe vậy thì sai bảo kẻ đang đứng cạnh cởi dây cho Tích phi, ngăn mấy tên đàn em đang muốn từ chối lại. Dù sao cũng đến địa bàn của bọn họ rồi, một nữ nhân nhu nhược, bụng to có thể chạy thoát sao?

Quý U xoa xoa cổ tay “Tìm đại phu cho ta, vết thương của ta cần được xử lý.”

“Đại phu cái gì, hiện giờ ngươi không phải là Tích phi, chỉ có dược cầm máu thôi, ngươi muốn tự mình bôi hay để mấy anh em ta giúp ngươi?” Một tên thích khách quát, vốn hắn định mắng tiếp hai câu, nhưng nghĩ tới cảnh cáo của Hoàng thượng thì đành dừng lại. Bây giờ còn chưa nhận được tin tức của chủ tử, bọn họ không biết phải đối xử với Tích phi thế nào, vạn nhất Hoàng thượng và chủ tử giảng hòa, bọn họ lại đắc tội Tích phi, đến lúc đó không có cách nào giải quyết hết.

Tên đầu lĩnh nghe vậy, không tự chủ nhìn về phía Tích phi, bởi vì nàng đang mang thai nên vẻ đẫy đà của nàng so với mấy nữ nhân gầy yếu khác càng có ý vị hơn, ánh mắt trong veo như nước, tựa hồ có thể nói chuyện,

https://thuviensach.vn

thứ say lòng người nhất là đôi môi phong tình kia, nhìn không thôi cũng biết tư vị khi nếm sẽ tốt thế nào.

Mấy tên khác thấy ánh mắt của đại ca mình liền sáng tỏ, phát ra tiếng cười kinh tởm, quả là khó có người xinh đẹp như vậy.

Tên đầu lĩnh cũng cười hai tiếng, đợi nghiệp lớn của chủ tử thành công, hắn định xin Tích phi làm phu nhân.

Quý U nhìn ánh mắt của mấy kẻ này, tức giận trong lòng "Ta tự bôi, lúc ta bôi thuốc yêu cầu các ngươi ra ngoài. Còn nữa, ta đói bụng, muốn ăn cơm chiên trứng và trà táo đỏ."

"Phiền toái." Một kẻ trong đó cáu gắt, loại nữ nhân này chỉ nên nuôi trong cung thôi, được mấy kẻ nô tài hầu hạ toàn bộ. Mấy tên thích khách còn đang do dự để nàng ở một mình trong phòng, không bị trói, nhưng nhìn bộ dạng nũng nịu của nàng, nếu bắt nàng đi theo chắc bọn họ sẽ bị nàng làm mệt chết.

Bọn chúng đều đói bụng rồi, nên để hai người canh giữ ngoài cửa, những người khác đi ăn cơm, thuận tiện mang cơm chiên và trà táo đỏ về cho Tích phi.

Rốt cuộc chỉ còn lại một mình, Quý U nhẹ nhàng thở ra, chạy đến bên cửa sổ quan sát… Ân, không nhảy xuống được.

Quý U chìm trong suy nghĩ, nàng phải mau chóng trở về, Thích Bạch chắc chắn đang rất lo lắng cho nàng. Hơn nữa không thể để cho Lý tướng có cơ hội xoay người.

Không gian tùy thân của nàng có chỗ bất tiện, đó là lúc tiến vào nàng đang ở đâu thì khi quay trở ra nàng vẫn ở đó mà thôi, nên nàng chỉ có thể hành động vào buổi tối.

https://thuviensach.vn

Lúc đêm khuya thanh vắng, chỉ có hai thích khách đứng ngoài cửa canh chừng, mấy kẻ bị thương nặng đã đi nghỉ ngơi.

Quý U lặng lẽ đem ghế chuyển sang gần cửa sổ, nhẹ nhàng mở cửa sổ ra, vừa đá cái ghế thật mạnh, vừa tiến vào không gian tùy thân của nàng.

Hai kẻ trông chừng ngoài cửa nghe thấy âm thanh liền cuống quýt chạy vào, trong phòng tối đen, cửa sổ mở rộng. Hai kẻ này vội vàng đốt đèn lên, ngọn đèn chiếu sáng căn phòng, không một bóng người!

Một kẻ không tin Tích phi dám thực sự nhảy xuống, liền chạy đến bên giường kiểm tra, kẻ còn lại nhìn cái ghế nằm dưới đất, lại nhìn ra ngoài cửa sổ, thấy khăn tay của Tích phi ở bên ngoài, liền hô to "Không hay rồi, Tích phi chạy trốn."

Hai kẻ này nhảy ra ngoài cửa sổ, đi gọi đồng bọn tìm kiếm Tích phi.

Quý U ở trong không gian, không nhìn thấy tình cảnh ở bên ngoài, nhưng có thể nghe được âm thanh. Nàng ở trong không gian uống thuốc an thai, sờ sờ bụng, các bảo bối phải kiên trì nhé. Nghe tiếng hai tên kia rời khỏi phòng nàng liền thoát ra khỏi không gian, chạy về phía ngược lại.

Đám thích khách nghe tiếng của động bọn, vội vàng mặc y phục rồi chạy đến, tên đầu lĩnh hô lên "Không đốt đuốc lên thì tìm kiểu gì. Hai người canh chừng cửa sau, chúng ta tìm bên ngoài cửa sổ, nàng không chạy xa được đâu."

Tên đầu lĩnh vẫn không tin Tích phi dám nhảy xuống, bụng lớn như vậy mà còn đạp ghế nhảy xuống thì nàng quả thật không cần cái thai trong bụng nữa rồi.

"Trên mặt đất không có vết máu, tìm xem có trong bụi rậm không." Nàng không thể chạy đến tiền viện nhanh như vậy được, nên tên đầu lĩnh

https://thuviensach.vn

chỉ tập trung người tìm ở hậu viện mà thôi, nhất định là Tích phi đang trốn trong góc nào đó.

Quý U thở hổn hển, cố gắng đẩy cây gác cổng ra, nghe tiếng bước chân càng lúc càng đến gần, Quý U hết sức bối rối, cắn răng dùng hết khí lực toàn thân.

Một tên chạy như bay đến, thấy bóng người đang cố gắng mở cửa, liền hét to "Tìm thấy Tích phi rồi, mau đến đây!"

"Loảng xoảng" một tiếng, cây gác cổng bị đẩy rớt xuống đất, Quý U cuống quýt mở cổng ra rồi chạy ra ngoài, nghe tiếng bước chân ngay sau lưng, chỉ cách nàng có một chút…

Tên thích khách phía sau đang muốn bắt lấy góc áo Tích phi, đột nhiên Tích phi biến mất, như tan vào không khí.

Tay hắn rơi vào khoảng không… Người đâu rồi?

"Không đúng, không đúng, Tích phi không chạy về phía trước, nàng đột nhiên biến mất…"

"Đương nhiên là nàng chạy mất không thấy tăm hơi rồi, mau đuổi theo!"

"Không đúng, lão tử sắp bắt được nàng, nàng lại đột nhiên không thấy đâu nữa…" Tên thích khách run rẩy, rốt cuộc là mắt hắn có vấn đề hay hắn nằm mơ chưa tỉnh?

"Mẹ nó, ngươi chưa tỉnh ngủ sao? Ngươi đi báo với đại ca đi, ta chạy tới phía trước tìm xem, chúng ta hành động yên lặng đi… Mẹ nó, sao Tích phi chạy nhanh quá vậy?" Nói xong tên này chạy về phía trước.

Tên còn lại vẫn không tin được chuyện Tích phi biến mất ngay trước mắt hắn, hắn giơ cây đuốc kiểm tra trên tường, dưới đất, không thấy có dấu

https://thuviensach.vn

vết nào, hắn dụi mắt, thật sự nhìn nhầm sao?

--- --------Mây---- -------

Trong Thân Hiền điện đèn đuốc sáng ngời, nghe thấy ám vệ báo cáo để mất dấu vết, Thích Bạch ngồi yên bên bàn, không nhúc nhích.

“Hoàng thượng, ít nhất ngài cũng nên dùng chút đồ ăn, chưa tìm thấy Tích chủ tử mà ngài đã gục xuống thì biết làm sao? Tích chủ tử nhất định sẽ được an toàn, nhất định sẽ bình an trở về.” Vẻ mặt Tiểu Thịnh Tử đau khổ, không biết đã khuyên Thích Bạch bao lâu rồi.

Thích Bạch không nói lời nào, chỉ nhìn vòng ngọc đang đeo trên tay đến xuất thần. Sau nửa ngày mới đột ngột hỏi “Lục quý nhân tỉnh chưa?”

“Hồi chủ tử, chưa tỉnh.” Tiểu Thịnh Tử không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ nghe nói Lục quý nhân giúp Hoàng thượng chắn tên, Hoàng thượng đã hỏi tình hình nàng mấy lần, chắc là muốn ban ân điển cho nàng…

Thích Bạch gật đầu “Mặc kệ là nàng tỉnh hay chưa, bây giờ ngươi phái người đem nàng ném tới phòng chứa củi đi!” Nói hắn không có nhân tính cũng được, không phân rõ phải trái cũng được, U U của hắn còn chưa rõ tình hình, vì sao Lục Nhạc Dao có thể an ổn nằm trên giường?

Từ lúc Quý U bị bắt đến bây giờ, Thích Bạch đã đau đớn đến chết lặng… Bất an, sợ hãi, bối rối, hắn sắp bị tra tấn đến điên rồi, nếu không phải vì Lục Nhạc Dao thì làm sao U U của hắn lại bị rơi vào tay thích khách!

Nếu không muốn để hắn yên ổn thì các ngươi cũng đừng hòng dễ chịu!

“Bắt đầu từ ngày mai, trong hậu cung chỉ có một bữa ăn, một bữa chỉ có một bát cơm, toàn bộ là đồ ăn chay!” U U của hắn có được ăn no không, hắn còn chưa biết, các nàng dựa vào cái gì mà ăn sơn hào hải vị?

https://thuviensach.vn

Tiểu Thịnh Tử nghe vậy thì sửng sốt một chút, cuống quýt đi phân phó người phía dưới… Tích chủ tử, Hoàng thượng điên rồi!

https://thuviensach.vn

Chương 80: Trốn Đi

Đám thích khách tìm kiếm vài vòng xung quanh, trước lúc hừng đông đành phải trở về hậu viện, tập trung một chỗ than sầu kể khổ.

Tên đầu lĩnh mặt đen như than, nhiều người như vậy mà còn không bắt được một nữ nhân bụng to vượt mặt sao?

“Đại ca nói xem, Tích phi trốn ở chỗ nào được? Tuy chúng ta không thể đốt đuốc sáng trưng sợ người khác chú ý, nhưng những khu vực xung quanh đều đã lục tung lên rồi, một sợi tóc cũng không thấy là thế nào?”

Tên đầu lĩnh đau đầu muốn chết, ta mà biết nàng trốn ở đâu thì còn tìm cái mông! Cũng bởi vì không thể gióng trống khua chiêng đi tìm nên càng đau đầu. Giữa đêm khuya vắng lạnh mà đốt đuốc đi tìm thì quá khoa trương, nhưng không có đuốc thì không thấy rõ được. Bọn họ không thể đánh động quá nhiều người, nhỡ đâu người của Hoàng thượng biết thì bọn họ tiêu ngay.

Hắn cũng muốn biết Tích phi chạy đi đâu, nữ nhân có lợi hại hơn nữa cũng không thể trốn thoát nhiều người như vậy, huống chi là một nữ nhân đang mang thai.

Hắn không thể không thừa nhận bản thân đã đánh giá Tích phi quá thấp, hắn có nằm mơ cũng không ngờ Tích phi dám chạy trốn, nàng không có đồng nào trong người, không sợ chết đói trên đường đi sao?

“Ngươi vừa nói cái gì? Tích phi biến mất ngay trước mắt ngươi?” Tên đầu lĩnh trầm mặc một hồi, tầm mắt chuyển lên người tên bắt hụt Tích phi, hắn ta là kẻ duy nhất thấy Tích phi chạy đi.

https://thuviensach.vn

“Đại ca, Tích phi thật sự biến mất trước mắt ta mà, thiếu chút nữa ta đã nắm được góc áo nàng rồi, thật mà.” Vừa dứt lời, mấy người còn lại đều khinh bỉ nhìn hắn, trong lòng thầm mắng, mơ ngủ sao? Mắt mù? Đầu óc có bệnh? Bằng không chính là sợ đại ca trách phạt nên bịa chuyện, nếu vậy thì ngươi cũng nên tìm lý do nào đáng tin một tí chứ.

“Mẹ nó, gặp quỷ sao? Tích phi chạy tới cửa lớn lúc nào, chẳng lẽ nàng có võ công?” Một tên khác gãi đầu, chuyển hướng câu chuyện, nói Tích phi biến mất trong nháy mắt là quá xạo, hắn nghe không lọt tai. Tuy hắn chưa thấy Tích phi, nhưng nàng có thể né tránh nhiều người như vậy, không lẽ Tích phi có võ công cái thế?

Tên đầu lĩnh lắc đầu theo bản năng, Tích phi quá mức nhu nhược, đánh chết hắn cũng không tin Tích phi có võ nghệ cao cường.

“Chỉ có một khả năng, đó là nàng không có nhảy qua cửa sổ, chỉ ngụy trang vậy thôi, sao đó trốn trong phòng. Lúc chúng ta tập trung tìm ở hậu viện nàng liền chạy đi. Hai tên các ngươi đều là phế vật, không cẩn thận tìm trong phòng sao?” Tên đầu lĩnh quay sang trách tội hai kẻ gác đêm, đúng là đồ óc heo! Về chuyện Tích phi biến mất trong không khí, ha ha, loại chuyện hoang đường này ai mà tin được!

Tên thích khách nhìn Tích phi biến mất chỉ đành ngậm miệng, hắn cũng nghi ngờ là do bản thân hoa mắt… Nếu không phải do nhìn nhầm thì thật đáng sợ, vẫn là nhìn nhầm thì hơn, tạm thời coi như mắt hắn bị mù vậy.

“Đại ca, phòng trống không, liếc mắt là thấy hết mọi thứ, nàng có thể trốn ở đâu chứ?” Hai tên gác đêm cảm thấy oan uổng nha, trong phòng không có ai, cửa sổ mở ra, chắc chắn là nàng trốn ra từ cửa sổ rồi.

“Được rồi, báo với tất cả huynh đệ, giả làm khách hàng vào tửu lâu, sau đó trà trộn vào đám người đi tìm kiếm Tích phi. Chắc chắn Tích phi sẽ phải mua đồ ăn và thuê xe ra khỏi trấn, trên người Tích phi lại không có đồng

https://thuviensach.vn

nào, phái người canh chừng tất cả các hiệu cầm đồ trong trấn đi. Cửa trấn cũng cần người canh gác, gặp ai khả nghi liền bắt lại. Tóm lại, Tích phi đừng nghĩ đến chuyện chạy thoát, nàng chỉ đang thừa dịp đêm tối trốn ở góc nào đó mà thôi, các huynh đệ, trở về chuẩn bị một chút đi, trời sáng là hành động ngay, trấn này nhỏ như vậy, mà nàng không quen với sinh hoạt ở đây, chắc chắn chạy không nổi đâu. Nhớ là động tĩnh không được quá lớn, dẫn đến sự chú ý của đám người Hoàng thượng là không ổn đâu."

"Vâng, đại ca." Mọi người xoa xoa tay, nhất định phải bắt Tích phi lại, nếu không nàng mà về đến hoàng cung, thì bọn họ chỉ còn đường chết mà thôi.

Quý U ở trong không gian sờ sờ bụng, thật nguy hiểm, thiếu chút nữa là nàng bị bắt lại rồi. Nàng sợ nhất là các bảo bối xảy ra việc gì, may mắn là không sao.

Nhìn điểm tâm trong không gian, Quý U có chút dở khóc dở cười, đây là lúc trước nàng giấu đi vì không muốn dùng bữa. Nàng đúng là phòng ngừa chu đáo mà, ai, sao nàng không bỏ thêm y phục và ngân lượng vào chứ.

Điểm tâm và hoa quả đủ ăn. Nàng không có bạc, nàng cũng không biết đường, ai chịu mang nàng ra khỏi trấn chứ. Hơn nữa chắc chắn là bọn thích khách sẽ phái người canh chừng ở cửa trấn, nàng nên làm thế nào đây?

Nghe đám thích khách oán trách "Đến cùng là chạy đi đâu", Quý U nhẹ nhàng thở ra.

Lại đợi một lát nữa, nghe phía bên ngoài không còn động tĩnh gì nữa, Quý U mới ra khỏi không gian, xuất hiện ở đúng nơi nàng biến mất. Nếu lúc này có người, nhất định sẽ bị nàng hù chết. Quý U quay đầu nhìn cửa sau của tửu lâu, vỗ ngực, phải nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Ánh trăng nhàn nhạt bao phủ trấn nhỏ này, Quý U nhìn đông nhìn tây, tìm bảng hiệu của dược đường và tiệm bán y phục, lại còn phải phân tâm

https://thuviensach.vn

lắng nghe động tĩnh xung quanh. Nàng biết nàng không có nhiều thời gian, phải thừa dịp bọn chúng đang tìm cách để nhanh chóng bỏ trốn, nếu đợi tới hừng đông sẽ bị bọn chúng bắt lại.

Bọn thích khách sẽ không ngờ tới việc nàng không bán trang sức mà lại đi bán thuốc trong không gian. Lấy được bạc rồi nàng sẽ đi mua một bộ y phục của nam tử, y phục của nam tử rộng rãi mới che được bụng của nàng. Quý U thầm gật đầu, cứ quyết định vậy đi.

Quý U đi trên đường vắng tanh, trong lòng có chút sợ hãi, hai bên đường cửa nhà đều đóng chặt, nàng chỉ dám chọn đường nào vắng một chút để đi, chung quanh hoàn toàn yên tĩnh. Mỗi ngày ở chung với Thích Bạch đều thật an tâm, hạnh phúc, đã lâu lắm rồi nàng không nhớ đến những kiếp trước. Những kiếp đó nàng có thể vừa đi trong đêm tối vừa đánh xác sống, cướp đồ đạc… Thế mà giờ lại cảm thấy sợ hãi.

Đáy mắt Quý U ướt át, đều tại Thích Bạch sủng ái nàng đến mức cái gì cũng không làm được. Quý U ngửa đầu nuốt nước mắt, nàng rất nhớ Thích Bạch. Quý U thở dài, nàng phải kiên cường mới có thể sớm gặp lại hắn.

Trời dần sáng hơn, trên đường đã có vài người qua lại, đa số là tiểu thương bán đồ ăn. Quý U trốn ở ngõ nhỏ đối diện dược đường gặm điểm tâm, thấy dược đường mở cửa liền cúi đầu đi vào.

Lục Nhạc Dao là bị lạnh nên mới tỉnh, lúc mở mắt ra nàng thấy nóc nhà bị mạng nhện che kín, có chút mờ mịt, đây là cái gì?

Quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, trời sáng choang rồi, nàng đang nằm mơ sao?

Ngón tay khẽ nhúc nhích, sờ dưới thân để xem tại sao hôm nay giường của nàng lại khó chịu như vậy, thứ nàng chạm đến là củi và rơm.

https://thuviensach.vn

Nàng kinh ngạc một chút, đột nhiên đứng bật dậy, hét lên "A!" Sau đó lại ngã xuống, bả vai bên phải đau quá.

Lục Nhạc Dao dùng cánh tay không bị thương chống đỡ thân thể chậm rãi ngồi dậy, đánh giá căn phòng vừa bẩn vừa nhỏ này, đây là phòng chứa củi mà… Cũng không phải phòng chứa củi khô ráo mà là căn phòng đã bị bỏ hoang, âm u ẩm ướt, hẻo lánh, củi chất thành đống, từng vũng nước đọng ở khắp nơi. Trong căn phòng mờ tối ngập tràn một cỗ mùi gay gắt, vô cùng khó ngửi, trên tường có mấy con côn trùng ngẫu nhiên bò qua, Lục Nhạc Dao ghê tởm nôn khan hai lần…

Sao nàng lại ngủ ở đây, đến tột cùng là đã có chuyện gì xảy ra, vì sao nàng lại ở trong này? Lục Nhạc Dao chỉ nhớ nàng nhào qua ngăn đỡ mũi tên cho Hoàng thượng thì có người đẩy lưng nàng một chút, nàng liền đụng vào Tích phi, sau đó bị trúng tên đau đến hôn mê bất tỉnh, sau nữa có chuyện gì đã xảy ra sao?

"Châu nhi?" Cả người Lục Nhạc Dao không còn chút sức lực nào, đám người Châu nhi chạy đi đâu cả rồi?

"Két" cửa được đẩy ra, Châu nhi thấy chủ tử đã tỉnh liền đau khổ chạy tới đỡ chủ tử đứng lên.

"Khụ khụ khụ, vì sao ta lại ở đây? Hoàng thượng không đến thăm ta sao?" Lục Nhạc Dao bị mùi hôi trong phòng làm ho khan không ngừng.

"Chủ tử, là Hoàng thượng phạt ngài ở trong phòng chứa củi, nô tỳ cũng không biết có chuyện gì xảy ra." Lúc chúng phi tần đi dâng hương cùng Hoàng thượng không được mang theo cung nữ bên người, nên Châu nhi không biết chủ tử xảy ra chuyện gì, thẳng đến lúc chủ tử bị nâng về mới nghe nói chủ tử cản tên cho Hoàng thượng. Châu nhi vừa mừng vừa sợ, chủ tử gặp may mắn lớn rồi. Còn chưa đợi được chủ tử tỉnh lại, tin tức chủ tử bị phạt đến phòng chứa củi đã làm Châu nhi té ngã đến đau mông.

https://thuviensach.vn

“Bị phạt?” Lục Nhạc Dao nhíu mày, nàng bị phạt vì chuyện gì? Cẩn thận nghĩ lại, đột nhiên Lục Nhạc Dao mở to hai mắt, khó nén khủng hoảng “Có phải lúc Tích phi nương nương ngã xuống, xảy ra chuyện với hoàng tự rồi sao?” Nàng nhớ chuyện đụng phải Tích phi, không phải nàng xô nàng ta ngã rồi chứ?

“Chủ tử, người trong hậu cung đều kín miệng, không được nói đến chuyện của Tích phi nương nương.” Châu nhi nhìn ra ngoài cửa, sau đó nhẹ nhàng tiến lên nói nhỏ với Lục Nhạc Dao “Tích phi nương nương bị thích khách bắt đi rồi.”

Vừa dứt lời, Lục Nhạc Dao chỉ thấy trong đầu “Oanh” một tiếng, Tích phi bị thích khách bắt đi, Lục quý nhân bị phạt đến phòng chứa củi, hai câu này không ngưng vang lên trong đầu nàng, hình như nàng biết nguyên nhân, nhưng không cách nào tiếp nhận nổi.

“Ta muốn gặp Hoàng thượng… Ta phải đi gặp Hoàng thượng… Mau đỡ ta đứng lên.” Lục Nhạc Dao bị dọa sợ rồi, không phải nàng, nàng không hề cố ý… Nàng không hề nghĩ mọi chuyện lại trở nên thế này.

“Chủ tử, ý chỉ của Hoàng thượng là không có lệnh không ai được phép ra khỏi phòng chứa củi.” Châu nhi thở dài, đến cùng là chủ tử đã làm chuyện gì chọc tức Hoàng thượng chứ. Căn phòng chứa củi bỏ hoang này đâu phải chỗ cho người sống.

“Không được, ta phải gặp ca ca, Châu nhi, ngươi giúp ta truyền tin cho ca ca, hắn sẽ cứu ta…”

Nghe cung nữ thông báo Vũ thục nghi đến tìm nàng, đúng như những gì nàng tính toán. Hiện tại cả hậu cung như muốn nổ tung vậy…

“Muội muội đang dùng đồ ăn sáng sao?” Vũ thục nghi khó nén giọng điệu tức giận.

https://thuviensach.vn

“A, toàn hậu cung này có người có đồ ăn sáng để dùng sao?” Tình quý tần cười tự giễu, cầm ấm trà rót cho Vũ thục nghi một chén.

Vũ thục nghi cũng không đưa tay ra nhận, nàng đã uống nước trà cả một buổi sáng rồi “Muội nói xem Hoàng thượng đang nghĩ gì vậy? Một ngày chỉ được dùng cơm trưa, cũng chỉ có một chén cơm, một đĩa đồ ăn, không được dùng điểm tâm? Hắn muốn bỏ đói cả đám người trong hậu cung để chôn cùng Tích phi sao?”

“Tỷ nói chuyện cẩn thận một chút, ý chỉ của Hoàng thượng không đến lượt chúng ta ý kiến.” Tình quý tần đưa tay che miệng Vũ thục nghi, nói mấy phi tần phân vị thấp cũng coi như xong đi, Hoàng thượng là người ngươi có thể nói sao?

Vũ thục nghi là tức giận đến mụ mị đầu óc, không, phải nói là đói mụ mị đầu óc, nên mới mất lý trí.

“Đây không phải là do ta quá tức giận sao… Chúng ta không thấy được đồ ăn sáng chỉ thấy thánh chỉ đến. Giờ thì tốt rồi, một ngày Tích phi còn chưa trở lại là một ngày chúng ta nhịn đói… Không phải Hoàng thượng muốn bỏ đói chúng ta để dành cho Tích phi chứ?” Vừa dứt lời bụng nàng đã kêu réo ầm ĩ, Vũ thục nghi xấu hổ một trận, nàng thật sự rất đói bụng…

Tình quý tần xoay người vào nội thất bê ra một đĩa điểm tâm, “Ngày hôm qua còn dư lại, tỷ muốn dùng một ít không?”

Vũ thục nghi lắc đầu, các nàng chỉ ăn điểm tâm mới mà thôi, đã khi nào phải dùng đồ thừa đâu? Phần điểm tâm này chắc chắn là chưa kịp thưởng cho nô tài, nàng làm sao mà dùng được.

Tình quý tần bất đắc dĩ cầm một khối bỏ vào miệng, đối với người từng phải ở lãnh cung mà nói, có ăn là tốt lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Nếu nói không có đồ ăn sáng là một loại tra tấn vậy thì lúc nhìn thấy bàn cơm trưa đám phi tần đói đến mức không có khí lực để khóc lóc nữa. Một chén cơm, một món rau, bình thường nhìn thấy thịt cá các nàng còn chưa muốn động đũa, lúc này… Nước mắt các nàng thi nhau rơi xuống, con người mà, phải mất đi mới biết quý trọng.

Trong Thân Hiền điện yên lặng như tờ, Lục Viễn ngẩng đầu nhìn Hoàng thượng rồi lại cúi đầu, chỉ mới một đêm, Hoàng thượng đã như bị đánh bại rồi… Một đế vương độc đoán, lạnh lùng, sắc bén, không phải bị Lý tướng và đám thích khách đánh bại, mà bị lòng tự trách và nỗi tương tư đánh bại, tra tấn đến điên rồi.

“Bên Lý tướng có tin tức gì chưa?” Thanh âm của Thích Bạch khàn khàn.

“Bẩm Hoàng thượng, còn chưa có. Hôm nay thần đã sẽ tăng thêm nhân thủ, đồng thời tự mình đến trấn nhỏ tìm kiếm.”

“Nếu trẫm đáp ứng điều kiện của Lý tướng, hắn sẽ không đối phó với Tích phi nữa.” Ngữ khí của Thích Bạch không thay đổi, nhưng ánh mắt lại cay nghiệt nhìn về phương xa.

“Nhất định là Tích phi nương nương sẽ không có việc gì đâu, thần ngay lập tức xuất phát đây.” Nhìn Hoàng thượng như vậy, Lục Viễn sợ rằng ngay cả chuyện giữ toàn thây cho kẻ hại Tích phi cũng rất xa vời. Thiên tử giận dữ, xác chết vạn dặm, đảng thừa tướng, sợ là có chém cửu tộc cũng không đủ.

Lục Viễn đang muốn xoay người rời đi, liền nghe Hoàng thượng nói “Ngươi ở lại đợi tin tức đi, để Trẫm đi.”

Lục Viễn xoay người, “Hoàng thượng sao ngài có thể mạo hiểm như vậy được?” Tiểu Thịnh Tử cuống quýt mở miệng khuyên nhủ “Hoàng thượng, đêm qua ngài không nghỉ ngơi chút nào rồi…”

https://thuviensach.vn

Thích Bạch giơ tay ngăn lại lời an ủi của hai người "Trẫm nhất định phải mau chóng tìm nàng về."

Thấy hai người còn muốn tiếp tục, giọng điệu của Thích Bạch lạnh lùng truyền đến "Nàng thuộc về trẫm, trẫm đánh mất nàng, trẫm nhất định sẽ tìm lại nàng."

Nếu không phải do hắn muốn trì hoãn thời gian để ổn định thừa tướng thì hắn đã sớm đi tìm nàng rồi.

Một ngày đã là cực hạn của hắn, nếu lâu hơn nữa hắn sẽ điên mất.

https://thuviensach.vn

Chương 81: Được Cứu

“Ba” lư hương giá trị liên thành bị xô ngã dưới đất.

“Phế vật, một đám phế vật!” Lý tướng nhìn kẻ đang quỳ dưới chân hắn, nhịn xúc động muốn đạp kẻ đó một cái.

Hôm qua Lý tướng nhận được tin chẳng những Hoàng thượng sẽ đồng ý với điều kiện của hắn mà còn cho quân rút lui khỏi phủ thừa tướng.

Nếu lựa chọn mưu phản thì không còn đường quay lại nữa, Lý tướng biết rõ đạo lý này, nhưng hắn không nghĩ hắn sẽ thất bại, lại còn thất bại thảm hại như vậy. Cũng may trời không tuyệt đường người, thủ hạ của hắn bắt được Tích phi, nữ nhân mà hắn luôn muốn đưa vào chỗ chết. Càng không ngờ Hoàng đế thủ đoạn độc ác lại là một kẻ si tình, yêu mỹ nhân hơn giang sơn, vì Tích phi cái gì cũng không cần.

Lý tướng không hồi âm cho Hoàng thượng vì muốn làm bộ làm tịch, kéo dài thời gian thì càng kiếm thêm được nhiều quyền lợi. Nghĩ đến đây Lý tướng chỉ hận không thể một tát đánh chết đám phế vật đó, trời còn chưa sáng, hắn đã nhận được tin tức Tích phi chạy trốn. Ngay cả một nữ nhân cũng không bắt nổi! Một đám ngu xuẩn!

Bây giờ làm sao đây? Tìm, có quật ba tấc đất lên cũng phải tìm! Lý tưởng thở dồn dập, ngay cả nắm bút lông cũng không vững. Hồi âm cho Hoàng thượng cũng đơn giản thôi, đồng ý giảng hòa, Hoàng thượng rời khỏi kinh đô, đem binh phù giao cho hắn. Đợi tìm được Tích phi, binh phù cũng tới tay rồi, hắn giở quẻ cũng không muộn.

https://thuviensach.vn

Nhìn kẻ đang quỳ dưới đất, Lý tướng phân phó “Tiếp tục tìm kiếm, không được để người của Hoàng thượng tìm thấy nàng ta.”

--- -----Ta là đường phân cách Lý tướng lập tức đi tong---- -------

Bởi vì Quý U đã biết được vị trí của dược đường và tiệm may nên không tốn quá nhiều khí lực.

Quý U chọn bố y thoải mái nhất, thứ nàng chọn là hàng năm ngoái tồn lại nên hơi cũ. Thấy chưởng quỹ đang cầm một chén tương hồ định dán thông cáo trước cửa, Quý U xin hắn bán cho nàng một ít, vẻ mặt chưởng quỹ đen lại, đưa cho nàng một chén, coi như là bán y phục rồi tặng cho nàng luôn vậy. Quý U cố ý đưa bạc thêm cho hắn, hắn cũng không thoái thác nữa, chung quy cũng do Quý U lấy thêm một cái đấu lạp tết bằng cỏ nữa.

Hiệu may cũng có phòng thử, Quý U vào trong thay đổi y phục, soi gương cắt ít tóc, dính tương hồ lên, dán lên mặt, sau đó đem mái tóc búi hết lên. Nhìn nông phu trong gương, Quý U có chút hài lòng, khá là giống nha.

Quý U lấy đấu lạp che mặt, dưới ánh mắt kinh ngạc của chưởng quỹ, nàng đưa cho hắn một ít dược liệu trân quý cho vị chưởng quỹ tốt bụng này rồi mới rời đi.

Nay Quý U đã thay đổi bộ dáng hoàn toàn, một thân y phục vải thô màu đất, đầu đội đấu lạp, chân đi giày cỏ. Nhìn người tới lui trên đường, Quý U không tự giác đưa tay lên sờ mặt.

Đột nhiên có một hán tử đẩy xe đồ ăn đi ngang qua, trong lòng Quý U căng thẳng nhưng vẫn không cúi đầu né tránh, mà tự nhiên đi sát bên cạnh tên thích khách hôm qua từng trông coi nàng.

Tên thích khách đẩy xe hết nhìn đông rồi lại nhìn tây, không buông tha cho bất cứ người khả nghi nào. Đánh giá nông phu đội đấu lạp một phen từ

https://thuviensach.vn

trên xuống dưới nhưng không có chút nghi ngờ nào liền đảo mắt nhìn hướng khác. Mẹ nó, Tích phi chạy đi nơi nào rồi?

Quý U nhẹ nhàng thở ra, lại gặp một tiểu thương ven đường, Quý U cảm thấy khẩn trương đôi chút. Thở sâu, giả bộ tự nhiên tiếp tục đi về phía trước. Không ít thích khách từng thấy nàng, nàng lại không biết bọn họ. Hẳn là tất cả bọn họ đều đang đi tìm nàng. Vạn nhất có kẻ nào đó nhận ra nàng. Quý U đau đầu nhíu mày, nàng không biến mất giữa ban ngày ban mặt được.

“Đại ca, đã hỏi qua tất cả các hiệu cầm đồ, chưa thấy nữ nhân mang thai nào đến. Tích phi có bán đồ cho người qua đường không?”

Nghe vậy tên đầu lĩnh liền cau mày, tuy không dễ bán cho người qua đường, nhưng nàng ta vẫn phải nghĩ cách kiếm bạc. Đột nhiên hắn vỗ đầu, bọn họ ra cửa còn phải cải trang một phen, huống chi là Tích phi.

Thích khách hỏi tất cả các hiệu may đồ một vòng nhưng vẫn không có tin tức, Quý U thật sự nên cảm tạ chưởng quỹ hiệu may, vì những món dược liệu nên chưởng quỹ có ấn tượng sâu đậm với Quý U. Thấy có người hỏi thăm tin tức của nàng, chưởng quỹ liền giấu diếm theo bản năng, nếu nàng đã muốn nữ phẫn nam trang, thì chắc chắn là có ẩn tình gì đó. Chưởng quỹ không tin lời nói của thích khách, nữ nhân xinh đẹp như vậy, sao lại có thể là phu nhân của ngươi, ngươi xấu như quỷ vậy!

Tên đầu lĩnh truyền tin cho các huynh đệ của hắn, bất luận là nam hay nữ chỉ cần mặc quần áo rộng rãi thì đều phải kiểm tra.

Quý U hỏi đường rời đi, nhưng nàng rất mệt mỏi, thời tiết lại nóng bức, chỉ trong chốc lát mồ hôi đã lấm tấm trên trán rồi. Quý U không dám lấy hài tử ra bảo hiểm, chỉ có dừng chân nghỉ ngơi. Nàng nhìn bốn phía, đã hơi xa đường phố phồn hoa rồi, nơi này trống trải hơn rất nhiều, cũng không có cửa tiệm gì, chỉ có mấy sạp hàng cùng với một quán trà nhỏ.

https://thuviensach.vn

Quý U ngồi xuống một góc khuất, gọi một ấm trà rồi ngồi nghỉ mệt, phần lớn người ngồi uống trà ở đây đều là rời đi hoặc tìm đến trấn này, phong trần mệt mỏi, âm thanh ồn ào, Quý U rất buồn ngủ, đi đường xa như vậy, hơn nữa trong lòng nàng khẩn trương, cho dù đã uống thuốc dưỡng thai nhưng vẫn không ngăn được sự mệt mỏi đang cuồn cuộn kéo đến. Có đấu lạp trên đầu, Quý U tạm thời buông lỏng nhắm hai mắt lại…

Cúi đầu nên Quý U vẫn chưa nhận thấy có người đang chú ý nàng từ xa, thích khách lại theo dõi nàng.

Vừa nhìn thì quả thật là sẽ không chú ý đến một tên nông phu mặc y phục vải thô, nhưng khi nàng ngồi yên lặng một chỗ sẽ khác với những người khác. Chỉ nhấp một chút trà, lấy thân phận của một nông phu mà nói thì làm vậy là quá mức trang nhã. Nông phu thì sao có thể có đôi tay thanh tú trắng noãn như vậy, khí tức ôn nhuận, sạch sẽ… Lại quan sát nữa thì quần áo, giày đều khá sạch sẽ, không giống người làm việc nhà nông, lúc nàng ngồi xuống, bụng rõ như vậy…

Thích khách ra dấu với tên đầu lĩnh đang ngồi ở lán trà đối diện, hắn kết luận đấy chính là Tích phi rồi.

Tên đầu lĩnh đang lạnh mặt suy nghĩ về tin tức chủ tử truyền đến, vô luận thế nào cũng không thể để Tích phi trở lại hành cung. Đương nhiên là hắn biết điều đó nên mới canh chừng ở đây, nếu muốn trở về hành cung thì nhất định phải đi qua con đường này.

Suy nghĩ bị cắt đứt, tên đầu lĩnh thích khách nhìn sang tên bên cạnh đang kéo áo hắn “Đại ca, hình như Tích phi đang ở bên kia.”

Hắn ngẩng đầu lên thật mạnh, nhìn dấu hiệu của thích khách ở lán trà đối diện, đứng dậy chuẩn bị đi qua. Hắn không thể hành động thiếu suy nghĩ được, làm Tích phi bị thương thì hắn không biết phải báo cáo thế nào đâu.

https://thuviensach.vn

Lúc này, từ phía xa truyền đến tiếng vó ngựa dồn dập…

Quý U mở mắt, thiếu chút nữa là nàng đã ngủ mất rồi.

Vừa ngẩng đầu đã thấy từ lán đối diện có người đang muốn tới chỗ nàng – đầu lĩnh của đám thích khách! Trước mắt Quý U bỗng tối đen… Cực lực ổn định tinh thần lại, nàng sơ suất quá để bị phát hiện rồi…

Quý U không do dự nữa, đứng dậy chạy về hướng ngược lại, vừa chạy vừa kêu "Cứu mạng! Giết người!"

Đám thích khách bị hoảng sợ, không ngờ Tích phi lại phản ứng lớn như vậy. Người qua đường sôi nổi nhìn sang làm tên đầu lĩnh tức giận "Bắt lấy nàng!"

Trận thế lớn như vậy làm mấy người qua đường bất bình, ngăn cản thích khách đuổi theo "Giữa ban ngày ban mặt, còn có vương pháp hay không?" Lời còn chưa nói hết, đã bị thích khách đạp một cước ngã lăn ra đất. Tên đầu lĩnh ngăn cản hắn tiếp tục ra tay, "Mau đuổi theo!"

Quý U vừa chạy vừa kêu để kéo sự chú ý của người đi đường, ngóng trông người có thể gặp chuyện bất bình liền đứng ra cứu giúp.

Thích Bạch mang theo một trăm thiết kỵ quân ra khỏi hành cung, ra roi thúc ngựa đến trấn nọ.

Trên đường hắn nghĩ sẽ điều tra hết những địa điểm khả nghi, suy nghĩ không biết U U có bị thương không, có sợ hãi không, dù thế nào hắn cũng chưa từng nghĩ sẽ gặp nàng dưới tình huống này.

Lúc chạy trốn đấu lạp của Quý U bị rơi ra sau, búi tóc đã sớm hỗn độn, khản giọng hô cứu mạng. Từ xa Thích Bạch đã nghe được giọng nàng, trong lòng chấn động, tay nắm dây cương run nhẹ, đây là thanh âm của U U.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch chỉ hận không thể bay đến bên người nàng trong nháy mắt, nữ nhân của hắn đang ở phía trước rồi.

Trong nháy mắt Thích Bạch giơ cung tên lên bắn thẳng vào người tên thích khách đang đuổi theo Quý U. Quý U nghe tiếng vó ngựa, ngẩng đầu lên nhìn Thích Bạch uy phong ngồi trên ngựa, nở nụ cười.

Thích Bạch phi thân xuống ngựa ôm lấy Quý U đầu đầy mồ hôi, Quý U đã dùng hết khí lực toàn thân rồi, một khắc nhào vào ngực Thích Bạch kia nàng cũng hôn mê bất tỉnh. Thích Bạch nhìn nàng, hốc mắt ướt át, may mắn là đã tìm được nàng, thật tốt.

Đám thích khách vẫn chưa tụ tập hết về đây nên trong nháy mắt đã rơi vào thế hạ phong. Mỗi thiết kỵ binh đều có chiêu thức sắc bén, thích khách không địch lại nổi, nhanh chóng ngã xuống dưới đao của họ.

Tên đầu lĩnh không thể tin nổi Tích phi thế nhưng thật sự thoát được rồi, quả thực là sự sỉ nhục, dưới sự công kích của thiết kỵ quân hắn chỉ có thể chết một cách không cam lòng.

Trận đánh vẫn đang tiếp tục, đám thích khách không thể nào chống lại nổi thiết kỵ quân được.

Thích Bạch ôn nhu ôm lấy Quý U, nhìn tương hồ dính loạn trên mặt nàng, đáy mắt hắn giống như rẽ mây nhìn trời, sương mù tan hết. Trái tim tìm về chỗ cũ…

Bất quá chỉ mới có một ngày chia lìa, mà lại dài như vĩnh viễn. Chỉ một cái ôm thông thường, lại giống như kéo hắn từ địa ngục trở về dương gian.

Trong xe ngựa rộng rãi thoải mái, Thích Bạch ôm Quý U yên lặng ngủ, tương hồ trên mặt nàng đã được Thích Bạch rửa sạch. Quý U mệt muốn chết rồi, tháo gỡ mọi lo lắng, chỉ cần ở trong vòng tay của Thích Bạch thì trời có sụp xuống cũng đừng hòng làm nàng thức dậy.

https://thuviensach.vn

Trong xe ngựa tràn ngập một loại khí tức ngọt như mật, Thích Bạch nhìn hai má hồng hồng của Quý U không chớp mắt. Đây là nữ nhân của hắn, có bao nhiêu dũng cảm mới dám chạy trốn khỏi đám thích khách? Có bao nhiêu kiên cường mới có thể không buông tay dưới sự truy đuổi của đám thích khách? Có bao nhiêu yêu thương hắn mới có thể cấp bách muốn trở về bên cạnh hắn?

Là hắn, hắn hại nàng bị cả nữ nhân trong hậu cung tính kế, hại nàng bị thích khách bắt giữ, hại nàng đang mang thai mà phải chạy trốn trên đường…

Thích Bạch dùng môi nhẹ nhàng miêu tả cánh môi đầy đặn của nàng, bảo bối, an tâm ngủ đi, ta sẽ không buông tha cho bất cứ kẻ nào làm hại nàng. Mà nàng, nàng nhất định không được buông tha cho ta!

https://thuviensach.vn

Chương 82: Hồi Cung

Thích Bạch sợ Quý U chịu không nổi nên cho xe ngựa chạy rất chậm, hắn cho bọn thích khách cơ hội đuổi theo cướp người đấy, trên đường về giết thêm vài tên cũng được thôi.

Quý U yên lặng ngủ, không biết bên ngoài xe ngựa là một màn đao quang kiếm ảnh, mưa máu gió tanh, Thích Bạch ra khỏi xe ngựa, cùng giao đấu với đám thích khách.

Thiết kỵ quân biết rõ tâm tình của Hoàng thượng là hận không thể chém đám thích khách ngàn đao, bọn họ theo bên cạnh Hoàng thượng, rất thấu hiểu cảm giác khẩn trương của Hoàng thượng đối với Tích phi… Bất quá, bọn họ thực sự bội phục Tích phi, nếu không phải là Tích phi dũng cảm trốn thoát khỏi tay đám thích khách, thì bọn họ không thể thuận lợi cứu Tích phi được.

Việc khó khăn nhất là tìm được nơi ẩn nấp của đám thích khách, hơn nữa Tích phi đang ở trong tay bọn chúng thì Hoàng thượng không thể đánh rắn động cỏ được, không thể hành động thiếu suy nghĩ. Tích phi chạy trốn, chẳng những làm giảm thời gian điều tra mà còn trừ bỏ sự uy hiếp của bọn thích khách với Hoàng thượng.

Lục Viễn nhận được tin liền mang mang theo quân cứu viện xuống núi tìm Hoàng thượng, lại không ngờ nửa đường gặp được xe ngựa của Hoàng thượng, có Lục Viễn tham chiến, cuộc chiến càng nhanh kết thúc.

Tới giờ hợi mọi người đã tới hành cung, lúc này mặt trời đã xuống núi rồi, sắc trời tối đen, trong hành cung đèn đuốc sáng ngời, vạn vật mông lung. Thích Bạch cởi áo choàng đã thấm ướt máu, ôm Quý U xuống xe

https://thuviensach.vn

ngựa, ánh trăng mông lung chiếu lên khuôn mặt nàng, Quý U ngủ thật ngon, Thích Bạch vừa đau lòng vừa buồn cười, nàng định ngủ một mặt tới sáng sao?

Lục Viễn đi phía sau Hoàng thượng, nhìn hành động của Hoàng thượng, ánh mắt lưu luyến của Hoàng thượng, trong lòng hắn vô cùng mâu thuẫn. Hắn vui vẻ thay Hoàng thượng nhưng lại lo cho muội muội. Hôm nay cung nữ thiếp thân của Lục Nhạc Dao đến tìm hắn, chỉ nhắn hắn một câu "Ngoại trừ ca ca, muội không cần gì cả." Hắn biết chuyện muội muội bị phạt đến phòng chứa củi, làm sao hắn có thể thờ ơ được, nhưng một ngày Tích phi chưa trở về, là một ngày hắn không có tư cách đi cầu xin Hoàng thượng.

Chính mắt hắn thấy lúc Tích phi bị bắt đi, đế vương lãnh khốc này hồn xiêu phách lạc, bối rối luống cuống. Bây giờ Tích phi đã trở về, hắn là muội muội hắn sẽ được thả ra… Tích phi có sự sủng ái của Hoàng thượng, còn muội muội hắn ngoại trừ hắn thì muội ấy còn có cái gì?

Hứa ma ma, Niệm Hạ và Tiểu Thịnh Tử đang lo lắng đợi trước Thân Hiền điện, kể từ khi chủ tử bị thích khách bắt đi, Hứa ma ma và Niệm Hạ khóc sưng hết mắt rồi, chủ tử đang mang thai, vạn nhất xảy ra chuyện gì không hay, thì chính là ba mạng người đó… Tiểu Thịnh Tử nghe các nàng khóc càng hoảng hốt hơn nữa, chỉ có thể khuyên các nàng, tiện thể khuyên nhủ chính bản thân mình.

Thắng đến lúc nhìn người từ xa đi tới, ba người đều dụi dụi mắt, đó là Hoàng thượng, mà Hoàng thượng đang ôm một… nông phu? Là Tích chủ tử! Bọn họ ngóng trông Hoàng thượng cứu Tích chủ tử trở về, cũng không ngờ lại nhanh như vậy, ba người trợn mắt há mồm đứng nguyên tại chỗ, Thích Bạch thấy bộ dáng ngây người của ba người này cũng không thèm tức giận, tâm tình hắn đang rất tốt, không thèm so đo với bọn họ.

Một hồi lâu sau ba người mới hồi hồn, sau đó nhìn thấy Lục thống lĩnh đi theo đuôi Hoàng thượng mà biểu tình của Lục thống lĩnh rất thấp thỏm…

https://thuviensach.vn

Ba người ngầm hiểu với nhau, hừ!

Lục Viễn không phải không nghĩ là lúc này chẳng nên làm phiền Hoàng thượng và Tích phi nương nương, nhưng hắn cảm thấy nên nhân lúc Tích phi nương nương chưa tỉnh để cầu tình, chứ đợi đến lúc Tích phi nương nương tỉnh lại Hoàng thượng càng không có thời gian để ý đến hắn. Hơn nữa muội muội còn đang chịu khổ ở phòng chứa củi bỏ hoang, sớm được thả ra mới tốt.

Thích Bạch nhẹ nhàng đặt Quý U lên giường, cởi búi tóc của nàng ra, cẩn thận lau người giúp nàng, rồi đổi y phục cho nàng, một khắc kia hắn đắp chăn cho nàng, Thích Bạch mới nhẹ nhõm thở ra, rốt cuộc hắn cũng tin rằng nàng đã trở lại.

Thích Bạch phân phó Tiểu Thịnh Tử truyền thái y, tuy hắn đã cẩn thận xem xét, thấy trên người nàng không có vết thương, nhưng hắn phải để thái y bắt mạch mới an tâm được.

Biết Lục Viễn đang ở ngoài cửa, Thích Bạch ngừng lại một lát rồi mới nói "Truyền hắn vào đi, còn ngươi cứ đi truyền thái y đi."

Trong lòng Lục Viễn đang đánh trống nhìn Hoàng thượng mặt lạnh ngồi trên ghế.

"Hoàng thượng…" Lời còn chưa dứt, liền bị Thích Bạch cắt ngang.

"Chuyện của Lục quý nhân trẫm tự có suy nghĩ riêng, nếu ngươi muốn nói chuyện này thì lui ra đi."

Lục Viễn nghe xưng hô của Hoàng thượng với muội muội, trong lòng trầm xuống, Hoàng thượng đang nói cho hắn biết đây là chuyện trong hậu cung, Lục Nhạc Dao đã là Lục quý nhân rồi, Hoàng thượng nhắc nhở hắn không nên nhiều lời.

https://thuviensach.vn

Lục Viễn nhắm mắt nói “Hoàng thượng, Nhạc Dao cũng xuất phát từ lòng tốt, nay Tích phi nương nương đã an toàn, có phải là nên đưa Nhạc Dao ra khỏi phòng chứa củi không, từ nhỏ nàng đã được nuông chiều, chưa từng chịu khổ như vậy, Hoàng thượng, ngài phạt nàng cái khác đi…”

Thích Bạch lạnh mặt “Từ nhỏ nàng đã được nuông chiều, vậy Tích phi của trẫm không giống vậy sao? Ngươi còn biết nàng ở phòng chứa củi, ngay cả chuyện tối qua Tích phi ngủ ở đâu trẫm cũng không biết! Lục Viễn, lui ra ngoài!”

Lục Viễn ngẹn lời “Không phải thần muốn Hoàng thượng tha cho Nhạc Dao, chỉ là mong Hoàng thượng xem xét chuyện Tích phi nương nương được bình an mà mở cho Nhạc Dao một con đường… Nhạc Dao đã biết sai rồi. Tích phi nương nương có được sự sủng ái của ngài, còn Nhạc Dao có cái gì đâu? Nàng chỉ có người ca ca này mà thôi.”

“Tích phi có thể trốn ra là dựa vào bản thân nàng, không phải do thích khách mở cho nàng một con đường! Trẫm chỉ biết Tích phi vì bị Lục Nhạc Dao làm hại nên mới bị thích khách bắt đi, có thể bình an là do mạng Tích phi lớn, không phải do bất kỳ kẻ nào nhân từ với nàng. Ngươi cho rằng trẫm tìm được Tích phi sao? Trẫm thấy nàng là khi nàng bị thích khách đuổi giết, nàng tự mình trốn ra!”

Thích Bạch dừng một chút, khó có thể chịu nổi mới tiếp tục nói “Ngươi có thể tưởng tượng được tình cảnh nàng đang mang thai, hao tâm tổn trí tìm cách trốn ra không? Ngươi có tưởng tượng được cảnh nàng khản giọng hô cứu mạng trên đường không? Nàng biết rõ nàng sẽ không gặp nguy hiểm nào nhưng vẫn liều mạng trốn ra là vì sao, ngươi có biết không? Muội muội của ngươi đáng thương, nữ nhân của trẫm không đáng thương sao? Ngươi đau lòng muội muội ngươi, trẫm đau lòng cho nữ nhân của trẫm! Lục quý nhân làm cách nào để được tiến cung, ngươi không biết sao? Bây giờ nói nàng không được sủng ái, thật đáng thương, lúc trước sao phải nhất định

https://thuviensach.vn

đòi tiến cung? Trẫm chưa từng nghĩ đến chuyện trách tội ngươi, ngươi lui ra đi!”

Lục Viễn á khẩu không trả lời được, đây là Hoàng thượng mà hắn quen biết sao… Lần nói nhiều nhất của Hoàng thượng là vì Lục Nhạc Dao xúc phạm đến điểm mấu chốt của Hoàng thượng – Tích phi.

“Thần biết sai, Hoàng thượng nói đúng rồi. Thần chỉ mong Hoàng thượng khi xử phạt Lục quý nhânnghĩ lại mọi chuyện cũng do nàng sốt ruột cứu Hoàng thượng… Lòng tốt làm chuyện xấu, giữ mạng cho nàng là thần đã biết đủ rồi.”

Hắn đã làm hết sức… Lời nói của Hoàng thượng làm hắn không cách nào phản bác. Tích phi bình an vì mạng lớn, không phải vì người khác nhân từ với nàng. Tích phi đang mang cốt nhục của Hoàng thượng, hài tử mà ngài ấy đã mong đợi từ lâu… Vạn nhất có chuyện không hay xảy ra, một cái mạng của Lục Nhạc Dao có thể đủ để phạt sao.

Nghĩ lại lời nói của Hoàng thượng, rốt cuộc Lục Viễn biết vì sao Hoàng thượng lại sủng ái Tích phi như vậy. Nóng lòng đào thoát không phải vì nguyên nhân nào khác, chỉ vì để Hoàng thượng không bị Lý tướng gây khó dễ, không chịu uy hiếp của bất kỳ kẻ nào. Nữ nhân như vậy rất khó làm người khác không rung động.

Tích phi nương nương đã cố gắng bao nhiêu, Hoàng thượng đã đau lòng nàng bấy nhiêu… Mà bây giờ hắn lại cầu tình cho muội muội, khó trách Hoàng thượng lại tức giận như vậy.

Nhìn Lục Viễn bất lực lui xuống, Thích Bạch xoa xoa thái dương.

Thích Bạch mở trang giấy đặt trên bàn, cười châm chọc nhìn điều kiện của Lý tướng đưa ra,vung bút lên, từ nay đã không còn thừa tướng nữa rồi.

“Bẩm Hoàng thượng, thái y đến.”

https://thuviensach.vn

Thanh âm của Tiểu Thịnh Tử cắt đứt suy nghĩ của Thích Bạch "Truyền."

Thái y báo mẫu tử đều bình an, trong Thân Hiền điện là một mảnh hài hòa ấm áp.

Mà chúng phi tần đều đang ngủ say, đều không biết nữ nhân các nàng hận thù đã hồi cung rồi.

--- ------Mây---- --------

Trong phòng chứa củi ẩm ướt không một tiếng động, Lục Nhạc Dao nhắm mặt lại, không dám mở ra.

Tối qua nàng hôn mê, còn tối nay nàng lại tỉnh táo, biết rõ nàng đang ở phòng chứa củi, ngủ trên củi, trên tường sâu bọ bò đầy, mùi khai làm cả người nàng tanh tưởi. Ánh trăng chiếu qua cửa sổ, càng làm phòng chứa củi thêm phần âm u đáng sợ. Một chút động tĩnh cũng làm nàng sợ run, nàng rất sợ sâu bọ bò lên người nàng.

Châu nhi đã truyền lời cho nàng, với tính tình của Lục Viễn chắc chắn hắn sẽ cầu tình thay nàng. Hoàng thượng sẽ xem xét phân lượng của ca ca và phụ thân, Hoàng thượng sẽ không giết nàng. Bây giờ nàng thật sự sợ, nàng khẩn cầu cho Tích phi, ngàn vạn lần đừng xảy ra chuyện, bằng không sẽ không có ai cứu được nàng.

Nàng muốn hại Tích phi, nhưng nàng còn chưa ra tay mà… Cái gì nàng cũng chưa làm, xạ hương, nước hoa hồng, trúc đào, nàng điểm đạm đáng yêu, nàng mượn đao giết người, nàng giỏi ca múa, nàng tài nghệ siêu quần, nàng có một thân thủ đoạn, nhưng đều chưa kịp dùng.

Nàng nhớ rõ lúc đó người đứng gần nàng nhất là Tình quý tần, nhất định là Tình quý tần đẩy nàng! Nhưng vì sao Tình quý tần lại hại nàng?

https://thuviensach.vn

Các nàng đều là người xuyên không, còn cùng nhau ước định muốn làm hại Tích phi… Đột nhiên Lục Nhạc Dao mở to mắt, cũng bởi vì đối phó Tích phi nên Tình quý tần mới đẩy nàng, nàng đã bị lợi dụng… Lục Nhạc Dao hận hận nắm một thanh củi ném về phía cửa sổ, nàng nhất định phải nói với Hoàng thượng, nàng vô tội!

Củi đập vào cửa sổ gây nên một trận âm thanh, Lục Nhạc Dao vẫn không để ý.

Đột nhiên trên cửa sổ xuất hiện một bóng người… Tóc tai bù xù, gió thổi tóc bay bay càng tăng thêm sự kinh khủng, Lục Nhạc Dao sợ tới mức nhắm chặt hai mắt, nàng nhìn lầm rồi, chắc chắn là nhìn lầm rồi…

“Ba, ba…” cửa sổ bằng gỗ không ngừng bị gõ lên, Lục Nhạc Dao sợ hãi, nhắm mắt bịt tai, nàng không nghe, không thấy gì hết.

“Lục tỷ tỷ mau đến vọc nước với ta, ta là Thẩm muội muội.” Hai câu nói rất lâu, âm thanh run rẩy kéo dài, Lục Nhạc Dao cảm thấy nàng sắp điên rồi.

Nàng nhắm mắt lại hô to “Ai giả thần giả quỷ? Ta mới không sợ ngươi đâu, mau lăn ra đây cho ta!” Sau đó nàng lại sợ hãi hô to “Châu nhi! Châu nhi!”

Căn phòng quả thực hoang vu, Châu nhi cũng chẳng hề xuất hiện.

“Lục tỷ tỷ, nước rất lạnh, nhanh đến đây…”

Vừa dứt lời, Lục Nhạc Dao đột nhiên đứng lên, mở cửa phòng chứa củi, xông ra ngoài… Nàng không dám quay đầu lại, bất chấp đau đớn trên vai, vừa chạy vừa kêu “Quỷ a! Mẫu thân cứu con! Ca ca, cứu muội!”

Lục Nhạc Dao điên rồi, nàng bất chấp tất cả, chỉ muốn trốn đi, chạy tới nơi có ánh sáng.

https://thuviensach.vn

Lục Nhạc Dao vấp phải cục đá, gào khóc, bò rồi đứng lên tiếp tục chạy. Nhìn thấy hồ nước nàng thét lên một tiếng chói tai, lại quay đầu chạy sang hướng khác.

Rốt cuộc, thị vệ ngăn cản Lục Nhạc Dao lại. Thời điểm nhìn thấy thị vệ, chân Lục Nhạc Dao mềm nhũn, ngã xuống dưới đất, cố sức bám lấy hai chân của hắn, thật đáng sợ!

--- ---------Mây---- --------

Trong nội thất của Tình quý tần đèn đuốc sáng ngời, nàng sợ đêm tối, nàng muốn sau này Lục Nhạc Dao cũng phải sợ như vậy.

Nghĩ tới lời của cung nữ, Tình quý tần cười ra tiếng, thủ đoạn này là do nàng học của Lục Nhạc Dao đó.

Lúc trước nàng ở trong lãnh cung, cơm thừa canh cặn, ban đêm còn bị "cô hồn dã quỷ" tra tân! Lúc trước Lục Nhạc Dao còn trắng trợn hơn nhiều, đương nhiên là nàng ta có can đảm đó, khi đó hậu cung này là do nàng quản. Nhưng hôm nay, Lục Nhạc Dao chỉ giống như một con kiến, bị nàng đùa giỡn.

Lục Nhạc Dao a Lục Nhạc Dao, ngươi thích "quỷ" như vậy, sao lại bị nó dọa cho khóc nháo?

Một nữ nhân thần chí không rõ, lời của nàng ta có thể làm ai tin được? Dù nàng ta nói có người đẩy nàng thì cũng là lấy cớ để tránh bị phạt mà thôi! Ngày mai nàng sẽ nói vài câu bên tai Vũ thục nghi, chắc chắn là Vũ thục nghi càng thích Lục Nhạc Dao hơn nữa…

Về phần bị phát hiện, chưa nói đến chuyện chẳng có người nào ở chỗ phòng chứa củi bị bỏ hoang ấy, chỉ nói Hoàng thượng có thèm lo lắng cho mấy người nàng sao? Tình quý tần nhếch miệng cười, sau đó chậm rãi rũ xuống, Tích phi, mạng nàng sẽ không lớn vậy chứ?

https://thuviensach.vn

Chương 83

Mặt trời đã lên cao, từng đợt ánh nắng chiếu vào qua song cửa sổ, trong phòng được bao phủ bởi ánh nắng ấm áp, nữ nhân đang bị gắt gao ôm chặt chậm rãi mở mắt ra, trước mắt nàng là một gương mặt tuấn tú phóng đại, Quý U khẽ cười, lặng lẽ nhéo gương mặt hắn, trở lại rồi, thật tốt.

Quý U quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, đã sắp đến giờ dùng ngọ thiện rồi… Thích Bạch còn chưa có dấu hiệu tỉnh dậy, Quý U nhẹ nhàng mở cánh tay hắn ra, thử vài lần đều không thành công.

Quý U nghĩ nghĩ, đột nhiên hôn lên môt Thích Bạch, Thích Bạch phản xạ có điều kiện, bắt đầu dây dưa cùng Quý U, cánh tay hắn cũng buông ra, nắn bóp trên người nàng. Quý U buông lỏng môi Thích Bạch, thấy hắn còn muốn tiếp tục, nàng ôn nhu hôn lên mắt hắn, dụ dỗ hắn ngủ tiếp. Thích Bạch mệt mỏi, cuối cùng cũng an tâm ngủ, lúc này Quý U cũng xuống giường.

Thích Bạch ngủ thật say, hắn còn mệt hơn Quý U, sau khi Quý U bị bắt đi, tâm thần hắn luôn treo lơ lửng, không uống nước, ăn cơm, ngủ, thẳng đến lúc ôm nàng trở về cung, đến lúc thái y báo tin bình an, hắn mới hoàn toàn yên tâm. Hoàng đế bệ hạ hai ngày một đêm chưa ngủ, nằm dài trên giường ngắm Quý U, lý giải nỗi tương tư, đến giờ sửu mới ngủ được.

Khoảnh khắc đẩy cửa ra, Quý U cảm thấy tinh thần thoải mái, cảnh sắc quen thuộc đập vào mắt nàng, giấc ngủ đầy đủ làm tâm tình Quý U thật tốt. Nhìn vẻ mặt vui sướng của ba người đứng ngoài cửa, Quý U cười đến cong cong ánh mắt.

https://thuviensach.vn

Hai ngày nay nàng chỉ dùng chút điểm tâm, ngán không chịu được, Hứa ma ma và Niệm Hạ bồi nàng xuống ngự thiện phòng xem sao.

Trên đường đi, Quý U lắng nghe Hứa ma ma kể hai ngày nay Hoàng thượng có bao nhiêu lo lắng, khổ sở, tự trách, trong lòng Quý U lúc ngọt ngào, khi khổ sở, nàng quyết tâm làm nhiều đồ ăn ngon cho Thích Bạch.

Đến ngự thiện phòng, thấy ngự trù chỉ làm một chén cơm, một đĩa rau, Quý U ngạc nhiên nhìn Hứa ma ma, đây là cái gì?

Tuy Hứa ma ma biết ý chỉ của Hoàng thượng, nhưng đây cũng là lần đầu tiên bà thấy bữa ăn của các phi tần… Thật sự là quá mức keo kiệt, cung nữ thái giám còn phải hầu hạ chủ tử, nên bữa ăn không có thay đổi gì, nói cách khác bữa ăn của các nàng còn phong phú hơn các chủ tử.

Quý U nghe kể về ý chỉ của Thích Bạch, kinh ngạc không khép nổi miệng, sao Thích Bạch lại nghĩ ra biện pháp này chứ.

Các cung nữ đến bưng ngọ thiện thấy Tích phi đứng ở ngự thiện phòng mà giống như thấy quỷ vậy, vội vàng hành lễ rồi bưng ngọ thiện đi, Quý U sờ sờ mặt, râu của nàng đã bị Thích Bạch rửa sạch rồi, các nàng sợ cái gì?

Thích Bạch đưa tay sờ bên cạnh, bỗng nhiên ngồi bật dậy, trong ngực chỉ có cảm giác lạnh lẽo, U U đâu?

Ánh mắt Thích Bạch lạnh lẽo, lập tức tông cửa ra ngoài. Tiểu Thịnh Tử thấy Hoàng thượng chân trần, không mang giày liền cuống quýt ngăn lại.

“Tích phi đâu?” Thích Bạch bắt lấy vạt áo Tiểu Thịnh Tử, lạnh lùng hỏi.

“Tích phi nương nương đi làm ngọ thiện cho Hoàng thượng rồi.” Tiểu Thịnh Tử giật mình, nhanh chóng chạy vào nội thất lấy giày cho Hoàng thượng mang vào.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nhẹ nhàng thở ra, thấy bộ dáng muốn nói lại thôi của Tiểu Thịnh Tử liền hỏi "Có chuyện gì?"

"Hoàng thượng, thị vệ báo lại, đêm qua Lục quý nhân chạy khỏi phòng chứa củi, nói là thấy quỷ, kinh hách quá độ nên phát sốt. Nô tài thấy ngài và Tích chủ tử đã ngủ nên không thông báo. Thị vệ chỉ có thể đuổi Lục quý nhân về chỗ ở của nàng…"

Chung quy thì Lục quý nhân cũng không phải phi tần bình thường, an nguy của kinh đô do Đại học sĩ và Lục tướng quân phụ trách toàn quyền, mà lần cung biến này không thể không kể đến công của Lục thống lĩnh. Tiểu Thịnh Tử không đoán được thánh ý, lại không dám nói với Tích chủ tử, chỉ có thể đợi Hoàng thượng tỉnh dậy mới bẩm báo.

"Tuyên thái y chưa?" Thích Bạch không hoài nghi chuyện Lục Nhạc Dao phát sốt, chuyện này không thể làm giả được. Quả thực là Lục Nhạc Dao được nuông chiều từ nhỏ, trong phòng chứa củi lại âm u ẩm ướt, hơn nữa nàng ta lại bị thương…

Tiểu Thịnh Tử gật đầu, dù Lục quý nhân xảy ra chuyện gì, chỉ cần quan hệ giữa Hoàng thượng và Lục thống lĩnh không bị sứt mẻ là được.

"Lại gọi thái y đến xem một lát nữa đi, chờ nàng tốt hơn thì ném vào phòng chứa củi khác tốt hơn."

Tiểu Thịnh Tử nghe ý chỉ của Hoàng thượng, đầu đầy vạch đen "Tuân chỉ."

Lúc Quý U mang theo Hứa ma ma trở lại thì thấy Thích Bạch đang đứng ở cửa đợi nàng, nàng nghĩ tới bộ dáng lôi thôi của mình ngày hôm qua… Có chút ngượng ngùng nha…

Nàng cúi đầu không nhìn Thích Bạch, gọi Hứa ma ma và Niệm Hạ dâng thức ăn lên, phục linh cao, gà rang muối, rượu nữ nhi hồng… Nháy mắt

https://thuviensach.vn

trong phòng đã tràn ngập hương thơm.

Mấy người Tiểu Thịnh Tử rất có mắt nhìn, nhanh chóng lui ra ngoài, không ở lại quấy rầy hai vị chủ tử nữa. Thích Bạch tiến lên hai bước ôm lấy Quý U, thấy nàng cúi đầu, trốn tránh ánh mắt của hắn, liền có chút nghi hoặc "Nàng sao vậy?"

"Chàng nhanh dùng bữa đi, đã lâu rồi chàng chưa ăn gì, trước tiên dùng chút đồ ăn đi đã." Quý U thúc giục Thích Bạch ngồi xuống.

Thích Bạch nắm tay Quý U không buông, ôm nàng ngồi vào lòng hắn, ôn nhu nói bên tai nàng "Nói mau, bằng không ta không ăn đâu."

Hai má Quý U nóng bừng, người này tự dưng lại giở giọng nũng nịu là sao!

Quý U phản ứng không kịp, môi đã bị hôn lên. Cảm giác mềm mại, ngọt ngào mà hắn luôn nhớ nhung, không muốn xa rời, mà cả đời này hắn cũng thể rời ra được, không thể quên được. Ôm nàng trong vòng tay, lòng Thích Bạch như muốn tan ra rồi.

Hắn ngắm nhìn Quý U không chớp mắt, sau đó liền nghe giọng điệu quẫn bách của nàng "Bởi vì nghĩ đến bộ dáng mặt dính đầy tương hồ của ta bị chàng nhìn thấy, thật là mất mặt… Chàng phải mau quên đi đấy, chỉ cho phép chàng nhớ rõ bộ dáng mỹ miều xinh đẹp của ta."

Quý U nghe một tràng cười khẽ truyền đến, Thích Bạch cười đến mức Quý U vùi đầu vào ngực hắn, không chịu đi ra.

"Thích Bạch!" Quý U xấu hổ quát lên.

Thích Bạch ôm chặt Quý U, nói hết những lời trong lòng "Ta rất sợ, thật sự sợ, nàng phải đáp ứng với ta, sau này đặt an nguy của bản thân trên hết,

https://thuviensach.vn

không được lỗ mãng như vậy nữa.” Thích Bạch thật sự sợ hãi, nếu lúc ấy hắn không tới kịp.Hắn không dám nghĩ tới hậu quả.

Quý U nghe vậy có chút áy náy, Thích Bạch không biết nàng có không gian tùy thân để trốn, đã giày vò hắn rồi.

“Ta không muốn gây phiền toái cho chàng, trở thành gánh nặng của chàng, ta muốn chia sẻ với chàng… Đương nhiên là ta chắc chắn nên mới trốn, U U của chàng đần như vậy sao?” Lúc đó Quý U chỉ không muốn Thích Bạch bị người khác uy hiếp, chỉ muốn được sớm gặp lại Thích Bạch.

Lời còn chưa dứt, Thích Bạch đã nghiêm nghị cất lời “Nàng không phải phiền toái cũng không phải gánh nặng, nàng là mệnh căn của ta. Không được phép áy náy, nếu ta muốn sống nữa thì ta phải cứu được nàng.”

Quý U trừng mắt, gắt giọng “Được, ta nhất định sẽ toàn lực bảo vệ bản thân, để chúng ta sống thật hạnh phúc. Không cho chàng hung dữ với ta, người ta rất nhớ chàng đó.”

Thích Bạch thấy Quý U muốn khóc rồi, hắn không muốn làm nàng khóc, nên dừng câu chuyện lại. Ta biết, ta biết nàng nhớ ta tựa như ta nhớ nàng.

Hai người đối mặt với một bàn thức ăn, đút thức ăn cho nhau, đáy mắt tràn đầy tình yêu hạnh phúc.

Bởi vì sau khi đón Quý U về Thích Bạch đã sắp xếp chuyện ở kinh đô xong xuôi nên hôm nay khá nhàn rỗi. Thích Bạch khí phách ôm Quý U vào nội thất, vừa đi vừa trêu chọc bên tai nàng “U U, có phải nàng muốn hay không, hôm nay sẽ thỏa mãn nàng, ta sẽ nhẹ chút.”

Quý U che hai má đỏ rực, đồ lưu manh.

-------Ta là đường phân cách Hoàng thượng không biết xấu hổ------

https://thuviensach.vn

Tình quý tần đang nghiêm túc lắng nghe Vũ thục nghi khinh thường chửi rủa Lục Nhạc Dao, những lúc này Tình quý tần đều thấy vui vẻ.

Nhưng phần vui vẻ này lại không kiên trì được bao lâu, lúc cung nữ mang bữa trưa về nói cho các nàng nghe tin Tích phi đã trở lại, chẳng những không bị thương, còn tự mình xuống Ngự thiện phòng.

Hai nàng nhất thời nhìn cơm trắng rau xanh trước mắt, không có chút khẩu vị nào, cho dù vừa rồi các nàng rất đói.

“A, muội vẫn luôn khuyên ta an tâm, đừng nóng, Tích phi trở lại mà sao chúng ta lại còn dùng loại thức ăn này.” Đột nhiên Vũ thục nghi vung tay ném chiếc cốc trong tay xuống đất.

Lần đầu tiên Tình quý tần không biết phải khuyên can, phản bác lời nói của Vũ thục nghi như thế nào.

“Hoàng thượng không xử phạt nữ nhân đầu sỏ gây tội, lại lấy nữ nhân cả hậu cung ra xả giận. Nếu tức giận như vậy, sao Hoàng thượng không xử tử quỷ ủ rũ Lục Nhạc Dao kia?”

Vũ thục nghi càng nghĩ càng giận, nghĩ tới Tích phi ăn sơn hào hải vị, các nàng phải dùng đồ ăn thua cả nô tài, liền hận không thể hung hăng nắm tóc Lục Nhạc Dao, giáo huấn nàng ta một trận.

“Tỷ đừng gấp, mọi người đều nhìn thấy Tích phi bị bắt đi, ai biết nàng có bị thích khách…”

Vũ thục nghi đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn Tình quý tần cười, sao nàng lại không nghĩ ra chuyện đó! Miệng đời rất đáng sợ, đến lúc đó xem Tích phi còn mặt mũi nào sống trên đời này không… Loại lời đồn này truyền ra ngoài, đứa nhỏ trong bụng Tích phi cũng đừng hòng tốt đẹp!

https://thuviensach.vn

Tình quý tần cười thầm trong lòng, đầu sỏ gây chuyện? Đầu sỏ đang ngồi đây mà ngươi còn không biết.

Nhưng nàng lại không biết Lục Nhạc Dao đã tỉnh lại, cơn sốt tra tấn nàng một đêm đã làm nàng nhớ lại hết thảy!

-------Ta là đường phân cách Lục Nhạc Dao còn chưa bị đánh ngã-------

Mỗi cổng phủ của các quan viên trong kinh đô đều đang đóng chặt, toàn bộ lòng người đều bàng hoàng. Đại học sĩ nửa đêm mang binh lính xông vào phủ thừa tướng, phàm là người có chút quan hệ với Lý tướng đều bị bắt vào đại lao Hình bộ, tất cả mọi người trong phủ thừa tướng đều bị giam, trong vòng cửu tộc đều không có một người nào trốn thoát, có tư thế xét nhà diệt tộc.

Việc này tất nhiên là không có quan hệ gì tới bách tính bình dân, bất quá đây chính là thừa tướng, dưới một người trên vạn người, không thể ngăn lòng hiếu kỳ của bọn họ được, đám người tụ tập lại luôn muốn bàn luận một hai câu.

“Nghe nói Lý thừa tướng bị bắt, ai u, rốt cuộc là đã phạm tội gì…”

“Gần vua như gần cọp, không cẩn thận là bị chém đầu ngay…”

“Các ngươi thì biết cái gì, chắc chắn là thừa tướng định mưu phản, từ xưa đến nay người mưu phản đều bị tru di cửu tộc…”

“Trời ạ, thừa tướng ăn gan hùm mật gấu sao? Mưu phản?”

“Nghe nói kim ngân châu báu trong phủ thừa tướng ngang với quốc khố…”

Hoàng hậu đang lạnh nhạt ngồi trước gương đồng trang điểm.

Lý ma ma chỉ đứng yên lặng bên cạnh lau nước mắt.

https://thuviensach.vn

“Khóc cái gì? Không phải đã sớm dự liệu rồi hay sao? Về sau không cần lo lắng cho mẫu thân nữa, không cần nghe theo mệnh lệnh của phụ thân nữa, không cần phiền não về di nương, ta cũng đã báo thù cho hài tử của ta, ta còn muốn nói cho Lý Ngưng Nguyệt nghe sau này nàng ta sẽ không thể có đứa nhỏ của riêng mình… Còn tiếc nuối gì nữa đâu?” Hoàng hậu nói đến câu cuối cùng thì tự hỏi.

“Chủ tử… Đừng nói nữa, Hoàng thượng sẽ lưu tình mà. Mọi chuyện đều do thừa tướng áp bức ngài, Hoàng thượng biết hết mà.” Lý ma ma không đành lòng nghe tiếp.

“Tình cảm? Hoàng thượng có tình gì với ta? Lúc ta gả cho Hoàng thượng, Hoàng thượng còn chưa có vây cánh gì, ta ỷ vào thân phận nữ nhi của thừa tướng để vào hậu cung, trở thành Hoàng hậu tôn quý nhất. Hoàng thượng là nam nhân tôn quý nhất thiên hạ, nhưng hắn không yêu ta… Điều đáng mừng nhất là tuy hắn không yêu ta nhưng cũng không yêu người khác. Cho dù Tình quý tần được sủng cũng là vì vị trí của phụ thân nàng ta trong triều đình. Có lúc ta tưởng hắn là người không có cảm giác, nhưng hôm nay ta mới phát hiện hắn cũng là phàm phu tục tử như bao người khác, có tình yêu, có đau thương, có nước mắt, chỉ là những thứ đó hắn dành riêng cho một nữ nhân khác.”

Hoàng hậu cười cười, giờ nói những thứ đó để làm gì, bất quá là chết thôi mà, sống hay chết có gì khác nhau. Dù Hoàng thượng không trách tội sự việc của Mộng lương đệ, chỉ nói đến chuyện nàng là nữ nhi của tội thần, giữ được mạng hay không cũng khó nói, huống chi cái ghế Hoàng hậu này.

https://thuviensach.vn

Chương 84: Đầu Sỏ

Tuy Hoàng thượng ở hành cung, nhưng kinh đô và triều đình đã rực rỡ hẳn lên. Một đảng thừa tướng đã rơi đài toàn bộ, các chức quan đều được thay thế bởi những khuôn mặt mới, Hoàng thượng đã sớm chuẩn bị rồi. Mọi người đều biết, thừa tướng bị tru di cửu tộc, các quan viên liên lụy sợ là khó có thể xoay người, nay quyền lực tập trung hết vào tay Hoàng thượng, thủ đoạn sấm chớp của Hoàng thượng đã hoàn toàn làm chấn động triều đình.

Thừa tướng ở trong phòng giam nghe tiếng chửi rủa của nhóm di nương trước kia luôn phục tùng hắn, hoàn toàn mất hình tượng, làm gì còn dáng vẻ thiên kiều bách mị lúc trước? Lại nhìn chính thê trong cùng phòng giam với các nàng, mặt nàng không chút thay đổi ngồi ở một góc, trong lòng hắn đau xót, là hắn có mắt không tròng, lòng tham không đáy, giờ mọi thứ đã muộn màng rồi.

Quyền lực và mạng sống, cái nào quan trọng hơn? Chính thê và tiểu thiếp, bên nào nặng, bên nào nhẹ? Hắn quá hồ đồ rồi!

Mãi đến lúc sự việc phát sinh ở kinh đô truyền đến tai các phi tần trong hậu cung đã gây ra một tiếng nổ lớn.

Chuyện này còn khó chịu hơn là phải ăn cơm trắng rau xanh, ít ra lúc đó còn có chút hy vọng, chung quy thì nếu Tích phi chết đi, Hoàng thượng sẽ không thủ thân như ngọc cho nàng ta đâu, đúng không? Chỉ cần Hoàng thượng chịu đến tìm các nàng, không ăn thịt cũng được, coi như là ăn kiêng. Không ngờ hôm nay hy vọng tan biến rồi, chẳng những Tích phi bình an vô sự trở lại, mà còn tiếp tục ở bên cạnh Hoàng thượng – Thân Hiền điện, nơi đó không cho phép phi tần bước vào, giờ lại thành chỗ ở cho Tích phi rồi!

https://thuviensach.vn

Rất nhiều phi tần vì điều này mà nản lòng thoái chí, khi ngươi phát hiện kẻ địch quá mức cường đại, ngươi không có khả năng chiến thắng nàng thì ngươi sẽ mất đi ý chí chiến đấu, bởi vì đâu phải chỉ có nửa điểm chênh lệch giữa hai người các ngươi. Nàng là phi, ngươi là tần, nàng ăn thịt, ngươi dùng cơm chay, nàng ở chung với Hoàng thượng, mà đối với ngươi chuyện nhìn thấy Hoàng thượng đã là một thứ xa vời rồi…

Tâm tình đang uể oải mà còn nghe được tin tức ở kinh đô, nhất thời các nàng cảm thấy trước mắt tối đen. Các nàng không biết nên ra sức cược một lần hay là vẫn nên yên lặng… Sau sự việc ám sát Hoàng thượng ở Ngọc Hoa tự, Lý thừa tướng đã bị bắt, vậy việc ám sát chắc chắn liên quan đến Lý thừa tướng. Một năm gần đây hành động của Hoàng thượng khá lớn, quyền lực của thừa tướng dần bị tước đoạt, hẳn là ép thừa tướng mưu phản.

Chuyện triều đình các nàng không xen vào, nhưng chuyện trong hậu cung các nàng lại đoán được. Nếu Hoàng hậu nương nương không biết chuyện thừa tướng mưu phản, thì hẳn là chỉ bị tước quyền lực mà thôi, còn nếu biết mà không báo… Chỉ có thể bị biếm hoặc trục xuất. Mà đợi Tích phi sinh hoàng tử, chỉ cần không phạm sai lầm gì lớn, người lớn nhất trong hậu cung này chỉ có thể là Tích phi mà thôi.

Sau khi trở về từ Ngọc Hoa tự, Lý Ngưng Nguyệt chỉ trốn trong điện của mình, không chịu lộ diện.

Nghe tin tức cung nữ truyền đến, Lý Ngưng Nguyệt tự giam mình trong phòng, ôm đầu gối, co rút trên giường. Nàng rất bất lực, sợ hãi. Mưu phản, cái từ này nàng chỉ đọc được trên sách, người mưu phản thất bại bị trừng trị rất thảm thiết, nhẹ thì sung quân đến biên cương, nặng thì tru di cửu tộc. Người mưu phản thành công cực kỳ ít, cho dù có thành công thì cũng bị người đời sau gọi là loạn thần tặc tử.

Nàng mới mười sáu tuổi, chưa trải qua sóng to gió lớn gì, nhưng trong một đêm đã như hiểu thấu hồng trần. Lúc tiết Vạn thọ, nghe thị vệ bẩm báo

https://thuviensach.vn

trên yến tiệc, nàng biết mọi chuyện đã bắt đầu mà nàng lại không có khả năng ngăn cản.

Càng thêm tuyệt vọng là tỷ tỷ tốt của nàng mang đến tin tức, nàng đã bị hạ độc, còn chưa được ân sủng đã không có đường lui, nàng rốt cuộc cũng trả giá vì sự thiếu hiểu biết của mình…

Nàng không có tư cách đi tranh, hai hàng nước mắt chậm rãi chảy trên gò má.

--- ----Mây---- -----

“Hoàng thượng, Hoàng thượng?” Tiểu Thịnh Tử đứng trước cửa phòng, nhỏ giọng gọi. Sau ngọ thiện, trong phòng có chút động tĩnh, nhưng bọn họ tin tưởng Hoàng thượng tự có chừng mực, không ai quan tâm đến Tích chủ tử nhiều bằng Hoàng thượng.

Một lát sau cửa được mở ra, Thích Bạch hạ giọng hỏi “Có chuyện gì?” Thấy trên bàn đặt một chồng tấu chương thật dày, hắn liền ngồi xuống phê duyệt.

Tiểu Thịnh Tử biết Tích chủ tử còn đang nghỉ ngơi nên càng nhỏ tiếng hơn nữa “Thị vệ vừa bẩm báo nói Lục quý nhân đã tỉnh, khóc hô muốn gặp Hoàng thượng.”

“Không gặp.” Ngay cả đầu Thích Bạch cũng lười ngẩng lên, hắn phải nhanh chóng phê xong tấu chương, đến lúc đó U U cũng tỉnh dậy là vừa. Nàng mà thấy hắn bận sẽ mất hứng, càng ngày nàng càng dính hắn chặt hơn nữa rồi.

“Hoàng thượng, Lục quý nhân nói có người hại nàng, nàng bị oan…”

Thích Bạch nghe vậy mới nhíu mày hỏi “Oan uổng? Ai hại?”

https://thuviensach.vn

Tiểu Thịnh Tử gật đầu "Nô tài cũng không rõ lắm, chỉ nghe thị vệ bẩm báo lại."

Đầu ngón tay của Thích Bạch đặt giữa tấu chương, nghĩ tới vẻ mặt khổ sở của Lục Viễn thì thở dài "Gọi nàng ta đến đây, cảnh cáo nàng ta không được phép náo động." Hắn không muốn đặc xá cho Lục Nhạc Dao, mà không thể buông tha cho bất cứ kẻ nào hại U U mà thôi. Nếu quả thật không phải là Lục Nhạc Dao thì hắn sẽ xem xét thể diện của Lục Viễn mà giảm nhẹ tội cho nàng ta.

Chỉ chốc lát sau, Lục Nhạc Dao tóc tai bù xù, dung nhan rũ rượi bị đưa vào Thân Hiền điện, Lục Nhạc Dao si ngốc nhìn khuôn mặt không chút thay đổi của Hoàng thượng. Hai mắt nàng đẫm lệ mông lung, dường như đã cách mấy đời. Đây là nam nhân nàng yêu, nàng từng gần hắn như vậy, nay lại cách xa đến thế. Hắn từng ôn nhu với nàng, nay lại lạnh lùng như băng.

Thích Bạch đợi trong chốc lát, không thấy Lục Nhạc Dao nói gì liền nhíu mày, giọng điệu có chút không kiên nhẫn "Ngươi nói ngươi bị oan?"

Lục Nhạc Dao hồi thần "Đúng vậy, lúc ấy tần thiếp thấy Hoàng thượng gặp nguy hiểm nên chỉ một lòng muốn cứu Hoàng thượng, nhưng không hiểu sao lại ngã lên người Tích phi nương nương. Là có người đẩy lưng tần thiếp, tần thiếp mới đụng phải Tích phi nương nương. Tần thiếp tự biết tội mình rất lớn, hại Hoàng thượng lo lắng cho Tích phi nương nương, hại Tích phi bị kẻ xấu bắt đi. Tần thiếp không dám thỉnh cầu Hoàng thượng tha thứ, nhưng Hoàng thượng quyết không thể tha cho kẻ chân chính hại Tích phi nương nương được." Ngữ khí kiên quyết, biểu lộ một lòng đầy căm phẫn.

"Ngươi có biết do ai gây nên không? Ngươi có chứng cớ không?"

Thấy sắc mặt Hoàng thượng dịu đi, Lục Nhạc Dao nhẹ nhàng thở ra "Là Tình quý tần… Nhưng tần thiếp lại không có chứng cớ..."

https://thuviensach.vn

“Ngươi không có chứng cớ thì làm sao trẫm có thể tin lời nói từ một phía được?” Thích Bạch có chút buồn cười, loại việc này trừ khi có người chính mắt nhìn thấy, hoặc là giống như U U của hắn, xé được y phục của người đẩy nàng, nói suông thì chứng tỏ được gì. Thích Bạch không kiên nhẫn nghe nàng nhiều lời, chuẩn bị gọi thị vệ mang nàng ra ngoài.

Lục Nhạc Dao thấy thế cuống quýt mở miệng “Tần thiếp biết hiện tại Hoàng thượng nhất định sẽ hoài nghi lời nói của tần thiếp, tần thiếp không phải vì trốn trách phạt nên mới đổ oan cho Tình quý tần. Tuy tần thiếp không có chứng cớ nhưng lại có thể khiến cho người hại tần thiếp chính miệng thừa nhận. Thỉnh Hoàng thượng cho tần thiếp một cơ hội chứng minh sự trong sạch của bản thân, tần thiếp vô cùng cảm kích.”

Lục Nhạc Dao nhớ lại kiếp trước, có chút không thích ứng được với sự mất kiên nhẫn của Hoàng thượng… Nàng từng là người bên gối của hắn, nàng từng độc sủng hậu cung, hắn đối xử với nàng đặc biệt nhất… Tuy rằng kết cục không hoàn mỹ nhưng nàng tin hắn từng yêu nàng, chỉ là nàng đã làm quá nhiều việc sai trái…

Thích Bạch không hỏi Lục Nhạc Dao dùng thủ đoạn gì để Tình quý tần thừa nhận mà chỉ hoài nghi hỏi “Nếu vẫn không có chứng cớ thì sao?”

“Đến lúc đó tần thiếp để mặc Hoàng thượng xử lý, không một câu oán hận.” Lục Nhạc Dao bất chấp mọi thứ, nàng có tự tin khiến Tình quý tần thừa nhận tất cả!

Lúc ra khỏi Thân Hiền điện, Lục Nhạc Dao nhẹ nhàng thở ra, Hoàng thượng chịu cho nàng cơ hội là tốt rồi.

Nghĩ tới khoảng thời gian này nàng bị Tình quý tần đùa bỡn… Lục Nhạc Dao siết chặt tay, toàn thân căng cứng. Thật sự không ngờ lại có chuyện trùng sinh, hắn là Tình quý tần nhớ lại mọi chuyện sớm hơn nàng, cho nên mới tính kế nàng, từng bước trả thù nàng. Nàng có thể tưởng tượng

https://thuviensach.vn

ra vẻ mặt Tình quý tần cười nhạo nàng… Hắn là nàng rất buồn cười, như một tên hề mua vui cho kẻ khác!

Viết thơ của nàng, sao chép điệu vũ, khúc nhạc của nàng… Còn hại nàng xấu hổ trước mặt người khác, sống dưới ô danh sao chép người khác, rõ ràng Tình quý tần mới là người phải chịu như vậy! Mà Vũ thục nghi từng bại dưới tay nàng lại thỉnh thoảng đạp chân lên người nàng… Quan trọng nhất là, Tình quý tần phá hủy cơ hội cứu giá của nàng! Còn tìm người giả thần giả quỷ hù dọa nàng… Kiếp trước nàng chưa từng nghèo túng, nghẹn khuất như vậy.

Nàng nhớ lại quá muộn, Hoàng thượng chán ghét nàng rõ rệt, ca ca cũng quá thất vọng vì nàng.

Mà Tích phi, nữ nhân này từ chỗ nào chạy đến vậy? Lúc nàng nhập cung Quý U đã sớm chết rồi, chẳng lẽ nàng ta cũng trùng sinh? Lục Nhạc Dao ghen tỵ làm khuôn mặt trở nên vặn vẹo, dựa vào cái gì mà các nàng đều may mắn hơn nàng?

Lục Nhạc Dao hít sâu một hơi, nay thừa tướng đã rơi đài, Hoàng hậu sắp bị phế, sau này còn chuyện gì xảy ra nữa?

Lục Nhạc Dao đau đầu một trận, Tích phi quá bản lĩnh, đời này nàng ta còn được sủng ái hơn nàng rất nhiều. Một đám tú nữ các nàng lại không có một ai được sủng ái.

-------Ta là đường phân cách Lục Nhạc Dao hao tâm tổn kế muốn xoay người---

“Chàng tin tưởng nàng có thể khiến Tình quý tần thừa nhận sao?”

Thích Bạch cười khẽ, Quý U vừa tỉnh ngủ, nghe hắn kể lại, im lặng nửa ngày mới hỏi một câu như vậy, âm thanh mềm mại, ôn nhu thật làm người khác yêu thương.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nhẹ nhàng hôn lên tai nàng, nàng lại trốn tránh không cho "Ta vừa tỉnh lại đã không nhìn thấy chàng, rất không vui."

"Vậy sáng nay ta tỉnh dậy cũng không thấy nàng đâu, ta chỉ ngồi ở ngoài ngoại thất, nàng còn chạy ra khỏi cửa nữa." Thích Bạch rất so đo về việc này nha.

Đuối lý, Quý U liền già mồm át lẽ phải "Không phải là ta đi làm ngọ thiện cho chàng sao, đây chính là bữa cơm đoàn viên của hai chúng ta. Hơn nữa dùng cơm xong ta đây bụng đã to rồi mà còn bồi chàng âu yếm, dễ dàng lắm sao?"

Thích Bạch nhịn cười "Không dễ dàng, quả thực là không dễ dàng mà." Ngẫm nghĩ lại, đúng là hắn chiếm tiện nghi của nàng, nên Thích Bạch ra sức dỗ dành Quý U.

"Nói thật dễ nghe, đồ lưu manh." Quý U đẩy nam nhân đang cố sức gặm môi mình ra.

Thích Bạch liếm môi "Cũng không phải ta tin tưởng Lục Nhạc Dao, chỉ là luôn cảm thấy mối quan hệ giữa nàng ta và Tình quý tần rất kỳ quái, hình như là có nhiều ân oán. Nếu quả thực đầu sỏ là Tình quý tần thì trẫm sẽ không bỏ qua."

Quý U gật đầu "Ta cũng hiếu kỳ Lục Nhạc Dao sẽ dùng cách gì." Đã vậy còn khẳng định Tình quý tần sẽ chủ động nói ra, Lục Nhạc Dao yêu cầu Hoàng thượng phái người đứng ở cửa vụng trộm nghe các nàng nói chuyện… Tình quý tần tự nhiên sẽ thừa nhận nàng ta làm. Hai người sẽ nói cái gì?

Quý U không thể quên chuyện Lục Nhạc Dao hại nàng bị bắt đi, lo lắng hãi hùng cả một đêm. Nếu đầu sỏ quả thực là Tình quý tần, nếu Quý U không báo đáp hai người các nàng một chút, thì nàng sẽ không an lòng.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến cái gì đó trong không gian, Quý U bật cười một tiếng, cứ làm như vậy đi.

Thích Bạch nhìn U U của hắn cười ngây ngô, hắn cũng ôm nàng vui vẻ theo, tuy hắn không biết nàng vui vẻ vì điều gì.

https://thuviensach.vn

Chương 85: Lời Đồn Đãi

Quý U quay đầu thấy Thích Bạch đang mỉm cười, nàng liền ôm lấy cổ hắn, cọ mặt lên mặt hắn làm nũng, nam nhân này sao lại đáng yêu như thế.

Thích Bạch vô cùng hưởng thụ chuyện Quý U dính hắn, có đôi khi hắn muốn nàng biến thành bé xíu, như vậy dù hắn có đi đâu cũng đều có thể mang nàng theo, nhớ nàng có thể ngắm nàng, lúc nào cũng có thể nghe nàng nói chuyện…

Hai người dùng bữa tối xong, tản bộ trước Thân Hiền điện, dưới ánh trăng, Quý U khẽ liếc mắt nhìn nam nhân đang chuyên chú nhìn nàng, cười ngọt ngào "Quá trình là thế này, mấy tên thích khách thấy ta đang mang thai, không dám chạy trốn nên mới buông lỏng cảnh giác, chẳng những cho ta ở phòng có cửa sổ, còn chỉ phái hai người trông coi ta. Ta mới thừa dịp đêm khuya chạy đi, bọn họ ngủ say không hề phát hiện, chờ lúc biết được thì ta đã sớm chạy rất xa rồi, cho nên không gặp phải nguy hiểm gì. Sau khi trốn ra, ta liền đem cầm trang sức trên người, giả dạng thành nông phu, lúc vừa bị đuổi bắt thì chàng đã đến cứu ta. Chắc chắn là vì chàng bảo hộ ta nên ta mới có thể thuận lợi trốn ra như vậy.

Thích Bạch thở dài "Ta biết nàng không muốn khiến ta tự trách, cho dù quá trình rất nguy hiểm nàng cũng sẽ không nói cho ta biết." Thích Bạch dùng tay đặt lên bụng nàng, mắt đầy sự thương tiếc.

"Nếu ta thực sự gặp nguy hiểm ta sẽ nói cho chàng biết, như vậy chàng mới càng thương ta, yêu ta. Nhưng mà thật sự không có, ta cũng không lừa chàng. Ta nói nhiều lần như vậy mà chàng còn không tin."

https://thuviensach.vn

Thấy nàng dường như có chút ủy khuất, Thích Bạch khẽ cười "Được, tốt, không nguy hiểm, ta rất vui vẻ, ngốc tử." Nếu là các phi tần khác nhất định sẽ phóng đại lên chỉ để có được thêm nhiều yêu thương và thương tiếc. Nhưng Quý U sẽ không, so với sự sủng ái, nàng để ý đến tâm tình của hắn nhiều hơn.

Quý U tự giác bỏ qua, hai người đổi đề tài khác, thẳng đến lúc bóng đêm sâu hơn, Thích Bạch mới ôm Quý U về nghỉ ngơi.

Sau hôm Quý U trở về, đột nhiên trong hậu cung lan truyền một lời đồn đãi về nàng.

Đại khái là Tích phi nương nương, thân là phi tần hậu cung, bị bắt cóc một đêm, rất có khả năng đã bị vũ nhục, đã không còn thân trong sạch…

Lời đồn đãi ngày càng quyết liệt, càng lan xa càng mạnh mẽ… Đã thành ra kiểu, lúc Tích phi nương nương hồi cung mặc một thân y phục của nông phu, rách nát. Hoàng thượng âm trầm để thái y kiểm tra thân thể của Tích phi.

Quý U nghe được lời đồn đãi này ở trên đường từ Ngự thiện phòng trở về Thân Hiền điện, vốn tâm tình nàng rất tốt, nhưng nghe được lời tán gẫu nho nhỏ của hai cung nữ đứng sau hòn giả sơn, nàng liền trầm mặt xuống… Mà hai người không biết sống chết kia còn đang nói vô cùng cao hứng.

"Ngươi nói thật sao? Vậy thì vì sao Hoàng thượng còn đuổi theo cứu Tích phi trở về?" Một cung nữ nghe vậy, vô cùng hưng phấn, nếu đúng là sự thật thì Tích phi hẳn là nên bị xử tử mới đúng.

"Nàng còn đang mang hoàng tự đó, bất luận thế nào, hoàng tự là của Hoàng thượng rồi. Dưới gối Hoàng thượng chưa có con, đương nhiên là để ý." Một cung nữ khác ra vẻ khinh thường trả lời.

"Như thế… Hoàng thượng sẽ ghét bỏ Tích phi nương nương sao?"

https://thuviensach.vn

“Chỉ cần là nam nhân thì ai chịu đựng được chuyện này chứ, huống chi là Hoàng thượng của chúng ta.” Nàng ta càng nói càng hưng phấn, tuy rằng nàng không phải là hồng nhân trước mặt chủ tử, nhưng nếu làm tốt chuyện này, nàng sẽ được chủ tử ưu ái mà thôi.

Cung nữ kia tặc lưỡi, loại đồn đãi này rất ngon miệng nha, “Nếu là sự thật, đứa nhỏ trong bụng Tích phi… Không biết tôn quý đến cỡ nào. Nếu hạ sinh công chúa, sợ là Hoàng thượng sẽ ném các nàng sang một bên đi.”

“Haha… Haha…” Hai người nhìn nhau cười, Tích phi nương nương đâu phải chủ tử của các nàng, các nàng rất vui vẻ nhìn nàng ấy gặp chuyện không hay ho.

“Lớn mật! Dám ở sau lưng Tích phi nương nương sủa bậy!”

Quý U ngẩng đầu lên nhìn người đang gây khó dễ, mặt không chút thay đổi.

Hai cung nữ vừa rồi còn cười vui vẻ, giờ hoảng sợ quỳ xuống cầu xin tha thứ.

“Trong cung kỵ nhất là nói xấu chủ tử, từ ngữ ô uế, khó nghe, vả miệng đã là quá nhân từ cho các ngươi…” Tình quý tần tức giận, sắc mặt đỏ ửng.

Hai cung nữ nghe vậy, bất chấp tất cả cầu xin tha thứ, vươn hai tay tự tát lên mặt mình.

Tình quý tần quay đầu thấy Quý U đến thì tỏ vẻ kinh ngạc, vội vàng hành lễ. Mắt nhìn hai cung nữ đang vả miệng, sau đó lập tức dùng ánh mắt chứa đầy quan tâm nhìn Quý U, dường như sợ nàng nghe được lời nói của hai cung nữ này mà buồn lòng.

Quý U thấy bộ dáng muốn nói lại thôi của Tình quý tần, cảm thấy trong lòng đầy châm chọc, lạnh lẽo nói chuyện “Ta phải cảm tạ Tình quý tần thay

https://thuviensach.vn

ta xử phạt hai cung nữ này rồi.”

Lần đầu tiên Tình quý tần thấy Tích phi bình thường rất dễ nói chuyện giờ lại lạnh lùng, lạnh nhạt, có chút không thích ứng được. Không biết có phải do Tích phi ở cùng một chỗ với Hoàng thượng lâu hay không, đứng trước mặt Tích phi, Tình quý tần cảm thấy có chút bị áp bức.

“Muội muội chỉ trùng hợp đi ngang qua… Tích tỷ tỷ ngàn vạn lần đừng đem lời nói của mấy kẻ nô tài này đặt trong lòng. Có thể bình an quay về là quan trọng nhất, may mắn là tỷ tỷ không bị thương chút nào.”

Hứa ma ma đứng nhìn hai cung nữ khuôn mặt khủng hoảng, lại nhìn sang chủ tử, rất sợ chủ tử buồn vì việc này, lời của hai kẻ này quả thực quá đáng.

Quý U thấy hai cung nữ còn đang tự mình vả miệng thì ra tay ngăn cản.

“Chủ tử của các ngươi là ai?”

Hai cung nữ dập đầu cầu xin tha thứ “Tích phi nương nương tha cho nô tỳ đi, chủ tử của nô tỳ không biết gì, các ngài ấy không liên quan, nô tỳ cũng là nghe người khác nói mà thôi…”

“Chủ tử của các ngươi là ai?” Quý U hỏi nặng nề, không hề che giấu sự tức giận.

Hai cung nữ thấy không còn đường cứu vãn, đành phải nói danh hiệu của chủ tử nhà mình ra, ngóng trông Tích phi nương nương cố kỵ.

“Hồi Tích phi nương nương, chủ tử của nô tỳ là Vũ thục nghi nương nương.”

“Chủ tử của nô tỳ là Cốc vinh hoa nương nương.”

https://thuviensach.vn

Quý U gật đầu, rồi nói với Hứa ma ma "Truyền lời của ta, Vũ thục nghi, Cốc vinh hoa quản giáo hạ nhân không tốt, phạt các nàng quỳ hai canh giờ."

Hai cung nữ vội vàng dập đầu cầu tình cho chủ tử của mình. Chủ tử của các nàng mà chịu phạt thì các nàng cũng đừng nghĩ đến chuyện sống dễ chịu.

"Về phần các ngươi, mang xuống chịu năm mươi trượng." Nói xong Quý U cũng lười nói lời cáo từ với Tình quý tần, quay người rời đi.

Tiếng hai cung nữ khóc thê lương truyền đến, năm mươi trượng, không chết cũng tàn tật…

Tình quý tần sửng sốt, không ngờ thủ đoạn của Tích phi lại tàn nhẫn như vậy, nàng không sợ sẽ có người nói nàng có tật giật mình hoặc Hoàng thượng sẽ xa cách nàng sao? Còn không nói tiếng nào đã xoay người đi… Do nàng ấy nóng giận hay là hoài nghi nàng đây?

"Chủ tử, ngài đừng nóng giận, Hoàng thượng sẽ không tin tưởng mấy lời nói vô căn cứ ấy đâu."

Hứa ma ma thấy mặt chủ tử trầm xuống thì thấp thỏm khuyên nhủ. Dù Hoàng thượng không tin những lời này, nhưng có thể có khúc mắc trong lòng. Hứa ma ma nghĩ đến sự khẩn trương của Hoàng thượng dành cho chủ tử, lắc lắc đầu, chắc chắn sẽ không có khúc mắc nào đâu.

Quý U phun ra một ngụm tức giận "Các nàng không nên nói đến hài tử của ta. Hơn nữa lời đồn đãi này rõ ràng là muốn giết chết ta, nếu ta còn không lưu tâm thì đúng là đồ vô tâm vô phế!"

Nàng nghĩ đến chuyện Thích Bạch nhất định sẽ nghe được lời đồn đãi này. Nàng tin Thích Bạch tuyệt đối không nghi ngờ nàng, chỉ là khó tránh

https://thuviensach.vn

sẽ tức giận một phen. Nghĩ tới chuyện nàng làm ở Ngự thiện phòng, Quý U liền vui vẻ, chỉ cho các ngươi tính kế ta, không cho ta trả thù ngược lại sao?

Thích Bạch nghe Tiểu Thịnh Tử nói lúc đang phê duyệt tấu chương, "Răng rắc" một tiếng, tấu chương bị bẻ gãy.

Thấy Hoàng thượng nổi gân xanh trên trán, trong lòng Tiểu Thịnh Tử hồi hộp một chút…

"Truyền ý chỉ của trẫm, Vũ thục nghi và Cốc vinh hoa không biết quản giáo hạ nhân, Vũ thục nghi giáng xuống làm tứ phẩm quý nghi, Cốc vinh hoa giáng xuống làm lục phẩm tần vị… Về phần hai cung nữ nói luyên thuyên kia, trực tiếp đánh chết. Kẻ nào dám lan truyền loại đồn đãi này, đánh chết là được!"

"Tuân chỉ!" Âm thanh của Hoàng thượng không lớn nhưng mang theo máu tanh vô tình. Lúc lui ra ngoài trong lòng Tiểu Thịnh Tử đánh trống không ngừng, ngày này hoàng cung sẽ bị huyết tẩy một phen rồi.

Thích Bạch không còn tâm tình đâu mà đọc tấu chương, phân phó thị vệ đi điều tra xem rốt cuộc kẻ nào phát tán lời đồn, sau đó lo lắng không yên đợi U U trở về, chỉ hy vọng nàng đừng đặt những lời này trong lòng. U U của hắn vừa trở về đã phải chịu đựng như vậy. Hắn không thể nhịn được nữa!

-------Ta là đường phân cách Hoàng thượng giận dữ vì hồng nhan---- ---

Vũ thục nghi quỳ mà mồ hôi lạnh đổ ròng ròng, nhìn cung nhân Tích phi phái đến giám sát, Vũ thục nghi chỉ hận không thể cắn chết Tích phi mà thôi. Quả nhiên là có sủng ái là không còn sợ gì nữa hết. Phạt cung nhân còn chưa đủ sao, nói thế nào thì nàng cũng là nhị phẩm thục nghi, khinh người quá đáng!

https://thuviensach.vn

Sau đó mới tức tối mắng bản thân ngu ngốc, rõ ràng là Tình quý tần nói nhưng tại sao nàng lại xuất đầu ra nói chứ.

Còn chưa quỳ đủ hai canh giờ đã đón thánh chỉ của Hoàng thượng đến… Thời khắc tiếp chỉ kia, Vũ thục nghi ngã ra hôn mê bất tỉnh.

Cốc vinh hoa thật sự oan uổng, tuy nghe qua lời đồn đãi này nàng cũng thấy vui sướng khi người gặp họa, nhưng thật sự không có lan truyền thêm… Nàng không hề biết chuyện cung nhân lén nói lung tung.

Phạt quỳ nàng cũng nhận, cho dù lúc trước nàng có mắt không tròng, lúc Tích phi còn là Quý tần nàng đã không chịu giao hảo… Nhưng nhận được ý chỉ của Hoàng thượng, nàng rơi nước mắt, nàng đã chuẩn bị đời này không được tấn thăng, lại không ngờ hôm nay còn bị giáng xuống.

Một ngày này hoàng cung chẳng hề yên ổn, phàm là cung nhân nào bị phát hiện lan truyền lời đồn đều bị đánh chết, người nào nghe được lời đồn nhưng yên lặng rời đi thì may mắn thoát chết. Bài học rút ra là, lời đồn có phiêu lưu đến mức nào cũng đừng lan truyền, không thể chọc vào Tích phi, chết vì hồng nhan đó.

Lục Nhạc Dao vừa uống thuốc vừa cười cười, dù không có nàng thì Vũ thục nghi cũng không sống tốt được. Lục Nhạc Dao dám khẳng định Vũ thục nghi bị Tình quý tần dắt mũi rồi. Bất quá, Tình quý tần cũng không đắc ý được bao lâu đâu, chờ nàng khỏi hẳn, nhất định sẽ tìm Quách Tình, nữ nhân đáng chết đó để tâm tình, một chén dược đắng trong nháy mắt đã được Lục Nhạc Dao uống xong rồi.

Sau đó nàng nhìn về Thân Hiện điện, trong lòng đau xót, lúc nào nàng mới có thể trở về bên cạnh hắn? Chờ nàng chứng minh sự trong sạch của bản thân, đánh ngã Tích phi, nàng sẽ làm lại, trở thành người tốt, là nữ nhân đường đường chính chính đứng bên cạnh Hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Những chuyện Hoàng thượng làm vì Tích phi như một cây đao cắt vào tim nàng, máu chảy ròng ròng… Lúc chưa nhớ tới kiếp trước Lục Nhạc Dao chỉ ghen tỵ, mà giờ nàng trở nên ghen ghét với nàng ta. Những thứ đó vốn là của nàng, lại bị Tích phi đoạt đi mất! Thậm chí Tích phi còn được nhiều hơn nàng!

Quý U đang được Thích Bạch ôm vào lòng, hắn thấp giọng an ủi nàng, mà nàng chỉ nhẹ gật đầu.

“Nàng nghe thấy không? Không được để ý đến mấy lời bậy bạ đó. Ta sẽ giải quyết hết, được không? Hiện giờ nàng chỉ cần dưỡng thai thật ngoan, không được phép tức giận. Nếu không thoải mái thì cứ nói với ta, ta sẽ giúp nàng xả giận, nhé?”

“Chàng không nên tức giận mới đúng…” Quý U thấy mắt Thích Bạch đỏ lên, mới ôn nhu khuyên nhủ hắn.

“Ta không có tức giận, ta rất thoải mái mà.”

Quý U nhìn đống tấu chương nằm dưới đất, cười cười hôn lên môi hắn “Ân, chàng không tức giận là tốt rồi.”

https://thuviensach.vn

Chương 86: Chân Tướng

Chứng kiến thủ đoạn của Hoàng thượng, cung nhân đều ngậm miệng lại hết, tựa như Tích phi nương nương chưa từng bị bắt đi. Lời đồn đãi còn chưa kịp truyền ra ngoài đã bị bóp chết trong hành cung rồi, không ai dám nhắc lại hai chữ Tích phi. Đây là giáo huấn bằng máu, có người không sợ chết nhưng mà lại không có người muốn chết.

Nay cung nhân nào nghe được hai chữ "Tích phi" liền co chân chạy thật nhanh, tuyệt không dám nghe hết câu.

Vũ quý nghi nằm trên giường, phát ra âm thanh u oán, "Ngươi muốn ta đau chết sao, nhẹ chút đi."

Cung nữ đã xuống tay rất nhẹ rồi, giờ đành nhẹ tay hơn nữa. Như vậy thì có ích lợi gì, vốn thương thế chỉ hai ngày là đỡ, giờ lại kéo dài tới bảy ngày chưa thấy khá lên, còn không cho nàng dùng sức xoa bóp. Cung nữ chỉ dám chửi thầm trong lòng, trên mặt vẫn rất cung kính, nếu như để chủ tử thấy nàng khác lạ thì hôm nay nàng chắc chắn không sống nổi nữa.

"Thái y đâu? Gọi thái y đến cho ta." Vũ quý nghi quát lên, ai u, mặt của nàng. Đồ vô dụng, vốn nghĩ hai ngày là có thể tốt lên, ai ngờ ba tối liên tiếp, nàng tỉnh dậy đã thấy mình ở dưới đất, ngã đến mức mặt bầm đen thì không nói, chân cũng không động đậy nổi.

"Chủ tử, ngài quên rồi sao? Hoàng thượng đã phân phó không cho phép thái y đến chuẩn bệnh cho ngài và Cốc tần… Nô tỳ nghĩ rằng ngài nên nhanh chóng đến thỉnh tội với Hoàng thượng đi, Hoàng thượng đang phái người đi điều tra xem ai phát tán tin đồn, đợi Hoàng thượng tra ra được thì không kịp nữa rồi." Cung nữ nhát gan khuyên nhủ.

https://thuviensach.vn

Vũ quý nghi xíu chút nữa là ngất xỉu vì tức, phúc thì ít đến, họa cứ kéo tới dồn dập! Nàng bị biếm xuống là quý nghi chưa đủ sao? Nàng chưa đủ xui xẻo sao? Dù biết nàng là người phát tán thì sao, nàng còn có thể giáng xuống vị trí nào nữa? Chỉ là vài câu mà thôi, Hoàng thượng sẽ không nể mặt, đuổi tận giết tuyệt hay sao? Cung nhân lắm miệng đã bị xử tử, Hoàng thượng còn muốn là lòng người hoảng sợ mới bằng lòng dừng tay sao?

Vũ quý nghi rốt cuộc cũng nhìn thấy người mà nàng nhớ nhất lâu nay – Tình quý tần, bất quá nhìn thấy nàng ta nàng có chút sững sờ.

“Tỷ tỷ khỏe không? Nhiều ngày nay thân thể của muội có chút không thoải mái, vẫn không tới thăm tỷ được…” Tình quý tần nhìn khuôn mặt đen thui của Vũ quý nghi, e dè hỏi.

Vũ quý nghi đang nổi giận trong lòng, đột nhiên bật cười “Mới khôi phục bữa ăn mấy ngày, bây giờ đã trở thành thế này rồi sao?” Vũ quý nghi thật sự buồn cười, các phi tần trong hậu cung như các nàng, dù không được sủng ái cũng sẽ không càn rỡ ăn uống, đây chính là quy củ mà các nàng học được trong phủ.

Tình quý tần nghe vậy thì xấu hổ một trận, gần đây nàng đâu có ăn nhiều, nếu không phải mấy bộ y phục đều không còn vừa nữa thì nàng còn không biết nàng béo như vậy. Nhất là trước đây nàng luôn kiêu ngạo vì khuôn mặt nhỏ nhắn như lòng bàn tay, nay sợ là bánh bao cũng không bằng mặt nàng.

“Tỷ tỷ nói đùa… Gần đây khẩu vị của muội rất tốt. Chân của tỷ tốt hơn chút nào chưa?” Tình quý tần không muốn nhắc lại chuyện nàng béo lên, đánh người không đánh mặt, nàng có đề cập tới khuôn mặt bầm đen của Vũ quý nghi sao? Lần đầu tiên Tình quý tần chán ghét sự thẳng tính của Vũ quý nghi.

https://thuviensach.vn

“Bây giờ phần vị của ta không bằng ngươi, làm gì dám để ngươi gọi ta là tỷ tỷ. Chân đỡ nhiều rồi… Có điều không có thái y xem qua thì chưa dám an tâm.”

“Tỷ tỷ quá khách khí rồi. Là do muội không đúng mới khuyên tỷ làm vậy để tỷ bị phạt, tỷ muốn trách muội thì muội cũng không dám oán trách, nhưng tỷ vĩnh viễn là tỷ tỷ của muội, điều này sẽ không thay đổi.” Tình quý tần giả vờ như không nghe lời châm chích của Vũ thục nghi.

Vũ quý nghi nghẹn lời trước sự khiêm tốn trước sau như một của Tình quý tần, nói trắng ra vẫn là do nàng thiếu kiên nhẫn, bây giờ mà trách Tình quý tần thì có chút giận chó đánh mèo. Người ta chỉ tùy tiện nói ra lúc tán gẫu với nàng thôi, do tự nàng cho là thật. Chung quy bây giờ nàng chỉ là một quý nghi tứ phẩm, thấp hơn Tình quý tần, không nên tiếp tục làm cao.

Thái độ vừa muốn dịu đi một chút, Vũ quý nghi đã nghe Tình quý tần khuyên nàng chủ động đến trước mặt Hoàng thượng thỉnh tội, Vũ quý nghi lại nổi lên lửa giận “Bộ dáng ta giống quỷ thế này thì đi thỉnh tội thế nào được?”

“Tỷ tỷ cẩn thận nghĩ lại đi, hiện tại vết thương của tỷ còn chưa tốt lên mà vẫn đi tìm Hoàng thượng thỉnh tội, Hoàng thượng thấy tỷ thật tình hối cải sẽ rộng lượng hơn với tỷ. Tỷ nghĩ Hoàng thượng không thể tra ra được sao? Thay vì đợi Hoàng thượng tra ra rồi trừng phạt tỷ, không bằng sớm nói với Hoàng thượng là tỷ không cố ý đi.”

Vũ thục nghi nghe vậy, có chút dao động, ngoài miệng liền biện bạch “Lúc trước mấy người phao tin đều bị Hoàng thượng đánh chết… Hoàng thượng tra thế nào được?”

“Thiên hạ làm gì có bức tường nào không lọt gió, hơn nữa lúc nào tỷ làm việc cũng vội vàng, sơ ý, khó tránh khỏi việc lưu lại chút dấu vết.”

https://thuviensach.vn

Tình quý tần lại cực lực khuyên một chút, thấy Vũ quý nghi rơi vào trầm tư thì hợp thời cáo lui.

Không thể nóng vội được, để Vũ quý nghi nhìn ra sơ hở thì không ổn. Nàng cũng không muốn Hoàng thượng tra ra được, vạn nhất tra đến chỗ nàng thì sao? Sợ là hình tượng không tranh đoạt mà nàng khó khăn xây dựng từ trước đến nay sẽ bị hủy mất.

Mới đi được một chút Tình quý tần đã thở không ra hơi. Mấy ngày nay nàng chỉ dám uống nước chứ không dùng thức ăn nữa, đói lắm thì ăn một chút điểm tâm, nhưng vẫn không gầy đi được chút nào. Nàng đã hỏi thái y không biết bao nhiêu lần, uống bao nhiêu là thuốc, nhưng mặt vẫn càng ngày càng lớn hơn.

Mới vừa về tới cung của nàng, thấy người đứng trước cửa Tình quý tần có chút ngạc nhiên. Sao Lục Nhạc Dao lại ở đây, và tại sao nàng ta cũng… béo như vậy?

Lục Nhạc Dao uống mấy ngày thuốc, trừ bỏ hàn khí trong cơ thể, cũng hết sốt, mới cảm giác thoải mái một chút. Nhưng nhìn bản thân trong gương… Không thể tiếp nhận nổi. Cả người béo lên một vòng, hơn nữa mặt còn như bị đánh sưng lên vậy. Nàng cho là di chứng của uống thuốc, nhưng ngừng thuốc rồi vẫn chẳng có chuyển biến tốt đẹp gì.

Nàng không dám đi gặp Hoàng thượng, cho đến hôm nay Hoàng thượng phái người đến hỏi nàng khi nào mới chứng minh sự trong sạch của nàng cho Hoàng thượng thấy, nàng mới biết Hoàng thượng đã không còn kiên nhẫn để chờ đợi nàng nữa.

Nàng đành phải kiên trì đi tìm Tình quý tần, nàng tin tưởng bản thân có thể khiến Tình quý tần nói thật, nhưng lại không muốn đi gặp Hoàng thượng. Để Hoàng thượng thấy bộ dáng này của nàng còn khó chịu hơn cả giết chết nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng đoán bản thân chắc tăng thêm cả mười lăm cân là ít, hình như toàn béo trên mặt thôi.

Tích phi người ta cũng tròn tròn, nhưng đó là người ta có thai, hơn nữa người ta cũng không phù thũng giống nàng. Nàng nhớ rõ bộ dáng của Tích phi, nam nhân nhìn thấy nàng ấy thì càng yêu mến hơn mà thôi. Còn Tình quý tần, bệnh trạng khá giống nàng, mặt béo đến mức thần dân cũng phẫn nộ, không đành lòng nhìn thẳng.

Lục Nhạc Dao và Tình quý tần đứng đánh giá lẫn nhau.

Hai người đều mang gương mặt phù thũng, mắt sưng híp, ai nấy cũng đều không thể tin đối phương là Tình quý tần (Lục Nhạc Dao).

Lục Nhạc Dao mở lời, phá vỡ cục diện giằng co "Tình quý tần nương nương, ta có lời muốn hỏi ngươi."

Tình quý tần sửng sốt, nhớ lại nàng là đầu sỏ nên đứng đây tính sổ sao? Ha ha, chỉ sợ là không thể tính rõ ràng được. Kiếp trước, kiếp này, vĩnh viễn không thể nghĩ đến chuyện rõ ràng.

Hai người đi vào phòng, Lục Nhạc Dao còn chưa mở miệng, đã nghe lời nói kinh ngạc của Tình quý tần "Sao ngươi lại thành ra thế này?"

Lục Nhạc Dao sửng sốt một chút mới trả lời "Hắn là do uống thuốc… Thái y nói rất có khả năng là do dị ứng với thuốc mà thành."

Tình quý tần có chút buồn bực, nàng cũng uống thuốc, chẳng lẽ do thuốc thật? Hay là do có người mua chuộc thái y ám hại các nàng?

"Ngươi đến đây có việc gì?"

"Hôm nay ta tới đây là để hỏi ngươi, vì sao muốn hại ta?" Nháy mắt, Lục Nhạc Dao đã trở nên sắc bén bức người, toàn bộ khí thế của kiếp trước

https://thuviensach.vn

hiển lộ ra ngoài.

“Ta không biết ngươi đang nói cái gì?” Tình quý tần ẩn ẩn cảm thấy Lục Nhạc Dao có chút quen thuộc.

“Ở Ngọc Hoa tự, chính ngươi đẩy ta về phía Tích phi nương nương. Ngươi thấy ta muốn cứu Hoàng thượng nên cố ý giở trò, đúng không? Ta nhớ rất rõ ràng, ngươi là người đứng gần ta nhất.” Ngữ khí của Lục Nhạc Dao vô cùng kiên quyết.

“Lục quý nhân, cơm có thể ăn bậy, nhưng lời lại không thể nói lung tung. Một thất phẩm quý nhân lại nói xấu tam phẩm quý tần, dĩ hạ phạm thượng, muốn bị vả miệng sao?” Tình quý tần không hề thấy khẩn trương, đời này Lục Nhạc Dao ngây thơ đến buồn cười, nàng ta tưởng mình là ai?

Nghĩ tới hai kết cục khác biệt, Tình quý tần nở nụ cười miệt thị, nàng cũng không sợ Lục Nhạc Dao biết mặt thật của nàng, ai mà thèm tin Lục Nhạc Dao chứ?

“Có phải nói xấu hay không tự trong lòng ngươi hiểu rõ, ngươi có chối ta cũng không tin ngươi. Ta chỉ muốn biết vì sao, vì sao lại hại ta?”

Lục Nhạc Dao nói xong, hai mắt lóe lên ánh sáng lạnh, đến gần bên tai nàng nói nhỏ, âm thanh chỉ đủ để hai người nghe thấy “Quách Tình, ngươi cũng chỉ có từng ấy năng lực thôi đúng không? Chỉ có thể thừa dịp ta đánh mất tiên cơ để báo thù rửa hận? Bất quá trong lòng ta thấy thật an ủi, điều này nói cho ta biết rằng ngươi không quên ngươi từng quỳ dưới chân ta cầu xin đau khổ, ban đêm ngươi bị quỷ hồn dọa cho mất vía, ban ngày ngươi canh chừng đồ ăn thừa thơm phức, ngươi cầu xin ta, chỉ kém nước gọi ta là mẫu thân, đúng không?”

Lục Nhạc Dao dừng một chút, nhìn thấy Tình quý tần đã rơi vào hồi ức, liền nói thêm “Ngươi cho rằng ngươi đánh ngã được ta sao? Đúng là buồn cười! Vào phòng chứa củi, ta vẫn có thể đi ra, ngươi có biết vì sao không?

https://thuviensach.vn

Bởi vì người Hoàng thượng yêu vĩnh viễn là ta, ngươi mãi mãi là người thất bại, sống hai kiếp thì sao? Làm một nữ nhân, ngươi đã từng yêu sao? Ngoại trừ đẩy người khác sau lưng, ngươi còn có tài năng gì? Ngươi chỉ là một nữ nhân hèn hạ vô sỉ!"

Tiếng cười của Lục Nhạc Dao quanh quẩn bên tai Tình quý tần, từng màn ở kiếp trước dần hiện ra trước mắt nàng, Tình quý tần bị đụng đến chỗ đau, không thể không nói từng câu của Lục Nhạc Dao đều là trí mạng, nàng chưa từng được yêu, nàng thất bại cả đời, cuối cùng chết đi trong nghèo túng, nàng chết dưới tay Lục Nhạc Dao! Dường như nàng không phân biệt nổi kiếp trước kiếp này, Lục Nhạc Dao là yêu quái, chẳng lẽ nàng không có cách nào đánh bại nàng ta sao?

"Không phải!" Tình quý tần kích động quát lên "Ta đã sớm đánh bại ngươi! Hoàng thượng yêu Tích phi, mà ngươi, ngươi hại Tích phi bị bắt đi, đã sớm bị Hoàng thượng chán ghét rồi. Ta đương nhiên là có năng lực! Là ta đẩy ngươi, ta đẩy ngươi về phía vực thẳm đó. Nhưng ai biết ta làm? Ai nhìn thấy? Ai sẽ tin lời nói của ngươi? Hiện tại Hoàng thượng không xử trí ngươi không phải vì Hoàng thượng yêu thích ngươi, mà chỉ là coi trọng thể diện của ca ca và phụ thân ngươi mà thôi. Đời này ngươi có cơ hội nổi danh sao? Ngươi có biết Hoàng thượng chán ghét ngươi tới mức nào không? Trong lòng Hoàng thượng ngươi còn chẳng bằng một con sâu mọt! Ngươi cho rằng ngươi vẫn giống như…"

"Đủ rồi! Nữ nhân ngoan độc này! Ngươi ghen tỵ với gia thế của ta nên mới hãm hại ta!" Lục Nhạc Dao cuống quýt ngăn cản Tình quý tần nói tiếp, nàng ta chịu thừa nhận là tốt rồi. Nghe được câu cuối cùng của Tình quý tần, Lục Nhạc Dao liền nổi điên, tiện nhân! Hoàng thượng yêu ta, không phải là đồ bỏ đi Tích phi!

Lục Nhạc Dao bổ nhào lên người Tình quý tần, cấu xé lẫn nhau.

Tình quý tần tức giận kêu to "Ta giết ngươi!"

https://thuviensach.vn

Cấu xé, đá chân, trang phục, tóc tai hỗn loạn, ánh mắt sưng lên, cánh tay, khuôn mặt chảy máu, hai người đánh nhau đến mức không phân biệt được ai là ai.

Cửa được đẩy ra, hai nữ nhân mập mạp cùng ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa.

https://thuviensach.vn

Chương 87: Hậu Quả

rong điện một mảnh im lặng.

Thích Bạch nhìn thấy tình cảnh bên trong thì có chút kinh ngạc, tuy trên mặt không có biểu hiện gì, nhưng hắn thấy rõ vẻ mặt hai người độc ác, mắt sưng đỏ, mặt sưng lên, trên mặt là đủ loại dấu vết do móng tay để lại, tóc bù xù như đống rơm, Lục Nhạc Dao túm lấy chân Tình quý tần, tay Tình quý tần bóp cổ Lục Nhạc Dao… Hai người đều cố gắng đánh đối phương.

Lục Nhạc Dao nhìn người đang đứng ở cửa, cuống quýt tránh khỏi Tình quý tần, hai người thở hổn hển tách ra chỉnh đốn dung nhan.

Lục Nhạc Dao không ngờ Hoàng thượng sẽ tự mình đến, nàng cho rằng Hoàng thượng chỉ phái người nào đó đến mà thôi. Bỗng nhiên nhìn thấy Hoàng thượng nàng có chút sững sờ.

Lục Nhạc Dao vốn cũng không sợ Tình quý tần biết chuyện nàng nhớ về kiếp trước, nếu biết Tình quý tần là đầu sỏ thì Hoàng thượng chắc chắn sẽ không tha cho nàng ta. Chẳng những nàng có thể thoát khỏi hiềm nghi, mà còn làm cho Tình quý tần bị chán ghét, bị biếm vào lãnh cung là chuyện ván đã đóng thuyền. Hơn nữa dù Tình quý tần có nói chuyện kiếp trước kiếp này đi chăng nữa, Hoàng thượng cũng sẽ không tin tưởng, chỉ coi nàng ta phát điên rồi mà thôi.

Chỉ là nàng không ngờ sẽ gặp Hoàng thượng dưới tình huống thế này. Lục Nhạc Dao nhìn chằm chằm Tích phi đang đứng bên cạnh Hoàng thượng, kiều diễm, xinh đẹp tuyệt trần, da thịt non mềm như tuyết trắng, so sánh với bộ dạng mập mạp, tóc tai, y phục hỗn loạn của nàng bây giờ, quả thực là vô cùng xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Tình quý tần nhìn thấy Hoàng thượng, nháy mắt đã tỉnh táo lại, thấy phía sau Hoàng thượng là mấy thị vệ đang che miệng cung nữ thiếp thân của nàng, Tình quý tần chợt hiểu. Nhưng nàng chỉ có thể đứng tại chỗ kinh ngạc, tựa như hồn phách đã bay mất rồi, trong lòng không ngừng có âm thanh nhắc nhở nàng, nàng xong rồi…

"Tình quý tần, ngươi còn cái gì để giải thích không?" Ngữ khí của Thích Bạch lạnh lẽo như băng sương.

Đúng là Thích Bạch chỉ định phái người tới nghe là xong, dù sao ai trong số hai người này gây ra chuyện thì hắn đều muốn nghiêm trị. Nhưng Quý U nghe được lại đòi đến xem, Thích Bạch chỉ có thể nghe theo nàng mà thôi.

Tình quý tần quỳ xuống trước mặt Hoàng thượng "Hoàng thượng, vừa rồi là thần thiếp tức giận nên nói vậy, không thể coi là thật."

Thấy Hoàng thượng thờ ơ, nàng liền điên cuồng dập đầu, chỉ chốc lát trán đã đổ máu rồi, không phải là nàng không nghĩ đến chuyện cầu Tích phi, nhưng nàng cúi đầu không nổi, đây đã là niềm kiêu hãnh cuối cùng của nàng rồi.

"Hoàng thượng, thần thiếp ghi hận chuyện Lục quý nhân liên tiếp mạo phạm thần thiếp nên mới ra tay đối phó nàng, thật sự chưa bao giờ nghĩ đến chuyện sẽ hại Tích phi nương nương. Thần thiếp vẫn luôn an phận thủ thường ở trong cung, sao lại làm ra loại chuyện này được. Lục quý nhân là người dối trá đến cực điểm, liên tiếp tìm thiếp thảo luận chuyện hại người… Thần thiếp đã từ chối nàng vài lần nhưng nàng vẫn không hết hy vọng, không chịu thay đổi."

"Ngươi ngậm máu phun người! Những lời ngươi vừa nói Hoàng thượng đã nghe hết rồi, giờ ngươi còn tiếp tục nói dối!" Tình quý tần đã chết đến nơi rồi mà còn muốn kéo nàng xuống nước cùng nàng ta hay sao?

https://thuviensach.vn

Quý U nhàn nhạt nhìn Lục Nhạc Dao đang nổi giận đùng đùng, nàng đã đoán được Lục Nhạc Dao dùng cách gì, cũng không ngờ kiếp trước hai người này thực sự là kẻ thù. Mà Lục Nhạc Dao có thể báo thù nhất định là đã nhớ đến chuyện xảy ra kiếp trước, đối với ân oán tình thù giữa hai người này, nàng còn có chút không dám tin tưởng.

“Trẫm mặc kệ chuyện giữa ngươi và Lục quý nhân, có trăm ngàn phương thức giải quyết ân oán, mấy quỷ kế nhỏ mọn trẫm chẳng thèm hỏi đến, nhưng ngươi không nên động tới Tích phi, cũng làm hỏng kế hoạch của trẫm. Truyền ý chỉ của trẫm, từ hôm nay Tình quý tần bị cấm túc trong điện nội Vu Vân điện, không có ý chỉ thì không được ra ngoài.”

Vu Vân điện ở phía tây hành cung, là nơi giam giữ các phi tần phạm sai lầm, đợi Hoàng thượng hồi cung mới xử lý.

Cung nữ thiếp thân của Tình quý tần nghe vậy mới giãy dụa khỏi tay thị vệ đang túm nàng, quỳ dưới chân Quý U, cầu xin đau khổ “Tích phi nương nương, chủ tử của nô tỳ thật sự không cố ý, chủ tử chưa từng hại ngài, ngài biết điều đó mà. Tích phi nương nương là người nhân từ, van xin ngài, ngài giúp chủ tử của nô tỳ đi.”

Cung nữ nói xong cũng khóc lóc nói với Tình quý tần “Chủ tử, ngài cũng van cầu Tích phi nương nương đi.”

Cung nữ này nghĩ rất đơn giản, bình thường, phi tần nào gặp phải tình huống này cũng sẽ cầu tình xin tha thứ. Chỉ cần Tích phi nương nương không so đo thì Hoàng thượng cũng sẽ mắt nhắm mắt mở tha thứ.

Không chờ Quý U mở miệng, Thích Bạch đã cắt đứt tiếng cầu xin của cung nữ “Tiết kiệm khí lực đi, nếu luyến tiếc chủ tử ngươi như vậy, ngươi cũng tới Vu Vân điện bồi nàng đi.”

Ngữ khí của Thích Bạch không chậm chút nào, hắn không hỏi nguyên nhân, chỉ nhìn kết quả. Dù không ngờ Quý U sẽ bị bắt đi, nhưng đẩy Lục

https://thuviensach.vn

Nhạc Dao lên người Quý U là sự thật không thể bàn cãi. Quý U còn đang mang thai, đã sáu tháng rồi, có sơ xuất gì đều sẽ vô cùng nguy hiểm. Thích Bạch chỉ tin tưởng một điều rằng, Quý U bình an vì nàng may mắn, không có người nào làm tổn thương đến nàng mà được tha tội.

Tình quý tần đột nhiên an tĩnh, nhìn Hoàng thượng không chớp mắt. Tuy nàng không gặp qua nhiều người, nhưng lại cảm thấy Hoàng thượng là người tốt nhất trên đời này. Hắn có quyền lực to lớn, chấp chưởng giang sơn. Hắn lạnh lùng, ít lời, cách xa người khác ngàn dặm. Đây là nam nhân của nàng, nhưng cũng không phải là nam nhân của nàng, nàng cũng chưa từng mơ mộng viển vông rằng nàng có thể trở thành nữ nhân duy nhất của hắn.

Có rất nhiều chuyện nàng không hiểu được, nàng không hiểu vì sao cả hai kiếp người hắn đều không có nửa điểm thương xót nàng. Nàng thật sự không có lòng tham, chỉ cần hắn có chút yêu thích nàng là đủ rồi.

Nàng từng gần hắn như vậy, khi đó không có Tích phi, không có Lục Nhạc Dao, hắn thích nàng nhất. Biết hắn không thích nghe người khác nhiều lời, nàng liền không nói, chỉ tận tâm tận lực hầu hạ hắn. Cái gì nàng cũng không ham, chỉ cần hắn nghỉ tạm ở cung nàng là được, một món đồ hắn lơ đãng ban thưởng cho nàng, nàng cũng giữ như bảo vật. Nhưng nàng sắp quên mất cảm giác hạnh phúc lúc đó rồi, vì đã rất lâu…

Thời điểm nàng được sủng ái nhất, nàng chưa bao giờ nghĩ tới việc giành quyền lực cho gia tộc, bởi vì trong lòng nàng, Hoàng thượng đứng ở vị trí đầu tiên.

Nhưng vì sao? Đến tột cùng là nàng đã làm sai điều gì? Kiếp trước nàng không sai, nhưng hắn chưa từng kiên nhẫn nghe nàng giải thích, cuối cùng hạ lệnh giam nàng ở lãnh cung. Kiếp này nàng chỉ muốn báo thù, nhưng cuối cùng cũng vẫn một kết quả đó mà thôi.

https://thuviensach.vn

Giữa đêm khuya tỉnh giấc nàng từng mong sẽ có một ngày trong mắt Hoàng thượng chỉ có nàng. Nhưng đó là mơ, nàng bị đau mà tỉnh giấc, bị tuyệt vọng đến đau đớn nên tỉnh. Chỉ cần một chút sủng ái là đủ rồi, vì sao Hoàng thượng lại keo kiệt như vậy, không cho nàng dù chỉ chút ít? Hắn là đế vương, vì sao không đem sủng ái chia cho mọi người mà lại dành hết cho một người?

Hai kiếp người, nàng đã hồ đồ đến mức nào rồi, ông trời cho nàng một cơ hội nữa nhưng nàng lại không biết nắm bắt. Nàng không biết kiếp này nàng đã làm được điều gì đúng đắn hay chưa.

Đúng, nàng không có lãng phí kiếp này. Nàng nhắc nhở phụ thân không được tham lam làm bậy, hoàng quyền là tối thượng, nàng bảo vệ gia tộc của mình. Nàng làm hại Lục Nhạc Dao gặp người người ghét, cho dù kết cục của nàng cũng không tốt đẹp gì.

Nàng muốn hỏi bản thân một chút, nếu còn được sống lại một lần nữa, nàng sẽ làm thế nào?

Tình quý tần bật cười, Quách Tích nàng sẽ không bao giờ vào nhà đế vương! Sẽ không bao giờ ôm một tia hy vọng nào với người đàn ông này! Là nàng quá tham lam, chẳng những muốn báo thù mà còn muốn được sủng ái, nhân tiện giải quyết luôn Tích phi…

Trách không được lúc trước Tích phi bị bắt đi, nàng cảm thấy không chân thực lắm, thì ra chỉ là một giấc mộng của nàng mà thôi…

“Hoàng thượng, thần thiếp biết sai rồi. Thần thiếp chỉ muốn hỏi ngài một câu, thỉnh ngài nhất định phải nói lời thật lòng với thần thiếp.”

Quý U chợt thấy chua trong lòng, nếu Thích Bạch trả lời “Từng yêu” nàng nhất định sẽ tức giận!

https://thuviensach.vn

Thích Bạch cũng không biết suy nghĩ trong lòng Quý U, chỉ muốn phân phó thị vệ nhanh chóng đem Tình quý tần đi.

“Ngài có từng có một điểm nào yêu thích Lục quý nhân không?”

Quý U kinh ngạc, không hiểu sao lại muốn cười, đây là câu hỏi kiểu gì vậy?

Tuy Thích Bạch cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng vẫn thành thật nói câu “Không có.” Sau đó phất phất tay, để thị vệ dẫn Tình quý tần đi.

Lục Nhạc Dao xấu hổ nhìn theo Tình quý tần, trước khi đi, nàng ta còn lưu lại nụ cười giễu cợt nàng.

Thích Bạch thấy Lục Nhạc Dao tội nghiệp nhìn hắn, liền theo bản năng cúi đầu quan sát Quý U, thấy nàng không có phản ứng gì, hắn mới lặng lẽ thở ra.

“Nếu ngươi đã rửa sạch tội danh thì trở về điện của ngươi đi. Nhớ phải thành thật tuân thủ bổn phận, không được gây chuyện thị phi, bằng không trẫm sẽ không dễ dãi như vậy nữa đâu. Trẫm vĩnh viễn sẽ không vì nể mặt phụ thân, huynh trưởng ngươi mà bỏ qua cho ngươi.” Thích Bạch không muốn nhiều lời với Lục Nhạc Dao, tuy hắn tự nhận bản thân không phải là người quá chú trọng đến sắc đẹp, nhưng bộ dạng này của Lục Nhạc Dao quả thực làm cho hắn hơi ngại thưởng thức, Lục Nhạc Dao lại làm vẻ đáng thương làm hắn không dám nhìn.

Lục Nhạc Dao nhìn Hoàng thượng nắm tay Tích phi rời khỏi nơi này, cực lực đè nén hận ý trong lòng. Công lao nàng cứu Hoàng thượng đâu? Nàng thay Hoàng thượng chịu một mũi tên… Thương thế của nàng mới tốt lên, nàng uống thuốc nên mới có bộ dáng như quỷ, vì sao Hoàng thượng không chịu khích lệ nàng một câu? Dù không yêu nàng, nhưng tình nghĩa từ nhỏ đến giờ đâu rồi? Kiếp trước Hoàng thượng không như thế!

https://thuviensach.vn

Nếu đã chứng minh được chuyện nàng không cố ý ngã lên người Tích phi, vì sao Hoàng thượng còn đối đãi với nàng như vậy?

Hoàng thượng không chút do dự trả lời câu hỏi của Tình quý tần… Quả nhiên Tình quý tần rất độc ác, biết rõ Hoàng thượng không yêu nàng còn ở trước mặt mọi người hỏi ra câu này.

Nếu nàng không nhớ được chuyện kiếp trước thì sẽ không khổ sở như vậy, nàng sẽ giống như trước kia, dũng cảm tiến tới, không từ thủ đoạn nào đi tiếp cận Hoàng thượng.

Nhưng nàng nhớ ra rồi, nàng đã từng giống như Tích phi được Hoàng thượng yêu thích.

Lúc đó nàng làm sai Hoàng thượng luôn tha thứ cho nàng, cuối cùng không nhịn được nữa mới chán ghét nàng. Mà không phải như bây giờ, nàng chưa làm gì Hoàng thượng đã chán ghét nàng rồi…

Điều duy nhất Tích phi làm tốt hơn nàng hẳn là không tranh đoạt. Hoàng thượng yêu thích nàng ta vì điều này sao? Điều này không công bằng, Tích phi còn chưa kịp đi tranh, Hoàng thượng đã tự mình giao cho nàng ta rồi, nếu lúc ấy nàng cùng giống như Tích phi, có hài tử thì sao nàng lại đi hại hài tử của người khác chứ.

Tích phi là người không tồn tại ở kiếp trước, nàng ta phải biết điều đó! Nàng không có được, đừng hòng người khác có được!

---Ta là đường phân cách Lục Nhạc Dao có chết cũng không hối cải----

Trên đường trở về Thân Hiền điện, Quý U cúi đầu trầm tư.

Thích Bạch đỡ eo Quý U, bước đi thong thả, thấy tiểu nhân nhi không nói lời nào thì bắt đầu cảm thấy không yên “Nàng sao vậy? Nàng thật sự muốn cầu tình cho Tình quý tần sao?”

https://thuviensach.vn

“A? Nàng hại ta bị bắt đi, làm hại chàng lo lắng hãi hùng, sao ta lại phải cầu tình giúp nàng?” Quý U nhe răng, tỏ vẻ không thích Tình quý tần.

Thích Bạch nghe vậy thì nhẹ nhàng thở ra, có ý định trêu chọc nàng “Nhìn bộ dáng của nàng xem, có giống như người sắp trở thành mẫu thân không?”

Quý U hừ hừ hai tiếng “Ta không giống mẫu thân, chẳng lẽ giống phụ thân? Vậy chàng làm mẫu thân nhé!”

Vừa dứt lời đã nghe tiếng cười của Tiểu Thịnh Tử đằng sau lưng.

Tiểu Thịnh Tử thấy ánh mắt bất thiện của Hoàng thượng, cuống quýt bụm miệng, lui về sau hai bước, cách xa ai vị chủ tử một chút.

Thích Bạch bóp nhẹ khuôn mặt nhỏ nhắn đầy thịt của Quý U “Mạnh miệng, nói gì cũng được hết.”

Da mặt Quý U cũng đủ dày, cười hì hì nói nhỏ bên tai Thích Bạch “Không có nha, không phải chàng nói là giọng ta rất mềm mại sao?”

Thích Bạch không ngờ nàng lại nói như vậy, hắn đứng thẳng người lên, không thèm nghe nàng nói nữa… Quả thật là đau đầu mà…

Quý U không bỏ qua cho hắn, chuẩn bị nhón chân lên nói chuyện với hắn, làm Thích Bạch vội vàng cúi xuống “Chàng không thấy sự biến hóa của Tình quý tần và Lục Nhạc Dao sao?”

Thích Bạch nghĩ đến vẻ mặt đen thui của hai người kia, “Gần đây tay nghề của ngự trù tăng lên sao?” Tuy Thích Bạch có chút kinh ngạc nhưng cũng không quan tâm lắm. Chỉ là thấy Quý U hứng thú nên mới bồi nàng nói chuyện này.

https://thuviensach.vn

“Cũng có khả năng là do các nàng ăn cơm trắng, rau xanh quá nhiều. Nay đồ ăn phong phú hơn nên nhất thời không tiết chế được.”

Quý U nhịn cười, nàng không ngờ thuốc tăng cân mà nàng có lại thú vị như vậy, toàn làm cho mặt mập lên. Đáng tiếc là chỉ có hai viên, nàng chỉ có thể cho Lục Nhạc Dao và Tình quý tần.

----Mây----

Tình quý tần bị giam cầm trong Vu Vân điện lại làm chấn động hành cung một lần nữa.

Mọi người đều không tin nổi, người thiện lương như Tình quý tần lại là đầu sỏ gây nên chuyện vị phi tần kia bị bắt, tha thứ cho bọn họ, nay bọn họ không dám gọi tên vị phi tần đó ra đâu.

Tình quý tần từng là nhân vật nổi bật trong hậu cung, cho dù chỉ được sủng nhất thời, nhưng lúc đó không có chút kiêu ngạo nào. Lần này có thể nói là, không lên tiếng thì thôi, chứ đã lên tiếng rồi thì chỉ có đường…nổi tiếng. Hơn phân nửa là ghen tỵ đến mờ mắt, chung quy cũng tại Tích phi được sủng quá lâu, mới chọc cho Tình quý tần làm ra sai phạm lớn như thế.

Lục quý nhân rốt cuộc cũng rửa sạch tội danh, bất quá nàng cũng chẳng được bồi thường gì, cũng không được thưởng công cứu giá, tóm lại vẫn là thất phẩm quý nhân không chút tiếng tăm. Không, Lục quý nhân vẫn ghi sâu ấn tượng của bản thân trong lòng người khác, ít nhất là những người vô tình nhìn thấy Lục quý nhân, không ai quên nổi nàng… Khuôn mặt nàng in thật sâu trong lòng họ.

Các phi tần địa vị cao lục tục gặp chuyện không may, Hoàng hậu nương nương khó giữ được vị trí, Tích phi nương nương đứng hàng đệ nhất, lại còn hoài thai hoàng tự, còn phải hỏi người đứng đầu ở hậu cung là ai sao?

https://thuviensach.vn

Dù nhóm phi tần có ở sau lưng mắng to hồ ly tinh, hồ yêu, nhất định là Tích phi đã dùng thủ đoạn quyến rũ Hoàng thượng, không phân rõ thị phi, trắng đen…

Nhưng chỉ có thể mắng trong lòng, chỉ cần lên tiếng, Hoàng thượng mà biết thì xong đời.

Vũ quý nghi nghe tin Tình quý tần bị giam ở Vu Vân điện, hôm sau liền tới Thân Hiền điện tìm Hoàng thượng.

Mấy ngày này nàng chưa từng ngủ ngon, bởi vì lúc ngủ sẽ luôn bị ngã xuống đất. Nàng đã cố gắng dựa sát vào tường để ngủ, hơn nữa bên mép giường nàng chắn chăn mền thật dày, nhưng vẫn không ngăn cản được chuyện nàng ngã xuống. Chỉ có đêm qua là không có việc gì, bởi vì chiều tối qua nàng nghe được tin tức của Tình quý tần, sợ đến mức cả đêm không ngủ.

Mặc dù hành động của nàng không tạo nên bất kỳ thương tổn gì, nhưng mà ai bảo người nàng nói xấu lại là Tích phi? Hoàng thượng sẽ không giam nàng luôn chứ? Nàng đành phải đến thỉnh tội, chủ động nhận sai chắc chắn sẽ bị xử phạt nhẹ nhàng hơn.

Nàng vẫn có chút băn khoăn, bộ dạng của nàng quá thảm thiết rồi. Có khả năng Hoàng thượng sẽ mắt mở mắt nhắm bỏ qua cho nàng. Nhưng mà quá xấu, chân khập khiễng, nửa bên mặt vừa đen vừa sưng, dù Hoàng thượng có tha thứ cho nàng, nàng cũng không còn mặt mũi đâu mà gặp lại Hoàng thượng.

Thích Bạch đang phê duyệt tấu chương, Quý U nhàm chán chơi trò điêu khắc, trong điện thỉnh thoảng có vài tiếng trò chuyện nho nhỏ, ấm áp.

Nghe tiếng thông báo của Tiểu Thịnh Tử, Quý U buông dụng cụ điêu khắc xuống, ngóng nhìn ra ngoại thất.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch hỏi nàng có muốn nghe không, nàng liền gật đầu. Đối với Vũ quý nghi, Quý U cũng không thích lắm nhưng so với Tình quý tần, Vũ quý nghi đơn giản hơn nhiều. Còn so với Lục Nhạc Dao, Vũ quý nghi thẳng thắn hơn, chỉ là có chút độc mồm độc miệng mà thôi.

Thích Bạch ngồi trên long ỷ, Quý U ngồi bên bàn con ở phía dưới. Vũ quý nghi khập khiễng đi vào, chỉ thấy nàng tự mình vấp ngã một cái.

Quý U cả kinh, thì ra phù xui xẻo có tác dụng thế này sao?

Vũ quý nghi gian nan đứng lên, nhất định là gân đây cơ thể nàng suy yếu, mọi chuyện đều không thuận lợi. Nàng vẫn cúi đầu sợ Hoàng thượng nhìn thấy bộ dáng của mình nên chỉ nhìn Hoàng thượng và Tích phi một cái, rồi nhanh chóng quỳ trên mặt đất thỉnh an.

“Hoàng thượng, thần thiếp tự biết bản thân có tội, mấy ngày trước đã muốn đến thỉnh tội cùng Hoàng thượng và Tích phi nương nương, khổ nỗi thân thể thần thiếp không tốt, đến hôm nay mới có thể tự mình xuống giường. Thần thiếp không nên hồ ngôn loạn ngữ, dùng tà thuyết mê hoặc lòng người, làm cho các cung nhân lan truyền lời đồn, khiến cho Tích phi nương nương khổ sở.”

Vũ quý nghi lại dập đầu với Quý U, “Tích phi nương nương, thần thiếp sai rồi, vọng tưởng nương nương tha thứ cho thần thiếp lần này. Thần thiếp thật sự không dám nữa.”

Bắt nàng nói ra những lời này tương đương với muốn mạng của nàng rồi, nhưng nàng không muốn bị giam, cho dù hiện tại không bằng trước kia, nhưng vẫn tốt hơn ở trong lãnh cung.

Lúc Vũ quý nghi cầu kiến Thích Bạch đã đoán được ý đồ của nàng ta, đối với người liên tiếp dùng ngôn ngữ để tổn thương Quý U mà nói, hắn không có chút hảo cảm nào.

https://thuviensach.vn

“Vì sao chủ động đến đây tạ tội? Bởi vì biết trẫm đã điều tra ra ngươi sao?”

Tuy rằng giọng điệu của Hoàng thượng không tốt, nhưng mà không có cho người lập tức đem nàng kéo xuống, hẳn là có thể tha thứ cho nàng đúng không?

“Ngay từ đầu thần thiếp đã thực sự sợ hãi, không dám tới gặp Hoàng thượng và Tích phi nương nương. Thần thiếp biết Hoàng thượng thần thông quảng đại, cho nên không dám trì hoãn nữa, một khi có thể xuống giường liền nhanh chóng chạy đến đây thỉnh tội. Kỳ thật chuyện lan truyền lời đồn không phải do thiếp nghĩ ra mà là do Tình quý tần chỉ điểm cho thần thiếp. Thần thiếp nhất thời xúc động mới phạm phải sai lầm lớn như vậy. Hoàng thượng tha cho thần thiếp đi, sau này thần thiếp nhất định sẽ cẩn thận trong từng lời nói, việc làm, cũng không dám mạo phạm Tích phi nương nương, nếu còn tái phạm, xin mặc Hoàng thượng xử trí.”

Nàng vừa khóc vừa cầu xin tha thứ, âm thanh này làm cho Thích Bạch cảm thấy khó chịu. Tiếng khóc chói tai, khuôn mặt đen thui… Thích Bạch cuống quýt nhìn Quý U để hóa giải tâm tình.

Quan sát vẻ mặt của Quý U, thấy nàng không có ý tứ so đo nên Thích Bạch quyết định không để Vũ quý nghi đi bồi Tình quý tần “Vốn trẫm định giam ngươi trong Vu Vân điện…” Nhìn thấy Vũ quý nghi co người lại, Thích Bạch tiếp tục nói “Nếu ngươi thành tâm hối cải, trẫm liền nể mặt Tích phi tha cho ngươi, sau này dám tái phạm, trẫm sẽ gộp lại xử lý một lần.”

Nước mắt Vũ quý nghi rơi xuống, hù chết nàng rồi.

Không kịp tạ ơn Hoàng thượng, Vũ quý nghi đã dập đầu với Tích phi, cái gì mà tự cao tự đại, cái gì mà mất mặt đều không quan trọng bằng tính mệnh.

https://thuviensach.vn

“Tạ Hoàng thượng, tạ Tích phi nương nương. Thần thiếp nhớ rồi, cũng không dám làm nữa.” Vũ quý nghi gian nan đứng lên, khập khễnh rời khỏi Thân Hiền điện.

Thích Bạch đi đến bên cạnh Quý U, ôm nàng vào nội thất, “Biết vì sao ta không phạt nàng ta không?”

Quý U ôm lấy cổ hắn, tựa vào lồng ngực hắn theo thói quen “Bởi vì chỗ trong lãnh cung không đủ sao? Kỳ thật ta đã sớm không còn tức giận vì chuyện đó nữa. Chàng cũng nhìn thấy bộ dáng của nàng ấy rồi đó, nàng ấy cũng bị dạy dỗ rồi, nhất định không dám tái phạm đâu. Ta biết chàng có lòng muốn giúp ta xả giận, nhưng chàng không thể vì ta mà mỗi ngày phạt một người được.”

Thích Bạch hôn lên trán Quý U, tiểu nữ nhân, đợi nàng sinh các bảo bối ra rồi ta sẽ nói cho nàng biết. Sau này ai cũng không thể khi dễ nàng, kể cả ta.

https://thuviensach.vn

Chương 88: Phát Điên

Thời gian qua mau.

Ngày hôm nay, Thích Bạch không ở trong Thân Hiền điện xử lý công vụ, Lục Viễn mang theo một người từ kinh thành chạy tới bẩm báo sự vụ trong quân. Thích Bạch thấy Quý U đang ngủ ngon, sợ giọng của bọn họ đánh thức nàng nên mang theo hai người này đi nơi khác nói chuyện.

Lúc Quý U tỉnh dậy, gọi tên Thích Bạch nhưng không thấy tiếng trả lời, nàng cảm thấy có chút kỳ quái, rốt cuộc hắn cũng có thể an tâm rồi? Từ lúc hắn đọc sách y thuật đến nhập ma, nửa bước cũng không rời khỏi nàng, ăn cơm, đi đường, tắm rửa, viết chữ, đọc sách, vẽ tranh, nàng làm cái gì hắn cũng nhìn chằm chằm nàng, sợ nàng xảy ra điều gì sơ suất.

Hứa ma ma nghe động tĩnh bên trong vội vàng tiến vào đỡ nàng.

“Hoàng thượng đâu?”

“Có người từ kinh đô tới, Hoàng thượng mang người đến điện khác để thương thảo rồi ạ.” Hứa ma ma đỡ chủ tử ngồi xuống trước gương, lấy lược gỗ chải từng sợi tóc cho nàng.

Đây là do thái y giao phó, bởi vì chủ tử mang thai nên ngủ không tốt lắm, dễ mệt mỏi. Mà chải đầu sẽ giúp nàng nâng cao tinh thần, lưu thông khí huyết, cải thiện giấc ngủ, vô cùng có lợi với thai phụ. Bất quá, bình thường đều là Hoàng thượng làm chuyện này, chỉ khi nào Hoàng thượng bận rộn thì mới đến lượt Hứa ma ma.

https://thuviensach.vn

“Ta nói để ta về An Hòa điện thì hắn lại không chịu, nay hắn phải đi ra ngoài nói chuyện rồi. Người bên ngoài chắc chắn sẽ nói là ta chiếm đoạt Thân Hiền điện, ta vô tội nha.” Quý U nhắm mắt lại.

Hứa ma ma không để ý đến lời oán giận của chủ tử, chủ tử dám nói xấu Hoàng thượng nhưng không ai dám tiếp lời, bà chịu lắng nghe đã là tốt lắm rồi. Mà giọng điệu của chủ tử lại ngọt ngào như vậy, làm gì có nửa điểm chán ghét nào, bà không thèm vạch trần vì sợ chủ tử ngại ngùng thôi.

Quý U oán trách một lát, cảm thấy tự nói một mình thì có chút nhàm chán, “Ta đói bụng rồi.”

Hứa ma ma gật đầu, khẩu vị của chủ tử càng lúc càng tốt. Một ngày dùng bốn, năm bữa là bình thường, chung quy thì trong bụng chủ tử có đến hai tiểu chủ tử đó. Hứa ma ma giúp chủ tử vấn kiểu phi tiên kế, cắm lên hai cây trâm ngọc màu xanh, khoác thêm áo cho nàng rồi mới đi Ngự thiện phòng. Hứa ma ma muốn gắt gao kiểm tra từ nguyên liệu nấu ăn, cách nấu cho đến sắp xếp lên bàn ăn.

Niệm Hạ tiến vào thông báo, nói Lục quý nhân đến tìm, còn nói nàng ấy và chủ tử cùng đến từ một nơi.

Quý U cảm thấy có chút kinh ngạc, nơi nào? Lục Nhạc Dao muốn tìm gặp nàng thì cứ đến, sao phải lấy loại lý do này?

Lúc Lục Nhạc Dao tiến vào, thấy Tích phi mềm mại như nước, Lục Nhạc Dao cực lực đè nén tâm tư, tuy cả người Tích phi êm dịu, nhưng có thể vì nàng ấy đang mang thai nên càng nhiều thêm khí tức ôn nhu, an dật, nữ nhân như vậy rất hấp dẫn người khác, đặc biệt là người quái gở như Hoàng thượng.

Nàng nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy Tích phi, khi đó Tích phi vẫn còn là Tích tiệp dư, làm nũng trước mặt Hoàng thượng. Khi đó dù Lục Nhạc Dao

https://thuviensach.vn

cười nhưng trong lòng vẫn vô cùng khủng hoảng, bởi vì nàng có dự cảm Tích phi sẽ là địch nhân lớn nhân của đời nàng.

Lúc đó nàng chưa trải qua bất kỳ sự suy sụp, thất bại, sợ hãi, vô vọng nào, nàng linh động, nghịch ngợm, khả ái và ngây thơ. Nhưng hôm nay, nàng nhớ lại kiếp trước, nàng chỉ thấy dã tâm, khát vọng, ghen tỵ nồng đậm.

Dù nàng có lừa mình dối người cũng không thể phủ nhận chuyện Tích phi được sủng ái hơn cả nàng ở kiếp trước, hoặc là căn bản là nàng không có cách nào so được với Tích phi. Mang theo trí nhớ của kiếp trước, nàng muốn phát điên rồi.

Kiếp này nàng nguyện ý làm một nữ nhân đơn thuần, thiện lương vì Hoàng thượng, nhưng điều kiện tiên quyết là Hoàng thượng phải cho nàng một cơ hội.

Quý U thấy Lục Nhạc Dao nhìn chằm chằm nàng, thì ho nhẹ một tiếng.

“Ngươi tìm ta có chuyện gì? Làm sao ngươi biết hôm nay Hoàng thượng không có ở đây?”

Lục Nhạc Dao hồi thần, hành lễ với Tích phi rồi mới ngồi xuống, khẽ khàng nói “Tìm ngươi trò chuyện thôi. Về phần làm sao biết Hoàng thượng không ở đây thì… Ngươi quên rằng hôm nay ca ca ta đến tìm Hoàng thượng sao? Đã mấy tháng rồi chúng ta mới mặt đối mặt nói chuyện như thế này, thời gian đúng là trôi qua quá nhanh.”

Quý U gật đầu.

“Ngẫm lại trước đây ta còn muốn làm tỷ muội tốt với ngươi, nhất định là ngươi ở sau lưng ta chê cười ta ngây thơ. Không biết ngươi nói gì với Hoàng thượng mà ngài ấy lại ra lệnh cưỡng chế ta không được tới tìm ngươi.”

https://thuviensach.vn

Quý U từ chối cho ý kiến.

“Rõ ràng là người nên chết lại sống thật tốt, người nên được sủng ái lại nghèo túng như vậy, người đã chết lại được sống thêm lần nữa.”

Lục Nhạc Dao nói xong thì cười châm chọc nhìn Quý U.

“Cho nên ngươi cảm thấy ta và ngươi đến từ cùng một chỗ? Chỗ nào?” Quý U nhướng mày.

“Ngươi không cần chối, ta và Tình quý tần đều nhớ lại chuyện kiếp trước, mà ngươi, Quý U, đã sớm chết rồi.”

Lục Nhạc Dao thấy Quý U không chút dao động, liền nói tiếp “Có phải ngươi cảm thấy kỳ quái vì sao Tình quý tần lại hận ta như vậy đúng không?”

“Ngươi chớ nên đắc ý, nếu ta nhớ lại sớm một chút thì ngươi có cơ hội leo lên chỗ này sao? Kỳ thật ngươi chính là kiếp trước của ta, ta cũng từng độc sủng hậu cung, sở dĩ Tình quý tần hận ta là vì nàng ta thua trên tay ta. Kiếp trước ngươi đã sớm chết rồi, mà bây giờ ngươi vẫn sống, ngươi có thể giải thích một chút không?”

Lục Nhạc Dao cười cười, “Ngươi thừa nhận đi, ngươi không phải Quý U. Rốt cuộc ngươi là ai? Nếu ta nói việc này cho Hoàng thượng, ngươi đoán xem Hoàng thượng sẽxử lý như thế nào?”

Quý U nghĩ nghĩ rồi nói “Hắn sẽ nói ngươi điên rồi, sau đó hắn là ném ngươi vào lãnh cung.” Quý U cảm thấy Lục Nhạc Dao sắp điên thật rồi…

“Ngươi đừng mạnh miệng, Hoàng thượng dù cảm thấy ta điên nhưng vẫn nghi ngờ trong lòng. Bởi vì ân oán của ta và Tình quý tần quá sâu. Chuyện nàng và ta làm đều giống nhau, Hoàng thượng nhất định sẽ hiểu rõ điểm ấy. Đến lúc đó ngươi cũng sẽ có tội danh yêu ma quỷ quái, chờ bị xử

https://thuviensach.vn

trí mà thôi! Chắc chắn ngươi biết hôm nay ta đến đây để làm gì, nếu không sao ngươi lại bằng lòng gặp ta?"

Thấy Tích phi không nói lời nào, Lục Nhạc Dao hừ lạnh một tiếng "Sợ rồi sao? Hiện tại ta chỉ còn hai bàn tay trắng, ta còn cái gì để mất đâu? Ngươi lại khác, chẳng những ngươi được sủng ái mà còn có thai… Nếu bị Hoàng thượng chán ghét, ngươi chắc chắn sẽ thảm hơn ta nhiều!"

Quý U xoa trán "Ngươi hồ ngôn loạn ngữ như vậy, không nghĩ tới hậu quả sao?"

"Ta đã đem kiếp trước của ta, ngươi và Tình quý tần viết ra. Một khi ta xảy ra chuyện gì sẽ có người giao nó cho Hoàng thượng. Hoàng thượng nhất định sẽ tin bởi vì ta còn viết rất nhiều việc xảy ra trên triều đình sau này…"

"Tùy ngươi, căn bản là ta không biết ngươi đang nói đến chuyện gì, mà ngươi muốn là gì cũng không cần nói với ta." Quý U buông tay, vẻ mặt vô tội.

"Vậy ngươi dám lấy đứa nhỏ trong bụng ngươi ta thề không? Nếu ngươi có trí nhớ của kiếp trước, hoặc là ngươi xuyên không đến Hoằng La quốc thì con của ngươi sẽ…"

"Câm miệng!" Quý U ghét nhất là người khác động đến con của nàng.

Lục Nhạc Dao nhỏ giọng cười, quả nhiên, nàng ta không dám thề.

"Ta không muốn gì nhiều, ngươi chỉ cần nói tốt vài câu về ta trước mặt Hoàng thượng là được, sau đó chúng ta sẽ cùng hầu hạ Hoàng thượng. Ta sẽ không uy hiếp địa vị của ngươi… Làm người phải biết đủ, ngươi tùy tiện bố thí cho ta một chút là đủ rồi."

"Kiếp trước ngươi chết như thế nào?" Quý U đột nhiên hỏi.

https://thuviensach.vn

“Bị ban rượu độc…” Lục Nhạc Dao không chút nghĩ ngợi trả lời, thống khổ quá sâu, nghĩ tới kiếp trước nàng sống trong lãnh cung, sau đó bị ban rượu độc. Nghĩ tới lúc đó nàng khóc khàn giọng, nhưng Hoàng thượng chẳng gặp nàng lần cuối, tay Lục Nhạc Dao run nhè nhẹ.

Quý U gật đầu, nàng chỉ tò mò với kiếp trước của các nàng ấy mà thôi, chứ chẳng để ý mấy. Bất quá nếu nàng ta chết như vậy thì hẳn là do ý chỉ của Thích Bạch, nàng muốn biết nguyên do.

Lục Nhạc Dao đột nhiên thay đổi sắc mặt “Hiện giờ ngoài hợp tác với ta, ngươi chẳng còn cách nào khác đâu, ta chịu nói chuyện với ngươi là vì muốn hai ta cùng sống tốt, nếu ngươi không giúp ta, ta cũng không cần chiếu cố ngươi. Đến cùng là ngươi có cùng ta hợp tác hay không?”

Trong điện yên tĩnh trở lại, ánh mặt trời chiếu lên hai người, thời gian dường như ngừng lại.

“Không.” Quý U nói xong liền xoay người đi vào nội thất.

Đột nhiên Lục Nhạc Dao bắt lấy cổ tay Quý U, “Ngươi nhất định phải giúp ta!”

Quý U sửng sốt, muốn bỏ tay nàng ta ra “Ngươi mau buông tay!”

Lục Nhạc Dao giống như phát điên, “Ta đã uy hiếp như vậy mà tại sao ngươi còn không chịu giúp ta? Vì sao tình nguyện đồng quy vu tận cũng không chịu đem Hoàng thượng chia cho ta? Hắn vốn là của ta! Ta chịu cùng ngươi hầu hạ Hoàng thượng là đã hết lòng quan tâm giúp đỡ ngươi rồi, vì sao ngươi còn muốn bức ta?”

Quý U vẫn chẳng phản ứng gì.

“Ngươi đem Hoàng thượng chia cho ta, ta cầu xin ngươi. Hắn đối với ta rất tốt, ta hối hận rồi… Ta không bao giờ phạm sai lầm nữa, ngươi trả

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng lại cho ta đi, hắn là của ta mà!”

Lúc này cửa bị đẩy ra, Hứa ma ma thấy cảnh tượng trong phòng liền sửng sốt, đồ ăn trong tay bị rơi xuống đất, bà cuống quýt gọi thị vệ đến ngăn Lục Nhạc Dao lại.

Lục Nhạc Dao không kiềm chế được cảm xúc, đập vỡ ly trà trên bàn, sau đó cầm một mảnh vỡ hướng đến cổ Quý U, khoa tay múa chân “Không được đến đây!”

Quý U không kịp phản ứng, vừa rồi Lục Nhạc Dao nắm lấy cổ tay nàng, hình như nàng nghe được âm thanh của hệ thống, nhưng trong chớp mắt đã biến mất rồi.

Trong lòng Quý U bối rối, nàng sẽ không chết ở đây chứ? Không thể trách nàng miên man suy nghĩ được, bởi vì mỗi lần gặp gỡ hệ thống nàng đều xảy ra chuyện không may, rõ ràng là nó đã biến mất rồi mà, sao giờ lại xuất hiện? Nó muốn mang nàng đi nữa sao?

Lúc Thích Bạch mang theo Lục Viễn trở lại Thân Hiền điện thì bắt gặp thị vệ đang dùng vẻ mặt khủng hoảng nhìn vào nội thất. Trong lòng Thích Bạch nảy lên, nhìn thấy tình cảnh trước mắt, đầu hắn như muốn nổ tung…

Lục Viễn sợ tới mức hét to “Nhạc Dao!” Chỉ thấy một tay Lục Nhạc Dao túm lấy cánh tay Tích phi, tay kia nắm mảnh sứ đặt trên cổ Tích phi. Toàn bộ cảnh tượng quá mức quen thuộc, lần trước Lục Nhạc Dao hại Tích phi bị thích khách uy hiếp, lần này lại đổi thành Lục Nhạc Dao uy hiếp Tích phi…

“Nhạc Dao, mau buông Tích phi nương nương ra… Muội không muốn sống nữa sao?” Lục Viễn bước lên một bước, muốn ngăn cản Lục Nhạc Dao tiếp tục phạm sai lầm, Lục Viễn hận không thể tát lên mặt hắn một cái, không biết Lục Nhạc Dao đã đợi ở cửa Thân Hiền điện bao lâu rồi.

https://thuviensach.vn

“Không nên tới, không nên ép ta.” Lục Nhạc Dao đã phát điên rồi, Hoàng thượng không chịu để ý đến nàng, không chịu nghe nàng giải thích… Tất cả là do Tích phi, nếu không có nàng ta, Hoàng thượng vẫn sẽ thuộc về Lục Nhạc Dao nàng!

“Ngươi muốn gì cứ nói, giờ thì thả Tích phi ra.” Thích Bạch cố gắng trấn định.

Lục Nhạc Dao bật cười nhìn Hoàng thượng, nghe lời nói của hắn thì lạnh mặt lại “Tích phi, Tích phi, trong mắt ngươi chỉ có Tích phi! Rõ ràng người mà ngươi yêu là ta! Vì sao không để ý đến ta!”

Quý U khuyên nhủ “Người Hoàng thượng yêu là ngươi, giữa các ngươi có sự hiểu lầm mà thôi, giờ ngươi nên nhanh chóng giải thích cùng Hoàng thượng đi.”

Thích Bạch cũng hiểu được, liền nói “Đúng, không liên quan đến Tích phi. Là do trẫm cảm thấy ngươi quá mức độc ác.” Thích Bạch tùy tiện tìm một lý do.

“Ta độc ác? Đều vì ngươi! Ngươi sủng ái ta, yêu ta, vì sao không chịu cho ta mang hoàng tự?” Lục Nhạc Dao rơi vào hồi ức “Đều do ngươi sai, ngươi không chịu nghe ta giải thích…”

“Không! Ngươi chỉ muốn cứu nữ nhân này mà thôi!” Lục Nhạc Dao đang muốn đi qua, đột nhiên phản ứng lại.

Lục Viễn cũng nắm bắt được “Muội muội, từ nhỏ Hoàng thượng đã yêu thích muội rồi, sao lại thích người khác được. Hoàng thượng và ca ca rất hối hận, chúng ta không nên đối xử với muội như vậy. Muội nghe Hoàng thượng giải thích đi, được không?”

Thích Bạch mất tự nhiên, giơ hai tay ra, động tác này hắn đã làm với Quý U hàng trăm lần, đây là lần đầu tiên hắn làm với người khác “Trẫm sai

https://thuviensach.vn

rồi, ngươi qua đây nghe trẫm giải thích.” Nói lời này đã là cực hạn của hắn rồi…

Hai đời Lục Nhạc Dao vẫn chưa từng thấy đế vương ôn nhu như vậy, đây là mơ sao?

“Thật sao?”

“Trẫm yêu ngươi, Tích phi chỉ là để ngụy trang…”

Lục Nhạc Dao buông lỏng tay, mảnh vỡ rơi xuống đất.

Nhân cơ hội đó, Quý U bỏ cánh tay Lục Nhạc Dao ra khỏi tay nàng, thị vệ liền cuống quýt tiến lên bắt lấy Lục Nhạc Dao.

Lúc bị ngăn cản Lục Nhạc Dao điên cuồng gào thét “Tích phi là yêu quái! Hoàng thượng!”

Quý U vừa nhẹ nhàng thở ra, đột nhiên cảm nhận dòng nước chảy ra dưới thân, không phải là vỡ ối rồi chứ!

“Thích Bạch! Hứa ma ma!”

Thích Bạch làm gì còn tâm trí đâu mà để ý Lục Nhạc Dao, nhanh chóng ôm Quý U vào nội thất “Truyền thái y, gọi ma ma tới.”

-------Ta là đường phân cách ngoại truyện kiếp trước của Lục Nhạc Dao--------

Trong làng giải trí, ta là kẻ thất bại.

Trong giới này, không tiền tài, dung mạo, thân thế, bối cảnh có nghĩa là ngươi không thể nổi tiếng.

https://thuviensach.vn

Trước khi xuyên không, cuộc đời của ta là diễn vai nữ phụ, tiểu tam, người khác mà nhắc tới ta thì chỉ gọi là người kia, hay là diễn viên đóng thế gì đó.

Đêm xuyên không đó ta nhớ rất rõ, ta đi dạo bên bờ biển để giải sầu, ta rất giận vì mấy người trong đoàn phim không để ý đến ta mà lại không có cách nào để phát tiết nên mới nhặt vỏ sò ném xuống biển để biểu lộ tâm tình hậm hực.

Sở dĩ ấn tượng được khắc sâu bởi vì ta nhặt được một cái vòng tay nạm kim cương, tuy ta không mua nổi loại mặt hàng này nhưng ta đã thấy qua rất nhiều nên ta biết đây là hàng thật. Ta vội vàng mang lên tay, cái này phải diễn đến chục bộ phim mới mua nổi. Nhưng ta kiếm tiền khổ sở như vậy thì sao lại nỡ bỏ tiền ra mua một chiếc vòng chứ. Đây chính là đãi ngộ của người có tiền, thật đáng ngưỡng mộ.

Để ăn mừng, ta về nhà mở một chai rượu, sau đó say sưa.

Khi mở mắt ra ta đã thấy mình ở Hoằng La quốc, ngoại trừ tiếc nuối chiếc vòng tay, ta không còn chút lưu luyến nào với hiện đại.

Sau này ta gặp được số mệnh của ta, chân ái, duyên phận của ta – Hoàng đế tương lai của Hoằng La quốc.

Lúc ấy ta mừng thầm, đó là Hoàng đế, không phải đạo diễn, không phải ảnh đế, không phải tổng giám đốc, là sự tồn tại cường đại hơn tất cả bọn họ. Hắn là Hoàng đế chấp chưởng thiên hạ, đó là người mà quân muốn thần chết thần không thể không chết.

Ta là đích nữ của Lục đại tướng quân, ca ca của ta là bằng hữu của Thái tử. Thân phận này của ta làm ta nằm mơ cũng có thể cười đến tỉnh lại. Không ai hoài nghi một tiểu nữ hài, dựa vào sự hiểu chuyện, khả ái, lương thiện, kỹ xảo nhiều năm ta dễ dàng đạt được tất cả sự ưu ái của mọi người.

https://thuviensach.vn

Hắn giống các đế vương khác ở chỗ từ nhỏ đã khiếm khuyết tình thân, khác với các đế vương khác ở chỗ, hắn không phải là người háo sắc.

Nếu thiếu thốn tình thân, không ham sắc đẹp, ta liền bù đắp tình thân cho hắn, làm muội muội của hắn, thanh mai trúc mã. Lúc hắn bị thương ta giúp hắn thoa thuốc, lúc hắn sinh bệnh ta ca hát cho hắn nghe, thừa dịp hắn không chú ý, ta sẽ nắm tay hắn.

Hắn đáp ứng sẽ cưới ta, nhưng lại cưới nữ nhi của thừa tướng. Bởi vì ta còn quá nhỏ, mọi chuyện đều trong dự liệu, cho nên ta không oán hận một câu nào.

Ta mong mỏi ngày đêm tới ngày cập kê, nhưng vì muốn sắc đẹp nở rộ nên mới đợi thêm một năm để tham dự tuyển tú.

Sau này ta say rượu thổ lộ, vào Tết nguyên tiêu ta tặng lễ vật cho hắn, ta đấu mã cầu thắng thổ lộ với hắn ngay trước mặt mọi người, ta lên kế hoạch từng bước để nắm giữ tim Hoàng thượng.

Ta vừa tiến cung, phần vị đã vượt qua Tình quý tần được sủng ái nhất. Nhưng Hoàng thượng vẫn chưa sủng hạnh ta.

Không sao hết, ta có kiên nhẫn, ta đưa bản tập ta tỉ mỉ chuẩn bị cho Hoàng thượng, bên trong kể lại từng chút câu chuyện của chúng ta, tất cả sự nhớ mong ta dành cho hắn.

Ta tận mắt nhìn thấy sự rung động trong mắt Hoàng thượng, Hoàng thượng cô độc, ta nguyện ý làm nữ nhân yêu hắn mười năm trời.

Rốt cuộc Hoàng thượng cũng sủng hạnh ta, ta thành nữ nhân của hắn, đêm hôm đó, ta khóc, ta ngỡ rằng đó là vĩnh viễn.

Nhưng Hoàng thượng vẫn không thường xuyên sủng hạnh ta, ta cho rằng Hoàng thượng không thích chủ động nên dần dần thay đổi, Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng sẽ đến trong cung ta ngủ lại, số lần sủng hạnh ta càng lúc càng ít, thẳng đến lúc một lần cũng không có.

Ta biết chỉ thâm tình thôi là không đủ, làm thơ, múa trong tiết Vạn thọ, làm đồ ăn mới lạ,… Ta sử dụng mọi cách để hấp dẫn ánh mắt của Hoàng thượng.

Hoàng thượng thật sự đối tốt với ta, ban cho ta vô số kỳ trân dị bảo, ta dùng Lăng La tơ lụa, dùng sơn hào hải vị… Ta đứng ở địa vị rất cao, ngoại trừ Hoàng hậu, mọi nữ nhân trong hậu cung đều phải nhìn sắc mặt của ta.

Không ít phi tần đến khiêu chiến, lấy lòng ta… Ta dạy dỗ Vũ thục nghi, dạy dỗ Lương chiêu viện, dạy dỗ Trần Trang phi… Gián tiếp hại đứa nhỏ trong bụng Hoa lương viện.

Lần đầu tiên xuống tay hại người ta đã rất sợ hãi, nhưng Hoàng thượng không trách tội ta…

Trong mắt người ngoài, ta là sủng phi, ban đêm được ân sủng không ngừng nghỉ, chỉ có ta biết, lúc ở chung một chỗ chỉ có ta nói chuyện, Hoàng thượng nghe. Vô số đêm ta và Hoàng thượng chỉ đơn thuần đắp chăn ngủ mà thôi.

Ta cho rằng Hoàng thượng không yêu ta, nhưng Hoàng thượng luôn chăm chú nhìn ta. Ta cho rằng Hoàng thượng không yêu ta, nhưng sau khi ta làm sai gì đó, Hoàng thượng chưa bao giờ trừng phạt ta, vẫn đến cung của ta, vẫn bồi ta, nhìn ta. Ta cho rằng đây là phương thức yêu thương của đế vương, ta rất vui vẻ tiếp thu.

https://thuviensach.vn

Chương 89

Lục Viễn biết hôm nay Hoàng thượng không có tâm trí xử lý Lục Nhạc Dao, nên chỉ có thể mang muội muội đang phát điên của hắn lui xuống. Khẩn cầu ông trời đừng để Tích phi nương nương xảy ra việc gì.

“Hoàng thượng, Hoàng thượng! Ngài nghe ta giải thích, Tích phi là…”

Lục Viễn bịt miệng Lục Nhạc Dao lại, mang theo thị vệ cùng rời khỏi Thân Hiền điện.

Quý U cảm nhận từng cơn đau trong bụng, khẽ nhíu mi, thấy sắc mặt ngưng trọng của Thích Bạch, nàng muốn khuyên nhủ hắn một chút, không ngờ vừa mở miệng là một trận kêu lên đau đớn.

Thích Bạch sợ tới mức trách mắng nàng “Không cho nàng nói chuyện!”

“Chàng đừng lo lắng… Không phải chàng đọc sách y sao, sinh con rất lâu.

Chàng đem ta về thiên điện đi, ta không nên sinh ở đây.” Quý U không muốn sinh con trong nội thất, đối với đế vương mà nói thì đây là điềm xấu. Nguyệt sự coi như bỏ qua đi, nhưng mà sinh còn là cả một phòng đầy mùi máu tươi đó.

Hứa ma ma âm thầm gật đầu, mấy chuyện khác thì nghe theo Hoàng thượng, chuyện liên quan đến sự may mắn, cát tường của Hoàng thượng thì phải chú ý vạn phần.

“Không được đi, cứ sinh ở đây đi!” Sắc mặt của Thích Bạch càng thêm lạnh, ngón tay khẽ run.

https://thuviensach.vn

Quý U từ từ nhắm mắt, xoay đầu không nói chuyện với Thích Bạch nữa, trong điện hoàn toàn yên tĩnh. Chuyện của chủ tử, nô tài không thể nhiều lời. Bất quá họ suy đoán, hơn phân nửa là Hoàng thượng không suy chuyển được Tích phi nương nương.

Ngực Thích Bạch phập phồng lợi hại… Trời sinh nữ nhân này để trị hắn, hắn vốn không chịu được việc để nàng bị ủy khuất, huống chi bây giờ nàng còn đang khó chịu như vậy. Thích Bạch ôm lấy Quý U "Được rồi, nàng đừng nóng giận, chúng ta sang thiên điện."

Thấy chủ tử đổi chỗ, các cung nữ nhanh chóng chuẩn bị khăn sạch, nước ấm, các bà mụ đến thiên điện đợi lệnh, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào thái y đang bắt mạch cho Tích phi.

Quý U chịu đựng, kỳ thật nàng cũng sợ hãi, chưa đủ tháng mà đã muốn sinh. Nàng chỉ có thể tích cóp khí lực, dù thế nào cũng không để các con nàng xảy ra chuyện.

Đỗ thái y bình phục hô hấp "Bẩm Hoàng thượng, hiện giờ Tích phi nương nương không sao. Bụng đau như vậy là vì sắp sinh…" Ý là, Hoàng thượng ngài mau ra ngoài đợi đi.

Chỉ thấy Hoàng thượng gật đầu "Người nào không giúp được gì thì mau ra ngoài đi" vừa dứt lời, Hoàng thượng đã ghé vào bên giường, nắm tay Tích phi, dỗ dành bên tai nàng "Đừng sợ, một lát là tốt lên thôi."

Đỗ thái y "…"

Cung nữ thái giám "…"

Quý U "Chàng mau ra ngoài đi, chàng ở đây sẽ làm ta phân tâm, một lát là tốt rồi."

Được, đem lời khuyên của Thích Bạch trả ngược lại cho hắn.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch thấy tâm ý nàng đã quyết, thật sự cảm thấy nữ nhân này quá độc ác với hắn, chỉ có thể cẩn thận bước từng bước ra cửa, thấy Quý U không giữ hắn lại, Thích Bạch vô cùng thương tâm.

Nếu không phải bụng Quý U đang đau dữ dội, nàng có thể bật cười rồi. Nàng không muốn Thích Bạch ở lại bồi nàng vì sợ hắn lo lắng, hai là nàng nghe nói thấy người yêu sinh con sẽ bị ám ảnh tâm lý… Tuy nàng thích hắn ở bên cạnh nàng, nhưng hắn nhìn nàng đau đớn mà không giúp được gì chỉ càng khiến hắn khó chịu mà thôi.

Thích Bạch chỉ có thể lo lắng đi tới đi lui ngoài cửa, thường xuyên dán tai lên cửa nghe ngóng động tĩnh, nghe tiếng hét của Quý U chân hắn liền nhũn ra, nhưng không nghe thấy thì hắn lại dùng sức muốn nghe… Bây giờ mỗi khắc đều là sự dày vò với Thích Bạch.

Trong điện Quý U đang bị từng cơn đau tra tấn, sau đó nàng nghe theo lời bà mụ cố gắng dùng sức.

Kèm theo tiếng thét chói tai của Quý U là tiếng nỉ non khóc của trẻ nhỏ.

Ngay sau đó bà mụ hét lên “Sinh rồi, sinh rồi, là một công chúa.”

Hứa ma ma tiếp nhận đứa nhỏ, nhìn thấy tiểu công chúa không quá gầy, mới yên lòng. Bà mụ tiếp tục cố gắng còn Hứa ma ma ôm tiểu công chúa ra cho Hoàng thượng nhìn.

Toàn bộ tâm tư của Thích Bạch đều đặt lên người Quý U, hắn để thái y kiểm tra tiểu công chúa, chung quy cũng tại đứa nhỏ chưa đủ tháng đã sinh rồi.

Không bao lâu sau, trong điện lại truyền đến tiếng khóc.

“Là tiểu hoàng tử.” Bà mụ cười hô lên, ai cũng thở dài nhẹ nhõm.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch nghe động tĩnh bên trong, hắn là U U của hắn không có chuyện gì rồi. Bằng không sao các nàng lại dám cười.

Bà mụ thận trong ôm tiểu hoàng tử ra cho Hoàng thượng xem.

“Tích phi thế nào rồi?”

“Bẩm Hoàng thượng, Tích phi nương nương không có gì đáng ngại, chỉ là do mệt quá nên ngủ thiếp đi rồi.”

Đỗ thái y đã kiểm tra xong cho tiểu công chúa và tiểu hoàng tử, Thích Bạch nhanh chóng giục hắn vào kiểm tra cho Quý U, sau đó hắn cũng theo thái y đi vào.

Trước khi đi còn không quên nói với mọi người “Thưởng, thưởng cho toàn bộ cung nhân.”

Tất cả cung nhân đều khó nén vui sướng trên mặt, đây chính là Long Phượng trình tường nha, là hoàng trưởng nữ và hoàng trưởng tử, Tích phi quả thật vô cùng may mắn.

Trong thiên điện đã khôi phục lại sự chỉnh tề, sạch sẽ, chỉ là trong không khí còn lưu lại chút mùi máu tươi, không người nào bỏ qua được.

Đỗ thái y chuẩn mạch cho Tích phi, sau đó nhẹ nhàng thở ra, mẫu tử bình an.

Trong điện nội chỉ còn lại hai người, Thích Bạch chuyên chú nhìn tiểu nhân nhi đang ngủ say, thời gian ngắn ngủn nhưng hắn lại có cảm giác như qua mấy đời rồi.

Nhẹ nhàng chạm lên khuôn mặt nàng, lấy khăn tay lau lên tóc nàng, nhìn nàng mệt đến mức chẳng cảm giác được, trong lòng Thích Bạch ngọt đến chảy nước, nữ nhân nhỏ xinh này đã sinh cho hắn hai hài tử.

https://thuviensach.vn

Đây là nữ nhân của hắn, mang cho hắn vô số vui sướng cùng hạnh phúc, hạnh phúc đến nỗi mỗi khi nhớ nàng hắn lại thấy bất an, lo được lo mất. Vạn nhất có một ngày hắn mất đi nàng thì sao? Đến lúc đó hắn không biết bản thân sẽ ra sao…

Trước đây hắn không biết yêu là như thế nào, nhưng sau khi nàng xuất hiện, mọi thứ đến thật tự nhiên. Nàng là người mà hắn muốn bảo hộ, ai cũng không được phép tổn thương nàng. Tựa hồ như hắn đã diễn qua cảnh tượng này hàng trăm lần, không nhịn được cứ đối tốt với nàng mãi, moi tim moi phổi vì nàng, không chịu nổi để nàng khổ sở, không chịu nổi khi nhìn nàng khóc.

Thích Bạch đột nhiên bật cười, có chút đắc ý, trong mắt hắn lộ ra sự thỏa mãn nồng đậm, U U cũng đối với hắn như vậy thôi. Nàng hiểu hắn hơn bất kỳ ai, đau lòng hắn, hình như ngoài hắn thì chẳng còn thứ gì để nàng quan tâm. Ai, nhưng chắc sau này nàng còn để tâm đến hài tử của bọn hắn nữa…

Thích Bạch chưa từng nghĩ có một ngày hắn dùng từ hạnh phúc để hình dung bản thân, ôm lấy Quý U, Thích Bạch nhẹ nhàng nhắm mắt lại, khẩn trương quá nên lúc này hắn cũng có chút mệt mỏi.

-------Ta là đường phân cách hệ thống quân sắp xuất hiện-------

Quý U đang ngủ, đột nhiên có tiếng động vang lên trong đầu.

“Quý Niệm!”

Đã lâu mới nghe thấy cái tên này, trong đầu Quý U khôi phục sự thanh tỉnh.

“Không phải ngươi biến mất rồi sao, sao giờ lại xuất hiện…” Quý U có chút bất an.

https://thuviensach.vn

“Quay về nhìn ngươi.” Âm thanh lạnh lùng như máy móc.

“Thiếu chút nữa là ngươi đã hại chết ta.” Quý U nhẹ nhàng thở ra.

“Cho nên ngươi tức giận vì ta đã không hại chết ngươi?”

Đầu Quý U kẻ đầy vạch đen “Nhìn thấy ta rồi đó, giờ thì ngươi đi đi.”

“Ngươi có muốn biết vì sao ngươi hoàn thành nhiệm vụ nhưng lại không thể trở về hiện đại không?”

Quý U bất an, nếu bây giờ cho nàng lựa chọn, rốt cuộc là nàng nên ở lại đây hay trở về hiện đại để thay đổi bi kịch của gia đình nàng, nàng không chọn nổi.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, sao mà trở về được.”

Quý U “…” Cho nên ngươi ra đây hù dọa ta cho vui sao?

Hệ thống “Ngươi biết vì sao trừng phạt ngươi không?”

“Không phải do ta tự sát sao?”

“Tất nhiên.”

“…” Vậy chứ ngươi hỏi ta làm gì.

“Mệnh cách của ngươi rất kỳ lạ, có một kiếp nhân duyên với đế vương, nhưng vì ngươi tự tiện thay đổi mệnh cách nên mới nhận hết tám kiếp đau khổ, nhân duyên vốn có cũng bị tước đoạt.”

Quý U đột nhiên trầm mặc.

“Bởi vì chấp niệm của đế vương quá sâu, nhiệm vụ của tám kiếp trước ngươi đã hoàn thành rất tốt nên ta mới cho ngươi đến nơi này.”

https://thuviensach.vn

“Nhân duyên sau này của Hoàng thượng là ai?”

“…”

Trong lòng Quý U đã có đáp án rồi, nhưng lại không nghe được tiếng trả lời của hệ thống quân.

Đột nhiên Quý U tỉnh dậy, hệ thống quân chỉ trở về nói với nàng vài câu thôi sao? Nhưng hình như ý của hệ thống quân là nàng có thể yên ổn sống ở đây.

Nhìn Thích Bạch đang ghé vào người nàng ngủ say, Quý U mỉm cười, đẩy đẩy Thích Bạch, “Sao vậy, nàng khó chịu ở đâu sao?”

“Nàng đói bụng sao?” Mới nghỉ ngơi một lát mà nàng đã tỉnh rồi, hẳn là do đói bụng.

“Bảo bảo đâu?” Cảm giác nội điện rất yên tĩnh, Quý U nhìn bốn phía, nàng chưa kịp xem các bảo bảo mà.

Thích Bạch thở dài “Bảo bảo ở đây thì làm sao nàng ngủ được, rất ồn ào.” Ngoài miệng thì nói vậy, nhưng trong lòng hắn biết nàng rất muốn nhìn nên hắn vội phân phó cung nhân mang các bảo bảo tới.

Thích Bạch tiếp nhận tiểu công chúa từ tay Hứa ma ma, nhỏ như vậy, lại mềm mềm hắn không biết làm sao, vội vàng đặt lên giường. Một ma ma khác thấy vậy liền trực tiếp đặt tiểu hoàng tử lên giường, tránh cho Hoàng thượng không biết làm sao.

Tuy rằng hai ma ma nói hai bảo bảo rất giống nhau, nhưng Thích Bạch và Quý U lần đầu làm phụ mẫu lại chẳng nhìn ra gì. Thứ giống nhất chắc là nho nhỏ như nhau, ánh mắt nhắm lại, nhíu nhíu, ngủ rất say.

https://thuviensach.vn

Thích Bạch ôm Quý U nhìn hai bảo bảo, trong lòng mềm mại, đây là hài tử của họ.

Hai người cảm thấy vô cùng mới lạ. Sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn, một lát sau lại chơi đùa với tay nhỏ của hài tử, hoàn toàn vui vẻ.

“Đứa lớn gọi là Mễ Mễ, đứa nhỏ gọi là Đoàn Đoàn đi.”

Mấy cung nhân nghe đến nhũ danh này thì cảm thấy trong lòng hỗn độn… Chỉ có thể đợi xem phản ứng của Hoàng thượng thôi.

Thích Bạch nhìn Quý U đang cao hứng, gật đầu “Rất hay.”

“Sau này các bảo bảo lớn hơn sẽ dễ nhìn hơn đúng không?” Quý U hỏi yếu ớt.

“Bảo bảo nhất định sẽ giống nàng, dễ nhìn lắm.”

“Giống chàng cũng sẽ dễ nhìn mà.”

Ánh nắng ấm áp xuyên qua cửa sổ, chiếu lên một nhà bốn người đang nằm trên giường, người khác chẳng ai nỡ quấy rầy.

Thời điểm tin tức Tích phi sinh được Long Phượng trình tường truyền khắp hành cung, chúng phi tần đã không biết phải phản ứng ra sao. Xem như các nàng đã nhìn ra rồi, không có bản lãnh thì đừng nên đi tranh giành, cứ thành thật ở đây là được, có ăn là được rồi. Đừng rơi vào kết quả như Lục quý nhân và Tình quý tần là được.

https://thuviensach.vn

Chương 90: Hồi Cung, Phong Hậu (1)

Lúc bị đưa đến Vu Vân điện, Lục Nhạc Dao đã thanh tỉnh lại rồi.

Nhìn từng viên gạch trong Vu Vân điện, dường như đã trôi qua mấy kiếp rồi. Đây không phải là lãnh cung, nhưng có khác gì lãnh cung đâu… Lạnh lẽo, tăm tối, đơn sơ và hoang vắng.

Lục Nhạc Dao chớp mắt, không phân biệt rõ giữa hiện thực và giấc mơ. Kiếp trước, nàng chiếm được phi vị sau chuyến đi hành cung, kiếp này nàng lại ra nông nỗi này.

Sao nàng lại không nghĩ tới chuyện chuyên tâm ở bên cạnh Hoàng thượng, không tính kế ai giống như Tích phi chứ. Nhưng nàng không phải là Tích phi. Tích phi còn tồn tại một ngày là một ngày nàng chưa thể nổi danh.

Nàng biết cứ an phận thủ thường là có thể sống thọ, chết già, nhưng nàng không muốn mai danh ẩn tích, sống yên lặng trong hậu cung… Nàng xuyên từ hiện đại tới đây chẳng lẽ là để nhìn Hoàng thượng và người khác yêu nhau sao? Tình yêu của nàng không phải là yên lặng chúc phúc mà là không từ thủ đoạn.

Ai nói tính tình của nàng đến chết cũng không đổi cũng được, mê muội không tỉnh ngộ cũng được, nếu cứ sống không tiếng tăm thì có khác gì sống trong giới giải trí ở hiện đại đâu? Kiếp trước, lúc nàng hấp hối, nàng đã muốn kiếp sau sẽ trở thành người tốt. Ông trời cho nàng cơ hội thứ hai, nhưng lại không cho nàng trí nhớ… Cho nên nàng vẫn đi theo con đường cũ, bởi vì nàng không muốn bất kỳ ai giẫm lên nàng, nàng nhất định phải đi

https://thuviensach.vn

tranh! Nàng chỉ hận nàng bị Hoàng thượng mê hoặc, hận nàng chưa giết được Tích phi!

Nghe tiếng cửa mở, thậm chí không cần ngẩng đầu lên nàng đã biết người tới là ai, ngoại trừ Tình quý tần thì còn ai ở trong Vu Vân điện này nữa chứ.

“Ha ha, không thể tưởng tượng được Huệ phi nương nương oai phong một cõi cũng có lúc rơi vào tình thế như thế này, lưu lạc đến làm hàng xóm của ta.” Tình quý tần nhìn Lục Nhạc Dao suy sụp ngồi dưới đất, vẻ mặt thỏa mãn.

“Không giống như ngươi, kết cục trước sau như một.” Lục Nhạc Dao thấy Tình quý tần gầy đi rất nhiều, trào phúng nói.

Tình quý tần chẳng để ý chút nào “Đều nhờ phúc của ngươi, nhìn ngươi như vậy ta đã thấy đủ rồi. So với Huệ phi kiếp trước, cảm giác làm quý nhân thế nào? Cảm giác chưa từng được sủng ái ra sao? Ta bi ai thế nào cũng không thể bi ai bằng ngươi được.”

“Chẳng lẽ ngươi không tò mò về lai lịch của Tích phi sao? Chẳng lẽ ngươi không thấy kiếp này có quá nhiều biến cố à? Chẳng lẽ ngươi không thấy không cam lòng sao?” Lục Nhạc Dao không thấy sự châm chọc của Tình quý tần, đầu óc của nàng đang tràn ngập hình ảnh của Hoàng thượng và Tích phi…

Tình quý tần cười ra tiếng “Điều này quan trọng lắm sao? Có thể kéo theo ngươi cùng xuống địa ngục đã là mong muốn suốt đời của ta rồi.”

“Đương nhiên là quan trọng. Ta từng nghĩ Hoàng thượng sẽ không bao giờ yêu ai, ta cho rằng ta đã là người thân thiết nhất với hắn rồi, ta cho rằng hắn sủng ái ta là yêu ta. Thì ra hắn cũng là người bình thường, cách hắn yêu thương cũng không khác với người ta.” Lục Nhạc Dao nở nụ cười, nước mắt chảy dài trên gò má “Đến tột cùng thì ta có chỗ nào không bằng nàng?

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ ta đã yêu hắn, canh chừng hắn, vì hắn ta mới nhập cung, vì hắn nên ta mới dùng hết mọi thủ đoạn, vì sao hắn lại không để ý đến ta?”

Lục Nhạc Dao thực sự không hiểu, cuối cùng thì nàng đã thua ở chỗ nào?

Tình quý tần khẽ nhếch môi “Thứ ngươi không bằng Tích phi đó là Hoàng thượng yêu nàng chứ không yêu ngươi. Hai kiếp này khiến ta hiểu được một đạo lý, không nên nói ngươi trả giá, hi sinh vì ai hết bởi vì người cuối cùng được lợi chính là bản thân ngươi.”

Tình quý tần nhìn Lục Nhạc Dao còn chưa chịu tỉnh ngộ, giọng nói vô cùng sung sướng khi người gặp họa “Trả giá cũng tốt, hi sinh cũng được, chỉ là để Hoàng thượng yêu ngươi, ngươi nỗ lực vì chính ngươi. Con đường này do ngươi chọn, vui buồn do ngươi chịu, đừng oán trời trách đất. Đừng nói đến Hoàng thượng vội, bất kỳ kẻ nào cũng sẽ không yêu ngươi đâu.”

Lục Nhạc Dao tức giận, không thể không phản bác “Phi! Ngươi thì tốt đến mức nào, chỉ là bại tướng dưới tay ta mà thôi!”

Lục Nhạc Dao không cam lòng “Tích phi hi sinh cái gì? Bỏ ra cái gì? Dựa vào điều gì mà nàng có thể dễ dàng đạt được thứ mà cả hai kiếp chúng ta đều không có được? Lòng đế vương thay đổi liên tục vì sao lại kiên định vì nàng như vậy?”

Tình quý tần cười đến mức nước mắt chảy ra “Tiếc là kiếp trước ta đoản mệnh, không thấy được kết cục của ngươi, nhìn oán niệm của ngươi sâu đậm như vậy, vẻ mặt như oán phụ, chắc là kiếp trước ngươi chết rất khó coi đúng không? Buồn cười quá đi, Hoàng thượng yêu nàng nên đương nhiên là kiên định với nàng rồi, mà ta thua cuộc dưới tay ngươi, còn ngươi, ngươi có thắng sao?”

Lục Nhạc Dao nhắm hai mắt lại, không muốn nói thêm câu nào với kẻ thù hai kiếp này, đều là kẻ thất bại mà thôi.

https://thuviensach.vn

--- ------ -------Mây---- ------ -------

Chớp mắt đã qua một tháng, Tây Sơn đã vào thu, không còn nóng bức như tháng bảy, tháng tám nữa mà là sự mát mẻ, tươi vui.

Sau sự kiện làm Tích phi sinh non, Lục quý nhân bị đày vào Vu Vân điện, nơi hoang sơ, âm u nhất. Giam chung một chỗ với Tình quý tần, ân oán của các nàng như là đã kết thúc nhưng lại giống như vừa bắt đầu.

Không ai biết vì sao giữa hai người này lại nảy sinh mối thù sâu như biển này, thường có tiếng hai người mắng chửi lẫn nhau truyền ra từ Vu Vân điện, nhưng không có ý chỉ của Hoàng thượng nên chẳng có ai dám tiến vào hỏi han. Từng ngọn sóng trong hậu cung bị hai người này gây nên dần dần bị người khác quên lãng.

Lục Viễn từ bỏ ý nghĩ đi cầu tình, muội muội của hắn nhập ma rồi, phạm quá nhiều sai lầm, lúc muội ấy xém chút nữa làm Tích phi bị thương hắn đã không còn có thể cứu muội ấy về được nữa. Hoàng thượng vốn chẳng phải là người lương thiện, từ trước đến nay ngài ấy chẳng biết thương hoa tiếc ngọc là gì. Tích phi nương nương lại là chuyện khác. Huống chi, lần này Lục Nhạc Dao quá sai lầm rồi.

Hắn là ca ca của Lục Nhạc Dao nhưng cũng là thần tử của Hoàng thượng. Hoàng thượng coi hắn là bằng hữu, đối xử với hắn rất khoan dung, sao hắn có thể tiếp tục dựa vào phần tình nghĩa này để bắt Hoàng thượng lại thoái lui nữa chứ? Hắn nên đi thỉnh tội chứ không phải cầu tình.

Thư của Lục Nhạc Dao lưu lại đã được Châu nhi giao cho Thích Bạch, nhìn bản tập thật dày trong tay, Thích Bạch lại chẳng mở ra đọc, mà đốt sạch sẽ. Đối với một người có ý định thương tổn Quý U, Thích Bạch chẳng muốn tin tưởng gì nữa. Sở dĩ hắn không ban chết cho nàng ta là vì cảm thấy người như nàng ta không đáng được chết, chết thì sẽ không chịu khổ nữa.

https://thuviensach.vn

Chỉ là Thích Bạch không biết, thứ hắn thiêu hủy không chỉ là một phong thư mà là kiếp trước, là về tất cả yêu hận tình thù của một nữ nhân dành cho hắn.

Hoàng trưởng nữ và hoàng trưởng tử là hai hài tử của Hoàng thượng, lại còn là long phượng trình tường, ý nghĩa không hề bình thường. Cho dù đang ở hành cung nhưng bữa tiệc tắm ba ngày cũng được cử hành vô cùng long trọng, rất nhiều người từ kinh đô đến đây, bất quá Quý U vẫn đang ở cữ nên không có gặp các mệnh phụ phu nhân.

Trong ngày này Hoàng thượng cũng đã tuyên bố tên của hai bảo bối này, hoàng trưởng nữ là Thích Minh Châu, hoàng trưởng tử là Thích Ngọc. Hòn ngọc quý trên tay, ngọc không suy giảm, là tâm ý của hắn dành cho Quý U.

Hứa ma ma và vài vị ma ma khác chăm chú nhìn hai tiểu chủ tử không chớp mắt, các mệnh phụ phu nhân chỉ có thể lại gần ngắm nhìn, nói lời chúc phúc đã là vinh hạnh lớn lao rồi. Mấy người này ai mà chả thành tinh rồi, Hoàng thượng còn chưa phong thưởng cho Tích phi nương nương có nghĩa là phần thưởng này không hề nhỏ đâu, cho dù bất bình cho nữ nhi của mình nhưng họ cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

Quách thị mãn nguyện nhìn nữ nhi của mình, cẩn thận truyền thụ kinh nghiệm của bản thân, nhìn nữ nhi sống tốt, lại sinh được Long Phượng trình tường, Quách thị thấy đời này của mình đã viên mãn rồi.

Đến tiệc đầy tháng, chúng phi tần chỉ có thể nhìn Hoàng thượng và Tích phi nương nương xuất hiện thân mật bên nhau, vừa qua một tháng mà Tích phi nương nương đã không còn béo nữa, khí sắc hồng nhuận, vẻ đẹp áp đảo mọi người. Mọi người thấy Tích phi cười vô cùng sáng lạn, các nàng chẳng còn hơi sức đâu mà đi ganh tỵ, nay các nàng trang điểm xinh đẹp chỉ là để làm hài lòng bản thân thôi, chứ có ai thèm ngắm đâu.

https://thuviensach.vn

Các nàng không biết Quý U cười vui vẻ như vậy là vì nàng vừa được tắm cả một canh giờ. Ai cũng vậy, một tháng mới được gội đầu đó…

Đối với Quý U mà nói thì ở cữ ở hành cung coi như là một sự hưởng thụ.

Quý U thực sự không dám nghĩ, nếu ở kinh đô một tháng hè mà không được gội đầu, dù Thích Bạch không ghét bỏ nàng, nàng cũng không thể tha thứ cho bản thân.

Tiết trời ở hành cung khá mát mẻ, trưa tháng chín chẳng nắng nóng chút nào. Tuy mỗi ngày Quý U đều lau người, nhưng Hứa ma ma lại chẳng cho nàng gội đầu, nói là đợi sau này già đi nàng sẽ hối hận. Bởi vì nguyên nhân này mà nàng liên tục yêu cầu Thích Bạch tách ra ngủ riêng… Nhưng đều bị Thích Bạch cự tuyệt.

Sắc mặt Thích Bạch ngưng trọng, trong lòng kêu gào, ban ngày nàng chỉ nhìn hài tử, thật vất vả mới đến buổi tối nhìn ta mà nàng lại đòi ngủ riêng sao? Nàng mơ đi!

Hai người đều là lần đầu làm phụ mẫu, không thiếu chuyện để chê cười, lúc hai đứa nhỏ khóc, hai người đều luống cuống tay chân cả nửa ngày.

Thường xuyên có thể nghe tiếng Quý U la to.

“Thích Bạch, làm sao đây?”

“Thích Bạch, mau tới đây!”

Lúc Thích Bạch dỗ dành hai bảo bối lại nghe được giọng nói không cao hứng của nàng “Thích Bạch, như vậy không đúng đâu.” “Chàng quá ngốc…” Thích Bạch cảm thấy bất đắc dĩ, không biết làm sao cho đúng nữa.

https://thuviensach.vn

Nhất là lần đầu tiên hắn bị bảo bảo tiểu lên người, Quý U cười đến ôm bụng, chảy nước mắt.

Thích Bạch đen mặt, tiến lên ôm lấy Quý U giúp nàng nhuận khí "Nàng đừng có như vậy, chúng ta sẽ bị Hoằng La quốc chê cười mất."

Quý U cắn lên cổ Thích Bạch không chịu buông, Thích Bạch nghĩ nàng muốn leo tường dỡ ngói sao? Nhưng ngoại trừ nghe lời nàng thì hắn còn cách nào khác đâu.

Được rồi, Thích Bạch thừa nhận hắn không có chút nào mất kiên nhẫn, nhìn nàng vui vẻ nháo loạn hắn rất hưởng thụ. Chỉ là hầu hạ hai bảo bảo mà thôi, làm sao có thể làm khó người văn võ song toàn như hắn?

Thích Bạch không biết Quý U có tâm tư riêng, hắn muốn làm phụ thân nghiêm túc cũng được, nhân từ cũng tốt thôi, chỉ cần xuất hiện trong quá trình lớn lên của hài tử, hắn mới cảm nhận được sự hạnh phúc khi làm phụ thân.

Bất quá hiệu quả không tốt lắm, hai người chỉ vì sự kiện bú sữa mà giận dỗi không ít, ngực Quý U rất trướng, nàng muốn cho các bảo bảo bú, nhưng Thích Bạch lại không cho. Cho nên trong nội thất thường xuyên diễn ra cảnh nữ nhân muốn mở y phục, nam nhân lại nắm chặt tay nàng không cho nàng hành động… Hai người mắt to trừng mắt nhỏ, hai bảo bảo lại nằm trên giường một cách vô tội, thổi bong bóng chơi với nhau.

Lời nói treo bên miệng Thích Bạch là "Sáu ma ma kia để làm gì? Trướng không chịu được nữa thì để cho ta…"

Quý U chỉ có thể đợi lúc Thích Bạch bận rồi vụng trộm cho hai bảo bảo bú… Số còn lại, vào hết bụng Thích Bạch.

Dù sao đi nữa, tháng đầu tiên làm phụ mẫu của Thích Bạch và Quý U "Rất tốt".

https://thuviensach.vn

Đầu thu đến cũng là lúc kết thúc quá trình nghỉ hè.

Đoàn người trùng trùng điệp điệp như cũ, thiết kỵ binh trang nghiêm che chở đội ngũ xe ngựa rời khỏi hành cung Tây Sơn. Nhưng đoàn người lại thiếu Lục quý nhân và Tình quý tần, Hoàng thượng xử trí rất đơn giản, giam cầm chung thân ở Vu Vân điện, không có thánh chỉ không được ra ngoài.

Các phi tần khác mang theo tâm trạng hoàn toàn bất đồng với lúc đến hành cung.

Một nhà bốn người trong xe ngựa, Quý U nhìn về hướng hành cung, sau đó quay người lại nắm chặt tay Thích Bạch, ân ân oán oán, thị thị phi phi, quý trọng hiện tại mới là điều quan trọng nhất.

Thích Bạch không biết cảm nghĩ của Quý U, hắn chỉ nắm chặt tay nàng, hạ một nụ hôn xuống khuôn mặt nhỏ xinh của nàng.

https://thuviensach.vn

Chương 90+2: Hồi Cung, Phong Hậu (2)

Ngày đầu tiên thiết triều sau khi hồi cung, Hoàng thượng liền tuyên đọc thánh chỉ.

Văn võ bá quan đều khó nén kinh ngạc.

“Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết, Lý tướng coi rẻ kỷ cương triều đình, nhận hối lộ trái pháp luật, tự ý tiêu thụ muối, ám sát đế vương, mưu triều soán vị, uổng công làm thần tử, tội không thể tha, tru di cửu tộc, khâm thử!”

“Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết, Hoàng hậu Lý thị, tâm địa độc ác, giết hại hoàng tự,khi quân phạm thượng, bắt đầu từ hôm nay hủy bỏ hậu vị, thu hồi phượng ấn, niệm tình Hoàng hậu đã theo Hoàng thượng từ lâu nên tha cho một mạng, biếm làm thứ dân, nhập lãnh cung, khâm thử.”

“Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết, Tích phi Quý thị dịu dàng hiền đức, huệ chất lan tâm, thận trọng từ lời nói đến việc làm, không kiêu ngạo nóng nảy, tuân thủ lễ nghi, có công sinh hạ một đôi Long Phượng, là điển hình của nữ tử, xứng đáng làm mẫu nghi thiên hạ, sắc phong làm Hoàng hậu, khâm thử.”

Ba thánh chỉ có nội dung hoàn toàn khác nhau đã làm chấn động cả triều đình, trong dự liệu nhưng cũng ngoài dự liệu của mọi người. Tích phi nương nương được tấn chức là chuyện ván đã đóng thuyền, chỉ bằng Long Phượng thai đã đủ chặn miệng văn võ bá quan rồi, nhưng bọn họ đoán nàng sẽ chỉ được phong làm quý phi hoặc cao nhất là Hoàng quý phi mà thôi. Chắc chắn là bọn họ không nắm được vị trí của Tích phi trong lòng Hoàng thượng rồi.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy, không cần nhiều lời về địa vị của đôi Long Phượng nữa, từ hoàng trưởng nữ, hoàng trưởng tử trở thành đích hoàng trưởng nữ, đích hoàng trưởng tử, chỉ khác nhau một chữ nhưng ý nghĩa lại hoàn toàn bất đồng.

Mà kết cục của Lý tướng không thể không làm người khác thổn thức. Thật sự là gan lớn bằng trời rồi, nhiều tội danh như vậy thì có tru di cửu tộc cũng chẳng oan. Dã tâm của thừa tướng quá lớn nên tự tìm đường chết mà thôi, đế vương chưa bao giờ bị hắn nắm trong lòng bàn tay cả.

Đáng tiếc cho Lý Hoàng hậu, một nữ nhân mà có thể độc ác như vậy. Còn về vị thứ nữ được thừa tướng sủng ái thì… dù Hoàng thượng chưa trừng trị thì nàng ta cũng chẳng sống nổi trong hậu cung này.

Bách quan đều nhìn về phía Binh Bộ Thị Lang Quý Lĩnh, thấy hắn vẫn đang cúi đầu thì ghen tỵ trong lòng, người này sinh được nữ nhi quá tốt rồi. Sinh nữ nhi như vậy còn hơn sinh được vô số nhi tử.

Trong Thừa Càn cung, Lý Hoàng hậu nghênh đón thánh chỉ phế hậu, không đau không bi lụy mà là vô cùng bình tĩnh.

Nàng khoác một thân phượng bào, trang dung tinh xảo, môi hồng, đôi mắt lạnh lùng nhìn về Dưỡng Tâm điện. Bầu trời xanh thẳm như ngọc bích, tất cả suy nghĩ đều tan thành mây khói chỉ còn lại một tia giải thoát.

Tâm địa tàn độc, giết hại hoàng tự, đây là sự thật, nàng hại đứa nhỏ trong bụng Trang phi, hại các phi tần nhị phẩm trở lên không thể hoài thai, nàng làm cho Trang phi và Hiền phi giờ phút này thần chí không rõ ràng.

Khi quân phạm thượng, đây là sự thật, nàng không báo chuyện phụ thân mưu phản, nàng giấu giếm tin tức Mộng lương đệ khó sinh mà chết, giấu giếm chuyện hoàng trưởng nữ của Mộng lương đệ đã sớm chết đi.

https://thuviensach.vn

Thấy tiểu thái giám mang phượng ấn đi, xem ra chuyện hủy bỏ hậu vị là thật rồi.

Hoàng hậu có chút choáng váng, lung lay muốn ngã. Nàng không phải nữ nhân mà Hoàng thượng yêu thương, cho nên Hoàng thượng sẽ không quan tâm đến nỗi khổ của nàng, cho nên Hoàng thượng mới có thể đối xử quyết tuyệt với nàng.

So với thảm trạng của nàng, Tích phi sinh cho hắn một đôi Long Phượng trình tường, thật là một nữ nhân tốt số.

Hối hận không? Có chứ. Nếu đem tin tức phụ thân mưu phản nói cho Hoàng thượng thì sao nàng lại bị phế truất hậu vị được.

Cũng có chút không hối hận, bởi vì nàng không yêu Hoàng thượng, nàng không chịu buông tha cho phủ thừa tướng, không buông bỏ được tình thân, cần gì phải mong chờ Hoàng thượng thương xót nàng?

Lý Hoàng hậu nhắm chặt mắt, ánh mắt khô khốc, chẳng có giọt nước mắt nào, chỉ nguyện kiếp sau làm bình dân bách tính, không muốn làm nữ nhi của quan lại, không muốn nhập cung, không cần phải khổ sở lựa chọn giữa tình thân hay Hoàng thượng.

Kiêu ngạo của nàng không cho phép bất kỳ ai dẫm lên, phế hậu? Lãnh cung? Đó không phải là nơi nàng nên tới. Nàng nhìn bốn phía, đây là Thừa Càn cung, là chỗ ở của Hoàng hậu, xa hoa, trang nghiêm, sao nàng có thể nhường cho người khác được?

Nàng không sợ chết, phi tần tự sát sẽ liên lụy đến gia tộc, nhưng nàng còn gia tộc đâu.

Lý Hoàng hậu kiên quyết đâm đầu vào cột, âm thanh quyết tuyệt truyền đến, nàng ngã xuống giữa vũng máu tươi.

https://thuviensach.vn

Lý ma ma nghe âm thanh liền cuống quýt mở cửa, nhìn thấy Hoàng hậu bên vũng máu thét lên một tiếng chói tai "Chủ tử!"

Thừa Càn cung ngập trong một mảnh bi thảm.

--- ------ -------Mây---- --------

Có nhà sung sướng có nhà sầu.

Trong Vĩnh Thọ cung lại là không khí an dật thoải mái.

Quý U đang trêu đùa hai bảo bối, hai bảo bối lớn rất nhanh, làn da trắng nõn, đầu tròn vo. Tóc đen dày không thưa thớt như trước nữa. Mắt đen to tròn, ánh mắt có thần, luôn nhìn chằm chằm nàng, mỗi lần ngắm nhìn trong lòng nàng đều cảm thấy ngọt ngào ghê gớm. Quý U thấy bản thân nàng thật may mắn, nhi tử giống Thích Bạch, nữ nhi lại giống nàng. Nếu mà nữ nhi giống phụ thân, nhi tử giống mẫu thân, nhất định sẽ làm Quý U buồn bực.

May mắn là hai bảo bối cũng không thích khóc, không biết có phải do lúc trước được Quý U và Thích Bạch "chiếu cố" nên hai bảo bối mới khóc không ngừng hay không, giờ đỡ nhiều lắm rồi.

Lúc đón thánh chỉ, Quý U có chút kinh ngạc, thẳng đến lúc cung nhân hô lên "Chúc mừng Hoàng hậu nương nương." Quý U mới hồi thần, chung quy cũng tại Thích Bạch chẳng nói trước với nàng.

Trong lòng Quý U có chút cảm động, Thích Bạch luôn ít nói như vậy, chỉ yên lặng thực hiện cho nàng.

Thích Bạch nghe tin Lý thị tự sát thì cau mày, hắn vẫn quyết định mai táng nàng ta trong Hoàng lăng nhưng cách xa lăng mộ của hắn, hai người lúc sống không chung chăn thì lúc chết cũng nên khác huyệt, đó đã là kết cục tốt nhất rồi.

https://thuviensach.vn

Lúc tiến vào nội thất, thấy Quý U đang chơi đùa cùng hai bảo bối, lúc thì hôn Mễ Mễ lúc lại cắn Đoàn Đoàn, cười vui thích, chơi tới quên trời quên đất.

Thích Bạch bước lên hai bước, đánh nhẹ lên mông nhỏ của hai bảo bối, hai bảo bối thì chẳng khóc, còn Quý U lại mở to mắt tỏ vẻ không phục.

Thích Bạch đi ra ngoài gọi Hứa ma ma vào bế hai bảo bối đi chỗ khác, thấy Quý U muốn ngăn trở hắn liền ôm nàng lên giường.

“Người này sao lại kỳ lạ như vậy?” Lời Quý U còn chưa nói xong đã phải nuốt hết vào bụng, trong nội thất chỉ còn lại khí tức kiều diễm, xuyên thấu qua màn che, cơ hồ có thể thấy được sự kịch liệt trên giường.

“Nàng thích cắn đúng không?” Thích Bạch giả vờ đau đớn, thấy Quý U nhẹ nhàng hôn vào nơi nàng vừa cắn thì cười đắc ý, động tác dưới thân càng thêm mãnh liệt.

Tay Thích Bạch vẫn đang tự do trên thân thể trắng nõn của Quý U, ngày càng yêu thích sự nở nang của nàng đến mức chẳng nỡ rời tay. Quý U thở hổn hển, cảm nhận động tác của Thích Bạch, “Hiện giờ ta không còn trẻ nữa, ta là mẫu thân của hai bảo bối rồi đó, chàng cho ta nghỉ một lát đi.”

Thích Bạch cười đến cong cong đôi mắt, làm Quý U ngẩn người “Chàng thay đổi rồi…”

Thích Bạch không hiểu, nhướng mày “Thay đổi theo chiều hướng mạnh mẽ hơn hay là yếu đi?” Nói xong hắn lại định tiếp tục chứng minh sức mạnh của bản thân, đã lâu rồi hai người chưa ân ái, hắn là tiểu nhân nhi của hắn cũng chưa được thỏa mãn.

Quý U tự giác bỏ qua sự lưu manh của Thích Bạch, hai tay nhẹ nhàng chạm vào khóe môi của hắn “Không phải nói cái kia, chàng thích cười hơn trước.” Trước đây thỉnh thoảng Thích Bạch cũng sẽ cười, nhưng gần đây

https://thuviensach.vn

hắn cười thường xuyên hơn, ấm áp hơn, chẳng lẽ đây là ánh sáng của việc làm phụ thân sao?

Thích Bạch sờ sờ khóe miệng, đúng vậy thật, sao hắn lại không phát hiện nhỉ?

"Còn gì nữa không?" Vừa dứt lời Thích Bạch đã kéo Quý U vào trước ngực hắn, tiếp tục thế tiến công, liền nghe Quý U hét lên "Trở nên đáng ghét hơn nữa!"

Thích Bạch khẽ cười, hắn an tâm rồi, an tâm rằng nàng sẽ mãi mãi ở bên cạnh hắn.

Ba ngày sau là đại điển phong hậu, lúc Quý U đang ngủ đã bị gọi dậy, Thích Bạch đến điện Thái Hòa đợi nàng rồi.

"Chủ tử, giờ lành sắp đến rồi."

Quý U hoảng hốt nhìn bản thân trong gương.

Phượng bào phiền phức, thuê phượng hoàng, chỉ vàng chỉ bạc, mũ phượng hoa lệ, trang điểm đậm, hiển lộ hết sự uy nghi.

"Chủ tử, ngài đẹp quá." Trên mặt Niệm Hạ không hề che giấu sự tán thưởng cùng kinh diễm.

Quý U có chút ngượng ngùng, nàng nhìn lạ lẫm như vậy mà xuất hiện trước mặt Thích Bạch thì có chút không được tự nhiên.

Trước cửa điện Thái Hòa, Thích Bạch kiên nhẫn đứng đợi Quý U tiến đến, các văn võ bá quan đứng ở hai bên bậc thang cũng nhón chân trông ngóng.

Cùng với âm thanh "Hoàng hậu nương nương đến" mọi người đều nhìn về phía nữ nhân khoác phượng bào kia.

https://thuviensach.vn

Mĩ mạo nghiêng nước nghiêng thành, khí chất thanh lệ thoát tục, khí thế không giận mà uy, đôi mắt trong trẻo câu hồn nhiếp phách, đôi môi kiều diễm đỏ mọng, khóe miệng khẽ nhếch, đây là một nữ nhân đủ sức làm rung động lòng người.

Thích Bạch không chớp mắt nhìn U U đi về phía hắn, chung quanh hết sức yên tĩnh, trong mắt hắn chỉ có một mình nàng.

Thích Bạch đi xuống bậc thang, nâng Quý U đứng lên, chạm vào da thịt non mềm của nàng, thấy đôi mắt nàng chuyên chú nhìn hắn, tim Thích Bạch lại đập thật nhanh.

Vì giờ khắc này mà hắn như đã chờ đợi ngàn năm, rốt cuộc nàng cũng có thể đường đường chính chính đứng bên cạnh hắn, bọn họ sẽ dắt tay nhau đi hết cuộc đời này, nàng chính là thê tử của hắn.

Dưới sự chú mục của mọi người, Quý U và Thích Bạch cùng bước lên bậc thang cao nhất. Đứng bên cạnh hắn, được hắn nắm chặt tay, Quý U buông lỏng cảm giác khẩn trương. Nàng cùng hắn đan chặt mười đầu ngón tay vào nhau.

Thích Bạch nói nhỏ bên tai Quý U "Nàng thật đẹp." Quý U cười ngọt ngào "Đẹp đến mức giờ ta chỉ muốn ôm nàng về Dưỡng Tâm điện, muốn làm gì thì làm." Quý U bóp nhẹ tay hắn để tỏ vẻ bất mãn, nhưng vẫn nói lời thật lòng "Chúng ta mãi mãi ở cùng một chỗ." Thích Bạch nghe vậy lại cười ấm áp, làm văn võ bá quan không dám tin vào mắt mình.

"Giờ lành đã đến, đại điển phong hậu bắt đầu!"

Các văn võ bá quan đều quỳ xuống, hô vang.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế, Hoàng hậu nương nương thiên tuế, thiên tuế, thiên thiên tuế."

https://thuviensach.vn

Đây là một loại nghi thức vô cùng phiền phức nhưng Thích Bạch và Quý U lại hết sức kiên nhẫn thực hiện.

Chỉ vì được ở chung với người bên cạnh, mỗi khắc đều là sự hưởng thụ, nguyện cùng chàng đồng tâm, không bao giờ xa cách.

Hôm nay là ngày mà hai người chân chính trở thành phu thê, kết tóc là phu thê, ân ái không chút nghi ngờ.

Văn võ bá quan chứng kiến đôi Đế - Hậu để lại nhiều vết mực nhất trên sử sách, trai tài gái sắc, cả đời ân ái, đến chết cũng không thay đổi.

https://thuviensach.vn

Chương 91: Cả Đời

Lúc còn nhỏ, Thích Bạch không hiểu tại sao phụ hoàng lại đối xử lạnh lùng với hắn như thế, mẫu hậu thì hận hắn đến tận xương, hắn từng nghĩ rằng do hắn không đủ thông minh, cho nên hắn rất cố gắng chăm chỉ học tập, có lẽ do học quá tốt nên hắn sớm hiểu ra khúc mắc ân oán giữa mẫu hậu và phụ hoàng.

Cho nên hắn nghe hiểu những câu chửi rủa điên loạn của mẫu hậu, đọc hiểu sự chán ghét hắn trong đáy mắt của mẫu hậu.

Cho nên hắn thấy phụ hoàng lại mắc thêm sai lầm, đúng là ngốc không ai bằng, đọc hiểu sự bất lực trong đáy mắt phụ hoàng.

Cho nên, hắn sớm không cần đôi phụ mẫu cao quý nhất thiên hạ này nữa.

Mãi cho đến khi nhìn phụ hoàng và mẫu hậu rời đi cùng nhau, hắn không đau khổ, cũng không vui sướng, trong mắt chỉ còn lại sự trào phúng.

Thích Bạch cảm thấy chuyện yêu hận của phụ hoàng và mẫu hậu chỉ là lo sợ không đâu mà thôi, chuyện yêu đương gì đó chỉ khiến cho người ta trở nên hồ đồ. Hắn không hiểu phụ hoàng hối hận cái gì, nếu đã có hậu cung ba ngàn giai nhân thì cần gì toàn tâm toàn ý cùng mẫu hậu. Hắn cũng không hiểu mẫu hậu oán hận điều gì, nếu đã lựa chọn không tha thứ thì sao lại phải cam chịu.

Phật viết : Hồng trần khám phá bất quá là chìm nổi, tính mạng khám phá bất quá là vô thường, tình yêu khám phá bất quá là tụ tán mà thôi.

https://thuviensach.vn

Thân là hoàng tử duy nhất trong cung, vừa sinh ra đã là Thái tử, ngàn vạn vinh hoa, ngàn vạn nguy hiểm. Hắn là người kế thừa ngôi vị của Hoằng La quốc, phi tần hậu cung âm mưu hãm hại, nhiều không kể xiết, chỉ vì hắn còn sống là còn cản đường người khác. Cũng may hắn đã sớm một mình đảm đương, cũng may là hắn chưa bao giờ đặt an nguy của bản thân vào tay phụ hoàng và mẫu hậu.

Lục Viễn là đích tử của Lục tướng quân, làm bằng hữu từ nhỏ của hắn, hai người cùng học võ nghệ, cảm tình thâm hậu. Hắn quen biết Lục Nhạc Dao qua Lục Viễn, nữ nhân này rất có ý nghĩa với hắn.

Từ nhỏ Lục Nhạc Dao đã rất hiểu chuyện, đây là nguyên nhân hắn cho phép Lục Viễn mang theo nàng vào cung. Nàng tốt bụng hơn so với những tiểu hài tử khác, biết quan tâm săn sóc, chiếu cố người làm ca ca như hắn, rất khó khiến người khác chán ghét.

Lúc đó Lục Nhạc Dao liên tiếp bày tỏ tình yêu với hắn, làm hắn cảm thấy bất đắc dĩ, nhìn tiểu nữ hài không rành thế sự ở trước mặt, ánh mắt đen lúng liếng lộ ra chút cố chấp, nếu không chịu cưới ta ta quyết không bỏ qua, hắn gật đầu.

Nhưng hắn không đặt trong lòng, xoay người liền quên, đến tuổi trưởng thành hắn cưới nữ nhi của Lý tướng, không vì điều gì khác, chỉ vì triều đình.

Phụ hoàng băng hà, thân là Thái tử, hắn đăng cơ, bề nghễ thiên hạ, toàn bộ tâm tư hắn đều đặt ở quân quyền triều chính, hắn không muốn làm một đế vương giống phụ hoàng, hắn không muốn phụ trời đất, phụ bình dân bách tính, hắn đạm mạc, hắn quái gở, hắn cách xa người khác ngàn dặm. Hậu cung chỉ là nơi hắn rỗi rãi rồi ghé qua, hắn mặc kệ hậu cung tranh đấu, mặc kệ các nàng vì quyền lực vì tranh giành sủng ái mà đấu đến mức ngươi chết ta sống, chỉ cần không quá phận, hắn sẽ không để ý. Hắn không hiểu các nàng, cũng không muốn hiểu.

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu mất con, hắn mặc kệ cho nàng đối phó với Trang phi, Hiền phi, tiền triều và hậu cung đối với hắn không liên quan mật thiết.

Sau này gặp lại Lục Nhạc Dao, trong trà lâu nàng say rượu tỏ tình với hắn, tuy hắn không yêu nàng, nhưng lại không thể tiếp tục đối xử với nàng như muội muội được nữa.

"Tương tư" trong tết nguyên tiêu làm hắn có chút suy nghĩ lại.

Lúc đấu thắng mã cầu nàng ngang nhiên đòi hắn thực hiện hứa hẹn lúc bé, nội tâm hắn phức tạp, quả thật có loại tình cảm cố chấp như vậy sao?

Cuối cùng hắn vẫn thành toàn cho Lục Nhạc Dao, cho nàng nhập cung, cho nàng phần chức cao, bởi vì ngoài những điều đó hắn không biết phải cho nàng cái gì.

Hắn không biết phải xử lý phần tình cảm này ra sao, hắn cũng không chạm vào Lục Nhạc Dao mà lựa chọn người khác.

Thẳng đến lúc nhìn thấy bản tập của Lục Nhạc Dao, từng trang, từng chữ tình sâu như biển, xâm nhập xương tủy, hắn nghĩ, thôi cứ như vậy đi, có lẽ nữ nhân này là định mệnh của hắn chăng, có lẽ vậy.

Hắn không yêu ai, cũng không hiểu cách yêu một người.

Hắn để nàng muốn gì làm đó, vàng bạc châu báu, lăng la tơ lụa, nữ nhân thiên hạ thích gì hắn đều cho nàng. Trong lời nói của nàng để lộ ra sự mất hứng khi hắn đi tìm phi tần khác, hắn liền chuyên sủng một mình nàng, hắn nghĩ, nếu yêu một người, đại khái chính là làm cho nàng vui vẻ đi. Hắn không để ý đến chuyện hắn không hề động tâm với nàng, có lẽ trời sinh hắn đã đạm mạc như vậy.

Văn thơ lưu loát, điệu vũ động lòng người, ôn nhu săn sóc, hắn nghĩ hắn có thể yêu nàng.

https://thuviensach.vn

Ngày tháng như thoi đưa.

Nàng bắt đầu kiêu căng ương ngạnh, chống đối các phi tần có địa vị cao, ức hiếp các tần thiếp khác, dường như nàng biến thành một người khác, Thích Bạch có chút thất vọng, bởi vì hắn từng nghĩ nữ nhân này sẽ cùng hắn vượt qua nửa đời sau, nhưng dường như hắn nghĩ ngày này sẽ đến, giống như là hắn vẫn luôn chờ đợi giờ phút này vậy.

Thì ra hắn vẫn luôn biết, trong hậu cung này tình yêu là thứ quá mức hư ảo. Hắn không rời xa nàng, vẫn sủng ái che chở nàng, nếu cả hậu cung đều là người như thế thì hắn cần gì quá mức cưỡng cầu.

Lúc Lục Nhạc Dao động tay sát hại đứa nhỏ của Hoa lương viện thì hắn đọc được chút gì đó trong mắt nàng, là khát vọng quyền lực.

Hắn vẫn có thể đến cung của nàng, cũng rất ít chạm vào nàng, chắc là tất cả nữ nhân trong thiên hạ đều như vậy.

Đối với Lục Nhạc Dao hắn không động tâm. Có cảm động nhưng tâm không động. Có cảm tình nhưng không có tình yêu. Có trông đợi nhưng không thấy thất vọng.

Đêm hôm đó vẫn như mọi lần, hắn và Lục Nhạc Dao chẳng nói gì, hắn cự tuyệt sự dụ dỗ của nàng, ngủ thật say.

Hắn mơ thấy nữ nhân ảnh hưởng cả đời hắn, nữ nhân mà hắn cầu cả đời, hối cả đời, hận cả đời, làm hắn nếm hết mọi chua xót.

Lúc đó hắn cũng không để ý, dường như đang đọc một quyển sách, dường như đóng vai người ngoài cuộc xem người khác diễn.

Nhưng chỉ là hắn nghĩ hắn không thèm để ý mà thôi, hắn đã khắc ghi tên nàng thật sâu – Quý Niệm, cái tên rất hay, làm hắn nhớ cả đời, yêu cả đời.

https://thuviensach.vn

Sự kiện thần kỳ đến mức nào, toàn bộ cảnh trong mộng đều không có một tiếng động, nhưng hắn lại có thể nghe được tên của nàng.

Nàng là một nữ nhân vô cùng mỹ lệ, hắn yêu thích ánh mắt của nàng, rất ấm áp, sống động dường như có thể nói chuyện.

Nàng không phải người của Hoằng La quốc, hắn cũng không biết nàng đến từ đâu.

Đêm thứ nhất, hắn thấy nàng ở giữa vạn cành hoa, lúm đồng tiền duyên dáng. Hắn thấy nàng rất cực khổ, nấu nước, giặt đồ, rõ ràng là nàng không hề thuần thục nhưng cũng không oán thầm. Hắn thấy các nha hoàn khác khi dễ nàng, diện mạo nàng nhu nhược, trong mắt rưng rưng nhưng không khóc, người khác khi dễ nàng thế nào nàng sẽ trả lại thế ấy. Trong lòng hắn vô cảm, chỉ cảm thấy nàng không quá ngốc, còn hiểu được đạo lý người hiền dễ bị khi dễ, nhưng mà cũng không tính là thông minh.

Cảnh tượng trong mộng không liên tục, khi thì nàng dùng đồ ăn đạm bạc, khi thì nàng dọn dẹp phòng ở đầy bụi, nhưng hắn lại xem rất nghiêm túc, thậm chí hắn có chút đáng tiếc vì không nghe được thanh âm của nàng. Thẳng đến lúc nhìn nàng thoát áo ngoài, hắn có chút ngượng ngùng chuyển tầm mắt. Hắn ở trong mộng không biết mỏi mệt, nhìn dung nhan nàng lúc ngủ đến ngẩn người, đến lúc bị Lục Nhạc Dao đánh thức hắn mới biết một đêm trôi qua nhanh như vậy.

Lúc thượng triều tinh thần hắn có chút hoảng hốt, hắn tự nói với bản thân rằng không cần để ý, chỉ là một giấc mộng mà thôi, cả một ngày này hắn không nhớ đến nàng nữa.

Đến đêm, hắn vẫn đến cung của Lục Nhạc Dao, vẫn không nhiều lời, xem nhẹ khuôn mặt u oán của Lục Nhạc Dao, một mình đi ngủ.

Mộng cảnh lại hiện lên, hơi thở của hắn căng thẳng, loại việc chẻ củi này sao lại giao cho nàng làm. Mộng cảnh rất rõ ràng, thấy rõ từng giọt mồ

https://thuviensach.vn

hôi trên trán nàng, thấy rõ hơi thở mỏng manh vì mệt của nàng, thấy rõ nơi đẫy đà phập phồng, thấy rõ vòng eo mảnh mai của nàng… Điều làm hắn càng thêm kinh ngạc là nàng vô cùng thành thạo, búa vung lên, củi được chẻ ra, tựa hồ như việc này chỉ là thường thôi.

Ánh mắt hắn đuổi theo nàng, nghĩ rằng ngày mai tỉnh lại hắn nhất định sẽ vẽ nàng, hắn tự tìm lý do, chung quy thì một nữ nhân thanh xuân chẻ củi là điều hiếm thấy. Hắn vẫn chuyển tầm mắt đi chứ không nhìn nàng thoát y, chỉ ngắm nhìn nàng ngủ, đáng tiếc là không nghe được âm thanh của nàng bằng không sẽ rất thú vị.

Cúi đầu nhìn Lục Nhạc Dao đang hầu hạ hắn mặc y phục, trong đầu Thích Bạch chỉ tràn đầy hình ảnh của nữ nhân trong mộng, vì sao lúc ở chung một chỗ với Lục Nhạc Dao hắn lại mơ thấy nữ nhân khác, nàng và nữ nhân kia có quan hệ gì sao? Thẳng đến lúc Lục Nhạc Dao gọi hắn, nhìn ánh mắt đầy xấu hổ của Lục Nhạc Dao, hắn lại ngẩn người. Một ngày này, trừ lúc vẽ bộ dáng chẻ củi của nàng, hắn bắt buộc bản thân không được nhớ đến nàng nữa.

Đêm thứ ba, hắn chưa đến cung của Lục Nhạc Dao, hắn lựa chọn qua đêm ở chỗ phi tần khác, một mình ngủ yên. Bất quá, một đêm này mặc cho hắn trằn trọc trăn trở, mặc cho hắn yêu cầu Tiểu Thịnh Tử đốt hương an thần, hắn không ngủ được, cũng không mơ thấy nữ nhân kia.

Tâm tình của hắn không tốt, hắn tự nói với mình, hắn chỉ muốn nhìn xem nữ nhân ngốc ngếch ấy đang làm gì mà thôi.

Xử lý xong chính sự, hắn đến cung của Lục Nhạc Dao, nhìn lời nói của nàng để lộ ra sự ghen tuông, hắn cũng không thèm để ý. Mặc cho nàng ăn mặc phong tình, hắn vẫn không chạm vào nàng. Hắn nôn nóng đi vào giấc ngủ, hắn nhìn thấy nữ nhân kia, chính hắn cũng không phát hiện rằng hắn đang nhẹ nhàng thở ra.

https://thuviensach.vn

Nàng lại bị phạt xuống hồ vớt chiếc vòng ngọc mà chủ tử nàng đánh rơi. Hồ nước không sâu nhưng đầy bùn lầy. Hắn thấy ngón tay trắng trẻo của nàng sưng lên, thấy đôi gò má nàng bị mặt trời hong đốt đến đỏ bừng, thấy y phục của nàng đẫm mồ hôi, hắn thấy biểu tình của nàng lúc nào cũng lạnh nhạt, lúc sắc trời chạng vạng, nàng tìm thấy vòng ngọc kia, hắn nở nụ cười còn sớm hơn cả nàng. Hắn nhìn thấy nàng nói gì đó, hắn có chút bực bội, sao nàng luôn nói chuyện một mình như vậy, hắn là do nàng quá cô đơn đúng không. Hắn không phát hiện ra hắn đã đau lòng, hắn chỉ nghĩ có lẽ hắn cũng là người biết thương hoa tiếc ngọc.

Mỗi đêm sau này hắn đều mơ thấy nàng, cũng chỉ có thể mơ thấy nàng trong cung của Lục Nhạc Dao nên hắn không về Dưỡng Tâm điện ngủ một mình. Hắn tự nói, làm gì có chuyện chỉ xem có một nửa, hắn phải xem hết, để biết nữ nhân này có bị ngốc chết hay không.

Hắn thường xuyên nhìn chằm chằm Lục Nhạc Dao, suy đoán xem nàng có mơ thấy nữ nhân này hay không, suy đoán vì sao ở chung một chỗ với Lục Nhạc Dao hắn lại mơ thấy nữ nhân đó.

Không đến một tháng, Quý Niệm thật sự bị ngốc chết… Bởi vì bị ám hại là trộm gì đó. Hắn biết chủ tử nàng ghen ghét với dung nhan của nàng, nàng bị mấy nha hoàn bà tử đánh trượng, đến chết nàng vẫn không khóc, bình tĩnh đón nhận cái chết. Nhưng tim hắn lại kịch liệt nảy lên, hận không thể tịch thu gia sản, chém cả nhà này… Hắn cười nhạo bản thân, xem diễn sao lại nhập tâm như vậy, chỉ là mộng mà thôi, quên là tốt rồi.

Ngày hôm sau hắn đến cung của phi tần khác, cùng nàng ta ân ái, mộng chỉ là mộng, hắn không thèm để ý. Nhìn xem, hắn không thích nàng.

Nhưng lúc hắn tỉnh dậy, chỉ cảm thấy hư không vô tận. Thượng triều, hắn vẫn xuất thần, hắn cảnh cáo bản thân, chỉ một đêm không thấy mà thôi, chỉ là một nữ nhân trong mộng chết mà thôi…

https://thuviensach.vn

Mà đêm đó hắn lại đến cung của Lục Nhạc Dao, hắn nhắm hai mắt lại, nội tâm mong chờ. Trời thật sự thương xót hắn, hắn lại thấy nàng, nhưng cảnh tượng đã đổi khác, thứ không đổi chính là dung nhan của nàng, là hoàn cảnh vất vả của nàng. Điều thay đổi là lúc nàng thay y phục hắn không dời mắt đi, thay đổi ở chỗ hắn thừa nhận hắn đau lòng vì nàng, hắn không xác định được.

Nàng cười, nàng nhíu mi, có khi hắn thấy ngọt ngào, có lúc lại bi thương, hắn tự giễu, hắn lại bị một người trong mộng ảnh hưởng tới mức này, nhưng hắn có thể bỏ được nàng sao? Hắn luyến tiếc.

Nhìn nàng lại chết đi, tâm hắn đau đớn lợi hại, nhưng hắn khuyên mình, đêm mai, hắn sẽ lại nhìn thấy nàng.

Cứ như vậy, hắn mơ thấy ba kiếp của nàng, có lẽ hết thảy đều không thay đổi, chỉ là hắn càng lúc càng hiểu nàng mà thôi, càng ngày càng yêu say đắm.

Một ngày lại một ngày hắn càng thêm khổ sở, thấp thỏm không yên, bởi vì chỉ có thể nhìn nàng trong mộng, bởi vì nàng không biết đến sự tồn tại của hắn.

Một lần lại một lần nàng rời đi, hắn nhìn nàng ngã xuống đáy cốc lòng đau muốn chết, hắn nhìn tên họa sư động tay động chân với nàng hắn chỉ hận không thể giết chết hắn để giải tỏa căm phẫn, kiếp nào nàng chết đi cũng vô cùng thống khổ, rõ ràng là nàng muốn sống, vô số lần hắn muốn mời phương trượng về siêu độ cho nữ nhân của hắn, vì sao nàng lại chịu khổ như vậy. Nhưng hắn không dám, nếu quấy rầy số mạng của nàng, hắn sẽ không gặp được nàng nữa sao.

Cho nên hắn vẫn đau lòng, đau đến khó nhịn, nhưng vẫn không nỡ không nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

Thế cục ở hậu cung hắn không muốn quản, thủ đoạn của Lục Nhạc Dao ngày càng hung tàn, hậu cung oán thán nhưng hắn không để tâm. Những nữ nhân kia mất đi, rồi lại mất đi, chưa từng để lại dấu vết trong lòng hắn.

Hắn không ngờ Lục Nhạc Dao lại ngăn đỡ mũi tên cho hắn ở Ngọc Hoa tự, lúc ấy tâm hắn sợ hãi vô cùng… Nếu Lục Nhạc Dao có chuyện gì, hắn sẽ không còn gặp được nữ nhân của hắn nữa sao?

Hắn xót xa đau đớn, tay chân run rẩy, không khỏi tự giễu, uổng công cho ngươi quân lâm thiên hạ, ngươi là sự tồn tại hèn mọn, thích một nữ nhân trong mộng, thích một người không hề thích ngươi.

Hắn phong Lục Nhạc Dao thành phi không vì điều gì khác, mặc kệ Lục Nhạc Dao có quan hệ gì với nàng, hắn sẽ che chở Lục Nhạc Dao an toàn.

Chỉ là thời gian nàng ở trong mộng của hắn càng lúc càng ngắn, hoàn cảnh biến đổi liên tục, nhưng dù nàng có bộ dáng gì, hắn vẫn thích.

Hắn vẽ vô số bức vẽ của nàng ở Dưỡng Tâm điện, vẽ xong lại cuống quýt cất đi, thậm chí không dám liếc nhìn lâu, không dám chạm tay vào, sợ hãi thứ hắn cảm nhận được chỉ là sự lạnh lẽo, sợ rằng hiện thực chỉ là một mảnh hư vô.

Các thần tử kính sợ hắn nhưng lại không biết đế vương của bọn họ đáng thương tới mức nào. Cái gì mà quân lâm thiên hạ, hắn chỉ có hai bàn tay trắng mà thôi.

Thời gian nàng sống càng ngày càng ngắn, cảnh tượng trong mộng càng lúc càng ít đi, hắn sợ hãi càng sâu, sâu đến mức không có chỗ trốn chạy, sâu đến nỗi hắn muốn dán bức họa của nàng ở xung quanh hắn, sâu đến độ hắn sợ phải tỉnh dậy, hắn thầm than “Quý Niệm, Quý Niệm, nàng có thể liếc mắt nhìn ta hay không?”

https://thuviensach.vn

Phó Như Tuyết có thai hơn bốn tháng, gợi ra sóng to gió lớn trong hậu cung. Lần đầu tiên hắn cảnh cáo Lục Nhạc Dao, không cho phép Lục Nhạc Dao động vào hài tử của Phó Như Tuyết. Bởi vì đã lâu rồi hắn chưa chạm vào phi tần nào, về sau cũng không chạm vào, đây là hoàng tự duy nhất của hắn, không có tiếp theo.

Hắn không đáp lại vấn đề của Lục Nhạc Dao, dường như không thấy sự cuồng loạn của nàng. Nàng thống khổ bởi vì cầu mà không được. Hắn còn thống khổ hơn nàng, bởi vì mỗi ngày hắn đều sống trong sợ hãi.

Lục Nhạc Dao hại Tình quý tần, tâm tình hắn không chút dao động.

Về sau cảnh trong mộng càng lúc càng mơ hồ, hắn thấy Quý Niệm giết một ít quái vật, mộng cảnh ngày càng gián đoạn, thậm chí trong một đêm chỉ lóe lên cảnh nàng ăn một loại thực vật khó coi, hắn nhắm mắt cưỡng ép bản thân ngủ thêm nhưng giấc mộng không còn đến thường xuyên nữa.

Hắn tuyệt vọng, hắn rơi vào khủng hoảng, hắn không muốn buông tha, hàng đêm vẫn đến cung Lục Nhạc Dao ngủ lại, nhưng mở mắt ra đã đến hừng đông.

Rốt cuộc hắn biết bản thân không thể thấy nàng được nữa, hắn không còn đến cung của Lục Nhạc Dao.

Hắn đánh từng quyền lên tường Dưỡng Tâm điện, nhìn vết máu loang lổ trên tường, hắn cười bản thân còn đáng buồn hơn cả phụ hoàng.

Hắn đoán Lục Nhạc Dao sẽ ra tay khi Phó Như Tuyết sinh, quả thế, hắn không đắc ý, cũng không thất vọng, chỉ ban rượu độc cho nàng, keo kiệt không nhìn nàng một cái, cả hai người bọn họ đều đáng buồn.

Không đến một năm mà hắn đã như trải qua mấy đời, khuôn mặt không già đi nhưng ý chí đã già cỗi rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn nghĩ hắn điên rồi, hắn cầm bức họa trân quý của hắn ra, treo đầy Dưỡng Tâm điện. Ông trời thật biết chơi đùa, Tiểu Thịnh Tử nói cho hắn biết, nữ nhân này rất giống Quý tần nương nương.

Hắn đến tìm Quý Lĩnh sớm đã từ quan, muốn bức họa của nữ nhi hắn, một khắc kia, khi bức họa được mở ra, hắn cười, hai người giống nhau đến mức nào, nhưng lại không phải cùng một người, gần vậy mà cũng xa vậy, hắn nhất định là cô gia quả nhân rồi.

Cả đời hắn chỉ có một người con trai, ngoại trừ chỉ bảo cho nó, hắn chỉ hoài niệm về nàng.

Có đôi khi cô đơn đến cùng cực, hắn sẽ mắng bức họa, trẫm hận nàng, đừng để trẫm phải nhìn nàng nữa.

Mắng xong hắn lại sợ nàng tức giận, vội vàng dỗ dành, trẫm yêu nàng, nàng đừng nóng giận.

Có đôi khi hắn muốn ôm nàng một cái nhưng lại sợ làm hỏng bức họa.

Có đôi khi, hắn hỏi nàng “Quý Niệm, nàng có nghe trẫm nói hay không?”

Hắn thường xuyên cải trang xuất cung, nói không chừng hắn có thể tìm được nàng. Đi đâu hắn cũng mang theo bức họa của nàng, tựa như nàng luôn ở bên cạnh hắn. Hắn mang nàng đến mọi nơi ở Hoằng La quốc, hắn muốn nàng biết, hắn lấy toàn bộ giang sơn để đổi lấy nàng, cầu nàng gặp hắn một lần, có được không?

Hắn chống đỡ không nổi nữa.

Lúc Thái tử mười tuổi, hắn đã hấp hối.

Không sao hết, có Lục Viễn phù tá Thái tử là hắn yên tâm rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn hận nàng, từng nghĩ nếu gặp nàng hắn sẽ hung hăng tra tấn nàng, nàng nợ hắn quá nhiều.

Nhưng hắn yêu nàng, nàng chịu quá nhiều khổ sở, hắn chỉ hy vọng lúc nhìn thấy nàng hắn sẽ nhận ra nàng ngay lập tức, yêu nàng, sủng nàng, làm nàng một kiếp vô ưu, một đời không khổ sở, hắn nguyện ý lấy công đức một đời của bản thân để đổi lấy một lần không bỏ lỡ nàng.

Dân gian lưu truyền, Thái Thượng Hoàng băng hà ở Phương Vũ cung, khắp nơi giăng đầy bức họa của một nữ tử, ôm chặt một bức họa, Hoàng thượng tuân theo di chỉ, mai táng Thái Thượng Hoàng cùng bức họa, chết chung huyệt.

Là mối tình của ai thắm thiết, là ai nửa đời cô độc, không ai biết được, tìm không thấy, chỉ xót thương kiếp trước kiếp này tình sâu mà duyên cạn.

Nhưng nào ai biết được, chấp niệm của đế vương, nhớ mãi không quên, tất có hy vọng.

https://thuviensach.vn

Chương 92

Thời gian qua nhanh như nước chảy.

Ở Hoằng La quốc không người nào không biết Hoàng đế chuyên sủng Hoàng hậu, ái thê như mạng, lúc bình dân bách tính tụ chung một chỗ luôn nói Hoàng hậu nương nương có phải đã tích đức tám kiếp mới gặp được Hoàng thượng hay không, đế vương si tình như vậy quả thực là trăm năm hiếm có.

Ý chỉ hủy bỏ tuyển tú vừa đưa ra, vài vị ngự sử đại thần đã cuống quýt cầm tổ tông gia pháp, mưa móc quân ân làm lý do khuyên can một phen. Bọn họ chuẩn bị lâu như vậy, mắt thấy đã sắp đến thời điểm quan trọng, Hoàng thượng lại không tuyển tú… Nhưng Hoàng thượng cũng rất quyết tâm, hủy bỏ tuyển tú cho tới ngày đại tuyển cho Thái tử. Đế - Hậu hòa hợp là sự may mắn cho Hoằng La quốc, huống chi hậu cung là chuyện nhà của Hoàng thượng, không đến lượt người khác khoa tay múa chân.

Mấy đại thần có nhãn lực đều thấy tâm ý Hoàng thượng đã quyết, hơn nữa mấy người mới nhậm chức đều do một tay Hoàng thượng đề bạt, tự nhiên là nghe theo Hoàng thượng rồi. Hoàng thượng thuận thế giết gà dọa khỉ, nhất thời toàn bộ triều đình vô cùng hài hòa. Chung quy thì an nguy gia tộc vẫn quan trọng hơn là làm rạng danh gia tộc.

Không thể nói là hậu cung vui vẻ ấm áp nhưng vẫn gió êm sóng lặng ba năm, điều kiện tiên quyết để tranh sủng là phải được sủng, nhưng mà mọi sủng ái đều tập trung trên người Hoàng hậu, quang minh chính đại, danh chính ngôn thuận. Ngẫm lại, phàm là người chọc phá Hoàng hậu nương nương, không mất mạng cũng là ở trong lãnh cung cả một đời, các nàng có

https://thuviensach.vn

tình nguyện hay không cũng không quan trọng, thủ đoạn của Hoàng thượng đã chỉnh cho các nàng tình nguyện rồi, không có can đảm đi thăm dò chuyện của Đế - Hậu mới là mấu chốt.

Hoàng hậu Quý U bị xem là độc ác mặt phấn má đào, thở gấp, như cánh hoa trên nước bị áp chế vào cửa, Thích Bạch đang nâng nàng, động tác dưới thân không ngừng nghỉ "Nàng thả lỏng chút đi, sao đã sinh con rồi mà còn như vậy…"

Nói chưa xong đã bị tay Quý U che miệng, gương mặt nàng đỏ bừng.

Thích Bạch nhìn nàng đỏ mặt, càng thêm hưng phấn, động tác càng mãnh liệt hơn "Đã sinh hai đứa rồi, còn thẹn thùng sao?" Lời nói triền miên, hắn hôn nhẹ lên đầu vai của nàng.

Quý U không dám nói lời nào, sợ vừa mở miệng ra là tiếng ngâm nga. Nàng muốn mắng hắn lưu manh để hắn tránh ra nhưng cũng không dám.

Quý U bị đụng, thở gấp, vừa đem hai bảo bảo dỗ ngủ xong, còn chưa kịp xoay người đã bị người ôm lấy từ sau lưng, ôm ra khỏi nội thất. Nhận ra mùi hương quen thuộc nàng thở nhẹ, sợ đánh thức hai bảo bảo, càng sợ chọc nam nhân này mất hứng.

Chỉ thấy y phục trên người Quý U bị xé sạch sẽ, Thích Bạch nâng hai chân mềm mại của nàng lên, đặt nàng dựa vào cửa, động tác mạnh mẽ. Nghĩ tới chuyện có người đứng ngoài cửa, Quý U làm sao dám hô lên, chỉ có thể yêu kiều chịu đựng không để ý tới hắn… Càng khẩn trương, dưới thân càng siết chặt, làm Thích Bạch nhiệt huyết sôi trào, cửa bị đụng vào rung động mãnh liệt.

"Hoàng hậu nương nương còn tức giận sao?" Thích Bạch thấy ánh mắt Quý U như sắp khóc, tiếng thở gấp dần dần không thể khống chế được nhưng vẫn không chịu để ý đến hắn, trong lòng hắn đánh trống, cực lực đè nén ý nghĩ muốn đầu hàng.

https://thuviensach.vn

Quý U chôn mặt vào ngực Thích Bạch, dùng ngón tay chỉ về thiên điện…

Thích Bạch do dự, đem nàng đến thiên điện rồi nàng có chạy mất không? Nếu không nghe theo nàng, lát xong việc nàng sẽ tức giận. Lúc này Thích Bạch quên mất hắn mới đang là người tức giận…

Quý U thấy hắn đang phân vân, nàng rơi nước mắt. Nghĩ tới mấy người Hứa ma ma ở ngoài cửa, về sau nàng không cần gặp người khác nữa…

Thích Bạch hồi thần thấy bản thân chọc nàng khóc rồi, liền vội vàng ôm nàng đến thiên điện "Đừng khóc, giờ chúng ta đi thiên điện, được không?"

Quý U giống như tiểu hài tử để mặc hắn ôm đi, thỉnh thoảng lại thút thít hai cái, ủy khuất vô cùng.

"Lúc ta tiến vào đã phân phó người bên ngoài đi chỗ khác, ngoài cửa không có ai, không có ai nghe thấy hết. Ngoan, nàng đừng lo." Mới đầu Thích Bạch muốn hù dọa nữ nhân vô tâm không thèm để ý đến hắn một chút, cũng không thật sự dám chọc nàng… Không ngờ chọc nàng khóc rồi, hiện tại hắn chỉ hận không thể đánh bản thân vài cái, đúng là không biết nặng nhẹ mà.

Vừa dứt lời đã bị Quý U đánh mấy cái căm phẫn, trong lòng Thích Bạch ngọt ngào, quả đấm nhỏ xíu, chẳng có chút khí lực, sợ là hắn làm ai đó đau lòng rồi.

Đem người đặt lên giường, nhìn nàng quấn lấy chăn không cho hắn chút nào, hắn cũng không thèm để ý, cứng rắn vén chăn lên chui vào dỗ dành "Ta sai rồi, chủ yếu là do ta khó chịu trong lòng, thật vất vả mới có nàng thương ta… Nàng không quan tâm đến ta làm ta khó chịu lắm…"

Tuy Quý U biết là nam nhân này lại giả bộ đáng thương nhưng lòng cũng không cứng rắn được, xoay người ôm hắn "Ta thương chàng mà, ai

https://thuviensach.vn

không quan tâm chàng chứ.”

“Trong mắt nàng chỉ có hai bảo bảo, không có ta. Lúc trước nàng nói chiếu cố mấy tháng là được, nhưng mà ba năm rồi! Trong cung có bao nhiêu nô tài hầu hạ…” Nhắc tới cái này, oán niệm của Thích Bạch sâu vô cùng.

Quý U rất oan uổng nha “Hôm nay hai bảo bảo không cần đọc sách ta mới đến dỗ bọn chúng ngủ mà! Bảo bảo mới có ba tuổi, ta rất đau lòng a.”

“Ta cũng đọc sách lúc ba tuổi, sao nàng không đau lòng cho ta?” Thích Bạch cố chấp với vấn đề này tới cùng.

“…Chàng là phụ thân rồi đó.”

“Ta có là phụ thân thì trước kia ta cũng đọc sách lúc ba tuổi mà, hai bảo bảo ngày nào cũng quấn lấy nàng, nàng làm gì còn thời gian mà chiếu cố ta.” Trước đây Quý U không như vậy, lúc nàng rảnh rỗi sẽ chạy đến Dưỡng Tâm điện bồi hắn. Nhưng gần đây nàng chẳng đến nữa, sợ bảo bảo làm phiền hắn xử lý quốc sự. Buổi tối cũng phải dỗ hai bảo bảo ngủ rồi mới đến tìm hắn.

Quý U nhìn nam nhân tỏ vẻ tội nghiệp này, nhắc lại lý do nàng tức giận “Không cho người ta mang thai… Thật là quá phận.” Nghĩ tới chuyện hắn lén hỏi thái y ngày an toàn thì ép buộc cả một đêm, lúc bình thường lại không chịu, có lúc nhịn không được thì lại xuất ở bên ngoài… Quý U có chút ảo não, nàng muốn sinh thêm mấy đứa, để Thích Bạch làm một đế vương có nhiều tôn tử mà.

Lúc trước nàng biết chuyện còn chiến tranh lạnh với hắn hai ngày, trong lòng hắn vẫn còn sợ hãi đây này “Ta biết sai rồi… Thái y nói nàng vừa sinh xong, nên tĩnh dưỡng vài năm đã.”

“Vài năm?” Quý U trừng mắt.

https://thuviensach.vn

“Ba năm…” Thích Bạch thấy nhãn thần của Quý U, theo bản năng nuốt năm năm vào ngược trong bụng.

“Ta muốn sinh thật nhiều con cho chàng, để chàng không cảm thấy cô đơn. Đợi chúng ta già đi, con cháu quấn quanh chơi đùa không tốt sao?” Quý U dỗ dành, không vạch trần chuyện hắn nói ba năm, chắc chắn là thái y chỉ nói một năm thôi.

“Hai là đủ lắm rồi. Đợi Đoàn Đoàn lớn lên, có thể một mình đảm đương mọi chuyện, ta sẽ thoái vị, cùng nàng dạo chơi khắp Hoằng La, làm gì có thời gian mà chơi đùa với bọn chúng. Hai bảo bảo là nhiều lắm rồi, nàng bỏ mặc ta ba năm, nếu còn sinh thêm mấy đứa ta sẽ bị nàng quên ở chân trời góc biển nào luôn rồi…Ba năm này ta rất cô đơn.” Nói xong Thích Bạch cọ cọ hai má Quý U cầu an ủi.

Quý U bật cười, nam nhân này thật thích nũng nịu, môi nàng phủ lên xương quai xanh của hắn, quyến rũ hắn một lần nữa, nàng mang thai thì hắn có thể không cho nàng sinh sao? Chờ bọn họ nuôi các bảo bảo lớn lên hãy đi du lịch vậy.

Trong lòng Thích Bạch vui vẻ, đã lâu rồi Quý U chưa chủ động như vậy, trên mặt nàng còn mị sắc lưu lại, làm Thích Bạch chẳng còn tâm tư nghĩ gì khác, trong thiên điện là một mảnh xuân ý.

Trước lúc mơ màng ngủ thiếp đi, Quý U nghe được có người nói bên tai nàng, thâm tình, ôn nhu như nước “Ta yêu nàng.”

Khóe môi Quý U khẽ cong, đây là hạnh phúc lớn nhất của đời nàng.

Lịch sử ghi lại, sau khi Thái tử Đoàn Đoàn biết chữ, bị tỷ tỷ giễu cợt là sau này sẽ trở thành Hoàng đế cơm nắm, Thái tử liền không muốn làm Thái tử nữa. Thái tử bị Hoành Hiên đế phạt đứng trong sân nửa canh giờ, dám ghét bỏ cái tên mẫu hậu đặt cho ngươi sao! Ngươi không làm Thái tử là ngươi khi dễ hai đệ đệ ngươi tên Thiêu Thiêu với Mạch Mạch sao? Ba tỷ

https://thuviensach.vn

muội Mễ Mễ, Bính Bính, Thượng Thượng vụng trộm nhìn, vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa.

Lịch sử ghi lại, Hoành Hiên đế một đời yêu Quý Hoàng hậu, cả đời ân ái, cả đời hạnh phúc.

--- ------Ta là ngoại truyện của Quý U ở hiện đại---- -----

Chiếc Porsche tốc độ như bay ở trên đường núi.

“Dừng xe, cô điên rồi!” Một cô gái trang điểm mê hoặc, khi tỉnh lại đã thấy cảnh tượng trước mắt, sợ hãi tái mặt. Nhưng lại không dám ngăn trở, chỉ cần lạc tay lái, sẽ đánh vào vách núi.

“Tôi điên rồi.” Quý Niệm lạnh lùng băng sương, lúc cha mẹ nàng cùng nhau mất đi, cô đã điên rồi.

“Bình tĩnh một chút…” Cô gái kia bị dọa đến mức nói năng không còn lưu loát, xe chỉ cần hơi hoảng loạn một chút là hét chói tai “Tôi sai rồi, cô đưa tôi đến cục cảnh sát đi, tôi sẽ tự thú mà… Tôi xin cô, để pháp luật trừng trị tôi đi! Cô còn trẻ như vậy, cần gì phải chết chung một chỗ với người đàn bà xấu xa như tôi chứ…”

Cô gái run run mở cửa sổ ra, gió thổi tóc bay tán loạn, nước mắt nhạt nhòa “Cứu mạng, cứu mạng!” Thanh âm tan biến trong gió, cô cật lực kêu lên nhưng không thành… Cô không ngờ, vốn định đi ra ngoài thì bị người đánh ngất xỉu, tỉnh lại thì sắp mất mạng rồi. Cô vì tình yêu thì có lỗi gì chứ?

Quay đầu nhìn vẻ mặt kiên quyết của Quý Niệm “Đừng giết tôi… Chỉ vì tôi quá yêu cha của cô nên mới làm ra chuyện này… Tôi chưa bao giờ nghĩ sẽ hại cả nhà cô…”

“Ông ấy có vợ, con, có gia đình hoàn chỉnh… Là cô chia rẽ nó… Tôi không muốn làm cô nhi… Tôi muốn mang cô đi gặp cha mẹ, tôi muốn cô

https://thuviensach.vn

quỳ xuống sám hối…” Nước mắt Quý Niệm như chuỗi hạt châu rơi xuống, đánh trên tay lái, tầm mắt mơ hồ.

Vừa qua sinh nhật của nàng, ba ba tặng lễ vật làm cô yêu thích không muốn buông tay, mama ôn nhu hôn lên má cô, tâm nguyện của cô là cả nhà được mãi mãi ở chung một chỗ. Hy vọng họ đừng già đi, đừng sinh bệnh, khỏe mạnh chờ cô hiếu kính bọn họ…

Hôm qua hạnh phúc còn đang rõ ràng trước mắt, mà cảnh tượng hôm nay làm cô đau thấu tim…

“Cô hủy gia đình của ta…” Quý Niệm tự lẩm bẩm.

“Tôi không dám nữa, tôi sẽ đi tự thú… Nhanh dừng xe đi…” Tốc độ càng lúc càng nhanh, cô gái chẳng dám mở cửa nhảy xuống, tốc độ như vậy mà nhảy xuống thì…

Cắn chặt răng, cô gái túm tay Quý Niệm bắt nàng dừng xe.

“Nhanh dừng xe, cô dừng xe cho tôi!”

Cô gái dùng sức kéo cổ tay Quý Niệm.

“Cùng chết đi!” Chiếc xe lao ra khỏi hàng rào an toàn, đâm thẳng xuống biển, chiếc vòng trên cổ tay Quý Niệm bị cô gái kia ném ra ngoài cửa xe…

Chiếc vòng kim cương lóe lên tựa giọt nước mắt đang rơi xuống…

Quý Niệm chỉ kịp ngắm lễ vật mà ba ba tặng nàng lần cuối cùng…

Mọi thứ chỉ trong chớp mắt, cửa kính xe vỡ vụn, kịch liệt va chạm làm Quý Niệm mở mắt nhưng không nhúc nhích nổi. Cảm thụ nước tràn vào, che khuất mắt mũi miệng của nàng, một mảnh máu tươi trào ra…

https://thuviensach.vn

“Ba ba, mama, con tới tìm hai người, tha thứ cho con, con không có dũng khí một mình sống sót…”

--- ------ ----Toàn văn hoàn---- ------ ----

https://thuviensach.vn